

၄၃၇၆

ကောင်းကျိုးကိုအလိုရှိကြကုန်သော

အမျိုးကောင်းသားသွီးတို့အကျိုးငှါ

ဘုရားရှိခိုးဆုတောင်းနှင့်တကွ

ဂူဇုလုံးဆရာတော်

ပြုစီရင်အပ်သော

ဗုဒ္ဓဂုဏ္ဍာပကာသနိကျမ်း။

ပါဠိဆရာဦးဖြေ-ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်ပုံနှိပ်သည်။

ရန်ကုန်မြို့။

၂၅ လမ်း။ စာဆိုတန်း တိုက်နံပါတ် {၁}

ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်-ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်။

၁၂၆၆ ခု၊ တပို့တွဲလ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်ပကာသနိကျမ်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဒုလ္လဘာတိဒုလ္လဘိတံ၊ နိစ္စံသက္ကစ္စဝန္တိယ။
 အနန္တဂုဏသမ္ဗုဏ္ဏံ၊ ဥတ္တမံရတနတ္ထယံ။ ။
 အပ္ပမေယျံအသင်္ချေယျံ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏပကာသနိ။
 ရတနတ္ထယမာမကာ၊ နမတ္ထာယဘိဇ္ဈကိနံ၊
 သပတ္တနာယကရိဿံ၊ တံဂုဏဗလဆေကနိ။ ။

အဟံ၊ ဂူ ၉ လုံးသရတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုလ္လဘာတိဒုလ္လဘိ
 တံ၊ စက္ကဝါပတ်ကုံး၊ အဆုံးမရှိ၊ ဝိသယခေတ်၊ လောကဓာတ်
 ဝယ်၊ ရနိုင်ခဲ့သောရတနာတို့ထက် အလွန်တရာရနိုင်ခဲ့သောရ
 တနာမြတ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဥတ္တမံ၊ မနှိုင်း ယှဉ်အပ်သော
 ဘုန်းကြွက်သရေတို့ကြောင့်အတုမရှိမြတ်တော်မူထသော။ အ
 နန္တဂုဏသမ္ဗုဏ္ဏံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တော်မြတ်အပေါင်းတို့နှင့် ကောင်းစွာပြည့်စုံတော်မူထသော။
 ရတနတ္ထယံ၊ ဘုရား တရား သင်္ခါ၊ ဤရတနာမြတ် သုံးပါးအ
 ပေါင်းကို။ နိစ္စံ၊ မပြတ်မလတ်အမြဲပတ်လုံး။ သက္ကစ္စ၊ အရိုအသေ
 ပြု၍။ ဝန္တိယဝန္တာမိ၊ ဆယ်စုံထက်တင်၊ ရှိပန်ဆင်လျက်၊ ကြည်

လင်သဒ္ဓါ၊ ဂှိရိုးပါဏိဘုရား။ ဝဇ္ဇိယ ဝဇ္ဇိတွာန၊ အလွန်ကြည်ညို၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ ဂှိရိုးပြီး၍။ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော။ အသန္ဓေယျံ၊ မရေတွက်နိုင်သော။ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ပကာသနိ၊ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကိုပြတတ်သော။ ပုညဖလဆေကနိ၊ ပါရမီဆယ်ပါး၊ ပုညကြိယဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထဆယ်ပါး၊ မြတ်ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၏အတိုင်းမသိသောအကျိုးထူးတို့ကိုပြခြင်းအရာ၌၊ လိမ္မာရာ လိမ္မာကြောင်း၊ ကောင်းမြတ်သောဂုဏ်နံ့သာအထူးကြောင့်၊ ပုညဖလသူစကဆေကနိအမည်ရှိထသော။ တံပကရဏံ၊ ထို(ဗုဒ္ဓဂုဏ်ပကာသနိ)အမည်ရှိသောကျမ်းကို။ ဝါ၊ ထို(ပုညဖလသူစကဆေကနိ)၊ ထူးလည်မည်ဆန်း၊ ဤစာတန်းကို။ ဘိရုကာနံ၊ သံသရာဝဋ်ဘေးတို့မှအလွန်အကြောက်ကြကုန်သော။ ရတနတ္ထယမာမကာနံ၊ ရတနာသုံးပါးကို အလွန်ရှိသလေးမြတ်ကြကုန်သော အမျိုးသားတို့၏။ အတ္ထာယ၊ ယခုဘဝမှစ၍နိဗ္ဗာန်မြတ်သို့ ရောက်သည့်ဘဝတိုင်အောင် လောကီလောကုတ္တရာကောင်းကျိုးချမ်းသာကိုရကြပါစေခြင်းအကျိုးငှာ။ သပတ္တနာယ၊ ဘုရားရှိခိုးလည်းရ၊ ဆုတောင်းနှင့်တကွ။ ကရိဿံ၊ ပြုစီရင်ပေအံ့။ ။

(၁) ပုဗ္ဗေပုညေသုသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမာဒါနေနဒဋ္ဌတော။

သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါစ၊ အက္ခန္တိယောစတံနမေ။

ဧတေနမေပုညေနစ၊ ခုဏ်ဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။

ယောသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်ငါတို့သကျပုတ္တဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဧေးဧေးသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ ပုညေသု၊ အလှူပေးခြင်းသီတင်းသီလဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု တရားတို့၌။ သမာဒါနေနဒဋ္ဌတော၊ အလွန်မြဲမြံခိုင်ခံ့စွာအရိုအသေ ဆောက်တည်ကျင့်သုံးခဲ့ဘူးကုသိုလ်ထူးကြောင့်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါစ၊ ရွှေမြေနှင်းအပြင်ကဲ့သို့မြေအပြင်၌ ကောင်းစွာတည်တညွတ်တည်သောရွှေ

ဘဝါးတော်အစုံရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။
 အက္ခန္တိယောစ၊ တစုံတယောက် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောသူ
 တို့သည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော
 ဘုန်းအာဏာတန်းခိုးတော်အပေါင်းကို ရတော်မူသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဤ။ တံသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုလက္ခဏာတော်ကြီး အစရှိသော
 ဘုန်းတန်းခိုးဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
 သော မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ နမာ
 မိ၊ အလွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါမြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော်ချီးမွမ်းပါ၏။ အရှင်
 ဘုရား။ ဧတေနမေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏အတိုင်းမသိသောဘုရား
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် မြတ်အပေါင်းကိုဟုတ်မှန်တိုင်း မှန်စွာရှိခိုး
 ချီးမွမ်းရသောဤကုသိုလ်ကောင်းမှုအထူးကြောင့်လည်း။ သေ၊
 ဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝဆက်တိုင်းဘဝဆက်
 တိုင်း။ ဒဋ္ဌသမာဒါနေစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တရားမြတ်၌အ
 လွန်မြဲမြံစွာကျင့်သုံးဆောက်တည်နိုင်ရခြင်းသည်ဇင်း။ အက္ခန္တိ
 ယောစ၊ တလောကဓါတ်လုံးမဖျက်ဆီးနိုင်သောဘုန်းတန်းခိုး
 အာဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါစ၊ ရွှေခြေနင်း
 ကဲ့သို့ ကောင်းစွာတည်သော ခြေအစုံရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊
 ဖြစ်ရပါလို၏အရှင်ဘုရား။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ရဝံ၊
 မချွတ်မလွှဲအမြဲသာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပညာမိကဘုရားသည်။ ဘဝါ
 မိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါမိက ဘုရားသည်။
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝီရိယာမိကဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘုရားသည်။
 ဗုဒ္ဓေါ၊ အဂ္ဂသာဝက အနုဗုဒ္ဓဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မဟာသာဝ
 ကအနုဗုဒ္ဓဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပကတိသာဝကအနုဗုဒ္ဓဘုရား
 သည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏အရှင်ဘုရား။ (။ ၎င်းရေးသားခဲ့သည့်
 အတိုင်းကြိုက်ရာဆုတချုချုကိုဆုတောင်းခံယူကြလေ။)။

- (၂) သသမ္ဘာရကဒါနေန၊ တထာဂတောပူရေဘဝေ၊
 စက္ကေနက်တပါဒေါစ၊ ပရိဝါရောစတံနမေ။
 ဧတေနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောတထာဂတော၊ အကြင်ငါတို့သကျပုတ္တဂေါတမဘုရားသခင်သည်။ ပုရောဘဝေ၊ ရှေးရှေးသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ သသမ္ဘာရကဒါနေန၊ တခုတခုသော အလှူ ဝတ္ထုကို အသီးအသီး အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ကောင်းမွန်ရှိသေစွာပေးလှူတော်မူခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ထူးကြောင့်။ စက္ကေနက်တပါဒေါစ၊ ကန့်တထောင်တရာ့ရှစ်ကွက်စက်လက္ခဏာတို့ဖြင့်တန်းဆီဆင်အပ်သော ခြေဘဝါအရံရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဝါရောစ၊ အလွန်လိမ္မာကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော ပရိသတ်အခြံအရံရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံတထာဂတံ၊ ထိုအတိုင်းမသိသော လက္ခဏာတော်ကြီးအစရှိသော ဘုန်းကြက်သရေ ရုဏ်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို။ အဟံ၊ သည်။ နမေနမာမိ၊ အလွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ ရှိခိုးပူဇော်ချီးမွမ်းပါ၏အရှင်ဘုရား။ ဇေတနမေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏အတိုင်းမသိသော ဘုရားရှင်ရုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်းကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာရှိခိုးချီးမွမ်းရပါသော ဤကုသိုလ်ကောင်းမှုအထူးကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝဆက်တိုင်းဘဝဆက်တိုင်း။ သသမ္ဘာရကဒါနေစ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကိုပရိကံနှင့်တကွ၊ ပေးလှူနိုင်သည်၎င်း။ စက္ကေနက်တပါဒေါစ၊ စက်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော ခြေဘဝါးရှိသည်၎င်း။ ပရိဝါရောစ၊ အလွန်လိမ္မာကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော ပရိသတ်ကိုရသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို့၏အရှင်ဘုရား။ အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌။ ခုဝံ၊ မချွတ်မလွဲအမြဲသာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၃) ပါဏဇာတဝိရတိယာ၊ ဒိဃာပဏ္ဍိယတင်္ဂါလီ။

ဗုဒ္ဓေါဗြဟ္မဇုဂတ္တောစ၊ ဒိဃာယုကောစတံနမေ။

ဇေတနမေပုညေနစ၊ ခုဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပါဏဇာတဝိရတိယာ၊ သတ္တဝါကြီးငယ်ကို ဆုတ်ဖြတ်ခြင်း အကုသိုလ်စေတနာမှ ဝေးစွာ

ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ဘူး ကုသိုလ်ထူးကြောင့်။ ဒိဃပဏ္ဍိတ၊ ရှည်သွယ်
 တံငွေတယ်သပ္ပာယ်သော ဖန္နောင့်တော်ရှိသည့်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ
 အာယတင်္ဂါလီစ၊ ရှည်သွယ်တံငွေတယ်သပ္ပာယ်သော ခြေချောင်း
 လက်ချောင်းရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ၊ ဗြဟ္မဇုဂတ္တော
 စ၊ ဗြဟ္မာမင်းကိုယ်ကဲ့သို့ အလွန်ဖြောင့်မတ်သော ရွှေကိုယ်တော်
 ရှိတော် မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ၊ ဒိဃာယုကောစ၊ အလွန်
 ရှည်သော အသက်ရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ၊ တံဗုဒ္ဓံ၊
 ကို။ အဟံ၊ သည့်။ နမေ နမာမိ။ ဘုရား။ ဇေတနမေ ပုညေနစ၊
 ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ ပါဏဃာ
 တဝိရတိကောစ၊ သတ္တဝါကြီးငယ်ကိုသေစေလိုသော ဝဓက
 စေတနာဖြင့်သတ်ဖြတ်ခြင်းအကုသိုလ်စေတနာမှဝေးစွာရောင်
 ကြည်နိုင်သည်၎င်း။ ဒိဃပဏ္ဍိတ၊ ရှည်သွယ်သပ္ပာယ်သော ဖ
 န္နောင့်ရှိသည့်၎င်း။ အာယတင်္ဂါလီစ၊ ရှည်သွယ်သပ္ပာယ်သော ခြေ
 ချောင်းလက်ချောင်းရှိသည်၎င်း။ ဗြဟ္မဇုဂတ္တောစ၊ ဗြဟ္မာမင်း
 ကိုယ်ကဲ့သို့ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိသည်၎င်း။ ဒိဃာယုကော
 စ၊ အလွန်ရှည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း။ ဘန္တဝယျံ၊ ဘုရား။ အ
 နာဂတေ၊ ခွံ။ ခုဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၄) ဝရဘောဇနဒါနေန၊ ဗုဒ္ဓေါပုရိမဇာတိယံ။
 ဟောတိသတ္တုဿဒေါစေဝ၊ ဝရဘောဇိစတံနမေ။
 ဇေတနမေပုညေနစ၊ ခုဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပုရိမဇာတိယံ၊ ရှေးရှေးသော ကိုယ်တော်
 ၏အဖြစ်၌။ ဝရဘောဇနဒါနေန၊ မွန်မြတ်သော အရသာရှိသော ခဲ
 ဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုပေးလှူခဲ့လေဘူး ကုသိုလ်ထူးကြောင့်။ သတ္တု
 ဿဒေါစေဝ၊ ခြေဘမ်းတော်နှစ်ဘက်၊ လတ်ဘမ်း တော်နှစ်
 ဘက်၊ ပခုံးတော်နှစ်ဘက်၊ လည်းကုပ်တော်အားဖြင့် ခုနစ်ပါး
 သော အရပ်တို့၌ပြည့်ဖြိုးသပ္ပာယ်တံငွေတယ်သော အသားတော်
 ရှိသည့်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝရဘောဇိစ၊ ကောင်းသော အရသာ
 ရှိသော မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ခဲဘွယ်ကိုရတော်မူသည့်လည်း။

ဟောတိ၊ ဇနိ၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ကိ၊ အဟံ၊ သည၊ နမေနမာမိ၊ ဘုရား။ ဇေတ
 နမေပုညေန၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည၊ ဘဝေဘဝေ၊
 တိုင်း။ ဝရဘောဇနဒါနော၊ အလွန်မြန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ခဲ
 ဘွယ်ကိုသာလျှင် ပေးလှူနိုင်သည်၎င်း။ ဝရဘောဇိ၊ တလော
 ကဓာတ်လုံးပေးကမ်း၍ မကုန်နိုင်သော ကောင်းမြတ်သောခဲ
 ဘွယ်ဘောဇဉ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ သတ္တုဿဒေါ၊ ခုနစ်
 ပါးသောအရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသပ္ပာယ်တင့်တယ်သောအသားရှိ
 သည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား၊ အနာဂတေ၊ နှစ်၊ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊
 သည၊ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၅) ဗုဒ္ဓေါဥတ္တမဝါစာယ၊ ဘာသတုဿနိပဒါကော။

ဥတ္တတနုရဟော၊ လောကဂ္ဂေါစေတံနမေ။ ။

ယောဗုဒ္ဓေါ၊ သည၊ ဗုဗ္ဗ၊ နှစ်၊ ဥတ္တမဝါစာယ၊ ကောင်းမြတ်သော
 အကျိုးရှိသောတရားစကားဖြင့်။ ဘာသတော၊ ပြောဟောဆို
 တော်မူခဲ့ဘူးကုသိုလ်ထူးကြောင့်၊ ဥဿနိပါဒကော၊ မြို့အညစ်
 အကြေးမတင်၊ သန့်ရှင်းကြည်လင်စွာမြင့်မြတ်သောခြေဘမုက်
 ရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇနိ၊ ဥတ္တတနုရဟော၊ လကျာ
 ရစ်သုံးခါလည်၍ရွှေမျက်နှာတော်ကိုဖူးမြော်ဘိသကဲ့သို့အထက်
 သို့အဖျားကိုင်းညွတ်သောသိမ်မွေ့နူးညံ့သောမွှေးညှင်းရှိတော်
 မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇနိ၊ လောကဂ္ဂေါစေတံ၊ လူသုံးပါး တို့
 ထက်ကဲလွန်ထူးမြတ်တော်မူသည့်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇနိ၊ တံဗုဒ္ဓံ၊
 ကိ၊ အဟံ၊ သည၊ နမေ၊ ဘုရား။ ဇေတနမေပုညေန၊ ကြောင့်လည်း။
 သောဟံ၊ သည၊ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ ဥတ္တမဝါစာဘာသကော
 စ၊ မြင့်မြတ်သောတရားစကားကို ဟောပြောတတ်သည်၎င်း။
 ဥဿနိပါဒကော၊ မြင့်မြတ်သောခြေဘမုက်ရှိသည့်၎င်း။ ဥတ္တ
 တနုရဟော၊ အထက်သို့အဖျားညွတ်သောနူးညံ့သိမ်မွေ့သော
 အမွှေးရှိသည်၎င်း။ လောကဂ္ဂေါစေတံ၊ လူအဖျားတို့ထက်ကဲလွန်ထူး
 မြတ်သော ဘုန်းကြွက်သရေရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။
 အနာဂတေ၊ နှစ်၊ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည၊ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၆) သက္ကန္တသိပ္ပဝါစေတာ၊ တေနေဇဏီဇဉ်လက္ခဏော။

အနုတ္တဝိကလာဘိစ၊ သမ္ပုဒ္ဓေါဟောတိတံနမေ။ ။

ယောသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ သက္ကန္တ၊ ကောင်းမွန်ရှိသေ
စွာ။ သိပ္ပဝါစေတာ၊ အဋ္ဌာရသ၊ စသည်ဥဿ၊ အလုံးစုံသောအ
တတ်ပညာတို့ကို တပည့်သား အပေါင်းတို့အား သင်ပို့ချသပြ
တော်မူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တေန၊ ထိုအတတ်ပညာကို
ကောင်းစွာပို့ချ သင်ခဲ့တော်မူဘူး ကုသိုလ် ထူးကြောင့်။ ဇဏီ
ဇဉ်လက္ခဏော၊ ဇဏီမည်သောသား၏မြင်းခေါင်းကဲ့သို့၊ အ
လွန်လုံးဝနိုးသပ္ပာယ်တင့်တယ်သော ဇဏီဇဉ်လက္ခဏာတော်
ကိုရတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ အနုတ္တဝိကလာဘိစ အ
လွန်လျောက်ပတ်မြတ်သောဘုန်းလပ်သပ်ပူဇော်သက္ကာရကိုရ
တော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ တံသမ္ပုဒ္ဓံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။
နမေ၊ ဘုရား။ ဇေတနမေပုညေနစ၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊
သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ သုဋ္ဌသိပ္ပဝါစေတာ၊ အတတ်ပညာ
ဟူသမျှကို ကောင်းမွန်စွာ သင်ပို့ပြသချေပို့နိုင်သည်၎င်း။ ဇဏီ
ဇဉ်လက္ခဏော၊ ဇဏီဇဉ်ကဲ့သို့ လုံးဝနိုးတင့်တယ်သော သလုံးမြင်း
ခေါင်းရှိသည်၎င်း။ အနုတ္တဝိကလာဘိစ၊ တင့်တယ်လျော်ပတ်မြတ်
သောဘုန်းလပ်သပ်ပူဇော်သက္ကာရကိုရခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝေ
ယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ ဤ။ ခုဝံ၊ လျှင်။ ပုဗ္ဗေ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊
ဘုရား။ ။

(၇) ဇနသင်္ဂဟတောပုဗ္ဗေ၊ မုဒုပါဒကရောဇိနော။

ဇာလိကပ္ပိဒဟတ္ထောစ၊ ပရိဂ္ဂဟောစတံနမေ။ ။

ဇေတနမေပုညေနစ၊ ခုဝံပုဗ္ဗေဘဝါမဟံ။ ။

ယောဇိနော၊ အကြင် ငါတို့သကျပုတ္တဂေါတမမြတ်စွာ ဘု
ရားသခင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ ဇနသင်္ဂဟတော၊ လူများအပေါင်းတို့
အား၊ သင်္ဂဟတရားလေးပါးတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှင့်၊ ထောက်
ပံ့ခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်၊ ကုသိုလ် မြတ်ကြောင့်။ မုဒုပါဒက
ရောစ၊ လဲဝါဝွမ်းမက၊ အလွန်တရာ နူးညံ့နုထွား သိမ်မွေ့သော

မဆံ့၊ အလွန်ကြီးမြတ်သောဥာဏ်ပညာရှိတော်မူသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဣ၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ကိ၊ အဟံ၊ သည်။ နမေ၊ ဘုရား။ ဇေတန မေ
ပုညေန၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။
ပရိပုစ္ဆကော၊ ပညာရှိသုခမိန့်သို့ဆည်းကပ်၍ကုသိုလ်စသော
တရားကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းနိုင်သည် ၎င်း။ သုခမစ္ဆဝိကော၊
မြူအညစ်အကြေးမတင်သန့်ရှင်းကြည်လင်သော နူးညံ့သိမ်မွေ့
သောအရေနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ မဟာပညော၊ အလွန်ကြီး
ကျယ်ပြန့်ပြောသော ဥာဏ်ပညာ ရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘု
ရား။ အနာဂတေ၊ ဤ။ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၆) ဝတ္ထဘောဇနဒါနေန၊ သမ္ပန္နနာဒုသေန၊

ဟေမဝဇ္ဇောဇိနောလာဘီ၊ ရဒုဝတ္ထာနိတံနမေ။

ဇေတနမေပုညေန၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောဇိနော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ ဝတ္ထဘောဇနဒါနေန၊ နူးညံ့
သောအဝတ်ပုဆိုး မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို ကြည်ညိုသဒ္ဓါ
ပေးလှူတော်မူခဲ့ဘူး ကုသိုလ်ထူးကြောင့်၎င်း။ သမ္ပန္နနာဒုသေန
၊ စေတီရင်ပြင်စသည်တို့၌ တံမြက်တလင်း၊ ထွန်းခဲ့တော်မူ
ဘူး၊ ကိုယ်တွင်းအမျက်၊ အပမထွက်အောင်ချုပ်တည်းတော်မူ
ခဲ့ဘူးကုသိုလ်ထူးကြောင့်၎င်း။ ဟေမဝဇ္ဇော၊ သိင်္ဂီနိက္ခဓမ္မ။
ရာဇိန္ဒြစင်ကဲ့သို့တထိန်ထိန်တလက်လက်ပြီးပြီးပြက်တောက်
ပသောရွှေအဆင်းရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဣ၊ ရဒုဝတ္ထာ
နိ၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့ချောမွတ်သောအဝတ်တန်းဆာအထည်
အလိပ်ပုဆိုးအခင်းတို့ကို။ လာဘီ၊ ရတော်မူသည်လည်း။ ဟေ၊
တိ၊ ဣ၊ တံဇိနံ၊ ကိ၊ အဟံ၊ သည်။ နမေနမာမိ၊ ဘုရား။ ဇေတနမေ
ပုညေန၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။
ဝတ္ထဘောဇနဒါနေန၊ နူးညံ့သော အဝတ်ပုဆိုးမွန်မြတ်သော
ဘောဇဉ်တို့ကိုပေးလှူနိုင်သည်၎င်း။ သမ္ပန္နနာဒုသေန၊ စေတီ
ရင်ပြင်စသည်တို့၌ တံမြက်တလင်းထွန်းခြင်း၊ ကိုယ်တွင်းအ
မျက်၊ အပမထွက်အောင်ချုပ်တည်းနိုင်သည့်၎င်း။ ဟေမဝဇ္ဇော

စ၊ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေစင် အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ မုဒုဝတ္ထလာ
ဘောစ၊ တလောကဓာတ်လုံး ပေးကမ်း၍ မကုန်နိုင်သော အ
ဝတ်တန်းဆာပုဆိုး အထည် အလိပ် တို့ကိုရခြင်းသည်၎င်း။
ဘဝယျ၊ ဘုရား။ အနာဂတေ၊ နှစ်။ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါ
မိ၊ ဘုရား။ ။

(၁၀) ဥာတိမိတ္တသမာနေတာ၊ ပုဗ္ဗေတေနတထာဂတော။

ကောသန္တာဒင်္ဂီဇာတောစ၊ ဗဟုပုတ္တောစတံနမေ။

ဇေတနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောတထာဂတော၊ အကြင်ငါတို့သကျပုတ္တဂေါတမမည်
ကျော်ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေးသောကိုယ်
တော်၏အဖြစ်၌။ ဥာတိမိတ္တသမာနေတာ၊ မညီမညွတ် ကွဲပြား
ကုန်သော ဆွေမျိုးပေါက်ဘော်ခင်ပွန်း မိတ်ကျွမ်းဝင်သူ လူခ
ပင်းတို့ကို ညီညွတ်ကျိုးနွံဝမ်းမြောက် ရွှင်ပြုံး နှလုံးမြတ်နိုးစွာပြု
ကျင့်တော်မူတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုသို့
ဆွေမျိုးခင်ပွန်း မိတ်ကျွမ်းဝင်သူ လူခပင်းတို့ကို ဝမ်းမြောက်
ရွှင်ပြုံးနှလုံးမြတ်နိုးကြည်လင်သန့်ရှင်းအောင် ပြုကျင့်ခဲ့လေဘူး
ကုသိုလ်ထူးကြောင့်။ ကောသန္တာဒင်္ဂီဇာတောစ၊ ပဒုမာကြာချပ်
နှင့်တူသောအအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ယောက်ျားမြတ်၏နိ
မိတ်ရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုပုတ္တောစ၊ များ
သောဖြေရံပရိသတ်၊ သားတော်မြတ် ရတနာ ရှိသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံတထာဂတံ၊ ထိုအတိုင်းမသိသောလက္ခဏာ
တော်ကြီးအစရှိသောဘုန်းကြက်သရေ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အ
ပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အ
ဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေနမာမိ၊ အလွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါမြတ်နိုးရှိ
ခိုးချိုးမွမ်းပါ၏အရှင်ဘုရား။ ဇေတနမေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏အ
တိုင်းမသိသောဘုန်းကြက်သရေ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အ
ပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုဟုတ်တိုင်း
မှန်စွာအလွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ရှိခိုးချိုးမွမ်းရပါသော ဤကုသိုလ်

ကောင်းမှုအထူးကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဝေဘံဝေ၊ ဘဝဆက်တိုင်းဘဝဆက်တိုင်း။ ဥာတိမိတ္တံသမာနေတာစ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဘော် အဆွေခင်ပွန်းမိတ်ကျမ်းဝင်သူ လူခပင်းတို့ကို မလွဲမပြားအောင် ပြုကျင့်နိုင်သော ဘုန်းအာဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ကောသန္တာဒင်္ဂဇာတောစ၊ အဒိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောယောကျ်ားမြတ်၏ နိမိတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဗဟုပုတ္တောစ၊ အလွန်ကြည်ညိုဘွယ် အရေးအရာ လိမ္မာသော သားမြတ်ပရိသတ်ရတနာနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏အရှင်ဘုရား။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ရဝံ၊ မချွတ်မလွဲအမြဲသိလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပညာမိကဘုရားသည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏အရှင်ဘုရား။ ။

(၁၁) ဂုဏာနုရူပကရတော၊ နိဋ္ဌာပေရိမဏ္ဍလော။

ဌိတောဝါမသိဇာဏုကံ၊ မဟဒ္ဓနောစတံနမေ။

ဧတေနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဂုဏာနုရူပံကရတော၊ ပညာနှိုင်းခြင်း၊ ဂုဏ်နှင့်သင့်အောင်၊ ချီးမြှင့်ပေးကမ်း၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း စသော အမှုတို့ကို ပြုကျင့်တော် မူတတ်သော ကုသိုလ်ထူးကြောင့်။ နိဋ္ဌာပေရိမဏ္ဍလောစ၊ အရပ်တော်နှင့် အလံတော်မျှသဖြင့်၊ ပြည့်ညောင်ပင်၏အဝန်းနှင့်တူသောဝန်းပိုင်းသပ္ပာယ်တင့်တယ်သောကိုယ်တော်ရှိသည့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဌိတောဝါမသိ၊ မကိုင်းမညွတ် ရပ်တော်မူလျက်သာလျှင်။ ဇာဏုကံ၊ ပုဆစ်တော်နှစ်ဘက်ကို။ အာမသိစ၊ ရွှေလက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့် သုံးသပ်တော်မူနိုင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟဒ္ဓနောစ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ များမြတ်စွာသော ဥစ္စာရတနာ ရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နမေနမာမိ၊ ဘုရား။ ဧတေနမေပုညေနစ၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ ဂုဏာနုရူပကရေစ၊ ဂုဏ်သတ္တိရှိသောသူအားလျော်စွာပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းအမှုကိုပြုကျင့်နိုင်သည့်၎င်း။

နိဂြောဓ ပရိမဏ္ဍလောစ၊ ပြည်ညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ဝန်း
 စိုင်းသပ္ပာယ်တင့်တယ်သောကိုယ်ရှိသည်၎င်း။ အာမသိစ။ ရပ်
 လျက်သာလျှင်ပုဆစ်နှစ်ဘက်ကိုလက်နှစ်ဘက်ဖြင့် သုံးသပ်နိုင်
 သည်၎င်း။ မဟာဒ္ဓနောစ၊ တလောက ဓါတ်လုံးပေးကမ်း၍မကုန်
 နိုင်သောများမြတ်သောဥစ္စာရတနာနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေ
 ယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ ဤ။ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊
 ဘုရား။ ။

(၁၂) မဟာဇနတ္ထကာမေန၊ ဝနုက္ခန္ဓောစိတန္တရော။

သိဟပုဗ္ဗဗုဒ္ဓကာယောစ၊ အဟာနိယောစတံနမေ။

ဧတေနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ ပဟာဇနတ္ထကာမေန၊ လူသူများ
 စွာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏၊ သဒ္ဓါသီလ၊ စသည်ပွားများ၊ အကျိုး
 စီးပွားကို၊ လိုလားတောင့်တ၊ ရွက်ဆောင်ပြုကျင့်တော် မူတတ်
 သောကုသိုလ်ထူးကြောင့်။ ဝနုက္ခန္ဓောစ၊ ရွှေမုရိုးစဉ်ငယ်ကဲ့သို့၊
 အလွန်ညီညွတ်စွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်လုံးသောတင့်တယ်သပ္ပာယ်
 သောလည်တော်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတန္တရောစ၊ ခါး
 တော်မှစ၍ လည်ကုပ်တော်တိုင်အောင်၊ အသားတော်လွှာ၊ ညီ
 ညွတ်စွာတက်သည့်ဖြစ်၍၊ ရေစီးကြောင်းမတင်၊ ပြည့်ဖြိုးသပ္ပာယ်
 တင့်တယ်သော၊ ကျောလည်တော်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
 သိဟပုဗ္ဗဗုဒ္ဓကာယောစ၊ ခြင်္သေ့ မင်းရှေးထက်ဝက်ကိုယ်နှင့်တူ
 သောပြည့်ဖြိုးသပ္ပာယ်တင့်တယ်သော ရွှေနေခံရွှေကိုယ်တော်
 ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟာနိယောစ၊ ဆုတ်ယုတ်သော
 တရားမရှိ၊ ပြည့်စုံသောလောကီလောကုတ္တရာတရား ရှိတော်မူ
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နမေနမာမိ၊
 ဘုရား။ ဧတေနမေပုညေနစ၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘ
 ဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ မဟာဇနတ္ထကာမောစ၊ လူများအပေါင်းတို့၏
 ကောင်းကျိုးချမ်းသာစီးပွားကိုအလွန်အလိုရှိ၍ပြုကျင့်နိုင်သည်
 ၎င်း။ ဝနုက္ခန္ဓောစ၊ ရွှေမုရိုးစဉ်ကဲ့သို့အလွန်လုံးဝန်းသောလည်

ပင်း ရှိခြင်းသည်၎င်း။ စိတန္တရောစ၊ ရွှေအင်ပျဉ်ကဲ့သို့ အလွန် ပြည့်ဖြိုးသော ကျောပြင်ရှိသည်၎င်း။ သိဟပုဗ္ဗဗုဒ္ဓကောယောစ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ရှေ့ကိုယ်ကဲ့သို့ရှေ့နေခံနှစ်ဘက်ပြည့်ဖြိုးသပ္ပာယ်သောကိုယ်ရှိသည်လည်း၎င်း။ အဟာနိယောစ၊ မဆုတ်မယုတ်မပျက်စီးနိုင်သောအတိုင်းမသိသောဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ ဤ။ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၁၃) အဝိဟောဌနတောပုဗ္ဗေ၊ ပါဏိနံပါဏိအာဒိနာ။

ဇိနောရသဂ္ဂသဂ္ဂံ၊ အပ္ပါဗာဓောစတံနမေ။

ဇေတနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောဇိနော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ ကြီးငယ်အပေါင်းတို့ကို။ ပါဏိအာဒိနာ၊ လက်ဒုတ်စသောလက်နက်ဖြင့်။ အဝိဟောဌနတော၊ ရိုက်နှက် သတ်ဖြတ်ခြင်း မကောင်းမှုတို့မှ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ခဲ့လေဘူး ကုသိုလ်ထူးကြောင့်။ ရသဂ္ဂသဂ္ဂံ၊ လည်ချောင်းတော်၌ နှမ်းတစေ့ခန့်မျှ အနည်းငယ်သော အရသာကိုလည်း တကိုယ်လုံးနို့အောင် ဆောင်ယူတတ်သည်ဖြစ်၍ ချိုးမွမ်းအပ်သော ခုနစ်ထောင်ငုံသာ အကြောတို့၏ အဖျားဝယ်ရဝေးလျက်ရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပါဗာဓောစ၊ နည်းပါးသောအနာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံဇိနံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နမေနမာမိ၊ ဘုရား။ ဇေတနမေ ပုညေနစ၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ အဝိဟောဌနကောစ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို လက်စသည်ဖြင့် မပုတ်ခတ်မညှဉ်းဆဲနိုင်သောသနားခြင်းကရုဏာရှိသည်၎င်း။ ရသဂ္ဂသဂ္ဂံ၊ အနည်းငယ်သော အရသာကိုလည်း တကိုယ်လုံးနို့အောင် ဆောင်ယူနိုင်သောအကြောမြတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ အပ္ပါဗာဓောစ၊ အနည်းငယ်မျှသော အဖျားအနာမရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ ဤ။ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၁၄) ဩလောကေနစသတ္တာနံ၊ ဝိယက္ခိနာနိလက္ခိကော။
ဗုဒ္ဓေါဂေါပဗုမောပေဝ၊ ဝိယဒသောစတံနမေ။
ဧတေနမေပုညေနစ၊ ခုဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား။ ဝိယက္ခိနာ၊ ချစ်ခင်ကြင်နာ ကြည်လင်စွာသော မျက်လုံးတော်ဖြင့်။ ဩလောကေနစ၊ တစ်ဖန်တစ်ကြိမ်တော်မူခဲ့ဘူး ကုသိုလ်ထူးကြောင့်လည်း။ နိလက္ခိကောစ၊ မည်းသင့်သော အရာဝယ် ပုတီးနက် စေ့ကဲ့သို့ မည်းနက်သည်။ ဖြူသင့်သော အရာဝယ်၊ ဖိနပ်ဆွေခေါင်ရန်းပွင့်ကဲ့သို့ဖြူဝါသည်ဖြစ်၍၊ များသောအားဖြင့် အောင်မဲညိုပွင့်ကဲ့သို့ အလွန်ညိုသော မျက်လုံးတော်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇာတိ။ ဂေါပဗုမောစ၊ ထိုခဏတွင်ဘွားသောနွားငယ်၏မျက်မွေးနှင့်အတူ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့၊ ချောမြေ့နုပျိုသော မျက်ခုံး မျက်တောင်မွေးတော် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇာတိ။ ဝိယဒသောစ၊ တလောကဓာတ်လုံးရှု၍မငြောင်း၊ ကောင်းမြတ်တင့်တယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်ချစ်ဘွယ်ရှိသောရွှေကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇာတိ။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နမေနမာမိ၊ ဘုရား။ ဧတေနမေ ပုညေနစ၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ ဝိယစက္ခ၊ ဩလောကောစ၊ သတ္တဝါ အပေါင်း တို့အား ချစ်ခင် ကြင်နာ သနားခြင်း ကြည်လင်စွာသောမျက်စိဖြင့် ကြည့်ရှု နိုင်သည်၎င်း။ နိလက္ခိကောစ၊ မည်းဖြူ နီဝါအဆင်းရောရှက်လျက်၊ အလွန်ညိုသောမျက်လုံးရှိသည်၎င်း။ ဂေါပဗုမောစ၊ ထိုခဏတွင် ဘွားသော နွားငယ်၏ မျက်မွေးနှင့်အတူ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့၊ ချောမြေ့နုပျိုသောမျက်ခုံးမျက်တောင်မွေးရှိသည်၎င်း။ ဝိယဒသောစ၊ တလောကဓာတ်လုံးရှု၍မငြောင်း၊ ကောင်းမြတ်တင့်တယ်ချစ်ဘွယ်သောကိုယ်ရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ ဌ။ ခုဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၁၅) ဒါနာဒိပုညကမ္မေန၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမောတထာဂတော။
 'တေနဥဏ္ဍိသသိသောစ၊ ဇနာနုဝတ္တိတံနမေ။
 ဇတေနမေပုညေနစ၊ ခုဏ်ဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောတထာဂတော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ နှစ်။ ဒါနာဒိပုညကမ္မေန၊
 သဒ္ဓါကြည်ဖြူ၊ အလှူပေးခြင်းစသောကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့ကို
 ပြုကျင့်သောအရာ၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ သူတပါးတို့၏ရှေ့သွားဦးတည်
 လျက်။ လုံးပမ်းကြိုးစား၊ အားထုတ်ပြုကျင့်တော် မူတတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုကျင့်သော အ
 ရာ၌။ သူတပါးတို့၏ရှေ့သွားဦးတည်လျက်ပြုကျင့်တော်မူတတ်
 သောကုသိုလ်ကောင်းမှုထူးကြောင့်။ ဥဏ္ဍိသသိသောစ၊ လကျာ
 နားပန်တော်ကစ၍၊ လက်ဝဲနားပန်တော်တိုင်အောင်တက်သော
 အသားလွှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွှေသင်းကျစ်ပြားဖြင့် ရစ်ပတ်ဘိသ
 ကဲ့သို့၊ ထိန်ထိန်ဝင်းဝင်း၊ ထွန်းလင်းတောပတင့်တယ်၊ အလွန်
 သပ္ပာယ်သောဦးခေါင်းတော်မြတ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဇနာနုဝတ္တိစ၊ သတ္တဝါလူဗိုလ်၊ များထိုထိုကို၊ အလိုတော်တိုင်း၊
 လိုက်နာစေတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံတထာဂတံ၊ ကို။
 အဟံ၊ သည်။ နမေနမာမိ၊ ဘုရား။ ဇတေနမေပုညေနစ၊ ကြောင့်
 လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ ပုဗ္ဗင်္ဂမောစ၊ ဒါန
 သီလ၊ စသည်များဖြောင့်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုပြုကျင့်သော
 အရာ၌ သူတပါးတို့၏ အကြီးအမှူး ရှေ့သွားဦးတည်လျက် ပြု
 ကျင့်နိုင်သည်၎င်း။ ဥဏ္ဍိသသိသောစ၊ ရွှေသင်းကျစ်ပြားဖြင့်ရစ်
 ပတ်သကဲ့သို့၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်၊ မြတ်သောဦးခေါင်းရှိ
 သည်၎င်း။ ဇနာနုဝတ္တိစ၊ လူဗိုလ်ပါ အပေါင်းကို ကောင်း မြတ်
 သောအလိုသို့လိုက်နာစေ၍ပြုကျင့်စေနိုင်သော ဘုန်းအာဏာ
 ရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ နှစ်။ ခုဏ်၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊
 သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၁၆) မုဿဝါဒဝိရတိယာ၊ ဗုဒ္ဓေါဧကေကလောမကော။

မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမောစ၊ ဇနာနုဝတ္တိတံနမေ။

ဧတေနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ နှ့်။ မုဿဝါဒဝိရတိယာ၊ မဟုတ်မ
မှန်၊ စကားယုတ်ကိုပြောဆိုဝါကြွား၊ လှည့်စားတတ်သော အ
ကုသိုလ်စေတနာမှ၊ အလွန်ဝေးစွာ၊ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ဘူး၊ ကုသိုလ်
ထူးကြောင့်။ ဧကေကလောမောစ၊ တခုတခုသော မွေးတွင်းနှ့်၊
တချောင်းတချောင်းစီသာ၊ ပေါ်ရောင်သော မွေးညှင်းရှိတော်မူ
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇာတိ။ မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမောစ၊ မျက်
မှောင်တော်နှစ်ခုတို့၏အလယ်၊ နှာခေါင်းတော်အထက်ကရောင်
လျက်တက်ပြီး၍၊ နဖူးတော်၏အလယ်တွင်၊ ရွှေအင်ပျဉ်နှ့်၊ တင်
ထားအပ်သောငွေကြယ်ကဲ့သို့၊ တင့်တယ်သပ္ပာယ်စွာ၊ လက်ျာ
ရစ်လှည့်လည်၍၊ တည်သဖြင့်သာလျှင်၊ အဖျားနှ့် ကိုင်၍ငင်အပ်
သည်ရှိသော်မောင်းထက်ဝက် လက်တဆုံးရှိလျက်၊ အကြိမ်တ
တရာဘတ်အပ်သောဝါခွမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော သောက်ရှူး
ကြယ်ကဲ့သို့၊ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်အရောင်ထွက်လျက်၊ ဖွေးဖွေး
မြို့သောဥဏ္ဏလုံ မွေးရှင်တော် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇာတိ။ ဇနာ
နုဝတ္တိစ၊ လူသူသံတ္တဝါ၊ အခါမပြတ်၊ ဆည်းကပ်မှီဝဲခြင်းရှိသည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဇာတိ။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နမေနမိမိ၊ ဘုရား။
ဧတေနမေ ပုညေနစ၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝ
ဘဝ၊ တိုင်း။ မုဿဝါဒဝိရတိကောစ၊ မဟုတ် မမှန် စကား
ယုတ်ကို၊ ပြောဆိုဝါကြွား၊ လှည့်စားတတ်သောအကုသိုလ်စေ
တနာမှ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်နိုင်သည်၎င်း။ မုဒေါဒါတုဏ္ဏလော
မောစ၊ နူးညံ့လှစွာ၊ ဖွေးမြို့လက်လက်၊ အရောင်ထွက်သောဥဏ္ဏ
လုံမွေးရှင်တော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဧကေကလောမောစ၊ တ
ခုတခုသောမွေးတွင်းနှ့်တချောင်းတချောင်းစီသာပေါက်ရောက်
သောမွေးညှင်းရှိသည်၎င်း။ ဇနာနုဝတ္တိစ၊ လူမိုက်ပါအပေါင်းကို
ကောင်းသောအလိုသို့လိုက်စေနိုင်သော ဘုန်းကြွက်သရေနှင့်

ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ နှစ်၊ ရပ်၊ လျှင်။
ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၁၇) ပေသုညဗိရမဏတော၊ သမတာလီသဒန္တကော။
ဗုဒ္ဓေါအဝိရဇ္ဇဒန္တော၊ အဘောဇ္ဇပရိသောတံနုမေ။
ဧတေနမေပုညေန၊ ရပ်ဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ နှစ်။ ပေသုညဗိရမဏတော၊ ချစ်ခင်
စုံမက်၊ နှစ်သက်ချင်းတူ၊ သူနှစ်ဦးတို့၏၊ ချစ်ခင်စုံမက်၊ နှစ်သက်
မြတ်နိုးခြင်းကို ကွဲပြား ပျက်စီး အောင်၊ ချောပစ် ကုန်းတိုက်
တတ်သောဝိသုဏ္ဏဝါစာ အကုသိုလ်စေတနာမှ ဝေးစွာရှောင်
ကြဉ်ခဲ့ဘူးကုသိုလ်ထူးကြောင့်။ သမတာလီသဒန္တကော၊ အမျှ
လေးဆယ်စေ့သောသွားတော်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိ
ရဇ္ဇဒန္တော၊ ရွှေအင်းပျဉ်းစိုက်၍ စိထားအပ်သော ဝဇ္ဇရမိန်အ
စဉ်ကဲ့သို့၊ မကြံမခေါ်၊ အလွန်တင့်တယ် သပ္ပာယ်၊ စိပ်သဲသော
သွားတော်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘောဇ္ဇပရိသော၊ မ
ကွဲမပြား၊ မပျက်စီးနိုင်၊ ချစ်ခင်စုံမက်၊ နှစ်သက်မြတ်နိုး စမ္ပာယ်၊
အလွန် ကြည်ညိုဘွယ်သော ပရိသတ် ရှိတော်မူသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ၏။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နမေ၊ မာမိ၊ ဘုရား။ ဧတ
ေနမေပုညေန၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊
တိုင်း။ ပေသုညဗိရမိကော၊ ချစ်ခင်စုံမက်၊ နှစ်သက်ချင်းတူ၊
သူနှစ်ဦးတို့၊ အချစ်ပျက်စီးအောင်၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်ခြင်း ဝိသု
ဏ္ဏဝါစာ၊ အကုသိုလ်စေတနာမှ၊ အလွန်ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်နိုင်
သည်၎င်း။ သမတာလီသဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့သော သွားရှိ
သည်၎င်း။ အဝိရဇ္ဇဒန္တော၊ မကြံမစိပ်သော သွားရှိသည်၎င်း။
အဘောဇ္ဇပရိသော၊ မကွဲမပြားနိုင်၊ မြဲမြံခိုင်ခန့်၊ သတ်ရပ်တင့်
တယ်၊ ကြည်ညိုဘွယ်သောပရိသတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘ
ဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ နှစ်၊ ရပ်၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊
ဘုရား။ ။

(၁၈) ခရဝါစာပိရတိယာ၊ ပုဗ္ဗေပဟူတဇိဝကော။

ဗြဟ္မဿရောစသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ အာဓေယျဝစနောတံနမေ။

ဧတေနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ ခရဝါစာပိရတိယာ၊ ဆဲရေးကြမ်းကြုတ်၊ ဖရသဝါစာ၊ အကုသိုလ်စေတနာမှဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ခဲ့လေဘူး၊ ကုသိုလ်ထူးကြောင့်၊ ပဟူတဇိဝကောစ၊ လက်ဝဲနားပန်လက်ျာနားပန်ကိုသုံးသပ်တော်မူနိုင်၍ ရွှေမျက်နှာတော်အလုံးကိုဖုံးအုပ်နိုင်သောပြန့်ပြော ကြီးမြတ်သော လျှာတော်ရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မဿရောစ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံကဲ့သို့၊ သန့်ရှင်းသာယာ၊ သိသာနာဘွယ်၊ လူပေါ်ယပ်မှု၊ အပမထွက်၊ လုံးနက်ပဲ့တင်၊ အင်္ဂါရှစ်ဘော်၊ အသံတော်ရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဓေယျဝစနောစ၊ မှတ်ယူလေးမြတ်၊ အလွန်ယုံကြည်အပ်သော စကားတော် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ‘တံသမ္ပုဒ္ဓံ’ ကို၊ အဟံ၊ သည်။ နမေနမာမိ၊ ဘုရား။ ဧတေနမေပုညေနစ၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ ခရဝါစာပိရတိကောစ၊ ဆဲရေးကြမ်းကြုတ်၊ ဖရသဝါစာ၊ အကုသိုလ်စေတနာမှ၊ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်နိုင်သည်၎င်း။ ပဟူတဇိဝကောစ၊ နူးညံ့ပြန့်ပြောသော လျှာရှိသည်၎င်း။ ဗြဟ္မဿရောစ၊ ကရဝိက်ဌက်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းအသံကဲ့သို့ သာယာသန့်ရှင်းသောအင်္ဂါရှစ်တန်အသံနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ အာဓေယျဝါစောစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတေ၊ ဤ။ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၁၉) သမ္ဗုပ္ပလာပပိရတိယာ၊ ပုရေတာယတထာဂတော။

ဝိဂိန္နဟနူကောဟောတိ၊ အဓိသိယောစတံနမေ။

ဧတေနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောတထာဂတော၊ သည်။ ပုရေ၊ ရှေးရှေးသောကိုယ် ထော်

၏အဖြစ်၌။ တာယသဗ္ဗပ္ပလာပ ဝိရတိယာ၊ ကောင်းမြတ် ပြည့်
 ပြီး၊ အကျိုးအကြောင်း ကင်းဆိတ်၊ အပြိန်းအဖျင်း၊ နှိပ်ကင်း
 ကွာ၊ စကားယုတ် ကို ပြောဆိုခြင်း သဗ္ဗပ္ပလာပဝါစာ၊ အကု
 သိုလ်စေတနာမှ၊ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ခဲ့လေဘူး၊ ထိုကုသိုလ်ထူး
 ကြောင့်။ မိဂိန္ဒဟနူကောစ၊ ကေသရရာဇာခြင်္သေ့ မင်း၏ အော်
 မေးကဲ့သို့ပြည့်ဖြိုးသည့်ဖြစ်၍၊ တဆွဲငါးရက်၊ တိတိစက်၌၊ ထက်
 ၍ထွန်းသော၊ ငွေလဝန်းနှင့်အတူ၊ အလွန်တောက်ပ တင့်တယ်
 သပ္ပာယ်သော၊ အထက်အောက်နှစ်ရပ်၊ မြတ်သောမေးတော်ရှိ
 တော် မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဓိသိယောစ၊ ရန်မာရ်အ
 မျိုး၊ လွမ်းမိုးဘိစီး၊ နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ မတတ်ကောင်း
 သော၊ ဘုန်းအာဏာရှိတော်မူသည့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံတထာ
 ဂတံ၊ ကို၊ အဟံ၊ သည်။ နမေနမာမိ၊ ဘုရား။ ဇေတနမေပုညေနစ၊
 ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ သဗ္ဗပ္ပလာပ
 ဝိရတိကောစ၊ ကောင်းကျိုးကင်းဆိတ်၊ အပြိန်းအဖျင်း၊ စကား
 ဖျင်းကို၊ ပြောဆိုခြင်းသဗ္ဗပ္ပလာပဝါစာ၊ အကုသိုလ်စေတနာမှ၊
 အလွန် ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ် နိုင်သည်၎င်း။ မိဂိန္ဒဟနူကောစ၊
 ခြင်္သေ့ မင်းမေးကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသောမေးနှစ်ရပ်နှင့်ပြည့်စုံသည့်
 ၎င်း။ အဓိသိယောစ၊ ရန်သူတပါးမဖျက်ဆီး နိုင်သော ဘုန်းအာ
 ဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတေ၊ ၌။ ခုဝံ၊
 လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၂၀) မိစ္ဆာဇိဝိရတိယာ၊ သမဒန္တောတထာဂတော။
 ဟောတိသောဒါတဒါဌောစ၊ ဝိသုဒ္ဓိပရိသောတံနမေ။
 ဇေတနမေပုညေနစ၊ ခုဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောတထာဂတော၊ အကြင်ငါတို့သကျုပ္ပတ္တဂေါတမဘုရား
 သခင်သည်။ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ မိစ္ဆာဇိ
 ဝိရတိယာ၊ ယုတ်မာညစ်ထေး၊ အသက်မွေးခြင်းဟုဆိုအပ်သော
 အကုသိုလ်ကမ္မပထတရား၊ ခုနစ်ပါးသောစေတနာမှအလွန်ဝေး

စွာ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့လေဘူး၊ ကုသိုလ်ထူးကြောင့်၊ သမဒန္တောစ၊
 လွှဖြင့် ဖြတ်အပ်သော ခရုသင်းအထပ်ကဲ့သို့အလွန် ညီညွတ်
 သပ္ပာယ် တင့်တယ်သော သွားတော်ရှိတော် မူသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဒါတဒါဌောစ၊ သောက်ရှူးကြယ်ထက်၊
 ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်အရောင်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ တင့်တယ်သပ္ပာယ်
 သောအရောင်နှင့်ပြည့်စုံသော ဖြူစင်သန့်ရှင်းကြည်လင်တောက်
 ပသောစွယ်တော်လေးချောင်းရှိတော်မူသည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝိသုဒ္ဓပရိသောစ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး အလွန်စင်ကြယ်သန့်
 ရှင်းကြည်လင် ဖြူစင်သော ပရိသတ်အခြံအရံ ရှိတော်မူသည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံတထာဂတံ၊ ထိုလက္ခဏာတော်ကြီးအ
 စရှိသော ဘုန်းတန်းခိုး ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်
 စုံတော် မူသော မြတ်စွာ ဘုရား သခင်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ နမေနမာမိ၊ အလွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ရှိခိုးချီးမွမ်းပါ၏အရှင်
 ဘုရား။ ဧတေနမေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏ အတိုင်းမသိ သော
 ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အပေါင်းကိုဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ အ
 လွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါရှိခိုးချီးမွမ်းရပါသော ဤကုသိုလ်ကောင်းမှု
 အထူးကြောင့်လည်း။ သေဝါဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဝေဘဝေ၊
 ဘဝဆက်တိုင်း ဘဝဆက်တိုင်း။ မိစ္ဆာဇီဝဝိရတောစ၊ အလွန်
 ယုတ်မာညစ်ထေးအသက်မွေးခြင်း အကုသိုလ်မိစ္ဆာဇီဝစေတ
 နာမှအလွန်ဝေးကွာရှောင်ကြဉ်နိုင်သည်၎င်း။ သမဒန္တောစ၊ ညီ
 ညွတ်သပ္ပာယ်သောသွားနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ သောဒါတဒါဌော
 စ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း ကြည်လင် သပ္ပာယ် အစွယ်လေးချောင်းနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဝိသုဒ္ဓပရိသောစ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးစင်
 ကြယ်ကြည်ညိုဘွယ်သောပရိသတ်နှင့်ပြည့်စုံသည့်၎င်း။ ဘဝေ
 ယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့် အရှင်ဘုရား။ အနာဂတေ၊ အဆုံးဘဝကျ၊
 နောင်ကာလ၌။ ခုဝံ၊ မချွတ်မလွဲအမြဲသာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပညာမိက
 ဘုရားသည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်အရှင်ဘုရား။ (ကြိုက်ရာ
 ဆုကိုရှေ့ကရေးခဲ့သည့်အတိုင်းဆိုတောင်းကြလေ)။ ။

(၂၁) ကရုဏာသီတလဟဒယံ၊ ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတမော
 ဟဟမံ။ သနရာမရလောကဂရံ၊ ဝဇ္ဇေသုဂတံဂတိဝိမုတ္တံ။
 ဧတေနမေပုညေနစ၊ ခုဉ်ဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ကရုဏာသီတလဟဒယံ၊ အလွန်သနားခြင်းမဟာကရုဏာ
 တော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်အလွန်ဇေးမြဲသော
 စိတ်နှလုံးရှိတော်မူထသော။ ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတမောဟဟမံ၊
 အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ဒေသနာဉာဏ် အနာဝရဏဉာဏ်ပညာ
 တဉ်းဟူသောတန်ဆောင်ဆီဖီးဖြင့်ကြီးစွာသောမောဟအဝိဇ္ဇာ
 တဉ်းဟူသောအဓိကံကိုပယ်ဖျော့ဖျက်ဆီးတော်မူပြီးထသော။
 သနရာ မရ လောကဂရံ၊ လူ နတ်နှင့် တကွ သတ္တ လောက ၏
 ကျောက်ထီးတမူ အလေးပြုအပ်သောဆရာမြတ်ဖြစ်တော်မူထ
 သော။ ဂတိဝိမုတ္တံ၊ ဂတိငါးပါးတို့မှလွတ်တတ်လွတ်စေတော်မူ
 တတ်ထသော။ သုဂတံ၊ ကြောင်းကျိုးနှစ်ဖြာ၊ သာယာခြေငုံ၊ နှစ်
 တန်သောတရားစကားကိုသာလျှင် ကောင်းစွာသံချိုဆိုတော်
 မူတတ်ဘုရားမြတ်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဇ္ဇေဝံ န္ဓာမိ၊ အလွန်
 ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ရှိသေမြတ်နိုး ရှိခိုးချီးမွမ်းပါ၏အရှင်ဘုရား။ ဧ
 တေနမေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏အတိုင်းမသိသောဘုရားဘုန်း
 ကြက်သရေ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အပေါင်းကိုဟုတ်တိုင်း
 မှန်စွာအလွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါရှိသေလေးမြတ်စွာရှိခိုးချီးမွမ်းပါရ
 သောမြတ် ကုသိုလ်ကောင်းမှုအထူးကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊
 ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝဆက်တိုင်းဘဝဆက်တိုင်း။
 ကရုဏာသီတလဟဒယောစ၊ သနားခြင်းကရုဏာကြောင့်အခါ
 ခပ်သိမ်းဇေးမြဲသော စိတ်နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ပညာပဇ္ဇောတဝိဟ
 တမောဟတမောစ၊ ဉာဏ်ပညာတန်ဆောင်ဆီဖီးဖြင့် ကြီးစွာ
 သောမောဟအဓိကံမှောင်ကိုပယ်ဖျောက်နိုင်သည်၎င်း။ လော
 ကဂရစ၊ သတ္တလောက၏ ဒီသာပါမောက္ခဆရာမြတ်သည်၎င်း။
 သုဂတောစ၊ ကောင်းမြတ်ရေးရာတရားစကားကိုသာကောင်း
 စွာသံချိုဆိုနိုင်သည်၎င်း။ ဒုဂ္ဂတိဝိမုတ္တောပ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းစု

ဝေးရာ။ အပါယ်လေးပါး ခုဂ္ဂတိမှလွတ်ကင်းသည်၎င်း။ ဘဝ
ယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။ အနာဂတော၊ အဆုံးဘဝကျ
ရောက်သော နောင်အခါ၌။ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊
ဘုရား။ ။

(၂၂) ဗုဒ္ဓေါပိဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘာဝေတွာစေဝသန္တိကတွာစ။
ယံဥပဂတောဂတမလံ၊ ဝဇ္ဇေတမနုတ္တရံဓမ္မံ။
ဧတေနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ဗုဒ္ဓေါပိ၊ ဘုရားရှင်သော်မှလည်း။ ယံဓမ္မံ၊ အကြင် ဆယ်ပါး
သောတရား တော်မြတ်ကို။ ဘာဝေတွာစေဝ၊ သင်္ချေလေးထပ်၊
တသိန်းကပ်လုံး၊ မရပ်မနေ၊ ရှာဘွေဆည်းပူးပွားများအားထုတ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ သန္တိကတွာစ၊ ကိုယ်တိုင် ဆတ်
ဆတ်မျက်မှောက် ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ အ
တုမရှိမြတ်သောဘုရားအဖြစ်ကို။ ဥပဂတော၊ ရတော်မူလေပြီ။
ဂတမလံ၊ ညစ်ညူးလိမ်းကျံပူပန်နှိပ်စက်တတ်သော တထောင့်
ငါးရာကိလေသာအညစ်အကြေးတို့မှ အလွန်ကင်းဝေးတော်မူ
ပြီးထသော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ အလွန် မြတ်တော်မူထသော။
တံဓမ္မမ္ပိ၊ ထို ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ အဟံ၊
သည်။ ဝဇ္ဇေ၊ ဘုရား။ ဧတေနမေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏အတိုင်းမ
သိသောတရားတော်မြတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အပေါင်း
ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာအလွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ ရိုသေလေးမြတ် ရှိ
ခိုးပူဇော်ချီးမွမ်းရပါသော ဤကုသိုလ်ကောင်းမှုအထူးကြောင့်
လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ အတိသဒ္ဓမ္မမာမ
ကောစ၊ သူတော်ကောင်းတရားချစ်ပါး၊ ပုညကြိယဝတ္ထု၊ ဆယ်
ပါး၊ ပါရမီဆယ်ပါးကုသိုလ်ကောင်းမှုတရားတို့၌အလွန်ရိုသေ
လေးမြတ် ပြုကျင့်နိုင်သည် ၎င်း။ ဂတမလောစ၊ အပါယ်လား
ကြောင်း မကောင်းမှုကိလေသာမှ အလွန် ကင်းဝေးသည်၎င်း။
အနုတ္တရောစ၊ အတုမရှိ မြတ်သော သီလသမာဓိပညာဂုဏ်နှင့်

ပြည့်စုံသည့်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ နှ့်။ ရဝံ၊ လျှင်။
ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၂၃) သုဂတဿဩရသာနံ၊ ပုတ္တာနံ၊ မာရသေနမထနာနံ။
အဋ္ဌန္တိသမူဟံ၊ သိရသာဝဇ္ဇေတမဂိယသံဃံ။
ဧတေနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

မာရသေနမထနာနံ၊ မာရ်မာရ်မင်း၏စစ်စည်၊ ဗိုလ်ပါကိချိုး
ဘဲနှိပ်နင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောဂုဏ်သတ္တိထူး၊ ရှိတော်မူကုန်ထ
သော။ သုဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ ဩရသာနံ၊ ရွှေရင်တော်နှစ်
သားတော်စစ် ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော။ အဋ္ဌန္တိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေး
ယော၊ ဗလဋ္ဌာန်လေးယောအားဖြင့်ရှစ်ယောက်ဖြစ်တော်မူကုန်
ထသော။ ပုတ္တာနံ၊ အဂိယာသာဝကသားတော်မြတ်အစစ် ဖြစ်
တော်မူကုန်သောသာသနာဝင်မင်းသားတို့၏။ သမူဟံ၊ အပေါင်း
လည်းဖြစ်ထသော။ တံအဂိယသံဃံ၊ ထိုအဂိယာသမ္ဘာတော်
မြတ်ကိုလည်း။ အဟံ၊ သည်။ သိရသာ၊ မြတ်မွန်လှစွာ၊ ဦးခေါင်း
အင်္ဂါဖြင့်။ ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ ဘုရား။ ဧတေနမေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏
အတိုင်းမသိသော သမ္ဘာတော်မြတ်၏ ဂုဏ် ကျေးဇူး တော်
မြတ်အပေါင်းကိုဟုတ်တိုင်းမှန်စွာအလွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါရှိသေ
လေးမြတ်စွာရှိခိုးချီးမွမ်းရပါသောဤကောင်းမှုကုသိုလ်အထူး
ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ အတိရတ
နတ္ထယမာမကောစ၊ ရတနာသုံးပါးမြတ်အပေါင်း၌ အလွန်ယုံ
ကြည်မြတ်နိုးတတ်သည်၎င်း။ သဗ္ဗပါပဇိဂုဏ္ဍောစ၊ အပါယ်လား
ကြောင်း မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို အလွန် စက်ဆုပ်တတ်သည်
၎င်း။ ဌာနာဌာန ကုသလောစ၊ အကြောင်းအရာ ဟုတ်မဟုတ်
သည်၌အလွန်လိမ္မာသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊
နှ့်။ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၂၄) ယောကပ္ပကောဓိဟိဝိအပ္ပမေယျံ၊ ကာလံကရော
 န္ဓောအတိဒုက္ခရာနိ။ ခေဒံဂတောလောကဟိတာယ၊ နာ
 ထော၊ နမေဝမဟာကာရုဏိကဿတဿ။ ဇေတနမေပု
 ညေနစ၊ ခုဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

မဟာကာရုဏိကော၊ ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုး၊ အကျိုးများမြတ်၊
 ပူဇော်အပ်သော အလွန်သနားခြင်း မဟာကာရုဏာ ရှိတော်မူ
 သော။ ယောနာထော၊ အကြင်လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။ ကပ္ပကောဓိဟိဝိ၊ ကမ္ဘာ
 ကုဋေအသိန်းတို့ဖြင့်သော်လည်း။ အပ္ပမေယျံ၊ ဤရွှေဤမျှရှိ၏
 ဟု နှိုင်းဆရေတွက်ခြင်းငှာ မတတ်စကောင်းသော။ ကာလံ၊
 အသင်္ချေပေါင်း၊ လေးဆလောင်းလျက်၊ အသောင်းဆယ်ထပ်၊
 မဟာကပ်ကာလပတ်လုံး။ လောကဟိတာယ၊ လူသုံးပါးတို့၏
 လောကီလောကုတ္တရာအကျိုးစီးပွားအဖို့ငှာ။ အတိဒုက္ခရာနိ၊ အ
 လွန်တရာပြုနိုင်ခဲ့ထွစွာသော၊ ပါရမီဆယ်ပါး၊ စွန့်ခြင်းကြီးငါး
 ပါး၊ စရိယတရားသုံးပါး၊ မြတ်ကုသိုလ် တရားတို့ကို။ ကရော
 န္ဓော၊ ကိုယ်အသက်ကိုငဲ့ကွက်တော်မူဘဲ၊ ပြုကျင့်ဆည်းပူးပွား
 များ အားထုတ်တော်မူရသောကြောင့်။ ခေဒံကာယပရိဿမံ၊
 ကိုယ်တော်မြတ်၏အလွန်ညှိုးခွေပင်ပန်းရိနွမ်းဆင်းရဲခြင်းသို့။
 ဂတောပတ္တော၊ ရောက်တော်မူရလေပြီ။ မဟာကာရုဏိကဿ၊
 ဒုက္ခိတဝေနေယျာ ကြာအပေါင်းတို့အား အလွန်သနားခြင်းမ
 ဟာ ကရုဏာရှိတော်မူသော။ တဿနာထဿ၊ ထိုလူသုံးပါး
 တို့၏ကိုးကွယ်ရာ အစစ်ဖြစ် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်
 အား။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမောနမကာရော၊ အလွန်ရိုသေမြတ်
 နိုးရှိခိုးပူဇော်ခြင်းသည်။ အတ္ထဘဝဟု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဇေ
 တနမေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏အတိုင်းမသိသောမြတ်စွာဘုရား
 ဘုန်းကြွက်သရေ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အပေါင်းကို ဟုတ်
 တိုင်းမှန်စွာအလွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုးချီးမွမ်းရပါ
 သော ဤကောင်းမှု ကုသိုလ်အထူး ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊

သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ အတိဒုက္ခရောစ၊ ပြုကျင့်နိုင်ခဲ့မှစွာ
သောပါရမီဆယ်ပါးစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတရားမြတ်တို့
၌အလွန်ပြုကျင့်နိုင်သည်၎င်း။ မဟာကာရုဏိကောစ၊ သတ္တဝါ
ဝေနေယျာကို အလွန်သနားတတ်သော ကရုဏာရှိသည်၎င်း။
လောကနာထောစ၊ လူအများတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်နိုင်သည်
၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတေ၊ ခုနစ်လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။
ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၂၅) အသမ္ပုဇံဗုဒ္ဓနိသေဝိတံယံ၊ ဘဝါဘဝံဂစ္ဆတိဇိဝ
ဇောကော၊ နမောအဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဇာလ၊ ဝိဒ္ဓံသိနော
ဓမ္မဝရဿတဿ။ ဇေတနမေပုညေနစ၊ ခုနစ်ဗုဒ္ဓေါဘဝါ
မဟံ။ ။

ဗုဒ္ဓနိသေဝိတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အဂ္ဂသာဝက၊
ရဟန္တာအပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂေါစရာသေဝန၊
စသည်မလတ်၊ မှီဝဲပူဇော်အပ်တော်မူသော။ ယံဓမ္မဝရံ၊ အကြင်
ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို။ အသမ္ပုဇံအာသမ္ပဏ္ဍန္နော၊
ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ၊ သဘောလက္ခဏာကို၊ ထိုးထွင်း၍ မသိနိုင်
ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဇိဝဇောကော၊ သတ္တ
ဝါအပေါင်းသည်။ ဘဝါဘဝံ၊ အလွန်ရှည်လျားသောသံသရာ
ဝန်ဆင်းရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရလေပြီ။ အဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဇာ
လဝိဒ္ဓံသိနော၊ မောဟအဝိဇ္ဇာအကြီးအမှူးရှိသော၊ တထောင့်
ငါးရာကိလေသာတည်းဟူသောကွန်ရက်ကိုအကြွင်းမရှိဖျက်
ဆီးလေ့ ရှိတော်မူသော။ တဿဓမ္မဝရဿ၊ ထိုဆယ်ပါးသော
တရားတော်မြတ်အား။ မေမေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမောနမကာရော၊
အလွန်ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းသည်။ အတ္ထုဘဝတု၊ ဖြစ်
ပါစေသတည်း။ ဇေတနမေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အတိုင်းမသိ
သောတရားတော်မြတ်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အပေါင်းကို
ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ၊ အလွန်ကြည်ညို သဒ္ဓါရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုး ချီး
မွမ်းရပါသောဤကောင်းမှုကုသိုလ်ထူးကြောင့်လည်း။ သော

ဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ သဒ္ဓမ္မပူဇိကောစ၊ သူတော်
 ကောင်းတရား၊ မြတ်ဆယ်ပါးကိုရိုသေလေးမြတ် ပူဇော်တတ်
 သည်၎င်း။ အဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံ၊ သကောစ၊ အဝိဇ္ဇာအ
 ကြီးအမှူးရှိသော ကိလေသာကွန်ရက်ကိုသတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီး
 နိုင်သော ပညာလက်နက်နှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ သဗ္ဗသိပ္ပမေ
 ကောစ၊ အဋ္ဌာရသ၊ စသည်ဥဿ၊ အလုံးစုံသောအတတ်ပညာ
 တို့၌၊ အလွန်ထက်မြက်လိမ္မာသောဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၌။ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။
 ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၂၆) ဂုဏေဟိယောသီလသမာဓိပညာ၊ ဝိမုတ္တိဥာဏပ္ပဘု
 တိဟိယုတ္တော။

ခေတ္တဇ္ဇနာနံကုသလတ္ထိကာနံ၊ တမရိယသံဃံသီရဿ
 နမာမိ။ ဇေတနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

ယောအရိယသံဃော၊ အကြင်ရှစ်ပါးသင်္ဃာအရိယာမြတ်အ
 ပေါင်းသည်။ သီလသမာဓိပညာ၊ ဝိမုတ္တိဥာဏပ္ပဘုတိဟိ၊ သီလ
 ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဥာဏဒဿ
 နဂုဏ်အစရှိကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ အတိုင်းမသိသောဂုဏ်ကျေး
 ဇူးတော်မြတ်အပေါင်းတို့နှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ ပြည့်စုံ
 တော်မူ၏။ ကုသလတ္ထိကာနံ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုဖြင့် ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်း
 နတ်လူအပေါင်းတို့၏။ ခေတ္တံပုညခေတ္တံ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုမျိုး
 ဝေ့တို့၏ စိုက်ပျိုး ပစ်ချရာ လယ်တာ မြေကောင်း သဘွယ်ဖြစ်
 တော်မူသော။ တံအရိယသံဃံ၊ ထိုရှစ်ပါး သင်္ဃာအရိယာမြတ်
 အပေါင်းကိုလည်း။ အဟံ၊ သည်။ သီရဿ၊ မြတ်မွန်ထွဋ်၊ ဦးခေါင်း
 အင်္ဂါဖြင့်။ နမာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။ ဇေတန
 မေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အတိုင်းမသိသော အရိယာ သင်္ဃာ
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အပေါင်းကို ဟုတ်တိုင်းမွန်စွာ၊ ကြည်
 ညီသဒ္ဓါ၊ ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးချီးမွမ်းရပါသော ဤကောင်းမှုကု

သိုလ်ထူးကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။
သီလဒါဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ သီလသမာ၊ ပညာမလတ်။ ဂုဏ်သ
ကပ်နှင့်။ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည့်၎င်း။ ကုသလတ္ထိကော၊ ကောင်း
မြတ်သော ဘုန်းကြက် သရေကို ရလွယ်သော အကြောင်း
ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို အလွန်အလှီရှိ၍ ပွားများအားထုတ် နိုင်
သည့်၎င်း။ ဝိရကတသတိကော၊ ရှည်ကြာမြင့် စွာပြုအပ်သော
အမှုခပ်သိမ်းကို အေခံမေ့သိမ်း ဆည်းနိုင်သော ပညာပြဋ္ဌာန်း
သောမြဲမြံ ခိုင်ခန့်သောသမ္မာသတိ။ တရားနှင့်ပြည့်စုံသည့်၎င်း။
ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတေ၊ ရှိ။ ရဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါ
မိ၊ ဘုရား။ ။

(၂၇) မဟာမေဟတမောနန္ဒေ၊ လောကလောကန္တဝသိနာ။
ယေနသဒ္ဓမ္မပဇ္ဇောတော၊ ဇလိတောဇလိတိန္ဒနာ။ ။
တဿပါဒေနမဿာမိ၊ သမ္ပုဒ္ဓဿသိရိမတော။
သဒ္ဓမ္မဉ္ဇဿပူဇေမိ၊ ကရောမိသံဃဿစဇ္ဇလိ။
ဧတေနမေပုညေန၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

မဟာမေဟတမောနန္ဒေ၊ အလွန်ကြီးစွာသော မေဟအ
ဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအဓိကံမှောင်ဖြင့်မြှေးရှက်ရစ်ပတ်ဝိတ်ဆို့
အပ်ထသော။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပဉ္စက၊ ဤလောက၌။
လောကန္တဝသိနာ၊ တေဘူမက၊ ဝနုဒုက္ခလောက၏ အဆုံးဖြစ်
သောအသင်္ခတ ဓာတ် နိဗ္ဗာန်တရား တော်မြတ်ကို မဂ်ဉာဏ်
ဖိုလ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတ ရှေ့ဉာဏ်တော်ဖြင့် နေလဝန်း အသွင်သိ
မြင်တော်မူပြီးထသော။ ယေနသမ္ပုဒ္ဓေန၊ အကြင်သဗ္ဗညုကိုယ်
တော်မြတ်ဘုရားသည်။ သဒ္ဓမ္မပဇ္ဇောတော၊ သုံးပုံပိဋကတ်။ ငါး
ရပ်နိကာယ်၊ ကိုးသွယ်အင်္ဂါ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း၊ ရှစ်သောင်းလေး
ထောင်၊ မြားမြောင်ဘိသီး။ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မတရား၊ ဇေးမြဲမွှေးကြိုင်
တရား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊ သမထဝိပဿနာ၊ ရတင်တေရသ။
စသည်များစွာ၊ ပရိပတ္တိသဒ္ဓမ္မတရား၊ အဘိညာဉ်ခြေခံပါးသမာ
ပတ်ရှစ်ပါး၊ ပရိသန္တိဒါလေးပါး၊ မဂ်ဉာဏ်လေးပါး၊ ဖိုလ်ဉာဏ်

လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်တရားတည်းဟူသောပရိဝေသဒ္ဓမ္မ၊ ဤသို့ထင်
ရှား၊ ဤသုံးပါးတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားစာန်ဆောင်
ဆီမီးကို။ ဇလိတိဒ္ဓိနာ၊ ထွန်းတေ့ပစ္စာဒေသနာရွှေဥာဏ်တော်
တည်းဟူသောတန်းခိုးဗျာဒိတ်တော်မြတ်ဖြင့်၊ ဇလိတော၊ ကောဓို
ကျော်ဟိန်း၊ အသိန်းမက၊ မောဟမ္ဘောက်စွန်း၊ ပယ်ပျော်ထွန်း
တော်မူလေပြီ၊ သိရိမတော၊ အဆုံးမရှိသောဘုန်းကြက်သရေရှိ
တော်မူထသော။ တဿသမ္ပန္နဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှင်၏။ ပါ
ဒေ၊ ရောင်ဝါပြီးပြက်၊ တရုရှစ်ကွက်၊ စက်လက္ခဏာ၊ ဗြဟ္မာနေ
လတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောရွှေစက်တော်အစုံတို့ကို။ အဟံ၊ သည်။
နမဿာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုးပါ၏။ အရှင်ဘုရား။ တဿသမ္ပန္နဿ၊
ထိုဘုရားရှင်၏။ သဒ္ဓမ္မဉ္စ၊ အလွန်သိမ်မွေ့နက်နဲသောဆယ်
ပါးမြတ်တရားကိုလည်း၊ ပူဇေမိ၊ ကာယညွတ်ချီ၊ ဝစီချီးမန၊ သုံး
ခွာရတို့ဖြင့်ရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။ တဿသမ္ပန္နဿ၊ ထို
ဘုရားရှင်၏။ သံဃဿစ၊ ရှစ်ပါးသင်္ဃာအရိယာမြတ်အပေါင်း
အားလည်း။ အဇ္ဇုလိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်းလက်သည်းဖြူစွ၊ တေဝံ
ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်း။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။
အရှင်ဘုရား။ ဇေတနမေပုံညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏ အတိုင်းမသိ
သောရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ် အပေါင်းကိုအ
လွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ ရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော်ဖူးမြော်မာန်လျှော့
ကန်တော့ချီးမွမ်းရပါသော ဤကောင်းမှုကုသိုလ်ထူးကြောင့်
လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ သဒ္ဓမ္မဇောတကော
စ၊ သာသနာတော်မြတ်သူတော်ကောင်းတရားဓာတ်သုံးပါးအ
ပေါင်းကိုနေလဝန်းကဲ့သို့ထွန်းတောက်ပစေနိုင်သော သာသ
နာတော်ပြုမင်းမြတ်သည်၎င်း။ မဟိဒ္ဓိကောစ၊ တလောကဓာတ်
လုံးမခံရပ်နိုင်သော ကြီးမြတ်သော တန်းခိုးအာဏာနှင့်ပြည့်စုံ
သည်၎င်း။ သိရိမာစ၊ မနှိုင်းရှည်အပ်သော ဘုန်းကြက်သရေနှင့်
ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ ဌံ။ ရဝံ၊ လျှင်။
ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။ ။

(၂၈) သဒ္ဓမ္မရုံသိမာလီယော၊ ဝေနေယျကမလာကရေ။
 ဝိဗောဓေသိမဟာမောဟတမံဟတ္တာနုသဗ္ဗသော။
 ဥာဏာတိသယဗိမ္ဗန္တံ၊ ဝိသုဒ္ဓကရုဏာရုဏံ။
 နမာမိနိရူပဏ္ဍေသံ၊ ဗုဒ္ဓါဒိစ္စံမဟောဒယံ။
 ဧတေနမေပုညေနစ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

သဒ္ဓမ္မရုံသိမာလီ၊ ရာထောင်မကသော သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသောအလွန်ဇေးမြဲမွှေးကြိုင်သောရောင်ခြည်တော်လျှပ်ပန်းကိုဆောင်တော်မူလေ့ရှိထသော။ ယေဝါဗုဒ္ဓဒိစ္စော၊ အကြင်ဘုရားတည်းဟူသောနေမင်းသည်။ မဟာမောဟတမံ၊ အလွန်ကြီးစွာသောမောဟအဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအမိုက်မှောင်ကို။ သဗ္ဗသော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်။ ဟတ္တာနု၊ မဂ်ဥာဏ်လေးပါးဖြင့် ပယ်ရှား ဖျက်ဆီးတော်မူပြီး၍။ ဝေနေယျကမလာကရေ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော ဝေနေယျာသတ္တဝါကြာအပေါင်းတို့ကို။ ဝိဗောဓေသိ၊ လေးထွေသစ္စာ၊ ငါးဖြာဥေယျ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ ဆုံးဆတိုင်စွာ၊ သိမြင်စေသောအားဖြင့်၊ ပွင့်လင်းခြင်းသို့ ရောက် စေတော် မူလေပြီ။ ဥာဏာ တိသယ ဗိမ္ဗန္တံ၊ ကောင်းကင်စကြဝဠာမြေပြင်မဆုံး။ အလွန်ပျံ့နှံ့သော သဗ္ဗညူတ ရွှေဥာဏ်တော်တည်းဟူသော အရောင် အဝန်းရှိတော်မူထသော။ ဝိသုဒ္ဓကရုဏာရုဏံ၊ ညစ်ညူးလိမ်းကျံ ပူပန်နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့မှ အလွန်စင်ကြယ်သောတက်သစ်သောအလွန်ဇေးမြဲမွှေးကြိုင်သောမဟာကရုဏာတည်းဟူသော အရုဏ်ရှိတော် မူထသော။ နိရူပဏ္ဍေသံ၊ တထောင်ငါးရာကိလေသာအညစ်အကြေးတို့မှအလွန်ကင်းဝေးသန့်စင်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူပြီးထသော။ မဟောဒယံ၊ မဟာသမုဒြာလေးစင်းရေမမျှအလွန်ဇေးမြဲသောမေတ္တာရေစင်ရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓါဒိစ္စံ၊ ထိုဘုရားတည်းဟူသော ရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ သည်။ နမာမိ၊ အလွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ ရိုသေလေးမြတ်စွာရှိခိုးချီးမွမ်းပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ဧတေနမေပုညေနစ၊ ကြောင့်

လည်း။သောဟံ၊သညံ။ဘဝဘဝ၊တိုင်း။သဒ္ဓမ္မရံသိမာလီစ၊
 အလွန်ဇေးမြ မွေးကြိုင်သော သူတော်ကောင်း တရားတည်း။ဟူ
 သော ရောင်ခြည်လျှပ်ပန်းကိုပန်ဆင်နိုင်သည်၎င်း။ မဟာမော
 ဟတမဝိဒ္ဓံ၊သကောစ၊မောဟအဝိဇ္ဇာကြီးစွာသော အမိုက်ကို
 သမထဝိပဿနာ ဥာဏ်ပညာလက်နက်ဖြင့်ပယ်ဖျက်နိုင်သည်
 ၎င်း။ဥာဏာတိသယဗိဇ္ဈာစ၊လွန်ကဲပြန့်ပြောသောဥာဏ်ပညာ
 အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ဝိသုဒ္ဓကရုဏာရုဏောစ၊ အထူး
 ထူး အပြားပြားသတ္တဝါတို့အား သနားတတ်သော တက်သစ်
 သောစင်ကြယ်သော ကရုဏာ အရုဏ်ရှိသည်၎င်း။ နိရုပဇ္ဈ
 သောစ၊အပါယ်လားကြောင်း မကောင်းမှု ကိလေသာတို့မှ အ
 လွန်ကင်းဝေးသည်၎င်း။ မဟော ဒယောစ၊ အလွန် ဇေးမြသော
 မေတ္တာရေစင်နှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝယျံ၊ ဘုရား။အနာဂ
 တေ၊ဋ္ဌံ။ရဝံ၊လျှင်။ဗုဒ္ဓေါ၊သညံ။ဘဝါမိ၊ဘုရား။ ။

(၂၆) မဟာသတ္တဏ္ဏဝိတ္တိဏ္ဏာ၊သောဂတေဂမ္ဘကာရကေ။
 သဗ္ဗေတေစရိယာဝဇ္ဇေ၊သပရတ္ထသုကောဝိဒေ။

ဧတေနမေပုညေနစ၊ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

မဟာသတ္တဏ္ဏဝိတ္တိဏ္ဏာ၊တရားဓမ္မ၊လေးမြတ်ကြသော၊နတ်
 လူဗြဟ္မာ၊အရိယာတို့၊သုံးဖြာကိုယ်နှုတ်၊ ကျင့်သုံးစံပျော်၊ ဓမ္မ
 လျော်လွန်ဖြိုး၊မိဗန်းလေးလဆုံး၊ တန်ဆောင်မုန်းဝယ်၊အံ့ဘွယ်
 လွန်စီ၊ပဏ္ဏရသီ၊တိဒိရက်စေ့၊လပြည့်နေ့ဝယ်၊စိန်ကြယ်ပန်းကုံး
 စီကုံးသဘွယ်၊လွန်ဝယ်ဆန်းပြား၊အဇေသာကာသ၊ကောင်းကင်
 ဝသို့၊နက်စွာလွှမ်းခြုံ၊နည်းနာစုံလင်၊ လွန်လျှင်ဆန်းပုံ၊ အံ့မကုန်
 သော၊သဗ္ဗညုတရွှေဥာဏ်တော်သ၊ကွန်မြူးရာဖြစ်၍ကြီးကျယ်
 ဖွံ့ဖြိုး၊အကျိုးများမြတ်၊ပူဇော်အပ်သော ဝိဇ္ဇကတ် သုံးပုံအဋ္ဌက
 ထာ၊ သံဝဏ္ဏနာဓိကာကျမ်းတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒြာသို့
 ဥာဏ်ပညာတည်းဟူသော ကြီးစွာသော ဟောသဘောမြင့်ကူး
 သွားတော်မူနိုင်ကုန်သော။ သောဂတေ၊ကောင်းမြတ် ရေးရာ၊
 မြတ်စကားကိုသာ ကောင်းစွာဆိုတော် မူပေတတ်ကုန်သော။

ဂန္ထကာရကော၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာဒီကာစသော ကျမ်းဂန်အထူး
 တို့ကိုပြုစီရင်တော်မူတတ်ကုန်သော။ သပရတ္ထသုကောဝိဒေါမိ
 မိအကျိုးစီးပွား သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွားတို့၌ အလွန် လိမ္မာ
 တော်မူကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းဥဿ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဇေ
 တေအာစရိယော၊ ဘုရားသဗ္ဗညုအစရှိသော ထိုထိုကျမ်းပြုဆရာ
 တော်မြတ်တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝန္ဓေ ဝန္ဓာမိ၊ ဘုရား။ ဇေတနမေ
 ပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏အတိုင်းမသိသော ကျမ်းပြုဆရာမြတ်တို့၏
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ် အပေါင်းကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ရှိသေ
 မြတ်နိုး ရှိခိုးချီးမွမ်းရပါသော ဤကောင်းမှုကုသိုလ်ထူးကြောင့်
 လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ တိုင်း။ မဟာသတ္ထဏ္ဏဝိတ္ထိ
 ဣန္ဒြာစ၊ ကြီးမြတ်သောသုံးပုံဝိဇ္ဇကတ်၊ စသည်မလတ်၊ ကျမ်း
 မြတ်အဏ္ဏဝါ၊ မဟာသရဒြာ၌ ဥာဏ်ပညာ သင်္ဘောဖြင့် ကူး
 မြောက်နိုင်သည်၎င်း။ သောဂတောစ၊ ကျမ်းဂန်နှင့်စပ်၊ စကား
 မြတ်ကိုကောင်းစွာပြောဆိုတတ်သည်၎င်း။ ဂန္ထကာရကောစ၊
 ကျမ်းဂန်ကိုပြုစွမ်းနိုင်သည်၎င်း။ သပရတ္ထသုကောဝိဒေါမိမိ
 သူတပါးအကျိုးစီးပွားတို့၌အလွန်လိမ္မာသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊
 ဘုရား။ အနာဂတော၊ ၌။ ခုဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဘုရား။

(၃၀) ဥာဏံဥာဏံနဝါဥာဏံ၊ ယဿယဿမဟေသိနော။

ဂတံဂတံဂတံဝါန၊ တံတံတံတံဘိဝဇ္ဇိယ။

ဇေတနမေပုညေနစ၊ ခုဝံဗုဒ္ဓေါဘဝါမဟံ။ ။

မဟေသိနော၊ များမြတ်ကုန်သောသီလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူး
 ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးရှာဖွေလေ့ကျက်တော်မူပြီးသော။ ယ
 သယာဒိသဿ၊ အကြင်ဝိပဿီသိခိစသောရှေးရှေးသောဘုရား
 ရှင်တို့နှင့်သာ၊ ပမာရည်တူ ထိုက်တော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ရှုအပ်
 သောအကြင်သသူလည်းဖြစ်တော်မူသော။ ယဿသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
 သ၊ အကြင်လေးဆူသင့်၊ ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူသောဂေါ
 တမဘုရားရှင်အား။ ဥာဏံ၊ ရှေးရှေးသောအတိုင်းမသိသောပါရ
 မီဥာဏ်တော်အပေါင်းသည်၎င်း။ ဥာဏံ၊ နောက်နေသောအ

တိုင်းမသိသော ဒုဿဗလစသော ဥာဏ်တော် အပေါင်းသည်
 ၎င်း။ နဝါဥာဏံ နဝဥာဏံ အသစ်အသစ်သိမြင်တတ်သောဒေသ
 နာဥာဏ်အစရှိသော အတိုင်းမသိသော ဥာဏ်တော်အပေါင်း
 သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဟံနည်းကား။ ဥာဏံ ဥာဏံ နဝါဥာ
 ဏံ၊ စက္ကဝါပတ်ကုံး၊ အဆုံးမရှိသောစေတသုံးဖြာတို့၌ နေထိုင်
 ကြကုန်သောအဆုံးမရှိသောပြုကတွေ့သောသတ္တဝါတို့ဥာဏ်၊
 ထိုဥာဏ်ထက်လွန်ကဲသောပြုကတွေ့သောသဝကတို့ဥာဏ်၊
 ထိုဥာဏ်ထက်လွန်ကဲသောမဟာသဝကတို့ဥာဏ်၊ ထိုဥာဏ်
 ထက်လွန်ကဲသောအဂ္ဂသဝကတို့ဥာဏ်၊ ထိုဥာဏ်ထက်လွန်
 ကဲသောပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဘုရားရှင်တို့ဥာဏ်၊ ထိုဥာဏ်အပေါင်းတို့
 ထက်ဆတ်သောသင်္ချေ၊ မရေတွက်နိုင်သောအသာဓာရဏ သဗ္ဗ
 ညုတဇ္ဈဥာဏ်တော်မြတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဂတံဂတံ၊
 သိသင့်သိထိုက်မြင်သင့်မြင်ထိုက်ရသင့်ရထိုက်သော လောကီ
 လောကုတ္တရာရတနာအမြိုက်အောင်မကိုင့်သို့ရောက်တော်မူပြီး
 သော။ အဝါနတံ၊ တေဘူမကဝ နှိဒုက္ခကိုမြှေးရှက်ရစ်ပတ်၊ ပိတ်
 ဆို့တတ်သောဝါနမည်သော တဏှာယုတ်မှ၊ ထွက်မြောက်ရာ
 ထွက်မြောက်ကြောင်း၊ ကောင်းမြတ်သောအသစ်တခါတ်နိဗ္ဗာန်
 တရားတော်မြတ်သို့။ ဂတံ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်တို့ဖြင့် ရောက်
 တော် မူပြီးထသော။ တံတာဒိသံလာဘာလာဘာ၊ စသည်ဖြား
 မြောင်၊ လောကဝံရှစ်ပါးတို့ကြောင့်ဘောက်ပြန်မရှိ၊ မြေကြီးထု
 ပမာ၊ သည်းခံတော်မူခြင်းတာဒိဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူထသော။ တံတာဒိသံ၊ ထိုဝိပဿီသိဒ္ဓိအစရှိသောရှေး
 ရှေးသောဘုရားရှင်တို့နှင့်သာ၊ ပမာရည်တူ ထိုက်တော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ ရှုအပ်သောထိုသသူလည်းဖြစ်တော်မူထသော။ တံသမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသဗ္ဗညု ဘုရားရှင်ကို။ အဘိဝဋ္ဌိယအဘိဝဋ္ဌာမိ၊ အ
 လွန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ ရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုးချီးမွမ်းပါ၏အရှင်ဘုရား။
 ဧတေနမေပုညေနစ၊ ကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊ သည်။ ဘဝေဘ
 ဝေ၊ တိုင်း။ ဥာဏဥာဏနဝဥာဏောစ၊ ရှေးရှေးသော ဥာဏ်၊

နေခံနေခံသောဥာဏ်၊ အသစ် အသစ် သိမြင်တတ်သောဥာဏ်
 ဗညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဂတဇတောစ၊ သိသင့်သိထိုက် မြင်
 သင့် မြင်ထိုက် ရသင့် ရထိုက်သော လောကီရတနာအမြိုက်၊
 အောင်မကိုနှင့်ပြည့်စုံသည့်၎င်း။ ဝါနဝိမုတ္တောစ၊ လောကီကာ
 မဂုဏ်ငါးပါးကိုအလွန်စုံမက်နှစ်သက်တတ်သောအလွန်အား
 ကြီးသောဝါနမည်သော တဏှာယုတ်မှ၊ လွတ်ကင်းဝေးသည်
 ၎င်း။ တာဒိသော၊ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံငြား
 သော်လည်း အလွန်သည်းခံခြင်း ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘ
 ဝေယျံ၊ ဘုရား။ အနာဂတော၊ နှို။ ခုဝံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝါမိ၊
 ဘုရား။ ။

(၃၁) သန္တာသန္တာဝိသိယဿ၊ နန္တာနန္တာဝလမ္ဗတော။

ဒယာဒယာဝိတံဗုဒ္ဓံ၊ သုတံသုတံဘိဝဇ္ဇိယ။ ။

ယဿဗုဒ္ဓဿ၊ အကြင်ဘုရားရှင်၏။ ဝိ၊ အလုံးစုံသောဥေယျ
 ဓံတရားငါးပါးတို့၏သဘောလက္ခဏာအပေါင်းကို နေလဝန်း
 အသွင်သိမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော 'သဗ္ဗညုတရွှေဥာဏ်တော်
 သည်။ သန္တာ၊ ပရမတ္ထသဘောဖြစ်၍ ဥပါဒ်ဋ္ဌိဘင်အားဖြင့်အဆုံး
 ရှိသည်။ သန္တာဝိ၊ ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ အနန္တာဝလမ္ဗတော၊ အ
 ဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသောဥေယျဓံ တရားငါးပါးလျှင် အာရုံရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနန္တာ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိတော်မူ။
 ဒယာဒယာဝိ၊ အလွန်ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်သည်
 လည်း။ သန္တာ၊ ပရမတ္ထသဘောဖြစ်၍ ဥပါဒ် ဋ္ဌိဘင်အားဖြင့် အ
 ဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသည်။ သန္တာဝိ၊ ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ အနန္တာ
 ဝလမ္ဗတော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ဒုက္ခိတသတ္တဝါဝေ
 နေယျာလျှင်အာရုံရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနန္တာ၊ အဆုံး
 အပိုင်းအခြားရှိတော်မူ။ သုတံ၊ ဇာတိအာဏာ၊ ဝိသယာဟု၊ သုံး
 ဖြာဓေတ်လုံး၊ အဆုံးမရှိ၊ ပျံ့နှံ့ ကျော်စောခြင်း သတင်းဂုဏ်
 ကျေးဇူးတော်ရှိတော်မူထသော။ အသုတံ၊ တထောင့်ငါးရာ၊ ကိ
 လေသာရိပ်၊ ရွာမြို့ခြင်းလည်းမရှိထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်

စွာဘုရားရှင်ကို။ အဟံ၊ သည်။ အဘိဝဇ္ဇိယ၊ အဘိဝဇ္ဇာမိ၊ အလွန်
ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ ရိသေမြတ်နိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်
တော့ချီးမွမ်းပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

(၃၂) ယဿဗုဒ္ဓဿယံဓမ္မံ၊ ယောသံဃောယောဂတောဂ
တော။ သုဒုဗ္ဗတေနမာမိတေ၊ ကပ္ပကောနိစ္စယေမပိ။ ။

ယဿဗုဒ္ဓဿ၊ အကြင်လေးဆူငုံဆင့်ပွင့်ခြင်းသို့ ရေခံတော်
မူသောဂေါတမမည်ကျော်ကိုယ်တော်ဘုရားရှင်အား။ ယံဓမ္မံ၊
အကြင် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ် သည်၎င်း။ ယောဂ
တောဂတော၊ ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ် ဟုဆိုအပ်
သော တေဘူမကသံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့
ကိုမြဲမြံစွာချည်နှောင်ဘွဲ့စည်း ချုပ်တည်း တတ်သောကာမတ
ဏှာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမောဟအဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော၊ ကာမယောဂ၊ ဘ
ဝယောဂ၊ ဒိဋ္ဌိယောဂအဝိဇ္ဇာယောဂလေးဖြာကုန်ခြင်းသို့ ရေခံ
တော်မူပြီးသော။ ယောသံဃောစ၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော
အရိယာ သင်္ခါတော်မြတ်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ထင်ရှားရှိတော်မူ
၏။ ကပ္ပကောနိစ္စယေမပိ၊ ကပ်ကမ္ဘာကုဇေလွန်လေ ငြားသော်
လည်း။ သုဒုဗ္ဗတေ၊ အလွန်တရာ ရနိုင်ခဲ့လှစွာကုန်သော။ တေ
ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃော၊ ထိုအတိုင်းမသိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်
အပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သောထိုဘုရားတရားသင်္ခါ
ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ နမာမိ၊ အလွန်ယုံကြည်
ကြည်ညိုစွာရိသေမြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော်ဖူးမြော်မာန်လျှော့ကန်တော့
ချီးမွမ်းပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

(၃၃) ဝိသုဒ္ဓသဒ္ဓမ္မသဟဿဒိမိတိ၊ သုဗုဒ္ဓသမ္ဗောဓိယုဂန္ဓ
ရောဒိတံ။ တိဗုဒ္ဓဓမ္မောကဒိဝါကရံဇိနံ၊ သဓမ္မသံဃံ
သိရသဘာဝိနမာမိ။ ။

ဝိသုဒ္ဓသဒ္ဓမ္မသဟဿဒိမိတိ၊ ညစ်ညူးလိမ်းကျံပူပန်နှိပ်စက်
တတ်ကုန်သောတထောင့်ငါးရာကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့
မှအထူးထူးသောမဂ်တို့ဖြင့် ဆေးလျော်အပ်သည်ဖြစ်၍အထူး

ထူးအပြားပြား အထူးအားဖြင့် စင်ကြယ်သောအထောင်မက
 သော သူတော်ကောင်း တရားတည်းဟူသော တစ်ခုနက်သော
 ရောင်ခြည်တော်ကိုဆောင်တော်မူပြီးထသော။ သုဗုဒ္ဓသမ္မောဓိ
 ယုဂန္ဓရောဒိတံ၊ ကောင်းစွာ သိအပ် သော ဥပယျဓံ တရားအ
 ပေါင်းကိုကောင်းစွာသိတတ်သော သဗ္ဗညုတ ရွှေဥာဏ်တော်
 တည်းဟူသောယုဂန္ဓုရ်တော်ထိပ်သို့တက်တော်မူပြီးထသော။
 တိဗုဒ္ဓဓမ္မက္ခေကဒိဝါကရံ၊ ဇာတိအာဏာ၊ ဝိသယာဟု၊ သုံးဖြာ
 သောဘုရားခေတ်၌ ပြိုင်ဘက်ကင်းသူ တဆူနေမင်းသာ ဖြစ်
 တော်မူထသော။ တံဇိနံ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကို။ အဟံ၊ သည်။
 သဓမ္မသံဃာ၊ ခြောက်ဂုဏ် သင်းဖြာ၊ ကိုးဖြာနဝ၊ ထေရ်ဂုဏ်
 ကြောင့်၊ မြတ်မွန်လှစွာ၊ ဆယ်ဖြာတရား၊ ရှစ်ပါးသင်္ဃာ၊ အရိယာ
 နှင့်တကွ။ အဘိနမာမိ၊ အလွန်ရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်
 မာန်လျော့ကန်တော့ချီးမွမ်းပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

(၃၄) ပုညေနေတေနသောဟံ၊ နိပုဏမတိသတော၊ သမ္မရာ
 ယေစတိတ္တော။ ဒက္ခောဒိဋ္ဌုန္တု ပညော၊ အဝိကလဝိရိ
 ယော၊ ဘောဂဝါသံဝိဘာဂီ။ တိက္ခောဘူရောမိတတ္တော၊
 သပရဟိတစရော၊ ဒိဃဇိဝိအရောဂေါ။ ဓညောဝဇ္ဇော
 ယသဿ၊ အတိဗလဝစရော၊ ကိတ္တိမာဓန္တုပေတော။ ။
 သဒ္ဓေါဒါတင်္ဂုပေတော၊ ပရမသိရိဒယော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေဝိ
 ရတ္တော။ လန္တိကလျာဏမိတ္တော၊ အဘိရတကုသလော၊
 ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော။ အပ္ပိန္နောအပ္ပကောဓော၊ အတိရ
 ဇုဟဒယော၊ ဣန္ဒြိမာအပ္ပမေယျော။ ပါသံသောပေမဝါ
 စော၊ သုဇနဂုဏ်ဝိဒ္ဓါ၊ မာမကောသောဘဝေယျံ။ ။

အနာဂတေရဝံစေဝ၊ ဗုဒ္ဓေါစာဝိဘဝေယျဟံ။ ။

(၃၅) တေနမေပုညေနစ၊ အကျွန်ုပ်၏ ထိုထို အတိုင်းမသိ
 သောရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ် အပေါင်းတို့ကို
 ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ၊ အလွန်ကြည်ညို ရိုသေလေးမြတ်ရှိခိုးချီးမွမ်း
 အပ်သောဤကုသိုလ်ကောင်းမှုအထူးကြောင့်လည်း။ သောဟံ၊

ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သမ္မရာယေစ၊ တမလွန်ဘဝအဆက်ဆက်၌
 ၎င်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေစ၊ မျက်မှေဝံသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၎င်း။ နိပုဏမ
 တိစ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲသော ဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ သ
 တောစ၊ ရှည်ကြာမြင့်စွာပြုအပ်သော အမှုခပ်သိမ်းကိုလျှင်မြန်
 စွာအောက်မေ့သိစွမ်းနိုင်သော ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သမာသတိ
 တရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ တိက္ခောစ၊ ဘုန်းကံအားလျော်စွာရ
 အပ်သော စည်းစိမ်၌သာရောင့်ရဲနိုင်သည်၎င်း။ ဒက္ခောစ၊ ထိုထို
 အရာ၌လိမ္မာသည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌုပညောစ၊ အလွန်ဖြောင့်မတ်သော
 အယူပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ အဝိကလဝိရိယောစ၊ မချို့တဲ့
 သောလုံ့လရှိသည်၎င်း။ ဘောဂဝါစ၊ တလောကဓာတ်လုံးပေး
 ကမ်း၍မကုန်နိုင်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ သံဝိ
 ဘာဂိစ၊ ထိုဥစ္စာစည်းစိမ်ကိုခွဲခြင်းစိတ်ဖြာ၍ ပေးကမ်းလှူဒါန်း
 နိုင်သည့်၎င်း။ တိက္ခောစ၊ ပရိသတ်ဗိုလ်ပါအလယ်၌အလွန်ထက်
 သည်၎င်း။ သူရောစ၊ ဗိုလ်ပါပရိသတ်အလယ်၌ ကေသရရာဇာ
 ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့အလွန်ရဲရင့်သည်၎င်း။ မိတက္ခောစ၊ ကျောက်
 တောင်ပမာ လွန်စွာတည်ကြည်သော သမာဓိတရားနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၎င်း။ သပရဟိတစရောစ၊ မိမိသူတပါးကောင်းကျိုးစီးပွား
 ကိုလွန်စွာကျင့်နိုင်သည်၎င်း။ ဗိဇာဇိဝိစ၊ အလွန် ရှည်ကြာစွာ
 တည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း။ အရောဂေါစ၊ ကိုးဆွဲခြောက်
 ဖြာအနာမရှိသည်၎င်း။ ဓညောစ၊ တလောကဓာတ်လုံး မခံမရပ်
 နိုင်သောဘုန်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဝဇ္ဇောစ၊ အလွန်ကြည်ညို
 ဘွယ်ရှိသော ရွှေအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ယသဿီစ၊ အ
 လွန်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော အခြံအရံပရိသတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်
 ၎င်း။ အတိဗလဝဓရောစ၊ အလွန်ကြီးမြတ်သော ခွန်အားကို
 ဆောင်နိုင်သည်၎င်း။ ကိတ္တိမာစ၊ ကောင်းမြတ်မွှေးကြိုင်သော
 ကျော်စောသတင်းရှိသည့်၎င်း။ ခန္တုပေတောစ၊ မြေကြီးအထူနှင့်
 တူစွာသည်းခံခြင်းဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ သဒ္ဓေါစ၊ ကုသိုလ်
 ကံ အကုသိုလ်ကံ၊ ၎င်းကံတို့၏အကျိုးကို၎င်း၊ ရတနာသုံးပါး

ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၎င်း၊ ကြည်ညိုယုံကြည်သော သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဒါတင်္ဂါပေတောစ၊ တလောကဓာတ်လုံးပေးကမ်း၍ မကုန်သော အသင့်အတင့်ပေးလှူအပ်သော လှူဘွယ်ဝတ္ထုနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ပရမသီရိစ၊ လွန်ကဲထူးမြတ်သောဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဒယောစ၊ ထိုထိုသတ္တဝါကို လွန်စွာ သနားတတ်သောကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဝိရက္ခောစ၊ ကိလေသာအာရုံကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်မက်ခြင်းကင်းသည့်၎င်း။ လန္တီစ၊ အပါယ်ဇာတိကြောင်းမကောင်းမှုဟူသမျှကို အလွန်စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ ကြောံထိတ်လန့်တတ်သော ဟိရိဩတ္တပ္ပတည်းဟူသော သူတော်ကောင်း တရားနှင့် လွန်စွာ ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ကလျာဏမိတ္တောစ၊ မကောင်းမှုကိုမြစ်တား၊ ကောင်းမြတ်သောတရားကို တိုက်တွန်းတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းနှင့် ပေါင်းတော်ရသည်၎င်း။ ကုသလာဘိရတောစ၊ ကောင်းမြတ်သောဘုန်းကြက်သရေ ဉာဏ်ပညာချမ်းသာအပေါင်းကို ရလွယ်သော အကြောင်းကောင်းမြတ်သော ပုညကြိယာမြတ်ကုသိုလ်ဆယ်ပါး၌ လွန်စွာ မွေ့လျော်နိုင်သည်၎င်း။ ပဗ္ဗသီလာဘိရက္ခောစ၊ ဂရုဓမ္မငါးပါးသီလ ကျင့်ဝတ်တရားတော်မြတ်ကို လွန်စွာ စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၎င်း။ အပ္ပိစ္ဆောစ၊ နည်းပါးသော အလိုရှိသည်၎င်း။ အပ္ပကေါဓေါစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းနည်းပါးသည်၎င်း။ အတိရုဇုဟဒယောစ၊ အလွန်ဖြောင့်မတ်သောစိတ်နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဣန္ဒြိယောစ၊ တလောကဓာတ်လုံး မခံမရပ်နိုင်သောတန်းခိုးမြတ်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ အပ္ပမေယျောစ၊ မနှိုင်းရှဉ်အပ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ပါသံသောစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ချီးမွမ်းထိုက်သောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ပေမဝါစောစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့အား ချစ်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောစကားမြတ်ကိုသာ ပြောဆိုတတ်သည်၎င်း။ သုဇနဂုဏဝိဒ္ဓောစ၊ ပညာရှိအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိစွမ်းနိုင်သည်၎င်း။ မာမကောစ၊ ရတနာသုံးပါးသူတော်မြတ်အများကို လွန်စွာမြတ်နိုးတတ်

သည့်၎င်း။လောကီဿရောစ၊သောင်းမဏ္ဍလိပ်၊ဇမ္ဗူဒိပ်လကျာ
 တောင်ကျွန်း၊လူအဝှန်းကို၊လွှမ်းမိုးနှိမ့်ချိုး။ အစိုးရင်္ဂသောသသံသ
 နာတော်ပြု၊ ပါရမီတော်ဖြည့်၊ ဘုန်းကြီးရှင်ဖြစ် မင်းဧကရာဇ်
 သည်၎င်း။ဧကန္တေန၊မချွတ်မလွဲအမြဲအားဖြင့်။ဘဝေယျံ၊ဖြစ်ရ
 ပါလို၏အရှင်ဘုရား။အနာဂတေ၊အဆုံးစွန်ကျနေောက်ကာလ၌။
 အဟံ၊သည်။ရဝံစေဝ၊မချွတ် မလွဲအမြဲသာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါစာပိ၊
 ပညာမိကဘုရားသည့်လည်း။ဘဝေယျံ၊ဖြစ်ရပါလို၏ဘုရား။ ။
 (ရှေ့ကအနက်ပေးခဲ့သည့်အတိုင်းကြိုက်နှစ်သက်ရာဆုပတ္တနာ
 ကိုဆိုယူတောင်းကြလေ။ ။ဧတေနမေပုညေနစဟု-ပါသော
 စသဒ္ဓါဖြင့်လည်းဂါထာတို့တွင်မပါသောပုဒ်ပါဌ်များကိုဆည်း
 ယူ၍အနက်ပေးလိုက်သည်မှတ်ကြလေ)။ ။

(၃၆) ဗုဒ္ဓေါပိဗုဒ္ဓဿ ဘဏေယျဝဏ္ဏံ၊ ကပ္ပံပိစေ အညမ
 ဘာသမာနော။ ကပ္ပေါ ဝိယေထ ဖိရဒိဃ မန္တရေ၊
 ဝဏ္ဏောနဝိယေထတထာဂတဿ။ ။

ဗုဒ္ဓေါပိ၊တဆူသောသဗ္ဗညုဘုရားရှင်သော်လည်း။ အညံ၊
 ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မှ တပါးသော တရား စကားတော်
 ကို။အဘာသမာနော၊မဟောမဆိုမူ၍။ဗုဒ္ဓဿ၊တဆူသော ဘု
 ရားရှင်၏။ဝဏ္ဏံ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်ကို။ကပ္ပံပိ၊ဝိဝနုဋ္ဌာယိ
 ကမ္ဘာအနှံ့ကာလပတ်လုံးသော်လည်း။စေဘဏေယျ၊အကယ်
 ၍ပင်နည်းနာစုံလျှင် ပုံပြင်ထွေပြား ဟောခဲ့ငြားအံ့။ တထာပိ၊
 ထိုသို့တမင်ဟောလင့်ကစားဟောလေငြားသော်လည်း။ ဖိရဒိ
 ဃမန္တရေ၊အလွန်ရှည်ကြာ၍ကာလကုန်ခန်းလတ်သည့်ရှိသော်။
 ကပ္ပေါ၊အာယုကပ်အသန္ဓေယျကပ်သည်။ ဝိယေထ၊ကုန်လေ
 ရာ၏။တထာဂတဿ၊တဆူသောသဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏။ဝဏ္ဏော၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်သည်။နဝိယေထ၊မကုန်နိုင်ရာ။ ။

(၃၇) ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိကိတ္တယန္တဿ၊ ကာယေဘဝတိယာပိ
 တိ။ဝရမေဝဟိသာပိတိ၊ကသိဏေနာပိဇမ္ဗုဒိပဿ။ ။

ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိ၊ဘုရားဘုရားဟူ၍ ကြွေးကြော်သော အသံ

ကို။ ကိတ္တယန္တဿ၊ ကြားရသောသူ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ယာပိ
တိ၊ အကြင်နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဝိတိတရားသည်။ ဘဝ
တိ၊ ၏။ သာပိတိ၊ ထိုဘုရားဘုရားဟူ၍ ကြွေးကြော်သံကို ကြား
သောသူ၏ကိုယ်၌နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်သော ဝိတိတ
ရားသည်။ ကသိဏေနာပိစဗ္ဗုဒ္ဓိပဿ၊ သောင်းမဏ္ဍလိပ်ဗ္ဗု။
ဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းအားလုံးကို အစိုးရသော မင်းကေရာ၏
အဖြစ် ထက်လည်း။ ဝရမေဝဟိ၊ အတိုင်းထက် အလွန် မြတ်
သောအကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

(၃၈) ဇေံအဓိန္နယျာဗုဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာအဓိန္နိယျာ။ အဓိန္နိယျာ
ပသန္နာနံ၊ ဝိပါကောဟောတိအဓိန္နိယျာ။ ။

ဗုဒ္ဓ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဇေံအဓိန္နယျာ၊ ဤသို့ ဤ
ရွှေမျှင်ကုန်၏ဟူ၍ အံ့ဩချီးမွမ်း၍မကုန်၊ မကြံစဉ်နိုင်ကုန်သော
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊
သဗ္ဗညုဘုရားဟောကြားအပ်သောတရားတော်မြတ်တို့သည်။
အဓိန္နိယျာ၊ အံ့ဩချီးမွမ်း၍မကုန်၊ မကြံစဉ်နိုင်သောဂုဏ်တော်
ရှိကုန်၏။ အဓိန္နိယျာ၊ အံ့ဩချီးမွမ်း၍မကုန်၊ မကြံစဉ်နိုင်သောဘု
ရားတရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အပေါင်း၌။ ပသန္နာနံ၊ အလွန်
ကြည်ညို၊ ရိုသေလေးမြတ်၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်၊ ပူဇော်မြတ်နိုး
ရှိခိုးချီးမွမ်းကြကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အဓိန္နိယျာ၊ မကြံစဉ်
နိုင်သော။ ဝိပါကော၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာဘုန်းကြက်သရေအ
ပေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ။

(၃၉) ယေစတိက္ခဝေဗုဒ္ဓေပသန္နာ၊ အဂ္ဂေတေပသန္နာ။

အဂ္ဂေခေါပနပသန္နာနံ၊ အဂ္ဂေါဝိပါကောဟောတိ။ ။

တိက္ခဝေ၊ အလွန်ဇေးမြဲမွှေးကြိုင်ထွဋ်စွာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုအ
လိုရှိကြကုန်သောပညာရှိအပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့။ ယေစ၊
အကြင်အမှတ်မရှိသောသူတို့သဉ်ကား။ ဗုဒ္ဓေ၊ သဗ္ဗညုဘုရား
ရှင်၌၎င်း။ ဓမ္မေ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတော်၌၎င်း။ သံဃေ
စ၊ သမ္မုတိပရမတ်နှစ်ရပ်သောသင်္ဃာတော်မြတ် အပေါင်း၌

၎င်း။ ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုလေးမြတ်၊ ဆည်းကပ်မြတ်နိုးရှိ
 ခိုးပူဇော်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကြည်ညို
 လေးမြတ်ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြကုန်သောသူတို့သည်။
 အဂ္ဂေ၊ အထွတ်အမြတ်ဆုံးဖြစ်သောရတနာသုံးပါး၌။ ပသန္နာ၊
 ဟုဟုကြည်ညိုရသည့်မည်ကုန်၏။ အဂ္ဂေခေါ်ပန၊ အထွတ်အမြတ်
 ဆုံးဖြစ်သောရတနာသုံးပါး၌သာလျှင်။ ပသန္နာနံ၊ အလွန်ကြည်
 ညိုလေးမြတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် မြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော် ကြကုန်
 သော သူအပေါင်းတို့အား။ အဂ္ဂေ၊ အတုမရှိ ထူးကဲလွန်မြတ်
 သော။ ဝိပါကော၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာဘုန်းကြက်သရေ မင်္ဂ
 လာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

(၄၀) တောဒိသေပူဇယတော၊ နိဗ္ဗုတေအကုတောဘယေ။

နသက္ကာယုညံသင်္ခါတုံ၊ ယမေတ္တကံပိကေနမိ။ ။

တောဒိသေ၊ လာဘာဘ၊ ယသာယသ၊ နိဗ္ဗပသံသာ၊ သုခ
 ဒုက္ခံ၊ ဤလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံနှိပ်စက် ကုန်
 ငြားလည်း၊ မြင့်မိုရ်တောင်ပုံ၊ မတုန်လှုပ်နိုင်၊ မြဲမြံခိုင်ခန့်၊ တည်
 တန့်နိုင်သော သည်းခံခြင်းဂုဏ်ကျေးဇူးလည်း ရှိတော်မူကုန်ထ
 သော။ အကုတောဘယေ၊ တစိုးတစိမျှအတ္တတ္တဘေးရန် ဗဟိဒ္ဓ
 ဘေးရန်လည်းမရှိကုန်ထသော။ နိဗ္ဗုတေ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာ
 နုဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော် မူကုန်ပြီးသော ဈေးဈေးသော
 ဘုရားရှင်မြတ်တို့ကို။ ပူဇယတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါး၊ ပန်း
 ဆီမီးစသောအားဖြင့်၊ ရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော်ကြကုန်သောသူ
 အပေါင်းတို့၏။ ယံပုညံ၊ အကြင်ကုသိုလ်အရကောင်းမှုအလျဉ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿပုညာတိသန္ဓဿ၊ ထိုမနှိုင်းရှည်အပ်မ
 ကြံ့စဉ်အပ်ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အပေါင်းတို့နှင့်ကောင်းစွာ
 ပြည့်စုံ၍ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြွတော်မူကြကုန်သော ဘုရားမြတ်တို့ကို
 အလွန်ကြည်ညိုရိုသေလေးမြတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ကိုယ်နှုတ်နှ
 လုံးသုံးပါးပန်းဆီမီးစသောအားဖြင့်၊ ရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော်ကြ
 ကုန်သောသူတို့အားဖြစ်သောထိုကုသိုလ်အရကောင်းမှုအလျဉ်

၏။ ဗလံ၊ အတိုင်းမထိသော၊ ဘုန်းကြက်သရေစသော၊ အကျိုးရင်း
အကျိုးများကို။ ဧတ္တကံပိ၊ ဤရွှေဤမျှရှိ၏ဟူ၍လည်း။ ကေနဓိပိ၊
ဘုရားစသောတရံတယောက်သောသူသည်လည်း။ သင်္ခါတံ၊
ကမ္ဘာပတ်လုံးပင်ရေတွက်ခြင်းငှါလည်း။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊
မရေတွက်နိုင်တော့သည်သာလျှင်တည်း။ ။

- (၄၀) ကပ္ပသတသဟဿာနိ၊ ဒေဝရန္တကရိဿတိ။ ။
- သဟဿက္ခတ္တံ၊ ဒေဝိန္ဒော၊ ဒေဝရန္တကရိဿတိ။ ။
- သဟဿက္ခတ္တံ၊ စက္ကဝတ္တိ၊ ရာဇာရဋ္ဌဘဝိဿတိ။
- ပဒေသရန္တံပိပုလံ၊ ဂဏနာတော၊ အသင်္ချေယျံ။
- ဣဒံဗုဒ္ဓါနုဿတိယာဗလံ။ ။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိယာဗလေန၊ အတိုင်းမထိ များမြတ်ကုန်သော
ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အပေါင်းကိုလျှောက်၍ကြည်ညို
ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်ဖူးမြော်မကွာ အောက်မေ့ပွားများရ
သောမြတ်ကုသိုလ်ကောင်းမှုအစွမ်းအားကြောင့်။ ကပ္ပသတသ
ဟဿာနိ၊ မဟာကပ်ကြီး တထိန်း တို့ပတ်လုံး။ ဒေဝရန္တ၊ နတ်
ပြည်ခြေဝံထပ်နတ်မင်းမြတ်၏အဖြစ်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့။
သဟဿက္ခတ္တံ၊ ဘဝအကြိမ်တထောင်တိုင်အောင်။ ဒေဝိန္ဒော၊
စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာနတ်ပြည်နှစ်ပါးကို အစိုးရသော
သိကြားနတ်မင်းဖြစ်၍။ ဒေဝရန္တ၊ နတ်သိကြားမင်းအဖြစ်ကို။ က
ရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့။ သဟဿက္ခတ္တံ၊ ဘဝပေါင်း အကြိမ်တ
ထောင် တိုင်အောင်။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ လေးကျွန်းသေဌ်နင်း။
စကြဝတေမင်းမြတ်သည်။ ဌာနေ၊ လေးကျွန်းစကြဝဠာအရပ်
၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့။ ပိပုလံ၊ အလွန်ကြီးကျယ်ပြန့်ပြော
များမြတ်သော။ ပဒေသရန္တံ၊ ကေရာဇ်ပဒေသရာဇ်မင်းမြတ်အ
ဖြစ်ကိုမူကား။ ဂဏနာတော၊ ရာထောင်သင်္ချေဂဏန်းအရေအ
တွက်အားဖြင့်။ အသင်္ချေယျံ၊ မရေတွက်နိုင်အောင်ဖြစ်ရလတ္တံ့။
ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိယာ၊ သဗ္ဗညုမြတ်

စွာဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်ကိုရိုသေကြည်ညိုရှိခိုးပူဇော်
အောက်မေ့ပွားများခြင်းစသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိကုသိုလ်ကောင်း
မှုကံတရား၏။ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။

နိဂုံး။

တ္ထောဝတာပကာသေတိ၊ ရတနတ္ထယပသန္နိနံ။

ဥတ္တမတ္ထာယသာရနံ၊ ပုညဗ္ဗလသုဆေကနိံ။ ။

အာဒါသံဝတံပဿန္တု၊ အတိသဒ္ဓမ္မမာမကာ။

တံပေက္ခိတွာနဝိညှနော၊ သဒါဝန္တန္တုတံဇိနံ။ ။

တ္ထောဝတာ၊ ဤရှေ့ ဤမျှရှိကုန်၏ဟု၊ နှိုင်းဆ၍ မရေတွက်
နိုင်ကုန်သော ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မြတ်အပေါင်း
တို့ကိုနေလဝန်းအသွင်ထင်ရှားအောင် ပြတတ်ကုန်သော လေး
ဆယ်သော ဂါထာဤမျှလောက်သော ပါဠိပါဠိတော်မြတ်တို့ဖြင့်။
ရတနတ္ထယပသန္နိနံ၊ ဘုရားတရား သင်္ဃာ ဤရတနာသုံးပါး
မြတ်ပုလဲနတ်ကိုအလွန်ကြည်ညိုကြကုန်သော။ ဝိညှနံ၊ ပညာရှိ
သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့၏။ ဥတ္တမတ္ထာယ၊ ထူးကဲလွန်မြတ်
သော လောကီလောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အလို့ငှာ။
ပုညဗ္ဗလသုဆေကနိံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အကျိုးကို ပြခြင်း၌
လိမ္မာရာ လိမ္မာကြောင်း ကောင်းမြတ်သော ဂုဏ် သကတ်
ကြောင့်။ (ပုညဗ္ဗလသုစကဆေကနိံ)၊ ထူးလည်မည်ဆန်း၊ ဤစာ
ကျမ်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ပကာသိတံ၊ အကြင်ကြောင့်ပြုစီရင်
ထင်စွာပြအပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓကာမကာ၊ မိမိအတ္တ
ဘော၌ဖြူစင်သန့်ရှင်းကြည့်လင်ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သော ကာလ
သွီးကာလသားတို့သည်။ အာဒါသံ၊ တကိုယ်လုံးဘော်ပြု၍မြကြေး
မုံကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဿန္တု၊ ပြကတွေ့စက္ခုဖြင့်စိန်း
စိန်းရှုကြည့်ကုန်ဘိသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုနည်းအတူသာလျှင်။
တံပုညဗ္ဗလသုစကဆေကနိံ၊ ထို (ပုညဗ္ဗလသုစကဆေကနိံ)

အမည်ရှိသောကျမ်းကို။ အတိသဒ္ဓမ္မမာမကာ၊ သူတော်ကောင်း
တရားတော်မြတ်ကို အလွန်ကြည်ညို မြတ်နိုးကြကုန်သော။ ဝိ
ညုနော၊ ပညာရှိအပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဒါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ ပဿန္တု၊ ပညာစက္ခုဖြင့်ရှုကြည့်နိုင်ကြပါစေကုန်သ
တည်း။ တံ၊ ထိုပုညဗလသူစကဆေကနိ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ပကာသနီ အ
မည်ရှိပါးရှိသောကျမ်းကို။ ပေက္ခိတွာန၊ ပညာစက္ခုဖြင့်အတန်
တလဲလဲ ရှုကြည့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတိသဒ္ဓမ္မမာမကာ၊ သူ
တော်မြတ်တရားကို အလွန်ကြည်ညိုကြကုန်သော။ ဝိညုနော၊
ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥတ္တမတ္ထာယ၊ လွန်ကဲထူး
မြတ်သောလောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ။ ဇိနံ၊
အလွန်ကြမ်းကြုတ်၊ မါရ်ငါးယုတ်ကိုအောင်ရာအောင်ကြောင်း
ဖြစ်တော်မူသော။ တံရတနတ္ထယံ၊ ထိုရတနာမြတ်သုံးပါးကို။ သ
ဒါ၊ အရှယ်သုံးပါးခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဝန္တန္တု၊ အလွန် ကြည်
ညိုရိသေမြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်ပကာသနီကျမ်း၊ ပုညဗလသူစကဆေကနီ
ကျမ်းပြီး၏။

ရန်ကုန်မြို့ ၂၅ လမ်း-စာဆိုတန်း၊ ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်
 ဝိသု ကတ်ပုံနှိပ်တိုက်တွင်ပါဠိဆရာဦးဖြေ
 ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်ပုံနှိပ်သည်။
 (စာအုပ်အဘိုးနှုန်းကြော်ငြာစာ)။

☞ (ပေါင် ၅၀ စက္ကမ္ဘာ-ဘိလတ်သားရေဖုံး)

အဋ္ဌကထာ။			ကျပ်	ပဲ
ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာပါဠိ (ပဌမအုပ်)	ဗင်္ဂိလားဖုံး	၄		
	ဘိလတ်ဖုံး	၆		
၎င်း.... (ဒုတိယအုပ်)	ဗင်္ဂိလားဖုံး	၄		
	ဘိလတ်ဖုံး	၆		
ပါဓိကျာဒိအဋ္ဌကထာပါဠိ (ပဌမအုပ်)	ဗင်္ဂိလားဖုံး	၄		
	ဘိလတ်ဖုံး	၆		
၎င်း.... (ဒုတိယအုပ်)	ဗင်္ဂိလားဖုံး	၄		
	ဘိလတ်ဖုံး	၆		
သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာပါဠိ	ဗင်္ဂိလားဖုံး	၅		
	ဘိလတ်ဖုံး	၇		
သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာပါဠိ	ဗင်္ဂိလားဖုံး	၅		
	ဘိလတ်ဖုံး	၇		
ပါထေယျအဋ္ဌကထာပါဠိ	...ဗင်္ဂိလားဖုံး	၅		
	ဘိလတ်ဖုံး	၇		
အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာပါဠိ....	ဗင်္ဂိလားဖုံး	၆		
	ဘိလတ်ဖုံး	၈		
သဗ္ဗောဟဝိနောဒနီအဋ္ဌကထာပါဠိ	ဗင်္ဂိလားဖုံး	၇		
	ဘိလတ်ဖုံး	၉		
ပဉ္စပကြိုဏ်အဋ္ဌကထာပါဠိ....	ဗင်္ဂိလားဖုံး	၆		
	ဘိလတ်ဖုံး	၈		

စာအုပ်အသုံးနှုန်းကြော်ငြာစာ။

ဇိက။		ကျပ်	ပဲ
သာရတ္ထဒီပနီဇိကပါဌ်....	(ပဌမအုပ်)	ဗင်္ဂလားဖုံး	၄
		ဘိလတ်ဖုံး	၆
၎င်း....	(ဒုတိယအုပ်)	ဗင်္ဂလားဖုံး	၄
		ဘိလတ်ဖုံး	၆
ထေရသကဏ္ဍီဇိကပါဌ်....	(ပဌမအုပ်)	ဗင်္ဂလားဖုံး	၄
		ဘိလတ်ဖုံး	၆
၎င်း....	(ဒုတိယအုပ်)	ဗင်္ဂလားဖုံး	၅
		ဘိလတ်ဖုံး	၆
ဝိမတိဝိနောဒနီဇိကပါဌ်....	(ပဌမအုပ်)	ဗင်္ဂလားဖုံး	၄
		ဘိလတ်ဖုံး	၆
၎င်း....	(ဒုတိယအုပ်)	ဗင်္ဂလားဖုံး	၄
		ဘိလတ်ဖုံး	၆
ဝဇီရဗုဒ္ဓိဇိကပါဌ်....	(ပဌမအုပ်)	ဗင်္ဂလားဖုံး	၄
		ဘိလတ်ဖုံး	၆
၎င်း....	(ဒုတိယအုပ်)	ဗင်္ဂလားဖုံး	၄
		ဘိလတ်ဖုံး	၆
သီလက္ခန္ဓာဇိကဟောင်းပါဌ်....		ဗင်္ဂလားဖုံး	၅
		ဘိလတ်ဖုံး	၇
သီလက္ခန္ဓာဇိကသစ်ပါဌ်....	(ပဌမအုပ်)	ဗင်္ဂလားဖုံး	၅
		ဘိလတ်ဖုံး	၇
၎င်း....	(ဒုတိယအုပ်)	ဗင်္ဂလားဖုံး	၅
		ဘိလတ်ဖုံး	၆
သုတ်မဟာဝါဇိကပါဌ်....		ဗင်္ဂလားဖုံး	၅
		ဘိလတ်ဖုံး	၇

စာအုပ်အသုံးနှုန်းကြော်ငြာစာ။

ကျမ်းအမည်။	ကျပ်	ပဲ
ပါထေယျဒိကာပါဌ်....	...ဗင်္ဂလားဖုံး	၅
	ဘိလတ်ဖုံး	၇
ဓမ္မသင်္ဂဏီမူလဒိကာပါဌ် ...	ဗင်္ဂလားဖုံး	၄
	ဘိလတ်ဖုံး	၆
ဝိဘင်းမူလဒိကာပါဌ်....	...ဗင်္ဂလားဖုံး	၄
	ဘိလတ်ဖုံး	၆
ပဉ္စပဏ္ဍိတမူလဒိကာပါဌ်....	ဗင်္ဂလားဖုံး	၄
	ဘိလတ်ဖုံး	၆
ဒွေမာတိကာပါဌ်တော်....		၈
ဝိနည်းငယ် ၄ စောင်ပါဌ်....	 စက္ကူဖုံး	၁
၎င်း....	 အဝတ်ဖုံး	၁ ၈
ဂန္ထိရပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာ } (တွင်းကြီးဆရာတော်)	၁	
ဝိဝိဓဝိနိစ္ဆယဒီပနီ		
ဒေါင်းဒိကာ (မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမဆရာတော်)		၂
ပါတိမောက္ခဝိနိစ္ဆယကျမ်း....	 စက္ကူဖုံး	၃ ၈
	သားရေဖုံး	၅
ပိဋကဘေဒထောမနာကျမ်း (ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓိ)		၅
ဝဇီရူပမဗျာကရဏကျမ်း(ဆရာတော်၅ပါး)	စက္ကူဖုံး	၂
	သားရေဖုံး	၃
သုတသန္တီစယကျမ်း....		၈
အက္ခရာဝိသောဓနီကျမ်း (မောင်းထောင်)	စက္ကူဖုံး	၁ ၄
	အဝတ်ဖုံး	၁ ၈
ဆရာဖြေဝတ်ရွတ်စဉ်....		၄
ဆရာဖြေဝတ်ရွတ်စဉ်နှင့်သင်္ကြိုဟ်	 စက္ကူဖုံး	၇
	အဝတ်ဖုံး-ရွှေချ	၁

စာအုပ်အဘိုးနှုန်းကြော်ငြာစာ။

ကျမ်းအမည်။	ကျပ်	ပဲ
မိကာမှတ်ချက်နှင့်တကွ လက်စွဲပရိတ်ကြီးခေါ်၊ ပရိတ်ကြီးပါဠိတော် } ဆရာဖြေ		၂
သပြိုင်ဟ်ပါဠိ (ဆရာဖြေမူ)		၄
အနာဂတဝင်ကျမ်း....		၁
ဒုစရိုက်ခွဲ....		၁
ထွတ်ခေါင်ဆရာတော်ကမ္မဋ္ဌာန်းသံပေါက်....		၁
စက်တော်ရာဘုရားရှိခိုး....		၁
ဓမ္မစကြာငါးစောင်တွဲ....		၂
လက္ခဏာရှုဘွယ်		၂
သဒ္ဓါကြီးရှစ်စောင်ပါဠိ....		၈
သဒ္ဓါရှစ်စောင်သုတ်နက် (ဦးဇောတိက)		၈
ဝဇီရဓမ္မဒေသနာတရားစာ		၈
ဤသုခလမ်းပြဒေသနာကျမ်း		၈
သပြိုင်ဟ်သံဝိပ် ...		၁
မဟာပုရိသပဋိပတ်ကျင့်စဉ်		၂
ဆပဉ္စက္ကမဆေကနိကျမ်း		၆
ဒါနကောသလ္လစာတမ်း....		၂

၁၂၆ ခုနှစ်အဘို့အတည်ပြုသော
(စာအုပ်အဘိုးနှုန်းကြော်ငြာစာ။)

ရတနာသုံးပါးကိုလေးမြတ်သူတို့၏အကျိုးငှါ။
ပုစ္ဆာ ၆ ရပ်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်၍

ဂူ ၆ လုံးဆရာတော်

ပြုစီရင်အပ်သည့်
{ ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုးပါသော }

ဆပညတ္တမဆေကနိကျမ်း။

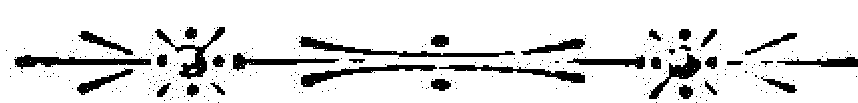

ပါဠိဆရာဦးဖြေ-ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်သည်။

ရန်ကုန်မြို့။

၂၅ လမ်း။ စာဆိုတန်း တိုက်နံပါတ် { ၁ }
ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်-ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်။

၁၂၆၆ ခုနှစ်တော်လ။

ဆပဉ္စကမဆေကနိကျမ်း။

(ပဏာမ)

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အနန္တဂုဏသမ္ဗုဏ္ဏံ၊ ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဒာမိ သာဒရံ။
သဒ္ဓမ္မဉ္စ ဝိသုဒ္ဓိကံ၊ သံဃာဉ္စ ဓမ္မသမ္ဗုဏ္ဏံ။ ။

၂။ အနန္တဂုဏသမ္ဗုဏ္ဏံ၊ ဗုဒ္ဓေ ဝန္ဓေ တဗုဏ္ဏကေ။
သသဒ္ဓမ္မသံဃေဟိဝါ၊ အာရိယိတသီရိမေ။ ။

၃။ တံ ဗောဓိံ တဉ္စ မေဒနိံ၊ အဘိဓေကံ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
သာဒရံ တဉ္စ ပဇ္ဇကံ၊ သဗ္ဗမာရဝိဘဉ္စကံ။ ။

၄။ ဣစ္စေဝမစ္စန္တနမဿနေယျံ၊
နမဿမာနောရ တနတ္တယံ ယံ။
ပုညာဘိသန္ဓံ အလတ္ထံ ဝိပုလံ။
တဿာနုဘာဝေန ဟတန္တရာယော။ ။

၅။ နာနာဂန္ထိဒ္ဓရိတွာန၊ ကဿိ ဆပဉ္စဆေကနိ။
ဗောဓိနံ သန္တိကတာယ၊ ပဉ္စဂ်ဂါမဝါသိနာ။
သီလာဒိဂုဏပုဏ္ဏေန၊ ဥပါသကေန ယာမိတော။ ။

၁။ အနန္တဂုဏသမ္ပုဏ္ဏံ၊ သတ္တနိကာယ၊ အာကာသအနန္တ၊
 စကြဝဠာအသင်္ချေယျ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်အနန္တ၊ ဤသို့
 ပိုင်းခြား လေးပါး ကုန်သော အသင်္ချေယျအနန္တ အလုံးတို့ကို
 ဘောက်ထွင်းပျံ့နှံ့၍ထွက်သွားကုန်သော၊ မနှိုင်း၍အပ်၊ မကြံ
 စည်အပ်၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ကျေးဇူးတော် အစုံ၊
 ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့်အလွန်ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊
 အဆူဆူသော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကို။ အဟံ၊ ရုပ်
 နာမ်နှစ်ဖြာ၊ ခန္ဓာပဉ္စက၊ သမူဟန္တံ၊ ငါဟုခေါ်ဆို၊ ကိုယ်ဟုသ
 မုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံ
 လက်တင်၊ ရှိပန်ဆင်လျက်၊ ကြည်လင်သဒ္ဓါ၊ ရှိခိုးပါး၏အရှင်ဘု
 ရား။ ဝိသုဒ္ဓိကံ၊ ညစ်ညူးလိမ်းကျံ၊ ပူပန်နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော
 တထောင့်ငါးရာ ကိလေသ အညစ်အကြေးတို့မှ အထူးထူး
 အပြားပြားအထူးအားဖြင့်အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တော်မူထ
 သော။ သဒ္ဓမ္မဉ္စ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတို့
 ၏၊ သုံးပုံပိဋကတ်၊ ပရိယတ်နှင့်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်
 ဟုဆိုအပ်သော၊ မြတ်မွန်လှစွာ၊ ဤဆယ်ဖြာသောတရားတော်
 မြတ်ကိုလည်း။ အဟံ၊ ခန္ဓာပဉ္စက၊ သမူဟတွင်၊ ဂါဟတင်ထုတ်၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝန္ဓာမိ၊ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊
 ရှိခိုးပါ၏။ ဓမ္မသမ္ပုဏ္ဏံ၊ သုံးပုံပိဋကတ်၊ ငါးရပ်နိကာယ်၊ ကိုး
 သွယ်အင်္ဂါ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာအပေါင်း၊ မြားမြောင်ဘိသား၊ ပရိယတ္တိ
 သဒ္ဓမ္မ။ ဇေးမြဲမွေးကြူလှစွာ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊ သမထဝိပဿနာ၊
 ရတင်တေရသ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ။ မဂ်လေးဝ၊ ဖိုလ်လေးကန်၊ ဈာန်
 အဘိညာဉ်သမာပတ်၊ လေးရပ်ပဋိသန္တိဒါ၊ မြတ်မွန်လှစွာ၊ အ
 သင်္ခတဓာတ်၊ နိဗ္ဗာန်မြတ်တည်းဟူသော ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မ။ ဤသို့
 မိန့်မှာ၊ သုံးဖြာသော သူတော်မြတ်တို့၏တရား အပေါင်းနှင့်၊
 ကောင်းစွာ ပြည့်စုံတော် မူထသော။ သံဃဉ္စ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေး
 ယောက်၊ ဗလဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဤရှစ်ယောက်သောအရိယာ
 သင်္ခတော်မြတ်အပေါင်းကိုလည်း။ အဟံ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ၊ ငါး

ခန္ဓာတွင်၊ ငါဟုခေါ်ဆို၊ ကိုယ်ဟုသမုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝန္ဓာမိ၊ ကာယညွတ်၍၊ ဝစီမန၊ သုံးခွါရဖြင့်။ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ၊ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ ဤကားပဌမဂါထာ အတ္ထယောဇနာ။ ။

၂။ အနန္တဂုဏ-သမ္ပုဏ္ဏေ၊ ကောင်းကင်သမုဒ္ဒရာ စကြဝဠာထက်မက၊ နှိုင်းဆ၍မရေတွက်နိုင်သော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသောကျေးဇူးတော်အစုံ၊ ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့်၊ ကောင်းပွာ ပြည့်စုံတော်မူကုန်ထသော။ တဗုဏ္ဏကေ၊ အဆူဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ ပွင့်တော်မူရာ၊ မြေတကာတို့ထက်၊ ထူးကဲလွန်မြတ်သော၊ ဟည်းပုံတောင်းသဘွယ်၊ ဦးစွန်းဘွေထပ်၊ ထိုမြေမြတ်၌၊ ဆအသာခါရဏ၊ စသည်မြားမြောင်၊ ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော သဗ္ဗညုတစ္ဆေဉာဏ်တော်သို့ရောက်သဖြင့်၊ ပွင့်လင်းခြင်းသို့ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ အပရိမိတသိရိမေ၊ မနှိုင်းရှည်အပ်သော ဘုန်းကြွက်သရေရှိတော်မူကုန်ထသော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ငါတို့ဂေါတမဘုရားကိုယ်တော်အစ၊ တဏှက်ရာဘုရားအဆုံးရှိသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သောဘုရားကိုယ်တော်မြတ်တို့ကိုလည်း။ သသဒ္ဓမ္မသံဃေဟိဝါ၊ ခြောက်ဂုဏ်လင်းဖြာ၊ ကိုးဖြာနုဝ၊ ထေရ်ဂုဏ်ကြောင့်၊ မြတ်မွန်လှစွာ၊ ဆယ်ဖြာတရား၊ ရှစ်ပါးသင်္ခါ၊ အရိယာတို့နှင့်တကွလည်း။ အဟံ၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်မြတ်ကို မပြတ်ကြည်ညိုလေ့ရှိသောအကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ဥဒည်းတောင်ထိပ်၊ ဘိတ်ဘိတ်ဝင်းဖြာ၊ ထွက်သစ်စ-နေ၊ အရုဏ်မြွှေးရှက်၊ ပွင့်ချက်စိစိ၊ ပွင့်ပတ်လည်ရုံ။ ရွှေကြာငုံသို့၊ ဆယ်စုံလက်တင်၊ ရှိပန်ဆင်လျက်၊ ကြည်လင်သဒ္ဓါ၊ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ ဤကားဒုတိယဂါထာအတ္ထယောဇနာ။ ။

၃။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၊ ဂင်္ဂါဝါလု၊ သဲရမက၊ ပွင့်တော်မူကြကုန်သောခပ်သိမ်းကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဘိသေကံ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာ၊ မင်္ဂလာဘိသိက်ရေ

စင်သွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ တံဗောဓိဉ္စ၊ ထိုမြေများ
 ဦးခေါင်းထက်ဝယ်၊ ပေါက်ထွက်လာသော အဆူဆူသော ပ
 ရိဘောဂဗောဓိစေတီတော်မြတ်အပေါင်းကိုလည်း။ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ကြည်ညို
 သဒ္ဓါ၊ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၊ ဂင်္ဂါ
 ဝါလု၊ သဲရမက၊ ပွင့်တော်မူကြကုန်သော ခပ်သိမ်းကုန်သော
 မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဘိသေကံ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်
 မူရာ မင်္ဂလာဘိသိက် ရေစင်သွန်းဖျန်းရာဖြစ်တော်မူထသော။
 တဉ္စမေဒနိ၊ သောင်းမဏ္ဍလိပ်၊ ဇမ္ဗူဒိပ် စကြဝဠာ၊ လက်ျာ
 တောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းကိုးယူဇနာ၊ မဏ္ဍိမာဒေသ၊ ဘေဇျက်
 မဉ္ဇ၊ ကမ္ဘာပေါ်သောအခါရှေးဦးစွာပေါ်၍၊ ကမ္ဘာပျက်သောအ
 ခါနောက်ကြီးကြွာမှပျက်လေ့ရှိသော၊ အလျားအနံလေးထောင့်
 စပ်စပ်၊ ရှစ်မင်းပယ်စာအရပ်၌၊ ပန်းမြတ်နံ့သာ၊ မွှေးကြိုင်စွာ
 သော ပန်းသစ်ပင် တောအပေါင်းသည်၊ လက်ျာရစ်ခွေ ကာ
 လည်လျက်တည်သော၊ ငွေသား ဘော်မြတ် အရောင်အဆင်း
 ပမာ၊ သဲမွေ့ရာ တို့ဖြင့်၊ တပြောင်ပြောင်အရောင်ထွက်သော၊
 မြေတကာတို့ထက် ထူးကဲလွန်မြတ်သော၊ သဗ္ဗညု ဘုရားရှင်
 တော်မြတ်တို့သာသုံးဆောင်ခြင်းဌာထိုက်သော၊ ထိုပရိဘော
 ဂစေတီတော်ဓါတ်မြေမြတ်ဦးခေါင်းကိုလည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်း
 စည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသော လက်အုပ်ကိုမိုး၍၊
 ကြည်ညိုစွာ၊ စေတနာဖြင့်၊ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏အရှင်ဘုရား။ သဗ္ဗ
 ဗုဒ္ဓါနံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၊ ဂင်္ဂါဝါလု၊ သဲရမက၊ ပွင့်တော်မူကြ
 ကုန်သောခပ်သိမ်းကုန်သောမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သဗ္ဗမာရဓိ
 ဘဇ္ဇကံ၊ ခပ်သိမ်းဥသု အလုံးစုံသော မာရ်ငါးဖြာကို၊ ချိုးဘဲ
 ဖျက်ဆီးအောင်မြင်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ တဉ္စပလ္လကံ၊ ထို
 မြေများတကာဦးစွန်းဦးခေါင်း၊ လှည်းပုံတောင်းသဘွယ် ဖြစ်
 သော၊ ပရိဘောဂစေတီတော်မြတ်မြေအရပ်၌၊ ဘောက်ထွင်း

ထွက်လာ၊ ဗောဓိပင်နန်းဝယ်တည်သော၊ ထိုအဆူဆူသောဘု
ရားရှင်တို့၏ပရိဘောဂပဏ္ဍိတတော်မြတ်ကိုလည်း။ အဟံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
သတ္တဝါမဟုတ်၊ သုံးဆွဲနှစ်ဖြာ၊ ရွံရှာဘွယ်သမုတ်၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ သာဓရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ၊ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ကြည်ညိုစွာ၊
စေတနာဖြင့်၊ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ တတိယဂါထာ
အတ္ထယောဇနာ။ ။

၄။ ဣစ္စေဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ကြည်လင်စွာ၊ ဆန်းအလင်္ကာ၊
စုံလင်စွာနှင့်၊ မိန့်မှားရေးသား၊ ယင်းပဏာမသုံးဂါထာဖြင့်။ အတ္တန္တ
နမဿနေယျံ၊ စင်စစ်ရှိသေမြတ်နိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်ထိုက်တော်မူထ
သော၊ ရတနတ္ထယံ၊ ဘုရားတရားသင်္ဘောရတနာသုံးပါး၊ ပရိဘောဂ
ဂစေတိတော်သုံးပါးအပေါင်းကို။ နမဿမာနေ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊
ရှိခိုးပူဇော်သောအကျွန်ုပ်သည်။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောကြီးမြတ်စွာထ
သော။ ယံပုညာဘိသန္ဓံ၊ အကြင်ကုသိုလ်အစု၊ ကောင်းမှုအလျဉ်
ကို။ အလတ္တံ၊ ရပြီ။ တဿပုညာဘိသန္ဓဿ၊ ထိုကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုး၊
အကျိုးများမြတ်သော၊ ထိုကုသိုလ်အစု၊ ကောင်းမှုအလျဉ်၏။
အာနုဘာဝေန၊ တန်းခိုးတေဇော်အာနုဘော်အစွမ်းဖြင့်၊ တန်းခိုး
တေဇော် အာနုဘော် အစွမ်းကြောင့်၊ တန်းခိုးတေဇော်အာနု
ဘော်အစွမ်းသည်။ ဟတန္တရာယော၊ ပယ်ဖျောက်သတ်ဖြတ်
အပ်သောအဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓသန္တာန် ရန်မာရ်အန္တရာယ်အပေါင်းရှိ
သည်။ ဧဟာတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။ စတုတ္ထဂါထာအတ္ထ
ယောဇနာ။ ။

၅။ ဣဒါနိ၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ပြောင်၊ ခြောက်ရောင်စုံထွက်
သား၊ ရွှေတောင်ကြီးပမာ၊ လွန်စွာတောက်ပတင့်တယ်၊ ကြည်ညို
ဘွယ်ရှိသော၊ ဤသာသနာတော်ပွဲလမ်းသတင်တော်ကြီးရှိဆဲ
အခါ၌။ ဗောဓိနံ၊ မဂ်ဥာဏ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်တရား၊ သဗ္ဗညုတ
ဥာဏ်မြတ်၊ ဗောဓိသုံးရပ်တို့ကို။ ဝါ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဆု၊ ပစ္စေက
ဗောဓိဆု၊ အဂ္ဂသာဝကဆု၊ မဟာသာဝကဆု၊ ပကတိသာဝက
ဆု၊ ငါးပါးသောဗောဓိဆုမြတ်တို့ကို။ သန္တိ ကတာယ၊ သာသနာ

တော်သုံးရပ်၊ တရားခါတ်ကို၊ ကြည်ညိုလေးမြတ်၊ ကိုးကွယ်တတ်
 သော နတ်လူအပေါင်းတို့၏၊ ကိုယ်စီကိုယ်၌၊ မျက်မှော်ပြုရပါ
 မြင်းအကျိုး၌။ ပဉ္စဂါမဝါသိနာ၊ ရန်မာရ်အပေါင်းကို၊ လွယ်
 လင့်တကူအောင်မြင်ရာ၊ ဂုဏ်နံ့သာသတ္တိကြောင့်၊ မြန်အောင်မြို့
 ကြေညာ၊ ရုံးတော်သဘင်စီရင်ရာအရပ်အတွင်းဝယ်၊ ငါးပါး
 ရန်ဝေးကွာ၊ သူတော်ကောင်းတရားစုဝေးရာ၊ ဂုဏ်နံ့သာ သ
 ကတ်ထူးကြောင့်၊ ပဉ္စင်းကွင်းကြေညာ၊ မြတ်ဂါမဒေသာ၌၊
 ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါး၊ သူတော်ကောင်းတရားချစ်ပါး၊ ပါရ
 မီဆယ်ပါး၊ ပုညကြိယာဆယ်ပါး၊ မြတ်ကုသိုလ်တရားကို၊ ပွား
 များနေထိုင်လေ့ရှိထသော။ သီလာဒိဂုဏပုဏ္ဏေခ၊ သီလ နိဗ္ဗာန်သာ
 ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်လည်းပြည့်စုံထသော၊ ဥပါသကော၊ မတနာမြတ်၊
 ပုလဲနတ်ကို၊ ရိုသေလေးမြတ်၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်တတ်၊ ဂုဏ်
 သကတ်ကြောင့်၊ ဘုရားဒါယကာ၊ ဦးသာအောင်ကြေညာ၊ ဥပါ
 သကာသည်။ ယာမိတောအဘိယာမိတော၊ ရိုသေခညောင်း၊
 တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရိုသေခညောင်း၊ တောင်းပန်
 အပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ ရိုသေခညောင်း၊ တောင်းပန်အပ်
 သော။ အဟံ၊ ဂူကိုးလုံးဆရာငါသည်။ နာနာဂန္ဓာ၊ ထူးပြားထွ
 လာ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ၊ ဗိုကာ ကျမ်းဂန်မှ၊ ဥဒ္ဓရိတွာန၊ ဥာဏ်
 ပညာလက်ဆုပ်ဖြင့်၊ အသီးအသီးရွေးကောက်ထုတ်နှုတ်၍။ ဆ
 ပဉ္စဆေကနိ၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ခြောက်ပါးသော ပုစ္ဆာ
 ပြဿနာဝယ်၊ အဖြေ ဝိသဇ္ဇနာ၌၊ လိမ္မာရာ လိမ္မာကြောင်း၊
 ကောင်းမြတ်သော ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်။ (ဆပဉ္စက္ကမဆေက
 နိ)၊ ထူးလည်မည်ဆန်း၊ ဤစာတန်းကို။ ကဿိကရိဿာမိ၊ ဥာဏ်
 ပထဗျာလှိမ့်၊ သာယာဇေးငြိမ့်၊ စီရင်ပေလိမ့်။

အဘိယာစကပုဂ္ဂိုလ်တောင်းပန်ချက်။

ဘုရားတပည့်တော်၊ ပဉ္စင်းကွင်းရွာနေ၊ ဘုရား ဒါယကာ သာအောင်၊ ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်၏ ခြေတော်စုံကို၊ ကြည်ညို မြတ်နိုး၊ ဦးခေါင်းလျှိုးလျက်၊ ရှိခိုးကာလျှော့ဝံ့ပါသည်။ နယ် လေးရပ်ရှစ်ရပ်အတွင်း၊ သတင်းပျံ့နှံ့၊ ရနံ့မွှေးကြွ၊ မဇ္ဇိမသကာ၊ ပန်းမြတ်လှတို့ထက်၊ ဆတက်လွန်ကျူး၊ သီလဦးလေးပါး၊ ငါး ပါးသော ဣန္ဒြေ၊ အထွေထွေအထပ်ထပ်၊ ထူးမြတ်လှ ကျင့် သိက္ခာ၊ ကိုယ်မှာအမြဲ၊ မလွဲအမှန်၊ နိယံမသွေ၊ ကျင့်သုံးနေလေ့ရှိ ပါသော၊ ဂူကိုးလုံးဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ဘုရား။

(၁) လျှောက်ထားရန်မှာ။ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ ပွင့်တော်မူရာ၊ အပရာဇိတ ရှေ့ပလ္လင်နှင့်တကွ၊ ဗောဓိပင် မြတ် သည်၊ ဘယ်တိုင်းဘယ်မြို့၊ ဘယ်နိုင်ငံဘယ်နိဂုံး၊ ဘယ်ရွာ၊ ဇနပုဒ် တို့၌၊ ပေါက်ရောက် တည်လျက် ရှိပါသနည်း။ ၎င်း ဗောဓိပင် ပေါက်ရေခံတော်မူရာ၊ ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်တကွ၊ ကိုယ်တော် မြတ်ကိုယ်စား၊ ရုပ်ပွားတော်တဆူ၊ ကိုးကွယ်ပူဇော်လိုပါသည် အရှင်ဘုရား။

(၂) အဘိဓမ္မာမြတ်တရားဟောကြားတော်မူရာမှာလည်း၊ ဘယ်ဘုံဘယ်ဌာန၊ ဘယ်အရပ်ဒေသတွင်၊ ဟောကြားတော်မူ ပါသနည်း။ ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်တကွ၊ ရုပ်ပွားတော် ကိုယ်စား ဘုရားတဆူ၊ ပြုလုပ်ကိုးကွယ်လိုပါသည်အရှင်ဘုရား။

(၃) သီလက္ခန္ဓာ သုတ္တန် ဒေသနာ ပါဠိတော်မြတ်ကို၊ ဘယ် တိုင်းဘယ်မြို့၊ ဘယ်နိုင်ငံဘယ်နိဂုံး၊ ဘယ်ဇနပုဒ်တွင်၊ အဘယ် မည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဟောကြားတော်မူပါသ နည်း။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အမည်နာမကိုသိလိုပါသည်။ ၎င်းသုတ် သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်မြတ်ကို ဟောရာဌာန၊ ဓမ္မ ပဒိုက္ခိဟက ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသောကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်တကွ၊ ပြုလုပ်ကိုးကွယ် ပူဇော်လိုပါသည်အရှင်မြတ်ဘုရား။

(၄) သုတ်မဟာဝါပါဠိတော်ကို၊ ရှေးဦးစွာဟောရာ ဌာနမှာ၊ ဘယ်အရပ်ဖြစ်ပါသနည်း။ အကြောင်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အမည်နှင့်တကွ၊ မြတ်စွာဘုရားရုပ်ပွားသဏ္ဌာန် တဆူပြုလုပ်၍၊ ကိုးကွယ်လိုပါသည်အရှင်ဘုရား။

(၅) သုတ်ပါထေယျပါဠိတော်မြတ်ကို၊ ဘယ်ဘိုင်း ဘယ်ပြည်၊ ဘယ်ရွာတွင်၊ ဘယ်မည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဟောတော်မူပါသနည်း။ ၎င်းကိုကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်တကွ၊ ရုပ်ပွားတော်ကိုယ်စားပြုလုပ်၍၊ ကိုးကွယ်လိုပါသည့်အရှင်ဘုရား။

(၆) ဝိနည်းငါးကျမ်း ပါဠိတော်မြတ်ကိုလည်း၊ ဘယ်ဘိုင်း ဘယ်မြို့၊ ဘယ်နိုင်ငံဘယ်ရွာ၊ ဘယ်နိဂုံးဘယ်ဇနပုဒ်တို့၌၊ ဘယ်မည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဟောကြားပညတ်တော်မူပါသနည်း။ ၎င်းကိုလည်း ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့် တကွ၊ ရုပ်ပွားတော်ပြုလုပ်၍၊ ကိုးကွယ်ပူဇော်လိုပါသည်အရှင်ဘုရား။

၎င်းမေးလျှောက်အပ်သောပုစ္ဆာ ၆ ရပ်တို့၏
ပုစ္ဆာအဖြေကိုပြပေအံ့။

၁-ပဌမပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ။

ဇယန္တောဗောဓိယာမူလေ၊ သကျာနံနန္ဒိဝဓုနော။ ဇေမေဝ ဇယောဟောတု၊ ဇယသုဇယမင်္ဂလေ။ ။ အပရာဇိတပဏ္ဍကော်၊ သီသေပုထုဝိပုက္ခလေ။ အဘိသေကေသဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တောပမောဒတိ။ ။ ဤသို့မိန့်အပ်၊ ဂါထာပါဌ်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုတရှင်စောဘုရားတို့၏၊ သဗ္ဗညုတဣဉာဏ်တော်မြတ်၏ ကွန်မြူးကျက်စါးရာခေတ္တဝိသယအရပ်သည်။ ဇာတိခေတ်၊ အာဏာခေတ်၊ ဝိသယခေတ်ဟု သုံးပါးအပြားရှိသည်။ ထိုသုံးပါးသောခေတ်တို့တွင်၊ ပတ်လည်ဝန်းရံကျွန်းငယ် နှစ်ထောင် နှင့်တကွ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတမြင့်ချိရ၊ တောင်မင်းတသောင်းနှင့်တကွ

စကြဝဠာတသောင်းအရပ်သည်။ အဆူဆူသောဘုရားရှင်တို့၏
မယ်တော်ဝမ်းဝယ် ပဋိသန္ဓေ နေ့တော်မူသောအခါ၊ သန့်စင်
ကြည်လင်စွာမယ်တော်ဝမ်းမှဘွားမြင်တော်မူသောအခါ၊ ဗော
ဓိပင် ရွှေပလ္လင်အောက် မာရ်ငါးပါးကိုအောင် တော်မူလျက်
လောကဓာတ်တွင်အထွတ်အမြတ်ဘုရားအဖြစ်သို့ ရှေ့တော်
မူသောအခါ၊ အာယုသင်္ခါရလွှတ်တော်မူသောအခါ၊ အနုပါ
ဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသောအခါတို့၌၊
နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထွေထွေသောဤမြေကြီးအရပ်သည်။ စကြ
ဝဠာတသောင်းခေတ်အတွင်းမှာ၊ သက်ရှိသက်မဲ့၊ ပြိ၊ ပြိ၊ ဥဿု၊
မြင့်မိုရ်သမုဒ္ဒရာတောတောင်တို့နှင့်တကွ၊ စက်ရဟတ်ပမာ၊ ချာ
ချာလည်၍၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗညုဘုရား
ရှင်တို့၏ ဇာတိခေတ်မည်၏။ စကြဝဠာ ကုဋေတသိန်း အရပ်
သည်။ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့၏၊ ရတနသုတ်ပရိတ်တော်၊ မေတ္တာ
သုတ်ပရိတ်တော်၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်၊ မေါရသုတ်ပရိတ်တော်၊
ဝနုသုတ် ပရိတ်တော်၊ ခဇင်သုတ်ပရိတ်တော်၊ အာဇာနည်သု
သုတ်ပရိတ်တော်မြတ်တို့၏၊ မွန်းတည့်နေ့ထက်အဆမက၊ ထက်
ထွသောအာဏာတော်မြတ်ကို၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ကခံယူ
ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့၏၊ အာဏာခေတ်မည်
၏။ ဘီလကန်လန်၊ ထုတ်ချင်း အကြွင်းမရှိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
အရပ်ရှစ်မျက်နှာအရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့၌ ဘောက်ထွင်းပျံ့နှံ့၍
သွားကုန်သော၊ သတ္တန်ကာယအနန္တ၊ အဇဉာကာသ ကောင်း
ကင်အနန္တ၊ စကြဝဠာအနန္တ၊ သဗ္ဗညုတရားဥာဏ်တော်အနန္တ။
ဤသို့ပိုင်းခြားလေးဝသော အနန္တတို့ထက်၊ အရာ ထောင်သိန်း
သန်းမက၊ အနန္တဖြစ်သော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော စကြ
ဝဠာအဆက်ဆက်သည်။ ထိုအနန္တလေးရပ်အသင်္ချေယူလေးရပ်
တို့ထက်၊ အရာသင်္ချေမရေတွက်နိုင်၊ အဆုံးကမ်းကုန်မရှိသော၊
ဥပယုခံသစ္စာလေးပါး၊ တရားအလုံးစုံကို၊ အပိတ်အပင်အဆီး
အတားမရှိ၊ နေလဝန်းအသွင်၊ ဝဇီရမိန့်လက်နက်ပမာ၊ လျင်စွာ

ဘောက်ထွင်း၍သိမြင်နိုင်သောသဗ္ဗညုတ ရွှေဥာဏ်တော်မြတ်
၏။ ကျက်စားပျံ့နှံ့ရာ၊ ဂုဏ်နံ့သာသကတ်ကြောင့်၊ ငိသယခေတ်
မည်၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဗောဓိပင်အူပလ္လင်နှင့်တကွ၊ သုရား
ပွင့်တော်မူရာ၊ မြေတကာတို့ထက်မြတ်သော၊ ထွန်းပုံတောင်း
သဘွယ်ဖြစ်သော၊ မြေ၏ဦးစွန်းမြတ်အရပ်၌၊ အဆူဆူသောဘု
ရားရှင်တို့၏။ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာ၊ ဗောဓိပင် ပရိ
ဘောဂ စေတီတော် မြတ်သည်။ စကြာ ဝဋ္ဌာဇာတိ ခေတ် တ
သောင်း၌ ရှိသည် ဖြစ်ရာသည်။ ၎င်းဇာတိခေတ်တွင်လည်း၊ ငါ
တို့လူအပေါင်း၏စံနေရာ၊ လူ့ ဘုံရွာဟု သမုတ်အပ်သော၊ ကျွန်း
ငယ်နှစ်ထောင်အခြံအရံနှင့်တကွ ကျွန်းကြီး လေးကျွန်း တဖြင့်
မိရ်၊ စကြာဝဋ္ဌာလေးရပ်အတွင်းဝယ်၊ ဗောဓိပင်ရှိရာဖြစ်မည်။ ထို
တစကြာဝဋ္ဌာလေးကျွန်းတို့တွင်၊ ယခုငါတို့လူများအပေါင်းစံနေ
ရာ၊ လူ့ ဘုံရွာဟု သမုတ်အပ်သော၊ သောင်းမဏ္ဍလိပ် ဇမ္ဗူဒိပ်
စကြာဝဋ္ဌာ၊ ကျွန်းငယ်ငါးရာ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ (၁၅) ယူဇနာ
ပင်စည် အမြင့် ရှိသောခက်မ၊ ယူဇနာ (၅၀) အလျားနှင့်ပြည့်
စုံသော၊ ဇမ္ဗူသပြေပင်ဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ လကျာတောင်ဇမ္ဗူ
ဒိပါကျွန်း၌၊ ဗောဓိပင်ရှိသည်ဖြစ်မည်။ သောင်းမဏ္ဍလိပ်၊ ဇမ္ဗူ
ဒိပ်စကြာဝဋ္ဌာ၊ တောင်ဇမ္ဗူဒိပါကျွန်းတွင်လည်း၊ အလျားအနံယူဇ
နာရှစ်ထောင်ရှိသော၊ အဝန်းယူဇနာကိုးရာကျယ်သော၊ စဉ်မျက်
နှာကဲ့သို့ အလွန်ညီညွတ်သော မဏ္ဍိမဒေသ အရပ်၌၊ အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏ပွင့်တော်မူရာ၊ ဗောဓိပင် ရှိသည် ဖြစ်မည်။
ထိုမဏ္ဍိမ ဒေသ အရပ်တွင်လည်း ကမ္ဘာ၊ ပေါ်လာ သောအခါ
ရှေးဦးစွာ ပေါ်လာ၍၊ ကမ္ဘာပျက်သောအခါ နောက်ဆုံးမှ ပျက်
လေ့ရှိသော၊ ရှစ်မင်းပယ်စါ၊ လေးထောင့်စပ်စပ်ကျယ်သော၊ ပန်း
နံ့သာမွှေးရံ၊ သင်းထုံပျံ့နှံ့ အပ်သော၊ မြက်သစ်ပင် နွယ်အပေါင်း
တို့သည်၊ လကျာရစ်သုံးခါ ထည့်၍၊ ငွေဘော်သား မြဲအဆင်းတို့
နှင့်တူသော၊ ဖွေးဖွေးလက်လက်ထဲမွေ့ရာအရောင်ထွက်သော၊
တန်းခိုးကြီးမြတ်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝက၊ စကြာဝတေးမင်း

သိကြား၊ သန္တသိတ၊ ဗြဟ္မာမင်း၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၊ မြတ်တို့မှ
 သော်လည်းအပေါ်၌ခုံလွှား သွားခြင်းဌာမစွမ်းနိုင်သောအနန္တ
 ဘုန်းပါရမီ၊ ဘုရားရှင်တို့၏သာနေခြင်းဌာထိုက်တော်မူသော၊
 ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့၏အောင်ဘိသိက်ရေစင်ဖျန်းရာဖြစ်
 သော၊ မြေတကာတို့ထက်မြတ်သော၊ လှည်းပုံတောင်းသဘွယ်
 ဖြစ်သော၊ ရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်သော မြေအရပ်အလယ်တည့်
 တည့်၊ မြေဦးခေါင်းအရပ်၌၊ ရွှေပလ္လင်နှင့်တကွ၊ မဟာဗောဓိပင်
 မြတ်သည်ရှိ၏ဟူ၍၊ မုချဆတ်ဆတ်မှတ်အပ်၏။ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသော၊ များမြတ်သော၊ ဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံရာဖြစ်တော်မူသော၊
 မြေတကာတို့၏ ဦးခေါင်း ဦးထိပ်သဘွယ်ဖြစ်တော် မူသော၊
 လှည်းပုံတောင်းသဘွယ်၊ ရှစ်မင်းပယ်စာ၊ လေးထောင့်စပ်စပ်
 ကျယ်သော၊ မြေတကာတို့၏ ဦးထိပ်တည့်မတ်၊ ပရိဘောဂစေ
 တီတော်မြတ်အရပ်၌၊ ပေါက်ထွက်ပေါ်လာသော၊ ဗောဓိပင်
 အောက်၊ ရွှေပလ္လင်နန်းထက်၌၊ ပွင့်တော်မူကုန်သော၊ ငါတို့ဘု
 ရားအစ၊ တဏှက်ရာအဆုံးရှိသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော
 သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့ကို၊ အသီးအသီးသရုပ်ထုတ်ပြ၍၊ အလွန်
 ကြည်ညိုသဒ္ဓါတရားတိုးပွားရန်၊ ရှိခိုးပဏာမင်္ဂါထာရေးပြပေ
 ဦးအံ့။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားရှိခိုး။

- ၁။ တဏှက်ရံ မေဓက်ရံ၊ သရဏန္တ ဒိပက်ရံ။
 ကောဏ္ဍညံ မင်္ဂလဇ္ဇေဝ၊ သုမနန္တ ရေဝတံ။ ။
- ၂။ သောဘိတံ အနောမဒဿိံ၊ ပဒုမံ နာရဒဇ္ဇေဝ။
 ပဒုမုတ္တရ သုမေဓံ၊ သုဇာတန္တ ပိယဒဿိံ။ ။
- ၃။ အတ္ထဒဿိံ ဓမ္မဒဿိံ၊ သိဒ္ဓတ္တန္တ တိဿနာမံ။
 ဗုဿဇ္ဇေဝ ဝိပဿိန္တု၊ သိဝိံ ဝေဿဘုနာမကံ။ ။

၄။ ကကုသန္ဓ ကောဏာဂမနံ၊ ကဿပဉ္စာပိ ဂေါတမံ။
 သာရမဏ္ဍကပ္ပိ၊ ဒိဿ၊ ဣစ္ဆေဝံ တတ္ထ ဗုဒ္ဓန္တေ။
 အဋ္ဌဝိသတိသမ္ပုဒ္ဓေ၊ သဒါ ဝန္ဓာပိ သာဒရံ။ ။
 ယင်းသို့မိန့်လတ်လေးဂါထာပါဌ်အနက်ကား။

(၁) တဏှင်္ဂရဉ္စ၊ တေဘူမက၊ ဝဋ်ဒုက္ခဇာ၊ အကြောင်း
 ရင်းမြစ်မတဏှာကို၊ မဂ်ဥာဏ်လေးချက်၊ ထားသန်လျက်ဖြင့်၊
 ပယ်ဖျက်ချတ်စင်၊ အောင်မြင်ခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ ဂုဏ်နို့
 သာသကတ်ကြောင့်၊ တဏှင်္ဂရာအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်
 စွာဘုရားကို၎င်း။

(၂) မေဓင်္ဂရဉ္စ၊ သုံးပါးတည့်မတ်၊ ခေတ်သုံးရပ်၌၊ ထိန်
 ထိန်ပြောင်ပြောင်၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ဥာဏ် ပညာတန်
 ဆောင်ဆီမီးကို၊ ထွန်းတောက်ပစေတတ်သော ဂုဏ်သကတ်
 ကြောင့်၊ မေဓင်္ဂရာအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို
 ၎င်း။

(၃) သရဏဉ္စ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ၊ ဝေနေယျာအပေါင်းတို့၏၊
 မြတ်သောကိုးကွယ်ရာကိုပြုတတ်သော၊ ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်။
 သရဏင်္ဂရာအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၄) ဒိပင်္ဂရဉ္စ၊ အရပ်အတောင်(၈၀) မြင့်သည်ဖြစ်၍၊
 ထက်ဝန်းကျင်၁၂ ယူဇနာတိုင်တိုင်ပြကတော့ အရောင်တော်
 တောက်ပသည် ဖြစ်၍၊ အခါမပြတ် လေးသိန်းသောသင်္ဃာအ
 ခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ တန်ဆောင်တိုင်ဆီမီးတောက်ပမ၊ ယင်း
 ဖျားမလွတ်၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်တောအုပ်ကဲ့
 သို့၊ အလွန်သပ္ပာယ်၊ တင့်တယ်သော ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်၊ ဒိ
 ပင်္ဂရာအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၅) ကောဏ္ဍညဉ္စ၊ (၈၈)တောင်အရပ်မြင့်တော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ မွန်းတည့်နေပမာ၊ ရွှေလမင်းရာဇာကဲ့သို့၊ အလွန်တောက်

ပတင့်တယ်သောဂုဏ်သကတ်ကြောင့်၊ ကောဏ္ဍညအမည်ရှိ
တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၆) မင်္ဂလဇ္ဈေဝ၊အရပ်တော် (၁၀) တောင်မြင့်တော်မူ
သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိခေတ်စကြာဝဠာ တသောင်းပတ်လုံး၊ ပြက
တေ့အရောင်တော် ထွန်းတော့ပသော ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်၊
မင်္ဂလအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၇) သုမနဇ္ဈ၊အရပ်တော်အတောင်(၉၀)မြင့်သည်ဖြစ်၍၊
တသောင်းသောဇာတိခေတ်၌၊ ရွှေတောင်ကြီးကဲ့သို့၊ တထိန်
ထိန်တလက်လက်၊ ထွန်းထွက် တောက်ပသောဂုဏ်သကတ်
ကြောင့်၊သုမနအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၈) ရေဝတဇ္ဈ၊အရပ်တော်အတောင် (၈၀)မြင့်သည်ဖြစ်
၍၊အရပ်ဆယ်မျက်နှာပတ်လုံး၊ တထိန်ထိန်ထွန်းထွက်သော
ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်၊ ရေဝတအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရားကို၎င်း။

(၉) သောဘိတဇ္ဈ ၊အရပ်တော် (၅၀) တောင်မြင့်သည်
ဖြစ်၍၊ ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သောနေ့မင်းကဲ့သို့၊ အရပ်
ဆယ်မျက်နှာ ပတ်လုံး၊ အလွန်ထွန်းတောက် ပသော ဘုန်း
ကြက်သရေ ရှိတော်မူသောသတ္တိကြောင့်၊ သောဘိတအမည်
ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၁၀) အနောမဒဿိဇ္ဈ၊ အရပ်တော် (၅၀) တောင်မြင့်
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ရောင်ခြည်တထောင်ကိုဆောင်သော နေ
မင်းကဲ့သို့၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာပတ်လုံး၊ ပကတိအရောင်တော်
ထွက်သွားသောဂုဏ်သတ္တိကြောင့်၊ အနောမဒဿိ အမည်ရှိ
တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၁၁) ပဒုမဇ္ဈ၊အရပ်တော်(၅၀) တောင်မြင့်တော်မူသည်
ဖြစ်၍၊လရောင်နေရောင်တို့ကဲ့သို့၊ ပတ္တမြားရှေ့စေတီကြီးပမာ၊
လွန်စွာတောက်ပတင့်တယ်သောဂုဏ်သတ္တိကြောင့်၊ ပဒုမအ
မည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၁၂) နာရဒဇ္ဈေဝ၊ အရပ်တော် (၈၈) တောင်မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိခေတ်ပေါင်း၊ သောင်းစကြဝဠာဝယ်၊ ရွှေရတနာစေတီကြီးကဲ့သို့၊ တထိန်ထိန်တဝင်းဝင်းတောက်ပ တင့်တယ်ခြင်း ဂုဏ်သတ္တိရှိတော်မူသောကြောင့်၊ နာရဒအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၁၃) ပဒုမုတ္တရန္တ၊ အရပ်တော် (၅၈) တောင်မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထက်ဝန်းကျင်၁၂ ယူဇနာတိုင်အောင်၊ ရတနာရွှေတောင်ကြီးကဲ့သို့၊ ပကတိအရောင်တော်သွန်းထွက်တော်သော ဂုဏ်သတ္တိကြောင့်၊ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၁၄) သုမေဓဇ္ဈ၊ အရပ်တော် (၈၈) တောင်မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ လေးကျွန်းသေဌ်နင်း၊ စကြာမင်း၏၊ မနောမယပတ္တမြားကဲ့သို့၊ ဝန်းကျင်မလပ်၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်၊ ပကတိအရောင်တော်တင့်တယ်ခြင်း ရှိတော်မူသောကြောင့်၊ သုမေဓအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၁၅) သုဇာတဇ္ဈ၊ အရပ်တော် အတောင်(၅၀)မြင့်သည်ဖြစ်၍၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်မှ အပိုင်းအခြားမရှိ၊ ပကတိအရောင်တော်တောက်ပတင့်တယ်သောသတ္တိကြောင့်၊ သုဇာတအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၁၆) ဝိယဒဿိဇ္ဈ၊ အရပ်တော်အတောင်(၈၀) မြင့်သည်ဖြစ်၍၊ ရင်းဖျားမလွတ်၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့၊ ပကတိအရောင်အလွန်တောက်ပတင့်တယ်သော ဘုန်းကြွက်သရေရှိသောသတ္တိကြောင့်၊ ဝိယဒဿိ အမည်ရှိတော် မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၁၇) အတ္ထဒဿိဇ္ဈ၊ အရပ်တော်အတောင်(၈၀)မြင့်သည်ဖြစ်၍၊ အင်ကြင်းပင်ရွှေလမင်းကဲ့သို့၊ ဝန်းကျင်မလပ်၊ ကုဇေအရာမက၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတိုင်အောင်၊ အခါမလပ်၊ တောပ

တင့်တယ်သော ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်၊ အတ္ထဒဿီအမည်ရှိ တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၁၈) ဓမ္မဒဿိဉ္စ၊ အရပ်တော်အတောင်(၈၀)မြင့်တော် မူသည်ဖြစ်၍၊ တသောင်းသေစ လောကဓာတ်၌၊ ရင်းဖျားမ လွတ်၊ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သောအင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့၎င်း၊ မွန်း တဉ္စနေသူရိန်ကဲ့သို့၎င်း၊ တကောင်းကင်လုံးပြက်သေလျှပ်စစ် နွယ်ရောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ အနန္တဘုန်းကြွက်သရေဖြင့်၊ အလွန်တောံ ပတင့်တယ်သော ဘုန်းကြွက်သရေရှိတော် မူသောကြောင့်၊ ဓမ္မဒဿီ အမည် ရှိတော် မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို၎င်း။

(၁၉) သိဒ္ဓတ္ထဉ္စ၊ အရပ်တော်အတောင်(၆၀)မြင့်တော်မူ သည်ဖြစ်၍ ရွှေစေတီတော်ကြီးကဲ့သို့၊ တသောင်းသောလော ကဓာတ်တိုင်တိုင်၊ တင့်တယ်တောက်ပသောအရောင်တော်ရှိ တော်မူသောကြောင့်၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို၎င်း။

(၂၀) တိဿနာမဉ္စ၊ အရပ်တော်အတောင်း (၆၀) မြင့် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဆယ်မျက်နှာအရပ်တိုင်အောင်၊ ခြောက်စုံ ထွတ်ဖြာတောက်ပတင့်တယ်သော အရောင် ရှိတော်မူသော ကြောင့်၊ တိဿအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၂၁) ဖုဿဇ္ဈေဝ၊ အရပ်တော်(၅၀)တောင်မြင့်တော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ ရောင်ခြည်တထောင်ကိုဆောင်သော နေမင်းကဲ့ သို့၊ ကြယ်အပေါင်းတို့ထက်မြတ်သောရွှေလမင်းကဲ့သို့၊ အလွန် တောက်ပတင့်တယ်သပ္ပာယ်သောဂုဏ်သတ္တိရှိသောကြောင့်၊ ဖုဿအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၂၂) ဝိပဿိဉ္စ၊ အရပ်တော်အတောင် (၈၀) မြင့်တော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ထက်ဝန်းကျင် ၇ယူဇနာတိုင်အောင်၊ ပကတိအ ရောင်တော်တောက်ပတော်မူသောကြောင့်၊ ဝိပဿီမည်ခေါ်၊ ကိုယ်တော်ဘုရားကို၎င်း။

(၂၃) သိဝိဉ္စ၊ အရပ်တော်အတောင်(၇၀)မြင့်သည်ဖြစ်၍၊

အရပ်ထက်ဝန်းကျင် ၃ ယူဇနာတိုင်အောင်၊ ပကတိအရောင်
တော်ထွန်းတောက်ပရကား၊ ရွှေစေတီတော်ကြီးကဲ့သို့၊ အလွန်
သပ္ပာယ် တင့်တယ်သော ဘုန်းကြွက်သရေ ရှိတော်မူသော
ကြောင့်၊ သိဒ္ဓိအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၂၄) ဝေဿဘူနာမကဉ္စ၊ အရပ်တော်အတောင် (၆၀)
မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝန်းကျင်မလပ်၊ ရောင်ခြောက်သွယ်
ထွက်လတ်သောရွှေတောင်ကြီးကဲ့သို့၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ တယူဇ
နာအရပ်တိုင်အောင်၊ ပကတိအရောင်တော်ထွန်းထောက်ပသ
ဖြင့် အခါခပ်သိမ်း အလွန်ကြည်ညိုဘွယ်ဘုန်းကြွက်သရေရှိ
တော်မူသောကြောင့်၊ ဝေဿဘူအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်
စွာဘုရားကို၎င်း။

(၂၅) ကကုသန္ဓဉ္စ၊ အရပ်တော် အတောင် (၄၀) မြင့်
တော်မူသည်ဖြစ်၍အရပ်ထက်ဝန်းကျင် ၁၂ ယူဇနာတိုင်တိုင်၊
ပကတိအရောင်တောက်ပတင့်တယ်တော်မူသောကြောင့်၊ က
ကုသန်အမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၂၆) ကောဏာဂမနဉ္စ၊ အရပ်တော်အတောင် (၃၀) မြင့်
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တထိန်ထိန်တပြောင်ပြောင်တောက်သော
ရွှေတောင်ကြီးကဲ့သို့၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာမလပ်၊ ပကတိ ကိုယ်
တော်အရောင် ထွန်းပြောင်တောက်ပသဖြင့်၊ အလွန်သပ္ပာယ်
တင့်တယ်သော ဘုန်း ကြွက်သရေ ရှိတော် မူသောကြောင့်
ကောဏာဂုံအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။

(၂၇) ကဿပဉ္စာပိ၊ အရပ်တော် အတောင် (၂၀) မြင့်
တော်မူသည်ဖြစ်၍ကောင်းကင်ဘွေထိပ်ဝယ်၊ ရာထောင်မက၊
လျှပ်စစ်နွယ်ရောင်တောက်ပသကဲ့သို့၊ သိန်းသန်း ကုဋေ မမျှ၊
ကြယ်ပေါင်းခသော ရွှေလမင်းကဲ့သို့၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၊
သောင်းတိုက်ယူဇနာအတွင်း၊ တလင်းလင်းတထိန်ထိန်၊ တော်
ပသောကိုယ်တော်ဂုဏ်ရောင်ရှိတော်မူသောကြောင့်၊ ကဿ
ပမည်ကျော်၊ ကိုယ်တော်ဘုရားကို၎င်း။

(၂၈) ဂေါတမဉ္ဇ၊ အရပ်တော် (၁၈) တောင်မြင့်တော်မူ
သည်ဖြစ်၍၊ ထက်ဝန်းကျင်အထောင် (၈၀) အရပ်တိုင်အောင်
ပကတိ အလံဝန်းနှင့်တူသောရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်တို့
ဖြင့်၊ နေ့ညဉ့်မစဲတထိန်ထိန်တံလက်လက်၊ ထွန်းထွက်သော၊ အ
လွန်တင့်တယ် သပ္ပာယ်သော၊ ကြက်သရေ ရှိတော်မူ သော
ကြောင့်၊ သကျပုတ္တဂေါတမမည်ကျော်၊ ငါတို့ကိုယ်တော်ဘု
ရားကို၎င်း။ ဣစ္စေဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်လာ၊ နှစ်
ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြတော်မူရာ၊ ၄ ဂါထာ
ဖြင့် သာလျှင်။ သာရမဏ္ဍကပ္ပိဒိသု၊ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ အစရှိ
သည်တို့၌။ တတ္ထ၊ ထိုမြေတကာတို့ထက်မြတ်သော၊ အဝန်းယူ
ဇနာကိုးရာကျယ်သော မဏ္ဍိမဒေသဘေ့ချက်မအလယ်အရပ်
ဝယ်၊ ကမ္ဘာတည်သောအခါ ရှေးဦးစွာတည်ထွန်းလာ၍၊ ကမ္ဘာ
ပျက်သောအခါ နေံမှပျက်လေ့ရှိသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်
မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ အဆူဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏၊
အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်ရေသွန်းဖျန်းရာဖြစ်သော၊ မြေ၏ဦးထိပ်
ဘေ့ထပ်၊ ပရိဘောဂစေတီတော်အရပ်၌။ ဗုဏ္ဏန္တေ၊ ပွင့်တော်မူ
ကုန်သော။ အဋ္ဌဝိသတိသမ္ပုဇ္ဈေ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သောမြတ်
စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေ
စွာ။ သဗ္ဗဒါ၊ အသက်သိက္ခာ၊ ကိုယ်မှာတည်သရွေ့ကာလပတ်
လုံး။ ဝန္တုမိ၊ ဆယ်စုံလက်တင်၊ ရှိပန်ဆင်လျက်၊ ကြည်လင်သဒ္ဓါ၊
ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျော့၊ ကန်တော့ပုဂံ၏အရှင်ဘုရား။ ။
ဤကား ဂါထတ္ထယောဇနာ။

ယခုအခါဆုငါးပါးတို့တွင်ကြိုက်ရာဆုကို ပန်ဆင်ကြကုန်
သောပညာရှိအပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့အားရတနာသုံးပါး
ကိုအလွန်ကြည်ညိုယုံကြည်တတ်သောအစလသဒ္ဓါတရား၊ အဓိ
ဂမသဒ္ဓါတရားတိုးပွားထက်သန်စေခြင်းငှါ၊ မြေတကာတို့ထက်
မြတ်သောအဝန်းယူဇနာကိုးရာကျယ်သောမဏ္ဍိမဒေသဘေ့

ချက်မအလယ်ဝယ်၊ မြေတကာတို့၏လှည်းပုံတောင်းသဘွယ်၊
ဦးစွန်းထိပ်လယ်၊ အဆူဆူသောဘုရားရှင်တို့၏၊ အောင်မင်္ဂလာ
ဘိသိက်ရေသွန်းဖျန်းရာ၊ ထွန်းပေါက်ထွက်လာ၊ ဗောဓိပင်မြတ်
အောက်၊ ဆန်းကြယ်ပေါက်သံး၊ ရတနာချနစ်ပါး အတိပြီး
သောရွှေပလ္လင်ထက်၌၊ အလွန်ထူးကဲလွန်မြတ်သော အရဟတ္တ
မဂ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ထီးဖြူတော်မြတ်ကိုဆောင်းတော်မူလျက်၊
ပွင့်တော်မူကြကုန်သောနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သောသဗ္ဗညုမြတ်
စွာဘုရားရှင်တို့၏၊ အသီးအသီးဂုဏ်တော်အထူးကို ဖြေလျက်၊
ကမ္မည်းစာတမ်းတခဏ်းရေးပေဦးအံ့။

၁-တဏှက်ရာဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်၊
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ဘုရားငါးဆူပွင့်တော်မူရာ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမြတ်မှပြန်၍
ရေတွက်သည် ရှိသော်၊ မဟာကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော
လေးအသင်္ချေကမ္ဘာထက်ဝယ်၊ ဘုရားလေးဆူတို့၏ပွင့်တော်မူ
ရာ၊ သာရမဏ္ဍမည်သာကမ္ဘာမြတ်၌၊ ဆအသာခါရဏ၊ စသည့်
မြားမြောင်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ဘုန်း ကြက်သရေ အပေါင်း
တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်ထသော၊ လက္ခဏာကြီးငယ်၊ ရောင်ခြေံ
သွယ်တို့ဖြင့်၊ အလွန်သပ္ပာယ်တင့်တယ်တော်မူသော၊ တဏှက်
ရာအမည်ရှိတော်မူသော သဗ္ဗညုရှင်စော ဘုရားကိုယ်တော်
မြတ်သည်၊ မြေတကာတို့ထက်မြတ်သော၊ လှည်းပုံတောင်းသ
ဘွယ်၊ ဦးခေါင်းဦးခွံတွေထိပ်အရပ်၌၊ ထွန်းပေါက်ထွက်လာ
သော၊ ဗောဓိပင်အောက်၊ ဆန်းကြယ်ပေါက်သံး၊ မြမြတ်ရွှေ
ပလ္လင်ထက်၌၊ အရဟတ္တမဂ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ထီးဖြူတော်မြတ်
ကိုဆောင်းတော်မူလျက်၊ နှစ်ကျိပ်ချနစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏
ရှေးဦးမဆွပွင့်တော်မူလာသည်။ ။

အပရာဇိတပဏ္ဍကော်၊ဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊အဘိသေကေသဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

သာရမဏ္ဍကပ္ပေအာဒိ၊သာဒရံဝဇ္ဇေတဏှက်ရံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသော စကြဝဠာ မြေတကာတို့ ထက်မြတ်တော်မူထသော။သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအ ဆူဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိ သိက်ရေ သွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော် မူထသော။ ပုထုဝိ သီသေ၊ သောင်းမဏ္ဍလိပ်၊စမ္ပုဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူ ဇနာ ကိုးရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘေဇျက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်သေ၊အခါနော်မ္မပျက်လေ့ရှိသော၊ကမ္ဘာတည်ထွန်း သောအခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံ ရစ်ပတ်၊ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာ သုံးခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြ ရည်အဆင်းရှိသော သဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ လှည်း ပုံတောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊အလယ်တည့်မတ်၊ မြေဦးခေါင်းအရပ်၌။ ဥဗ္ဗဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက် လာသော။ ဗောဓိယာ၊ကံ့ကော်ဗောဓိပင်မြတ်၏။ မူလေ၊အောက်အဖို့၌။ ဥဗ္ဗဟန္တေ၊ပေါက်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပဏ္ဍကော်၊ မာရ် ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာ၊မြမြတ် ရွှေပလ္လင် ထက်၌။ သာရ မဏ္ဍကပ္ပေ၊ ဘုရားလေးဆူ ပွင့်တော်မူရာ၊ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ မြတ်၌။ အာဒိ၊နှစ်ကျိပ်ချစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ရှေးဦးစွာ။ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ အလွန်မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူတော်ကို ဆောင်းလျက်ပွင့်တော်မူထသော။ တဏှက်ရံ၊တဏှက်ရာ အ မည်ရှိတော်မူသော မြက်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသော လက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူ ဇော်၊ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၂-မေဓကံရာဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုတဏှက်ရာ၊မည်သာလွန်ကင်း၊အဓိန္ဒေ ၅၀၀ သုံးလူ့ မင်း၏၊
ပွင့်တော်မူပြီးသောနောက်၊ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်တွင်၊ လူတို့
အသက်အနှစ်ကိုးသိန်းသို့ရောက်လတ်သောအခါ၊ဆအသာခါ
ရဏ၊စသည့်မြားမြောင်၊ရုဏ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်တန်းဆာ
ဆင်အပ်သော၊လက္ခဏာကြီးငယ်၊ရောင်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့်၊
တထိန်ထိန်တပြောင်ပြောင်၊ထွန်းတောံပသော၊အလွန်သပ္ပာယ်
တင့်တယ်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊မေဓကံရာမဉ်ကျော်၊ကိုယ်
တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ရုဏ်
တော်မြတ်အများတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ဦး
ခေါင်းဦးစွန်းဘွေထပ်၌၊ အထွတ်အမြတ် ဖြစ်သော အရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူကိုဆောင်းလျက်၊(၂)ကြိမ်မြောက်ပွင့် တော်
မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပဏ္ဍကော်၊ဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓန္တိ။
သီသေ ပုထုရိ-ပုက္ခလေ၊အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
သာရမဏ္ဍေ ဒုတိယံ၊သာဒရံ ဝဇ္ဇေ မေဓကံရံ။ ။

ပုထုရိပုက္ခလေ၊အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော အဆူဆူ
သော ဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုရိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မဒိပ်လင်္ကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူစနာ
ကိုးရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာ
ပျက်သော အခါ နောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်း
သောအခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊
ရှစ်မင်းပယ်စာ ကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေး
ထု ရစ်ပတ်၊ ခြံရံအပ်သော ပန်းသစ်ပင် အပေါင်းတို့သည်။

လက်ျာသုံးခါ ရစ်ပတ်ခွေလည်ရာ ဖြစ်သော၊ ငွေတော်သား၊
ပတ္တမြားမြီရံည် အဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက် တည်ထ
သော၊ ဟည်း ပုံတောင်း သဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အ
လယ်တည့်မတ်၊ မြေဦးခေါင်း အရပ်၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်
ပေါက်လာသော။ ဗောဓိယာ၊ အင်ကြင်းပင်မြတ်ဖြစ်သောဗော
ဓိပင်၏။ မူလေ၊ အောက်အဘို့၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။
အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူရာ၊ မြီမြတ်
ရွှေပလ္လင်ထက်၌။ သာရမဏ္ဏေ၊ ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်မူရာ
သာရမဏ္ဏကမ္ဘာမြတ်၌။ ဒုတိယဉ္စ၊ (၂) ကြိမ်မြောက်သာလျှင်။
ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယ၊ အလွန်မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူတော်ကို
ဆောင်းလျက်ပွင့်တော်မူထသော။ မေဓကံရံ၊ မေဓကံရာအ
မည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝန္တေဝန္တာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊
လက်သည်းဖြူဆွ၊ တော်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊
ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

၃-သရဏကံရာဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုမေဓကံရာ၊ မည်သာလွန်ကင်း၊ အဓိန္ဒေရှင်သုံးလူ့မင်း
၏၊ ပွင့်တော်မူပြီးသောနောက်၊ သာရမဏ္ဏကမ္ဘာမြတ်တွင်၊ လူ
တို့အသက်အနှစ်ကိုးသိန်းသို့ရောက်လတ်သောအခါ၊ ဆအသါ
ခရဏ၊ စသည်မြားမြောင်၊ ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ တန်း
ဆာဆင်အပ်သော၊ လက္ခဏာကြီးငယ်၊ ရောင်ခြောက်သွယ်တို့
ဖြင့်၊ တထိန်ထိန်တပြောင် ပြောင်၊ ထွန်းတော်ပသော၊ အလွန်
သပ္ပာယ်၊ တင့်တယ်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ သရဏကံရာ မည်
ကျော်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေ
ပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အများတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာ

တို့၏၊ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေထပ်၌၊အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သောအရ
ဟတ္ထမဂ်ဥာဏ်ထီးဖြူကိုဆောင်းလျက်၊ (၃) ကြိမ်မြောက်ပွင့်
တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပဏ္ဍကော်၊ ဗောဓိယာမူလေဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
သာရမဏ္ဍေ တတိယဉ္စ၊သာဒရံ ဝန္ဓေ သရဏကံရံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာ ဘိသိက်
ရေသွန်းပျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မုဒိပ်လကျာ တောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာ
ကိုးရာကျယ်သော၊မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာ
ပျက်သော အခါနောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်း
သောအခါရှေးဦးစွာပေါ် ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊
ရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံ
ရစ်ပတ်၊ခြံရံအပ်သော ပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊လကျာ
သုံးခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြ
ရည်အဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ လှည်းပုံ
တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊
မြေဦးခေါင်းအရပ်၌၊ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ထွက်ပေါက်လာသော။ဗော
ဓိယာ၊ပိတောက်ဗောဓိပင်မင်း၏။ မူလေ၊အောက်အဘို့၌။ ဥဋ္ဌ
ဟန္တေ၊ပေါ်ထွက်လာသော။အပရာဇိတပဏ္ဍကော်၊ မာရ်ငါးပါး
ကိုအောင်တော်မူရာ၊မြမြတ်ရွှေပလ္လင်ထက်၌။ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊အလွန်
မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ထီးဖြူတော်ကို ဆောင်းလျက်
ပွင့်တော် မူထသော။ သရဏကံရံ၊ သရဏကံရာ အမည်ရှိ
တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊
အလွန်ရှိသေစွာ။ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်း

ဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်
မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

၄-ဒီပင်္ကရာဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ကိစ္စ။

ထိုသရဏာဏ်ရာ၊ မည်သာလွန်ကင်း၊ အဓိန္ဒြေရှင်သုံးလူ့ မင်း
၏၊ ပွင့်တော်မူပြီးသောနေ့၊ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်တွင်၊ လူတို့အ
သက်အနှစ်တစ်သိန်းသို့ရေခံလတ်သောအခါ၊ ဆအသာဓာရဏ၊
စသည်မြားမြောင်၊ ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ တန်းဆာဆင်
အပ်သော၊ လက္ခဏာကြီးငယ်၊ ရောင်ခြေသွယ်တို့ဖြင့်၊ တထိန်
ထိန်တပြောင်ပြောင်၊ တော်ပသော၊ အလွန်သပ္ပာယ်၊ တင့်တယ်
ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ ဒီပင်္ကရာမည်ကျော်၊ ကိုယ်တော်မြတ်
ဘုရားသည့်၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အများ
တို့နှင့်၊ ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေ
ထပ်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူတော်
ကိုဆောင်းလျက်၊ (၄)ကြိမ်မြော်ပွင့်စောင့်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပဏ္ဍကေ၊ ဝိပ္ပလိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-မုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

သာရမဏ္ဍစ စတုတ္ထံ၊ သာဒရံ ဝန္ဓေ ဒီပင်္ကရံ။ ။

အဘိတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊ ပဘာ ဝိဓာဝန္တံ နိရန္တရံ။

သမန္တာဒ္ဓါဒသယောဇနေ၊ သဒါစတုသတသဟဿပရိဝါရံ။
သတသဟဿဝဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော် မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဇမ္ဗူဒိပ်လက်ျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကို

ရာကျယ်သော၊မဏ္ဍိမဒေသ၊ဘေချက်မအလယ်၌၊ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ကမ္ဘာတည်ထွန်းသောအ
ခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊လေးထောင့်စပ်စပ်၊ရှစ်မင်း
ပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊မွှေးထုံရစ်ပတ်၊
မြီရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊လက်ျာသုံးခါရစ်
ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ငွေဘော်သား၊ပတ္တမြားမြရည်အ
ဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ထည်းလှံ
တောင်းသဘွယ်၊အလွန်သပ္ပာယ်သော၊အလယ်တည့်မတ်၊မြေ
ဦးခေါင်းအရပ်၌။ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ထွက်ပေါက်လာသော။ပိပ္ပလိ
ယာ၊ပွင့်တော်မူရာညောင်ကြတ်မေတ္တိပင်၏။မူလေ၊အေဝံအတ္တိ
၌။ဥဋ္ဌဟန္တေပေါ်ထွက်လာသော။အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊မာရ်
ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာ၊အလျားအနံ (၅၃) တောင်မြင့်
သောရတနာပလ္လင်ထက်၌။သါရမဏ္ဍေ၊ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်
မူရာသာရမဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်၌။စတုတ္ထံ၊(၄)ကြိမ်မြောက်။ဗုဒ္ဓန္တံ၊
အလွန်မြတ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူတော်ကိုဆောင်း
လျက်ပွင့်တော်မူသော။အသိတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊အရပ်တော်အ
တောင် (၈၀)မြင့်တော်မူထသော။ပဘာ၊ပကတိသောကိုယ်
တော်အရောင်သည်။သမန္တာဒ္ဒါဒသယောဇနေ၊ထက်ဝန်းကျင်
၁၂ ယူဇနာအရပ်၌။နိရန္တရံ၊မပြတ်မစဲ။ဝိဝါဝန္တံ၊တထိန်ထိန်
တလက်လက်၊တောက်ပလျက်ထွန်းထွက်တော်မူထသော။သ
ဒါ၊အခါခပ်သိမ်းသက်တော်တသိန်းတည်သောအခါ၌။စတု
သတသဟဿပရိဝါရံ၊လေးသိန်းသင်္ဘောအခြံအရံရှိတော်မူ
ထသော။သတသဟဿဝဿာယုကံ၊အနှစ်တသိန်းသက်
တော်ရှည်တော်မူထသော။ဒိပင်္ကီရံ၊ဒိပင်္ကီရာအမည်ရှိတော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။သာဒရံ၊အလွန်
ရိုသေစွာ။ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊လက်သည်းဖြူဆွ၊
တော်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ရှိခိုးပူဇော်၊ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊
ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

၅-ကောဏ္ဍညကိုယ်စားရပ်ပွားတော်ဘုရား။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန် ဂါထာ။

ထိုဒီပင်္ကရာ၊မည်သာလွန်ကမ်း၊အစိန္တေရှင်သုံးလူမင်း၏၊ပွင့်
တော်မူပြီးနောက်၊သာရမဏ္ဍကန္တာမြတ်မှ၊ဘုရားမပွင့်ရာသည
ကန္တာတသင်္ချေကိုလွန်ပြီးသောနောက်၊ ဘုရားတဆူသာ၊ ပွင့်
တော်မူရာ၊သာရကန္တာမြတ်၌၊ လူတို့အသက် အနှစ်တသိန်းသို့
ကျရောက်သောအခါဝယ်၊နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်
တော်မြတ်အများတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏ဦး
ခေါင်းဦးစွန်းတွေထပ်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တ
မဂ်ဥာဏ်ထီးမြူကို ဆောင်းတော်မူသော၊ ကောဏ္ဍညအမည်
ရှိတော်မူသောကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည် (၅)ကြိမ်မြောက်
ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပဏ္ဍိတော၊သာလကလျာဏိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

သာရကပ္ပေစ ပဉ္စမံ၊သာဒရံ ဝန္တေ ကောဏ္ဍညံ။ ။

အဋ္ဌာသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ဥဇ္ဇုရာဇာဝ သူရိယံ။

ပတာသမန္တာဇောတကံ၊ဝဿသတသဟဿာယကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ဓမ္မုဒိပ်လက်ျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊အဝန်းယူဇနာကိုး
ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မ အလယ်၌၊ ကန္တာ
ပျက်သောအခါနေခံမှပျက်လေ့ရှိသော၊ကန္တာတည်ထွန်းသော
အခါ ရှေးဦးစွာပေါ်ထွက် လာသော၊လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်
မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊မွှေးထုံရစ်
ပတ်၊မြီရုံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လက်ျာသုံး

ခါရပ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြီရည်
အဆင်းရှိသော သဲမွေရာခင်းလျက် တည်ထသော၊ ထည်းပုံ
တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေ
ဦးခေါင်းအရပ်၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက်လာသော။ သာလ
ကလျာဏိယာ၊ သာလကလျာဏိမည်သောဗေဒိပင်မင်း၏။ မူ
လေ၊ အေဝံအတို့၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတ
ပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူရာအလျားအံနံ (၅၇)
တောင်ရှိသော ရွှေပလ္လင်ထက်၌။ သာရကပ္ပေ၊ ဘုရားတဆူပွင့်
တော်မူရာသာရကန္တာ၌။ ပဉ္စမံ၊ (၅)ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယ၊ အလွန်
မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ထီးမြူတော်ကို ဆောင်းလျက်
ပွင့်တော်မူထသော။ အဋ္ဌာသိတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ (၈၈)တောင်မြင့်
တော်မူထသော။ ဥဋ္ဌုရာဇာဝ၊ အဇဇာဘွေထပ်၊ ကောင်းကင်
ရပ်ဝယ်၊ ကြယ်ပေါင်းခသား၊ ရွှေလမင်းကဲ့သို့၎င်း။ သူရိယံဝ၊
ရောင်ခြည်တထောင်ကိုဆောင်သောမွန်းတည့်သောနေသူရိန်
မင်းကဲ့သို့၎င်း။ ပဘာသမန္တာဇောတကံ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ
ပတ်လုံး၊ တထိန်ထိန်တလက်လက် ထွန်းထွက်သောအရောင်ရှိ
တော်မူထသော။ ဝဿသုတသဟဿာယကံ၊ အနှစ်တသိန်း
သက်တော်ရှည်တော်မူထသော။ ကောဏ္ဍညံ၊ ကောဏ္ဍညအ
မည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာ
ဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်
သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူး
မြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

၆-မင်္ဂလဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။

ကမ္ပည်းစာတမ်းနှင့်- ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုကောဏ္ဍည၊ မည်သာလွန်ကင်း၊ အဓိန္ဒေ ရှင်သုံးလူ မင်း
၏။ ပွင့်တော်မူရာ၊ သာရကန္တာမြတ်မှ၊ ဗုဒ္ဓသုညကန္တာတသင်္ချေ

ကိုလွန်ပြီးသောနောက်အခါဝယ်၊ ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်မူရာ၊
သာရမဏ္ဍကုမ္ဘာမြတ်၌၊ လူတို့ အသက် အနှစ်ကိုးသောင်းသို့
ရောက် ပြန်သောအခါ၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်
ထောင် မြတ်အများနှင့်၊ ပြည့်စုံ တော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦး
ခေါင်းဦးစွန်းတွေထပ်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်
ဥာဏ်တီးဖြူကို ဆောင်းတော်မူလျက်၊ မင်္ဂလာအမည်ရှိတော်မူ
သောကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည် (၆) ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူ
လာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပဏ္ဍကော်၊ နာဂဗေဒိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓါနံ။
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
သာရမဏ္ဍေစ ဆဋ္ဌမံ၊ သာဒရံ ဝန္ဓေ မင်္ဂလံ။ ။
အဋ္ဌာသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ သမန္တာ ပဘာဇောတေန္တံ။
ဒသသဟသိယံသဒါ၊ နုရုတိဝဿသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအဆူဆူ
သော ဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မုဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူစနာကိုး
ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသော
အခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်
မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွှေးထုံရစ်
ပတ်၊ ခြံရံအပ်သော၊ ပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သဉ်လကျာသုံးခါ
ရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြရည်
အဆင်းရှိသောသဲမွေရာ ခင်းလျက် တည်ထသော၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓ
တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေ
ဦးခေါင်းအရပ်၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက်လာသော။ နာဂ
ဗေဒိယာ၊ ကံ့ကော်ဗေဒိပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အဖို့၌။ ဥဋ္ဌ

ဟန္တေပေါ် ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါး
ကို အောင်တော်မူရာ အလျားအနံ (၇၅)တောင်မြင့်သော ရွှေ
ပလ္လင်ထက်၌။ သာရမဏ္ဍေ၊ ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်မူရာ သာရ
မဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်၌။ ဆဋ္ဌမံ၊ (၆) ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယ၊ အလွန်
မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ထီးဖြူတော်ကို ဆောင်းလျက်
ပွင့်တော်မူထသော။ အဋ္ဌာသိတိဟတ္ထဗ္ဗေဓံ၊ (၈၈) တောင်မြင့်
တော်မူထသော။ ဒဿဟသိယံသဒါ၊ အခါမပြတ်၏တိခေတ်
စကြဝဠာတသောင်း၌။ သမန္တာပတာဇောတေန္တံ၊ အရပ်ထက်
ဝန်းကျင်မလပ်၊ ပကတိသော အရောင်ထွန်းလင်း တပြောင်
ပြောင်ထွက်တော်မူထသော။ နုရတိဝဿသဟဿာယုကံ၊ အ
နှစ်ကိုးသောင်းအသက်ရှည်တော်မူထသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလအ
မည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်းလက်
သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူး
မြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

၇-သုမနဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုမင်္ဂလ၊ မည်သာလွန်ကင်း၊ အစိန္တေရှင်သုံးလူ့မင်း၏၊ ပွင့်
တော်မူရာ၊ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်၌ သာလျှင်၊ နောက်လူတို့အ
သက်ကိုးသောင်း ကျရောက်သောအခါ၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်
ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အများနှင့်၊ ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတ
ကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေထပ်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူကို ဆောင်းတော် မူလျက်၊ သုမနအ
မည်ရှိတော်မူသောကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည် (၇) ကြိမ်မြောက်
ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ နာဂဗေဓမ္မိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

သမာရမဇ္ဈေဝ သတ္တမံ၊ သာဒေရံ ဝဇ္ဇေ သုမနံ။ ။

နုရုတိဟတ္ထမဂ္ဂတံ၊ ကဗ္ဗနုပ္ပိယံဝိယ ဝိရောစေန္တံ။

ဒသသဟသိခါတုပမံ၊ နုရုတိဝဿသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်ရေ
ဆွန်းဖျန်းရာဖြစ်တော် မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်းမဏ္ဍ
လိပ်၊ ဓမ္မုဒ္ဓိလင်္ကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုးရာ
ကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည် ထွန်းသော
အခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်မင်း
ပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံသာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရပ်ပတ်၊
ခြံရံအပ်သော ပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လင်္ကျာသုံးခါရစ်
ပတ်ခွေလည်ရာ ဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြီရည်အ
ဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ လှည်းပုံတောင်း
သဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေဦးခေါင်း
အရပ်၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက်လာသော။ နာဂဗောဓိယာ၊
ကံ့ကော်ပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အဖို့၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်
လာသော။ အပရာဇိတပဏ္ဍကေ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူ
ရာ အလျားအနံ၊ (၆၀) မြင့်သော ရွှေပလ္လင်ထက်၌။ သမာရမဇ္ဈေ၊
ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်မူရာ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်၌။ သတ္တမံ၊
၇ ဆူမြောက်။ ဗုဒ္ဓန္တံ၊ အလွန်မြတ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီး
မြှူတော်ကိုဆောင်းလျက်ပွင့်တော်မူထသော။ နုရုတိဟတ္ထမဂ္ဂ
တံ၊ အရပ်တော် (၆၀) အတောင်မြင့်တော်မူထသော။ ဒသသဟ
သိခါတုယံ၊ ဇာတိခေတ်ပေါင်း၊ တသောင်းသောလောကခါတ်
၌။ ကဗ္ဗနုပ္ပိယံဝိယ၊ ရင်းဖျားမလပ်။ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်ပတ်
လုံး၊ တထိန်ထိန် တပြောင်ပြောင် တောက်ပသော ရွှေစေတီ

ကြီးကဲ့သို့။ ဝိရောစန္ဒံ၊ တောက်ပတင့်တယ်၊ နှစ်သက်ဘွယ်
သော ကိုယ်တော်ရောင် ဘုန်းရောင်တို့ဖြင့်၊ ထွန်းထွက်တော်
မူထသော။ နုရတိဝဿ သဟဿာယုကံ၊ အနှစ် ကိုးသိန်းအ
သက်ရှည်တော်မူထသော။ သုမနံ၊ သုမန အမည်ရှိတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေ
စွာ။ ဝဇ္ဇေဝံန္တာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တေဝံ
ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်
တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

ဂ-ရေဝတဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုသုမန၊ မည်သာလွန်ကင်း၊ အစိန္တေ ရှင်သုံးလူ မင်း၏၊ ပွင့်
တော်မူရာ၊ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်တွင်၊ နောင်လူတို့အသက် အ
နှစ်ခြောက်သောင်းတမ်းသို့ရောက်ပြန်သောအခါဝယ်၊ နည်းနာ
စုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အများနှင့်၊ ပြည့်စုံတော်
မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေထပ်၌၊ အထွတ် အ
မြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ထီးဖြူကို ဆောင်းတော်မူ
လျက်၊ ရေဝတအမည်ရှိတော်မူသော ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား
သည်(ဂ)ကြိမ်ခြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပဏ္ဍကော၊ နာဂဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

သာရမဏ္ဍေစ အဋ္ဌမံ၊ သာဒရံ ဝဇ္ဇေ ရေဝတံ။ ။

အဘိတိဟတ္ထမုဗ္ဗေမံ၊ သမန္တာ ပဘာဇောတိတံ။

ယောဇနဋ္ဌာနေဝ သဗ္ဗဒါ၊ သဗ္ဗိဝဿသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်ရေ

သွန်းဖျန်းရာဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဇိသိသေ၊ သောင်းမဏ္ဍ
လိပ်၊ ဓမ္မုဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဘယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုးရာ
ကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မ အလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသောအ
ခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်မင်း
ပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရစ်ပတ်၊
ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာသုံးခါရစ်
ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြဲရည် အ
ဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက်တည့်ထသော၊ ထည်းပုံတောင်း
သဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလည် တည့်မတ်၊ မြေဦး
ခေါင်းအရပ်၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါ်လာသော။ နာဂဗေဒိ
ယ၊ ကံ့ကော်ပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အဖို့၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်
ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပဏ္ဍိကေ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်
မြင်တော်မူရာ၊ အလျားအနံ (၅၃) တောင်မြင့်သော ရွှေပလ္လင်
ထက်၌။ သာရမဏ္ဍေ၊ ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်မူရာ သာရမဏ္ဍ
ကမ္ဘာမြတ်၌။ အဋ္ဌမံ (ဂ) ကြိမ်မြော်။ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ အလွန်မြတ်သော
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ထီးဖြူတော်ကိုဆောင်းလျက် ပွင့်တော်မူ
ထသော။ အဘိတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊ အရပ်တော်အတောင် (၈၀)
မြင့်တော်မူထသော။ ယောဇနဋ္ဌာနေဝ၊ တယူဇနာအရပ်၌သာ
လျှင်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဘာ
ဇောတိတံ၊ ပကတိအရောင်တော်တောက်ပတင့်တယ် ထွန်း
ထွက်တော် မူထသော။ သဗ္ဗိဝဿ သဟဿာယုကံ၊ အနှစ်
ခြောက်သောင်းအသက်ရှည်တော်မူထသော။ ရေဝတံ၊ ရေဝ
တအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသောစွာ။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်း
စည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုး
ပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

ဇ-သောဘိတဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုရေဝတ မည်သာလွန်ကင်း၊ အစိန္တေရှင် သုံးလူ့မင်း၏၊
ပွင့်တော်မူရာ၊ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်တွင်၊ နောင်လူတို့ အသက်
အနှစ်ကိုးသောင်းသို့ရောက် သောအခါ ဝယ်၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံ
ပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အများနှင့်၊ ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေ
တကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေထပ်၌၊ အထွတ် အမြတ်ဖြစ်
သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူကိုဆောင်းကော်မူလျက်၊ သော
ဘိတအမည်ရှိကော်မူသော ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည် (ဇ)
ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပဏ္ဍကော်၊ နာဂဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
သာရမဏ္ဍေစ နဝမံ၊ သာဒရံ ဝန္ဓေ သောဘိတံ။ ။
အဋ္ဌပညာသမုဂ္ဂတံ၊ သမန္တာသတရံသီဝ။

ဒိသောဒ္ဓိသံပဘာသဒါ၊ နုရုတိဝဿသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသော စကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာ ဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာဖြစ်တော် မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဇမ္ဗူဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုး
ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသော
အခါ ရှေးဦးစွာ ပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်
မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံသာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရစ်
ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာသုံး
ခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြရည်
အဆင်းရှိသော သဲမွေရာခင်းလျက် တည်ထသော၊ ထည်းပုံ

တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေ
 ဦးခေါင်းအရပ်၌ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက်လာသော။ နာဂဗော
 ဓိယာ၊ ကံ့ကော်ပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အဘို့၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊
 ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို
 အောင်မြင် တော်မူရာ၊ အလျားအနံ (၃၀) တောင်မြင့်သော ရွှေ
 ပလ္လင်ထက်၌။ သာရမဏ္ဍေ၊ ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်မူရာသာရ
 မဏ္ဍေ ကမ္ဘာမြတ်၌။ နဝမံ၊ (၉) ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ အလွန်မြတ်
 သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ထီးဖြူတော်ကို ဆောင်းလျက် ပွင့်
 တော်မူထသော။ အဋ္ဌပညာသရဂ္ဂတံ၊ (၅၀) တောင်အရပ်မြင့်
 တော်မူထသော။ ပဘာ၊ အရောင်တော်သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ။ သတရံ၊ ထိဝံ၊ ရောင်ခြည်တထောင်ကို ဆောင်သောနေ
 မင်းကဲ့သို့။ သဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဒိသောဒိသံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့။
 ဇောတိတံ၊ ထွန်းတောက်ပတော် မူထသော။ နဂုတိဝဿသ
 ဟဿာယုကံ၊ အနှစ်ကိုးသိန်း အသက် ၅၂၂ တော်မူထသော။
 သောဘိတံ၊ သောဘိတ အမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊
 ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူစွာ၊ တောပသောလက်အုပ်
 ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏ အရှင်
 ဘုရား။ ။

၁၀-အနောမဒဿီဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
 ကမ္ပည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန် ဂါထာ။

ထိုအစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသား၊ သောဘိတ မြတ်စွာဘု
 ရားပွင့်တော်မူရာ၊ သာရမဏ္ဍေ ကမ္ဘာမြတ်မှ၊ ဗုဒ္ဓသုည အသင်္ချေ
 ကို လွန်ပြီးသောနောက်၊ ဘုရား ၃ ဆူပွင့်တော်မူရာ။ ဝရကမ္ဘာ
 မြတ်ဝယ်၊ လူတို့အသက်အနှစ်ကိုးသိန်းတမ်းသို့ ရောက်ပြန်သော
 အခါ၊ နည်း၊ စုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အများနှင့်၊

ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေထပ်၌၊
အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ထီးဖြူကို ဆောင်း
တော်မူလျက်၊ အနောမဒဿီ အမည် ရှိတော်မူသော ကိုယ်
တော်မြတ်ဘုရားသည် (၁၀) ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်
သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ အဇ္ဈနရက္ခဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

ဝရကပ္ပေစ ဒသမံ၊ သာဒရံ ဝန္တေ အနောမဒဿိ။ ။

အဋ္ဌပဏ္ဏာသမုဗ္ဗေမံ၊ သတရံသိဝ ဥဂ္ဂတံ။

ပဘာနိစ္စလန္တံ သဒါ၊ ဝဿသတသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသော စကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိ သီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မဒိပ်လကျောတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်း ယူဇနာ
ကိုးရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာ
ပျက်သောအခါ နောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်း
သောအခါရှေးဦးစွာ ပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊
ရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွှေးထုံ
ရစ်ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျော
သုံးခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြ
ရည်အဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ ဖွည်း
ပုံတောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊
မြေဦးခေါင်းအရပ်၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက်လာသော။ အဇ္ဈ
နရက္ခဗောဓိယာ၊ ဖောက်ကြံ့ဗောဓိပင်မြတ်၏။ မူလေ၊ အောက်
အဘို့၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊
မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာ၊ အလျားအနံ (၃) နှစ်တောင်မြင့်
သောရွှေပလ္လင်ထက်၌။ ဝရကပ္ပေ၊ ဘုရား(၃) ဆာဦးတော်မူရာ

ဝရကန္တာမြတ်၌။ ဒသမံ၊ (၁၀) ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓန္တံ၊ အလွန်မြတ်
သော အရူဟတ္တ မဂ်ဥာဏ် ထီးဖြူတော်ကိုဆောင်းလျက် ပွင့်
တော်မူထသော။ အဋ္ဌပဏ္ဏာသမုဗ္ဗေမံ၊ (၅၀) တောင်အရပ်မြင့်
တော်မူထသော။ သတရံသိ၊ ဝ၊ ရောင်ခြည်တထောင်ကိုဆောင်
သောနေမင်းကဲ့သို့။ ဥဂ္ဂတံ၊ ထွန်းထွက်တက်တော် မူထသော။
သဒါပဘာနိစ္စလန္တံ၊ အခါခပ်သိမ်းအရောင်တော် ပြိုးပြိုးပြက်
ထွက်တော် မူထသော။ ဝဿသတ သဟဿာယုကံ၊ သက်
တော်အနှစ်တသိန်းရှည်တော်မူထသော။ အနောမဒဿိ၊ အ
နောမဒဿိ အမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံ
ပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး
၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

၁၁-ပဒုမဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန် ဂါထာ။

ထိုအစိန္တေယျ။ ဂုဏ်ပေါင်းခဿား၊ အနောမဒဿိမြတ်စွာ
ဘုရားပွင့်တော်မူရာ၊ ဝရမည်သောကမ္ဘာမြတ်ဝယ်၊ နောင်လူ
တို့အနှစ်တသိန်းတမ်းသို့ရောက်ပြန်သောအခါ၊ နည်းနာစုံလင်၊
ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အများနှင့်၊ ပြည့်စုံတော်မူရာ၊
မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းတွေထပ်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်
သောအရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်တီးဖြူကိုဆောင်းတော်မူလျက်၊ ပဒုမ
အမည်ရှိတော်မူသော ကိုယ်တော် မြတ်ဘုရားသည် (၁၁)
ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပဏ္ဍကော်၊မဟာသောဏဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
ဝရုဋ္ဌေ ဧကောဒသမံ။သာဒရံ ဝဇ္ဇေ ပဒုမံ။ ။

ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသော
အခါ ရှေးဦးစွာ ပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်
မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွှေးထုံရစ်
ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လက်ျာသုံး
ခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြဲရည်
အဆင်းရှိသော သဲမွေရာ ခင်းလျက် တည်ထသော၊ ထည်းပုံ
တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေ
ဦးခေါင်းအရပ်၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ပေါက်ထွက်လာသော။ မဟာ
သောဏဗောဓိယံ၊ ကြောင်လျှာပင်ကြီး ဗောဓိပင်မင်း၏။ မူ
လေ၊ အောက်အဖျား၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိ
တပဏ္ဍိတေ၊ မါရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာအလျားအနံ့(၅၂)
တောင်မြင့်သောရွှေပဏ္ဍိတက်၌။ ဝရကပ္ပေ၊ ဘုရား(၃)ဆူပွင့်
တော်မူရာဝရကမ္ဘာမြတ်၌။ နှိဒသမံ၊ (၁၂) ကြိမ်မြော်။ ဗုဒ္ဓန္တံ၊
အလွန်မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ထီးဖြူတော်ကို ဆောင်း
လျက်ပွင့်တော်မူထသော။ အဋ္ဌာသီတိသမုဂ္ဂတံ၊ (၈၈)တောင်
အရပ်မြင့်တော်မူထသော။ ကဗ္ဗနုဋ္ဌိယံဝ၊ ရွှေစေတီတော်ကြီး
ကဲ့သို့။ ပဘန္တံ၊ တောက်ပသောအရောင်ရှိတော်မူထသော။ ဒသ
သဟသိ ဝိရောဓံ၊ ဇာတိခေတ်ပေါင်း၊ သောင်းလောကဓာတ်
၌၊ အလွန်တင့်တယ်တော်မူထသော။ နုရုတိဝဿသဟဿာ
ယုကံ၊ အနှစ်(၉)သောင်းအသက်ရှည်တော်မူထသော။ နာရဒံ၊
နာရဒအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစဉ်း၊
လက်သည်းဖြူဆွ၊ တော်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊
ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၁၃-ပဒုမုတ္တိရ်ဘုရားကိုယ်စားရပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုအစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသား၊ နာရဒမြတ်စွာဘုရားပွင့်
တော်မူရာ၊ ဝရကမ္ဘာမှ၊ ဗုဒ္ဓသုညတသင်္ချေကိုလွန်၍၊ ဘုရားတ
ဆူတည်းသာ ပွင့်ရာဖြစ်သော သာရကမ္ဘာမြတ်ဝယ်၊ လူတို့အ
သက်အနှစ်တသိန်းသို့ကျရောက်သောအခါ၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်
ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတ
ကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေထက်၌၊ ပေါက်ထွက်သောသရ
ဇ္ဇမည်ခေါ်၊ ဗောဓိပင်အောက်၊ ဆန်းကြယ်ပေါက်သား၊ အလျား
အနံ(၃၀)တောင်မြင့်သောဗောဓိပင်ရွှေပလ္လင်ထက်၌၊ အထွတ်
အမြတ်ဖြစ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူကိုဆောင်းတော်မူ
လျက်၊ ပဒုမုတ္တိရ်အမည်ရှိတော်မူသောဘုရားကိုယ်တော်မြတ်
သည်(၁၃)ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်ကော်၊ သရဇ္ဇဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓန္တိန္ဒြိယံ။
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
သာရကပ္ပေ တေရသမံ၊ သာဒရံ ဝန္ဓေ ပဒုမုတ္တိရံ။ ။
အဋ္ဌပဏ္ဏာသမဂ္ဂတံ၊ ကမ္ဘနုပ္ပိယံဝ ပဘန္တိ။
သမန္တာဒ္ဓါဒသယောဇနေ၊ ဝဿသတသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဇမ္ဗူဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုး
ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသော
အခါရှေးဦးစွာ ပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်
မင်းပယ်စား၍ ပျက်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရစ်

ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လက်ျာသုံး
 ခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြီရည်
 အဆင်းရှိသော သဲမွေ့ရာ ခင်းလျက် တည်ထသော၊ ဟည်းပုံ
 တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေ
 ဦးခေါင်းအရပ်၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ သရဇ္ဇဗေဓိ
 ဗိယာ၊ သရဇ္ဇမည်ကျော်၊ ဗေဓိပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အဘို့
 ၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်
 ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာအလျားအနံ (၃၀) တောင်မြင့်သော
 ရွှေပလ္လင်ထက်၌။ သာရကပ္ပေ၊ ဘုရားလေးဆူ ပွင့်တော်မူရာ၊
 သာရကန္တာမြတ်၌။ တေရသမံ၊ (၁၃) ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊
 အလွန်မြတ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တီးဖြူတော်ကို ဆောင်း
 လျက် ပွင့်တော်မူထသော။ အဋ္ဌပဏ္ဏာသရဂ္ဂတံ၊ (၅၀) တောင်
 အရပ်မြင့်တော်မူထသော။ သမန္တာ နှိဒသယောဇနော၊ အရပ်
 ထက်ဝန်းကျင် (၁၂) ယူဇနာအရပ်၌။ ကဗ္ဗနုပ္ပိယံ၊ ရွှေစေတီ
 ကြီးကဲ့သို့။ ပဘန္တံ၊ တောက်ပသောအရောင်ရှိတော်မူထသော။
 ဝဿသတ သဟဿာယကံ၊ သက်တော် အနှစ်တသိန်းရှည်
 တော်မူထသော။ ပဒုမုတ္တိရံ၊ ပဒုမုတ္တိရံ အမည်ရှိတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေ
 စွာ။ ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တေဝံ
 ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်
 တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၁၄-သုမေဓာဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
 ကမ္ပည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုအစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသီး၊ သုံးလောကရာဇ်၊ ပဒုမုတ္တိရံ
 မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ပွင့်တော်မူရာ၊ သာရကန္တာမှနေ့ကံ၊
 ကန္တာသုံးသောင်းအထက်ဝယ်၊ ဘုရားနှစ်ဆူပွဲ၊ ဘိမ္မရာ၊ မဏ္ဍ

ကမ္ဘာရောက်လတ်သော အခါဝယ်၊ လူတို့အသက်တမ်း ကိုး
သောင်း ရောက်သော အခါ၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊
ဂုဏ်တော်များအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊
ဦးခေါင်းဦးစွန်းတွေထက်၌၊ ထွန်းထွက်ပေါက်လာ၊ တမာဗော
ဓိပင်အော်၊ ဆန်းကြယ်ပေါက်သား၊ အလျားအနံ (၇၀)တောင်
မြင့်တော်မူသော ရွှေပလ္လင်ထက်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အ
ရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် ထီးဖြူကိုဆောင်းတော်မူလျက်၊ သုမေဓာအ
မည်ရှိတော်မူသော ကိုယ်တော်မြတ် ဘုရားသည် (၁၄)ကြိမ်
မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်ကို၊ နိမ္မဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကော သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

မဏ္ဍကပ္ပေ ဝုဒ္ဓသမံ၊ သာဒရံ ဝန္တေ သုမေဓံ။ ။

အဋ္ဌာသိတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ စက္ကဝတ္တိမဏိဝိယ။

သမန္တာ ယောဇနေ ပဘံ၊ နဂုတိဝဿာသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကော၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုး
ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသောအ
ခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်မင်း
ပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရပ်ပတ်၊
ခြံရံအပ်သော၊ ပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာသုံးခါရပ်
ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြရည်အဆင်း
ရှိသော သဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ ဟည်းပုံတောင်းသ
ဘွယ်၊ အလပုဏ္ဏားမတ်၊ မြေဦးခေါင်းအရပ်၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ပေါ်
ထွက်လာသော။ နိမ္မဗောဓိယာ၊ တမာဗောဓိပင်မြတ်၏။ မူလေ၊

အောက်အတိုင်း။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတ
 ပလ္လင်္ဂေ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာအလျားအနံ (၅၇)
 တောင်မြင့်သောရွှေပလ္လင်ထက်၌။ မဏ္ဍကပ္ပေ၊ ဘုရားနှစ်ဆူပွင့်
 တော်မူရာ၊ မဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်၌။ ဝုဒ္ဓသမံ၊ (၁၄) ကြိမ်မြောက်။
 ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ အလွန်မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ထီးဖြူတော်ကို
 ဆောင်းလျက် ပွင့်တော် မူထ သော။ အဋ္ဌာသိတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊
 (၈၈) တောင်အရပ်မြင့်တော်မူထသော။ စက္ကဝတ္တိမဏိဝိယ၊
 လေးကျွန်းသေဌ်နင်း၊ စကြာမင်း၏မနောမယပတ္တမြားကဲ့သို့။ သ
 မန္တာယောဇနေပတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်တယူဇနာတိုင်တိုင်သော
 အရပ်၌၊ တောက်ထွန်းသော ပကတိကိုယ်ရောင်ရှိတော်မူထ
 သော။ နုရုတိဝဿသဟဿာယုကံ၊ အနှစ်ကိုးသောင်းအသက်
 ရှည်တော်မူထသော။ သုမေဓံ၊ သုမေဓာအမည်ရှိတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေ
 စွာ။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်
 ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျော့၊ ကန်
 တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၁၅-သုဇာတာဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
 ကမ္ပည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုအစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသား၊ လူသုံးပါးတို့၏ဆရာ၊ သု
 မေဓာမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူရာ၊ မဏ္ဍကမ္ဘာအတွင်း၌ သာ
 လျှင်၊ နောက်လူတို့အသက်အနှစ် (၉) သောင်းသို့ရောက်ပြန်
 သောအခါဝယ်၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်များ
 အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်း
 ဘွေထပ်၌၊ ထွန်းထွက်ပေါက်လာ၊ မဟာကြခတ်ပင်ဗောဓိပင်
 အောက်၊ ထွန်းထွက်ပေါက်သား၊ အလျားအနံ (၂) တောင်၊
 ရွှေတောင်ပဝင်း၊ ပလ္လင်မင်း၌၊ အထွတ်အမြတ် သော အရ

ဟတ္ထမဂ်ဥာဏ် ထီးဖြူကိုဆောင်းတော်မူလျက်၊ သုဇာတာအ
မည်ရှိတော်မူသောကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည် (၁၅) ကြိမ်
မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မဟာဓေဋ္ဌဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓန္တိ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

မဏ္ဍေစ ပန္နရသမံ၊ သာဒရံ ဝန္ဓေ သုဇာတံ။ ။

ပညာသဟတ္ထရုဂ္ဂတံ၊ ပဘာသမန္တဇောတေန္တိ။

ဂဂနေ တာရကာ ဝိယ၊ နုရုတိဝဿသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုး
ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါ နောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသော
အခါရှေးဦးစွာ ပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့် စပ်စပ်၊ ရှစ်
မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွှေးထုံရစ်
ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အဖေါင်းတို့သည်၊ လကျာသုံး
ခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေတော်သား၊ ပတ္တမြားမြီရည်
အဆင်း ရှိသော သဲမွေ့ရာခင်းလျက် တည်ထသော၊ လှည်းပုံ
တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေ
ဦးခေါင်းအရပ်၌။ ဥဗ္ဗဟန္တာယ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ မဟာဓေ
ဋ္ဌဗောဓိယာ၊ ကြွခတ်ပင်ကြီးပေါ်ပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အ
ဘို့၌။ ဥဗ္ဗဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်
ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာအလျားအနံ (၃၂) တောင်မြင့်သော
ရွှေပလ္လင်ထက်၌။ မဏ္ဍေ၊ ဘုရားနှစ်ဆူပွင့်တော်မူရာမဏ္ဍ ကမ္ဘာ
၌။ ပန္နရသမံ၊ (၁၅) ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ အလွန်မြတ်သော
အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် ထီးဖြူတော်ကိုဆောင်းလျက် ပွင့်တော်မူ

ထသော။ ပညာသဟတ္ထမဂ္ဂတံ၊ အရပ်တော်အတောင် (၅၀) မြင့်တော်မူထသော။ ဂဂနေ၊ အဆုံးမထင်၊ ကောင်းကင်အပြင် ။ တာရကာဝိယ၊ သိန်းသန်း ကုဋေမရေတွက်နိုင်သား၊ ကြယ် နက္ခတ်များ အရောင်တို့ကဲ့သို့။ ပဘာသမန္တာဇောတေန္တံ၊ ဝန်း ကျင်မလပ်၊ အရပ်ပတ်လုံး၊ တဖြိုးဖြိုးတလက်လက်၊ ထွက်သော ကိုယ်တော်ရောင်လည်းရှိတော်မူထသော။ နရုတိ ဝဿသဟ သာယကံ၊ အနှစ်ကိုးသိန်းအသက်ရှည်တော်မူထသော။ သုဇာ တံ၊ သုဇာတာအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ ဆယ်စုံ ပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောပင်သောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၁၆-ဝိယဒဿီ ဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္ပည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုအစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသား၊ သုံးလောကရာဇ်၊ သုဇာတာ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားပွင့်တော်မူပြီးသောနေ့၊ (၁၁၈) ကမ္ဘာ မြတ်သို့ ရောက်လတ်သောအခါဝယ်၊ ဘုရား၃ ဆူပွင့်တော်မူ ရာ၊ ဝရမည်ကျော်၊ ကမ္ဘာတော်မြတ်အတွင်း၌၊ လူတို့သက်တမ်း အနှစ် ၉ သောင်းသို့ရောက်ပြန်သောအခါ၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင် ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်များစွာအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းတွေထက်၌၊ ပေါက်ထွက်တော် မူရာ၊ ရေခံတက်ပင်၊ ဗောဓိသာအောက်၊ ပေါက်တော်မူသား၊ အ လျားအနံ (၅၃) တောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊ ရတနာပြောင်လက်၊ ပလ္လင်ထက်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ထီးဖြူကိုဆောင်းလျက်၊ ဝိယဒဿီ အမည်တော်ရှိသော ကိုယ် တော်မြတ်ဘုရားသည် (၁၆) ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန် သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ ကကုဗေဓာမိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ၊ ပုထုရိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

ဝရကပ္ပေ သောဠသမံ၊ သာဒရံ ဝန္တေ ပိယဒဿီ။ ။

အသီတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊ စန္ဒသူရိယပဘာ ဝိယ။

ဇောတေန္တံ သမန္တာပဘံ၊ နဂုတိဝဿသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုရိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသော စကြဝဠာမြေတံကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုရိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူစနာ
ကိုးရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာ
ပျက်သောအခါနောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်း
သောအခါ ရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊
ရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံသာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံ
ရစ်ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာ
သုံးခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြ
ရည်အဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ ထည်း
ပုံတောင်း သဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊
မြေဦးခေါင်းအရပ်၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ပေါက်ထွက်လာသော။ က
ကုဗေဓာမိယာ။ ရေခံတက်ဗေဓိပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အ
ဘို့၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်
ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာ၊ အလျားအနံ (၅၃) တောင်မြင့်တော်
မူသောရွှေပလ္လင်ထက်၌။ ဝရကပ္ပေ၊ ဘုရား (၃) ဆူပွင့်တော်မူ
ရာ၊ ဝရကမ္ဘာ၌။ သောဠသမံ၊ (၁၆) ကြိမ်မြောက်၊ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ အလွန်
မြတ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ထီးဖြူကိုဆောင်းတော်မူလျက်
ပွင့်တော်မူထသော၊ အသီတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊ အရပ်တော်အတောင်
(၈၀) မြင့်တော်မူထသော။ စန္ဒသူရိယပဘာဝိယ၊ လရောင်နေ
ရောင်တို့၌၊ သမန္တာပဘံဇောတေန္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပတ်

လုံး၊ အလုံးစုံသော ဆယ်မျက်နှာအရပ်ဝယ်၊ ကိုယ်တော် အ
ရောင်တပြောင်ပြောင်ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော။ နုရတီ
ဝဿသဟဿာယုကံ၊ အနှစ်(၉)သောင်းအသက်ရှည်တော်မူ
ထသော။ ပိယဒဿိ၊ ပိယဒဿိ၊ အမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝန္တေ
ဝန္တာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသော
လက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ မူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ
၏အရှင်ဘုရား။ ။

၁၇-အတ္ထဒဿိ ဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္ပည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန် ဂါထာ။

ထိုအစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းစသား၊ သုံးလောကရာဇာ၊ ပိယဒ
ဿိ အမည်ရှိသော ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား ပွင့်တော်မူပြီးသော
နောက်၊ ဝရကမ္ဘာမြတ်အတွင်းဝယ်၊ နေဝံလူတို့အသက်တမ်း
အနှစ်တသိန်းသို့ ရောက်ပြန်သောအခါ၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်
ထွေပြား၊ ဂုဏ်စောင့်များအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတ
ကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေထက်၌၊ ပေါက်ထွက်တော်မူရာ၊
စကားပင်ဗေဓိပင်မြတ်တွင်၊ ထွန်းထွက် ပေါ်သား၊ အလျား
အနံ(၅၃)တောင်၊ အမြင့်ဆောင်သော၊ ရတနာရောင်ဝင်း၊ ရွှေ
ပလ္လင်မင်း အထက်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်
ဉာဏ်သီးဖြူတော်ကိုဆောင်းလျက်၊ ပကတိသောကိုယ်ရောင်
တော်တယူစနာ တောက်ပလျက်၊ အတောင်(၈၀) အရပ်မြင့်
တော်မူသော၊ အတ္ထဒဿိ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်(၁၇)
ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်၊ စမ္ပကဗေဓိယာ မူလ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊

ဝရကဗ္ဗေ သတ္တရသမံ၊ သာဒရံ ဝန္တေ အဗျေဂ္ဂံ။ ။

အသိတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊သမန္တာ ယောဇနော ပဘံ။ ။

သတရံသိဝံ ဝိရောဓံ၊ဝဿသတသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဗိပုက္ခလေ၊အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။အဘိသေကေ၊အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်ရေ
သွန်းဖျန်းရာဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဗိသိသေ၊ သောင်းမဏ္ဍ
လိပ်၊ ဓမ္မုဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုးရာ
ကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မ အလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသောအ
ခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်မင်း
ပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရစ်ပတ်၊
ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာသုံးခါရစ်
ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြီရည် အ
ဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက်တင်္ဍထသော၊ ထည်းပုံတောင်း
သဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလည် တည့်မတ်၊ မြေဦး
ခေါင်းအရပ်၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ စမ္ပကဗေဓိ
ယာ၊ စကားဗေဓိပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အဘို့၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊
ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊ မာရ် ငါးပါးကို
အောင်မြင်တော်မူရာ၊ အလျားအနံ (၅၃) တောင် မြင့်သော
ရွှေပလ္လင်ထက်၌။ ဝရကပ္ပေ၊ ဘုရား (၃) ဆူပွင့်တော်မူရာ၊ ဝရ
ကမ္ဘာ၌။ သတ္တရသမံ၊ (၁၇) ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓန္တံ၊ အလွန်မြတ်
သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ထီးဖြူကိုဆောင်းတော်မူလျက် ပွင့်
တော်မူထသော။ အသိတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊ အရပ်တော် အတောင်
(၈၀) မြင့်တော်မူထသော။ သတရံသိဝံ၊ ရောင်ခြည်တထောင်
ကိုဆောင်သော နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောဓံ၊ တောက်ပ တင့်တယ်
တော်မူထသော။ သမန္တာယောဇနော၊ ထက်ဝန်းကျင် တယူဇနာ
အရပ်၌။ ပဉ္စေတိတိကိုယ်တော်အရောင်ရှိတော်မူထသော။ ဝ
ဿသတသဟဿာယုကံ၊ အနှစ်တသိန်းသက်တော်ရှည်တော်

မူထသော။ အတ္ထဒဿိ၊ အတ္ထဒဿိ၊ အမည်ရှိတော်မူသောမြတ်
စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသော။
ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပ
သောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်
တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၁၈-ဓမ္မဒဿိ၊ ဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန် ဂါထာ။

ထိုအစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသား၊ သုံးလောကရာဇာ၊ အတ္ထ
ဒဿိ ဘုရားပွင့်တော် မူပြီးသောနေ့၊ လူတို့အသက်တသိန်း
တမ်းသို့ရောက်ပြန်သောအခါဝယ်၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေ
ပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အများနှင့်ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာတို့
၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွဲ့ထက်၌၊ ပေါက်ထွက်တော်မူရာ၊ ရေခံ
တက်ပင်မည်ဆန်း၊ ဗောဓိနန်းအောက်၊ ကြက်မောက်ပင် မည်
ကျော်၊ ကျီးအားပင်မည်သာ၊ ဗောဓိပင်အောက်၊ ဆန်းကြယ်
ပေါက်သား၊ အလျားအနံ(၅၃)တောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊ ရတ
နာပြောင်လက်၊ ရွှေပလ္လင်ထက်၌၊ အထွတ်အမြတ် ဖြစ်တော်မူ
သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူကိုဆောင်းတော်မူလျက်၊ (၈၀)
အတောင်၊ အရပ်ဆောင်၍၊ အသက်အနှစ်တသိန်း ရှည်တော်
မူသော ဓမ္မဒဿိ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည် (၁၈) ကြိမ်
မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်၊ ဗိမ္ဗဇာလဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
ဝရကပ္ပေ အဋ္ဌာရသမံ၊ သာဒရံ ဝန္ဓေ ဓမ္မဒဿိ။ ။
အသိတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊ ဒသသဟသသိဝိရောဂံ။
သမန္တာ ပဘာဇောတေန္တံ၊ ဝဿသတသဟာယုကံ။

ပုထုပ္ပိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
 မြင့်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခုတ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
 သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
 ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုပ္ပိသိသေ၊ သောင်း
 မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မုဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုး
 ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
 သောအခါနော်မူပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသောအခါ
 ရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်မင်းပယ်
 စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရစ်ပတ်၊ ရံခြံ
 အပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာသုံးခါရစ်ပတ်
 ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြရည် အဆင်း
 ရှိသော သဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ ဟည်းပုံတောင်းသ
 ဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေဦးခေါင်း
 အရပ်၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက်လာသော။ ဗိမ္ဗဇာလဗေဒိ
 ယာ၊ ကျိုးအာပင်မည်ဆန်း၊ ဗေဒိနန်း၏။ မူလေ၊ အောက်အဖို့၌။
 ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါး
 ပါးကိုအောင်တော်မူရာအလျားအနံ (၅၃) တောင်မြင့်သောရွှေ
 ပလ္လင်ထက်၌။ ဝရကပ္ပေ၊ ဘုရား (၃) ဆူပွင့်တော်မူရာ ဝရ
 ကမ္ဘာ၌။ အဋ္ဌာရသမံ၊ (၁၀) ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ အလွန်မြတ်
 သောအရဟတ္တမဂ်ဥဏ်ထီးဖြူတော်ကိုဆောင်းလျက်ပွင့်တော်
 မူထသော။ အဘိတိဟတ္ထရူဓဗ္ဗေ၊ အရပ်တော်အတောင် (၈၀)
 မြင့်တော်မူထသော။ ဒသသဟသိဝိရောစံ၊ ကသောင်းသော
 လောကဓာတ်၌ ကိုယ်ရောင်ဘုန်းရောင်ဖြင့် တေဝံပတင့်တယ်
 တော်မူထသော။ သမန္တာပဘာဇောတေန္တံ၊ ဝန်းကျင်မလပ်၊ အ
 ရပ်ခပ်သိမ်း၌ကိုယ်တော်အရောင်ဖြင့် တပြောင်ပြောင်တောက်
 ပတော်မူထသော။ ဝဿသတသဟဿာယုကံ၊ သက်တော်
 အနှစ်တသိန်းရှည်တော်မူထသော။ ဓမ္မဒဿိ၊ ဓမ္မဒဿိအမည်ရှိ
 တော်မူမေးမြန်းစွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊

အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်း
ဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်
မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၁၉-သိဒ္ဓတ္ထဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုအစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသား၊ သုံးလောက ရာဇာ၊ ဓမ္မဒ
ဿီကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား ပွင့်တော်မူသောနောက်အဖို့ အ
ခါ၌၊ ဤဘဒ္ဒကပ်မှ(၉၄)ကမ္ဘာထက်၊ ဘုရားတဆူသာပွင့်တော်
မူရာ၊ သာရကမ္ဘာမြတ်ဝယ်၊ လူတို့အသက်တမ်းအနှစ်တသိန်း
သို့ရောက်ပြန်သောအခါ၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်
တော်မြတ်များအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊
ဦးခေါင်း ဦးစွန်းတွေထက်၌၊ ပေါက်ထွက်တော်မူလာ၊ မဟာ
ထွေကားပင်ဗေဓိပင်မင်း၌၊ ထွက်ပေါ်လာသား၊ အလျားအနံအ
တောင်(၄၀)မြင့်ရာ၊ ရောင်ဝါဝင်းလက်၊ ရွှေပလ္လင်ထက်၌၊ အ
လွှတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တ မဂ်ဥဏ်ထီးဖြူကို ဆောင်း
တော်မူလျက်အရပ်တော်(၆၀)မြင့်တော်မူသား၊ သက်တော်အ
နှစ်တသိန်းရှည်တော်မူသော၊ သိဒ္ဓတ္ထမည်ကျော်၊ ကိုယ်တော်
မြတ်ဘုရားသည်(၁၉)ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိဟပဇ္ဈေကံ၊ ကဏိကာရဗေဓိယာမူလေဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
သာရကပ္ပေဇ္ဇေနုဓိသတိဝံ၊ သာဒရံ ဝန္ဓေ သိဒ္ဓတ္ထံ။ ။
သဗ္ဗိဟတ္ထသမုဂ္ဂတံ၊ သမန္တာ ပဘာဓဇာဝန္တံ။
သတရံသိဝံ ပိရောစံ၊ ဝဿသတသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်း၊ ဘာအဆဆ

သော ဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကော၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
 ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုပိသိသေ၊ သောင်း
 မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုး
 ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဧကွချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
 သောအခါနောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသော
 အခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်
 မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရစ်
 ပတ်၊ ခြံရံအပ်သော ပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သဉ်လကျာသုံးခါ
 ရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေတော်သား၊ ပတ္တမြားမြရည်
 အဆင်းရှိသောသဲမွေရာ ခင်းလျက် တည်ထသော၊ တွင်းပုံ
 တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေ
 ဦးခေါင်းအရပ်၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက်လာသော။ ကဏိ
 ကါရဗေဓိယာ၊ မဟာလေကားဗေဓိပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အေဝံအ
 ဘို့၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပဏ္ဍကေ၊ မာရ်
 ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာ၊ အလျားအနံ အတောင် (၄၀)မြင့်
 သောရွှေပလ္လင်ထက်၌။ သာရကပ္ပေ၊ ဘုရားတဆူသာပွင့်တော်
 မူရာ၊ သာရကမ္ဘာမြတ်၌။ ဧကေနဝိသတိမံ၊ (၁၉)ကြိမ်မြောက်။
 ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ အလွန်မြတ်သောအရဟတ္တ မဂ်ဥာဏ် ထီးဖြူတော်ကို
 ဆောင်းလျက်ပွင့်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဟတ္ထသမုဂ္ဂတံ၊ အရပ်
 တော်အတောင်(၆၀)မြင့်တော်မူထသော။ သတရံသိဝံဝိရော
 စံ၊ ရောင်ခြည်တထောင်ကိုဆောင်သော နေမင်းကဲ့သို့အလွန်
 တင့်တယ်တောက်ပစွာထသော။ သမန္တာပဘာဓာဝန္တံ၊ အရပ်
 ဆယ်မျက်နှာမလပ်၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပကတိသောကိုယ်တော်အ
 ရောင်တပြောင်ပြောင်ထွန်းထွက်တော်မူထသော။ ဝဿသတ
 သဟဿာယုကံ၊ သက်တော် အနှစ်တသိန်း ရှည်တော် မူထ
 သော။ သိဒ္ဓတ္ထံ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝန္ဓာမိ၊
 ဆယ်စုံ နေ့နံ့စပ်၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်

အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏ အ
ရှင်ဘုရား။ ■

၂၀-တိဿဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန် ဂါထာ။

ထိုတလောကဓာတ်လုံး၊ လောကုတ္တရာ အောင်ဘိသိက်မင်္ဂ
လာကိုပေးခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အစိန္တေယျသုံးလူ့ ထွတ်ထား၊
သိဒ္ဓတ္တမင်းဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ဝံကြွေစောင့်မှုပြီးသော နောက်အသို့
၌၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ (၉၂) ကမ္ဘာထက် ရောက်လတ်ပြန်သော
အခါဝယ်၊ လူတို့အသက်တမ်း အနှစ်တသိန်းသို့၊ ဘုရား (၂) ဆူ
ပွင့်တော်မူရာ၊ မဏ္ဍကမ္ဘာသို့ရောက်ပြန်သောအခါ၊ နည်းနာစုံ
လင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား။ ဂုဏ်တော်များအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းတွေထက်၌၊ ပေါက်ထွက်
တော်မူလာ၊ ပိတောက်မည်ဆန်း၊ ဗောဓိပင်ရွှေနန်းအောင်၊ ထွန်း
ပေါက်လာသား၊ အလျားအနံ အတောင် (၄၀) မြင့်သော ရွှေ
ပလ္လင်ထက်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရိယာက္ခမဂ်ဉာဏ်
ထီးဖြူကိုဆောင်းတော်မူလျက်အရပ်တော်အတောင် (၆၀) မြင့်
သည်ဖြစ်၍၊ လက္ခဏာကြီးငယ်၊ ရောင်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့်၊ အ
လွန်တောက်ပတင့်တယ်တော်မူလျက်၊ တိဿအမည်ရှိတော်
မူသော၊ သုံးလောကသေဌ်နင်း၊ တရားမင်းဘုရားသည်၊ အကြိမ်
(၂၀) မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပဉ္စကေ၊ အသနဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
မဏ္ဍကဗ္ဗေ ဝိသတိမံ၊ သာဒရံ ဝန္တေ တိဿကံ။ ။
သမ္ဗိဟတ္ထသမုဂ္ဂတံ၊ သမန္တာ ပဘာဇောတေန္တံ။
ဒသသဟသိဝိရောဓံ၊ ဝဿသတသဟသ ကံ။ ။

သုကံ

ပုထုဇိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
 မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအဆူဆူ
 သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်ရေ
 ဆွန်းဖျန်းရာဖြစ်တော် မူထသော။ ပုထုဇိသိသေ၊ သောင်းမဏ္ဍ
 လိပ်၊ ဓမ္မဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူနောက်ကိုးရာ
 ကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
 သောအခါနောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည် ထွန်းသော
 အခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်မင်း
 ပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရစ်ပတ်၊
 ခြံရံအပ်သော ပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာသုံးခါရစ်
 ပတ်ခွေလည်ရာ ဖြစ်သော၊ ငွေတော်သား၊ ပတ္တမြားမြဲရည်အ
 ဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ လှည်းပုံတောင်း
 သဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေဦးခေါင်း
 အရပ်၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက်လာသော။ အသနဗေဓိမိယာ၊
 ပိတောက်ဗေဓိပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အဘို့၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊
 ပေါ်ထွက် လာသော။ အပရာဇိတ ပဏ္ဍကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို
 ခံအောင်တော်မူရာ၊ အလျားအနံ(၄၀)မြင့်သော ရွှေပဏ္ဍိုင်ထက်၌။
 မဏ္ဍကပ္ပေ၊ ဘုရားနှစ်ဆူ ပွင့်တော်မူရာ မဏ္ဍကမ္ဘာ၌။ ဝိသတိ
 မံ၊ အကြိမ်(၂၀)မြောက်။ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ အလွန်မြတ်သောအရဟတ္တ
 မဂ်ဥာဏ်ထီးဖြူတော်ကို ဆောင်းလျက်ပွင့်တော်မူထသော။ သ
 မ္ဘိဟတ္ထသမုဂ္ဂတံ၊ အရပ်တော်အတောင် (၆၀)မြင့်တော်မူထ
 သော။ ဒသသဟသိဝိရောဓံ၊ ဇာတိခေတ်ပေါင်း၊ တသောင်း
 တိုင်အောင်၊ အလွန်တင့်တယ်တော်မူထသော။ သမန္တာပတာ
 ဇောတေန္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မလပ်၊ ပကတိအရောင်ထွန်းပြောင်
 တောက်ပတော်မူထသော။ ဝဿံသတသဟဿာယုကံ၊ သက်
 တော်အနှစ်တသိန်းရှည်တော်မူထသော။ တိဿကံ၊ တိဿအ
 မည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 သာဒရံ၊ အမှူး၌သေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ ဆယ်စုံ ပေါင်းစည်း၊

လက်သည်းဖြူဆွ၊ တေဝံပသေလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊
ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၂၁-ဗုဿဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္ပည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုလူသုံးပါးတို့၏၊ ပတ္တမြားမှန်ကူသင်းကျစ် သဘွယ်ဖြစ်
တော်မူသော၊ လောက သေဌ်နင်း၊ တရားမင်းဖြစ်သော၊ တိဿ
မည်ကျော်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား၏ နောက်အဘို့ ဖြစ်သော
ဘုရား(၂) ဆူပွင့်တော်မူရာမဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်၌ သာလျှင်၊ နောက်
လူတို့အသက်တမ်းအနှစ်(၉)သောင်းသို့ရောက်ပြန်သောအခါ၊
နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်များအပေါင်းနှင့်
ပြည့်စုံ တော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းတွေထက်၌၊
ပေါက်ထွက်လာသောရှိ၎င်းပင်ဗေဒိပင်နန်းသီဝယ်၊ အလျား
အနံ(၃၈)တောင်မြင့်သောရွှေပလ္လင်ထက်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်
သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူကို ဆောင်းတော်မူလျက်၊ အ
ရပ်တော် (၅၈) တောင်၊ အရောင် ခြောက်ဖြာ၊ ထွန်းထွက်လာ
သော၊ ဗုဿမည်ကျော်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည် (၂၁)
ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်၊ အာမလကဗေဒိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

မဏ္ဍကဗ္ဗေ ကေဝိသတိမံ၊ သာဒရံ ဝဇ္ဇေ ဗုဿကံ။ ။

အဋ္ဌပဏ္ဏာသမုဂ္ဂတံ၊ သမန္တာ ပဘာဓာဝန္တံ။

သတရံသိဝိရောဓံ၊ နုရုတိဝဿသဟဿာယကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဇ္ဈကံ၊ ၁၊ သောင်း

မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုး
ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မ အလယ်၌၊ ကမ္ဘာ
ပျက်သောအခါ နေခံမှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသော
အခါ ရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်
မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရစ်
ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာသုံး
ခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေတော်သား၊ ပတ္တမြားမြီရည်
အဆင်းရှိသော သဲမွေရာခင်းလျက် တည်ထသော၊ တွင်းပုံ
တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေ
ဦးခေါင်းအရပ်၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက်လာသော။ အာမလ
ကဗောဓိယာ။ ရှိရှားဗောဓိပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အေဝံအဘို့၌။ ဥဋ္ဌ
ဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါး
ကိုအောင်တော်မူရာအလျားအနံ (၃၀) တောင်မြင့်သောရွှေ
ပလ္လင်ထက်၌။ မဏ္ဍကပ္ပေ၊ ဘုရား (၂) ဆူပွင့်တော်မူရာ၊ မဏ္ဍ
ကမ္ဘာ၌။ ဧကဝိသတိမံ၊ (၂၁) ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ အလွန်မြတ်
သောအရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ထီးဖြူကိုဆောင်းလျက်ပွင့်တော်မူထ
သော။ အဋ္ဌပဏ္ဏာသမုဂ္ဂတံ၊ (၅၀) တောင်အရပ် မြင့်တော်မူထ
သော။ သတရံ၊ ထိဝိရောစံ၊ ရောင်ခြည် တထောင်ကို ဆောင်
သောနေမင်းကဲ့သို့အလွန်တင့်တယ်တော်မူထသော။ သမန္တာပ
ဘာဓာဝန္တိ၊ အရပ် ထက်ဝန်းကျင်မလပ်၊ ပကတိ ကိုယ်တော်
ရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင်ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော။
နုရုတိ ဝဿသဟဿာယုကံ၊ အနှစ်ကိုးသောင်းအသက် ရှည်
တော်မူထသော။ ဗုဿကံ၊ ဗုဿအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်
စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒေ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။
ဝဇ္ဇေဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပ
သောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျော့၊ ကန်
တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၂၂-ဝိပဿီဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်၊
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုလက္ခဏာ ကြီးငယ်၊ ရောင်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့်၊ အလွန်
တောက်ပ |တင့်တယ် တော်မူသော၊ ဝေနေယျမိတ်ဆွေ၊ ကြာ
တတွေတို့အား၊ ကျန်းလုံးရွာချသောစာတုဒ္ဓိသိကမိဃ်းကြီးကဲ့
သို့အလွန်မေးမြဲမွှေးကြိုင်ထွသောလောကုတ္တရာ၊ ရတနာရေဇး၊ အ
မြိုက်ဆေးကို၊ တိုက်ကျွေးဆွတ်ဖျန်းတော်မူပြီး၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြွ
တော်မူသော၊ ဖုဿမည်ကျော်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား၏နော်
အဆိုဖြစ်သော၊ ဤဘဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ(၉၁) ကမ္ဘာထက်သို့ရောက်
သောအခါ၌၊ ဘုရားတဆူသာပွင့်တော်မူရာ၊ သံရ ကမ္ဘာမြတ်
သို့ရောက်လတ်သောအခါ ဝယ်၊ နောင်လူတို့အသက်တမ်း။ ရှစ်
သောင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊
ဂုဏ်တော်မြတ်များအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူရာ၊ မြေတကာ
တို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေထက်၌၊ ပေါက်ထွက်လာသောသ
ခွတ်ပင်မည်ဆန်း၊ ဗောဓိနန်းအော်၊ ထွန်းပေါက်ပေါ်လာသား၊
အလျားအနံ(၅၃) တောင်အမြင့်ဆောင်သော၊ ရတနာညောင်
စောင်းရွှေပလ္လင်ထက်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ် ထီးမြူကို ဆောင်းတော် မူလျက်၊ အရပ်တော် အ
တောင်(၈၀) မြင့်တော် မူလျက်(၇) ယူဇနာ၊ ခြောက်ရောင်ဖြာ
သော၊ ဝိပဿီမည်ကျော်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်(၂၂)
ကြိမ်ခြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်ကို၊ ပါ ဂုဏ်ဗောဓိယာမူလေဗုဒ္ဓိန္နံ ။ ။
သီသေ ပုထုဇ-ပုက္ခလေ၊ အသီသေကေသဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
သာရကပ္ပေ န္ဒါဝိသတိမံ၊ သာဒရံ ဝန္ဓေ ဝိပဿီ။ ။
အသီတိဟတ္ထမုဗ္ဗေမံ၊ သဒါပဘံဝိဇ္ဇောတေန္တံ။
သတ္တယောဇနဋ္ဌာနိယံ၊ အသီတိဝဿသဟဿာယုကံ။ ။
ပုထုဇပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသော စကြာ၊ မြေတကာတို့

ထက်မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအ
 ဆူဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိ
 သိက်ရေ သွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော် မူထသော။ ပုထုဝိ သီသေ၊
 သောင်းမဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မုဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူ
 ဇနာ ကိုးရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘေ့ချက်မအလယ်၌၊
 ကမ္ဘာပျက်သေ၊ အခါနော်မပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်း
 သောအခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်။
 ရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံ
 ရပ်ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာ
 သုံးခါရပ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေတော်သား၊ ပတ္တမြားမြ
 ရည်အဆင်းရှိသော ဆဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ တွင်း
 ပုံတောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊
 မြေဦးခေါင်းအရပ်၌။ ဥဗ္ဗဟန္တာယ၊ ပေါက်ထွက် လာသော။
 ပါဠိဗေဒဓိယာ၊ သခွတ်ပင်ဗေဒိပင်မြတ်၏။ မူလေ၊ အောက်
 အဖို့၌။ ဥဗ္ဗဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတ ပဏ္ဍကေ၊
 မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူရာ၊ အလျားအနံ (၅၃)တောင်
 မြင့်သော ရွှေပလ္လင်ထက်၌။ သာရကပ္ပေ၊ ဘုရား တဆူသာ
 ပွင့်တော်မူရာ၊ သာရကမ္ဘာမြတ်၌။ ဣဒိသတိမံ၊ (၂၂) ကြိမ်
 မြောက်။ ဗုဒ္ဓန္တံ၊ အလွန်မြတ်သောအရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် ထီးဖြူ
 တော်ကို ဆောင်းလျက်ပွင့်တော် မူထသော။ အသီတိ ဟတ္ထ
 မုဗ္ဗေဓံ၊ အရပ်တော်အတောင်(၈၀)မြင့်တော်မူထသော။ သတ္တ
 ယောဇနဌာနိယံ၊ ထက်ဝန်းကျင်(၇)ယူဇနာအရပ်၌။ သဒါပ
 ဘာဝိဇ္ဇောတေန္တံ၊ အခါခပ်သိမ်း ကိုယ်တော် အရောင် ထွန်း
 ပြောင်တောက်ပတင့်တယ်တော်မူထသော။ အသီတိဝဿသ
 ဟဿာယုကံ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းအသက်ရှည်တော်မူထသော။
 ဝိပဿီ၊ ဝိပဿီအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ အ
 ဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ ဆယ်
 စုံပေါင်း၊ ရှေးဦးစွာတော်မူသည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကို

မိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏ အရှင်
ဘုရား။ ။

၂၃-သိခိဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုသို့ယူဇနာ ထက်ဝန်းကျင် တိုင်အောင် ပကတိကိုယ်
တော်အရောင်တပြောင်ပြောင်ထွန်းတောက်ပတော်မူသော ဝိ
ပဿီကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြွတော် မူပြီးသည့်
နောင်အဘို့ဖြစ်သော ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ(၃၁)ကမ္ဘာထက်၌ဘု
ရား ၂ ဆူပွင့်တော်မူရာ၊ မဏ္ဍကမ္ဘာအတွင်းဝယ်၊ နောင်လူတို့
အသက်တမ်း (၇)သောင်းသို့ရောက်ပြန်သောအခါ၊ နည်းနာစုံ
လင်၊ ပျံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်များအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေထက်၌၊ ထွန်း
ပေါက်ထွက်လာ၊ သရက်ဖြူပင်ဗောဓိနန်းအောက်ဝယ်၊ အလျား
အနံ(၃၄)တောင် အမြင့်ဆောင်သော၊ ရတနာပဝင်း၊ ရွှေပလ္လင်
ထက်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥဏ်ထီးဖြူကို
ဆောင်းတော် မူလျက်၊ ကိုယ်တော်အရောင် (၃) ယူဇနာတိုင်
အောင်တောက်ပတော်မူသော၊ အရပ်တော်အတောင်(၇၀)မြင့်
တော်မူသော၊ သိခိမည်ခေါ်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသင်(၂၃)
ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်၊ ပုဏ္ဏရိကဗောဓိယာမူလေဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

မဏ္ဍကပ္ပေ တေဝိသတိမံ၊ သာဒရံ ဝဇ္ဇေ သိခိနာမကံ။ ။

သတ္တတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊ ကဇ္ဇနုဋ္ဌိယံဝ ဇောတေန္တံ။

သမန္တာပဘာတိယောဇနော၊ သတ္တတိဝဿသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတံကောထက်

မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သော ဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေဋ္ဌက၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ မြတ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာ
ကိုးရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘေဇျက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာ
ပျက်သော အခါ နောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်း
သောအခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊
ရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံ
ရစ်ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာ
သုံးခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြ
ရည်အဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက် တည်ထသော၊ ထည်း
ပုံတောင်း သဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊
မြေဦးခေါင်း အရပ်၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ပေါက်ထွက်လာသော။
ပုဏ္ဏရိကဗေဒိယာ၊ သရက်ဖြူပေါမိပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်
အဖို့၌။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပဏ္ဍကေ၊
မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာ၊ အလျားအနံ (၃၄) တောင်
မြင့်သောရွှေပလ္လင်ထက်၌ ။ မဏ္ဍကပ္ပေ၊ ဘုရား (၂) ဆူပွင့်တော်
မူရာ၊ မဏ္ဍကမ္ဘာ၌။ တေဝိသတိမံ၊ (၂၃) ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓန္တံ၊
အလွန်မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် ထီးမြူတော်ကိုဆောင်း
လျက်ပွင့်တော်မူထသော။ သတ္တတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊ အရပ်တော်
(၇၀) မြင့်တော်မူထသော။ ပဘာ၊ ပကတိသောကိုယ်အရောင်
မြောက်မြာသည်။ သမန္တာဓိယောဇနေ၊ ထက်ဝန်းကျင် (၃) ယူ
ဇနာအရပ်၌။ ကဗ္ဗနုပ္ပိယံဝိယ၊ ထိန်ထိန်ပဝင်းရွှေစေတီတော်
ကြီးကဲ့သို့။ ဇောတေန္တံ၊ တပြောင်ပြောင် တလက်လက်ထွန်း
ထွက်တော် မူထသော။ သတ္တတိဝဿ သဟဿာယုကံ၊ အ
သက်တော် (၇၀) ရှည်တော်မူထသော။ သိဒ္ဓိနာမကံ၊ သိဒ္ဓိအမည်
ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒ
ရံ၊ အလွန်မြင့်မြတ်စွာ။ ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်

သည်းဖြူဆွ၊တောဝံပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ရှိခိုးပူဇော်၊ဖူးမြော်
မာန်လျှော့၊ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၂၄-ဝေဿဘူဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုအနန္တ အဆုံးမရှိ၊ခေတ်ဝိသယသုံးဖြာ၌၊တခဲနက်အဝိဇ္ဇာ
မှောင် မိုက်ကြီးကို၊ဥာဏ်ပညာဆီဖီးဖြင့်၊ ပယ်ဖျောက် ထွန်း
တော်မူပြီး၍၊အာပြည်နိဗ္ဗာန်စံကြွတော်မူသော သိဒ္ဓိကိုယ်တော်
မြတ်ဘုရား၏ နောက်အဘို့ဖြစ်သော မဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်အတွင်း
ဝယ်၊နောင်လူတို့သက်တမ်း အနှစ်ခြောက်သောင်းသို့ရောက်ပြန်
သောအခါ၊နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ဂုဏ်တော်မြတ်များ
အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူရာ၊မြေတကာတို့၏၊ဦးခေါင်းဦးစွန်း
ဘွေထက်၌ ပေါက်ထွက်တော်မူလာ၊ အင်ကြင်းပင်ဗေဒိပင်
နန်းဝယ် ထွန်းပေါ်လာသား၊အလျားအနံ၊အတောင် (၄၀) အ
မြင့်ဆောင်လတ်၊အာ ပလ္လင်မြတ်၌၊အထွတ်အမြတ် ဖြစ်တော်မူ
သော အရဟတ္တ မဂ်ဥာဏ် ထီးဖြူကိုဆောင်းတော် မူလျက်၊
သက်တော် (၆) သောင်း ရောင်တော်ထွန်းပြောင်၊ အရပ်အ
တောင်(၆၀) မြင့်တော်မူသော၊ဝေဿဘူကိုယ်တော်မြတ်ဘု
ရားသည်(၂၄)ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်၊သလဗေဒိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓန္တိ။
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
မဏ္ဍကဗ္ဗေ စတုဝိသတိမံ၊သာဒရံ ဝန္ဓေ ဝေဿဘုံ။ ။
သဗ္ဗိဟတ္ထသမုဗ္ဗေမံ၊သမန္တာပဘံဇောတေန္တိ။
သတရံသိဝံ ဝိရောစံ၊သဗ္ဗိဝဿသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။အဘိသေကေ၊ အောင်မမှံတက့ဘိသိက်

ရေသွန်းပျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝီသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဇမ္ဗူဒိပ်လကျာ တောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာ
ကိုးရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာ
ပျက်သော အခါနောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်း
သောအခါရှေးဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊
ရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွှေးထုံ
ရစ်ပတ်၊ ခြံရံအပ်သော ပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာ
သုံးခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြ
ရည်အဆင်းရှိသောသဲမွေရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ ထည်းပုံ
တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊
မြေဦးခေါင်းအရပ်၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ပေါက်ထွက်လာသော။ သာ
လဗောဓိယာ၊ အင်ကြင်းဗောဓိပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အတို့
၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပလ္လင်၊ မာရ်
ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာ၊ အလျားအနံ (၄၀) မြင့်သော ရွှေ
ပလ္လင်ထက်၌။ မဏ္ဍကပ္ပေ၊ ဘုရား(၂) ဆူပွင့်တော်မူရာ၊ မဏ္ဍ
ကမ္ဘာ၌။ စတုဝီသတိမံ၊ (၂၄) ကြိမ်မြောက်၊ ဗုဒ္ဓန္တံ၊ အလွန်မြတ်
သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးမြူတော်ကို ဆောင်းလျက် ပွင့်
တော်မူထသော။ သဗ္ဗိဟတ္ထသမုဗ္ဗေမံ၊ အရပ်တော်အတောင်
(၆၀) မြင့်တော်မူထသော။ သဟရံသိဝံဝိရောစံ၊ ရောင်ခြည်
တထောင်ကိုဆောင်သောနေမင်းကဲ့သို့အလွန်တောက်ပတင့်
တယ်တော်မူထသော။ သမန္တာပတံဇောတေန္တံ၊ အရပ်ဆယ်
မျက်နှာမလပ်၊ ပကတိကိုယ်တော်ရောင်၊ တပြောင်ပြောင်ထွန်း
တောက်ပတော်မူထသော။ သဗ္ဗိဝဿသဟဿာယုကံ၊ အနှစ်
(၆) သောင်းအသက်ရှည်တော်မူထသော။ ဝေဿဘုံ၊ ဝေဿ
ဘုအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်း
စည်း၊ လက်သည်းဖြူစွာ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိ
ခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်၍၊ နှုတ်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

၂၅-ကကုသန်ဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ထိုသို့ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ၊ ဂုဏ်တော်အနန္တတို့ဖြင့်၊ မာရ်
ငါးပါးကို ချိုးဖဲ့ အောင်မြင်တော်မူပြီး၍ ဝေနေယျဆွေကြွာအ
ပေါင်းတို့အား၊ လောကုတ္တရာမြို့က်ရသာကိုတိုက်ကျွေးတော်မူ
ပြီး၍သာလျှင်၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်
တော်မူသောဝေဿဘူဘုရား၏ နေံအခါ ဝယ်၊ ဘုရား(၅)ဆူ
ပွင့်တော်မူရာ၊ ဘဒ္ဒကပ်မည်သာ၊ ဤကမ္ဘာအတွင်း၌၊ လူတို့အ
သက်တမ်းအနှစ် (၄)သောင်းသို့ရေံပြန်သောအခါ၊ နည်းနာ
စုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်များအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းတွေထက်၌၊ ပေါက်
ထွက်တော်မူလာသော၊ မဟာကုပ်ကိုပင်မည်ဆန်း၊ ဗောဓိနန်း
အေံ၊ အလျားအနံ(၂၆)တောင်၊ အရောင်ခြောက်ဖြာ၊ ဝဇီရာဝ
ခ၊ ရှေ့ပလ္လင်မ၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
ထီးဖြူကိုဆောင်းတော်မူလျက်၊ အရပ်တော်အတောင်(၄၀ အ
မြင့်ဆောင်သား၊ ရောင်တေံ့ခြေံစုံအကုန်ထွက်သော၊ သက်
တော် (၄) သောင်းရှည်တော်မူသော ကကုသန် ကိုယ်တော်
မြတ်ဘုရားသည်(၂၅)ကြိမ်ခြေံပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်ကော်၊ သိရိသဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓန္တိ။
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
ဘဒ္ဒကပ္ပေ ပဉ္စဝိသတိမံ၊ သာဒရံ ဝန္ဓေ ကကုသန္တံ။ ။
စက္ကာလီသသမုဂ္ဂတံ၊ ကဉ္စနပတံ ဇောတေန္တိ။
သမန္တာဒ္ဓါဒသယောဇနံ၊ စက္ကာလီသဝဿသဟဿာယုကံ။ ။
ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိသေ၊ သောင်း

မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မုဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုး
ရာကျယ်သေခ၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘေဇျက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသော
အခါရှေးဦးစွာ ပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်
မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွှေးထုံရစ်
ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာသုံး
ခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြရည်
အဆင်းရှိသော သဲရွှေရာ ခင်းလျက် တည်ထသော၊ ဟည်းပုံ
တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေ
ဦးခေါင်းအရပ်၌ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ပေါက်ထွက်လာသော။ သိရိသ
ဗောဓိယာ၊ ကုတ်ကို ဗောဓိပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အဘို့၌ ဥဋ္ဌ
ဟန္တာပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပလ္လင်၊ မာရ်ငါးပါး
ကိုအောင်တော်မူရာ အလျားအနံ (၂၆) တောင်မြင့်သော ရွှေ
ပလ္လင်ထက်၌။ ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဘုရား (၅) ဆူပွင့်တော်မူရာ၊ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ
မြတ်၌။ ပဉ္စဝိသတိမံ၊ (၂၅) ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ အလွန်မြတ်
သော အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ထီးမြူတော်ကို ဆောင်းလျက် ပွင့်
တော်မူထသော။ စတ္တာလီသသမုဂ္ဂတံ၊ အရပ်တော်အတောင်
(၄၀) မြင့်တော်မူထသော။ သမန္တာဒ္ဓါဒသယောဇနံ၊ ထက်ဝန်း
ကျင် (၁၂) ယူဇနာတိုင်အောင်။ ကမ္ဘနပတံဇောတေန္တံ၊ သိင်္ဂီ
နိက္ခဓမ္မုရာဇ်ရွှေစင်အဆင်းနှင့် တူသောပကတိကိုယ်တော်အ
ရောင် တပြောင်ပြောင်တောက်ပတော်မူထသော။ စတ္တာလီသ
ဝဿသဟဿာယုကံ၊ အနှစ် (၄) သောင်းသက်တော်ရှည်
တော်မူထသော။ ကကုသန္တံ၊ ကကုသန်အမည်ရှိတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေ
စွာ။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောံ
ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်
တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၂၆-ကောဏာဂုံဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန် ဂါထာ။

ထိုအစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသား၊ သုံးလောကသေဌ်နင်း၊
တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော ကကုသန်ကိုယ်တော်ဘုရား၏၊ ပ
ရိနိဗ္ဗာန်စံသွားတော်မူပြီးသောနောက်အခါ၌၊ ဘုရား(၅)ဆူပွင့်
တော်မူရာ၊ ဘဒ္ဒကပ်ဤကမ္ဘာအတွင်းဝယ်၊ လူတို့အသက်တမ်း
အနှစ် ၃ သောင်းသို့ ရောက်ပြန်သောအခါ၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံ
ပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်များအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
ရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းဘွေထက်၌၊ ပေါ်ထွက်လာ
သော၊ ဥဒုမ္မရမည်ဆန်း၊ ရေသဘန်း၊ ဗောဓိပင်နန်းဝယ်၊ ထွန်း
ပေါ်လာသား၊ အလျားအနံအတောင် (၂၀) မြင့်သောရွှေပလ္လင်
ထက်၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထီးဖြူကို
ဆောင်းတော်မူလျက်၊ အရပ်တော်အတောင် (၃၀) အရောင်
ခြေံဖြာထွန်းတေံပလျက်၊ သက်တော်နှစ် ပေါင်း(၃)သောင်း
ရှည်သောကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားသည် (၂၆)ကြိမ်မြောက်
ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်၊ ဥဒုမ္မရဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
ဘဒ္ဒကပ္ပေဆဗ္ဗိသတိမံ၊ သာဒရံဝန္ဓေကောဏာဂမနံ။ ။
တိံသဟတ္ထမုပ္ပေဓံ၊ သမန္တာပဘာဇောတေန္တိ။
သတရံသိဝဓိရောစံ၊ တိံသဝဿသဟဿာယုကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသော စကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိ သီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မဒိပ်လင်္ကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်း ယူဇနာ
ကိုးရာကျယ်သော၊ မဇ္ဈိမဒေသ၊ ဘွေချက်အလယ်၌၊ ကမ္ဘာ
သာ။ ။

ပျက်သောအခါ နောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်း
သောအခါငှားဦးစွာ ပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊
ရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွှေးထုံ
ရစ်ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လက်ျာ
သုံးခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပံ့ပွားမြဲ
ရည်အဆင်းရှိသောသဲမွေ့ရာခင်းလျက်တည်ထသော၊ ဖွည်း
ပုံတောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊
မြေဦးခေါင်းအရပ်၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ထွက်ပေါက်လာသော၊ ဥဒုမ္မ
ရဗောဓိယ၊ ရေသဘန်းဗောဓိပင်မင်း၏၊ မူလေ၊ အောက်အဖို့
၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော၊ အပရာဇိတပလ္လင်၊ မာရ်
ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာ၊ အလျားအနံ အတောင် (၂၀) မြင့်
သောရွှေပလ္လင်ထက်၌၊ ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဘုရား (၅) ဆူပွင့်တော်မူရာ၊
ဘဒ္ဒကမ္ဘာမြတ်၌၊ ဆဗ္ဗသတိမံ၊ (၂၆) ကြိမ်မြောက်၊ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယ၊ အ
လွန်မြတ်သော အရဟတ္တ မဂ်ဥာဏ် ထီးဖြူတော်ကို ဆောင်း
လျက်ပွင့်တော်မူထသော၊ တိံသဟတ္ထမုဗ္ဗေဓံ၊ အရပ်တော်အ
တောင် (၃၀) မြင့်တော်မူထသော၊ သတရံသိံ၊ ရောင်ခြည်တ
ထောင်ကိုဆောင်သော နေမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရောဓံ၊ တောက်ပတင့်
တယ် တော်မူထသော၊ သမန္တာ ပဘာဇောတေန္တံ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မလပ်၊ ပကတိ ကိုယ်ရောင်တပြောင် ပြောင် တောက်ပ
တော်မူထသော၊ တိံသဝဿသဟဿာယုကံ၊ သက်တော်အ
နှစ်သုံးသောင်း ရှည်တော် မူထသော၊ ကောဏာဂမနံ၊ ကော
ဏာဂုံအမည်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ၊ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်း
စည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိ
ခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၂၇-ကဿပဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန် ဂါထာ။

ထိုအနန္တဘုန်း၊ လက်ရုံးအာဏာ၊ တောက်ပစွာသောကော
ဏာရုံဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက်၊ ဘုရား (၅) ဆူပွင့်
တော်မူရာ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာအတွင်း၌၊ နောင်လူတို့ အသက်
တမ်းအနှစ်(၂)သောင်းသို့ ရောက်ပြန် သောအခါ၊ နည်းနာစုံ
လင်၊ ပုံပြင်ထွေပြား၊ ဂုဏ်တော်မြတ်အများအပေါင်းနှင့်၊ ပြည့်
စုံတော် မူရာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးခေါင်း ဦးစွန်း ဘွေထက်၌၊
ပေါက်ထွက်တော်မူလာ၊ ပညောင်ပင်ဗောဓိနန်းသာဝယ်၊ အ
လျားအနံ(၁၅)တောင်၊ အရောင်ခြောက်ဖြာ၊ ဝဇိရာဝုဓ၊ ရွှေ
ပလ္လင်ထက်၌၊ ကဿပ မည်ကျော်၊ ကိုယ်တော် မြတ်ဘုရား
သည်(၂၇)ကြိမ်မြောက်ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

အပရာဇိတပလ္လင်၊ နိဗြောဓဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
ဘဒ္ဒကပ္ပေ သတ္တဝီသတိဝံ၊ သာဒရံ ဝဇ္ဇေ ကဿပံ။ ။
ဝီသတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဝံ၊ ဝီသတိဝဿသဟဿာယုကံ။
သမန္တာပဘာဝိဇ္ဇောတံ၊ သတရံသိဝံ ဝိရောစံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံး မရှိသော စကြာဝဠာ မြေ တကာ
ထက်မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအ
ဆူဆူသောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာဘိ
သိက် ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော် မူထသော။ ပုထုဝိ သီ သေ၊
သောင်းမဏ္ဍလိပ်၊ ဓမ္မုဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူ
ဇနာကိုးရာ ကျယ် သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မ အလယ်၌၊
ကမ္ဘာပျက်သောအခါ နောက်မှ ပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်
ထွန်းသောအခါ ရှေးဦးစွာ ပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်
စပ်စပ်၊ ရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊
မွှေးထုံရပ်ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင် 'လ' ပေါင်းတို့သည်၊

လက်ျာ သုံးခါ ရစ်ပတ် ခွေလည်ရာ ဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊
 ပတ္တမြား မြရည်အဆင်းရှိသော သဲမွေရာခင်းလျက် တည်ထ
 သော၊ တွင်းပုံတောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အဓာတ်
 တည်မတ်၊ မြေဦးခေါင်းအရပ်၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ မေါက်ထွက်လာ
 သော။ နိဂြောဓဗောဓိယာ၊ ပညောင်ဗောဓိပင်မင်း၏။ မူလေ၊
 အောံအဘို့၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တာ ပေါ်ထွက်လာသော။ အပရာဇိတပလ္လ
 ကော်၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူရာအလျား၊ အနံ(၁၅)တောင်
 မြင့်သော၊ ရွှေပလ္လင်ထက်၌။ ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဘုရား(၅)ဆူပွင့်တော်
 မူရာ၊ ဘဒ္ဒကပ္ပာမြတ်၌။ သတ္တဝိသတိမံ၊ (၂၇)ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓန္တံ၊
 အလွန်မြတ်သော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ထီးဖြူတော်ကိုဆောင်း
 လျက်ပွင့်တော်မူထသော။ ဝိသတိဟတ္ထရဗ္ဗေဓံ၊ အရပ်တော်
 အတောင်(၂၀) မြင့်တော် မူထသော။ သတရံ သိဝိရောဓံ၊
 ရောင်ခြည်တထောင်ကို ဆောင်သော နေမင်းကဲ့သို့ တောက်
 ပတင့်တယ်တော် မူထသော။ သမန္တာ ပဘာဝိဇ္ဇောတံ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မလပ်၊ အရပ် ဆယ်ချက်နှာ ပတ်လုံး ပကတိ ကိုယ်
 တော်ရောင်တပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော် မူထသော။
 ဝိသတိဝဿသဟဿာယုကံ၊ အနှံ့ (၂)သောင်းသက်တော်
 ရှည်တော်မူထသော်။ ကဿပံ၊ ကဿပမည်ကျော်၊ ကိုယ်တော်
 မြတ်ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေ
 စွာ။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောံ
 ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်
 တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

၂၈-ဂေါတမဘုရားကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်။
 ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

အဓိန္ဒေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသား၊ သုံးလောကရာဇာ၊ ခေတ်သုံး
 ဖြာလုံး၊ အဆုံး၌ရှိသောကိုယ်တော်ရောင် ဘုန်းရောင်တန်းခိုး

ရောင်တို့ဖြင့်တပြောင်ပြောင်ထွန်းတေပတော်မူသော၊ ကကုသန်၊ ကောဏာ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ၊ အရိမေတ္တယျဟုအမည်နာမံထင်ပေါ်ကျော်စောတော်မူသော ဘုရား(၅) ဆူတို့၏ပွင့်တော်မူရာ၊ ဘဒ္ဒကပ်မည်သ၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ နောက်ဆုတ်ရေတွက်သည်ရှိသော်၊ မဟာကပ်တသိန်းအလွန်ရှိသော၊ (၄) အသန္ဓေထက်ဝယ်၊ လူသုံးပါးတို့၏မင်္ဂုနှင့်၊ သုံးတိုက်လုံး ကြေငြာ၊ တဏှက်ရာ၊ မေဓက်ရာ၊ သရဏာန်ရာ၊ ဒီပင်္ကရာဟု၊ မည်သညာလွန်စွာထင်ရှား၊ ဘုရား(၄) ဆူတို့၏ပွင့်တော်မူရာ၊ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်ဝယ်၊ မြေတကာတို့ထက်မြတ်သော၊ အဝန်းယူဇနာကိုးရာ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၊ ဘေဇျက်မမြေဦးစွန်း၌၊ ပေါက်ရောင်တော်မူလာသော၊ ပိပ္ပလိမည်ခေါ်၊ ဗေဓိပင်ရွှေနန်းသာမှ၊ ထွက်ပေါ်လာသား၊ အလျားအနံ (၅၃) တောင်၊ အရောင်ခြောက်ဖြာ၊ ဝဇီရာဝုဓ၊ ရွှေပလ္လင်ထက်၌၊ မြမြသပ္ပာယ်၊ ထက်ဝယ်ဘွဲ့ခွေ၊ နေတော်မူပြီးလျှင်၊ မာရ်ငါးဖြာကို အောင်တော်မူခြင်းအထွတ်အထိပ်သို့ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တရားဥဿု၊ အလုံးစုံသောဥဿုခံ၊ သစ္စာလေးပါး၊ မြတ်တရားကို၊ နေလဝန်းအသွင်ပြုပြု၊ ထင်ထင်မြင်မြင်၊ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ထီးဖြူကို ဆောင်းတော် မူလျက်၊ အရပ် ထက် ဝန်းကျင်(၁၂)ယူဇနာကိုယ်တော်အရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင်တောက်ပတော်မူလျက်၊ အခါမလပ်(၄) သိန်းသောသဃာန်ခြံရံတော်မူပြီးလျှင်၊ ရွှေတောင် အပေါင်း ခြံရံအပ်သော ရွှေစေတီတော်ကြီးကဲ့သို့၊ အရပ်တော်အတောင်(၈၀)မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဒီပင်္ကရာ၊ မည်သာလွန်ကင်း၊ အစိန္တေရှင်သုံးလူ့မင်းဘုရားသည်၊ ရမ္မာဝတီမည်ခေါ်၊ မင်းနေပြည်တော်သို့၊ ရွှေတောင်ကြီးအလား၊ မားမားကြွလာတော်မူသောအခါဝယ်၊ ငါတို့ဘုရားဂေါတမ အလောင်းတော်သည် သုမေဓာ ရှင်ရသေ့ ဖြစ်တော်မူ၍၊ ကြွတော်မူရာလမ်းခရီးသုတ်သင်ပြင်ဆင်၍မပြီး၊ ညွှန်ပျောင်းကြီးအရပ်၌၊ ဆံကျစ်သွဲထား၊ သျှောင်လုံးများကိုဖြန့်ပြီး

၍၊ ဒုက္ခသုခလျော်တေ သင်္ကန်း၊ သစ်နက်သားရေနွယ်အခင်းကို
ထိညွှန်ပျောင်း၌ခင်းဖြန့်ပြီးလျှင်၊ အလျားမှောခုံ၊ ဆယ်စုံလက်
အုပ်တင်ထား၊ တံတားခင်း၍ နေတော် မူသောအခါ၊ သင်္ဘာ
တော်အပေါင်း (၄) သောင်းမြီရံလျက်ကြွလာတော်မူသော၊ ဒိ
ပင်္ကရာကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ ဘုရားလောင်း၏ဦးခေါင်း
ဘွေထက်အရပ်၌၊ မေးမေးရပ်တော်မူလျက်၊ နိယတမဇ္ဇ၊ သက
ရွဗျာဒိတ်တော်မြတ်ကိုဤဘုရား (၄) ဆူပွင့်တော်မူရာ၊ သာရ
မဏ္ဍကမ္ဘာမြတ်မှ စ၍ရေသော် ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော
(၄) အသင်္ချေထက်ဘုရား (၅) ဆူပွင့်တော်မူရာ၊ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ
မြတ်၌၊ ဤသုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ဂေါတမဘုရား စင်စစ်ဖြစ်
လတ္တံ့ဟု၊ နိယတမဇ္ဇ။ ရွဗျာဒိတ်စကားကို မိန့်ကြား တော်မူ
သည်။ ဤသို့သံသလျှင်၊ ရောင်ဝါမြိုးပြက်စက်လက္ခဏာတောက်
ပစ္စာသော၊ ဒိပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌ သဗ္ဗညု
တဉာဏ် ဘုရားဆုကိုပန်တော်မူသည်မှစ၍ (၄) အသင်္ချေနှင့်
ကမ္ဘာတသိန်းကလပတ်လုံး၊ အဆုံးမရှိသောဒုက္ခိတဝေနေယျ
ကြာအပေါင်းတို့အား၊ ရွှေရင်တော်နှစ်၊ သားတော်စစ်ပမာ၊ လွန်
စွာသနားခြင်း မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော ကြောင့်၊ ပါရမီ
ဆယ်ပါး၊ အပြားသုံးဆယ်၊ စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး၊ စရိယသုံးပါး၊
မြတ်ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ကိုယ်အသက်ကို ငဲ့ကွက်တော်မူ၊
ဖြည့်ကျင့် ဆည်းပူးခြင်းကိုပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ဘုရားအ
ဆူဆူတို့၏အောင်မင်္ဂလာ ဘိသိက်သွန်းဖျန်းရာ၊ မြေတကာတို့
ထက်မြတ်ထသော၊ သောင်းမဏ္ဍလိပ် ဇမ္ဗူဒိပ် လက်ျာတောင်
ကျွန်းဝယ်၊ ကမ္ဘာပျက်သောအခါနောက်မှပျက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ကမ္ဘာပေါ်သောအခါရှေးဦးစွာထွက်ထွန်းပေါ်လာသော၊ အ
ဝန်းယူဇနာ ကိုးရာကျယ်သော၊ မဇ္ဈိမဒေသ အရပ်၊ ဘွေချက်
မအလယ်ဝယ်၊ အလျားအနံရှစ်မင်းပယ်စာကျယ်ပြန့်သော၊ အ
မွှေးအနံ့ပန်းမြတ်တို့ဖြင့် သင်းထုံသောမြက်သစ်ပင် အပေါင်း
တို့သည်လက်ျာ၌၊ နှစ်သုံးခါခွေ၍လည်သော၊ ငွေဘော်သားမြဲအ

ဆင်းရှိသောပြောင်ပြောင်လက်သောသဲမွေရာတို့ဖြင့် ခင်းအပ်
သော၊ မြေတကာတို့၏၊ ဦးထိပ်ဘွေထပ်၊ အရပ်တည့်တည့်မှာ၊
ပေါက်ထွက်လာသော၊ အတောင် (၁၀၀) မြင့်စွာ လွင့်ခေါင်၊
ဗောဓိညောင်ရွှေ၊ ဗုဒ္ဓဟောအောက်၊ ဆန်းကြယ် ပေါက်သား၊
(၁၄) ထောင်၊ အရောင်ခြောက်ဖြာ၊ ဝဇီရာဝဇ၊ ရွှေပလ္လင်မထက်
၌၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်
ထီးဖြူကို ဆောင်းတော်မူလျက်၊ သကျပုတ္တ၊ ဂေါတမ-မည်
ကျော်၊ ငါတို့ကိုယ်တော်မြတ် ဘုရားသည် (၂၈) ကြိမ်မြောက်
ပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ။

ရဒ္ဓသဟတ္ထပလ္လင်၊ အဿတ္ထဗောဓိယာ မူလေ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ။

သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။

ဘဒ္ဒကပ္ပေ အဋ္ဌဝိသတိဝံ၊ သာဒရံ ဝန္ဓေ ဂေါတမံ။ ။

အဋ္ဌာရသဟတ္ထမုဗ္ဗေဝံ၊ သမန္တာပဘာဝိဇ္ဇောတံ။

သမန္တာအသီတိဟတ္ထကေ၊ ဝဿသတဇိဝိကံ။ ။

ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ အဆုံးမရှိသောစကြဝဠာမြေတကာထက်
မြတ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆူဆူ
သောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိသေကေ၊ အောင်မင်္ဂလာ ဘိသိက်
ရေသွန်းဖျန်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ပုထုဝိသီသေ၊ သောင်း
မဏ္ဍလိပ်၊ ဇမ္ဗူဒိပ်လကျာတောင်ကျွန်းဝယ်၊ အဝန်းယူဇနာကိုး
ရာကျယ်သော၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ ဘွေချက်မအလယ်၌၊ ကမ္ဘာပျက်
သောအခါနောက်မှပျက်လေ့ရှိသော၊ ကမ္ဘာတည်ထွန်းသော
အခါ ရှေးဦးစွာ ပေါ်ထွက်လာသော၊ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ရှစ်
မင်းပယ်စာကျယ်စွာထသော၊ ပန်းနံ့သာမျိုးအစုံစုံ၊ မွေးထုံရစ်
ပတ်၊ ခြံရံအပ်သောပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်၊ လကျာသုံး
ခါရစ်ပတ်ခွေလည်ရာဖြစ်သော၊ ငွေဘော်သား၊ ပတ္တမြားမြရည်
အဆင်းရှိသော သဲမွေရာ ခင်းလျက် တည်ထသော၊ လှည်းပုံ
တောင်းသဘွယ်၊ အလွန်သပ္ပာယ်သော၊ အလယ်တည့်မတ်၊ မြေ
ဦးခေါင်းအရပ်၌။ ဥဋ္ဌဟန္တာယ၊ ပေါက်ထွက်လာသော။ အဿ

တ္ထဗောဓိယာ၊ အတောင်တရာ၊ မြင့်စွာလွင့်ခေါင်၊ ဗောဓိညောင်
 ရွှေ၊ ဗုဒ္ဓဟေ့ပင်မင်း၏။ မူလေ၊ အောက်အသို့၌။ ဥဌဟန္တေ၊ ပေါ်
 ထွက်လာသော။ ရုဒ္ဓသဟတ္ထပလ္လင်္ကေ၊ (၁၄) တောင်၊ အရောင်
 ခြောက်ဖြာ၊ ဝဇိရာဇ၊ ရွှေပလ္လင်ထက်၌။ ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဘုရား
 (၅) ဆူပွင့်တော်မူရာ၊ ဘဒ္ဒကမ္ဘာမြတ်၌။ အဋ္ဌဝိသတိမံ၊ (၂၈)
 ကြိမ်မြောက်။ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ အလွန်မြတ်သော အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်
 ထီးဖြူတော်ကိုဆောင်းလျက် ပွင့်တော်မူထသော။ အဋ္ဌာရသ
 ဟတ္ထရုဗ္ဗေဓံ၊ အရပ်တော် (၁၈) တောင်မြင့်တော်မူထသော။
 သမန္တာအသိတိဟတ္ထကေ၊ အတောင်(၈၀) ထက်ဝန်းကျင်အ
 ရပ်၌။ သမန္တာပဘာဝိဇ္ဇောတံ၊ ဝဇိရမိန် တုံးပမာ၊ မြင့်သော
 ကိုယ်တော်၏ ထက်ဝန်းကျင် အရပ်မှ၊ ပကတိ သော ကိုယ်
 တော်ရောင်၊ ပြောင်ပြောင်ရွန်းရွန်း၊ ထွန်းတောံပတော်မူထ
 သော။ ဝဿသတ ဇိဝိကံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး အသက်၅၂
 တော်မူထသော။ ဂေါတမံ၊ အသန္တိန္ဒြိယသင်္ကပ္ပင် မင်းသား၊ ဂေါ
 တမ-မည်ကျော် ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာပိ၊ ဆယ်စုံ ပေါင်း
 စည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသော လက်အုပ်ကို မိုး၍၊
 ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

ပဌမဗုဒ္ဓာဓိသန္ဓနာပြီး၏။

ဒုတိယပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ။

ဒယာယတာယသတ္တေသု၊ သမုဿာဟိတမံနသော။

ပါဒိဟိရာဝသာနမ္ပိ၊ ဝသန္တော တိဒဿာလယေ။ ။

ပါရိစ္ဆတ္တကမူလမ္ပိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလနာမကေ။

သိလာသနေ သန္နိသိန္ဓော၊ အာဒိစ္စောဝယုဂန္ဓရေ။ ။

စက္ကဝါဠသဟဿေဟိ၊ ဒသဟာဂမ္မသဗ္ဗသော။

သန္နိသိန္ဓေန ဒေဝါနံ၊ ဂဏောန ပရိဝါရိတော။ ။

မာတရံ ပမုခံ ကတွာ၊ တဿာ ပညာယ တေဇသော။

အဘိဓမ္မာကထာမဂ္ဂံ၊ ဒေဝါနံသမ္ပဝတ္တယိ။ ။

ဤကားအဋ္ဌသာလိနိ ဂါထာပါဌ။ ။ ၎င်းဂါထာ ပါဌမိန့်အပ်
သည့်နှင့်အညီ။ ခြောက်ဝါလွန်နုချစ်ဝါမြောက်ကောသလတိုင်း
သာဝတ္ထိပြည်ယူဇနာ ဝေးကွာ တောင်မျက်နှာ အရပ်ဝယ်၊
ကဏ္ဍမည် သောဥယျာဉ် စောင့်ယောက်ျားသည် ဆက်ကပ်
အပ်သော သရက်မျိုးဇေကို စိုက်ပျိုးသောအခါ၊ ပေါက်ထွက်
လာသောကဏ္ဍမ္မမည်သောသရက်ဖြူပင်၏ အနီး၌ဝိသုကြိုနတ်
သားသည်ဖန်ဆင်းအပ်သောအရှေ့အနောက် စကြဝဠာဘေဝံ
ထွင်း လျက်တည်သော ရံတနာရွှေစင်္ကြံ ဘွေချက် လယ်ဝယ်
တန်းခိုးပြာဒိုဟာကိုဖူးမြင်ရအောင်၊ ၊ ယူဇနာလူရှင်ရဟန်းပရိ
သတ်အပေါင်းတို့အား၊ ဇာတိခေတ်ပေါင်း၊ တသောင်းစကြဝ
ဠာ၊ စည်းဝေးရေဝံလာကုန်သောနတ်ဗြဟ္မာတို့အားလည်း(၆၂)
ပြာသောမိစ္ဆာကွန်ရက်ကိုဖျက်ဆီးတော်မူလျက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံသော စက္ကဝါပတ်ကုန်း အဆုံးမရှိ၊
ခေတ်ဝိသယကိုပျံ့နှံ့စေတော်မူသောမကြံစဉ်နိုင်သောရေအစုံ
မီးအလျှံတန်းခိုးပြာဒိုဟာကိုပြတော်မူပြီး၍၊ သုံးဘဝါးတလွမ်း၊
တာဝတိံသီသံနန်းသို့၊ ကြွလွမ်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ယူဇနာ၊ (၁၅)
ပင်စည် အဝန်းရှိသော ပင်လယ်ကသစ်ပင် ရင်းအောက်ခင်း
ထားအပ်သောအလျားယူဇနာ(၆၀)။ အနံယူရ ၁(၅၀)၊ အထု

အားဖြင့် (၁၅) ယူဇနာရှိသောလယ်ခေါင်ရန်းပန်း၊ ကမ္မလာနိ
 အဆင်းရှိသော အကြိမ်ရာထောင်မက ဖန်အပ်သော၊ လဲဝါ
 ဂွမ်းမကအလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သောပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်ဖြာ
 ရွှေပလ္လင်ထက်၌၊ လေးသောင်းနှစ်ထောင် အမြင့်ဆောင်သော
 ယုဂန္ဓိရံ တောင်စွန်းဝယ်၊ ရောင်ခြည်တထောင်ကို ဆောင်
 သော နေလှိုင်မင်းကဲ့သို့၊ (၁၈)တောင်အမြင့်ဆောင်သား၊ အ
 တောင်(၈၀)ဝေးကွာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာလုံး၊ လက္ခဏာကြီး
 ငယ်၊ ရောင်ခြေသွယ်တို့ဖြင့်၊ ထိန်ထိန်ထွန်းတောက်ပလျက်၊ မြ
 မြသပ္ပာယ်၊ ထက်ဝယ်ခွဲခွဲ နေတော်မူပြီးလျှင်၊ ဇာတိခေတ်
 ပေါင်း၊ တသောင်းစကြဝဠာ ခေတ်အတွင်းက၊ စည်းဝေးရေခံ
 လာကြကုန်သော၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းခြံရံလျက်၊ မြင်းမိုရ်မေရု၊
 မြေထုမက၊ ကြီးကျယ်လှသော၊ မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော၊ သန္တ၊
 သီတမိနတ်သားကို၊ ရှေးဖျားဦးကိုင်အကြီးအမှူးပြုတော်မူပြီး
 ၍၊ သံသရာဝဋ်ဒုက္ခ၊ ဝဲဩဇာရေအယဉ်မှ၊ နတ်မွန်းမျောသွားကြ
 ကုန်သောဓနုယုကြာအပေါင်းတို့အား၊ သီးတော်ရာဟုလာ
 ပမာ၊ လွန်စွာသနားခြင်းမဟာကရုဏာရှိသောကြောင့်၊ ထိုဒုက္ခ
 တသတ္တဝါအပေါင်းတို့အားအလွန်ကြီးစွာသောသံသရာဝဲဩ
 ဇာမှထုတ်နှုတ်ကယ်တင်တော်မူပြီး၍၊ အလွန်ဇေးမြဲမွှေးကြိုင်ချမ်း
 သာလှစွာ၊ လောကုတ္တရာ ရတနာအမြှိုက်ကိုတိုက်ကျွေးတော်
 မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ အတ္ထဂန္တိရ၊ အနက်အကျိုး၏ နက်နဲခဲခက်
 ခြင်း၊ အကြောင်းပါဠိဓမ္မ၏နက်နဲခဲခက်ခြင်း၊ ဒေသနာတော်မြတ်
 ၏ နက်နဲခဲခက်ခြင်း၊ ပဋိဝေဠာဘ်တော်မြတ်၏ နက်နဲခဲခက်
 ခြင်း၊ ဤသို့စသီး၊ နက်နဲခြင်းလေးဝတို့ထက်၊ ဆတက်အသန္ဓေ
 မရေတွက်နိုင်၊ အလွန်နက်နဲ ခဲခက် သော အဇဇာဘေွထပ်၊
 ကောင်းကင်မြတ် ဝယ်၊ ရာထောင် သိန်းသန်း ကုဋေ၊ ကြယ်
 နက္ခတ်တွေမက၊ အလွန်ဆန်းကြယ်သောနည်းအပေါင်းတို့ဖြင့်
 တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်အစ၊ ပဋ္ဌာန်းပါ
 ဠိတော်အဆုံးဋီလ္လသာ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာမြတ် ၇ ကျမ်းကိုဝါ

တွင်း ၃ လပတ်လုံးဟောကြားတော်မူလျက်၊ အဓိန္ဒေယျဂုဏ်
ပေါင်းခသား၊ သုံးလောက ရာဇာ၊ သကျမုနိ ဂေါတမဘုရား
ကိုယ်တော်မြတ်သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်။ ။

ဒယာယ တာယ သတ္တေသု၊ သမုဿာဟိတမာနသော။

ပါနိဟိရာဝသာနမ္ဘိ၊ ဝသန္တော တိဒသာလယေ။ ။

ပါရိစ္ဆတ္တကမူလမ္ဘိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလနာမကေ။

သိလာသနေ သန္နိသိန္ဓော၊ အာဒိစ္စောဝ ယုဂန္ဓရေ။ ။

စက္ကဝါဠသဟဿေဟိ၊ ဒသဟာဂမ္မ သဗ္ဗသော။

သန္နိသိန္ဓေန ဒေဝါနံ၊ ဂဏနေန ပရိဝါရိတော။ ။

မာတရံ ပမုခံ ကတွာ၊ တဿာ ပညာယ တေဇသာ။

အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂံ၊ ဒေဝါနံ သမ္ပဝတ္တယိ။

ဝေမာဒိဂုဏူပေတံ၊ သာဒရံ ဝန္တေ တံ ဂေါတမံ။ ။

ယောဂေါတမနာထော၊ သကျပုတ္တ၊ ဂေါတမမဉ်ကျော်၊ အ
ကြင်ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ တာယဒယာယ၊ ထိုမဟာ
ကရုဏာတော် သည်။ သတ္တေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောဒုက္ခိ တ
သတ္တဝါအပေါင်းတို့၌။ သမုဿာဟိတမာနသော၊ အခါမပြတ်
တိုက်တွန်းနှိုးဆော် အပ်သော စိတ်နှလုံးတော် ရှိတော်မူသော
ကြောင့်။ ပါနိဟိရာဝသာနမ္ဘိ၊ မကြံစည်နိုင်သောရေအစုံမီးအစုံ
တန်းခိုးပြာနိဟာပြတော်မူပြီးသော အဆုံး၌။ တိဒသာလယေ၊
သုံးကျိပ်သုံးပါးသိကြားနတ်မင်းတို့၏၊ ပျော်ခင်းစံရာ၊ တာဝတိံ
သာနတ်ပြည်၌။ ဝသန္တော၊ သုံးလပတ်လုံးဝါကပ်တော်မူ၍ နေ
တော်မူလျက်။ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလမ္ဘိ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်းခင်း
ထားအပ်သော။ ပဏ္ဍုကမ္မလ နာမကေ၊ တွေးတွေးနိဗျာ၊ မြ
ကျောက်ဖြာဟု၊ လွန်စွာညံ့နု၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာအ
မည်ရှိသော။ သိလာသနေ၊ မြကျောက်ဖြာနေရာထက်၌။ ယုဂန္ဓ
ရေ၊ ယုဂန္ဓိုရ်တောင်စွန်း၌။ အာဒိစ္စောဝ၊ ရောင်ခြည်တထောင်
ကိုဆောင်သောနေမင်းကဲ့သို့။ သန္နိသိန္ဓော၊ မြမြသပ္ပာယ်၊ ထက်
ဝယ်ခွဲခွဲ၊ ကောင်းစွာနေတော်မူလျက်။ သဗ္ဗာဿာ၊ အလုံးစုံ

သောအရပ်ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ။ ဒသဟိစက္ကဝါဠ သဟသေ
 ဟိ၊ ဇာတိစေတပေါင်း၊ သောင်းစကြဝဠာတိုက်တို့မှ။ အာဂမ္မ၊
 အညီတညွတ်တည်း စဉ်းဝေးရောက်လာကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္တိ
 သိန္ဓေန၊ ဘယ်ညာမလပ်ကောင်းစွာနေထိုင်ကြသော။ ဒေဝါနံ
 ဂဏေန ပရိဝါရိတော၊ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းဖြင့်ခြံရံလျက်။ မာ
 တရံ၊ မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသောသန္တုသိတမိနတ်သားကို။ ပမ
 ခံကတွာ၊ ရှေ့ကိုင်ဦးဖျား၊ အကြီးထားသည်ကိုပြု၍။ တဿာ
 ပညာယ၊ ထိုသဗ္ဗညုတဇ္ဈညာဏ်တော်၏။ တေဇသာ၊ အစွမ်းသုံး
 ပါးတန်းခိုးအားဖြင့်။ အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂံ၊ ရှည်လျားသောခရီး
 အစဉ်နှင့်တူသော အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းဒေသနာတရားတော်
 မြတ်ကို။ ဒေဝါနံ၊ သောင်းလောကဓာတ်က စည်းဝေးရောက်
 လာကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့အား။ သမ္ပဝတ္တယိ၊ နည်းနာစုံလင်၊
 ပုံပြင်ထွေပြား၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူလေပြီ။ ဇေမာဒိရု
 ဏူပေတံ၊ ဤသို့စသော ရုဏ်တော်အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ
 သော။ တံဂေါတမံ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းတရားတော်မြတ်ကို
 ဟောတော်မူတတ်သောဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံ
 ပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တော်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး
 ၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

ဒုတိယပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာပြီး၏။ ။

၃-တတိယပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ။

ဧဝံမေသုတံ၊ ဧကံသမယံဘဂဝါအန္တရာစရာဇဂဟံအန္တရာ
 စနာဠန္ဒံ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဒိုပန္နောဟောတိ မဟာတာဘိက္ခုသံဃောန
 သန္တိ ပဉ္စမတ္တေဟိဘိက္ခုသတေဟိ။ ။ ဤသို့စသည်ကား၊
 သုတ်သီလက္ခန္ဓာ၌ ဖွင့်တော်မြတ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းမိန့်တော်မူလာ၊

ပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ အဓိန္ဒေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်း ခဿား၊ သုံး
 လောကသေဌ်နှင်း တရားမင်းဓမ္မရာဇ် ဖြစ်တော်မူသော လက္ခ
 ဏာကြီးငယ် ရောင်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်တောက်ပ
 စွာတန်းဆာဆင်လျက်၊ မဟာသာရိပုတ္တရာ၊ မဟာမောဂ္ဂဏာန်
 လကျာလက်ဝဲအကြီးအမှူးရှိသော သဃိာငါးရာတို့နှင့် တကွ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နာဠန္ဒမြို့၏အကြား၊ အခါတပါး ရောက်တော်မူ
 သောအခါ၊ တယူဇနာခွဲအဝှန်းရှည်သောခရီးသို့ ရွှေတောင်အ
 လား၊ မားမားကြွသွားတော်မူသော၊ ငါတို့ဂေါတမကိုယ်တော်
 ဘုရားသည်၊ မဂဓတိုင်းရာဇဂြိုဟ်ပြည် သရက်ဥယျာဉ်တော၊
 ဗိမ္ဗိသာရမင်းစံတော်မူရာမင်းကွန်းထီးဖြူ ရုံမဏ္ဍပ်အိမ်တော်
 ၌၊ သဃိာတော်မြတ်အပေါင်းနှင့်တကွတညဉ့် ကိန်း၍နေတော်
 မူ၏။ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ ဝယ်၊ ဆရာသုပ္ပိယပရိဗိုဇ်၊ တ
 ပည့်ဗြဟ္မဒတ်လုင်၊ ဤ ၂ ယောက်တို့တွင်၊ ဆရာက၊ ရတနာသုံး
 ပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုကဲ့ရဲ့၏။ တပည့်က၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်
 ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းလျက်သရက်ဥယျာဉ်မင်းကွန်း၌ နေလာကြ
 ၏။ ထိုအကြောင်းကိုတပည့်သား သဃိာတော်အပေါင်းတို့က၊
 ရွှေနားတော်ကြား လျှောက်ထားလေသည်ရှိသော်၊ လူသုံးပါး
 တို့၏ မကိုဋ်၊ သုံးကျွန်းလုံးဝယ် နေမင်းတဆူသာ ဖြစ်တော်မူ
 သော၊ ငါတို့ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ ဆရာသုပ္ပိယပရိဗိုဇ်၊
 တပည့်ဗြဟ္မဒတ်လုင် ၂ ဦးတို့၏ရတနာသုံးပါးအားကဲ့ရဲ့ခြင်း၊
 ချီးမွမ်းခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဗုဒ္ဓသီလဝဂ်၊ မဇ္ဈိမသီလဝဂ်၊ မ
 ဟာသီလဝဂ်အားဖြင့် (၃) ပါးသောဝဂ်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်ထ
 သော။ (၆၂) ဖြာမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ကွန်ရက်ကိုသဗ္ဗညုတဥာဏ် ဝဇီရ
 စိန်စက်ဖြင့်ကြွင်းကျန်မရှိအကုန်ဘောက်ထွင်း ချိုးဖျက်တော်
 မူလျက်၊ ရှေးဦးစွာဗြဟ္မဇာလမည်ဆန်း သုတ္တန်ပါဠိတော် မြတ်
 ကျမ်းကိုတသောင်းသောလောကဓာတ်ကိုဆတ်ဆတ်တုန်လှုပ်
 စေတော်မူလျက်၊ ဟောမြှောက်တော်မူသည်။ ။

ထိုမှတဆန်း၊ တခန်းရောက်ပြန်သောအခါ ဂယ်၊ မဂဓတိုင်း

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဆေးဆရာဇိဝက၏သရက်ဥယျာဉ်တောဝယ်၊
တရားစစ်သူကြီး မဟာသာရိပုတ္တရာအမှူးရှိသော ကိုးရဲကိုး
ကျိပ်အခြံအံ့ရှိသောသင်္ဃာတော်တို့နှင့်တကွ၊ ကောသရရာဇာ
မြင်သော် မင်းကဲ့သို့ရဲရင့်သပ္ပာယ်နှင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မဂဓ
တိုင်းရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီးကိုအစိုးရတော်မူသော၊ အဇာတသတ်
မင်း ဘုရားသည်၊ တဆွဲရှစ်ခေါဘဏီ စစ်သည် ဗိုလ်မှူး ခြံရံ
လျက်၊ အဓိန္ဒေယျမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရောက်လာသောအ
ခါ၊ အတိုင်းမသိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကိုစွန့်၍၊ ဘုရားပစ္စေက
ဗုဒ္ဓ၊ အရိယာသူတော် ကောင်းတို့သာ ဝတ်ရုံစမွာယ်ခြင်းငှါ
ထိုက်သော်၊ အရဟတ္တဓဿဘွယ်ဖန်ရေစွတ်စွန်းဝတ်သင်္ကန်း
ကိုဝတ်ရုံတော်မူကြ၍၊ ရဟန်းပြုတော်မူရှာသော ရဟန်းတော်
မြတ်တို့၏၊ ပစ္စက္ခ တမလွန်အကျိုးကို မေးလျှောက်တော်မူရာ၊
သင်္ဃာတော် အပေါင်းတို့ကို ခုံသက်သေအရာထား၍ အဇာ
တသတ်မင်းဘုရားကို အကြောင်းပြုပြီးလျှင်၊ ဗုဒ္ဓသီလဝဂ်၊ မဇ္ဈိ
မသီလဝဂ်၊ မဟာသီလဝဂ် သုံးပါးတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်ထ
သော၊ သာမညဗလသုတ္တန်ကို (၂) ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူ
ပြန်သည်။ ။

ထိုမှတစ်ဆင့်၊ တရံတခါဝယ်၊ ဘုန်းတော်ပဝင်းသဗ္ဗညုတ
ကိုယ်တော်ရှင်သည်၊ ကောသလတိုင်းဣန္ဒာနက်လပုဏ္ဏားရွာသို့
သင်္ဃာငါးရာတို့ဖြင့် ခြံရံတော်မူလျက် ဒေသစာရိတ္တချီတော်မူ
လေသော်၊ ကောသလတိုင်းသာဝတ္ထိပြည်ဣန္ဒာနက်လမည်သော
ပုဏ္ဏားရွာအနီးဣန္ဒာနက်လတောအုပ်ကြီးအရပ်၌ရောက်တော်
မူ၍ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါဝယ်၊ ဣန္ဒာနက်လပုဏ္ဏား
ရွာသား ပေါက္ခရသင်္ဂဟပုဏ္ဏားကြီးသည် ကောသလမင်းဘု
ရားပေးသနားတော်မူအပ်သော ဥက္ကဋ္ဌာမည်ဆန်း၊ နိဂုံးမြို့နန်း၌
မင်းလုပ်၍နေသောအခါဝယ်၊ ခေတ်သုံးရပ်လုံး၊ အဆုံးမရှိပျံ့နှံ့
တော်မူသော ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကို ကြားသိ
တော်မူရသည်ဖြစ်၍၊ ဗေဒင်သုံးပုံမဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်း၊

ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်အောင်တတ်သော တပည့်အမွဉ်လုပ်
ပုဏ္ဏားကိုစေလွှတ်တော်မူ၍ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား၏သုံးဆွဲနှစ်
ဖြာယောကျာ်းမြတ်တို့၏လက္ခဏာကြီးကိုသိအောင်စုံစမ်းမေး
မြန်းကြလေ စေလွှတ်တော်မူလတ်သော်၊ အမွဉ်ပုဏ္ဏား လုပ်
သည်ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကိန်းတော်မူရာအရပ်သို့ချဉ်းကပ်
ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်မြတ်အား၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျာ်း
မြတ်တို့၏လက္ခဏာကိုလျှောက်ထားသည်ရှိသော်၊ ၎င်းအမွဉ်
လုပ်၊ ပေါက္ခရသမာတိပုဏ္ဏားတို့ကိုအကြောင်းပြု၍သုံးဆွဲနှစ်ဖြာ
ယောကျာ်းမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီးဂုဏ်တို့ဖြင့်တန်းဆာ
ဆင်အပ်သော၊ အမွဉ်သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို (၃) ကြိမ်
မြောက်ဟောတော်မူပြန်သည်။ ။

တရံရောအခါသဗ္ဗညုတဘုရားရှင်သည်၊ အင်္ဂတိုင်းစမ္မာန
ဂိုရ်ပြည်သို့ သင်္ဃာ ငါးရာနှင့်တကွ ဒေသစာရိ ကြွချီတော်မူ
သည်ရှိသော်၊ အင်္ဂတိုင်းစမ္မာနဂိုရ်ပြည်အနီး ဂဂ္ဂရာမည်သော
ရေကန်ကြီးအနီးတောအုပ်ကြီး၌သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထို
အခါ၌ ထိုကန်၌ စမ္မာနဂိုရ်ပြည်သား သောဏဒန္တပုဏ္ဏားကြီး
သည်စမ္မာနဂိုရ်ပြည်သားပုဏ္ဏားသူဌေးတို့နှင့်တကွ၊ ဘုရားရွှေ
မျက်နှာတော်ကိုဖူးမြင်ရအောင်လာရောက်ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏။
ထိုသို့ လာရောက်သောအခါ၊ သောဏဒန္တ ပုဏ္ဏားကြီးကို အ
ကြောင်းပြု၍ သင်္ဃာငါးရာတို့အားဓမ္မပဋိဂ္ဂဟကအရာ၌ ထား
တော်မူပြီးလျှင်၊ အင်္ဂတိုင်းမသိသောဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
ပြလျက်၊ သောဏဒန္တသုတ္တန်ဒေသနာကို (၄) ကြိမ်မြောက်
ဟောတော်မူပြန်သည်။ ။

တရံရောအခါဝယ်၊ ဘုန်းတော်ပဝင်း၊ ရွှေလမင်းကဲ့သို့၊ အ
လွန်ဇေးမြဲသပ္ပာယ်၊ တင့်တယ်တော်မူသောရွှေကိုယ်တော်ဘုရား
ရှင်သည်၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌ သင်္ဃာတော်ငါးရာခြံရံလျက် ဒေ
သစာရိ ကြွချီတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း-ခါနုမတ
မည်သောပုဏ္ဏားရွာသို့ ရောက်တော်မူ၍၊ ခါနုမတရွာ၏အနီး

သရက်ဥယျာဉ်တော်ကြီးဝယ်၊ သိတင်းသုံးနေတော့မူ၏။ ထိုအခါ၌၊ ခါနုမတပုဏ္ဏားရွာသား ကုဋေန္တအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားကြီးသည်၊ ခါနုမတရွာသား ပုဏ္ဏားအများတို့နှင့်တကွ၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်အထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြပြီးလျှင်၊ ယဇ်ကြီးပူဇော်ရာ၌ အကျိုးရှိမရှိကို လျှောက်ထား လတ်သော်၊ ၎င်းရွာသားပုဏ္ဏားများနှင့်တကွ၊ ကုဋေန္တပုဏ္ဏားကြီးကိုအကြောင်းပြု၍၊ တရားနှင့်အညီ၊ ယဇ်ကြီးပူဇော်ရခြင်း၏ အတိုင်းမသိသောအကျိုးကြီးမြတ်သည်ကိုပြလျက်၊ ကုဋေန္တဒေသနာတရားကို(၅)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံရောအခါ၊ အဓိန္ဒေယျ၊ သုံးလောကထွတ်ထား၊ ဘုရား၏ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ ဝေသာလီပြည်မဟာဝုန်တော၊ စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်တင်သော ရွှေကျောင်းသာဝယ်သိတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ၌ကောသလတိုင်းသားပုဏ္ဏားအများမဂဓရာဇ်တိုင်းသားပုဏ္ဏားအများတို့သည်ကြီးမြတ်သောလိစ္ဆဝိပရိသတ်နှင့်တကွဘုရားရှင်ရှိရာသို့ ဆည်းကပ်ဖူးမြော်ရောက်လာကြကုန်၏။ ထိုအခါထိုပုဏ္ဏားတို့နှင့်တကွမဟာလိအမည်သောလိစ္ဆဝိမင်းကိုအကြောင်းပြု၍များစွာသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုဟောပြတတ်သော၊ မဟာလိသုတ္တန်ဒေသနာတရားတော်မြတ်ကို(၆)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံရောအခါ၌၊ ဘုန်းတော်ပဝင်း၊ အမင်းမင်းတို့၏မင်္ဂုဒ္ဓိတဆူဖြစ်တော်မူသောသဗ္ဗညုကိုယ်တော်ဘုရားသည်၊ ကောသလ္လိပြည် အနီးဝယ်၊ ဧသာသက သူဌေးသည် ဆက်ကပ်လှူအပ်သော ဧသာသိတာရုံ ရွှေဘုံ ကျောင်းတော်မြတ်၌၊ သင်္ဃာတော်အများနှင့်တကွ သိတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ၌၊ မုဏ္ဍိယမည်သောပရိဗိုဇ်ရဟန်း၊ ဒါရုပတ္တိကတပည့်ဖြစ်သောဇာလိယပရိဗိုဇ်ရဟန်းနှစ်ယောက်တို့ကိုအကြောင်းပြု၍၊ အတိုင်းမသိသောရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြတော်မူလျက်၊ ဇာလိယသုတ္တန်ဒေသနာကို(၇)ကြိမ်မြောက်ဟောကြားတော်မူသည်။ ။

တရံရော အခါဝယ်၊ဘုန်းရောင်ပဝင်း၊ လောက ထွတ်ထား
ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ဥရုညနိဂုံးအနီး၊ ကဏ္ဍထလမည်
ကျော်၊မိဂဒါဝုန်တော၌၊ သဃိတော်အများနှင့်တကွသီတင်း
သုံးနေတော်မူ၏။ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အဝေလက၊က
ဿပတိတ္ထိတက္ကတွန်းကိုအကြောင်းပြု၍များစွာသော တိတ္ထိတို့
အကျင့်၊ သူတော် ကောင်းတို့အကျင့်ကိုပြုလျက်၊ ခြင်္သေ့မင်း
ဟန်ရဲရင့် လှစွာသောအသံကို ကျူးရင့်တော် မူပြီးလျှင်ဟော
တော်မူအပ်သော မဟာသီဟ နာဒသုတ္တန်ဒေသနာကို (၈)
ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူပြန်သည်။ ။

တရံရောအခါဝယ်၊ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည် သာဝတ္ထိ
ပြည် အနာထပိဏ် သူဌေးအရံ၌ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌
သဃိတော်အများနှင့်တကွသီတင်းသုံး၍နေတော်မူ၏။ ထိုသို့
နေတော်မူသောအခါ၊ ပေါဋ္ဌပါဒပရိဗိုဇ်ရဟန်းကို အကြောင်း
ပြု၍များစွာသောဈာန်အဘိညာဉ်တန်းခိုးကိုပြုလျက်၊ ပေါဋ္ဌပါ
ဒသုတ္တန်ဒေသနာကို(၉)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူပြန်သည်။ ။

တရံရောအခါအရှင်အာနန္ဒာသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထ
ပိဏ်အရံဇေတဝန်ရွှေကျောင်းတော်၌၊ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံကြွ၍
မကြာမြင့်မီနေတော်မူလျက်၊ ဒေါတေယျပုဏ္ဏား၏သား၊ သုဘ
လင်ကိုအကြောင်းပြု၍ပဉ္စက္ခန္ဓဂုဏ်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်
သောသုဘသုတ္တန်ဒေသနာကို (၁၀)ကြိမ်မြောက် ဟောတော်
မူသည်။ ။

တရံရောအခါ သဗ္ဗညုရှင်စောဘုရားသည်၊ နာဠန္ဒမြို့တော်
ကြီးအနီး၊ပဝါရိကသူဌေးကြီး၏သရက်ဥယျာဉ်တော၌၊ကေဝန
သူဌေးကြီးကိုအကြောင်းပြု၍၊ ၆၂ ဖြာမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကွန်ရက်ကို
ဖျက်ဆီးလျက်၊ အသင်္ခတဓာတ်နိဗ္ဗာန်မြတ်ကိုပြတော်မူလျက်၊
ကေဝနသုတ္တန်ဒေသနာကို(၁၀)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူသည်။

တရံရောအခါရွှေကိုယ်တော်ဘုရားသည် ကောသလတိုင်း
တို့၌ သဃိတော် ငါးရာတို့နှင့်တကွ ဒေသဟာရိကြွချီးတော်မူ

သည့်ရှိသော်၊ သါလာဝတိအမည်ရှိသောမြို့သို့ရောက်၍သီတင်းသုံး
နေတော်မူပြီးလျှင်၊ ရောဟိစ္စပုဏ္ဏားကြီးကိုအကြောင်းပြု၍ယုတ်
မာသောမိစ္ဆာအဘို့ကွန်ရက်ကိုဖျက်ဆီးပြီးလျှင်၊ လောကုတ္တရာ
တန်ဆောင်ဆီမီးကိုညှိထွန်းတော်မူလျက်၊ ရောဟိစ္စသုတ္တန်ဒေ
သနာမြတ်တရားကို(၁၂) ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံရောအခါ၌၊ ရွှေကိုယ်တော်ဘုရားကောသလတိုင်းတို့၌
သင်္ဃာင်းရာနှင့် တကွဒေသစာရိတ္တရှိသည်ရှိသော်၊ ကောသ
လတိုင်းမနုဿာကဋ္ဌမည်သောပုဏ္ဏား ရွာသို့ ရောက်တော်မူ၍၊
မနုဿာကဋ္ဌပုဏ္ဏားရွာ၏မြောက် အဓိရဝတိအမည်ရှိသောမြစ်
ကမ်းပါးဝယ် သရက်ဥယျာဉ်တောအုပ်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေ
တော်မူသောအခါ၊ ထင်ပေါ်ကျော်စောကုန်သောမနုဿာကဋ္ဌ
မြို့နေစက်ပုဏ္ဏား၊ သာရက္ခပုဏ္ဏား၊ ပေါက္ခရသတိပုဏ္ဏား၊
ဇာဏုသောဏီပုဏ္ဏား၊ တောဒေယျပုဏ္ဏား၊ ထိုမှတပါးသူဌေး
ပုဏ္ဏားမျိုးများစွာကိုအကြောင်းပြု၍၊ ထူးကဲလွန်မြတ်၊ ဝိဇ္ဇာသုံး
ပါးတရားဓာတ်ကိုပြု၍တေဝိဇ္ဇာသုတ္တန်ဒေသနာ မြတ်ကို (၁၃)
ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူသည်။ ။

ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား ၃ ပါးသောဝဂ် ၁၃ ပါးသောသုတ္တန်
တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သောအထူးထူးသောတိုင်းနိုင်ငံပြည်
ရွာမြို့နိဂုံးသို့နေတော်မူလျက်ဟောတော်မူအပ်သောသီလက္ခန္ဓာ
ပါဠိတော်မြတ်ကို ဟောတတ်သော ဒေသကရုပ်ပွားသဏ္ဌာန်
ပူဇော်ရန်ဂါထာတည်း။ ။

တတ္ထတတ္ထဝိဟရန္တော၊ အပရိမိတဂုဏောဘဂဝါ။ တံတံ
ပုဂ္ဂလံအာရတ္တ၊ တေရသမဏ္ဍိတံသုတ္တံ။ တိဝဂ္ဂပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သာဒ
ရံဝဇ္ဇေတံဂေါတမံ။ ။ အပရိမိတဂုဏော၊ မနှိုင်းရှည်အပ်သော
ကောင်းကင်သမုဒ္ဒရာမြေပြင်မဆံ့ ပျံ့နှံ့ကြီးကျယ်သော ဘုန်း
ကြက်သရေ ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိတော်မူထသော။ ဘဂဝါ၊ သကျ
ပုတ္တဂေါတမမည်ကျော် ကိုယ်တော်ဘုရားသည်။ တတ္ထတတ္ထ၊
ထိုထိုတိုင်းပြည် နိဂုံးနေပုဒ်အရပ်ဒေသတို့၌။ ဝိဟရန္တော၊ ယာ

ပထလေးလီမျှတင်းညီစွာနေတော်မူလျက်။ တံတံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကို။ အာရဏ္ဏ၊ အကြောင်းပြုတော်မူ၍။ တိဝဂ္ဂပ
 နိမဏ္ဍိတံ၊ ရုဉ္ဇသီလဝဂ်၊ မဏ္ဍိမသီလဝဂ်၊ မဟာသီလဝဂ်အား
 ဖြင့် ၃ ပါးသောဝဂ်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။ တေရ
 သမဏ္ဍိတံ၊ ဗြဟ္မဇာလ သုတ်အစ၊ တေရိဇ္ဇသုတ်အဆုံးရှိသော
 ၁၃ပါးသောသုတ္တန်ဒေသနာတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။
 သုတ္တံ၊ သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ကောင်း
 စွာဟောကြားတော်မူလေပြီ။ တံဂေါတမံ၊ အနန္တလုံး၊ အဆုံးမရှိ
 သောဂုဏ်ကျေးဇူး ဘုန်းကြွက်သရေတော်မြတ် အပေါင်းနှင့်
 ကောင်းစွာပြည့်စုံသော သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်မြတ်ကိုဟော
 ကြားတော်မူတတ်သော ထိုဂေါတမမည်ကျော် ကိုယ်တော်
 မြတ်ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။
 ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ ဆယ်စုံလက်တင်၊ ရှိပန်ဆင်လျက်၊ ကြည်လင်သဒ္ဓါ၊
 ရှိခိုးပူဇော်၊ မူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

တတိယပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာပြီး၏။ ။

စတုတ္ထပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ။

သုတ်မဟာဝါကိုဟောတော်မူသောဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို
 ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

ဇာတိ၊ အာဏာ၊ ဝိသယာ၊ ဟု-သုံးဖြာခေတ်လုံး၊ စကြဝဠာ
 တိုက်အတွင်းဝယ်၊ အနန္တဘုန်းရောင်ဖြင့်တောက်ပ တင့်တယ်
 သောတဆူနေမင်းသာဖြစ်တော်မူသောအဓိဇ္ဈေယျသုံးလောက
 ထွတ်ထား ဘုရားရှေ့ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ ကောသလ တိုင်း
 သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးလကျီတောင်စွန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း
 တော်၌၊ အနာထပိဏ်မည်ခေါ်၊ သူဌေးတော်မြတ်၏အရံအတွင်း
 ဝယ်၊ ကရေရိအမည်ရှိသောတရားသဘင်ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌လော

ကဓာတ်ပတ်ကုံး အဆုံး မရှိသော ဝေနေယျသတ္တဝါ ကြာအ
 ပေါင်းတို့အားတရားမြှောက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူလျက်၊ ယာ
 ပထလေးဘော်ဖြင့်သိတင်းသုံးစံနေတော်မူ၏။ ထိုသို့နေတော်မူ
 သောအခါဝယ်၊ ကရေရိအမဉ်ရှိသောတရားသဘင်တော်မြတ်
 နှိသဃာတော်မြတ်အပေါင်းတို့အား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသတရားနှင့်စပ်
 သောဓမ္မကထာ တရားစကားကိုတိုင်ပင်၍ နေတော်မူကြစဉ်၊
 ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်နားဖြင့် ကြားတော်မူ၍၊ ရွှေတောင်အ
 လားမားမားကြွတော်မူလာပြီးလျှင်၊ ကရေရိတရားသဘင်ထက်
 သို့တက်တော်မူလျက်၊ ရောင်ခြည်တထောင်ကိုဆောင်သောနေ
 လှင်ကဲ့သို့မြဲမြံသပ္ပာယ်ထက်ဝယ် ဘွဲ့ခွဲနေတော်မူပြီးလျှင်၊ အာ
 ယာပထဘိက္ခဝေတေရဟိကထာယံသန္နိသိန္နာ။ ကရဝိက်ကြိုး
 ကြာဖြိဟ္ဗာမင်းတို့၏ အသံမက၊ သန့်ရှင်းသာယာ၊ သိသာနာ
 ဘွယ်၊ လူပေါရယ်မှ၊ အပမထွက်၊ လုံးနက်ပဲ့တင်၊ အင်္ဂါရှစ်
 ဘော်၊ အသံတော်ဖြင့်၊ မိန့်တော်မူပြီး၍ မေးတော်မူလေသော်၊ ထို
 စည်းဝေးရောလောသောသဃာတော်မြတ်အပေါင်းတို့က၊ ရှေး
 လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာအဆူဆူဝယ် ပွင့်တော်မူရှာကုန်သော
 အဆူဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ ပုဗ္ဗေနိဝါသအဘိညာဉ်နှင့် စပ်
 သောစကားကိုတိုင်ပင်၍ နေပါကြောင်းကို ရွှေအားတော်ကြား
 လျှောက်ထား ကြသည်ရှိသော်၊ ဣန္ဒြေယျာထနော တုမ္ပေဘိက္ခ
 ဝေ ပုဗ္ဗေနိဝါသပဒိုသံယုတ္တံ ဓမ္မိံကထံသောတုန္တိ၊ မွေးကြွ
 သင်းပျံ့မေးလတ်ပြန်သောအခါ၊ တေဿဘဂဝါကါလောတေ
 သသုဂတကာလော ယံ ဘဂဝါပုဗ္ဗေနိဝါသပဒိုသံယုတ္တံ ဓမ္မိံ
 ကထံ ကရေယျ ဘဂဝတောသုတွာ ဘိက္ခုဏေရေသန္တိတိ။
 လျှော့ထားလတ်သောစကားကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဝိပဿီထင်
 ကျော်ရှေးကိုယ်တော်ဘုရားတို့၏အတိုင်းမသိသောဂုဏ်ကျေး
 ဇူးတို့ကိုတန်းဆာဆင်ပြီးလျှင်၊ မဟာပဒါနသုတ္တန်မည်ဆန်းဒေ
 သနာတော်တခန်းကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူလေသည်။ ။

တရံရောအခါ၊ အဓိန္ဒြေယျသုံးလောကထွတ်ထားဘုရား၏

ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ ကုရုရာဇ်တိုင်းကမ္ဘာသမ္ပေနိရုံးရှာ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ၊ ဇေတဝန် ၅ ကြိမ်ရသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ (၁၂) တန်အင်္ဂါတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်နှင့်စပ်သော မဟာနိဒါနသုတ္တန်ဒေသနာကို (၂) ကြိမ်မြော်ဟောတော်မူလေသည်။ ။

တရံရောအခါ၊ ရွှေကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှိ ရွှေကုဋ်တောင်ဝယ်သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းကြီးကိုအစိုးရသောဝေဒေဟီ မိဘုရား၏သားတော်အဇာတသတ်မင်းကို အကြောင်းပြု၍ ၇ ပါးသောအပရိဟာနိယတရားတို့ကို တန်းဆာဆင်လျက် မြော်ဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိသောမဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တန်ဒေသနာတော်ကို (၃) ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူပြန်သည်။ ။

တရံရောအခါ၊ ရွှေကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ ကုသိနာရုံပြည်အကွေ့ဖြစ်သောမဇ္ဈာမင်းတို့၏အင်ကြင်းဥယျာဉ်တောအလယ် ခင်းထားအပ်သောရတနာ ရွှေညောင်စောင်းအထက်ဝယ်၊ မြော်သို့ဦးခေါင်းပြုလျက် လျောင်းစက်မွေ့လျော် စံနေတော်မူသောအခါ၊ ဇေတဝန်ငါးတန်အမိန့်တော်ကို ခံတော်မူသောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်ကိုအကြောင်းပြု၍၊ နှစ်ဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိသော ပါဠိအစဉ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သောမဟာသုဒဿနသုတ္တန်ဒေသနာ မြတ်တရားကို (၄) ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူပြန်သည်။ ။

တရံရောအခါ၊ အစိန္တေယျသုံးလောကထွတ်ထား ဘုရားရွှေကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ နာတိကမြို့အုဋ်ကျောင်းတော်ကြီးဝယ် သီတင်းသုံးနေတော် မူသောအခါ၊ ရတနာမြတ် ပုလဲနတ်ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြ ကုန်သော တမလွန်ဘဝပြောင်းသွားကြသောဒါယကာဒါယိကာမတို့ကို အကြောင်းပြု၍တဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဇနဝသဘသုတ္တန်တရားကို (၅) ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူပြန်သည်။ ။

တရံရောအခါ၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထားဘုရားရွှေကိုယ်တော်မြတ်
သည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ဝယ်သီတင်းသုံးနေတော်
မူသောအခါ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက်ကို အ
ကြောင်းပြု၍နှစ်ဘာဏဝါရပါဠိအစဉ်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်
သောမဟာဂေါဝိန္ဒသုတ္တန်တရားကို(၆)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူ
လေသည်။ ။

တရံရောအခါ၊ အဓိန္ဒေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်း ခဿား၊ သုံးလော
ကရာဇာသည်၊ ဘဂ္ဂတိုင်းကဝိလဝတ်ပြည် မဟာဝုန်တောကြီး
မြိုင်လယ်၌ရဟန္တာဖြစ်သစ်စ ငါးရာသောသာကီဝင် ရဟန္တာ
တို့နှင့်တကွ သီတင်းသုံး နေတော် မူသောအခါ၊ တသောင်း
သောလောကဓာတ်မှစည်းဝေးရောက်လာသော နတ်ဗြဟ္မာအ
ပေါင်းကိုအကြောင်းပြု၍၊ အထောင်မကသောဂါထာဒေသနာ
တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်ထသော၊ မဟာသမယသုတ္တန် ဒေသနာ
တော်ကို(၇)ကြိမ်မြောက်ဟောကြားတော်မူလေသည်။ ။

အခါတပါးဝယ်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ မဂဓရာဇ်
တိုင်းရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရှေ့အဗ္ဗသဏ္ဌပုဏ္ဏားရွာ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်
ပြည်မြေဝေဒိသကတောင်ပိဏ္ဍသာလ ဂူလိုဏ်ဝယ်သီတင်း
သုံးနေတော် မူသောအခါ၊ နတ်ပြည်နှစ်ထပ်ကို အစိုးရသော
သိကြားနတ်မင်းကြီးကို အကြောင်းပြု၍ များစွာသော ဂါထာ
ရုဏ္ဏီယတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သောသက္ကပဉ္စသုတ္တန်ဒေသ
နာကို(၈)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူပြန်သည်။ ။

တရံရောအခါ၊ ဘုန်းရောင်ပဝင်း၊ အဓိန္ဒေ ၅၀၀ သုံးလူ့ မင်း
သည်၊ ကုရုရာဇ်တိုင်းကမ္ဘာသဓမ္မ နိဂုံးရွာဝယ် သီတင်းသုံးနေ
တော် မူသောအခါ၊ ကုရုရာဇ်တိုင်း ကမ္ဘာသဓမ္မ နိဂုံးရွာသား
ရဟန်း၅၀၀လူတို့ကို အကြောင်းပြု၍ (၁၄) ပါးကာယာနုပ
ဿနာသတိပဋ္ဌာန်တရား၊ ဝေဒနာခြောက်ပါး၊ ဝေဒနာနုပဿ
နာသတိပဋ္ဌာန်တရား၊ ဖိတ်(၁၆)ပါး၊ ဖိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်
တရား၊ နိဝရဏပဗ္ဗ၊ ခန္ဓပဗ္ဗ၊ အာယတနပဗ္ဗ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ၊ စတု

သစ္စပဗ္ဗ၊ စသညမြားမြောင်၊ ပဗ္ဗအပေါင်းဖြင့် တန်းဆာဆင်
အပ်သောဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊ ဤသို့သဒုလျှင် လေးပါး
သောသတိပဋ္ဌာန်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော မဟာသတိ
ပဋ္ဌာနသုတ္တန်ဒေသနာကို- (၉)ကြိမ်မြောက် ဟောတော်မူလေ
သည်။ ။

တရံရောအခါ၊ ဆန်းကြယ်ထွေပြား၊ တရားဟောတတ်၊ ဂုဏ်
သကတ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဝိစိတြံအရာတေဒဂ်တင်ထီးအပ်သောအ
ရှင်ကုမာရကဿပမည်ကျော်မထေရ်တော်မြတ်သည်၊ ကော
သလတိုင်းကြီး၌တပည့်ငါးရာ သင်္ဃာ အပေါင်း၌ရံလျက် ဒေ
သစာရိတြုချီတော်မူလတ်သော်၊ ကောသလတိုင်းတွင်သေတ
ဗျမြို့သို့ရောက်တော်မူ၍ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ၊ ပါ
ယာသီရာဇညမင်းကိုအကြောင်းပြု၍၊ နည်းနာစုံလင်၊ ပုံပြင်ထွေ
ပြား၊ ဆန်းကြယ်သောတရားဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သောပါယာ
သီရာဇညသုတ္တန်ဒေသနာကို (၁၀)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူ
ပြန်သည်။ ။

တတ္ထတတ္ထဝိဟရန္တော၊ တိဗုဒ္ဓဓမ္မောကဒိဝါကရောဇိနော။
တံတံပုဂ္ဂလံအာရဟန္တ၊ အဒေသယိမဟာဝဂ္ဂသုတ္တန္တံ၊
ဒသသုတ္တပဒိုမဏ္ဍိတံ၊ သာဒရံဝန္ဓေတံဂေါတမံ။ ။

တိဗုဒ္ဓဓမ္မောကဒိဝါကရော၊ ဇာတိ၊ အာဏာ၊ ဝိသယာဟု၊
သုံးဖြာသောဘုရားခေတ်၌ပြိုင်ဘက်ကင်းသူ၊ တဆူနေမင်းသာ
ဖြစ်တော်မူထသော။ ယောဇိနော၊ အကြင်ငါးမာရ်အောင်မြင်ဘု
ရားရှင်သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ကောသလတိုင်းသာဝတ္ထိပြည်၊ စ
သည်များထွေ၊ ထိုထိုဒေသအရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ ဝေနေယျသတ္တ
ဝါ အပေါင်းတို့အား ဒေသနာမြှိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော် မူ
လျက် သီတင်းသုံးနေတော်မူ၍။ တံတံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်အ
ပေါင်းကို။ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒသသုတ္တပဒိုမဏ္ဍိတံ၊ ဆယ်
သုတ်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။ မဟာဝဂ္ဂသုတ္တန္တံ၊ မ
ဟာဝါ သုတ္တန်တရားဒေသနာမြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ကောင်း

စွာဟောကြားတော်မူလေပြီ။ တံဂေါတမံ၊ မဟာဝါသုတ္တန်တရားကို ဟောကြားတော်မူတတ်သော ထိုဂေါတမမည်ကျော် ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားကို။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝန္ဓေဝန္ဓါမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သီးဖြူဆွ၊ တောပသော လက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော် မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ စတုတ္ထပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာပြီး၏။ ။

ပဉ္စမပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ။

သုတ်ပါထေယျကိုဟောသောဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

လူသုံးပါးတို့၏ ပတ္တမြားမှန်ကူဖြစ်တော်မူသော အဓိန္ဒေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသား မဟာဓမ္မရာဇ်တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညုရှင်စောဘုရားသည်၊ မလ္လာတိုင်းအနီးအရပ်မလ္လာတိုင်း မလ္လာမင်းတို့၏အနုပိယမြို့ရွာနိဂုံး၌ နေတော်မူသောအခါ၊ ဘဂ္ဂဝအနွယ်ပရိဗိုဇ်ရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍အနုတ္တရဘုရားဂုဏ်တော်အနန္တကိုပြုလျက်၊ ပါထိကသုတ္တန်ဒေသနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံသော်တုံ၊ သုံးလောကသေဌ်နှင်းတရားမင်းမြတ်သည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ဝယ် သီတင်းသုံး နေတော် မူသောအခါ၊ နိဂြောဓပရိဗိုဇ်ရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍၊ အတိုင်းမသိသောဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြုလျက်၊ ဥဒုဗ္ဗရိကသုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို(၂)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံသော်တုံ၊ သုံးလူ့ဘဝရမေ၊ အဓိန္ဒေယျထွတ်ထား၊ ဘုရားရွှေကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းမာီတုလနိဂုံးဝယ် သီတင်းသုံး နေတော် မူသော အခါ၊ တပည့် သင်္ဃာတော် အပေါင်းကို ခုံသက်သေအရာ တည်ထား၍၊ တဆွဲနှစ်ဖြာ စကြာ

မင်းတို့၏ကျင့်ဝတ်ကို ပြတော်မူပြီးလျှင်၊ စက္ကဝတ္တိသုတ္တန်ဒေသနာတော်တရားကို(၃)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံသေဝံတုံ၊ ဘုန်းတော်မြောက်စုံ၊ ဂုဏ်တော်သခင်ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်ပုဗ္ဗာရုံဝိသာခါဒါယိကာမကြီးပြသန်၌သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ၊ ပါဝါရိကသေဋ္ဌ ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏားလုပ်နှစ်ယောံကို အကြောင်းပြု၍၊ ကမ္ဘာတည်ဟန်ပျက်ဟန်ကိုပြတော်မူလျက်၊ အဂ္ဂညသုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို(၄)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံသေဝံတုံ၊ အဓိန္ဒေယျ သုံးလူ့ဘ ကိုယ်တော် ဘုရားသည်၊ နာဠန္ဒမြို့ ပါဝါရိကသရက်ဥယျာဉ် တောဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော် မူသော၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထူးနှင့်တူသော ဥာဏ်ပညာကြီးတော်မူသော လကျာတော်ရံ မဟာသာရိပုတ္တရာ ထေရ်မြတ်သည်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားကို ခုံသက်သေအရာ တည်ထား၍၊ ရှေးရှေးသောကမ္ဘာဝယ်ပွင့်တော်မူရှာကုန်သောအဆူဆူသောဘုရားရှင်တို့၏အပရိမိတဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အနန္တကို ကေသရရာဇာဗြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာ ဟောကံပြီးလျက် မိန့်ထုတ်ပြတော်မူသောသမ္မသာဒနိယ သုတ္တန်ဒေသနာကို(၅)ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံတခါတပါးဝယ်၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်သည် သက္ကတိုင်းဝေဠာသင်္ဂါဟီဝင်မင်းတို့၏သရက်ဥယျာဉ်တော်ပြာသာဒ်ထက်ဝယ်သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ၊ နာဠန္ဒ၏သားနိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းကို အကြောင်းပြု၍၊ ရဟန်းတော် မြတ်တို့၏ကျင့်ပုံနည်းနာထွေလာဒေသနာတို့ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အပ်သော သမ္မသာဒနိယသုတ္တန်ဒေသနာကို(၆)ကြိမ်မြောက်ဟောတော် မူသည်။ ။

တရံသေဝံတုံ၊ လူသုံးပါးတို့၏မကိုနှင့်သုံးတိုက်လုံးကျော်၍ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိပြည် အနာထဝိဏ် သူ

ဌေးဥယျာဉ်သာဝယ်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းတော်၌ ယာပထ
လေးတော်ဖြင့်သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ၊ တပည့်သား
သင်္ဃာတော်အပေါင်းကိုခုံသက်သေအရာ တည်ထားတော်မူ
ပြီး၍အထူးထူးသောပါရမီကုသိုလ်တော်ကြောင့် အသီးအသီး
ရအပ်သော ၃၂ ဖြာယောကျာ်းမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီး
ကိုပြတော်မူလျက်၊ လက္ခဏာသုတ္တန်တရားတော်ကို (၇) ကြိမ်
မြောက်ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံသော်တုံ၊ သုံးလူ့ဘဝိတ်ဆွေ၊ သုံးထွေသောနတ်လူအ
ပေါင်းတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညု ရွှေကိုယ်
တော်ဘုရားသည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နက်တို့အားအစာပေးရာ
ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော် သာဝယ်၊ ယာပထလေးထီး၊ မျှတညီ
လျက်သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ သိင်္ဂါလသူဌေးကြီးသားဖြစ်
သောသုဘလင်ကိုအကြောင်းပြု၍ပညာရှိသူလူခမိန်တို့၏တဆွေ
ခြံဖြာမိတ်ကောင်းမိတ်မြတ်တို့၏ လက္ခဏာဂုဏ်ကျေးဇူးကို
လူတို့ကျင့်စရာတရားဥဿု နှင့်တကွပြလျက်၊ သိင်္ဂါလသုတ္တန်
ဒေသနာကို (၈) ကြိမ်မြောက်ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံသော်တုံ၊ သုံးလူ့ဘထွတ်ထွား ဘုရားရွှေကိုယ်တော်
မြတ်သည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ဝယ်သီတင်းသုံးနေ
တော်မူသောအခါ၊ ဘုရားဖူးမြင်ရအောင်ရောက်လာကြသော
စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက်ကိုအကြောင်းပြု၍သတ္တ
ဝါဝေနေယျအပေါင်းတို့၏ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ၊ ဆနုရုတိရောဂါ၊
စသည် ဖြားမြောင်၊ အန္တရာယ်အပေါင်းကို ကြေပျောက်ကင်း
လွတ်စေခြင်းအကျိုး၌၊ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အနန္တကိုပြ
လျက်၊ အာဇာနည်ယသုတ္တန်ဒေသနာကို (၉) ကြိမ်မြောက်ဟော
တော်မူသည်။ ။

တရံသော်တုံ၊ အစိန္တေယျဂုဏ်၊ အံ့မကုန်သောရွှေဘုန်းတော်
သခင်ဘုရားရှင်သည်၊ မဇ္ဈာတိုင်းတို့၌တပည့် ငါးရာတို့နှင့်တကွ
ဒေသစာရိတ္တချီတော်မူသော်၊ မဇ္ဈာမင်းတို့၏ပါဝါပြည်ရွှေပန်း

ထိမ်သည်သားရုန္ဒလုပ်သရက်ဥယျာဉ်တောဝယ်သိတင်သုံးနေ
တော်မူသောအခါ၊ ပါဝေယျကမဇ္ဈာမင်းများကိုအကြောင်းပြု
၍ အစိန္တေယျကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ပြ
လျက်၊ သဗ္ဗိတိပရိယာယသုတ္တန်ဒေသနာကို(၁၀)ကြိမ်မြောက်
ဟောတော်မူသည်။ ။

တရံရောအခါ၊ ရွှေကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ စမ္ပါနဂိုရ်
ပြည်ဂဂ္ဂရာမည်ကျော်၊ ရေကန်တော်ကမ်းနားဝယ်၊ တင့်တယ်
သပ်ရပ်၊ တောအုပ်ကြီးအရပ်၌၊ မဟာသာရိပုတ္တရာ အမှူးရှိ
သော သဃီတော်မြတ်အပေါင်းကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဧကဓမ္မ
အစ၊ ဒသဓမ္မအဆုံးရှိသောရဟန်းကျင့်ဝတ်တရားတို့ဖြင့် တန်း
ဆာဆင်လျက်၊ ဒသုတ္တရသုတ္တန်ဒေသနာကို(၁၁)ကြိမ်မြောက်
ဟောတော်မူသည်။ ။

တတ္ထတတ္ထဗိဟရန္တော၊ တိဗုဒ္ဓဓမ္မတ္ထေကဒိဝါကရောဇိနော။
တံတံပုဂ္ဂလံအာရတ္တ၊ အဒေသယိပါထေယျသုတ္တံ။
ဧကောဒသပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သာဒရံဝန္ဓေတံဂေါတမံ။ ။

တိဗုဒ္ဓဓမ္မတ္ထေကဒိဝါကရော၊ ဇာတိ အာဏာ၊ ဝိသယာဟု၊
သုံးဖြာသောဘုရားခေတ်ဝယ်၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းသူ၊ တဆူနေမင်း
သာဖြစ်တော်မူထသော။ ယောဇိနော၊ အကြင်ငါးမာရ်အောင်
မြင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ မဇ္ဈာတိုင်း၊ အနုပိယပြည်စ
သော ထိုထိုတိုင်းနိုင်ငံမင်းနေပြည်အရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ ဘုန်း
ရောင်ပဝင်း၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်။ တံတံပုဂ္ဂလံ၊ ဘဂ္ဂဝပ
ရိဗိုဇ်၊ စသည်ဖြားမြောင်၊ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကို။ အာရတ္တ၊
အကြောင်းပြု၍။ ဧကောဒသပဋိမဏ္ဍိတံ၊ (၁၁) တပါးသော
သုတ္တန်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။ ပါထေယျသုတ္တံ၊ ပါ
ထေယျမည်ကျော်၊ ဒေသနာတော်တရားမြတ်ကို။ အဒေသယိ၊
သောင်းလောကဓာတ်၊ ပဲ့တင်ခတ်လျက်၊ ကောင်းစွာဟောကြား
တော်မူလေပြီ။ တံဂေါတမံ၊ သုတ်ပါထေယျမည်ကျော်၊ သုတ္တန်
ဒေသနာတော်ပါဠိမြတ်ကို ဟောကြားတော်မူတတ်သော ထို

သကျပုတ္တ၊ ဂေါတမ မည်ကျော်၊ ငါတို့ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား
ကို။ အဟံ၊ ငါ့သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်
စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောပသော လက်အုပ်ကိုမိုး
၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

ပဗ္ဗမပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာပြီး၏။

ဆဋ္ဌပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာ။

ဥဘတောဝိဘင်းကိုဟောသောဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်ပူဇော်ရန်ဂါထာ။ ။

တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ ဝေရဇ္ဇာယံဝိဟရတိနဋ္ဌေရ
ပုစိမန္တမူလေမဟာတာဘိက္ခုသံဃေန သန္တိပဗ္ဗမက္ကေဟိဘိက္ခု
သတေဟိ။ အထခေါအာယသ္မာသိရိပုတ္တောဥဋ္ဌာယာသနာဧကံ
သံဥတ္တရာသင်္ဂံကရိတွာယေနဘဂဝါ၊ တေနဇ္ဇလိပဏာမေတွာ
ဘဂဝန္တံတေဒဝေါစ တေဿဘဂဝါကာလော တေဿသုဂ
တကာလော၊ ယံဘဂဝါသာဝကာနံသိက္ခာပဒံပညပေယျ၊ ဥဒ္ဓိ
သေယျပါတိမောက္ခံ၊ ယထယိဒံဗြဟ္မစရိယံအဒ္ဓနိယံအဿစိ
ရဗ္ဗိတိကန္တိ။ ဤကား ဘိက္ခုဝိဘင်းပါဠိတော်။ ၎င်းပါဠိတော်
မြတ်၊ လာအပ်သည်နှင့်အညီ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထုရှိသော
မဟာမြေကြီးပမာ၊ ပညာတော် ကြီးတော်မူလှသောမဟာသာ
ရိပုတ္တရာ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော လကျာတော်ရံအ
ရာထူးဖြင့်၊ တေဒဂ်အရာ၌ တင်ထားတော်မူအပ်သောအဂ္ဂသာ
ဝကာမဟာထေရ်မြတ်၏ဝိနည်းပညတ်သမ္မာဓိဝိက္ခာပုဒ်တော်
မြတ်ကိုတောင်းပန်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာဝိတက်အ
ကြံဖြစ်တော်မူသော အခါတပါးဝယ်၊ သုံးလောကမကိုင့်၊ သုံး
တိုက်လုံး၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ အစိန္တေယျ ဂုဏ်ပေါင်းခ
သား၊ မဟာကရုဏာ သဗ္ဗညုတ ရွှေကိုယ်တော် မြတ်ဘုရား

သည်။ ဝေရဇ္ဇာပြည်ကြီး၏အနီး၊ နန္ဒေရာဘီလူးသည်သိမ်းဆည်း
အပ်သော အလွန်ကြည်ညိုသပ္ပာယ် တင့်တယ်သောကြက်သ
ရေအပေါင်းနှင့်ကောင်းစွာပြည့်စုံသော တမာပင်ကြီးအောက်
တောအုပ် အလယ်ဝယ်၊ သင်္ဃာတော် ငါးရာတို့နှင့်တကွ တင့်
တယ်သပ္ပာယ်စွာယှဉ်နေတော်မူစဉ်၊ တရားစစ်သူကြီးမဟာ
သါရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်သည်၊ ဆယ်စုံပေါင်းစဉ်း၊ လက်သဉ်း
ဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ သာသနာငါးထောင်
အခွန်ရှည်အောင်တည်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောဝိနည်းပညတ်
သိက္ခာပုဒ်တော်မြတ်ကို ရိုသေညွတ်ပျောင်းတောင်းပန်ခြင်းကို
အစပြု၍၊ ထို့နောက်တဘန်ထိုထိုတိုင်းပြည်နီရုံးအရပ်သို့ဒေသ
စာရိတ္တချီပြန်သည်ရှိသော်၊ ဝေသာလီပြည်မဟာဝုန်တော ရ
လပ်မွန်းချွန်အထွတ်တင်ရာ၊ ရွှေကျောင်းတော်သာဝယ်သီတင်း
သုံးနေစဉ်၊ ဝေသာလီပြည်မနီးမဝေး ကလန္ဒရွာသားရှင်သုဒ္ဓိန်
ရဟန်းတပါးကိုအကြောင်းပြု၍ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်တော်
မြတ်ကိုပညတ်တော်မူသည်။ ။

ထို့ပြင်တဘန်၊ ဒေသစာရိတ္တချီပြန်သော်။ မဂဓရာဇ်တိုင်း
ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊
အိုးထိန်းသည်သား၊ ရှင်ဓနိယကိုအကြောင်းပြု၍ အဒိန္နာဒါန
ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုမာတိကာပဒဘာဇနိဝိနိတဝတ္ထု
တို့နှင့်တကွပညတ်တော်မူပြန်သည်။

ထိုမှတဘန်ဒေသစာရိတ္တချီတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဝေသာ
လီပြည်မဟာဝုန်တောကုဋာဂါရကျောင်းတော်ဝယ် သီတင်း
သုံးနေတော်မူစဉ်၊ ရဟန်းငါးရာတို့သည်အချင်းချင်းသတ်ဖြတ်
ခြင်းစသည်ကိုအကြောင်းပြု၍မနုဿဝိဂ္ဂဟတတိယပါရာဇိက
သိက္ခာပုဒ်တော်ကိုမာတိကာပဒဘာဇနိဝိနိတဝတ္ထုတို့နှင့်တကွ
ပညတ်တော်မူပြန်သည်။ ။

ထိုမှတဘန်၊ ဒေသစာရိတ္တချီတော်မူပြန်သည်ရှိသော်၊ ၎င်း
ဝေသာလီပြည်၊ မဟာဝုန်တောကုဋာဂါရကျောင်းတော်၌သီ

တင်းသုံးနေတော်မူစဉ်။ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းသာဝယ်၊ ဝါ ဆို၍နေ
 ကြကုန်သော ရဟန်းသုံးကျိပ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍၊ ဥတ္တရိမ
 နုဿဓမ္မပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုပညတ်တော်မူပြန်သည့်။
 ဤကားအဓိန္ဒေယျသုံးလောကထွတ်ထားဘုရား၏ ကိုယ်တော်
 မြတ်သည်။ ထိုထိုတိုင်းနိုင်ငံပြည်ရွာနိဂုံးဇနပုဒ်အရပ်ဒေသတို့
 ၌သိတင်းသုံးမွေ့လျော်စံပျော်နေတော်မူသောအခါဝယ်၊ ထိုထို
 ပုဂ္ဂိုလ်ရဟန်းတို့ကိုအကြောင်းပြု၍၊ မာတိကာပဒဘာဇနိဝိနိ
 တဝတ္ထုတို့နှင့်တကွ၊ (၂၂၀) သော သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ဖြင့်
 ၎င်း၊ ကုဋေကိုးသောင်း၊ ကုဋေတရေရှစ်ဆဲ့ငါးသန်း သုံးသိန်း
 ခြောက်ထောင်ကုန်သောအနုညာတပဋိက္ခိတ္တဖြစ်သောဝိနည်း
 ပညတ်ဒေသနာ သိက္ခာပုဒ်တော်မြတ်အပေါင်းတို့ဖြင့်၎င်း၊ အ
 ထူးထူးအပြားပြား တန်းဆာဆင်လျက်၊ ဥဘတောဝိဘင်း ဝိ
 နည်းပညတ်ပါဠိတော်မြတ်ကိုဟောကြားပညတ်တော်မူသည်။

တတ္ထတတ္ထဝိဟရန္တော၊ တိလောကဂ္ဂေါစယောနာထော။

တံတံပုဂ္ဂလံအာရဗ္ဗ၊ ပညပေသိဥဘတောဝိဘင်္ဂံ။ ။

မာတိဘာဇနဝတ္ထုပဋိမဏ္ဍိတံ၊ နာနာသိက္ခာပဒသမာကိဏ္ဍံ၊
 တံဝဇ္ဇေသာဒရံနာထံ။ ။

တိလောကဂ္ဂေါစ၊ စက္ကဝါပတ်ကုံး၊ အဆုံးမရှိသောလောက
 ဓါတ်ဝယ်၊ အနန္တဘုန်းကြွက်သရေတော်ဥာဏ်တော်အပေါင်း
 တို့ကြောင့်၊ အတုမရှိလွန်ကဲထူးမြတ်တော်မူထသော။ ယောနာ
 ထော၊ အကြင်လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာအစစ်ဖြစ်သောသကျ
 ပုတ္တ၊ ဂေါတမမည်ကျော်ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ တတ္ထ
 တတ္ထ၊ ထိုထိုတိုင်းနိုင်ငံပြည်ရွာနိဂုံးအရပ်ရပ်တို့၌။ ဝိဟရန္တော၊
 တရားမြှောက်ဆေး၊ တိုက်ကျွေးတော်မူလျက်၊ သပ္ပာယ်စွာနေတော်
 မူ၍။ တံတံပုဂ္ဂလံ၊ သုဒ္ဓိန်ရဟန်းအစရှိသောထိုထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 အပေါင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ မာတိဘာဇနဝတ္ထုပဋိ
 မဏ္ဍိတံ၊ မာတိကာပဒဘာဇနိဝိနိတဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်
 အပ်သော။ နာနာသိက္ခာပဒ သမာကိဏ္ဍံ၊ အဇနာ ဘေဠထပ်၊

ကောင်းကင်ရပ်ဝယ်၊ သိန်း သန်း ကုဋေ မရေတွက်နိုင်သော
 ကြယ်နက္ခတ်တာရာအပေါင်းတို့ထက်မက၊ အထူးထူးအပြား
 ပြား၊ များစွာသောအာဇီဝသိက္ခာပုဒ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်ရော
 ဖြွမ်းပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဥဘတောဝိဘင်္ဂံ၊ သိက္ခာသိက္ခာနိ
 ဥဘတောဝိဘင်းဝိနည်းပညတ်ပါဠိတော်မြတ်ကို။ ပညပေသိ၊
 ပညတ်တည်ထီးဟောကြားတော်မူလေပြီ။ တံနာထံ၊ လူသုံးပါး
 တို့၏စင်စစ်ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောထိုသကျပုတ္တဂေါတ
 မမည်ကျော်ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝဇ္ဇေဝ န္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်
 သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူး
 မြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

ဝိနည်းမဟာဝါကိုဟောသောဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို
 ကမ္မည်းစာတုင်းနှင့်-ပူဇော်ရန် ဂါထာ။

တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါဥရုဝေလာယံဝိဟရတိနန္ဒာနေ
 ရဇ္ဇရာယတီရေဗေဓိရက္ခမူလေ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ ဤသို့စ
 သား၊ မဟာဝါပါဌ်လာအပ်သည်နှင့်အညီ။ အဓိန္နေယျ ဂုဏ်
 မောင်းခသား၊ သုံးလောကမျက်ရှု၊ သဗ္ဗညုကိုယ်တော်ဘုရား
 သည်၊ ဥရုဝေလတောနေရဇ္ဇရာမြစ်ကမ်းနားဖူး၊ ဗေဓိပင်ရွှေ
 ပလ္လင်ထက်ဝယ်၊ လူနတ်တကာတို့၏ရှေးဦးအရဟတ္တမဂ်သဗ္ဗ
 ညုတဉာဏ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ ဘုန်းရောင်ပဝင်း၊ သယမ္ဘူ။ သင်း
 ကျစ်၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ ဝိသာခါကဆုန်၊ ညဦးစုံသန်းခေါင်
 ယံ၌ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စက်ရဟတ်တရားကို၊ အနုလုံပဋိလုံဆင်ခြင်
 တော်မူလျက်၊ ဗေဓိပင်ရွှေပလ္လင်ထက်ဝယ်၊ မြဲမြံသပ္ပာယ်၊ ထက်
 ဝယ်ဘွဲ့ခွေ၊ နေတော်မူပြီးလျှင်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကိုချနစ်
 ရက်ပတ်လုံးခံစားတော်မူလျက်၊ ဗေဓိပင်အေဝံရွှေပလ္လင်ထက်
 ၌နေတော်မူပြီးသည့်နောက်၊ အနိမိသစေတီတော်သို့ရောက်ပြီး

လျှင်၊ ဗောဓိပင်နှင့်တကွတ္ထုပလ္လင်ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မမှိတ်
သောမျက်စိဖြင့်ကြည့်တော်မူပြီး၍၊ ထိုမှတထောင့်၊ ရတနာစင်္ကြံ
သို့ရောက်ပြန်သောအခါ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လူးလာခေါက်တုံ
စင်္ကြံသွားတော်မူလျက် နေတော်မူသည်။ ထိုမှတထောက်၊ ရ
တနာတ္ထုအိမ်သို့ရောက်ပြန်သောအခါ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးရံခါသ
မာပတ်ချမ်းသာကို ခံစားလျက်၊ ရံခါအဘိဓမ္မာ တရားကိုဆင်
ခြင်လျက်နေတော်မူသည်။ ထိုနောက်မှတထောက်၊ အဇပါလ
ညောင်ပင်အောက်သို့ရောက်ပြန်သောအခါ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
သမာပတ်ချမ်းသာကိုခံစား၍ နေတော်မူသည်။ ထိုမှတထောင့်၊
မုစလိန္ဒာကျည်းပင်ရင်းသို့ ရေခံပြန်သောအခါ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံးထက်ဝယ်ဘွဲ့ခွေ၊ သမာပတ်ချမ်းသာကို ခံစား၍ နေတော်မူ
သည်။ ထိုမှတထောက်၊ ရာဇာယတနလင်းလွန်းပင်အောက်သို့
ရောက်ပြန်သောအခါ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးသမာပတ်ချမ်းသာကို
ခံစား၍ နေတော်မူသည်။ ထိုမှတဘန်၊ အဇပါလ ညောင်ပင်
အောက်သို့ ရောက်ပြန်သောအခါ၊ တရားမဟောဘဲ၊ အပွေ
သုက္ကနေလိုသောအကြံဖြစ်ပြန်လတ်သော်၊ သဟမ္ပတိရဟန္တာ
ဗြဟ္မာမင်းကြီးသည်၊ များစွာသောဗြဟ္မာနတ်သိကြားတို့နှင့် တ
ကွအကြံတော်ကိုသိ၍တရားတော်ကိုဟောတော် မူစေခြင်းအ
ကျိုးငှါ။ ဖြေမ္မာထူးထောင့်လက်စောင့်ချီမိုးရှိခိုးပြီး၍၊ ဥဋ္ဌဟိဝိရဝိ
ဇိတသင်္ဂါမ။ စသည်များစွာ၊ ဂါထာ တွတ်တွတ်၊ ရွတ်၍ခါ
ခါ၊ တောင်းဘန်တော်မူလာ၏။ ထိုမှတခန်းသုံးလူ့ဘ သခင်
ဘုရားရှင်သည်၊ မဟာဝုန်မိဂဒါဝုန်တောသို့ ကြွတော်မူလာ၍
ပဉ္စဝဂ္ဂီ ၅ယောက်တို့အားများစွာသောနတ်ဗြဟ္မာတို့နှင့်တကွ
ဓမ္မစကြာဒေသနာတရားကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။ ထို
နည်းတထောက်၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့ရောက်ပြန်သော်။ ယသ
သတို့သားအမှူးရှိသောမိခင်ဘခင်မောင်းမပရိသတ်တို့နှင့် တ
ကွ တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူသည်။ ထိုနည်းတ
ထောက်၊ ဥရုဝေလတောသို့ရောက်လတ်ပြန်သောအခါ။ ရသေ့

ညီနောင်ရှင်တထောင်တို့၏မိစ္ဆာမှောင်ကိုအထောင်မကသော
တန်းခိုးတော်တို့ဖြင့် ဖျက်ဆီးတော် မူလျက် နေတော်မူသည်။
ထိုမှတထောက်၊ ရသေ့ညီနောင်တထောင်နှင့်တကွ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်ထန်းတောဥယျာဉ်သို့ကျရောက်ပြန်သောအခါ၊ ဗိမ္ဗိသရာ
မင်းဘုရား အကြီးအမှူးရှိသော တသန်းနှစ်သိန်းသော ပုဏ္ဏား
သူဌေးတို့အားတရားမြှောက်ဆေး၊ တိုက်ကျွေးတော်မူလျက်၊ ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ သီတင်း သုံးနေတော်မူ
သည်။ ထိုအခါဝယ် သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန် အမည်ရှိသော
ရဟန်း ပရိဗိုဇ်တို့အား တပည့်တထောင်နှင့်တကွ ရဟန်းပြု
တော်မူလေသည်။ ထိုသို့ရဟန်းပြုပြီးသော နောက်၊ အခါတပါး
သို့ ရောက်သောအခါ၌၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အသွယ်သွယ်သော
သိက္ခာပုဒ်တို့၌ မလိမ္မာကြ ကုန်သော ရဟန်းအပေါင်းကို အ
ကြောင်းပြု၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇခန္ဓကစသည်မြားမြောင်၊ ခန္ဓကအပေါင်းတို့
ဖြင့်တန်းဆာဆင်ထသော ဆယ်ပါးသောခန္ဓကတို့နှင့် ပြည့်စုံ
သော၊ ဝိနည်းမဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်မြတ်ကိုပညတ်တင်ထား
တော်မူသည်။ ။

တတ္ထတတ္ထဝိဟာရန္တော၊ တိလောကဂ္ဂေါစယောနာထော။

တံတံပုဂ္ဂလံအာရတ္တ၊ ပညပေသိမဟာဝဂ္ဂံ။ ။

ကောဒသမခန္ဓပဋိမဏ္ဍိတံ၊

နာနာသိက္ခာပဒသမာကိဏ္ဏံ၊ သာဒရံဝန္ဓေတံနာထံ။ ။

တိလောကဂ္ဂေါစ၊ စက္ကဝါပတ်ကုံး၊ အဆုံးမရှိ၊ ခေတ်ဝိသ
ယ၊ အနန္တဝယ်၊ အသာဓာရဏ၊ စသည်မြားမြောင်၊ ဘုန်းကြွက်
သရေအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ လူသုံးပါးတို့
ထက်အထူးသဖြင့်လွန်ကဲမြတ်တော်မူထသော၊ ယောနာထော၊
အကြင်သကျပုတ္တဂေါတမမည်ကျော် ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား
သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုမဂဓရာဇ်တိုင်းရာဇဂြိုဟ်ပြည် အစရှိ
သောအရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ဝိဟာရန္တော၊ တရားတိုက်ကျွေးလျက်
နေတော်မူစဉ်။ တံတံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကို။

အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကောဒသခန္ဓပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ကထာချနစ်
 ပါးတို့ဖြင့်၊ ခြံရံအပ်သောတဆွဲတပါးသော ခန္ဓကတို့ဖြင့်တန်း
 ဆာဆင်အပ်ထသော။ နာနာသိက္ခာပဒသမာဏိဏ္ဍိ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားများစွာသောသိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်မိုးပေါ်ကြယ်မကမြွင်း
 ထသော။ မဟာဝဂ္ဂံ၊ ဝိနည်းမဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်မြတ်ကို။
 ပညပေသိ၊ ကောင်းစွာဟောကြားပညတ် ထားတော်မူလေပြီ။
 တံနာထံ၊ ထိုသကျပုတ္တဂေါတမမည်ကျော် ကိုယ်တော်ဘုရား
 ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရှိသေစွာ။ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊
 ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောက်ပသော လက်
 အုပ်ကိုမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏ အ
 ရှင်ဘုရား။ ။

ရုဇ္ဈဝါကိုဟောသောဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို
 ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

တရံရောအခါ၊ ဘုန်းရောင်ပဝင်း၊ အစိန္တေ ရှင်ဘုရားသခင်
 သည်၊ ကောသလတိုင်းသာဝတ္ထိပြည်အနာထပိဏ်သူဌေးအရံ
 ဥယျာဉ်ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းတော်၌ယာပထလေးဘော်ဖြင့်သီ
 တင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတက အစရှိသောရ
 ဟန်းတို့ကိုအကြောင်းပြု၍ ကံကြီးကံငယ်ချနစ်သွယ်တို့ဖြင့်ခြံရံ
 လျက်၊ ၂၅ ပါးသောဝတ္ထုတို့နှင့်တကွ ၁၇၀ သောခန္ဓကတို့
 ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်လျက်၊ ရုဇ္ဈဝါဝိနည်းပါဠိတော်မြတ်ကို
 ပညတ်တော်မူသည်။ ။

တတ္ထတတ္ထ ဝိဟရန္တော၊ ကရုဏာသီတလဟဒယောယော
 နာထော။ တံတံပုဂ္ဂလံအာရဟန္တ၊ ပညပေသိရုဇ္ဈခန္ဓံ။ ။

သဝတ္ထုပဗ္ဗဝိသတိကံ၊ သတ္တသတခန္ဓပဋိမဏ္ဍိတံ၊

နာနာသိက္ခာပဒသမာဏိဏ္ဍိ၊ သာဒရံဝန္ဓေတံဂေါတမံ။ ။

ကရုဏာသီတလဟဒယော၊ အလွန်သနားခြင်းမဟာကရု

ဏာရှိတော်မူသောကြောင့်အလွန်ဇေးမြဲသောစိတ်နှလုံး ရှိတော်
မူထသော။ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသခင် သည်။
တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုမြို့ရွာအစရှိသည်တို့၌။ ဝိဟရန္တော၊ တရား
ရေဇေးတိုက်ကျေးလျက်သာနေတော်မူစဉ်။ ထံတံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုထို
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ သဝတ္ထ
ပဉ္စဝိသတိကံ၊ (၂၅) ပါးသောအကြောင်းဝတ္ထနှင့်တကွ ဖြစ်
ထသော။သတ္တသဟခန္ဓပဋိမဏ္ဍိတံ၊(၁၇၀)သော ခန္ဓကတို့ဖြင့်
ကန်းဆာဆင်အပ်ထသော။နာနာသိက္ခာပဒသမာကိဏ္ဏံ၊ မိမိ
ပေါ်ကြွယ်မက အထူးထူးအပြားပြားသော သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်
ဖြမ်းထသော။ ဗုဒ္ဓခန္ဓံ၊ ဝိနည်းဗုဒ္ဓဝါ ခန္ဓကပါဠိတော်မြတ်ကို။
ပညပေသိ၊ ပညတ်ဟောကြားတော်မူလေပြီ။ တံဂေါတမံ၊ ထို
သကျပုတ္တ၊ ဂေါတမမည်ကျော်ကိုယ်တော်ဘုရားကို။ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံ
ပေါင်းစည်း၊ လက်သည်းဖြူဆွ၊ တောံပသောလက်အုပ်ကိုမိုး၍၊
ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

ပရိဝါကိုဟောသောဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို
ကမ္မည်းစာတမ်းနှင့်-ပူဇော်ရန်ဂါထာ။

တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံဝိဟရတိဇေတ
ဝနေအနာထပိဏ္ဍိကဿအာရာမေ၊ အထခေါအာယာသ္မာ ဥပါ
လိယေနဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပင်္ကမိတွာဘဂဝန္တံ အဘိ
ဝါဒေတွာဧကမန္တံနိသိဒိ၊ ဧကမန္တံနိသိန္နောခေါအာယာသ္မာဥပါ
လိဘဂဝန္တံ တေနဝေါစ ကတိဟိနူခေါဘန္တေအင်္ဂေဟိသမန္နာ
ဂတေန ဘိက္ခုနာယာဝဇီဝံနာနိသိတေနဝတ္ထဗုဒ္ဓိန္တိ။ ဤသို့ပရိ
ဝါပါဠိတော်မြတ်လာအပ်သည်နှင့်အညီ၊ ဇာတိအာဏာ၊ ဝိသ
ယာဟု၊ စကြဝဠာပတ်ကုံး၊ ခေတ်သုံးတိုက်လုံးဝယ်၊ ပြိုင်ဘက်
ကင်းမြောက်၊ ဘုန်းတော် တောက်သား၊ တယောက် ထည်း
နေမင်းတဆူသာ ဖြစ်တော်မူသော၊ အစိန္တေယျ ဂုဏ်ပေါင်း ခ

သည့်၊ သုံးလောကရာဇာ၊ မဟာကရုဏာသဗ္ဗညူတ ရွှေဥာဏ်
 တော်ရှင်ဘုရားသခင်သည်၊ တရံတခါတရားသဘင် ကြို့လတ်
 သောအခါ ဝယ်၊ သာဝတ္ထိပြည် လက်ျာတောင်စွန်း၊ အနာထ
 ပိဏ်၊ ကျော်ရှိန် ပျံ့မွှေး၊ ရှင်သူဇဌး၏(၄၅) ကုဋေ၊ အသပြာငွေ
 ကို၊ ရက်ရက်ရောရော၊ ဇောဒီတိပြောသဖြင့်၊ ဆက်ကပ်ပူဇော်
 အပ်သောအလျားအနံ(၁၈)မင်းပယ်စာကျယ်သော ငွေဘော်
 သားတို့ဖြင့် အပြည့်ခင်းထား အပ်သော အရောင် လက်လက်
 ထွန်းထွက် တောက်ပသောအရံတော် အတွင်းဝယ်၊ ရတနာ
 ဆယ်ပါးတို့ဖြင့်ပြီးသောဇေတဝန် ရွှေကျောင်းတော်ကြီး၌ ဝေ
 နေယျမိတ်ဆွေ ကြာအပေါင်းတို့အားဝဋ်(၃)ပါးတို့မှ ထွက်
 မြောက်စေခြင်းငှါ၊ အလွန် ဖေးမြဲမွှေးကြိုင်သော လောကုတ္တရာ
 တရားအမြှိုက်ကိုတိုက်ကျွေးတော်မူလျက်၊ ယာပထလေးဘော်
 ဖြင့်၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါဝယ်၊ ဝိနည်းဓီရ်ပေါင်း
 သိန်းသောင်းမကသော တပည့်သား သင်္ဃာတော်အပေါင်းတို့
 ထက်အလွန်ထက်မြက်လိမ္မာဝိနည်းအရာဝယ်ဥာဏ်ပညာကြီး
 တော်မူသောကြောင့်၊ ဇေတဝန်အရာတင်ထားတော်မူအပ်သော
 ဥပါလိ မဟာထေရ်မြတ်သည်၊ ဘုန်းတော်နေဝန်းထွန်းတော်
 ပတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ ဘံယ်မျှလေသံသော အကြောင်း
 အင်္ဂါစုံညီစွာသောရဟန်းသည်နိဿရည်းမယူဘဲအရပ်ဆယ်
 မျက်နှာမှာအလိုရှိတိုင်း နေထိုင်သီတင်းသုံးရပါသနည်း။ ဤသို့
 ရှိသေစွာလျှောက်ထား ပါသောကြောင့်၊ ဤသို့လျှောက်ထားအပ်
 သောဝိနည်းဓီရ်အရာ၌ ဇေတဝန်ရသောမဟာဥပါလိမထေရ်
 မြတ်ကို လက်ဦးမဆွအကြောင်းပြုတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု မဟာဝိ
 ဘင်းလာသဏ္ဌာယနရှစ်ဝါရ၊ ပစ္စယရှစ်ဝါရဖြင့်(၁၆)ပါးသေ
 ဝါရ။ ဘိက္ခုနီဝိဘင်းလာ သဏ္ဌာယနရှစ်ဝါရ၊ ပစ္စယရှစ်ဝါရ
 အားဖြင့်(၁၆)ဝါရ။ ဤသို့မဟာဝိဘင်းလာ(၃၂) ဝါရနှင့်ပြည့်
 စုံသော(၆၂)ပါးသောသင်္ဂဟတို့ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အပ်သော
 ပရိဝါပါဠိတော်မြတ်ကိုဟောတော်မူသည်။ ။

ဇေတဝနေဝိဟရန္တောတိဗုဒ္ဓဓေတ္တေကကရောဇိနော။

ဥပါလိထေရံအာရဏ္ဏံ၊ နန္ဒိယဝါရမဏ္ဍိတံ။ ။

ဒွါသဗ္ဗိခန္ဓသဉ္စိတံ၊ နာနာသိက္ခာပဒသမာကိဏ္ဏံ။

ဒေသေသိပရိဝါရပါဌံ၊ တံဝန္ဓေသာဒရံဇိနံ။ ။

တိဗုဒ္ဓဓေတ္တေကကရော၊ ဇါတိအါဏာ၊ ဝိသယာဟု၊ သုံးဖြာ
သော ဗုဒ္ဓဓေတ်၌၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းသူ၊ တဆူ နေမင်းသာ ဖြစ်
တော်မူထသော။ ယောဇိနော၊ အကြင်ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘု
ရားရှင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ သာဝတ္ထိပြည်လက်ျာတောင်စွန်းဇေ
တဝန်ရွှေကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ
လျက်။ ဥပါလိထေရံ၊ ဝိနည်းအရာ၊ လိမ္မာကျွမ်းကျင်၊ ပညာရှင်
ဖြစ်သောကြောင့်၊ တေဒဂ်အရာတင်ထားတော်မူအပ်သောဥပါ
လိမထေရ်မြတ်ကို။ အာရဏ္ဏံ၊ အကြောင်းပြု၍။ နန္ဒိယဝါရမဏ္ဍိ
တံ၊ (၃၂) ဝါရတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။ ဒွါသဗ္ဗိခန္ဓ
သဉ္စိတံ၊ (၆၂) ပါးသောသင်္ဂဟတို့ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက် အပ်
ထသော။ နာနာသိက္ခာပဒသမာကိဏ္ဏံ၊ အထူးအထူး အပြား
ပြားသောသိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်ဖြွမ်းထသော။ ပရိဝါရပါဌံ၊ ပရိဝါ
ပါဠိတော်မြတ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ပညတ်ဟောကြား၊ ထားတော်မူ
ပြီ။ တံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဒရံ၊
အလွန်ရိုသေစွာ။ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ဆယ်စုံပေါင်းစည်း၊ လက်သည်း
ဖြူစွာ၊ တောက်ပသောလက်အုပ်ကိုမီး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်
မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။

နိဂုံး။

တ္ထောဝတာဟိရမိတံ၊ ဆပဉ္စက္ကမဆေကနိ။

နာနာဂန္ထုဒ္ဓရိတွာန၊ ဗောဓိသစ္စိကတာယမေ။ ။

အာဒါသံဝတံပဿန္တု၊ အတိသဒ္ဓမ္မမာမကာ။

တံပေက္ခိတွာနသဗ္ဗဒါ၊ ဝိသုဒ္ဓိယန္တုသာဓဝေါ။ ။

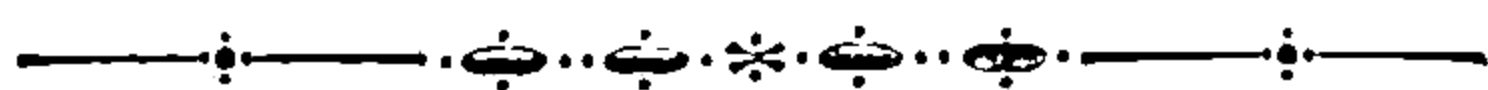
မေမယာ၊ ဂူ ၆ လုံးဆရာငါးထေရ်သည်။ နာနာဂန္ထာ၊ ထူး
ဖြား ထွေလာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဒိကာ ကျမ်းမှ။ ဥဒ္ဓရိတွာန၊
ဥာဏ်ပညာဇာန်ဆုတ်ဖြင့် အသီးသီး ထုတ်နှုတ် ရွေးကောက်
ဆောင် ယူပြီး၍။ ဗောဓိသစ္စိကတာယ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဗောဓိ
ဥာဏ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဗေါဓိဥာဏ်၊ သာဝကဗေါဓိဥာဏ်၊ (၃)ပါး
တို့ကိုသာ သနာတော်မြတ်ကို ကြည်ညိုကြကုန်သော ပညာရှိ
အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ အသီးအသီး လွယ်လင့်တကူ
မျက်မှောက်ပြုရကြပါစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ၊ ဗောဓိ (၅)ပါးသို့
ရောက်လွယ်စေခြင်း အကျိုးငှာ။ တ္ထောဝတာ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ
အစရှိသော ရှေးရှေးပွင့်တော်မူကြကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏
အသီးအသီး ဂုဏ်တော်ကိုပြု၍ ရေးသား အပ်သော ပဌမပ
လ္လင်္ကဗောဓိပရိစ္ဆေဒ၊ အဘိဓမ္မာ (၇) ကျမ်းကိုဟောတော်မူရာ
ဟောတော်မူတတ်သော ဒေသကစသော ဘုရားဂုဏ်ကို ပြု
လျက် စီရင်အပ်သောဒုတိယ အဘိဓမ္မာဒေသနာပရိစ္ဆေဒ၊ သီ
လက္ခန္ဓ ဒေသနာ ပါဠိတော်ဓမ္မကို ဟောရာဒေသဟောတတ်
သော ဒေသကစသောဂုဏ်ကိုပြုလျက် စီရင်အပ်သောတတိ
ယ သီလက္ခန္ဓ သုတ္တန္တ ပါဠိဓမ္မ ပရိစ္ဆေဒ၊ သုတ်မဟာဝါ ပါဠိ
တော်မြတ်ကို ဟောရာ ဒေသ ဟောတတ်သော ဒေသက စ
သော ဂုဏ်ကိုပြုလျက်စီရင်အပ်သော စတုတ္ထသုတ် မဟာဝါ
ပါဠိတော်ပရိစ္ဆေဒ၊ သုတ်ပါထေယျပါဠိတော်ကိုဟောရာဒေသ
ဟောတတ်သော ဒေသက စသော ဂုဏ်ကိုပြုလျက်စီရင်အပ်

သောပဉ္စမသုတ်ပါထေယျပါဠိဓမ္မပရိစ္ဆေဒ၊ ဝိနည်း(၅)ကျမ်းပါ
 ဦးတော်မြတ်ကိုဟောရာဒေသဟောတတ်သောဒေသကစသော
 ဂုဏ်အထူးကို အထူးထူးအပြားပြား စီရင်၍ ပြအပ်သောဆဋ္ဌ
 မြောက်ဝိနယဓမ္မပရိစ္ဆေဒ၊ ဤသို့သာလျှင်အထူးထူးအပြားပြား
 အလွန်ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းသော၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည် ရှိ
 သော (၆)ပါးသော ပရိစ္ဆေဒဖြင့်၊ ဆပဉ္စက္ကမဆေကနိ၊ မေး
 မြန်းလျှောက်ထားအပ်သော(၆)ပါးသော ပြဿနာကိုအတိုင်း
 မသိ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံသော နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူ အစရှိ
 သော ဘုရားရှင်တော်တို့ကို၎င်း၊ အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်း၊ ဒိဃနိ
 ကာယ(၃)ကျမ်း၊ ဝိနည်း(၅)ကျမ်း ပါဠိတော် မြတ်တို့၏ အ
 တိုင်းမသိသောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြ၍ဖြေပြသောအရာဝယ်၊ ထူး
 ပြားထွေလာ အလွန်လိမ္မာစရာ ကောင်း သော ဂုဏ်သကတ်
 သတ္တိရှိသောကြောင့်(ဆပဉ္စက္ကမဆေကနိ)အမည်ထူးဆန်း၊ ဤ
 ရွှေကျမ်းကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ရမိတံဝိရမိတံ၊ ထူးပြား
 ထွေလာ အလွန်ဆန်းကြယ်သောနည်းတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်
 လျက် ကောင်းစွာ ရေးသား စီရင်အပ်လေပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓိကာမိကာ၊ မိမိကိုယ်သန္တာန်အတ္တဘော
 ဝယ်၊ မှည့်မည်းဝက်ခြံမစင်ချေးအညစ်အကြေးအစရှိသည်တို့
 မှ အလွန် သန့်ရှင်းခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော စိတ်မျိုး ကိုယ်နဲ့
 ကာလသမီးကာလသားတို့သည်။ အာဒါသံ၊ တကိုယ်လုံးဘော်
 ပြ၊ အလွန်ကြည်လင်တောက်ပသောပတ္တမြားကြေးမုံမှန်တော်
 ကြီးကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါမပြတ်မလတ်မစဲသာလျှင်။ ပဿန္တိဇ္ဇဝ၊
 ရှုကြည့်ကြလေကုန် ဘိသက္ခေသို့။ တထေဝ၊ ထိုနည်းအတူ၎င်း
 သာလျှင်။ အတိသဒ္ဓမ္မမာမကာ၊ ဗောဓိ(၃)ပါး၊ ဗောဓိ(၅)ပါး၊
 သူတော် ကောင်း တရား အပေါင်းကို အလွန် မြတ်နိုး လိုချင်
 တောင့်တကြကုန်သော ပညာရှိသူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့
 သည်။ တံပဉ္စက္ကမဆေကနိ၊ တကိုယ်လုံးဘော်ပြ၊ ရွှေအာဒါသ
 ကြေးမုံပမာ၊ အနန္တအဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသောရတနာ(၃)ပါး

ဂုဏ်ကိုအထူးသဖြင့် ဘော်ပြတတ်သော ဂုဏ်သတ္တိ ရှိသော
 ကြောင့် (ဆပဗ္ဗက္ကမဆေကနိ)သည် အမည် ထူးဆန်း၊ ဤရွှေ
 ကျမ်းကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အရူယ်(၃)ပါးခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ပ
 သန္တ၊ ရှုကြည့်တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။ တံပေက္ခိတွာန
 သဗ္ဗဒါ၊ အရူယ် (၃)ပါး ခပ်သိမ်းသောအခါ၌ ထိုဆပဗ္ဗက္ကမ
 ဆေကနိကျမ်းလာတိုင်း ရှိခိုးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဆင်းတု ရုပ်ပွား၊
 ကိုယ်တော်များကို၊ ရိုသေလေးမြတ်စွာ ကြည့်ရှုကိုးကွယ် လှူ
 ဒါန်း ပူဇော် ရသော မြတ်ကုသိုလ်ထူးကြောင့်။ သာဓဝေါ၊
 ပညာရှိသူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်။ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ တထောင့်
 ငါးရာကိလေသာအညစ်အကြေးတို့မှ အထူးထူးအပြားပြားအ
 ထူးအားဖြင့် အလွန်စင်ကြယ်ထူးမြတ်သော၊ လောကုတ္တရာတ
 ရားအမြိုက်ချမ်းသာသို့။ ဝါ၊ အလွန်ထူးကဲလွန်မြတ်သောဗောဓိ
 (၃)ပါး၊ ဗောဓိ (၅) ပါးဉာဏ်တရားသို့။ ယန္တုပါပုဏန္တု၊ ရချမ
 သွေရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

ဤကား ဆပဗ္ဗက္ကမမည်မှန်း၊ ဤရွှေကျမ်းသည်၊ လူတို့ဂေါ
 ၁-၁၂ ၆၃-ချနစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၈) ရက်နေ့ကစ၍စီ
 ရင်အပ်ရကား၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၄) ရက်ရောက်သော
 အခါစနေနေ့ နာရီပြန် (၂)ချက်တီးအချိန်တွင် ပြီးအောင်မြင်
 မြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဆပဗ္ဗက္ကမဆေကနိ ကျမ်းပြီး၏။

(နှန်းမှန်ပြုသည့်ကြော်ငြာစာ။)

ရန်ကုန်မြို့ ၂၅ လမ်းစာဆိုတန်း-ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်၊ ငမိငှကတ်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ-ပါဠိဆရာဦးဖြေ ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်ထုတ်ဝေသော
အဋ္ဌကထာပါဠိများရောင်းချအကျိုးနှုန်း။

ဦးရေ။	ကျမ်းမည်။	နံပါတ်။	ပေါင် ၃၀ စက္က၊ ဗက်လား သားရေပုံး အုပ်ရေ။	ကျပ်။	ပေါင် ၅၀ စက္က၊ ဘိလပ် သားရေပုံး အုပ်ရေ။	ကျပ်
၁	ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာပါဠိ (ပဋ္ဌမအုပ်)	၃၂၀	... ၁ ...	၄	... ၁၀ ...	၆
၂	၎င်း ပါမိကျောဒိအဋ္ဌကထာပါဠိ (ဒုတိယအုပ်)	၂၈၅	... ၁ ...	၄	... ၁၀ ...	၆
၃	၎င်း သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာပါဠိ (ပဋ္ဌမအုပ်)	၃၆၅	... ၁ ...	၄	... ၁၀ ...	၆
၄	၎င်း သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာပါဠိ (ဒုတိယအုပ်)	၂၂၆	... ၁ ...	၄	... ၁၀ ...	၆
၅	သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာပါဠိ	၂၆၅	... ၁ ...	၅	... ၁၀ ...	၇
၆	သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာပါဠိ	၂၆၀	... ၁ ...	၅	... ၁၀ ...	၇
၇	ပါထေယျအဋ္ဌကထာပါဠိ	၂၁၅	... ၁ ...	၅	... ၁၀ ...	၇
၈	အဋ္ဌသင်္ဂဟိနိအဋ္ဌကထာပါဠိ	၄၀၈	... ၁ ...	၆	... ၁၀ ...	၈
၉	သဗ္ဗေသင်္ဂဟိနိအဋ္ဌကထာပါဠိ	၄၅၅	... ၁ ...	၇	... ၁၀ ...	၉
၁၀	မဇ္ဈိမပိဋကတ်အဋ္ဌကထာပါဠိ	၄၂၅	... ၁ ...	၆	... ၁၀ ...	၈
		၃၃၆၂	ပေါင်း ၁၀ ...	၅၀	ပေါင်း ၁၀ ...	၇၀

(နှိန်းမှန်ပြုသည့်ကြော်ငြာစာ။)

အမှတ်	ကျမ်းအမည်	နံပါတ်	ပေါင် ၃၀ စက္ကန့် အုပ်စု	ကျပ်	ပေါင် ၅၀ စက္ကန့် အုပ်စု	ကျပ်
၁	သာရတ္ထဒိပနိတိကာပါဌ်	၄၃၅	 ၁	၄	 ၁	၆
၂	၎င်း ...	၂၅၈	 ၁	၄	 ၁	၆
၃	စောရသကဏ်ဒိတိကာပါဌ်	၂၄၂	 ၁	၄	 ၁	၆
၄	၎င်း ...	၃၀၅	 ၁	၅	 ၁	၆
၅	ဝိမတိဝိနောဒနိဒိတိကာပါဌ်	၃၃၄	 ၁	၄	 ၁	၆
၆	၎င်း ...	၂၃၈	 ၁	၄	 ၁	၆
၇	ဝဇီရဗုဒ္ဓိတိတိကာပါဌ်		 ၁	၄	 ၁	၆
၈	၎င်း ...		 ၁	၄	 ၁	၆
၉	သီလက္ခနိတိကာဟောင်းပါဌ်		 ၁	၅	 ၁	၇
၁၀	သီလက္ခနိတိကာသစ်ပါဌ်	၄၈၁	 ၁	၅	 ၁	၇
၁၁	၎င်း	၄၀၅	 ၁	၅	 ၁	၆
၁၂	သုတ်မဟာဝါဠိကာပါဌ်	၃၂၂	 ၁	၅	 ၁	၇
၁၃	ပါထေယျဒိတိကာပါဌ် ...		 ၁	၅	 ၁	၇
၁၄	ဓမ္မသင်္ဂဏီမူလဒိတိကာပါဌ်	၁၈၈	 ၁	၄	 ၁	၆
၁၅	ဝိဘင်းမူလဒိတိကာပါဌ်	၁၉၅	 ၁	၄	 ၁	၆
၁၆	ပဉ္စပကြိုဏ်မူလဒိတိကာပါဌ်	၁၉၃	 ၁	၄	 ၁	၆
			ပေါင်း ၁၆	၇၀	ပေါင်း ၁၆	၁၀၀

သပ္ပုရိသ။ အာစာရပုတ္တ။ ကုလပုတ္တ။ ကလျာဏ။ ခမ္မ
ကျင့်ရိုး။ အချိုးကောင်းသားတို့၏။ အကျိုးစီးပွား။ လော
ကီလောကုတ္တရာတရားနှစ်ပါးများစီမံသောငှါ။

ဆီးကနိုးမြို့သိမ်ကြီးရိုးဆရာတော်။

ဘုရားသည်။ ဒါန။ သီလ။ ဘာ
ဝနာ။ အပစာယန။ စသည်အပြား။ သုံးပါး
ပိဋကတ်။ အကျဉ်းမှတ်၍။ ဆတ်ဆတ်လွယ်ကူ။
မြတ်နိဗ္ဗ။ သို့။ ခု။ အမြန်။ ရောက်ကြစေရန်
စီမံရေးသားအပ်သော

တိပိဋကသမုဗ္ဗာကျမ်း။

၁၂၆၅ ခု။ တပေါင်းလ။

နိဒါန်း။

အမွန်ဂရ။ဒက္ခိန္နာ။ယာပထလေးလီ။ ဝသီဓလေ့။ပျော်မွေ့
နှစ်ဖြာ။ဂန္ဓာရူရ။တက္ကဝိပံဿနာ။မြတ်ဓမ္မာကို။ကောင်းစွာအား
ထုတ်၍။ နေလေ့ရှိသော။ လေသာဆရာတော် ဘုရားကြီး၏တ
ပည့်ရင်းချာ။ သုနန္ဒာတွင်မည်။ငါမထေရ်သည်။ သာယာဝတီ။
အမည်မချို့။ဆီးကုန်းမြို့။ရုံးတော်ကြီးအပါး။အနောက်နားတွင်။
တရားဓမ္မ။ဥဿာဟဖြင့်။လုံ့လမောက်ဖြိုး။သိမ်ကြီးရိုးကျောင်း
တိုက်၌။နှစ်မြို့က်ဇေးကြည်။ အလည်လည် ၀၀။ သုလောက၏။
ဓမ္မအရည်။ မြတ်အဆီကို။ သိင်္ဂီရွှေခွက်၌။ ထည့်သွင်းအလား။
တရားအရသာ။ နိဗ္ဗုတာသို့။လျှင်စွာရောက်စေခြင်းငှါ။လုံးပမ်း
လျက်နေရာ။ ပညာမျက်စိ။ကဝိခေါ်မှတ်။ပရိသတ်ပါ။ ကျောင်း
တကာနှင့်။ဆင်ခုံတိုင်ရှာ။ဘုရားတကာဆရာစီ။သိမ်ကြီးရိုးရှာ
ဥပုသ်တကာအရပ်လူကြီးဦးအောင်မင်း။ကျောင်းတကာဦးအံ။
ဆေးဆရာဦးမြတ်သာထွန်း။လယ်တွင်းရှာဘုရားတကာသမီး
ဆရာမို့။သာသနာ့ဒါယကာ၊လက်သမား ဆရာတိုးတို့နှင့်တကွ။
ဝဋ်မှကင်းလွတ်ရာအရ။ပြည်ခေမာနိဗ္ဗာနသို့။ ရောက်လိုသော
ဆန္ဒ။ဝေနေယျတို့၏အလို့ငှါ။ထောမနာမပြ။ ဥပယျာဇဉ်ဂါရဝ
ဖြင့်။ တောင်းပန်ခယသောကြောင့်။ဩဝါဒစကား။ မြတ်ဘုရား
၏ဒေသနာကို။ ကျမ်းများစွာထုတ်နုတ်လျက်။ဆီးကုန်းမြို့ သိမ်
ကြီးရိုးဆရာတော်ဘုရားသည်။အများရှင်လူ။မြတ်နိဗ္ဗ။သို့။လွယ်
ကူရောက်စေခြင်းငှါ။ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော။ (တိပိဋ
ကသမူဟကျမ်း)ကို။ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြစေကုန်သတည်း။

တိပိဋကသမူဟကျမ်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနန္တဂုဏသမ္ဗန္ဓိ၊ သဗ္ဗာ ရတန ဂုဏာနံ။ ထောမေတွာပိ န
တံ အန္တံ၊ သုနန္တံ သဗ္ဗဒါဝန္တံ။ ။ ဗုဒ္ဓဥပါသကာဒိဟိ၊ ဂုဏ
ယာမိ ဘာသိဿာမိ။ ဥဒ္ဓရိတွာ နာနာဂဇ္ဈေဟိ၊ တိပိဋကသမူ
ဟကံ။ ။

အနန္တဂုဏသမ္ဗန္ဓိ၊ အဆုံးမရှိမရေတွက် မပိုင်းခြားနိုင်သော
ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော် အပေါင်း နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော။
ရတနရတနာနံ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သင်္ခါရတနာ၊ ဖြတ်သုံးပါးတို့၏။
ဂုဏာနံ၊ ပြောပ၍မပြီး၊ ချီးမွမ်း၍မကုန်။ ဂုဏ်တော်အနန္တတို့ကို။
သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသောသိညာဏက၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေက၊ အရိယာသာ
ဝကအပေါင်းနှင့်တကွ၊ မနုဿဒေဝဗြဟ္မာ သတ္တဝါဟူသမျှတို့
သည်။ ထောမေတွာပိ၊ ချီးမွမ်းအံ့ဩ ထောမနာပြုကြကုန်သော်
လည်း။ အန္တံ၊ ဆုံးခန်းခြင်းသို့။ နပါပုဏန္တိ၊ ရောက်၍ မကုန်နိုင်
ကုန်။ သုနန္တံ၊ ကောင်းသော နှလုံးနှင့် တကွ၊ မဟာကရုဏာဥာ
ဏ၊ အသာဓာရဏ၊ သဗ္ဗညုတ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အာသ
ဝက္ခယ၊ စသည်များစွာ၊ ဆုံးခန်းရာမရှိ၊ သိတော်မူပြီးဖြစ်၍။ လူ
နတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ နှစ်သက်ခြင်း၏ ဆုံးခန်းခြင်း
သို့ရောက်၍မကုန်နိုင်သော။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာဖြစ်။ သုံးလူ
နတ်ကို။ အဟံ၊ ခန္ဓာအာယတန။ ဒွတ္တိံ သပါ။ သံသရာတွင်။ ကျင်

လည်များစွာ။ အဝိဇ္ဇာနှင့်။ တဏှာမြှေးရှက်။ အသိခက်၍။ တက်
သက်လူးလာ။ ဓမ္မတာသဘာဝ။ ဇေယျန္တ မှန်။ ပုပ်နံပုဂ္ဂိုကျ။ ကိုးခွါ
ရမှ။ နေ့ညမစဲ။ ထွက်မြဲကေနံ။ အမှန်သဘော။ တွေးတောဆင်
ခြင်ရန်။ ဆံပင်၊ မွေးညှင်း၊ ခြေသီးလက်သီး၊ သွေး၊ အရေ၊ အသား၊
အကြော၊ အရိုး၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ၊ အညှို့၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အမြှေး၊
အဖျဉ်း၊ အဆုတ်၊ ဦးမ၊ ဦးသိမ်၊ အစာသစ်၊ အစာဟောင်း၊ ဦးနှောက်၊
သဉ်းခြေ၊ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ၊ မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊ တံ
တွေး၊ နှပ်၊ အစေး၊ ကျင်ငယ်၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်တွင်။ ဥပါဒိဋ္ဌိဘင်။
အစဉ်မပြတ်။ ချားရဟတ်ပမာဏ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တလက္ခ
ဏာ။ ဘာဝနာတရား။ လွန်ကြိုးစားလျက်။ စိတ်ထီးသမာဓိ။ ဥာဏ်
မျက်စိဖြင့်။ ကြည့်၍နှိုင်းကာ။ ဝေါဟာပရမတ်။ ပညတ်တွင်ရာ။
သုနန္ဒာမည်သော ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့ညမ
ပြတ်။ ရှိသေလုပ်ဝပ်ခြင်းတကွ။ အနုပါဒိသေသ။ နိဗ္ဗာနဓာတ်
တိုင်အောင်။ ဝန္တိ၊ ဝန္တာမိ၊ တယလာဘ၊ ကုလကြည်ရှောင်း။ ဂုဏ်
တော်ပေါင်းကို။ အောက်မေ့ သဖြင့်။ အသင့် နှလုံး။ ဆိုပိတ်ဖုံး
လျက်။ သုံးတန်စေတနာ။ သုံးဖြာခွါရ။ သုံးပါးသောပဏာမတို့
ဖြင့်။ ကြည်ဆွသံခွါ။ လျော်ကာသင့်တင့်။ ပြစ်ခြောက်ကင်းရာ။
တည်ငါးဖြာနှင့်။ အသင့်ညီစွာ။ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ ဝန္တိ
တွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဂုဏ်-ဂုဏာသမ္ပန္နန၊ သီလသမာဓိပညာဂုဏ်နှင့်
အသင့်ညီစွာပြည့်စုံထသော။ ဗုဒ္ဓဥပါသကာဒိဟိ၊ ဆီးကုန်းဆင်
ချံတိုင်ရွာဘုရားတကာဆရာမိ။ သိမ်ကြီးရိုးရွာကျောင်းတကာ
ဦးအံ။ ကျောင်းတကာ ကိုအောင်ထွန်းကျော်။ ဥပုသ် တကာ
ဦးအောင်မင်း။ ကျောင်းတကာ သမားဆရာ ဦးမြတ်သာထွန်း။
လယ်တွင်းကျောင်းတကာ သမားဆရာမိ။ ကျွန်းတောရွာ သာ
သနာ့ဒါယကာလက်သမား ဆရာ-ဆရာတိုးစသော ပရိသတ်
အပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ယာမိ-ယာမိတော၊ သင်္ဂါ
ရဝ။ နိဝါတဖြင့်။ တောင်းပန်သောသောကြောင့်။ နာနာဂဇ္ဇေဟိ၊
အထူးထူးသောကျမ်းဂန်တို့မှ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်နှုတ်၍။ တိပိဋက

သမ္မဟကံ၊(တိပိဋကသမ္မဟ)အမည်ရသောကျမ်းကို။ ဝါ၊ပိ
ဋကတ်သုံးပုံမှ လျော်ရာ လျော်ရာ ကျဉ်းစွာထုတ်နုတ် သဖြင့်
ပေါင်းရ၍ပြုအပ်သော(တိပိဋကသမ္မဟ)အမည်ရသောကျမ်း
ကို။ဘာသိသံ၊ဆိုပေအံ့သတည်း။

အစိန္တေယျလောကမျက်ရှု။သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။သုံး
ပါးသောသုခကိုရစေခြင်းငှါပွင့်လီတော်မူကြောင်းကို၊အဋ္ဌက
ထာ၌။ ။အတ္ထာယဟိတာယသုခါယဒေဝမနုဿာနံဗုဒ္ဓေါလော
ကေဥပ္ပန္နတိ။ ။ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။လောကေ၊သဗ္ဗလောက၊
သင်္ခါရလောက၊ဩကာသလောက၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာ ဘုရား
သည်။ဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊လောကီလော
ကုတ္တရာ နှစ်ဖြစ်သောအကျိုးငှာ။ဟိတာယ၊စီးပွားချမ်းသာ မင်္ဂ
လာနှင့်တကွနိဗ္ဗာနသုခကိုမုချကေန အမှန်ရစေခြင်းငှာ။သုခါယ၊
လောကီသုခ၊လောကုတ္တရာသုခ၊ ဤနှစ်ဝကို။မုချမလွဲ။ အမြဲရ
စေခြင်းငှာ။ဥပ္ပန္နတိ၊ဖြစ်တော်မူလာ၏။ဝါ၊ပွင့်တော်မူလာ၏။ ။
ထိုဒေသနာတော်ဝယ်အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ ငါတို့ မြတ်စွာဘု
ရားအလောင်းတော်မှစ၍ သဲလုံးမက ပွင့်တော်မူကုန်ပြီးသော
ဘုရားရှင်တို့၏ အလောင်းတော် တို့တွင် တဆူတဆူ သော ဘု
ရားရှင် အလောင်းတော်တို့သည် အသွေးတော်တို့ ထုတ်၍ လှူ
တော်မူသည်ကားမဟာသမုဒ္ဒရာလေးစင်းမက များလှကုန်၏။
အသားတော်ကို ထုတ်၍ လှူတော် မူသည် ကား နှစ်သိန်းလေး
သောင်းအထွ်သောမဟာပထဝီ မြေကြီးမက များလှကုန်၏။
ဦးခေါင်းတော်ကိုဖြတ်၍ လှူတော်မူသည်ကား မြင့်မိုရ်တောင်
မင်းမျှမကများလှကုန်၏။ မျက်လုံးတော်ကို ထုတ်၍ လှူတော်မူ
သည့်ကားကောင်းကင်ပြင်ဝယ်ကြယ်တာရာမကများလှကုန်၏။

ဤသို့လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်
ဖြာသောအကျိုးတို့ကို မုချကေနအမှန်ရစေခြင်းငှါ။ ငါတို့ ဘု
ရားအလောင်းတော်မှ စ၍။ သဲလုံးမက ပွင့်တော်မူပြီး။မင်္ဂခရီး
ဖြင့်။ပြည်ကြီးပုရ။အမတသို့။ ကြွတော်ပြီးသောဘုရားရှင်တို့၏

အလောင်းတော်တို့သည်လည်း။ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း။
 ရှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း။ တဆွဲခြောက်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတ
 သိန်း၊ ပညာမိက၊ သဒ္ဓါမိက၊ ဝီရိယာမိကအမည်ရလျက်။ ဒါန
 အစ၊ မဂ်ဖိုလ်အဆုံး။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကုန်းကြဉ်းထက်သို့
 တက်ရခြင်းငှါ။ အသွေးတော်၊ အသားတော်၊ ဦးခေါင်းတော်၊
 မျက်လုံးတော်တို့ကိုလှူရသည်ကား အလွန်များမှ တရားနှင့်အ
 ညီ။ ပါရမီသုံးဆယ်။ သုံးသွယ်စရိယ။ ငါးဝစွန့်ခြင်းကြီး။ အနည်း
 နည်းတို့ဖြင့်။ ဖြည့်ဆည်းပူးတော်မူမှသာလျှင် ဘုရားအဖြစ်သို့
 ရောက်တော်မူကြသဖြင့်။ အတုလ အသဒိသသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘု
 ရား ရွှေကိုယ်တော်ပွင့်လာတော်မူသည်တကားဟု။ အားရဝမ်း
 သာ။ သဒ္ဓါဗလဝ။ ဥဿာဟစေတနာဖြင့်။ ကြည်ညိုစွာသမာဓိ
 တရားဖြင့်ပွားများရာ၏။ ။ ဤသို့ ဗုဒ္ဓေါ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဓမ္မောလောကေဥပ္ပဇ္ဇတိ။ သံဃော လောကေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ စသည်
 ဖြင့်ပြလိုလျက်။ အစကိုပြသဖြင့် အလယ်အဆုံးကို သိရသော
 အာဒိဒိပကနည်းဟုမှတ်အပ်၏။ ။ အတုလအသဒိသမြတ်စွာ
 ဘုရားပွင့်လာတော်မူလျှင်၊ တရားတော်၊ သင်္ခါတော်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ မုချဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ဟု ကြည်ညိုခြင်း၊ ကိုးကွယ်ခြင်း
 ဆည်းကပ်ခြင်းကိုပြုကုန်ရာ၏။

ဝါစာ၊ သဒ္ဓါ၊ ရူပ၊ ဥာဏ၊ ဣဒ္ဓိအတုလာဗိန္ဒြိယ အရဟတာဒိဂု
 ဏောပေတံ၊ ပကတိသောစကား၊ အလွန် တင့်တယ်သော စ
 ကား၊ မကြံစည်နိုင်သောစကား၊ အတုမရှိသောစကား။ ပကတိ
 သောအသံ၊ အလွန်တင့်တယ်သောအသံ၊ မကြံစည်နိုင်သောအ
 သံ၊ အတုမရှိသော အသံ။ ပကတိသောအဆင်း၊ အလွန်တင့်
 တယ်သောအဆင်း၊ မကြံစည်နိုင်သောအဆင်း၊ အတုမရှိသော
 အဆင်းပ။ ကတိသောဥာဏံ၊ အလွန်တင့်တယ်သောဥာဏံ၊ မ
 ကြံစည်နိုင်သောဥာဏံ၊ အတုမရှိသောဥာဏံ။ ပကတိသောတန်း
 ခိုး၊ အလွန်တင့်တယ်သောတန်းခိုး၊ မကြံစည်နိုင်သောတန်းခိုး၊ အ
 တုမရှိသောတန်းခိုး၊ ဤသို့သောကျေးဇူးတော်အစုံ။ ဂုဏ်တော်

အနန္တ၊ အရဟံ အစ။ ဘဂဝါ အဆုံး။ ပေါင်းရုံးများလှ။ ဂုဏ်ဂုဏ်
ကို။ ပြောပ၍မကုန်။ သုံးဘုံသူတို့၏ ထိပ်ပန်း။ ရဟန်းတကာတို့၏
အရှင်။ သာကီဝင်မင်းစစ်ဖြစ်တော်မူသော လောကကေတု။ သဗ္ဗ
ညမြတ်စွာဘုရားသည်။ သုံးပါးသော ပိဋကတ်တို့တွင်။ သုတ္တန်ပိ
ဋကတ်တော်၌။ ။ ဧဝံ အဓိန္ဒြိယာရတနာ၊ ရတနဂုဏာ၊ အဓိန္ဒြိ
ယာ။ အဓိန္ဒြိယေပသန္နာနံ၊ ဝိပါကော၊ ဟောတိ အဓိန္ဒြိယော။ ။ ဟု
ရှေ့နှုတ်တော်မူစွာ၌။ ကြူးရင့်တော်မူ၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ရတနာ၊
ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ အဓိန္ဒြိယာ၊ မကြံအပ် မကြံစည်နိုင်ကုန်။
ရတနဂုဏာ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ကို။ အ
ဓိန္ဒြိယာ၊ မကြံအပ် မကြံစည်နိုင်ကုန်။ အဓိန္ဒြိယေ၊ မကြံအပ် မကြံ
စည်နိုင်သော ရတနာသုံးပါး၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်တော်အ
ပေါင်း၌။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား။ အဓိန္ဒြိယော၊
မကြံအပ် မကြံစည်နိုင်သော။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ။ ထိုဒေသနာတော်ဝယ် အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ ချီးမွမ်း
အံ့ဩထောမနာပြု၍မကုန်နိုင်သော မြတ်စွာဘုရား၌။ ရဟန်းရှင်
လူဟူသမျှ။ စသည်အပေါင်း။ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ မြင့်စွာ
ရှေ့နောက်။ ပြစ်ခြောက်ကင်းစွာ။ တဆွဲနှစ်တောင် ဟတ္ထပါသ်အ
တွင်း။ ကြည်ညိုခြင်းနှင့် တကွရိသေခံလေးမြတ်လျက်။ နှစ်သက်
သော စေတနာဖြင့် ကြည်ညိုရာ၏။ နှစ်သက်ရာ၏။ ယုံကြည်ရာ၏။
ကိုးကွယ်ရာ၏။ ဆည်းကပ်ရာ၏။ လေးမြတ်ရာ၏။ ချီးမွမ်းရာ၏။ ။
ဘုရားကို ကြည်ညိုက တရားသင်္ခါကို ကြည်ညိုသည်မည်၏။
သင်္ခါကို ကြည်ညိုက ဘုရားတရားကို ကြည်ညိုသည်မည်၏။
ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့၏ ကောင်းသော အကျိုးသည်။ ဤ၊ ဧ၊
ဤမျှရှိ၏ဟု။ ရေတွက်ပိုင်းခြားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရာဟု။ အဓိန္ဒြိ
ယ၊ လောကထွတ်ထား သဗ္ဗညမြတ်စွာဘုရား၏ တရားဒေသနာ
အဓိပ္ပါယ်လာသည်။

ကြည်ညို၏ဆိုသည်ကား ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု
၍သော် ၎င်း၊ မြင်၍သော် ၎င်း၊ ကြား၍သော် ၎င်း။ ယုံကြည်ခြင်း။

မြတ်နိုးခြင်းစသောသဒ္ဓါစေတသိက်အတိဇ္ဈဗလဝကုသိုလ်။ထို
 ထိုသို့သောစကြာမင်း၏ပတ္တမြားရတနာကဲ့သို့နေဝံကျူစွာသော
 ဒေါမနဿ ရေကို ကြည်လင်ခြင်းငှာ ဖြစ်စေတတ်သော ပတ္တ
 မြားပမာ။သုံးပါးသောချမ်းသာကိုလျင်မြန်စွာရစေတတ်သော
 သဒ္ဓါကား။ ။သဒ္ဓဟတိတိသဒ္ဓါ။ ။ယာဓမ္မဇာတိ၊အကြင်
 တရားသဘောသည်။ သဒ္ဓဟတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုကေနံမချရကုန်၏
 ဟုယုံကြည်တတ်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။သာဓမ္မဇာတိ၊ထို
 တရားသဘောသည်။သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားမည်၏။ ဝါ၊ရတနာသုံး
 ပါး၏ဂုဏ်ကိုယုံကြည်၍နိဗ္ဗာန်သို့လျင်မြန်စွာရောက်တတ်၏။ ။
 တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်၏သဒ္ဓါ။ ။သဒ္ဓါ၌ဣတ္ထိလိင်ဟုဤ၌ကြံသည်။

စေတနာသဒ္ဓါထက်သန်သဖြင့် လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊
 နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာတို့ကို ရခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော
 တရားဓမ္မ ဩဝါဒဖြင့် ဆုံးမတော် မူခြင်းငှာ။ သုတ္တန် ဒေသနာ
 တော်မြတ်၌။ ။သဒ္ဓါစိတ္တောပသန္နေန၊ရတနာနံပူဇံကရာ။ဇာတိ
 ဒေဝမနုဿေသု၊ လဒ္ဓါဘောဂါအသင်္ခယာ။ အသင်္ခယေလဘိ
 တွာန၊ ဝရံနိဗ္ဗာနံပါပုဏိသန္တိ။ ။ယေနရာ၊ အကြင်လူနတ်
 ဗြဟ္မာ၊သတ္တဝါဟူ။ အပေါင်းသူတို့သည်။သဒ္ဓါစိတ္တောပသန္နေန၊
 ယုံကြည်သဒ္ဓါ။ ကြည်ညိုစွာသော စိတ်ဖြင့်။ ရတနာနံ၊ ဘုရား
 တရား သင်္ခါရတနာ မြတ်သုံးပါးတို့အား။ ပူဇံ၊အရိုအသေအ
 လေးအမြတ်ပြု၍တင်ခြင်းငါးပါးနှင့်တကွ။လက်အုပ်မိုး၍ရှိခိုးပူ
 ဇော်ခြင်းကို။ကရာ၊ပြုကုန်၏။တေနရာ၊ထိုသူတို့သည်။ဇာတိဒေ
 ဝမနုဿေသု၊ လူဖြစ်တိုင်းနတ်ဖြစ်တိုင်းသောဘဝတို့၌။ဝါ၊နတ်
 ဘုံ၊လူ့ဘုံတို့၌။ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ဝါ၊ကောင်းသောဥက္ကဋ္ဌဒွိဟိတ်။
 တိဟိတ်ပဗ္ဗ။ ပဋိသန္ဓေအကျိုးကိုပေးသည်ဖြစ်၍။ လဒ္ဓါ၊ရအပ်
 ကုန်သော။ ဘောဂါ၊ဇာတိက၊ ဇဋ္ဌိလ။မေဏ္ဍက၊ ကာကဝလ္လိ
 ယစသောသူဌေးတို့၏။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာမကံ များစွာသော
 ရတနာစည်းစိမ်အပေါင်းတို့သည်။ အသင်္ခယာ၊ ဤမျှလောက်
 သောဘဝ၊ ဤမျှလောက်သော ကမ္ဘာတိုင်အောင် ရေတွက်ပိုင်း

ခြားခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကုန်။ အသစ်ယေ၊ ရေတွက်ပိုင်းခြားခြင်း
ငှါမတတ်နိုင်ကုန်သောစည်းစိမ်ဥစ္စာရတနာတို့ကို။ လဘိတွာန၊
ခံစားသုံးဆောင်ပြီး၍။ ဝရံ၊ မြတ်ဗျာဒိတဝေ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ခန္ဓာအာယတ
နဓာတ်တို့၏ကုန်ရာအသစ်တံနိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်
ကြရကုန်လတ္တံ့သတည်း။ ။ ထိုဒေသနာဝယ်အဓိပ္ပါယ်သော်
ကား။ သံသရာဘေး။ လ။ တို့။ ရတနာသုံးပါးတို့ကို အရိုအသေအ
လေးအမြတ်ပြု၍ ပူဇော်ကာမျှဖြင့်။ ကမ္ဘာတသိန်းအပါယ်လေး
ပါးမလားမကပ်မြတ်သော သုဂတိဘဝ၌သာကြိမ်တန်များစွာခံ
စားစံစားပြီးမှ။ သောမနဿအမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်လတ္တံ့
ဟု၊ ဗျာဒိတ် ကြားတော် မူအပ်သော ခင်ပုဂ္ဂိုလ် ဝတ္ထုကို အ
ကြောင်းပြုသဖြင့်၎င်း။ ။ သူဌေးသားမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်မြတ်စွာ
ဘုရား၏ရူပါရုံကိုအာရုံပြု၍ အရိုအသေကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့်
ရတေ့သော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်သော ဝတ္ထုကို
ထောံသဖြင့်၎င်း။ ။ ချီးမြှောက်ခြင်းစေတနာဖြင့်နံနက်အခါ။ ည
အခါသဒ္ဓါမပြတ်မလပ်ရှိသေစွာအဇ္ဇလိပဏာမ။ သက္ကစ္စဝန္ဓနာ။
ဝတ်တက်ခြင်းမေတ္တာဘာဝနာလုံ့လဥဿာဟကုသိုလ်ကြောင့်
မဂ်ဖိုလ်တိုင်ရောက်ရာ၏ဟု။ အဓိန္ဒေယျ။ လောကံမျက်ရှု။ သဗ္ဗညု
သည်။ ကြည့်ရှုမြှောက်တော်။ ဟောတော်မူ၏။

ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ မြတ်စွာဘုရားသည်
လုံ့လဥဿာဟဖြင့်ကြီးစွာသော ရေကန်ကိုတူးထားသော သူ
ဌေးမင်းနှင့်တူ၏။ ထားခဲ့တော်မူသောသာသနာတော်မြတ်သည်
ရေကန်ကြီးနှင့်တူ၏။ ရေအပေါင်းသည်သုတ္တန်ဓမ္မဝိနယနှင့် တူ
၏။ သမ္မုတိသင်္ခါ၊ လူပညာရှိဓမ္မကထိက၊ ကလျာဏပုဂ္ဂိုလ်အ
ပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့သည်ထိုရေကန်ကြီးကိုမပျက်စီးစေ
ရ စောင့်ကြသော သူအပေါင်းနှင့် တူ၏။ ကြွင်းသောလူဟူ အ
ပေါင်းသူတို့သည်သောကယူသုံးစားသွားလာသည်နှင့်တူ၏။ ။
ဤသို့မြတ်စွာဘုရားထားတော်မူသော ရေကန်ကြီးနှင့်တူသော
သာသနာတော်မြတ်၌ ကြိုကြိုက်သောအခါ။ ပြောဟောသူများ

စွာစောင့်ထိန်းသောလူပညာရှိ၊ သမ္မုတိသင်္ဃာ၊ ထေရ်ကလျာ
တို့သည် သေချာစွာထုတ်နုတ်၍၊ ပြုလုပ်သောဓမ္မ၊ ဝေနေယျတို့
မှတ်ရန်။ ကျမ်းဂန်ဝိနည်း။ ဓမ္မတည်းဟူသောရေဒေကို တိုက်ပေး
၍မသောက်သကဲ့သို့မဖြစ်စေရ။ ပုညအရ။ ကုသိုလ်မှု။ ပြုမှငြိမ်း
ရာ။ ပြည်ခေမာသို့။ လျင်စွာရောက်ကြရမည်။

ဤသို့ရတနာသုံးပါးသီလ သမာဓိပညာဝုဒ္ဓိကြီးသောသူတို့
အား။ အရိုအသေဂါရဝ။ ပဏာမ စေတနာကြောင့် လေးဖြာ
သော အကျိုးတိုးပွားခြင်းကို ပြတော်မူလိုသော သဗ္ဗညု ရှင်
တော်ဘုရားသည်။ ။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ နိစ္စံဝုဒ္ဓါပစာယိ
နော။ စက္ကာရောဓမ္မာဝဇနန္တိ၊ အာယုဝဏ္ဏောသုခံဗလံ။ ။ ဟု
ဟောကြားညွှန်ပြဆုံးမတော်မူ၏။ ။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရ
တနာသုံးပါးအားရိုသေစွာ ရှိခိုးသောအလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အ
မြဲ။ ဝုဒ္ဓါပစာယိနော၊ သီလစသောကျေးဇူးဖြင့်ကြီးသောသူကိုရို
သေသောအလေ့ရှိထသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊ အ
သက်ရှည်ခြင်းသည် ၎င်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းထွခြင်းသည် ၎င်း။
သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည် ၎င်း။ ဗလံ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းသည် ၎င်း။
စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတရား တို့သည်။
ဝဇနန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ။ ရတနာသုံးပါးစသည်တို့ကို မရိုမသေ
သောသူတို့သည်အသက်တိုခြင်းစသည်ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ။ ထို
ဒေသနာတော်ဝယ်။ မြန်မာအဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ ရတနာသုံးပါး
တို့အား၎င်း။ ဂုဏ်အားဖြင့်ကြီးသောသူတို့အား၎င်း။ အရိုအသေ
ပြု၍ရှိခိုးရသောကောင်းမှုကြောင့်။ လေးပါးသောဆု။ အာယု၊
ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ စသော အကျိုးတရားတို့ကို ဆုမတောင်းဘဲအ
ကြောင်းအားလျော်စွာပြည့်စုံရာ၏ဟု၊ အဓိန္ဒေယျလောကထွတ်
ထားသဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်ဟောကြားညွှန်ပြဆုံးမတော်
မူ၏။ ။ တနည်း။ တရားနာပရိသတ်အပေါင်းသူတော်ကောင်း
တို့၊ ဝိပဿ၊ အစရှိသောဘုရားရှင်တို့ခြေတော်တို့ကို မပြတ်မ
လပ်ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် ရှိခိုးအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူ

လိုပြန်၍။ အာသနာဒိယသုတ်၌။ ။ သဒေဝကဿလောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဇေတပရာယဏာ။ တေသာဟံသိရသာပါဒေ၊ ဝန္ဓာမိ ပု
ရိသုတ္တမေ။ ။ ဝစသာမနသာစေဝ၊ ဝန္ဓာမေတတထာဂတေ။
သယနေအာသနေဌာနေ၊ ဂမနေစံပိသဗ္ဗဒါ။ ။ ဟုမိန့်တော်
မူ၏။ ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဇေတေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့
သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူအ
ပေါင်း၏။ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်းဖြစ်ကုန်၏။ အဟံ၊
ဘုရားတပည့်တော်သည်။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါ
ဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပုရိသုတ္တ
မေ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ထက်မြတ်ကုန်ထသော။ ဇေတတထာ
ဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ သယနေ၊ အိပ်သောအခါ၌၎င်း။
အာသနေ၊ ထိုင်သောအခါ၌၎င်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌၎င်း။
ဂမနေ၊ သွားသောအခါ၌၎င်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။
ဝါ၊ ဘယ်အခါမဆိုမပြတ်မလပ်။ ။ (သဗ္ဗဒါ၌သဗ္ဗသဒ္ဓါသည်
အနဝသေသသဗ္ဗဟုမှတ်အပ်၏)။ ။ ဝစသာစေဝ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။
မနဿါစေဝ၊ နှလုံးဖြင့်၎င်း။ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ (ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးသုံး
ပါးလုံးဖြင့်ရှိခိုးရာ၏)။ ။ ဗုဒ္ဓေါလောကေဥပ္ပဇ္ဇတိ။ စသဉ်၌။ လော
ကသည်အဘန်ဘန်ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းများ၏။ အထူးထူးအထွေ
ထွေများသောပညတ်ခြင်းလည်းရှိ၏။ အမည်သညာ နာနတ္တစ
သည်အလွန်ပေါများ၏။ ထိုလောကသည်သတ္တလောက၊ သင်္ခါရ
လောက၊ ဩကာသလောကဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါး
တို့တွင် ပုထုဇဉ်တို့ သန္တာန်၌ ဖြစ်သောဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ၊ ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာတို့ကို၊ မပျက်မစီးအမြဲတည်၏ဟူသောရဝ၊ သဿတဥ
ပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သာလောကမည်၏ဟု၊ အချို့ဆရာတို့ကဆိုကြ
ကုန်၏။ ။ တနည်းမဏိမဉ္ဇူ၌။ ။ ဒုက္ခသစ္စံလောကောတိ။
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာသည်။ လောကော၊
လောကမည်၏။ ။ တနည်းသံပျင်ဋီကာ၌။ ။ ဝုတိက္ခဏလုဇ္ဈ
တိ၊ ပဋိသန္ဓိက္ခဏေပလုဇ္ဈတိတိလောကော။ ဟုမိန့်အပ်၏။ ။

ရုတိက္ခဏေ၊ ရုတိဆဲခဏန္တိ။ လုဇ္ဈတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏။ ပဒိုသန္တိက္ခဏေ၊ ပဒိုသန္ဓေနေဆဲခဏန္တိ။ ပလုဇ္ဈတိ၊ အဘန်ဘန်ပျက်စီးတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ လောကော၊ လောကမည်၏။ အချို့သောဆရာတို့ကလည်း။ လောကီပိတ်ဇကောသိတိ ရှစ်ဆဲ့တချ။ လောဘကြဉ်သောစေတသိက်ဇကပညာသ ငါးဆဲ့တချ။ ရုပ်အဋ္ဌဝီသနွှစ်ဆဲ့ရှစ်ချသည် လောကမည်၏ဟုဆိုကုန်၏။

။ သဇိဝုဇ်၍တည်တတ်သောသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ တည်ရာ ဖြစ်သော ဩကာသလောကန္တ တည်သော ကြောင့်။ သတ္တလောကဟုခေါ်ဝေါ်ပညတ်သမုတ်အပ်၏။

။ အခွင့်မပေးသော်လည်း အခွင့်ပေးသကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့ တည်ရသောကြောင့် နိဇ္ဇိဝုဇ်ဩကာသ လောကဟု ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်ကုန်၏။

။ ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သောတေဘူမကဓိတ္တုပ္ပါဒ် ရုပ်ဟူသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာသည်သင်္ခါရလောကမည်၏။

။ ဖြစ်ပြန်ပျက်ပြန်လောကဓံနိဗ္ဗာန်မရသေးသမျှသင်္ခါရ လောကဟူ၍မှတ်အပ်၏။

တနည်းအနမတဂ္ဂသုတ္တန်ဒေသနာပါဠိတော်၌။

။ အနမတဂ္ဂါယံဘိက္ခဝေသံသာရောပုဗ္ဗကောဒိုနပညာယတိ။

။ ဟုဟောတော်မူ၏။

။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံသံသာရော၊ ဤသံသာရလောကသည်။ အနမတဂ္ဂေါ၊ တလည်လည်တပတ်ပတ်ချားရဟတ်ကဲ့သို့ မပြတ် မပြတ် သွားလာ ကုန်နိုင်ရာမရှိ။ ပုဗ္ဗကောဒို၊ ရှေ့အစွန်းသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။

။ ဤသို့သဗ္ဗညုတရွှေဥာဏ်တော်ဖြင့်ကြည့်တော်မူသော်လည်း။ ရှေ့အစွန်းကို မြင်တော်မမူသည်ကား။ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှာအလွန်ရှည်ဝေးလှသောကြောင့်ထင်မြင်ခြင်းငှာမဆုံးနိုင်။ အကြင်ရှေ့လောက်ကာလပတ်လုံးဤတရားကားရှိ၏။ ထိုရှေ့လောက်ကာလပတ်လုံးလက်ဝါးပြင်ဝယ်တင်၍ ထားသောပတ္တမြားကဲ့သို့ပိုင်းခြားထင်ထင်သိမြင်တော်မူနိုင်၏။ သိမြင်တော်မူနိုင်ကြောင်းကို။

။ ပဒိုသန္တိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌။

။ သဗ္ဗသင်္ခါတမသင်္ခါတမနဝသေသံဇါနာ

တိတိသဗ္ဗညုတညာဏံ။ ။ဟုဟောတော်မူ၏။ ။သဗ္ဗသံသိ
တမသံသိတံ၊ အလုံးစုံသော သံသိတအသံသိတတရားကို။ အနဝ
သေသံ။အကြွင်းမဲ့။ဝါ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်စင်အောင်။ ဇာ
နာတိ၊သဗ္ဗညုတရွှေဥါဏ်တော်ဖြင့်သိမြင်တော်မူတတ်၏။ဣတိ
တတ္ထာ၊ထိုကြောင့်။သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
မည်၏။ ။ထိုဒေသနာတော်ဝယ်ဝိဇ္ဇာတ္ထအဓိပ္ပါယ်အကျဉ်း
မှတ်ဘွယ်ကား။ရွှေဥါဏ်တော်ဖြင့်ပညတ္တိက၊သံသိတ၊ပရမတ္ထ
ဖြစ်သော အသံသိတ ဝိမုတ္တိရသ နိဗ္ဗာန ဓမ္မတို့ကို အကုန် အ
စင် မြင်တော်မူနိုင်၏ဟူလို။ ထိုပညတ္တိက သံသိတသည် သတ္တ
လောကမည်၏။သတ္တလောက၌လည်းသတ္တအခြား၊ လောကအ
ခြားဟုမှတ်ရာ၏။ ။ထိုသတ္တ၌ရုပ်အပေါင်းအရသည်အချင်း
ချင်းတည်ရာဖြစ်၍ ဩကာသလောကမည်၏။ ကြွင်းသောနာမ်
ခန္ဓာအပေါင်းအရသည် တည်တတ်သောသဇီဝသတ္တလောက
မည်၏။စိတ်စေတသိက်ရုပ်တို့၏ တလည်လည်တပတ်ပတ်ဖြစ်
ရခြင်းသည် သံသာရသခါရ လောကမည်၏။ ဟုဟောကြား
ညွှန်ပြ။ဆုံးမတော်မူလိုသောအစိန္တေယျလောကမျက်ရှုသဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒက္ခိဏမဇ္ဈေ။ လယ်ချက်ဘွေဝယ်။ တင့်
တယ်ရှု၏။ ညိညွတ်သေသပ်။ ချောမွတ်စွာတည်လျက်။ မြက်
သစ်ပင်တို့သည်။ဆံ့မျှင်ခြမ်းမျှမရှိ။ တိတိသန့်ရှင်းသောမြေတ
လင်းအပြင်ဝယ်။ ဆန်းကြယ်ထူးထွေ။ ရွှေသလဲငွေသလဲ။ ကြံ
ဖြန့်ကောင်းစွာ။အတောင်တရာ။သင်္ချာဖြင့်မြောက်။ဗောဓိအောင်
ဝယ်။ ပေါက်သည်ဆန်းကြယ်။ တဆဲ့လေးတောင်။ အရောင်
ခြောက်ဖြာ။ဇယာသန။ပလ္လင်မထက်။ဒေဝပုတ္တ။စသည်တပြင်။
မာရ်ငါးအင်ကို။အောင်မြင်တဝ။ ဥေယျငါးဖြာ။လေးသစ္စာဖြင့်။
ပွင့်တော်မူသောသဗ္ဗညုရှင်စောဘုရားကိုယ်တော်မှ။တပြောင်
ပြောင်တဝင်းဝင်း။ထွန်းလင်းတော်မူလျက်။ ။သရီရတောနီလ
ဝိတလောဟိတော ဒါတပဘဿရ မဇ္ဇိဋ္ဌဝသေန ဆဗ္ဗဏ္ဍရသ္မိ
ယောနိက္ခမိံသု။ ။ဟူသောအဋ္ဌကထာပါဌ်မိန့်အပ်သည်နှင့်အ

ညိ။ညိ။အနိဗ္ဗာန်။ အမောင်းဟူလျက်။ ပြီးပြီးပြန်။ တခဲနက်သော
 ခြောက်ပါးသော အရောင်တို့ဖြင့်လွှမ်းမိုးတော်မူလျက်။ ပုဗ္ဗေ၊
 ဒိဗ္ဗေ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်ဖြင့်။ ထက်ဝယ်ခွဲခွဲနေတော်မူ
 ပြီးမှ။ ပဌမဗုဒ္ဓဝစနဂါထာတော်မြတ်သည်ကား။ ။ အနေကဇာ
 တိသံသာရုံ၊ သန္ဓာဓိဿံ အနိဗ္ဗိသံ။ ဂဟကာရံ ဂဝေသန္ဓော၊
 ဒုက္ခာဇာတိပုနပ္ပုနံ။ ။ ဂဟကာရကဒိဋ္ဌာသိ၊ ပုနဂေဟံနကာ
 ဟသိ။ သဗ္ဗာတေဖါ သုကာဘဂ္ဂါ၊ ဂဟကုဋ္ဌံဝိသင်္ခိတံ။ ဝိသင်္ခါ
 ရဂတံစိတ္တံ၊ တဏှာနံ ခယမဏ္ဍဂါ။ ။ ဟုကြူးရင့်မြွက်တော်ဟော
 တော်မူ၏။ ။ ထိုဒေသနာတော်ဝယ်အကျဉ်းမှတ်ဘွယ်ကား။ ။
 သံသာရုံသံသာရန္တာနံ၊ သံသာရာဋ္ဌိကျင်လည် ကျက်စားသွားလာ
 တတ်ကုန်သောငါနှင့်တကွသောသတ္တဝါတို့၏။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်း
 သည်ကား။ အနေကာ၊ များလှ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။
 သံသာရာဝဋ်ဆင်းရဲ။ ဝဲဩဇာပမာ။ ကျင်လည်ရာအဝဝ။ ပဋိသန္ဓေ
 နေရခြင်းဇာတိ။ အိုရခြင်းဇရာ။ နာရခြင်းဗျာဓိ။ သေရခြင်းမရ
 ကာ။ စိုးရိမ်ရခြင်းသောကာ။ ပူဆွေးရခြင်းပရိဒေဝစသောဒုက္ခအ
 ပေါင်း။ မကောင်းသောအန္တရာယ်တို့၏ နှိပ်စက်ရာ။ သတ္တဝါဟူ
 သမျှတို့အား အာသဝေါ တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဝိဇ္ဇာ
 သည် ပွား၏။ ။ အစမထင်။ သိအပ်သော အစမရှိသော သံ
 သရာစက္က။ တေဘူမကဝဋ်ကို၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၍မှတ်အပ်ရာ
 ၏။ ။ တနည်း။ အကြောင်းတရား၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုစွဲ၍အကျိုး
 တရားဖြစ်ရာဟူ၍လည်းမှတ်အပ်ရာ၏။ ။ ဆင်းရဲခြင်း၏အဘန်
 တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်။ ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနံဟု မြတ်စွာ
 ဘုရားအသံတော်ဖြင့်ကြူးရင့်တော်မူ၏။ ။ များစွာဖြစ်ခြင်း
 သည်ပင်လျှင် အနေကဇာတိမည်၏။ စက်ရဟတ်ကဲ့သို့ လည်
 ခြင်းသည်သံသာမည်၏။ ဆင်းရဲခြင်းသည် ဒုက္ခမည်၏။ အ
 ကြိမ်ကြိမ်အဘန်ဘန်သည်ပုနပ္ပုနံမည်၏။ ဖြစ်ခြင်းသည်ဇာတိ
 မည်၏။ ကံစသော အကြောင်း တရားတို့သည် ပြုပြင်စီရင်
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သင်္ခိတတရားမည်၏။ အကြောင်း

ကိုအစွဲအမှီပြု၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ မည်ကြောင်းကို သုတ္တန် ပါဠိ
တော်၌။ ။ဇာတိဘိက္ခဝေသင်္ခတာပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ။ဇရာမရဏံ
ဘိက္ခဝေသင်္ခတံပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ။ ။ဟုဟောတော်မူ၏။ ။
ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဇာတိ၊ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ဝါ၊ပဋိသန္ဓေနေရ
ခြင်းကြောင့်။သင်္ခတာ၊ ကံစသောအကြောင်းတရားတို့သည်ပြု
ပြင်စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သင်္ခတတရားမည်၏။ ပ
ဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊အကြောင်းကိုအမှီပြု၍ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နမည်၏။ ။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဇရာမရဏံ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်း ပျက်စီးခြင်း
သည်။သင်္ခတံပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊သင်္ခတပဋိစ္စသမုပ္ပန္နမည်၏။ ။ဇာ
တိစသောတရားတို့၏ ကံစသည်ကြောင့်ဖြစ်သည်မဟုတ်။စင်
စစ်သော်ကား။ နာမ်ရုပ်အပေါင်းတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည် ပင်လျှင်
ဇာတိမည်၏။ ရင့်ခြင်းသည် ဇရာမည်၏။ ပျက်ခြင်းသည်မရ
ဏမည်၏။ ရုပ်နာမ်တို့၏တူသောဖြစ်ခြင်း၊ တူသောချုပ်ခြင်း၊
တူသောမှီရာရှိသောတရားတို့သည်။သဟရတ္ထိတရားမည်ကုန်
၏။ ။ထို့ကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌။ ။ဧကုပ္ပါဒါဧကနိရောဓာ
ဧကနိဿယာသဟရတ္ထိနော။ ။ဟုမိန့်တော်မူကုန်၏။ ။
အနက်ကား။ ။နာမရူပါ၊နာမ်ရုပ်တို့သည်။ဧကုပ္ပါဒါ၊တူသော
ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဧကနိရောဓာ၊တူသောချုပ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဧ
ကနိဿယာ၊တူသောမှီရာရှိကုန်၏။သဟရတ္ထိနော၊ တကွဖြစ်
ခြင်းရှိကုန်၏။ ဇာတိသည်ဖြစ်ဆဲဥပ္ပါဒ်ကွဏန္တိသာ ထင်ရှားရှိ
၏။ဋ္ဌိခဏ၊ဘင်ခဏန္တိထင်ရှားမရှိ။ ဇရာသည်ဋ္ဌိခဏန္တိသာထင်
ရှားရှိ၏။ဘင်ခဏ၊ဥပါဒ်ခဏန္တိထင်ရှားမရှိ။မရဏသည့်ပျက်ဆဲ
ဘင်ခဏန္တိသာထင်ရှားရှိ၏။ဥပါဒ်ခဏ၊ ဋ္ဌိခဏန္တိထင်ရှားမရှိဟု
မှတ်ရာ၏။အဝိဇ္ဇာနှင့်သင်္ခါရသည် ပဌမအတိတ်ဖြစ်သောကာ
လမည်၏။ တရားကိုယ်အားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာသည်မောဟမည်၏။
မောဟသည်လည်းခပ်သိမ်းသောအာရုံ၌အလွန်မိုက်မဲဟေ့ဝေ
သောကြောင့်။ တပ်ခြင်းရဇ္ဇနသဘောမှ ကင်းသည်။ ပြစ်မှား
ခြင်းဒုဿနသဘောမှကင်းသည့်။ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံ၌မထင်နိုင်။ဣဋ္ဌ

မဏ္ဍိတာရုံသာထင်၍ဥပေက္ခာမည်၏။ ။အလွန်တုန်လှုပ်သော
 အားဖြင့်တခုတည်းသောအာရုံ၌ငြိမ်သက်ကောင်းမွန်စွာမတည်
 နိုင်ရှေ့လျှောသောဝိစိကိစ္ဆာ။ ပြန်လွင့်သောဥဒ္ဓစ္စနှင့်ယှဉ်သော
 မောဟဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာသည်အစမူလရင်းဖြစ်၍ရှေးဦးစွာပိုင်း
 ခြားခြင်းကြောင့် အတိတ်ကာလမည်၏ဟု၊ ကြူးရင့်တော်မူလို
 သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ။ ဟုပဌမဟိတ်ဖြစ်
 သော အကြောင်းကို။ ဥဒါန်း ကြူးရင့်တော်မူ၏။ ဥဒါန်းကြူး
 ရင့်သည်ဟုဆိုသည်ကား။ တက်၍တက်၍ ထွန်းပသောနေလ
 ကဲ့သို့ မဟာကြိယာ သောမနဿဉာဏ သမ္ပယုတ်ဖြစ် သော
 သမ္ပညတဉာဏ်တော်၏အာရုံဖြင့်မိန့်ဟတော်မူ၏။ ။အဝိဇ္ဇာ
 ပစ္စယာ၊အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရ
 တရားတို့သည်။ သမ္ဘာန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ပုညာဘိသင်္ခါရ၊အ
 ပုညာဘိသင်္ခါရ၊အာနေဇ္ဇာဘိသင်္ခါရဟုမှတ်အပ်၏။ ။ပ
 ရိနိဗ္ဗာန်စံယူခါနီးတွင်။ ။ဟန္တဒါနိဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ
 ဝေါဝယဓမ္မာသင်္ခါရာအပ္ပမာဒေနသမ္ပာဒေထ။ဟုမိန့်ဟမြှောက်
 ဘော်ဟောတော်မူ၏။ ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဟန္တဒါနိ၊ယခုအ
 ခါ၌။ဝေါ၊ သင်တို့အား။အာမန္တယာမိ၊ခေါ်တော်မူ၏။သင်္ခါရာ၊
 သင်္ခါရတရားတို့သည်။ဝယဓမ္မာ။ ပျက်တတ်သော သဘောရှိ
 ကုန်၏။တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သော
 သတိတရားနှင့်။သမ္ပာဒေထ၊ပြည့်စုံစေကြကုန်လော့။ ။ပျက်
 တတ်သော သဘောရှိသောသင်္ခါရတို့ကို မမေ့မလျော့သဖြင့်
 လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့တင်၍ ရှုဆင်ခြင်ကြလော့ဟု။ တပည့်
 သားတို့အားဆုံးမတော်မူ၏။ ။အဋ္ဌသာလိနိဋ္ဌလည်း။ ။ခန္ဓာ
 နုဉ္ဇပဋိပါဋိ၊ဓာတုအာယတနာနုစ၊ အဗ္ဗောဓိန္ဒူ ဝတ္တမာနာ၊သံ
 ဘာရောတိ၊ဝုစ္စတိ။ ။ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ခန္ဓာနုဉ္ဇ၊ခန္ဓာတို့၏၎င်း။ ဓာတုအာယတနာနုဉ္ဇ၊ဓာတ်အာယ
 တနတို့၏၎င်း။အဗ္ဗောဓိန္ဒူ၊မပြတ်။ပဝတ္တိ၊လည်၍ဖြစ်သော။ ပဋိ
 ပါတိ၊အစဉ်ကို။ သံသာရောတိ၊သံသရာဟူ၍။ပဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်

၏။ ။ခန္ဓာအာယတနတို့၏ မပြတ်လည်၍ဖြစ်ခြင်းသည်။ သံသရာမည်၏။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။တနည်း။ သိတတ်သောဥာဏ်ပညာကို ဖုံးလွှမ်းပိတ်ပင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော မောဟသည်လျှင်။ အဝိဇ္ဇာဟုမှတ်ရာ၏။ ။ဇာတိသည်ဖြစ်ခြင်း။ ဇရာသည်ရင့်ခြင်း။ မရဏသည်ပျက်ခြင်း။ ဤသုံးပါးသည် အပိုင်းအခြား၏နောက်ဖြစ်သောကြောင့်။ အနာဂတ်ကာလ မည်၏။ ။ဇာတိဟူသည်။ အပိဝမ်းကဘွားသည်တိုင်အောင်။ ဥပပါတ်၊ သံသေဒဇတို့မှာ။ ဖြစ်စရပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်တို့၏ အရအပေါင်းတည်နေသော ပဋိသန္ဓေသည်ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇာတိမည်၏။ ဟုဟောတော်မူ၏။ ထိုဇာတိသည် ထိုထိုဘဝ၌ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာ။ ဆောက်နှင်းခြင်းကိစ္စ။ အတိတ်ဘဝမှ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လာခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကမ္မဘဝလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဤဇာတိသည်ဒုက္ခ၏တည်ရာအကြောင်းမျှသာ။ ဒုက္ခကားမဟုတ်။ ။ဖြစ်ခြင်းဇာတိသည်ဆင်းရဲဒုက္ခ၏အကြောင်းဟု။ သစ္စဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌ ဘုရားဟောတော်မူကြောင်းကိုပြလို၍။ ။အယံဇာတိသယံနုဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယာပနဝတ္ထုဘာဝေနုဒုက္ခာတိဝုတ္တာ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။အယံဇာတိ၊ ဤဇာတိသည်။ သယံ၊ မိမိကား။ နုဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမဟုတ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယာ၊ ဒုက္ခ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဝတ္ထုဘာဝေန၊ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဤကားဇာတိအဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းမှတ်ဘွယ်။

ဇရာဟူသည် တရသော ဘဝ၌ အကျုံးဝင်သော ရုပ်နာမ်အရတို့၏ ဦး အခိုက်အတန့် ရင့်ရော်ခြင်း သဘောသည်။ ဇရာမည်၏။ ဘင်သို့ ရှေးရှု ဆောင်ခြင်း ကိစ္စ၊ အရွယ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်း အခြင်းအရာရှိ၏။ သွားကျိုးခြင်း၊ ဆံဖြူခြင်းစသော။ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်မြင်အပ်သောရူပါရုံမဟုတ်။ ပရမတ္ထဖြစ်သောဇရာကို စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်

ကြောင်းကို။ သစ္စဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌။ ။ နဟိဇရာစက္ခုဝိညေယျာဟောတိ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ သဗ္ဗညုတညာဏေနဝိညေယျာ။ ။ ဟိ၊ ငါဆိုသောစကားသည်မှန်၏။ ဇရာ၊ ရင့်ရော်ခြင်း၊ ပရမတ္ထသဘောကို။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိမြင်အပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ ။ ဇရာကား၊ ဒုက္ခမဟုတ်။ ဒုက္ခ၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခဟု ဟောတော်မူ၏။ သဗ္ဗညုတ ရွှေဥာဏ်တော်ဖြင့်သာ ရင့်ရော်ခြင်း၊ ပရမတ္ထသဘောကိုမြင်တော်မူနိုင်၏ဟုမှတ်ရာ၏။

မရဏဟူသည်၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ပျက်စီးခြင်းသည်ပင်လျှင် မရဏမည်၏။ ရုပ်နာမ်တို့၏ပျက်စီးခြင်းဟူလို။ ။ သေသဓမ္မာဝိညေယျာ။ တစုံတခုသတ္တဝါမည်သည်မရှိ။ သတ္တဝါသေသည်မဟုတ်။ ။ ထို့ကြောင့်။ သစ္စဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌။ ။ ပရမတ္ထေနဟိခန္ဓာယေဝဘိဇ္ဇန္တိ၊ နသတ္တောနာမကောစိမရတိ။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ဟိ၊ ငါဆိုသောစကားသည်မှန်၏။ ပရမတ္ထေန၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ခန္ဓာယေဝ၊ ရုပ်နာမ်အပေါင်းအရတို့သာလျှင်။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးကုန်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်။ နမရတိ၊ သေသည်မဟုတ်။ ။ သစ္စဝိဘင်းအဋ္ဌကထာအလိုကား။ ပရမတ္ထဖြစ်သော ရုပ်နာမ်အပေါင်းအရသာ ပျက်စီးသည်။ သတ္တဝါမသေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ငါတို့အလိုကား။ သတ္တဝါသေ၏ဟုဆိုသော်။ လောကဝေါဟာရလည်းမှန်၏။ ပရမတ္ထပညတ်ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်ပျက်၏ဟု ဆိုသောစကားလည်းမှန်၏ဟုထင်ပေသည်။ သတ္တ၊ သင်္ခါရ၊ ဩကာသတို့သည်။ ဖြစ်မြဲပျက်မြဲ။ မလွဲဓမ္မတာ။ အနေကာကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မ။ သဃိသုံးမည်။ ဦးသည်ဘယ်ဟာ၊ မသိပါ၍၊ စာနာထောက်ချင့်။ မိပ္ပါယ်ဘွင့်သော်။ ကျူးရင့်သာယာ။ ဥဒါန်းဂါထာ၌။ ။ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ ကြံသည်တဝ။ ရင်းမူလတွင်။ ဖြစ်ကပျက်ပြန်။ လောကဓံ။ နိဗ္ဗာန်မရ။ သင်္ခါရဟု။ လည်ထစက္ကံ၊ အဘန်ဘန်သည်။ ကြံ၍မဆုံးနိုင်၏တည်း။

ထိုသဘာဝဖြစ်သောဓမ္မကား။ သုစရိတ၊ ဒုစ္စရိတ၊ ကုသလ၊

အကုသလ၊ အဗျာကတ၊ စသောဓမ္မအပေါင်းတို့ကို အထူးထူး
သောကျမ်းဂန်တို့မှထုတ်နုတ်၍တွင်ပြတော်မူခြင်း၊ ပြောဟော
ခြင်းစသောရဟန်းပညာရှိသူတော်ကောင်း၊ လူပညာရှိသူတော်
ကောင်းသည်လည်းအလွန်ပင်များပြားကြကုန်၏။

လောကီသုခ၊ တရားဓမ္မဒါန၊ စသည်ကိုပြခြင်းကားအလွန်
များပြား၍အကျဉ်းမျှသာပြလိုက်ပါအံ့။

တရားအမှန်။ ကျင့်ကြံပုည။ ကုသလကြောင့်။ အဖြောင့်နိဗ္ဗာန်။
ဧကန်မချ။ ရစေခြင်းငှာ၊ ယခုပစ္စက္ခဘဝ။ လုံ့လကြိုးကုတ်အား
ထုတ်သူကား။ နည်းပါးလှ၏။ နောက်နောင်ဘဝ။ ဟိုကာလမှ။ ဝန့်
အမှန်။ ပါရမီဥာဏ်မပြေ၊ ဟူသရွေ့ကား။ အမှားမှတ်ပါ။ သို့
ခြင်းရာကြောင့်။ အကာလိကော၊ မြတ်ဓမ္မောကို။ မနောကမယုံရှိ
ကြမည်။ ။ သုစရိတ။ ကုသလဓမ္မ၌။ ။ ယေစဗုဒ္ဓါအတိတာ
စ၊ သမုဒ္ဒဝါလုကူပမာ။ ဒါနံဝ အာဒိကတွာ ။ သမ္ဗောဓိဉ္စူ။ လ
ဘန္တိတေ။ ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာအားမြတ်ဘုရားသည်ဟော
ကြားညွှန်ပြဆုံးမတော်မူ၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တ
ရာ။ အတိတာ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကုန်ပြီးသော်။ သမုဒ္ဒဝါလုကူ
ဂမာ၊ သမုဒ္ဒရာအထဲသဲလုံးအမျှပမာဏရှိကုန်သော၊ ယေစဗုဒ္ဓါ၊
အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟေ
စဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ ဒါနံဝ၊ အလှူဒါနတည်း
ဟူသောဒါနပါရမီကိုသာလျှင်၊ အာဒိကတွာ၊ အစအရင်းပြု၍။
သမ္ဗောဓိဉ္စူ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုလည်း၊ လဘန္တိ၊ ရတော်မူကြကုန်
ပြီ။ ။ ဤပါဠိဟော်ဝယ်။ မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်ကား။ ။
ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့တွင်။ ဈေးဖျားအစ၊ ဒါနပါရမီကိုလုံ့လ
မယုတ်အားထုတ်တော်မူကြ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ
ကြသည်ဟု။ ဟောတော်မူ၏။ ဒါနကိုဟောတော်မူသဖြင့်။ သုစ
ရိက်ဆယ်ပါးနှင့်တကွ။ ပါရမီဆယ်ပါး၊ အပြားသုံးဆယ်တို့ကို
ဧကန်မချရသည်ဟုမှတ်ရာ၏။ ။ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌကထာ၌။ ။
ဒါနံဟိလောကေသဂ္ဂသမ္ပတ္တိဒေတိ။ မာရသမ္ပတ္တိဒေတိ၊ ဗြဟ္မ

သမ္ပတ္တိံဒေတိ။ စက္ကဝတ္တိ၊ သာဝကပါရမီဉာဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏံဒေတိ။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ လောကေ၊ လောကန္တံ။ ဒါနံဟိ၊ အင်္ဂါ၊ နှင့်ပြည့်စုံသောဒါနပါရမီသည်။ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ သိကြားစသောသူအပေါင်းတို့၏။ လောကီစဉ်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ မာရသမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မသမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ စက္ကဝတ္တိ သာဝကပါရမီဉာဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏံ၊ စကြဝတေးမင်းအဖြစ်။ သာဝကပါရမီဉာဏံ။ လ။ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ။ ဤအဋ္ဌကထာ၏အဓိပ္ပါယ်ကားလွယ်၏။ ဟောတော်မူသောတရားဓမ္မသည် အလွန်များ၏။

အကျဉ်းသင်္ခေပလိုရာတွင်ပြပေအံ့။ ။ ဓါရေတိတိဓမ္မော။ ။ ယောဓမ္မသမ္ပဟော၊ ဟောတော် မူအပ်သော အကြင်သုစရိတဓမ္မအပေါင်းသည်။ ဓာရေတိ၊ သံသရာဝဋ်မှထုတ်နုတ်၍နိဗ္ဗာန်သို့ကယ်တင်တတ်၏။ ဣတိတတ္ထာ၊ ထို့ကြောင့်။ သောသုစရိတဓမ္မော၊ ထိုသုစရိတ်တရားအပေါင်းသည်။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏။ ။ ထိုကောင်းသော စရိတ်အလေ့အကျင့် တရားသည် ပင်လျှင်၊ နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့ ကယ်တင်တတ်သော ကြောင့်။ သုစရိတဓမ္မမည်၏။ ။ သုစရိတကုသလဓမ္မော ဥဿာဟေတဗ္ဗေါ။ ။ သုစရိတကုသလဓမ္မော၊ သုစရိတ်ဆယ်ပါးနှင့်တကွ အလုံးစုံသောကုသိုလ်တရားအပေါင်းကို။ ဥဿာဟေတဗ္ဗေါ၊ နေ့ညမပြတ်အားထုတ်အပ်၏။ ။ သုစရိတကုသလဓမ္မကိုပြ၍မဆုံးနိုင်ရာ။ ။ သုစရိတ်ခွဲ၊ သုစရိတ်ခွဲများကိုဆရာ့ဆရာမြတ်တို့ပြကြလှလေပြီ။

ထိုသုစရိတ၊ မြတ်ပုညကို။ မကြောက်ကြရ။ နေ့ညအားထုတ်ကြဟု။ ဟောပြလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ။ ပုညံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ မာဘာယိတ္ထံ၊ ပုညံ၊ ဘာယတောသုခံ၊ ဘာယတိနာမ။ ။ ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ။ သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသောသူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ မာဘာယိတ္ထံ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အား

ထုတ်ရမည်ကို။ ဘာယံတော၊ ကြောက်သောသူအား။ သုခံ၊ လူ
ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဘာယံတိနာမ၊ ကြော်
သည့်မည်၏။ ။ ထိုဒေသနာတော်ဝယ်အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။
တရားနာ ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၊ ကောင်းမှုကို
မကြောက်မူ၍။ လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို
ကောင်းစွာရစေခြင်းငှါ။ ရှေးကသူဟောင်း အလောင်းတော်တ
ကာတို့၏ နည်းကို အစဉ်ဖိုးသဖြင့်။ သစ်သီး တလုံး၊ ပန်းတပွင့်
ဖြင့်။ အသင့် မြှောက်ချီ၍။ ဆီဖိုးတခွက်။ ကြက်လျှာ တချောင်း။
ဘယောင်းတတိုင်။ လက်ကိုင် မျက်နှာသုတ်။ သင်ပုတ်တခွက်။
သက်ငယ်တပျစ်။ တဆစ်သောဝါး။ ကျောင်းကန်များနှင့်။ ဘုရား
ရုပ်တု။ ရေးပြုအက္ခရာ။ စာပေပိဋကတ်။ ဇရပ်တံတား။ ဘုရားရွှေ
သင်္ကန်း။ ရဟန်းအသုံး အဆောင်။ နောင်ရေးကို မြော်ရှု။ ရှင်ပြု
ပဉ္စင်းခံ။ ဆက်ဆံ ကုသိုလ်။ စိတ်ကြည် ညိုက။ တဟင်းချိုတ
ယောက်မမျှလောက်သော ဆွမ်းကိုပင်လှူဒါန်း ပူဇော်မိက။ အ
တိုင်း မသိသော။ လောကီလောကုတ္တရာချမ်းသာသုခကို ရပေ
တော့မည်ဟု။ နှလုံးသွင်း၍ ပေးလှူရာ၏ ဟု။ လောကထွတ်ထား
သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဟောကြားညွှန်ပြ ဆုံးမတော်မူ
၏။ ။ တနည်းလည်း။ အဋ္ဌကထာ၌။ ။ ကေပုပ္ဖံ ယဇိတွာန၊
သဟဿကောဋီယော။ ဒေဝေသုမနုဿေသုစသံသရိတွာ၊ သေ
သေနပရိနိဗ္ဗုတော။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ကေပုပ္ဖံ၊ တပွင့်
တည်းသောပန်းကို။ ယဇိတွာန၊ ပေးလှူရသောကြောင့်။ ဒေဝေ
သုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌၎င်း။ သဟ
ဿကောဋီယော၊ ကုဋေ တထောင်တို့ ပတ်လုံး။ သံသရိတွာ၊
ကျင်လည်ပြီး၍။ သေသေန၊ ပန်းတပွင့်လှူသောကုသိုလ်ကံကြွင်း
ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရလေ၏။ ။ ထိုဒေသနာဝယ်
အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ တပွင့်တည်းသောပန်းကိုလှူဒါန်းရသော
ကြောင့်။ အကျိုးဗလဝများသည်၏အဖြစ်ကိုပြတော်မူ၏။ ။
ပုဗ္ဗ၊ မုဗ္ဗ၊ ပရစေတနာတို့တွင်။ ရှေ့ဦးစွာကြံခြင်း။ အာရုံသို့ရှေး

ရှုတင်ခြင်း သည်။ ဝိတက်မလိုချင် ခြင်း။ အလောဘဟေတု။
မေတ္တာဖြစ်သော။ အဒေါသ ဟေတု။ မတွေဝေ မမိုက်မဲသော
အမောဟဟေတုနှင့်တကွ။ မဟာကုသိုလ်ပဌမ သောမနဿ
ဥာဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိကဇံဝန၊ စွဲလမ်း တတ်သော ဥပါ
ဒါနံ။ နုရစ်ပါးသော ကာမသုဂတိ။ ကာမဝိပါက ဝနုနိသိတ။
သဒ္ဓါစေတသိကဖြစ်သောစေ့ဆော်ခြင်းစေတနာပုဗ္ဗမူလ၊ ပဌာ
န၊ သမ္မာဆန္ဒ၊ မုတ္တစာဂသည်ပင်လျှင် ဝတ္ထုဒါန၏ အကြောင်း
ဖြစ်သောစေတနာဒါန၊ ဟုအထူးမှတ်အပ်၏။ ဤကားပုဗ္ဗစေတ
နာဒါန၏အကျဉ်းမှတ်ဘွယ်အဓိပ္ပါယ်တည်း။

လှူတို့ရန်။ ဝိရိယ၊ ဥဿာဟအားထုတ်၍ ဝတ္ထုပစ္စည်းရဆဲရ
ခိုက်။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပုဗ္ဗစေတနာစသည်ပါလျက်။ ဥပါဒ်ဓဏ
ကာယသမုပ္ပန္နဖြစ်သောသဘိဝလက္ခဏာသည်။ ဝတ္ထုပုဗ္ဗဒါ
နဟုခေါ်ဝေါ်ပညတ်သမှတ်အပ်၏။ ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ထံရောက်
ဆဲရောက်စ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်ပုဗ္ဗစေတနာမြေခံ၍။ ပုဗ္ဗစေတ
နာဝတ္ထုဒါနမည်၏။ ။ အလှူခံသည်အလိုရှိသည်ဖြစ်စေ။ မ
ရှိသည်ဖြစ်စေ။ အလန္တိဒုဿီလ လူဖြစ်စေ၊ အလန္တိဒုဿီလ
ရဟန်းပုဏ္ဏားစသည်ဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ အလိုမရှိတတ်
သော။ စေတိလေးပါးတွင် တပါးပါး ဖြစ်စေ။ စေတနာသဒ္ဓါ
ရှိ၍ဒါနဝတ္ထုကိုပေးလှူက။ ဗလဝအနန္တကုသိုလ်ဖြင့်။ မပြုမငြင်
လျှင်မြန်သော အကျိုးကိုပေးရာ၏။ ။ ဝိစေယဒါနံဒါတဗ္ဗံ၊ ယ
ထာဒိန္နံမဟပ္ပလံ။ ဟုဟောတော်မူ၏။ အနက်လွယ်၏။ ။ တနည်း
လည်း။ စေတနာဟံဘိက္ခဝေကမ္ဘံဝဒါမိ။ စသည်ဖြင့်။ မြတ်စွာ
ဘုရားဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေးကိုရှုလေ့ရှိသော
သူတော်ကောင်းတို့။ စေတနံ၊ ဒိဋ္ဌိဥပဇာန်၊ ပုညဇောသန်သဖြင့်။
ဝါ၊ စေတနာဗလဝ။ ဥဿာဟ။ ကုသိုလ်ကံကို။ အဟံ၊ သင်တို့
ဆရာငါဘုရားသည်။ ကမ္ဘံ၊ သုစရိတ၊ ကုသလကံဟူ၍။ ဝဒါမိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ။ မုတ္တစာဂေနဥဒ္ဓစ္စံနဟောတိ၊ သမာဓိဥပ္ပ
ဇ္ဇောတိ။ ။ နောတက္ကော။ ။ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသမဖြစ်။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပဖြစ်

ရအောင်။ သတိပညာ။ ရွှေသွားကာဖြင့်။ ဤသည့်ကားရဟန်းဒု
ဿီလံ။ ဤသည့်ကားလူဒုဿီလံ။ ဒုဿီလကိုသုသိလဟုမှတ်
ထင်၍မလှူအပ်။ သုသိလကိုဒုဿီလဟု မှတ်ထင်၍ မလှူအပ်။
ဒုဿီလကိုဒုဿီလဟု၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မဖြင့်ပေးလှူရာ၏။ ။ သုသိလ
ကိုသုသိလဟု၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မဖြင့် ပေးလှူရာ၏။ ။ အရိယာသဃာ
ကိုရည်မှတ်၍ သမ္ဗုဒ္ဓိသဃာကိုမလှူအပ်။ အခြားအရိယာကို
အာရုံပြု၍ရည်ရော်၍လှူအပ်၏။ ။ သမ္ဗုဒ္ဓိသဃာကိုသမ္ဗုဒ္ဓိ
သဃာဟု။ အမှတ်ထား၍လှူရာ၏။ ။ အရိယာသဃာကိုလှူ
ခြင်းကဲ့သို့။ စေတနာတူက။ အကျိုးတူမျှ၏။ အတ္ထိဒိန္နံ အတ္ထိယိဇ္ဇံ။
စသည်၌၊ အလှူခံတကျိပ်လေးတွင်။ တပါးပါး၌ပူဇော်ခြင်းပေး
လှူခြင်းကိုပြုကုန်ရာ၏။ ။ သံဃောဒိန္နံ မဟပွလံ။ ဆိုသော်လည်း၊
ထောက်၍ပေးလှူရာ၏။

ကထဗ္ဗပနဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုကာယေကာယာနုပဿီဝိဟ
ရတိ၊ ဣဒဘိက္ခဝေဘိက္ခုအရညဂတောဝါရက္ခမူလဂတောဝါ
သုညာဂါရဂတောဝါ နိသီဒတိပဏ္ဍိကံ အာဘုဇိတွာဥဇုကာ
ယံပဏ္ဍိကယပရိမုခံသတိဥပဋ္ဌပေတွာ။ သောသတောဝအဿ
သတိသတောဝပဿတိ။ ဒိဃံဝါအဿသန္ဓောဒိဃံအဿသာ
ဒိတိပဇာနာတိ။ ဒိဃံဝါပဿသန္ဓော ဒိဃံပဿသာဒိတိပဇာ
နာတိ။ ရသံဝါအဿသန္ဓောရသံအဿသာဒိတိပဇာနာတိ၊
ရသံဝါပဿသန္ဓောရသံပဿသာဒိတိပဇာနာတိ။ သဗ္ဗကာ
ယပဋိသံဝေဒိ အဿသိသာဒိတိသိက္ခတိ။ သဗ္ဗကာယပဋိသံ
ဝေဒိ ပဿသိသာဒိတိ သိက္ခတိ။ ပဿန္တယံ ကာယသင်္ခါရံ
အဿသိသာဒိတိသိက္ခတိ။ ပဿန္တယံ ကာယသင်္ခါရံပဿ
သိသာဒိတိသိက္ခတိ။ သေယျထာပိဘိက္ခဝေဒက္ခောဘမကာ
ရောဝါ ဘမကရန္တောဝါသိဝါဒိဃံဝါ အဗ္ဗန္တောဒိဃံအဗ္ဗန္တော
ဒိတိပဇာနာတိ။ ရသံဝါ အဗ္ဗန္တော ရသံအဗ္ဗန္တောဒိတိ ပဇာနာ
တိ။ ဝေမေဝခေါဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဒိဃံဝါ အဿသန္ဓောဒိဃံ
အဿသာဒိတိပဇာနာတိ။ ဒိဃံဝါပဿသန္ဓောဒိဃံပဿသာ

ဒိတိပဇာနာတိ။ ရသသံဝါအဿသန္ဓော၊ ရသသံအဿသသဒိတိ
ပဇာနာတိ။ ရသသံဝါပဿသန္ဓောရသသံပဿသဒိတိပဇာနာ
တိ။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒိ အဿသိဿာဒိတိသိက္ခတိ။ သဗ္ဗ
ကာယပဋိသံဝေဒိ ပဿသိဿာဒိတိသိက္ခတိ။ ပဿန္တယံကာ
ယသင်္ခါရံအဿသိဿာဒိတိသိက္ခတိ။ ပဿန္တယံကာယသင်္ခါ
ရံပဿသိဿာဒိတိသိက္ခတိ။ ဣတိအဇ္ဈတ္တံဝါကာယေကာယာ
နုပဿာမိဟရတိ။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ ကာယေကာယာ နုပဿာမိဟရ
တိ။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဝါ ကာယေကာယာနုပဿာမိဟရတိ။ သမု
ဒယဓမ္မာနုပဿာမိဝါကာယသ္မိံဝိဟရတိ။ ဝယဓမ္မာနုပဿာမိဝါ
ကာယသ္မိံဝိဟရတိ။ သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿာမိဝါကာယသ္မိံ
ဝိဟရတိ။ အတ္ထိကာယောတိဝါပနဿပစ္စုပဋ္ဌိတာ ဟောတိ။
ယာဝဒေဝဉာဏမတ္တာယပဋိသတိမတ္တာယအနိသိတောစ ဝိ
ဟရတိ။ နစကိဋ္ဌိလောကေ ဥပါဒိယတိ၊ ဧဝံပိခေါ သိက္ခဝေ
သိက္ခုကာယေကာယာနုပဿာမိဟရတိ။ ။ အာဏာပါဏ
ပုဗ္ဗံနိဋ္ဌိတံ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယခန္ဓာကိုယ်၌။ ကာယာနုပဿာမိ၊ ရူပ
ကာယကို အဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသာနည်း။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ကပ်၍၎င်း။ ရုက္ခမူလ
ဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်၍၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်၍၎င်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာ
ဘုဇိတွာ၊ ဘွဲ့ခွေ၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ပဏိ
ဓာယ၊ ထား၍။ သတိံ၊ သတိကို။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ ဥပ
ဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသိဒတိ၊ နေ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
သည်။ သတောဝ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဿ
သတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ အဿသတိ၊ ထွက်သက်ရှု၏။
သတောဝ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည့်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပဿသတိ၊ ဝင်

သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ပဿသတိ၊ ဝင်သက်ရှု၏။ ဒီဃံဝါ၊ ရှည်စွာမူ
လည်း။ အဿသန္တော၊ ထွက်သက်ရှုလတ်သော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။
အဿသဒ္ဓိတိ၊ ထွက်သက်ရှု၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဒီဃံဝါ၊
ရှည်စွာမူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ဝင်သက်ရှုလတ်သော်။ ဒီဃံ၊
ရှည်စွာ။ ပဿသဒ္ဓိတိ၊ ဝင်သက်ရှု၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။
ရသံဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ထွက်သက် ရှုလတ်
သော်။ ရသံ၊ တိုစွာ။ အဿသဒ္ဓိတိ၊ ထွက်သက်ရှု၏ဟူ၍။ ပ
ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ရသံဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ဝင်သက်
ရှုလတ်သော်။ ရသံ၊ တိုစွာ။ ပဿသဒ္ဓိတိ၊ ဝင်သက်ရှု၏
ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဗ္ဗကာယပဒိုသံဝေဒိ၊ အလုံးစုံသော
ထွက်သက်၏ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးသုံးပါးအပေါင်းကို ထင်စေ
လျက်။ အဿသိဿာ ဒိတိ၊ ထွက်သက် ရှုအံ့ဟူ၍။ အဿ
သိဿာဒ္ဓိတိ- အဿသံဇ္ဈာဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့
ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ အားထုတ်သဖြင့်ကျင့်၏။ သဗ္ဗကာယပဒိုသံဝေ
ဒိ၊ အလုံးစုံသောဝင်သက်၏အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးသုံးပါးအပေါင်း
ကိုထင်စေလျက်။ ပဿ သိဿာဒိတိ၊ ဝင်သက် ရှုအံ့ဟူ၍။
ပဿသိဿာဒ္ဓိတိ- ပဿသံဇ္ဈာဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့
ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ အားထုတ်သဖြင့်ကျင့်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ အရူ
ပြင်း၍ရနံ့ရင်းသောထွက်သက်ကို။ ပဿမ္ဘယံ- ပဿမ္ဘယန္တော၊
သာယာဖြေးညင်းရှုခြင်းဖြင့် ငြိမ်းစေလျက်။ အဿသိဿာဒိတိ၊
ထွက်သက်ရှုအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ အားထုတ်သဖြင့်ကျင့်၏။ ကာ
ယသင်္ခါရံ၊ အရှက်ပြင်း၍ ရနံ့ရင်းသောဝင်သက်ကို။ ပဿမ္ဘ
ယံ- ပဿမ္ဘယန္တော၊ သာယာဖြေးညင်း ရှုခြင်းဖြင့် ငြိမ်းစေ
လျက်။ ပဿသိဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ရှုအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ အား
ထုတ်သဖြင့်ကျင့်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ရှည်
တိုထင်စွာ။ ငြိမ်းစေရာဝယ်။ ပမာသမ္ဘူ၊ အတန္တကြား။ ဒက္ခော၊
လိမ္မာသော။ ဘမကာရောဝါ၊ ပွတ်သွား သည် ၎င်း။ ဘမကာ
ရန္တောဝါသိဝါ၊ ပွတ်သွား၏တပည့်သည်၎င်း။ ဒီဃံဝါ၊ ရှည်စွာမူ

လည်း။ အဋ္ဌန္တော၊ ပွတ်ကြိုးကို ဆွဲငင်သည်ရှိသော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်
 စွာ။ အဋ္ဌာ၊ ဒီတိ၊ ငင်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ရသသံဝါ၊ တိုစွာမူ
 လည်း။ အဋ္ဌန္တော၊ ဆွဲငင်သည်ရှိသော်။ ရသသံ၊ တိုစွာ။ အဋ္ဌာ၊ ဒီ
 တိ၊ ငင်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဗ္ဗဘမပဋိသံဝေဒိ၊ အလုံးစုံ
 သောပွတ်ကိုထင်စေလျက်။ အဋ္ဌန္တော၊ ငင်သည် ရှိသော်၊ သဗ္ဗ
 ဘမပဋိသံဝေဒိ၊ အလုံးစုံသော ပွတ်ကိုထင်စေလျက်။ အဋ္ဌာ၊ ဒီ
 တိ၊ ငင်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဖရသဋ္ဌံ၊ ရုန့်ရင်းသောငင်
 ခြင်းကို။ ပဿန္တယံ-ပဿန္တယန္တော၊ သာယာဖြေးညှင်းငင်ခြင်း
 ဖြင့်ငြိမ်းစေလျက်။ အဋ္ဌန္တော၊ ငင်သည်ရှိသော်။ ဖရသဋ္ဌံ၊ ရုန့်
 ရင်းသောငင်ခြင်းကို။ ပဿန္တယံ-ပဿန္တယန္တော၊ သာယာဖြေး
 ညှင်းငင်ခြင်းဖြင့်ငြိမ်းစေလျက်။ အဋ္ဌာ၊ ဒီတိ၊ ငင်၏ဟူ၍။ ပဇာ
 နာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ရှည်တိုထင်
 စွာ။ ငြိမ်းစေကာလျှင်။ ဆွဲငင်တတ်ငြား။ ပွတ်မှတ်ထွားအတူပင်
 လျှင်။ ဘိက္ခု၊ အာဏာပါဏကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းသော ရဟန်း
 သည်။ ဒီဃံဝါ၊ အဿသန္တော၊ ရှည်စွာထွက်သက်ရှုသော်လည်း။
 ဒီဃံအဿသာဒီတိ၊ ရှည်စွာထွက်သက်ရှု၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊
 သိ၏။ ဒီဃံဝါ၊ ပဿသန္တော၊ ရှည်စွာဝင်သက်ရှိုက်သော်လည်း။
 ဒီဃံပဿသာဒီတိ၊ ရှည်စွာရှိုက်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ
 ဧဝံရတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ အ
 ဣတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်၌လည်း။ အဣတ္တံဝါ၊ နိယကဣတ္တလည်းဖြစ်
 သော။ ကာယေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်း၌။ ကာယာနူပ
 သမ္ပိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်းကို အဘန်တလဲလဲရှုသည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌ လည်း။ ကာ
 ယေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက် အပေါင်း၌။ ကာယာနူပသမ္ပိ၊ ထွက်
 သက်ဝင်သက်အပေါင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏။ အဣတ္တဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ရံခါမိမိသန္တာန်၊ ရံခါအပသန္တာန်၌
 လည်း။ ကာယေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်း၌။ ကာယာနူပ
 သမ္ပိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုသည်

ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယသ္မိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အ
 ပေါင်း၌။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿိတိ၊ ကိုယ်နှာခေါင်းစိတ်ဟူသော
 ဖြစ်ကြောင်းသဘောကို အဘန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍ လည်း။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယသ္မိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်း၌။ ဝ
 ယဓမ္မာနုပဿိတိ၊ ကိုယ်နှာခေါင်းစိတ်တို့၏ချုပ်ခြင်းဟူသော
 ပျက်စီးကြောင်းသဘောကို အဘန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍လည်း။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယသ္မိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်း၌။ သ
 မုဒယ ဝယ ဓမ္မာ နုပဿိတိ၊ ဖြစ်ကြောင်း သဘော ပျက်စီး
 ကြောင်းသဘောကို အဘန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏။ ကာယော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်းသည်သာလျှင်။
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သတိဝါပန၊ အာ
 ကာပါဏဿတိသည်မူလည်း။ ပစ္စုပ္ပန်တာ၊ ရှေးရှုထင်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုအာကာပါဏဿတိသည်။ ယာဝဒေ
 ဝ၊ အကြင်မျှလော။ ဥာဏမတ္တာယ၊ အဆင့်ဆင့်ကာယာနုပဿ
 နာဥာဏ်၏ပွားခြင်းအတိုင်း အရှည်အကျိုးဌာငှင်း။ ပဋိဿတိ
 မတ္တာယ၊ အဆင့်ဆင့် အာကာပါဏဿတိ ပွားခြင်းအတိုင်းအ
 ရှည် အကျိုးဌာငှင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်။ အနိဿိတောစ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုတဏှာဒိဋ္ဌိအား
 ဖြင့်မမှီမူ၍လည်း။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ
 သောလောက၌။ ကိဉ္ဇု၊ တစုံ တခုသောရုပ်ဝေဒနာ သညာသင်္ခါ
 ဝိညာဏ်ကို။ အတ္တာတိတိ၊ ငါအစိုးရသေကိုယ်ဟူ၍ဒိဋ္ဌိအားဖြင့်
 ၎င်း။ အတ္တနိယန္တိတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍ တဏှာအားဖြင့်၎င်း။ နစဥ
 ပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝမ္ပိခေါ၊ ဤသို့လည်း။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယော၊ ရူပကိယ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ရူပ
 ကိယကိုအဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ။ ထွက်
 သက်အစကားချက်။ အလယ်ကားရင်အချိုင့်နှလုံးသား။ အဆုံး
 ကားနှာသီးဖျား-နှုတ်ခမ်းဖျား။ ဝင်သက်အစကားနှာသီးဖျား-
 နှုတ်ခမ်းဖျား။ အလယ်ကား ရင်အချိုင့် နှလုံးသား။ အဆုံးကား

ချက်။ ဤသို့အစအလယ် အဆုံးသို့ ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်း
သော ထွက်သက်ဝင်သက်ကို သတိပြု၍ ဥာဏ်၌ ထင်အောင်
ဆင်ခြင်ရာ၏။ ထွက်သက် ဝင်သက်၏ ခြံရာကား ရုပ်မည်၏။
ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အာရုံပြုသော စိတ်စေတသိက်ကား
နာမ်ရုပ်မည်၏။ ထိုရုပ်နာမ်အကြောင်းကား အဝိဇ္ဇာစသောပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ် တရားတည်း။ အကြောင်းတရားကိုစွဲ၍ အကျိုးတရား
ဖြစ်ခြင်းမျှသာ။ ဤတရားမှတစ်ပါး။ သတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်မရှိ
ဟု၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော ရုပ်နာမ်တရားကို။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊
အနတ္တလက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့တင်၍ဝိပဿနာကိုပွားစေသည်
ရှိသော်၊ အစဉ်ပွားစေသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ရာ၏။

ဤ၌ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သောသတိ
သည်။ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ထိုဒုက္ခသစ္စာကို ဖြစ်စေတတ်သော
ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သောတဏှာသည်။ သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ဒုက္ခ-
ဒုက္ခသမုဒယတို့၏ မဖြစ်ရာနိဗ္ဗာန်သည် နိရောဓသစ္စာမည်၏။
ဒုက္ခကိုပိုင်းခြား၍သိတတ်သော၊ သမုဒယကိုပယ်တတ်သော၊
နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ တည်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ မဂ္ဂသစ္စာ
မည်၏။ ဤသစ္စာလေးပါးသည် ထွက်သက်ဝင်သက်၏အစွမ်း
ဖြင့်နှုလုံးသွင်းသောသူ၏အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်ဝင့်မှထွက်
မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏။ အာဏာပါဏပဗ္ဗံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
အားဖြင့်နှုလုံးသွင်းရာသောအပိုင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကထဗ္ဗပန ဘိက္ခဝေ၊ စသော ပါဠိ တော်ဝယ် အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ။ မြတ်စွာဘုရား ထားတော်မူသော သာသနာတော်
မြတ်သည်ကား။ ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ၊ ပဋိဝေ-
သသာသနာဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ဤအရာ
ဝယ် ပဋိပတ္တိသာသနာတော်မြတ်၌အားထုတ်ကုန်သော ယော-
ဂီတိဟိတ်၊ ဋီဟိတ်၊ သုဂတိဟိတ်စသည်ဖြစ်စေ။ ပဋိပတ္တိတရား
၌လိုလားသော ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်း သူတော်ကောင်း တို့သည်။
တောအရပ်ဖြစ်စေ။ အပြစ်ကင်းသော သစ်ပင်ရင်း ဖြစ်စေ။

ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ဆိတ်ငြိမ်သောအခါဖြစ်စေ။ တပါးပါး၌မိမိ
ကိုယ်တိုင်ဖြောင့်မတ်စွာတည်နေလျက်။ ထက်ဝယ်ဘွဲ့ခွေနေရ
ခြင်း မည်သည့်ကား။ မိမိ၏ခါးကို မချမူ၍ ဖြောင့်စွာထား။ ဦး
ခေါင်းကို ဖြောင့်စွာထား၍။ ဘွဲ့ခွေသောအခါ။ လက်ဝဲခြေကို
လက်ျာပေါင်သို့ရှေးဦးစွာတင်ပြီးမှ။ လက်ျာခြေကိုလက်ဝဲပေါင်
သို့တင်၍။ မိမိ၏လက်နှစ်ဘက်ကို လက်ျာ ပနှောင့်ပေါ်၌ ပက်
လက်။ လက်ျာအပေါ်။ လက်ဝဲအောက်ထားပြီးလျှင်။ ဗိတ္တေကဂ္ဂ
တာ၊ ဗိတ္တသမာဓိ၊ ဗိတ္တသုခစသော သတိန္တေကိုကောင်းစွာဖြစ်
စေသဖြင့်။ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိစသော မကောင်း
သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို တဒင်္ဂပဟာနံဖြင့် ပယ်ခွါလျက်
နှစ်သက် အပ်သော အာဏာပါဏ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှေးရှု။ သဖြင့်
ထင်စေ၍ သိတင်းသုံးအပ်၏။ နေထိုင်အပ်၏။ ။ နှလုံးသွင်းရ
မည်ကား။ မိမိစိတ်ကိုအခြားသို့မလွင့်စေဘဲ။ ကာမဝိတက်၊ ဗျာ
ပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသဝိတက်၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာမဖြစ်စေဘဲ။ ထိန
မိဒ္ဓမဝင်စေဘဲ။ သတိဖြူသဖြင့်မြတ်စွာဘုရားကိုဦးခေါင်းထက်
မှတင်။ ကောင်းမြတ်သောတရားတော်ကိုနှလုံး၌မြဲစွာထား။ အ
ရှင်သာရိပုတ္တရာစသော သုဗ္ဗိတော်အပေါင်းကိုပခုံးနှစ်ဘက်။
ကျောက်ကုန်းထက်၌ထားပြီးလျှင်။ ။ ဆင်ခြင်ရန်ကား။ ။
ဤရူပကာယ ခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဘွယ်အတိ။
ပညာမျက်စိ အမြင်ရှိကုန်သော ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာ
အပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ သူမိုက်တို့
သာ နှစ်သက် အပ်သော စွဲလမ်းတပ်မက်စရာ ရှာဘွေ၍ မရ
သော။ ဒွတ္တိံသာကာရ အသုဘ၊ ဇေဂုဗ္ဗ၊ အနတ္တ၊ အသာရက
ဖြစ်သော။ စက်ဆုပ် ရှိရှာဘွယ်မတင့်တယ်သောအလုံးစုံသော
အတ္တဘောကြီး၌ ချက်ကစ၍ အလယ်ရင်ချိုင့်နှလုံးသား။ အဆုံး
ကားနှာသီးဖျား-နှုတ်ခမ်းဖျား။ ဤကားထွက်သက်အနိစ္စပါတ
ကားဟု ထင်ရှားအောင်နှလုံးထားရာ၏။ ဝင်သက်၏အစကား
နှာသီးဖျား-နှုတ်ခမ်းဖျား၊ အလယ် ကား ရင်ချိုင့် နှလုံးသား။

အဆုံးကားချက်။ ဒုက္ခဖြစ်ပြန်ချေသေး၏ တကားဟု ထင်ရှား
 စွာဆင်ခြင်ရာ၏။ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ထွက်သက်ကားအနိစ္စ။ ဝင်
 သက်ကား၊ ဒုက္ခဟု အဘန်ဘန်အားထုတ်ရာ၏။ ။ ဧည့်ဦးစွာ
 အားထုတ်သောအခါ။ မိမိကိုယ်ကာယသည် အလွန် ကျင်နာ
 တတ်သည့်။ ကျင်နာသော်လည်းစိရိယဥဿာဟကိုမလျှော့နှင့်။
 စဉ်းပဋ္ဌမ၊ တနာရီဖြစ်စေ။ နှစ်နာရီဖြစ်စေ၊ ကြိုးစား၍ အားထုတ်
 ပါ။ အားထုတ်ပါများသဖြင့်။ မိမိကိုယ်ကာယသည်ဝိပရိတမ
 ဖြစ်။ စင်စစ်ကာယိကသုခ၊ စေတသိကသုခ၊ မုချဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
 ရုန့်ရင်း ကြမ်းတမ်းသောထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကိုဖြေးညင်း
 သာယာစွာဖြစ်လေအောင်။ ရှည်စွာသော ထွက်သက်ဝင်သက်
 ကို တိုစွာဖြစ်အောင်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့အောင်။ မထင်ရှားအောင်။
 အာရုံမပြားအောင်၊ ကြိုးစား၍အားထုတ်မှ ရှည်သည် တိုသည်
 ကိုထင်ရှားစွာသိမြင်လာ၏။ ။ ဤသို့မိမိ၏ရူပကာယ၌။ တဏှာ
 ဒိဋ္ဌိတို့မစွဲလမ်းဘဲ။ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အာရုံပြုလျက်။ ဖြစ်
 ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းမျှ။ ဇာတိဓမ္မ၊ ဝယဓမ္မ၊ အနိစ္စနှင့်ဒုက္ခမျှသာဟု။ အ
 ဘန်တလဲလဲနှလုံးစွဲ၍။ အမြဲဆောက်တည်ကာနေအပ်၏။ သို့မှ
 သာလျှင်။ စွဲလမ်းခြင်းဟုဆိုအပ်သောဥပါဒါနိက္ခန္ဓာအရ၌၊ စိုး
 စဉ်းမျှ။ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရံ၊ ဝိညာဉ်တို့ကိုငါအစိုးရ၏
 ဟုအယူရှိသောဒိဋ္ဌိ။ ငါ၏ဥစ္စာဟူသောတဏှာလောဘ စသည်
 တို့ကိုမစွဲလမ်းမူ၍။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌သာ နှာသုံးသွင်းလျက် ဖြစ်စွာအား
 ထုတ်ရာ၏။ အားထုတ်ပါသော်လည်း။ အဖျက်များကုန်၏။ ဖျက်
 ခြင်းကား။ အပသန္တာန် အတွင်းသန္တာန်နှစ်ပါးတို့တွင်။ မိမိ၏အ
 တွင်းသန္တာန်။ ရန်သာလျှင်များကုန်၏။ အတွင်းသန္တာန်ရန်ကား။
 ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ကာမဝိတက်၊ ဝိနာ၊ မိဒ္ဓ၊ အကုသလ၊
 ကမ္မပထမစသော တရားအပေါင်းမကောင်းတို့ကြောင့်ပျက်စီး
 တတ်ကုန်၏။ ပကာသနလည်း ဖြစ်တတ်၏။ အသပ္ပါယလည်း
 ဖြစ်တတ်၏။ သပ္ပါယကို ဖြစ်စေရမည်။ ပကာသန ကင်းစေရ
 မည်။ နိဝါတကိုဖြစ်စေရမည်။ သတိပညာရှေ့သွားလျက်။ သမာ

မိကိုဖြစ်စေရမည်။ ။သမာဓိမဖြစ်မှု၍၊ထိနမိဒ္ဓပင်လာသည်ကို
ဝဇ္ဇနတရားယှဉ်ပြား၍၊ထိနမိဒ္ဓကို၊သမာဓိဟု၊ သညာဝိပလ္လာ
သ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသဖြစ်တတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ဌာန်ပျော့တုံးလက်
ပံတုံး အသုံးမကျ။ ရေမြှုပ်ပမာဏ၊ ကိုယ်ကာယ မလှုပ်စေရ။
စိတ်ကိုမပြန့်လွင့်စေရ။တစဏမျှဟု၊ သတိပြုလျက်၊ရှုဆင်ခြင်
ရာ၏။ဤကားအကျဉ်းမှတ်ဘွယ်အဓိပ္ပါယ်။

ဥပါသကာ၊ဥပါသိကီအပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့၏အလို့
ငှာကန်တော့ခန်းနှင့်တကွ။ အဟံဘန္တေ၊အစ။သရဏ ဂုံအကျ။
အကျဉ်းမျှပြပေအံ့။ ။ကတော့ကျ၊ မဆိုမှု၍၊ကတဟူသော
ပုဒ်ဖြင့်ကတော့ကြဟုဆိုရာ၏။ ။အဘွဲကြောင့်ဆိုသော်။ ။
ကာရောတိတိကတော၊ဟုကတ္တုသာခန့်ပြုရာ၏။ ။တနည်း။
ကြိယံ ဥပ္ပါဒေတိတိ ကတော။ ။ဝန္တံ ဥပ္ပါဒေတိတိ က
တော။ ။ကရဏံကတော။ဘာဝသာခန့်။ ။အနက်ကား။ ။
ယောပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကရောတိ၊ပြုတတ်၏။ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုသို့ပြုတတ်သော သတ္တိကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကတော၊ကတမည်၏။ ကတော၊ ပြုတတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ် ကို။ လတ္တိ၊ ရအပ်၏။ ဘယ်အမှု မဆိုပြုတတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရစေ။ ယောပုဂ္ဂလော၌။ ။ယောတိသဗ္ဗနာ မိက
ပုလ္လိင်္ဂါအနိယမ ဝါစကောတိဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။အနက်ကား။ ။
ယောတိ၊ယောဟူသည်ကား။ သဗ္ဗနာမိကပုလ္လိင်္ဂါ၊ သဗ္ဗနာမ်
ဖြစ်သောပုလ္လိင်္ဂတည်း။အနိယမဝါစကော၊မမြဲဟူသောအနက်
ကိုဟော၏။ဣတိ၊ဤသို့။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ။ပုဂ္ဂလောတိ
ရိသလိင်္ဂါပုဂ္ဂလသမူဟော။ ။အနက်ကား။ ။ပပုဂ္ဂလော
တိ၊ပုဂ္ဂလောဟူသည်ကား။ ပရိသလိင်္ဂါ၊ပုလ္လိင်္ဂဖြစ်သော။ပုဂ္ဂ
လ သမူဟော၊ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတည်း။ ။သောတိသဗ္ဗနာမိ
ကပုလ္လိင်္ဂါနိယတော။ ။အနက်ကား။ ။သောတိ၊သော
ဟူသည်ကား။သဗ္ဗနာမိကပုလ္လိင်္ဂါ၊သဗ္ဗနာမ်ဖြစ်သော၊ပုလ္လိင်္ဂ

တည်း။ နိယတော၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ နိယတ်မည်၏။ ။ ကရောတိ
 ကားဝါ ကျ။ ကတောကား နိပ္ပန္နံ။ ကတ္တာဟော။ ။ ထို့ကြောင့်
 ရှေးဆရာတို့သည်။ ။ ယာသာတိ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ယောသော
 တိ ပုရိသ လိင်္ဂံ။ ယံတန္တိ နပုဿကံ လိင်္ဂံဟု မိန့်တော် မူကြ
 ကုန်၏။ ကြိယံ၊ ကြိယာကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကတော၊ ကတမည်၏။ ။ ကြိယာကို
 ပြီးစေ တတ်သောကြောင့်။ ကတဟူ၍ မှတ်ရာ၏။ ။ ဝန္တနံ၊
 ဘုရား၊ တရား၊ သင်္ဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး အပေါင်းအား ရှိခိုး
 ခြင်းကံခွါရ ပဏာမ ကြိယာကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကတော၊ ကတမည်၏။ ။ ရှိခိုးသော
 စိတ်ကိုရစေ။ ။ ကရဏံ၊ ရှိခိုးခြင်း။ ကတော၊ ရှိခိုးခြင်း။ ။
 ရှိခိုးခြင်းကား အခိုက်အတန့် မတ်တတ်ရစေ။ နိဝါတ တရားမရှိ
 က။ ဝန္တနာ၊ ပြုရာမရောက်။ ။ နိဝါတ၊ ဂါရဝတရားမရှိက၊ မာန
 တရားထောင်လွှားသောသူဟူ၍ မချမှတ်ရာ၏။ မာနတရားကား
 သမ္မုတိသင်္ဃာကို မရိုမသေ၊ ဂုဏ်ရှိသောသူတို့ကို မရိုမသေ၊
 မကိုင်းမညွတ်၊ ရုတ်တုတော်စေတီတော်စသည်တို့ကို အလေး
 ဂရုမပြု၊ မထီမဲ့မြင်၊ အလေ့ဝါဒအလျောက် ပြုတတ်၏။ ဤသို့
 ပြုခြင်းကား အပါယ်လားခြင်း အကြောင်း မကောင်းသော အ
 ကုသိုလ် ဒုစ္စရိတဟု မချမှတ်အပ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သူတော်ကောင်း
 လုပ်လိုသောသူ ဟူဟူသမျှ တို့သည် မာနကိုချ၍။ နိဝါတဂါရ
 ဝ၊ ဟုဆိုအပ်သော။ သုစရိတမြတ်ခမ္မဖြင့်။ သမ္မုတိသင်္ဃာမှစ၍
 ပုဆစ် တုပ်လျက်။ ဦးခေါင်းနှင့် တကွ၊ လက်ဆယ် ချောင်းကို
 အောက်၌ ထည့်စေ၍ ရှိခိုးခြင်းကြရာ၏။ ။ ကနိတော့ရမည်
 ကား။ ဩကာသ။ ဩကာသ။ ဩကာသ။ သုံးတန်စေတနာ၊ သုံး
 ဖြာနွါရ၊ သုံးပါးသောပဏာမတို့ဖြင့်။ ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊
 တကြိမ်နှစ်ကြိမ်။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ဘုရားရတနာ၊ တရား
 ရတနာ၊ သင်္ဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး အပေါင်းကို အရို အသေ
 အလေးအမြတ်ပြု၍။ ဘုရားတပည့်တော်ရှိခိုးပူဇော်ဖူးမြော်မခံန

လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။ (ဤကားကန်တော့ဝန္ဓနာ။ ။
ဤသို့ ဂှိခိုးပူဇော်ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ရသော အကျိုး
အားဖြင့်၊ အပါယ်လေးပါး။ ။ ဤကဲ့သို့မဆိုရာ)။ ။ ဤသို့ဂှိခိုး
ပူဇော်ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ရသော ပဏာမ ဣသိုလ်
ကောင်းမှုကံစေတနာတို့ကြောင့်ဟု၊ ဆို၍ပြီးမှ ဆုငါးပါးတို့တွင်၊
တပါးပါးအလိုရှိအပ်သောဆုနှင့်တကွ၊ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုမျှက်
မှော်ပြုရပါလို၏။ အရှင်ဘုရားဟု၊ ဝိဝဇ္ဇနိသိတဖြင့်တောင်းရာ
၏။ ။ အပါယ်လေးပါးစသည်ကို၊ ပယ်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ လူ့ပြည်
နတ်ပြည် စသည်ကိုတောင့်တ၍၊ အာရုံပြု၍ဥပါဒါနစွဲလမ်း၍၊
နိဗ္ဗာန်ကိုချက်ခြင်းမရောက်သေးဟူသောအမှတ်ဖြင့်၎င်း၊ ပြီးမှ
နိဗ္ဗာန်ကိုရပါလို၏ဟူ၍၎င်း၊ ဝဇ္ဇနိသိတ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓဖြင့်၊ ဆု
မတောင်းရာ။

ငါးပါးသီလ၊ ခံယူစောင့်ရှောက်ဆောက်တည်ရန်။

အဟံ- ဘန္တေ- တိ- သရဏေန- သဟ- ပဉ္စ- သီလံ- ဓမ္မံ-
ယာစာမိ- အနုဂ္ဂဟံ- ကတွာ- သီလံ- ဒေထ- မေ- ဘန္တေ။ ။ ဒု
တိယမ္ပိ- အဟံ- ဘန္တေ- တိ- သရဏေန- သဟ- ပဉ္စ သီလံ- ဓမ္မံ-
ယာစာမိ- အနုဂ္ဂဟံ- ကတွာ- သီလံ- ဒေထ- မေ- ဘန္တေ။ ။ တ
တိယမ္ပိ- အဟံ- ဘန္တေ- တိ- သရဏေန- သဟ- ပဉ္စ- သီလံ- ဓမ္မံ-
ယာစာမိ- အနုဂ္ဂဟံ- ကတွာ- သီလံ- ဒေထ- မေ- ဘန္တေ။ ။
အာမ- ဘန္တေ။ ။ နမော- တဿ- ဘဂဝတော- အရဟတော-
သဗ္ဗာ- သဗ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။ သုံးကြိမ်ဆိုလေ။ ။ ဗုဒ္ဓံ- သရဏံ-
ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ- သရဏံ- ဂစ္ဆာမိ။ သံဃံ- သရဏံ- ဂစ္ဆာမိ။ ဒုတိ
ယမ္ပိ- ဗုဒ္ဓံ- သရဏံ- ဂစ္ဆာမိ။ ဒုတိယမ္ပိ- ဓမ္မံ- သရဏံ- ဂစ္ဆာမိ။ ဒု
တိယမ္ပိ- သံဃံ- သရဏံ- ဂစ္ဆာမိ။ တတိယမ္ပိ- ဗုဒ္ဓံ- သရဏံ-
ဂစ္ဆာမိ။ တတိယမ္ပိ- ဓမ္မံ- သရဏံ- ဂစ္ဆာမိ။ တတိယမ္ပိ- သံဃံ-
သရဏံ- ဂစ္ဆာမိ။ ။ အာမ- ဘန္တေ။ ။ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားအနည်း

ငယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၍။ခံယူစောင့်ရှောက်ဆောက်တည်အပ်၏။ ။
 ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အဟံ၊ဘုရားတပည့်တော်သည်။ တိ-သရ
 ဏေ၊သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်။သဟ၊တကွ။ပဉ္စ၊အင်္ဂါငါးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော။ သီလံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကျင့်ဝတ်
 သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေမေ၊ ဘုရား တပည့်တော်အား။ အ
 နုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက် ခွင့်သနား သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သီလံ၊
 အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သီလတော်မြတ်ကို။ဒေထ၊ ပေး
 သနားတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။ ။ဓုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်
 လည်း။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။လ။ဒေထ၊ ပေးသနားတော်မူပါအ
 ရှင်ဘုရား။ ။တတိယမ္ပိ၊သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ဘန္တေ၊အရှင်
 ဘုရား။လ။ဒေထ၊ပေးသနားတော်မူပါအရှင်ဘုရား။ ။ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။အာမ၊ဪကောင်းလှပါပြီ။ အရိအသေအလေး
 အမြတ်ပြုသဖြင့်။လိုက်နာ၍ဆိုပါမည်အရှင်ဘုရား။ ။ဘဂဝ
 တော၊ဣဿရိယ၊ဓမ္မ၊ယသ၊သီရိ၊ကာမ၊ပယတ္တတဉ်းဟူသော
 ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ အရဟ
 တော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ပူဇော်ဝိသေသအ
 ထူးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊အလုံးစုံသော
 တရားနှင့်တကွ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားတို့ကို ပိုင်းခြား ထင်
 ထင်အကုန်အစင်သိမြင်တော်မူထသော။ တဿ-နာထဿ၊လူ
 သုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားအား။နမော၊ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။တနည်း၊နမော-
 နမကာရော၊ရှိခိုးခြင်းကို။ကတွာကရောမိ၊အရိအသေအလေးအ
 မြတ်ပြုပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ဗုဒ္ဓံ၊ကို။သရဏံ-သရဏံဣတိ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ဂစ္ဆာမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ဓမ္မံ၊
 ကို။ သရဏံ-သရဏံဣတိ၊ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ အရှင်ဘုရား။ ။သံ
 ဃံ၊ကို။ သရဏံ-သရဏံဣတိ၊ဟူ၍။ဂစ္ဆာမိ၊ အရှင်ဘုရား။ ။
 ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အာမ၊ဪအဘိယာစက၊ဝန္ဓနနှင့်တ

ကွ၊သရဏဂုံသုံးပါးကို ခံယူ စောင့်ရှောက်၊ ဆောက်တည်၍ ပြည့်စုံပါပြီအရှင်ဘုရား။

အဟံ၊ဘန္တေ၊ တိသရဏေန။ စသောပုဒ်တို့တွင်။ အဟံဟူသော အမှယောဂပုဒ်၌။ အဟံ၊ ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ဟု အနက်ပေးရာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်ဟူ၍ အနက်မပေးလင့်၊ မဆိုလင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်ဟူ၍ လည်း အနက်မပေးသင့်။ ငါသည်ဟု အနက်ပေးမှု။ ဂါရဝ၊ နိဝါတပျက်၏ အကျွန်ုပ်သည် ဟုအနက်ပေးမှု။ မင်းဗိုးရာဇာ၊ သက်ဝါကြီးသူသည်မဟုတ်၊ ဌာနန္တရမဟုတ်၍မလျော်။ ရတနာသုံးပါးနှင့်ဆက်ဆံသောအရာ ဖြစ်၍။ အဟံ၊ဘုရားတပည့်တော်သည်ဟု အနက်ပေးရာ၏။ ဆိုရာ၏။

။ဘန္တေ န္တ။ အာလုပ်ပုဒ်။ ဧကဝုဇ်၊ဗဟုဝုဇ်၊ရုဇ်နှစ်ပါး ဆက်ဆံသည်ဖြစ်၍။ အများ သင်္ဃာစသည်ကို ရည်ရော်လျှင်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ဟုအနက်ပေး။ တပါးကို ရည်ရော်လျှင်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားဟုဧကဝုဇ်အနက်ပေး။

။တိ။သည်။သန္နိာပုဒ်။

။သရဏေန။ကား။သန္ဓေပုဒ်။တိဏ္ဍာနံပူရဏောတိ၊တိဏ္ဍာသမူဟော တိ။

။အနက်ကား။

။တိဏ္ဍာ၊သုံးပါးတို့၏။ပူရဏော၊ ပြည့်ကြောင်းတည်း။တိ၊ သုံးပါးတို့၏ ပြည့်ကြောင်း။

တိဏ္ဍာ၊သုံးပါးတို့၏။သမူဟော၊အပေါင်းတည်း။တိ၊ သုံးပါးတို့၏အပေါင်း။ပူရဏတဒ္ဓိတ်။သမူဟတဒ္ဓိတ်။

။သရတိတိသရဏော။

။ယောသမူဟော၊အကြင်ဘုရား၊တရား၊ သင်္ဃာရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်။သရတိ၊လူသုံးပါးတို့၏အကိုးကွယ်ခံထိုက်၏။ဝါ၊လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။ဝါ၊ ဆည်းကပ်ရာပူဇော်ရာဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ သရဏော၊သရဏမည်၏။ရတနာသုံးပါးသည် သရဏမည်၏။မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားမရှိသည့်နောက်။ထားတော်မူသော။ဓာတုစေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿစေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓမ္မစေတီစသည်တို့သည်လည်း။သရဏမည်ကုန်၏။

။တနည်း။ ကိလေသေသရတိဟိ သတိတိသရဏော။

။ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို။

သရတိဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သ
ရဏော၊ သရဏမည်၏။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခိုက်ဖြစ်သော။ ယော
ဂါဝစရအစ။ အနာဂံအဆုံး။ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုရ၏။ ။ သဗ္ဗကိ
လေသေဟိဝိမုတ္တောတိသရဏော။ ။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ အ
လုံးစုံသော ကိလေသာ အပေါင်းတို့မှ။ ဝိမုတ္တော၊ ကင်းလွတ်
တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သရဏော၊ သရဏမည်၏။
ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ကိုရကုန်၏။ ။ သဟ
ကား၊ သာဟတ္ထိကန္တံ။ သဟကဲ့သို့ မဟုတ်။ သောမနဿသဟ
ဂတံကဲ့သို့ တကွနက်ဟူသော အနက်ကို ဟောသော။ သဟ
ယောဂဟုမှတ်အပ်၏။ ။ ပဉ္စကား၊ ဧကဝုဗ္ဗသင်္ချာ၊ ဘိန္နာမိ
ကရဏ ဝိသေသန။ ပါဏာတိပါတ၊ စသော အင်္ဂါငါးပါးနှင့်
ပြည့်စုံသောဟုအနက်ပေး။ ။ သီလံ၊ သီလကား။ ဘယသီလ၊
လာဘသီလ၊ ကုလသီလ၊ ဒလိဒ္ဓသီလ၊ ဘိက္ခုနသီလ၊ စသည်မ
ဟုတ်။ စောင့်ရှောက်အပ်သော။ ဝိရတိသီလဟုမှတ်အပ်၏။ ။
စရိတဗ္ဗံ ရက္ခိတဗ္ဗန္တိသီလံ။ ။ စရိတဗ္ဗံ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ သူတော်
ကောင်း သူမြတ် လောင်း တို့သည်။ ကျင့်အပ်။ စောင့်ရှောက်
အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သီလံ၊ သီလမည်၏။ ။ ဓမ္မံ
ကား။ ပရိယတ်၊ ပဒိုပတ်၊ ပဒိုဝေဓ ဓမ္မတို့တွင်။ သုံးပါးလုံးနှင့်
ဆက်ဆံရကားပိုင်းခြား၍မပြုပြီ။ လူ့ရှာနတ်ထံသို့ဆောင်တတ်
သောမုချတ္ထဓမ္မ၊ ဥပစာရတ္ထအားဖြင့်လည်း နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်
တတ်၏။ ။ ယာစာမိကား။ ။ ယာစိတဗ္ဗာတိယာစာမိ။ ။
ယာစိတဗ္ဗာ၊ အခွင့်တောင်းအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယာ
စာမိ၊ ယာစာမိမည်၏။ ။ အနုဂ္ဂဟံ၊ သံသာရဝနုဒုက္ခတောမော
စနတ္ထာယအနုဂ္ဂဟံ။ ။ သံသာရဝနုဒုက္ခတော၊ သံသရာတည်း
ဟူသောဝနုဆင်းရဲဝဲဩဇာရေအလျဉ်မှ။ မောစနတ္ထာယ၊ လွတ်
မြောက်၍နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှါ။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်
ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ။ ကတွာန္တံ၊ ကရောတိတိကတွာ။ ။ က
ရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကတွာ၊ ကတွာမည်

၏။ကရဓာတ်၊တွာပစ္စည်း။ကတ္တားဟော။ ။ကရဏံကတွာ။ ။
 ကရဏံ၊ပြုခြင်း။ ကတွာ၊ပြုခြင်း။ ။ဘာဝသာဓန။ ။သီလန္တိ
 ဘန္တေမေမပဉ္စသီလံဒေတာ တိအဓိပ္ပါယော။ ။သီလန္တိ၊
 သီလဟူသည်ကား။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။မေမေ၊ ဘုရားတပည့်
 တော်အား။ ပဉ္စသီလံ၊အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သီလတော်
 မြတ်ကို။ ဒေထ၊ပေးသနားတော်မူပါအရှင်ဘုရား၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကားအဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်အနက်တည်း။
 ဤကားသီလတောင်း၍ခံယူစောင့်ရှောက်ရန်။

ဒုဿီလဖြစ်စေ၊သုသီလဖြစ်စေ၊မကဲ့ရဲ့အပ်ကြောင်းကို။ ။
 ရာဟုလောဝါဒသုတ်၌။ ။ပရဝဇ္ဇာနုပဿိဿ၊ နိစ္စဥဏ္ဏာန
 သညိနော။ အာသဝါ တဿဝဗျန္တိ၊ အာရာသော အာသဝက္ခ
 ယာ။ ။ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ပရဝဇ္ဇာနုပဿိဿ၊သူတပါး၏
 အပြစ်ကို ရှုလေ့ရှိထသော။ နိစ္စ၊အမြဲ။ ဥဏ္ဏာနသညိနော၊သူတ
 ပါး၏အပြစ်ကို ကဲ့ရဲ့လေ့ရှိထသော။ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါ၊ ကာမာသဝ၊ ဘဝါဘဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊
 အဝိဇ္ဇာသဝဟု ဆိုအပ်သော။ အာသဝေါ တရား လေးပါးတို့
 သည်။ ဝဗျန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 အာသဝက္ခယာ၊ အာသဝေါတရား လေးပါးတို့၏ ကုန်ရာကုန်
 ကြောင်း ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်မှ။ အာရာ၊အာရကာ၊ ဝေးကြီးဝေး
 ဝှ၏။ ။တရားနာ။ လ။ တို့။ ဒုဿီလအလန္တိ ဖြစ်စေ၊ သု
 သီလ လန္တိပေသလ သိက္ခာကာမကိုအလိုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်
 စေ။ကဲ့ရဲ့ရှုပ်ချမှု။ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့သည်ပွားများ၍။
 အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်မှဝေးကုန်၏ဟုဟောတော်
 မူသောကြောင့်မိမိအပြစ်ကိုသာရှုအပ်၏။သူတပါး၏အပြစ်ကို
 မကဲ့ရဲ့မရှုပ်ချ။မရှုအပ်။မပြောမဆိုအပ်။ မပြောမဆိုမျှ၍။ ကိ
 လေသာမှကင်းသောရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ နေခြင်းကဲ့သို့စိတ္တ
 သမာဓိ စိတ္တေကဂ္ဂတာ စိတ္တပေက္ခာဖြင့်သာ နေထိုင်ရာ၏ ဟု

ပြတော်မူလို၍။ ။ရာဟုလသုတ်ပါဠိတော်၌။ ။ရဟောဝါဒံ
 နဘာသေယျ။ နသမ္ဗုခံဂိရံဘဏေ။ သရမာနောဝဘာသေယျ။
 အသရမာနော ဝနောဘဏေ။ ။ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ရ
 ဟောဝါဒံ၊ မျက်ကွယ်ရှုပ်ချသေစ စကားကို။ နဘာသေယျ၊ မ
 ဆိုရာ။ သမ္ဗုခံဂိရံ၊ မျက်မှော့ရှုပ်ချသေစကားကို။ နဘဏေ၊ မဆို
 ရာ။ အသရမာနောဝ၊ မစဉ်းမစားအဆောတလျှင်။ နောဘဏေ၊
 မဆိုရာ။ သရမာနောဝ၊ ဖြည်းဖြည်းသာသာစဉ်းစား၍သာလျှင်။
 ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ကျင့်ခြင်းသည်။ အရဏ္ဏဝိဟာ
 ရောနိ၊ မ၊ ကိလေသာမှကင်းသောကျင့်ခြင်းမည်၏။ ။ကိုယ်၏တ
 ပြည့်သော်၎င်း။ ဆရာသော်၎င်း။ ဗိဘသားသွီးဥာတိ။ ပေါက်
 ဘော်စသည်၎င်း။ ဒုစရိတ ဓမ္မကို ကျင့်ငြားအံ့။ ဖြည်းညင်းသာ
 ယာစွာ။ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဩဝါဒဖြင့်သာပြောဟောဆုံးမမှသာလျှင်။
 ကိလေသာမှကင်းသောကျင့်ခြင်းမည်၏။ ဟုဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းဒုဿီလသည်။ လူဒုဿီလထက်ဆယ်ပါးသောရုဏ်
 ကျေးဇူးတို့သည်လွန်ကုန်၏။ ။ဤသာသနာတော်၌၊ ရဟန်း
 ဒုဿီလသည်။ ဘုရားတရားသင်္ခါ၌။ ရှိသေခြင်း။ သီတင်းသုံး
 ဘော်တို့၌ရှိသေခြင်း။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ သင်ခြင်း၌ လုံ့လရှိခြင်း၊
 အကြားအမြင်များခြင်း၊ ပရိသတ်သို့ရောက်သော်အသွင်အပြင်
 ပြုခြင်း။ ကဲ့ရဲ့အံ့သော ဘေးကြောင့်ကိုယ်နှုတ်တို့ကိုစောင့်ခြင်း။
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ရှေ့ရှုခြင်း။ မကောင်းမှုပြုသော်လည်းဖုံးလွှမ်း၍ပြုခြင်း၊
 ဤဆယ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ အလှူရေစက်ကိုသုတ်သင်
 နိုင်၏။ ။ထိုကြောင့်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒက္ခိဏဝိဘင်္ဂသုတ်
 ၌။ ။ယောသီလဝါဒုဿီလေသု။ ဒဒါတိဒါနံဓမ္မေနလဒ္ဓံ၊ သုပ
 သန္တမိတ္တောအဘိသဒ္ဓဟံ။ ကမ္မဗလံဥဇ္ဇာရံ။ သာစဒက္ခိဏာဒါယ
 ကတောဝိသုဏ္ဍတိတိ။ ။ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ယော၊ အကြင်သူ
 သည်။ သီလဝါ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သောသီလဝါ၊ ထိုသီလနှင့်
 ပြည့်စုံသောသူသည်။ ဒုဿီလေသု၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ဒါနံ၊ အ

လူဝတ္ထုကို။ ဒဒါတိ၊ လူ၏။ သုပသန္နိဗ္ဗေတ္တာ၊ ကြည်လင်သော
 စိတ်ရှိ၏။ ဥဇ္ဇာရံ၊ မွန်မြတ်သော။ ကမ္မဗလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို။ အဘိ
 သဒ္ဓဟံ၊ ယုံကြည်၏။ သာဒက္ခိကာ၊ ထိုအလူဝတ္ထုသည်။ ဒါယ
 ကတော၊ အလူဒါယကာကြောင့်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။ အပ္ပိဒန္တိဗဟုဟောတိစသော။ အဋ္ဌက
 ထာပါဠိနှင့်အညီ။ အနည်းငယ်လှရသော။ ကြံတဆစ်ကုသိုလ်
 ကြောင့်။ သောကီသုခ။ ကြိမ်တန်များစွာခံစံပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ကိုရ
 သော။ အရှင်ဂေါဓာမထေရ်။ အင်ကြင်းပန်းတခက်ကြောင့်။ လူ
 နတ်တို့၏စည်းစိမ်ကိုစံစားပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ကိုရသော။ အရှင်ပစ္စင်္ဂမ
 နိယမထေရ်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ။ ဒုဿီလကိုလှူရာ၌။ အ
 လူဒါယကာသည်မိမိသီလပြည့်စုံခြင်း။ ဝတ္ထု၏စင်ကြယ်ခြင်း။
 ကြည်လင်သောစိတ်ဖြင့် ကံအကျိုးကို ယုံကြည်၍ လှူခြင်း။ ဤ
 အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံမှစင်ကြယ်၏။ ။ တနည်း။ အဂ္ဂတော ဝေ ပ
 သန္နာနံ၊ အဂ္ဂံ ဓမ္မံဝိဇာနတံ။ အဂ္ဂေဗုဒ္ဓေပသန္နာနံ၊ ဒက္ခိဏေယျ
 အနုတ္တရေ။ ။ အဂ္ဂေဓမ္မပသန္နာနံ၊ ဝိရာဂူပသမေသုခေ။ အဂ္ဂေ
 သံဃောပသန္နာနံ၊ ပုညဓေတ္တေအနုတ္တရေ။ ။ အဂ္ဂသ္မိဒါနံဒေတံ၊
 အဂ္ဂံ ပုညံပဝဇံတိ။ အဂ္ဂံ အာယုစဝဏ္ဏောစ၊ ယသောကိတ္တိသုခံ
 ဗလံ။ ။ အဂ္ဂဿဒါတာမေဓာဝီ၊ အဂ္ဂဓမ္မသမာဟိတော။ ဒေဝ
 ဘူတော မနုဿောဝါ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။ ။ ဟုဟော
 တော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ သူတော်ကောင်းတို့။ အဂ္ဂတော၊ မြတ်
 သောအားဖြင့်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ အဂ္ဂဓမ္မံ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်တရား ဘုံ။ ဝိဇာနတံ၊ သိတော်မူ
 တတ်သော။ ဒက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သောအလှူကိုလည်းခံတော်မူ
 ထိုက်ယသော။ အနုတ္တရေ၊ အထူးမရှိသည်ဖြစ်၍။ အဂ္ဂေ၊ မြတ်
 တော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်
 သောသူတို့အား၎င်း။ ဝိရာဂူပသမေ၊ ရာဂ၏ ကင်းငြိမ်းရာဖြစ်
 သော။ သုခေ၊ ချမ်းသာသုံးပါးကိုလည်းဆောင်တော်မူတတ်ထ
 သော။ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်

ညိုကုန်သောသူတို့အား၎င်း။ အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိသော၊ ပုံည
 ခေတ္တေ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့၏စိုက်ပျိုးရာလယ်မြေ
 ကောင်းသဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော။ သံ
 ဃော၊ သင်္ဃာတော်၌။ ပသန္နာနံ၊ တို့အား။ အဂ္ဂသ္မိံ၊ မြတ်သောရတ
 နာသုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတံ-ဒေန္တာနံ၊ ပေး
 လှူကုန်သောသူတို့အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုအ
 လျဉ်သည်။ ပဝဇုတိ၊ ပွားများ၏။ ကိံ၊ ပုညံ၊ အဘယ်သို့ကောင်းမှု
 အလျဉ်သည်။ ပဝဇုတိ၊ ပွားများသနည်း။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ အာ
 ယုစ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၎င်း။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော။ ဝဇ္ဇောစ၊ အ
 ဆင်းလှခြင်း၎င်း။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော။ ယသောစ၊ အခြံအရံများ
 ခြင်း၎င်း။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော။ ကိတ္တိစ၊ ကျော်စောခြင်း၎င်း။ အဂ္ဂံ၊
 မြတ်သော။ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာခြင်း၎င်း။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဗလဉ္စ၊
 ခွန်အားကြီးခြင်း၎င်း။ ဣဒံပုညံ၊ ဤသို့သောကောင်းမှုသည်။ ပ
 ဝဇုတိ၊ ပွားများ၏။ အဂ္ဂဿ၊ မြတ်သောရတနာသုံးပါးအား။ ဒါ
 တာ၊ ပေးလှူသော။ အဂ္ဂဓမ္မသမာဟိတော၊ မြတ်သောကုသိုလ်တ
 ရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဒေဝဘူ
 တောဝါ၊ နတ်ဖြစ်သော်၎င်း။ မနုဿောဝါ၊ လူဖြစ်သော်၎င်း။
 အဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပမောဒ
 တိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ မြတ်သောရတနာသုံး
 ပါးတို့အားပေးလှူပူဇော်ရသောကောင်းမှုကြောင့်။ လူမင်းနတ်
 မင်းဖြစ်၍။ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ အခြံအရံများခြင်း၊
 ကျော်စောခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍။
 နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည့်အဖြစ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ။ မုဉ္ဇ
 စေတနာဒါနပရစေတနာဒါန၏ အခြင်းအရာများစွာသွင့်တော်
 မူကြ၍ မသွင့်လိုက်ပြီ။ ။ ဒါနခန်းပြီး၏။

အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူပြီး၍ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကိုနှိုး
 ဆော်တိုက်တွန်းတော်မူသောပါဠိမြတ်သည်ကား။ ။ ပဟာ

ယဝေါတိက္ခဝေ နိဗ္ဗာနပုရံဂမိဿာမိ။ စသည်ဖြင့် ဟောတော်
 မူအပ်သောဒေသနာဟော၌။ ။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊
 သင်တို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သီး၊ ရွှေပြည်
 ကြီးသို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂမိဿာမိ၊ တဘန်မလာ။ ကြွတို့
 ပါအံ။ ။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ သရဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာကိုးကွယ်ရာကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ခဲ့ပြီ။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မ
 မေ့မလျော့။ သတိမန္တော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သည်။ သီလ
 ဝါ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြ ကုန်လော့။
 သမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သကံ
 စိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ အနုရက္ခထ၊ အစဉ်စောင့်ရစ်ကြကုန်လော့။ ။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ သင်တို့ကိုစွန့်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်ရတော့အံ။ သင်တို့
 ကိုးကွယ်ရာကိုပြုခဲ့ပြီ။ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၍ မိမိစိတ်ကိုသာစောင့်
 ရစ်ကြလော့။ ။ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာကလျာဏပုထု
 ဇဉ်တို့၏အလေ့အကျင့်ဖြစ်သော။ သုစရိတ၊ သုသီလသာလျှင်
 သီလမည်ကုန်၏။ ထိုသီလသည်လည်း သရဏဂုံသီလစသည်
 အားဖြင့် များပြား ကုန်၏။ ဤသီလ တို့သည် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
 ကြောင်း။ ကောင်းသော သီလတို့ချည်း မည်ကုန်၏ဟု၊ ဟော
 တော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ။ ယောစဗုဒ္ဓဓမ္မဉ္စ၊
 သံဃာဓမ္မသရဏံဂတော။ စတ္တာရိအရိယသသစ္စာနိ၊ သမ္မပ္ပညာယ
 ပဿတိ။ ။ ဧတံခေါသရဏံခေမံ၊ ဧတံသရဏမုတ္တမံ။ ဧတံသ
 ရဏမာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပမုတ္တတိ။ ။ ဟုဟောတော်မူ၏။ ။
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ငါဘုရားကို
 ၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကို၎င်း။ သံဃာဓမ္မ၊ သင်္ဃာတော်ကို၎င်း။ သ
 ရဏံဣတိ၊ ဆင်းရဲကိုဖျောက်၍ချမ်းသာကိုပေးတတ်သောဆရာ
 ဟူ၍ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ သေါ၊ ထိုသူသည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်း
 စွာ။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏။ ဧတံသရဏံ၊ ဤသ

ရုဏဂုံဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဇေတံသရဏံ၊
ဤသရဏဂုံဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဇေတံသရ
ဏံ၊ ဤသရဏဂုံဆောက်တည်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊
အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပရစ္စတိ၊ လွတ်မြောက်၏။ ။
အဓိပ္ပါယ်မှာ။ ။ သရဏဂုံဆောက်တည်၍ အလုံးစုံသောဝတ်
ဆင်းရဲမှလွတ်သဖြင့်။ သစ္စာလေးပါးကိုကောင်းစွာမြင်၍။ မြတ်
သော ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းကို ဟောတော်မူ
၏။ ။ တနည်း။ သရဏဂုံသိလကြောင့် နတ်ပြည်သို့ရောက်
ကြောင်းကို တတန်ပြုပြန်လို၍။ သဇ္ဇာယတနဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိ
တော်၌။ ။ သာဓုခေါဒေဝါနမိန္ဒ ရတနံသရဏ ဂမနဟေတု
ခေါဒေဝါနမိန္ဒ ဇေတုဓကဓမ္မ သတ္တာကာယဿဘောဒါပရံမရ
ဏာသုဂတိံ သဂ္ဂံလောကံဥပပဇ္ဇန္တိ။ ။ ဟုဟောတော်မူ၏။ ။
ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ရတနံ၊
ရတနာသုံးပါးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂမနံ၊ ဆည်းကပ်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ ခေါ၊ စင်
စစ်။ ရတနံ၊ ရတနာသုံးပါးကို။ သရဏဂမနဟေတု၊ ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇေတံ၊ ဤသို့။
ဓမ္မ၊ ဤလောက၌။ ဇေတုဓမ္မ၊ အချို့ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘောဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံမရ
ဏာ၊ ရုတိ၏နောက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ လား
ရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ရရေခံ
ရကုန်၏။ ။ ထိုဒေသနာဝယ်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ နတ်ပြည်သို့ရောက်
ကြောင်းကောင်းသော ခါးဝတ်ကဲ့သို့။ မပြတ်မလတ်ဆောက်တည်
အပ်၏။ ဆောက်တည်ရမည်ကား။ ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေယာဝနိဗ္ဗာနံ
နပပေါမိ၊ တာဝနိစ္စံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဟုဆောက်တည်ရာ၏။ ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊
ယနေကိုအစပြု၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ နိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိ
သေသနိဗ္ဗာန်သို့။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ နပပေါမိ၊

မရောက်ရသေး။ တာဝ၊ ထိုအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်သို့မရောက်ရသေးသရွေ့ကာလပတ်လုံး။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဗုဒ္ဓံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဘုန်း၊ ခြောက်ဖြာနှင့် ပြည့် စုံတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံသရဏံ ဣတိ၊ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိသေဝါမိဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ ဓမ္မံ၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန်။ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်။ တရားမြတ်ကို။ သရဏံသရဏံ ဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်းလျောင်းရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ သံဃံ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက်ဟုဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာသင်္ဃာတော် အပေါင်းနှင့် တကွသော၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်သင်္ဃာ တော်မြတ် အပေါင်းကို။ သရဏံ သရဏံ ဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်းလျောင်းရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ။ ဤသို့ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ နိဗ္ဗာန်ပေါ် ဆောက်တည်ခြင်းမည်၏။ ။ ကမ္မဝိပါကော အဓိန္ဒြိယော။ ဟုဟောတော်မူသောကြောင့်။ ဓမ္မဝိနယအားဖြင့်။ အပြစ်မတင်ရာဟုမှတ်အပ်၏။ ။ သာသနာတော်၏။ အတွင်း၌။ သရဏဂုံနှင့်တကွ။ ပဉ္စသီလ ဆောက် တည်လျှင်။ ပဉ္စသီလျက်သော် လည်း သရဏဂုံမပျက်။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်မှတစ်ပါး အခြားသော အယူကိုယူမိအံ့။ ယူသော အခိုက်တွင်။ သရဏဂုံ သီလပျက်၏။ နေ့တိုင်းဖြစ်စေ၊ လတိုင်းဖြစ်စေ၊ နှစ်တိုင်းဖြစ်စေ၊ မိစ္ဆာအယူကိုယူငြားအံ့။ သရဏဂုံသီလမတည်နိုင်ရာ။ ။ ဘုရားပညတ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို လွန်ကျူးကျော်နင်း၍။ များစွာသော။ အလန္တရီဒုဿီလရဟန်းရှင် လူတို့ကဲ့သို့မှတ်အပ်၏။ သာသနာအပ၊ ဗာဟိရ၌။ ငါးပါးသီလနှင့်။ ရှစ်ပါးဆယ်ပါးသီလသည် ဝနု နိဿိတသာဖြစ်၍ သုဂတိမျှကိုသာရနိုင်ကြ၏။ နိဗ္ဗာန်သုခကိုမရနိုင်ကြ။ ။ လူနတ်တို့၏နှလုံး၌ အကျိုးအပြစ်ကိုကောင်းကောင်းမထင်နိုင်။ ။ ဘုရားပွင့်တော် မူမှသာလျှင်။ တရားတော်မြတ်ကိုဟောတော်မူသောကြောင့်။ လူ့ရွာနတ်ထံ၊ နိဗ္ဗာန်

သို့ရောက်ကြရလေကုန်၏။ ။ ငါတရားမရှိက၊ တရားတော်
 ဖြတ်ကိုမှန်မှန် ကန်ကန်နာရခဲသည်အဖြစ်။ နာရသော်လည်း။
 နိဗ္ဗာနသုခ ရခဲသည်၏အဖြစ်ကို။ သဒ္ဓမ္မသဝနံအတိဒုဏ္ဏဘံ၊ ဟု
 ဟောတော်မူ၏။ ။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ငါဟောတော်မူသောတရားတော်
 ဖြတ်ကို။ သဝနံ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကံဖြင့်မှန်မှန်ကြားနာရခြင်းကို။ အတိဒုဏ္ဏ
 ဘံ၊ အလွန်ရခဲ၏။ ဝါ၊ မှန်မှန်ကန်ကန် ကြားနာရ သော်လည်း။
 နိဗ္ဗာနသုခကိုအလွန်ရခဲ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်မှာ။ သာသနာတွင်း
 ဖြစ်စေ။ သာသနာပဖြစ်စေ။ ဆောက်တည်၍ အမြဲစောင့်မူ။ ထို
 သူကို၊ သမာဒါနုပိရတိကြောင့်၊ သူတော်ကောင်းတရားနှလုံး၌
 တည်သဖြင့်။ နိစ္စသီလစောင့်သော သူတော်ကောင်း ပညာရှိ
 ဟုဆိုအပ်၏။ မဆောက်တည်ဘဲ၊ တွေ့သောအခါမှ ရှောင်ခြင်း
 သည်။ အနိစ္စသီလ၊ သမ္ပတ္တိပရတိဖြစ်၍ သူတော်ကောင်း သာ
 မည်။ ပညာရှိမဟုတ်။ ။ နေမြ၊ သွားမြ၊ လာမြ၊ ပိရိုးပိသား၊
 သွားလာ စားသောက်နေထိုင်ခြင်းသည်။ သုသီလလည်းမခေါ်
 သင့်။ ဒုဿီလလည်းမခေါ်သင့်။ လူသာမညဟူ၍သာခေါ်သင့်
 ၏။ တရားကိုယ်အားဖြင့် မောဟဖုံးလွှမ်းသောသူဟူ၍ဆိုအပ်
 ၏။ ပဝတ္တိအခါနေ့တိုင်းအကုသိုလ်တရားပွားများ၏။ ။ ပါ
 ကာတိပါတစသော ဒုစရိုက်အမြဲကျင့်မူ။ နိစ္စဒုဿီလ။ တရံတ
 ခါ မကောင်းကျင့်သောသူကို။ အနိစ္စဒုဿီလဟုမှတ်အပ်၏။
 ခြင်္သေ့ဆီသည် သိင်္ဂီရွှေခွက်၌သာ တည်သကဲ့သို့၊ သူတော်
 ကောင်းတရားသည်သူတော်ကောင်းမှတည်၏။ သူယုတ်ခါမှ
 မတည်နိုင်ရာ။ လူသုံးပါးတို့ ကိုးကွယ်ထိုက် ကိုးကွယ်ရာဖြစ်
 သောဂုဏ်တော်အနန္တနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ရတနာသုံးပါး
 ကိုရိုသေစွာကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၏။

သရဏဂုံအဆုံးအဖြတ်ပြီး၏။

အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သီလ၌ သူ့အသက်ကိုသတ်

ခြင်းမှ ပယ်ခြင်းသည်။ ပဟာနု သီလ မည်၏။ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ ဝေရမဏိသီလမည်၏။ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ စောင့် စည်းခြင်းသည်။ သံဝရ သီလ မည်၏။ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှမလွန်ကျူးခြင်းသည်။ အဝိတိက္ကမသီလမည်၏။ ဟူ၍ငါးပါးသောအနက်၊ ငါးပါးသောအကျိုးရှိ၏။ ။အဒိန္နာဒါနံစသည်တို့၌လည်း။ ပါဏာတိပါတကဲ့သို့မှတ်အပ်၏။ ။ထို့ကြောင့်၊ ပဋိသန္တိဒါမင်္ဂ အဋ္ဌကထာ၌။ ။ပါဏာတိပါတသပဟာနုသီလံ၊ ဝေရမဏိသီလံ၊ စေနာသီလံ၊ သံဝရေသီလံ၊ အဝိတိက္ကမောသီလန္တိ ပဉ္စအတ္ထာ။ အဒိန္နာဒါနာဒိသုပိဋေသဝနယော။ ။ဟုမိန့်အပ်၏။ ။အနက်ကားလွယ်၏။

ပါတိမောက်ကိုစောင့်စည်းခြင်းသည် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလမည်၏။ စက္ခုန္ဓေစသည်တို့ကိုစောင့်စည်းခြင်းသည်။ သတိသံဝရသီလမည်၏။ အကုသိုလ်တည်းဟူသော ရေအလျဉ်ကို သတိတည်းဟူသောကန်ပေါင်ဖြင့် ဆည်းတားခြင်းသည်။ သတိသံဝရ သီလမည်၏။ ကိလေသာတည်း ဟူသော ရေအလျဉ်ကို ပညာဖြင့် ပိတ်ဆို့ခြင်းသည်။ ဉာဏ သံဝရသီလမည်၏။ အချမ်းအပူစသည်တို့ကိုသည်းခံခြင်းသည်။ ခန္တိသံဝရသီလမည်၏။ ကာမဂုဏ်တို့ကိုကြံခြင်းမှ လုံ့လပြု၍သည်းခံခြင်းသည်။ ဝီရိယသံဝရသီလမည်၏။ ။သီလသည်ရူပါရုံစသော အားဖြင့်၎င်း။ အညှိအရွှေစသည်အားဖြင့်၎င်း။ များသောလေ့လာခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တို့ဖြင့် စောင့်စည်းခြင်း။ လွန်ကျူးခြင်းနှင့်မရောပြွမ်းမှု၍။ ကောင်းသောလေ့ကျက်ခြင်း။ ကပ်၍ဆောင်ခြင်း။ ကုသိုလ်တရားတို့၏တည်ရာ၏အဖြစ်။ ချမ်းမြေ့ သော အနက်ရှိ၏။ ဒုဿီလကို ပယ်မြစ်ခြင်း။ အပြစ်မရှိသောအဖြစ်။ မကောင်းမှုမှလွန်ခြင်း၊ မကောင်းမှုမှရှောင်ခြင်း သီလ၏ဖြူစင်ခြင်းလျှင်အကျိုးရှိ၏။ သီလကိုဆောက်တည်ခြင်းကြောင့် နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ အကုသိုလ်တည်းဟူသော

အညစ်အကြေးကိုသိလတည်းဟူသောရေဖြင့်ဆေးမှသာလျှင်
စင်ကြယ်ရာ၏။ သိလ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် မြတ်သောစည်းစိမ်
ဥစ္စာရတနာတို့ကို ရသည့်လည်းတပါး။ ကောင်းသောသတင်း
ကျော်စောခြင်းလည်းတပါး။ ကောင်းသော နတ်မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊
ရဟန်းပရိသတ်တို့မပြတ်ဆည်းကပ်သည့်လည်းတပါး။ မတွေ
မဝေ သေရသည့်လည်း တပါး။ သေသော် သုဂတိဘဝကို ရ
သည့်လည်းတပါး။ ဟူ၍ငါးပါးသော လောကီကုသိုလ်အကျိုး
ကိုရ၏ဟုမြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူ၏။ ။ ကိလေသာတည်း
ဟူသောမီးကို သိလတည်း ဟူသော ရေဖြင့် ငြိမ်းစေတတ်၏။
လောက၌ဖြစ်သောဘေး၊ သံသရာ၌ဖြစ်သောဘေးတို့ကို ဆင်
ခြင်၍မမေ့မလျော့ခြင်း၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်ပင်လျှင် သိလ
မည်၏။ ။ ထို့ကြောင့်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ။ အပ္ပမာဒေန
ဘိက္ခဝေ သတိသမန္တော သိလဝါဟောထ သမာဟိတာသကံ
စိတ္တံအနုရက္ခထ၊ စသည်ဖြင့်ဟောတော်မူ၏။ ။ အနက်ကား
နောက်ကပြခဲ့ပြီ။

သိလအကျိုးအပိုင်းအခြား၌မရေတွက်နိုင်သောအဖြစ်ကိုပြ
တော်မူပြန်လို၍။ ။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ကုလပုတ္တာနံ၊ ပတိဋ္ဌာနုတ္တိယံဝိနာ။
အာနိသံသပရိစ္ဆေဒံ၊ တဿသိလဿကောဝဒေ။ ။ ဟုမိန့်အပ်
၏။ ။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်း
သားတို့အား။ ယံယေနသိလေန၊ အကြင်သိလနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ တဿသိလဿ၊ ထိုသိလ၏။
အာနိသံသပရိစ္ဆေဒံ၊ အကျိုး၏အပိုင်းအခြားကို။ ကော၊ အဘယ်
မည်သောသူသည်။ ဝဒေ၊ ဆို၍ဆုံးနိုင်အံ့နည်း။ ။ သူ့အသက်
ကိုသတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် ရခြင်းသည် ဧဝံသကို ပယ်သည်
မည်သော ကြောင့်။ ကရုဏာ ရှေ့ထား၍ မေတ္တာ တရား ပွား
သည်မည်၏။ မေတ္တာကိုလည်းပွားရာ၏။ ။ ထို့ကြောင့်အင်္ဂုတ္တိ၊ ရ
ပါဠိတော်၌ တဆွဲတပါးသော အကျိုးတို့ကိုရကုန်၏ဟု ဟော
တော်မူ၏။ ။ သတိပညာ ရှေ့သွားကာဖြင့်။ သူတော်ကောင်း

တို့ဆုံးမလွယ်ခြင်း။ ဖြောင့်မတ်နူးညံ့သောစိတ်ရှိခြင်း။ ရောင့်ရဲ
လွယ်ခြင်း။ မွေးမြူလွယ်ခြင်း၊ ကိစ္စနည်းခြင်း။ ပေါ့သောအသက်
မွေးခြင်း၊ ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေရှိခြင်း။ မကြမ်းတမ်းသဖြင့် ရဲရင့်
သောပညာရှိခြင်း။ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့၌တပ်မက်မောခြင်းကို
ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ ။ တယောက်သည် တယောက်အားချွတ်
ချယ်သောစကားကို ဆိုခြင်း။ ရန်ငြိုးကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါး
နှင့်အမျက်ထွက်ခြင်းကိုအလိုမရှိရာ။ ငိုက်မျည်းခြင်းကင်းသည့်
ဖြစ်၍။ သတိသမ္ပဇာန်နှင့်ယှဉ်လျက် အတိုင်းမသိသောသတ္တဝါ
တို့၌ မြတ်နိုးခြင်းနှင့် ယှဉ်သော မေတ္တာ စိတ်ဖြင့် အခွာခပ်သိမ်း
ပွားများစေရာ၏။ မှားသောအယူကို မယူမူ၍။ ပညာမျက်စိနှင့်
ပြည့်စုံလျက်။ ဝတ္ထုကာမတို့၌ တပ်မက်မောခြင်း ကင်းသဖြင့်။
ပဋိသန္ဓေတဘန်မနေရေရာ။ ကာမဂုဏ်၌တပ်မက်မောသောကာ
မပါဒါန်စသည်တို့ကိုပယ်ဖျက်ရာ၏ဟု။ မေတ္တသုတ်၌ ဝိဇ္ဇာတ္ထ
အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းမှတ်တွယ်တည်း။

၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ သမာဒါ
နဝိရတိ စေတနာသီလမည်၏။ ရှောင်ကြဉ်သောဝေရမဏိစေ
တနာ၊ သမာဒါနဝိရတိသည် ရန်အပေါင်းတို့ကို အောင်သော
သူတော်ကောင်း ပညာရှိမင်းနှင့်တူ၏။ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ၊ မ
နောဒွါရ၌ ဖြစ်စေ တတ်သော အတိပါတ ကာယကမ္မန္တသည်
လက်မ ရှံနှင့်တူ၏။ သတ္တဝါဖြစ်သော ပါဏသည် ရာဇဝတ်ရှိ
သူနှင့်တူ၏။ မင်းသူလျှိုသည်ဝိညာဉ်နှင့်တူ၏။ မှတ်ခြင်းသည်သူ
လျှို၏သညာနှင့်တူ၏။ အာရုံသို့ရှေးရှုတင်တတ်သော ဝိတက်
သည် သူလျှို၏ ဝိတက်နှင့်တူ၏။ အာရုံသို့ ရှေးရှု တင်၏ဟုဆို
သောလုံ့လသည် လက်မ ရှံ၏ဝိရိယနှင့်တူ၏။ သိခြင်းသည်မင်း
၏စိတ်နှင့်တူ၏။ သိ၍ပညာဖြင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မင်း၏ပညာ
နှင့်တူ၏။ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ။ အလွန်မိုက်
လှသော ပါဏမည်သောသူသည် သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းစ
သောကာယကမ္မန္တအမှုကိုပြု၍ တဦးသောသတ္တဝါသေသည်

ကို။ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ၊ မနောဒွါရကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကာ
ယကမ္မန္တ အတိပါတ လက်မ ရွံနှင့်။ မင်း၏သူလျှိုနှင့် တူသော
စက္ခုဝိညာဉ်တို့က။ ထိုသူကို သတ်သောပါဏကို မြင်သဖြင့်။ ဤ
ပါဏကား အလွန်မိုက်စွ။ သူတပါး၏အသက်ကို သတ်သော
ရာဇဝတ်ကောင်ပါဏကို။ ကာယကမ္မန္တအတိပါတတည်းဟူ
သော လက်မ ရွံစိတ်နှင့် သညာ သူလျှိုတို့က မှတ်၍။ သူလျှိုဝိ
တက်သည် အာရုံသို့ရှေးရှုတင်သဖြင့်။ အာရုံသို့ရှေးရှုတင်၏ဟု
ဆိုသောလက်မ ရွံဝိရိယသည် ရာဇဝတ်ကောင်ပါဏကိုလုံ့လဥ
ဿာဟအားထုတ်၍ပို့သောကြောင့်။ သူတော်ကောင်းပညာရှိ
မင်းနှင့်တူသောသမာဒါနဝိရတိဝေရမဏိသီလစိတ်ဖြင့် သိစေ
၏။ သိသောအခါ။ ၎င်းရန်အပေါင်းတို့ကိုအောင်သော။ စေတနာ၊
သမာဒါန၊ ဝိရတိဝေရမဏိ မင်းက ပညာဖြင့်ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်
သည်ကား။ ဤပါဏမည်သော ဒုက္ခိတရာဇဝတ်ကောင်သည်
တပါးသောသူကို သတ်သောကြောင့်။ အလွန် မိုက်လေစွတ
ကား။ ရန်အပေါင်းကို အောင်သော ဝေရမဏိမင်းက၊ ဝိရိယ
ဥဿာဟအားထုတ်သောလက်မ ရွံဝိရိယကိုအပ်နှင်းလေက။ ဤ
ပါဏသည် သေခြင်းသို့ရောက်ရတော့မည်ဖြစ်သောကြောင့်။
ဒုက္ခိတသတ္တဝါ အပေါင်းကို မြင်သဖြင့် သနားခြင်းကရုဏာရှိ
သောငါမင်းဖြစ်လျက် အဘွဲ့ကြောင့် သတ်ရတော့အံ့နည်းဟု။
ပါဏကိုသနားကရုဏာဖြစ်၍။ သတ်ခြင်းတည်းဟူသောဘေး
မှလွတ်သဖြင့်။ အသက်အလှူမည်စေသတည်းဟု။ ဝေရမဏိ
မင်းက လက်မ ရွံကို မသတ်စေဘဲ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဖြင့် လွတ်
တော်မူခြင်းသည် သမာဒါနဝိရတိဝေရမဏိ သီလမည်၏ဟု
မှတ်အပ်၏။ သူတပါးအသက်ကိုငါ မသတ်။ ငါ့အသက်ကိုသတ်
စေဟု။ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်၍ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ ဒါနပါရမီ
မည်၏။ ဒါနမယပုညကြံယာ ဝတ္ထုလည်းမည်၏။ အရိယာသူ
တော်ကောင်းတို့သည်။ ဒု စရိုက်မှကြဉ်သကဲ့သို့။ ငါသည်လည်း
ကာယဒုက္ခရိတကမ္မန္တကိုမပြုမူ၍ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်သီလပါ

ရမိမည်၏။ သီလမယကုသိုလ်လည်း မည်၏။ သတ်ခြင်းမကြဉ်
သဖြင့်လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ နိက္ခမပါ ရမိမည်၏။ လက္ခဏာ
ရေးသုံးပါးကိုနှလုံးသွင်း၍တာဝနာမယကုသိုလ်မည်၏။ သူ့အ
သက်ကိုမသတ်ဟု။ ပညာဖြင့်ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြား၍ကြဉ်ခြင်းသည်
ပညာပါရမိမည်၏။ အရိအသေပြု၍ကြဉ်ရသောကြောင့်။ အပ
စာယနကုသိုလ်မည်၏။ မသတ်မှု၍လုံ့လဥဿာဟဖြင့် ကြဉ်ရ
ခြင်းသည် ဝီရိယပါရမိမည်၏။ ။လုံ့လ ပြု၍ ကြဉ်ရသော
ကြောင့် ဝေယျာဝစ္စ ကုသိုလ် မည်၏။ သူတပါးကို မသတ်ဘဲ
သည်းခံ၍ကြဉ်ခြင်းသည် ခန္တိပါရမိမည်၏။ ငါကဲ့သို့အများသူ
တို့ပုညရစေဟုနှလုံးသွင်းခြင်းသည် ပတ္တိဒါနကုသိုလ်မည်၏။
သူ့အသက်ကိုမသတ် ပြောင့်မတ်သော သစ္စာဖြင့် ရှောင်ကြဉ်
ခြင်းသည် သစ္စာပါရမိမည်၏။ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ကြဉ်ရ
သောကြောင့်။ ပတ္တာနုမောဒနကုသိုလ်မည်၏။ မိမိစောင့်သော
သီလ မပျက်စီး စေရဟု မိဋ္ဌာန်ခြင်းဖြင့် ကြဉ်ရခြင်းသည် အဓိ
ဋ္ဌာန် ပါရမိ မည်၏။ တရားတော် ကို အာရုံပြု၍ ကြဉ်ရသော
ကြောင့်။ ဓမ္မသဝနကုသိုလ်မည်၏။ မသတ်မှု၍ချမ်းသာပါစေဟု
မေတ္တာပြု၍ ကြဉ်ခြင်းသည်။ မေတ္တာပါရမိမည်၏။ မပျက်စီးရ
ကောင်းကောင်းကျင့်ဟုမိမိကိုဟောရ၍ ဓမ္မဒေသနာကုသိုလ်
မည်၏။ သူ့ကိုမသတ်ခြင်းကြောင့် ကဲ့ရဲ့ချီးမွမ်း၍ ဝမ်းမနည်း
ဝမ်းမမြောက်ဘဲကြဉ်ရခြင်းသည် ဥပေက္ခာပါရမိမည်၏။ အ
ယူဖြောင့်မတ်စွာ ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကြဉ်ရ၍ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မမည်၏။ ။ဤ
သို့တရားပစ္စေကဗုဒ္ဓအရိယာတို့သည်ကျင့်တော်မူသော ပါရ
မိဆယ်ပါးနှင့်တကွ သုစရိုက်ဆယ်ပါးပါပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သ
တိပညာသဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောအာစာရပုတ္တကုလပုတ္တတို့
သည် ငါးပါးသောဆုတို့တွင် အလိုရှိအပ်သောဆုဖြင့်တောင်း
လျက်၊ ထိုပါရမိဆယ်ပါးနှင့်တကွ။ သုစရိုက်ဆယ်ပါးတို့ကို မ
ကျိုးမပေါက် မပျောက် မကျား ကြိုးစား၍ စောင့်ရှောက် အား
ထုတ်ကုန်ရာ၏။ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ရသဖြင့်

ပါရမီဆယ်ပါး၊ ပုံညကြိယာဝတ္ထုဆယ်ပါးနှင့် တကွ မဂ်ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်။ ဥာဏ်ရှေ့ဆောင်ကာ သူတော်စွာတို့သည်။
နောင်လာဇိန၊ မေတ္တယျ၏။ ပါဒခြေကို။ ဖူးတို့ပါရ။ သက္ကစဖြစ်။
ရရာရကြောင်း၊ ကောင်းမြတ်သောပုံညတရားကိုအားထုတ်ကုန်
ရာ၏။ ။ ဤသို့သမာဒါနိရတိ၊ သံဝရသီလစသည်ကောင်းမှု
ပုံညရကြောင့်။ နှလုံး၏ကြည်လင်ခြင်းအဓိပ္ပာယ်သာရဖြစ်၏။ နှလုံး
ကြည်လင်သော်ပါမောဇ္ဇဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဝမ်းမြောက်
သော်နှစ်သက်ခြင်းဝိတိဖြစ်၏။ ဝိတိဖြစ်သော်ငြိမ်းခြင်း ပဿဒ္ဓိ
ဖြစ်၏။ ပဿဒ္ဓိဖြစ်သော် သုခဖြစ်၏။ ချမ်းသာသုခဖြစ်သော်သ
မာမိဖြစ်၏။ တဉ်ကြည်ခြင်းသမာမိဖြစ်သော်ဟုတ်မှန်စွာဥာဏ်
အမြင်ယထာဘူတဥာဏ ဒဿနဖြစ်၏။ ယထာဘူတ ဥာဏဒ
ဿနဥာဏ်ဖြစ်သော်ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ်ဟုတ်မှန်စွာဖြစ်၏။ ယ
ထာဘူတပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ်ဖြစ်သော်ငြိမ်းခြင်းဝိပဿနာဥာဏ်
တည်းဟူသောနိဗ္ဗိဒါဥာဏ်ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါဥာဏ်ဖြစ်သော် ရာဂ
၏ကင်းရာမဂ်ဉာဏ်ဖြစ်၏။ မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သော် ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြစ်
၏။ ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြစ်သော် မဂ်ဖိုလ်ကို ဆင်ခြင် တတ်သော ပစ္စ
ဝေက္ခနာဥာဏ်ဖြစ်၏။ မဂ်ဖိုလ် ပစ္စဝေက္ခနာ ဉာဏ် ဖြစ်သော်
ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဖြစ်၏။ ဝိမုတ္တိ
ဉာဏဒဿနဖြစ်သော်ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထဖြစ်၏။ ဤကားတနည်းမှတ်
ရာဒေသနာ။ ။ စိတ်၏ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိကိလေသာမှလွတ်
ခြင်းကားမဂ်၏တဉ်ရာဖြစ်၏။ ။ ဝိနည်းကိုဆိုရခြင်းကား။ ထိုမဂ်
ဖိုလ်လျှင်အဆုံးရှိ၏။ ဆိုခြင်း တိုင်ပင်ခြင်းကြောင့်။ ပရိနိဗ္ဗာန်
လျှင်အဆုံးရှိ၏။ လောကီသီလဟုဆိုအပ်သောဝိနည်းကိုမှီရခြင်း
ကြောင့်မဂ်ဖိုလ်အဆုံးရှိသောအကျိုးကိုရ၏။ လောကုတ္တရာသီ
လကြောင့်ဘဝမှထွက်မြောက်ခြင်းကိုရှုက်ဆောင်နိုင်သော ဘဝ
နိဿဏဝဟဖြစ်၏။ ဘဝနိဿရဏ ဝဟသည် ပစ္စဝေက္ခနာ
ဉာဏ်၏ဖြစ်ရာတည်ရာဘူမိ နိဗ္ဗာနဘေတုလျှင်အဆုံးရှိ၏။ မြတ်
စွာဘုရား၏ဝိနယအဆုံးအမကိုမှီရသောကြောင့်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်

ကိုရ၏။ အကြောင်းရင်းကား။ လောကီသီလ စသည်တည်း။
 အကြောင်းပြားကား။ ဘာဝနာမဂ်ဖိုလ်စသည်တည်း။ တနည်း။
 ပစ္စည်းချည်း ဖြစ်ကြသည်။ ပစ္စယုပ္ပန်မရှိ။ တနည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်
 ကြံ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၌စဉ်းစားကြရမည်။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာ
 ဝနာခွဲ မရ ကောင်း။ မဂ်နှင့် ဖိုလ်ခွဲ မရ ကောင်း။ ဟုမှတ်ရာ
 ၏။ ။ဘဝမှထွက်မြောက်ခြင်းကို ရှုက်ဆောင်နိုင်သောတ
 ရားကားလောကုတ္တရာသီလ၊ လောကီသီလတရားနှစ်ပါးတည်း။
 ဒုတ္တံသီဒုက္ကန့်စသောအာစာရသိက္ခာကို မေ့လျော့၍သော်၎င်း၊
 ကျော်နင်း၍သော်၎င်း။ ဘဗ္ဗတိဟိတ်ဖြစ်သော်လည်းမဂ်ဖိုလ်ကို
 မရနိုင်ရာ။ ပါတိမောက်စသည်ပြည့်စုံမှ မဂ်ဖိုလ်ကိုရ၏။ တ
 နည်း။ ဒါနအစ၊ သီလအလယ်၊ ဘာဝနာအဆုံး။ တနည်း။ သီလ
 အစ၊ ဘာဝနာအလယ်၊ မဂ်ဖိုလ်အဆုံး။ တနည်း။ ဘာဝနာပရိကံ
 အစ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်အလယ်၊ ဖိုလ်အဆုံး။ တနည်း။ မဂ်အစ၊
 ဖိုလ်အလယ်၊ နိဗ္ဗာန်အဆုံး။ တနည်း။ သက်တော်ထင်ရှားရှိခိုက်
 အစ၊ သာသနာကုန်၍ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်တိုင်အလယ်၊ ခန္ဓာအာယ
 တနုဓာတ်စသည်မရှိအနုပါဒ်သေသနိဗ္ဗာန်သည်အဆုံး။ သီလ၊
 သမာဓိ၊ ပညာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်စသည်တို့ကိုခွဲခြမ်း
 စိတ်ဖြာ၍မရနိုင်ရာ။ ဖြစ်လျှင်ပျက်မြဲ။ လောကသင်္ခတ။ ။ဖြစ်
 လျှင်ချုပ်မြဲကုန်မြဲ။ အသင်္ခတ။ အလုံးစုံသဘာဝဓမ္မကြံ။ ဆရာ
 ကွဲပြားအောင် ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ချေ။ သဗ္ဗညုတရွှေ
 ဉာဏ်တော်အရာသာ ဖြစ်ချေသည်။ အကာလိကောဟုဟော
 တော်မူ၏။ ။ဓမ္မော၊ ဆယ်ပါး သော တရားတော် သည်။
 အကာလိကော၊ အခါမလင့်။ ဥက္ကဋ္ဌတိဟိတ်။ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လျှင်မြန်စွာခဏခြင်းမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ပေးစွမ်းနိုင်၏။ ။မုတ္တ
 စာဂ၊ စေတနာ၊ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ ဉာဏ်၊ ခန္ဓာအရ၊ ပေါင်း
 စည်းပြုသော။ သဘာဝဓမ္မ၊ ဝေါဟာရကို။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
 တော်ဖြင့်သာ။ ဝေနေယျာသို့လိုက်၍အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကယ်တင်ရာ
 မှန်သောကြောင့်။ မုချ၊ ဥပစာ၊ ဌာန၊ ဌာနီ၊ အလီလီသောပစ္စည်း

ပစ္စယုပ္ပန်သာဟုတ်၏။ ။ သူအယူမမှန်။ ကျမ်းဂန်ဓမ္မ၊ ဝိနယ
ဖြင့်။ ပြော၍မကုန်။ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာမူလ။ သံသာရတွင်၊ ခန္ဓာ
အာယတန၊ နက္ခိယပူတိ။ မောဟမှောင်ဘိကြံသော။ အညာဏ
မျက်စိဖြင့်။ သိယောင်တမူ။ ဟန်ဆောင်သူပေါများ။ အရဟတ္တ
ဖိုလ်။ ဥာဏ်သုံးပါးမှသာလျှင်ပိုင်းခြား၍သိနိုင်ရာတော့မည်။ ။
ထို့ကြောင့်။ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကီအပေါင်း သူမြတ်လောင်း
တို့သည်။ ကောင်းကောင်းကြီးပညာကိုရှေ့ထား၍ ကြိုးစားကြ
ရာ၏။

ဤကားလောကီသီလ၊ လောကုတ္တရာသီလ၏အကျိုးတည်း။ ။
သမုဒ္ဒရာရေကားနည်းသေး၏။ သီလစသည်၏အကျိုးအာနိသင်
ကိုပြရမည်ကားအလွန်များပြား၍အကျဉ်းမျှကိုသာပြပေအံ့။

ဥတ္တရကုရုကျွန်းသားတို့သည်ပြကတော့ဘုံ၏သဘောအား
ဖြင့်ငါးပါးသီလ မြီသောကြောင့်။ မြောက်ကျွန်းမှ ရတေ့သော်
စတုမဟာရာဇ်။ စတုမဟာရာဇ်မှရတေ့သော်မြောက်ကျွန်း။ အ
နှစ်ငါးရာစီအသက်ရှည်ကုန်၏။ ။ တောင်ကျွန်းမှာကားဘောဝံ
လွဲဘောက်ပြန်။ ကုသိုလ်ကံကြီးက အသင်္ချေယျ။ ကုသိုလ်ကံ
နည်းကတစလော။ ဗုဒ္ဓဘုရားပွင့်ရာ။ ကမ္ဘာကျွန်းမြတ်။ နတ်နှင့်လူ
ပါ။ ကြွင်းသေသာနှင့်။ သတ္တဝါအပေါင်း။ ဆုတောင်းပါရမီ။ အ
လီလီကြောင့်။ အဖြောင့်မှန်ရာ။ နိဗ္ဗာနာသို့။ လျင်စွာရောက်တော်
မူကြကုန်၏။ ။ ထို့ကြောင့်ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌။ ။ ဥတ္တရ
ကုရုကာနံမနုဿာနံအဝိတိက္ကမောပကတိသီလံနာမ။ ။ ဟုမိန့်
တော်မူ၏။ ။ ဥတ္တရကုရုကာနံ၊ ဥတ္တရကုရုကျွန်း၌နေကုန်သော။
မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အဝိတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ ပက
တိသီလံနာမ၊ ပကတိသီလမည်၏။ ။ ပညာမိက၊ သမ္ဗုဒ္ဓ၏။
ထွန်းပင်းရာ။ သာသနာတွင်။ လူပညာနှင့်။ သမုဒ္ဒရာ။ ထေရ်
သင်္ဃာတို့။ မချုပ်ညာ။ ရှိကြပါ၍။ လောဘဒေါသ။ မောဟပယ်
ခွါ။ ဝိပလ္လာဒိဋ္ဌိ။ မရှိမာန။ ငါးဝပြောင့်ကြီး။ ကျွတ်လုနီးကို။ အား
ကြီးပညာ။ စေတနာဗလဝ။ မြတ်ပုညဖြင့်။ နတ်မှသာလျှင်။ သုခ

ချမ်းဇေး။ ဘေးလွတ်ရာဌာဝရ။ ပြည်ခေမာ နိဗ္ဗာနသို့။ ရချကြီး
 ရောက်ကြရမည်။ ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ၌။ ။ ကံ
 သုံးပါး၊ ခွါရသုံးပါး၊ အင်္ဂါငါးပါး၊ ပယောဂခြောက်ပါးရှိ၏။ ။
 သူ့အသက်ကိုမသတ်လို။ မညှဉ်းပန်းလိုသော စိတ်သည်။ မ
 နောက်၊ မနောခွါရမည်၏။ ။ သူ့အသက်ကိုကိုယ်ဖြင့်မကျူး
 လွန်ခြင်းသည်။ ကာယကံ၊ ကာယခွါရမည်၏။ ။ သူ့အသက်
 ကိုသူတပါးကိုသတ်ချေဟုနှုတ်ဖြင့်မစေမကျူးလွန်ခြင်းသည်။
 ဝစိကံ၊ ဝစိခွါရမည်၏။ ကံသုံးပါးခွါရသုံးပါးသတ္တဝါမှန်၏ဟု
 သိ၏။ သတ္တဝါဟုအမှတ်လည်းရှိ၏။ သတ်လိုသောစိတ်လည်းမ
 ရှိ၊ လုံ့လဥဿာဟလည်းမပြု။ သတ္တဝါလည်းမသေ၊ အသက်
 ရှည်စွာနေရ၏။ ။ ဤကားကောင်းသောအင်္ဂါငါးပါး။

သာဟတ္ထိက၊ မိမိကိုယ်တိုင် ကိုယ်နှုတ် စိတ်တို့ဖြင့် မလွန်
 ကျူး။ အာဏတ္တိက၊ သူတပါးကိုကိုယ်နှုတ် စိတ်တို့ဖြင့်မလွန်
 ကျူးစေ။ ပယောဂခြောက်ပါး။ ။ ဝိရတိသီလချည်းဟုမှတ်
 အပ်၏။ ။ ဤသို့မကျူးလွန်၍ရှောင်ကြဉ်ရာ၌။ ။ သမ္ပတ္တိဝိရ
 တိနှင့်တဒင်္ဂပဟာနတူ၏။ ။ သမာဒါနဝိရတိနှင့် ဝိက္ခမ္ဘနပ
 ဟာန တစိတ် ဥပမာတူ၏။ တွေ့သောအခါမှ ကြဉ်ခြင်းသည်
 သမ္ပတ္တိဝိရတိမည်၏။ ဆောက်တည်၍ ကြဉ်ခြင်းသည် သမာ
 ဒါနဝိရတိမည်၏။ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍ ကြဉ်ခြင်းသည် သမုစ္ဆေ
 ဒဝိရတိမည်၏။ ရှောင်ကြဉ်ရာ၌ အပ္ပကတ္တကံကား ကုသိုလ်အ
 ကျိုးပေးနည်း၏။ ဗဟုအတ္တကံကားများစွာအကျိုးပေးသောကံ
 မည်၏။ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသီလသာလျှင်မြတ်၏။ အကျိုးရှိ၏။ ထို
 ကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌။ ။ မောဃောဇာတိစဝဏ္ဏောစ၊ သီလမေ
 ဝကိရုတ္တမံ။ သီလေနအနုပေတဿ၊ သုတေနတ္ထေနဝိဇ္ဇတိ။ ။ ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဇာတိစ၊ အမျိုးမြတ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဝဏ္ဏောစ၊
 အဆင်းလှခြင်းသည်၎င်း။ ဣဿရိယဉ္စ၊ အစိုးရခြင်းသည်၎င်း။
 မေါဃော၊ အချည်းနှီးသီတည်း။ သီလမေဝ၊ သီလသီလျှင်။ ဥတ္တ
 မံကိရ၊ မြတ်သတတ်။ သီလေန၊ သီလနှင့်။ အနုပေတဿ၊ ပြည့်စုံ

သောသူအား။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ နိဗ္ဗိတိ၊ မရှိ။ ။ အကြင်
 ပညာရှိအပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့။ နားချောင်းလက်ကောက်
 စသောအဝတ် တန်းဆာ တို့သည် အချည်းနှီးဖြစ်၍ ဒါနသီလ
 ဘာဝနာတည်းဟူသောတန်းဆာကိုဆင်ယင်သောလျှင်။ နိဗ္ဗာန်ခွင်
 သို့လျှင်မြန်စွာရောက်ကြရမည်။ ။ အဒိန္နဒါနာဝေရမဏိ။ ။ တ
 နည်း၊ အဒိန္နဒါနာဝေရမဏိ သိက္ခပဒံသမာဒိယာမိ၊ ဟူ၍ဆော်
 တည်အပ်၏။ ။ သမာဒါနိဗ္ဗိတိ။ ။ ဂဟဋ္ဌသီလတို့၌တပေါင်း
 တည်းဆောက်တည်သည်ဖြစ်စေ၊ ခြား၍ ဆောက်တည်သည်
 ဖြစ်စေ၊ လွန်ကျူးသောသိက္ခာပုဒ်သည်ပျက်၏။ အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံ
 လျှင်အပါယ်ဘုံ၌ပဋိသန္ဓေအကျိုးနှင့်တကွပေးတတ်၏။ အင်္ဂါ
 နှင့်မပြည့်စုံလျှင်။ နောင်ပဝတ္တိအခါမှအကျိုးပေး၏။ ထို့ကြောင့်
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ။ ပါဏာတိပါတဿဘိက္ခဝေ ယေဘု
 ယျေန နိရယသံဝတ္တနိကာပေတ္တိသံဝတ္တနိကာ အသုရကာယသံ
 ဝတ္တနိကာ၊ ဣဒံပါဏာတိပါတဿဒေါသကာ။ ။ ဟုဟောတော်
 မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပါဏာတိပါတဿ၊ သူ့အသက်
 ကိုသတ်သောသူအား။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ နိရယ
 သံဝတ္တနိကာ၊ ငရဲဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တိရစ္ဆာန် သံဝတ္တ
 နိကာ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ပေတ္တိသံဝတ္တနိကာ၊
 ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ အသုရကာယသံဝတ္တနိကာ၊ အ
 သုရကာယဘုံ၌ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းကား။
 ပါဏာတိပါတဿ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်သော သူ၏။ ဒေါသ
 ကာ၊ အပြစ်တို့တည်း။ ။ ဤသို့အဒိန္နဒါန၊ စသည်တို့၌လည်း။
 ဤနည်းကဲ့သို့ဘုရားဟောတော်မူ၏။ အဒိန္နဒါနစသောသိက္ခာ
 ပုဒ်တော်များကို ဆောက် တည်၍ ဗြဟ္မဗိုရ်တရား လေးပါးနှင့်
 လည်းပြည့်စုံ၏။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာ
 ဝါယာမ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိနှင့်လည်း
 ပြည့်စုံ၏။ စက္ခုန္ဓေစသောကြွင်းသောတရားတို့နှင့်လည်းပြည့်
 စုံသည်သာတည်း။ ။ သာသနာတော်၏အတွင်းဖြစ်၍သရ

ဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ။ ငါးပါးသော သီလတော်မြတ်တို့ကို မ
ပြတ်ဆောက်တည်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်သုံးပါး
သောချမ်းသာကို ဧကန်မချရရာ၏။ ခါးမှာအဝတ် ဝတ်သကဲ့
သို့။ ငါးပါးသောသီလတော်မြတ်ကို။ မပြတ်ဥဿာဟစွဲ၍မြဲစေ
လိုသောကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာတို့၌။ ။
နိစ္စသီလဝသေနပဉ္စသိက္ခာပဒါနိ။ ဟုမိန့်တော်မူအပ်၏။ ။ ပဉ္စ
သိက္ခာပဒါနိ၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ နိစ္စ
သီလဝသေန၊ အမြဲစောင့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ အမြဲစောင့်
ရှောက်သဖြင့်ရှောင်ကြဉ်အပ်၏။ ဝါ၊ ဘယ်ကမ္ဘာ မဆို ဘုရား
ပွင့်သော်၎င်း။ မပွင့်သော်၎င်း။ အမြဲရှိခြင်းကြောင့်။ မိမိသည်ခါး
ဝတ်ကဲ့သို့အမြဲစောင့်အပ်၏။ ။ နိယာမဓမ္မ၊ ဤနိစ္စကို။ မြဲမှရ
မည်။ သို့ဖြစ်သည်ကြောင့်။ မောဟမမြှောင်။ သတိဆောင်ကာ။
အားထုတ်ရာ၏။ တနည်း။ ။ သတိဝါဥဿာဟောဒသ၊ ဥပေါ
သထင်္ဂိဝသေန အဋ္ဌာတိ ဣဒံဂဟဋ္ဌသီလံ။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ
၏။ ။ ဥဿာဟော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဒသဝါ၊ ဆယ်
ပါးသီလတို့၎င်း။ ဥပေါသထင်္ဂိဝသေန၊ ဥပုသ်အင်္ဂါအစွမ်းအား
ဖြင့်။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ပါးသော သီလ တော် မြတ်တို့၎င်း။ ဣတိ
ဣဒံ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည် ကား။ ဂဟဋ္ဌသီလံ၊ လူတို့စောင့်အပ်
သော သီလ မည်၏။ ။ သရဏဂုံ သီလ သည် သာသနာ
တော်အတွင်း မြဲသော သီလ ဖြစ်၍ အမြဲပါရာ၏။ ရှစ်ရက်သ
တင်း လပြည့်လကွယ်။ ဘုရားဟောတော်မူသော ကာလပရိ
ယန္တ စသည် ကိုသာ ဥပေါ သထင်္ဂိ ဥပုသ်ကို အားထုတ်ကြ
ပါကုန်။ ကြွင်းသော နေ့ရက်တို့ကိုမူကား။ ငါးပါးနှင့် ဆယ်ပါး
ကိုအမြဲစောင့်ရာ၏။ လျော့မိစ္ဆာ။ သာလျှင်ဒိဋ္ဌိ။ ဝိပလ္လာသဖြစ်
ကြ၏။ အပိအကြိုးကား လိုရင်း မဟုတ်။ စတုဒ္ဓသီ ပန္နရသီတိ
ဥပေါသထဒိဝသေတိပါဌော။ ။ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်
ထက်လွန်၍။ ငါသည်ယနေ့ဥပုသ်ဆောက်တည်သောကြောင့်။
ကာလဝိကာလ၌ထမင်းမစားရေမသောက်ကွမ်းမစား စသည်

ဖြင့်ဘောက်ပြန်၍ ကျင့်သောကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိပိပလ္လာသ ဖြစ်ကြ
မည်။ ရှစ်ရက်သီတင်းလပြည့်လကွယ်။ တလ လေးသီတင်း မ
ယွင်းစေရ။ သရဏဂုံနှင့်တကွ။ ဥပေါသထင်္ဂ အနိစ္စသီလ၊ ဗုဒ္ဓ
ဟောထားပိုင်းခြားအပ်သော ကံလပရိယန္တ နှိမ့်မှားအောင်ကျင့်
ဆောင်တော်မူကြပါကုန်။ ။ ဤမှကြွင်းရာရက်များစွာ၌ သရဏ
ဂုံနှင့်တကွ။ ငါးပါးသီလ၊ သရဏဂုံနှင့်တကွ။ စွမ်းနိုင်ကလျှင်။ ရ
တင်နှစ်ပါး။ ဆယ်ပါးသီလအားထုတ်ကြ။ စဉ်းစား၍ ဆင်ခြင်ကြ
ပါကုန်။ ။ ဘုရားဟောတော်မူသည်ထက်လျော့၍။ ပိကာလ၌ အ
ကြောင်းမရှိဘဲ အကြောင်းလုပ်၍။ ဆေးသောက်ခြင်း၊ ကွမ်းစား
ခြင်းစသော။ ကာယ ပယောဂ၊ ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်သမထပိ
ပဿနာ ဘာဝနာမှတစ်ပါး အခြားသော ဝိတ္ထာသင်္ကပ္ပဖြင့် နှလုံး
သွင်း သော။ မနော ပယောဂ။ ဤပယောဂများကိုရှောင် ရှားမှ။
တရား နှင့်ညီစွာ။ ကုသလာ ကြောင့်။ အဖြောင့် နိဗ္ဗာန်။ ရောက်
ကြောင်းမှန်၏တည်း။ ။ အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏိ၌။ ပါဏာတိ
ပါ တထိက္ခာံ ပုဒ်ကဲ့သို့။ ကံသုံး ပါး၊ ခွါရသုံးပါး၊ အင်္ဂါငါး
ပါး၊ ပယောဂခြောက်ပါး၊ ပါရမီဆယ်ပါး၊ ပုညကြိယာဝတ္ထု
ဆယ်ပါး၊ ကြွင်းသော တရား အပေါင်းပါ ပြည့် စုံကုန်ရာ၏။
သီဟိုဠ်ကျွန်းမရေရွာ။ တံငါကျေးကုံသားသည်။ သေခါ နီးတွင်။
စူဠဝိဇ္ဇာပါတိကတိဿမထေရ်သည် သရဏဂုံသီလကိုဟော
ပြသည့်အဆုံး၌ ရတုတေလသော်။ စတုမဟာ ရာဇနတ် ပြည်၌
ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ၎င်းချဒ္ဒကနိကာယ်၌ဆို၏။ ။ တရုတဆွဲရှစ်
ကမ္ဘာထက်၌။ အနောမဒဿဗြတ်စွာ ဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝက
နိသဘမထေရ်အထံ၌ သရဏဂုံဆောက်တည် သော။ တိသရ
ဏဂမနိယ မထေရ်အလောင်းသည် အပါယ်လေးပါး မလား
မူ၍။ လူမင်းနတ် မင်းတို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ကြိမ်ဘန်များ
စွာခံစား စံစားပြီမှ။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌သူ
ဌေးသားဖြစ်၍ ခုနစ်နှစ်အရွယ်ကပင်၊ ပဋိသန္တိ ဒါပတ္တရဟန္တာ
ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုမျက် မှောက်ပြုရ၏။ ။ သာသနာပဉ္စ

ငါးပါး သီလ ဝါရိတ္တကြောင့်။ လူ့ရွာ နတ်ထံကြိမ် ဘန်များစွာ
 စံစား ပြီးမှ။ ငါတို့ ဘုရား လက်ထက် တော်၌ ဆဋ္ဌာဘိည
 ပတ္တ၊ ရဟန္တာ အဖြစ် သို့ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရ
 ၏။ ။ သာသနာပ၊ ဝါရိတ္တကြောင့်။ ကုဝေရ၊ ဝေဿဝဏ္ဏနှစ်
 မည် ရသော နတ်မင်း ကြီးသည်။ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်၏။
 ပဉ္စသီလ သမာဒါနိယ မထေရ် အလောင်းသည်၊ ၎င်းနိဿာ
 မထေရ်ထံ၌ ပဉ္စသီလခံယူ ဆောက်တည် ရသောကြောင့် အ
 ပါယ်မလားဘဲ၊ သုဂတိဘုံ၌ စံစားစံစားပြီးမှ။ ငါတို့ဘုရား လက်
 ထက်တော်၌ ဆဋ္ဌာဘိည။ ပတ္တရဟန္တာ အဖြစ် သို့ရောက်၏။ ။
 ပဉ္စဂ်သီလ ဝါရိတ္တကြောင့်။ မဂ္ဂဗလ၊ ရသောသူကား အင်္ဂါရ၊
 ဣန္ဒြိယ၊ ဓူဠရထ၊ မဟာရထ၊ အနောကဝဏ္ဏ၊ သိကြားစသော အား
 ဖြင့် များပြားကုန်၏။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်။ ဆတ္တမာ
 ကဝသည် သမုဒ္ဒရာ၌ လှေသင်္ဘောနှစ်၍ ရုတိကြသော် သင်္ဘော
 သား ဆရာနှင့် တကွ။ မြတ်သော သီလကြောင့်၊ တာဝတိံသာ၌
 ဖြစ်ရကုန်၏။ ။ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်။ ဝိပဿီ ဘုရား အထံ၌
 ဥပုသ်ဆောက်တည်ရာ နိမိတ်ကျန်မတယောက်သည်။ တနေ့မျှ
 ဥပုသ်ဆောက်တည်ရ၍ ငါတို့ဘုရား လက်ထက် သူဌေးသို့ ဖြစ်
 သဖြင့်၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်က၊ ဥတ္တမထေရီရဟန္တာမ ထင်ရှားစွာ
 ဖြစ်လေ၏။ ဟုထေရီအပဒါန်၌ လာ၏။ ဝိသာခါ၊ မဟာအနာထ
 ပိဏ်၊ ဓူဠအနာထပိဏ်၊ စိတ္တသူကြွယ်၊ ဥဂ္ဂသူကြွယ်၊ ဟတ္ထာလ
 က၊ မဟာကာလ၊ သီရိဝဇန၊ ဆတ္တပါဏ်၊ စသောသူ။ ယုန်၊ ဖျံ၊
 မျောက်၊ မြေခွေး စသော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် ရှစ်အင်္ဂသီ
 လ။ ဒသင်္ဂကြောင့်။ မဂ္ဂဗလ။ နိဗ္ဗာန်ရကြကုန်၏။ ။ အနာထ
 ပိဏ်သူဌေးသူရင်းဌားသည်၊ မွန်းလွဲခါနီး တဝက်သော ဥပုသ်
 ကြောင့်။ ဟိမဝန္တာတောစ၊ ပြည်ညောင်ပင်၌။ ရုက္ခဗိုးနတ်မင်း
 ဖြစ်လေ၏။ ဗာရာဏသီပြည်သား ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ တ
 ဝက်သော ဥပုသ်ကြောင့်။ ဟိမဝန္တာတောစသရက်ပင်၌ ဝေမာ
 နိကနတ်သား ဖြစ်လေ၏။ ဤသို့ ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးသီလ

များ ကြောင့် သုံးပါး သုခ။ ချမ်းသာ ရသည်။ မုချ မလွဲရာ၏ တည်း။

အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သောသူ တပါးတို့၏ ဥစ္စာကို။ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသောခိုးခြင်းတို့တွင်တပါး ပါးသောခိုးခြင်းကိုမျှ၊ မခိုးယူမူ၏။ ဝေရမဏီ၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။ ဝေရမဏီ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်ဟောကြားညွှန်ပြ။ ဆုံးမပညတ်တော်မူအပ်သော။ ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလေး အမြတ် ပြုအပ်သော၊ အဒိန္နာဒါနံ သိက္ခာ ပုဒ်တော် မြတ်ကို၊ သမာဒိ ယာမိ၊ ခံယူ စောင့် ရှောက် ဆောက်တည်ပါ၏ အရှင် ဘုရား။ ဝေရမဏီ၌၊ မလိုချင်ခြင်း သည်လောဘ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း။ အာရုံ၌ သမ္ပယုတ် တရားတို့၏ မမက်မောကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်း၊ မမက်မောတတ်မမက်မောခြင်းမျှသာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ထို အလောဘသည်စိတ်၏ အာရုံ၌မမက်မောခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ တနည်း။ ကြာဘက်ပေါ်တွင် ရေမတင်သကဲ့သို့။ မကပ်ငြိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အာရုံပြု၍ဖြစ်သောအလောဘသည်ရေနှင့်တူ၏။ အာရုံသည်ကြာနှင့်တူ၏။ မကပ်ငြိခြင်းသည် ရေနှင့်ကြာမကပ် သည်နှင့်တူ၏။ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်အလုံးစုံအလိုမရှိသကဲ့သို့။ အလောဘသည် ငြိကပ်ခြင်း မရှိ။ ။ ထို့ကြောင့်ဗုဒ္ဓိကာကျော်၌။ ။ ရတ္တဘိက္ခုဝိယအလဂ္ဂ တာလက္ခဏော။ ။ ဟုမိန့်အပ်၏။ သူကောင်ပုပ်ရေမစင် ပုပ်ရေ၌ ရောက်သောပိုးလောက်ကဲ့သို့မဟုတ်။ ၎င်းအပုပ်ရေ၌ ရောက်သော သူကဲ့သို့ အလောဘသည် အာရုံ၌မငြိတွယ်ခြင်း လျှင် ဥာဏ်အားရှေးရှုထင်၏။ ။ လောဘသည်။ သူကောင်ပုပ် ရေ၊ မစင်ရေနှင့်တူ၏။ ထိုအပုပ်ရေမစင်ရေ၌ ရောက်သောပိုး လောက်နှင့်ကားလောဘအာရုံ၌တပ်မက်မောခြင်းငြိတွယ်ခြင်း လိုချင်ခြင်းရှိသောသူနှင့်တူ၏။ အလောဘသည်ထိုကဲ့သို့မဟုတ်၊ လောဘ၌ ကပ်ငြိခြင်း မရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥာဏ်အား

ရှေးရှုထင်ခြင်းရှိ၏။ ကပ်ငြိခြင်း စသည်မရှိ၍ မိစ္ဆာ ကမ္မ နှိမ
ဟုတ်။ သမ္မာကမ္မန္တကောင်းသော အမှု။ နူးညံ့သိမ်မွေ့မကြမ်း
တမ်းသောအမှုဟုမှတ်အပ်၏။ မကြမ်းသော်အဒေါသဖြစ်၍အာ
ရုံ၌ မဆန့်ကျင်ခြင်း။ အဝိရောဓ်။ လက္ခဏာရှိ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ဗု
ကာကျော်၌။ ။ အစဉ်တစွာလက္ခဏာ၊ ဟုမိန့်၏။ ကိုးပါးသောအာ
ဇာတဝတ္ထုကို ပယ်ချောက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်၏ ပူပန်
ခြင်းကိုမျှောက်တတ်သောစန္ဒကူးနှင့်အဒေါသတူ၏။ ။ တနည်း။
လူအပေါင်းတို့၏စိတ်ကိုဧးကြည်စေသောလပြည့်ဝန်းနှင့်အဒေါ
သတူ၏။ ။ အလောဘသည်သမ္မာကမ္မန္တ ဖြစ်၍။ ကာယဒုစရိုက်
တို့ကို မကျူးလွန်ခြင်း လက္ခဏာ။ ကာယဒုစရိုက်တို့မှ ကြဉ်
ခြင်း။ ကာယဒုစရိုက်ဝတ္ထုတို့မှ တွန့်ဆုတ်ခြင်းကိစ္စ။ မိစ္ဆာကမ္မန္တ
ကိုပယ်ခြင်းလျှင်ဥာဏ်အားထင်ခြင်းရှိ၏။ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊
အပ္ပိစ္ဆတာစသောဂုဏ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ ထို့
ကြောင့် သူတော်ကောင်း ပညာရှိတို့သည် လိုချင်တတ်သော
လောဘ။ ကြမ်းတမ်းသောဒေါသ။ မိုက်မဲတွေဝေတတ်သော
မောဟ။ မှန်ကင်းကဲ့သို့ထောင်လွှားတတ်သောမာန။ ဘောက်
ပြန်သောအားဖြင့်ယူခြင်းရှိသောဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ။ ဤတရားငါးပါး
တို့သည်သတ္တဝါတို့၌မပြတ်စူးသောငြောင့်ငါးစင်းနှင့်တူ၏။ ဤ
ငါးစင်းသော ငြောင့်တို့ကို မလိုချင်တတ်သော အလောဘ။ မ
ကြမ်းတမ်း၍နူးညံ့သောအဒေါသ။ အရိုအသေပညာဖြင့်တရား
တော်ကို နာခြင်းသင်္ဂါရဝနိဝါတ။ ယောနိသော မနသိကာရ
အားဖြင့်ဖြောင့်မတ်စွာယူခြင်း ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မတည်းဟူသော လက်
ငါးချောင်းနှင့် ကောင်းစွာ နှုတ်သဖြင့်ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါ။ စေ
ဆော်ခြင်းစေတနာ။ ဗလဝဥဿာဟကြိယာ။ မဟာကုသလဥာ
ဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိက သောမနဿ ပုည ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ်
တည်းဟူသောဆေးဖြင့်သုတ်လိမ်းမှပျောက်ငြိမ်း၍ချမ်းသာစွာ
ဘေးလွတ်ရာဌာန ပြည်ခေမာနိဗ္ဗာနသို့။ မုချကေနံ။ ရောက်
ကြောင်းမှန်၏မလွဲတည်း။ ။ သူတပါး၏ဥစ္စာကို။ လိုချင်တတ်

မက်မောခြင်းမရှိသော အလောဘသည်သမ္မာအာဇီဝမည်၏။
ထိုသမ္မာအာဇီဝသည် အထူးသဖြင့်ဖြူစင်သန့်ရှင်းခြင်းကာယ
ဒုစရိုက်တို့မှမလွန်ကျူး မကျော်နင်းခြင်းလက္ခဏာ။ သင့်တင့်
သော အသက်မွေးခြင်းကိစ္စ။ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး ဝစီဒုစရိုက်
လေးပါးမှ ကြဉ်ခြင်းကိစ္စ။ မိစ္ဆာအာဇီဝကိုပယ်ခြင်းလျှင်ယော
ဂီ၏ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်၏။ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ အပ္ပိစ္ဆိတာစ
သောဂုဏ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အသက်မွေးခြင်း
ကိုမငဲ့ဘဲ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တကိုပြုခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် သမ္မာ
ကမ္မန္တမည်၏။ စီးပွားအလိုငှါပြုလုပ်၍ အသက်မွေး ခြင်းကိုငဲ့
သော။ မူဆိုးတံငါစသည့်တို့ကဲ့သို့။ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး၊ ဝစီဒုစ
ရိုက်လေးပါးမှရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်သမ္မာအာဇီဝမည်၏။ ။
သမ္မာဝါစာမှ အသက်မွေးခြင်းကိုမငဲ့ဘဲ။ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး
ကိုပြောဆိုခြင်းမှကြဉ်ရှောင်သည့်။ ။ သာသနာတွင်းသာသနာ
ပ နှစ်ဌာန၌။ ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးသီလတို့ရှိကုန်၏။ ။ သမ္ဗု
တိသင်္ဃာတော်၊ ၎င်း လူသီလဝန္တ ကလျာဏပညာရှိ၊ မိမိမာ
ကျန်း၍ သွားနိုင်လောက်သောအရပ်မှာမရှိခဲ့သော်ရုပ်ပွားဆင်း
တုစသည်အထံ၌။ အရိုအသေပြု၍၊ သစ်သီးတံလုံးပန်းတပွင့်စ
သည်ဖြင့်ပူဇော်၍၊ မိမိတာသာ တဇယာကံထည်းဖြစ်စေ၊ အ
များပေါင်း၍ ဖြစ်စေ၊ ခံယူဆောက်တည်အပ်၏။ ။ မိမိမာန၊
ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ၊ စသော ငြောင့်တို့ကို။ ဂါရဝ၊ နိဝါတ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ
တည်းဟူသောလက်ဖြင့်နှုတ်၍၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ ပုညတည်း
ဟူသောဆေးကိုသုတ်လိမ်းမှသုံးပါးသောသုခကိုရကြမည်။ ။
ထို့ကြောင့်ချဒ္ဓကပါဌအဋ္ဌကထာ၌။ ။ ဥပါသကေနပနအတ္တ
နာဝါပရဿသန္တိကေဝါကေဏ္ဍိဝါ ပစ္စေကံဝါသမာဒိယန္တေ
နသမာဒိန္နာနိဟောန္တိ။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ သမာဒိယန္တ၊ သမာ
ဒိန္နပုန်၌။ သမာသဒ္ဓါကိုလုံးကောင်းကောင်းထားရာ၏။ သို့ဖြစ်
၍လူသီလဝန္တပညာရှိ။ သမ္ဗုတိသင်္ဃာတော်အထံ၌ သစ်သီးတံ
လုံးစသည်ဖြင့်ပူဇော်လျက်အရိုအသေခံယူဆောက်တည်အပ်

၏။ ။ထို့ကြောင့်၊သံဃောဒိန္နံမဟပွလံ၊ တချက်။ သံဃာသမ္ပ
 ဇံမဟာဘောဂဝဇ္ဇော။တချက်။ ရတနာနံပူဇိကရာ။လ။ နိဗ္ဗာနံ
 ပါပုဏိသန္တိ၊စသည်ဖြင့်ဟောတော်မူခြင်းကား အလွန်မြဲ၏။
 အဘွဲ့ကြောင့်ဆိုသော်။ယခုခေတ်၌သမ္ဘုတိ သင်္ဃာနှင့် ကလျာ
 ဏတို့သာလျှင် သာသနာ၏ စည်ပင်ပြန့်ပွား များခြင်းကိုအလို
 ရှိကြ၍ ဆုံးမပြောဟောခြင်းကို ပြုသဖြင့် အားထုတ် ကြပါပေ
 သည်။ ကလျာဏပုဂ္ဂလောသောတာပန္န သဒ္ဓိသောယေဝ။ ဟု
 လာသောကြောင့်။ကလျာဏပုထုဇဉ်လူပညာရှိတို့လည်း မြတ်
 စွာဘုရား သာသနာ တော်မြတ်ကို စည်ပင် ပြန့်ပွား များလေ
 အောင်အလွန်ဆုံးမပြောဟောပဲ့ပြင်၍သောတာပန်နှင့် အလား
 တူသောကြောင့် ပူဇော်အပ် ပူဇော်ထိုက် ရှိသေလေးမြတ်သင့်
 ဆည်းကပ် သင့် ပေသည်။ ထို့ကြောင့်။ ။သန္တိရေဝသ
 မာ သေထ၊ သန္တိကုဗ္ဗေထသန္တံ၊ သတံသဒ္ဓမ္မမညာယ၊ သဗ္ဗ
 ဒုက္ခာပမုစ္စတိ။ ။ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။သန္တိရေဝသန္တိဝေ၊
 သူတော်ကောင်းပညာရှိတို့နှင့်သာလျှင်။သမာသေထ၊ နေ့ညဉ့်
 မပြတ်ပေါင်းဘော်ယှဉ်တွဲဖွဲ့ဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။ ။(ဝေဖြင့်။လူ
 မလိမ္မာ၊ လူမိုက်၊ ကိလေသာရာဂအားကြီးသူလူငွား၊မိန်းမော
 ခြင်း အားကြီးသူ၊ အမျက်ထန်သောသူ၊ လောဘ အားကြီး၍
 ပြိတ္တာဘုံသို့ရောက်မည့် လူ့ပြိတ္တာ လူ့အန္ဓ စသည်တို့ကို ကန့်
 လေ)။သန္တိ၊သူတော်ကောင်းပညာရှိတို့နှင့်။သန္တံ၊ပေါင်းဘက်
 ခြင်းကို။ကုဗ္ဗေထ၊ပြုရာ၏။သတံ၊သူတော်ကောင်းပညာရှိတို့၏။
 သဒ္ဓမ္မံ၊ချီးမွမ်းအပ်သောတရားစကားကို။အညာယ၊သိ၍။ သဗ္ဗ
 ဒုက္ခာ၊အလုံးစုံသောသံသရာဝဋ်ဆင်းရဲဝဲဩဇာရေအရည်မှ။ ပ
 မုစ္စတိ၊လွတ်မြောက်၍နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့
 ရောက်နိုင်၏။ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊သူ့မ
 ယားစသောသူအပေါင်းတို့ကိုမေထုန်သံဝါသစသောလွန်ကျူး
 ခြင်းမှ။ဝေရမဏိ၊ခံယူစောင့်ရှောက်ဆောက်တည်ပါ၏ အရှင်
 ဘုရား။ ။ဝေရမဏိဟူသောဝိရတိသည်ကာမဂုဏ်နှင့်တကွ

ကိလေသာအပေါင်းကိုပယ်သည့်မည်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ
 နှို။ ကာမပုန်၊ သတ္တဝီဗဟုရစ်သုဝိဘတ်။ မိစ္ဆာပုန်၊ အာစာရပုန်။
 ကာမဋ္ဌသဒ္ဓပုလ္လိင်။ တဏှာကိုစွဲ၍အတ္တဇ္ဇုတ္တိလိင်။ ကာမေတိတိ
 ကာမော၊ ဟု ကတ္တုသောနေကိတ်ဝိဂြိုဟ်ပြု၍ကတ္တားဟော။ သိဝိ
 ဘတ်ဧကရစ်သန္နိာ။ ကာမေဇ္ဇုတ္တိတိကာမရဏာ၊ ပြုလျှင်။ ပဌ
 မာယော ဝိဘတ်ကို အာပြု။ ဒုတိယာယော ဝိဘတ်ကို ပြု၍
 ပုဂ္ဂိုလ်ရ၏။ ဇ္ဇုတ္တိတဗ္ဗာတိ ဇ္ဇုတ္တိ၊ ပြု။ ဟနည်း။ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသေန
 ဇ္ဇုတ္တိတဗ္ဗာတိမိစ္ဆာ၊ ပြု။ ။ စရဏံစရာ၊ ပြု။ စရိတဗ္ဗာတိအာစာ
 ရာ၊ ပြု။ ကာမေသုဇ္ဇုတ္တိ ကာမိစ္ဆာ၊ ပြု။ မိစ္ဆေနအာစာရာမိစ္ဆာစာ
 ရာ၊ ပြု။ တနည်း။ မစ္ဆရိယေနအာစာရာမိစ္ဆာစာရာ၊ ပြု။ သဒ္ဓါနည်း
 ဖြင့်ကြံသော်ကြံ၍မဆုံးနိုင်ရာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ယာတ
 ဏှာ၊ အကြွင်တဏှာသည်။ ကာမေတိ၊ အလိုရှိတတ်၏။ ဇ္ဇုတိ
 တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်။ သာတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ကာမော၊
 ကာမမည်၏။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြွင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကာမေ၊ ခံ
 စားအပ်သောကာမရုဏ်ငါးပါးတို့ကို။ ဇ္ဇုတ္တိ၊ မကောင်းသဖြင့်
 အလိုရှိတတ်ကုန်၏။ ဇ္ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကာမရဏာ၊ ကာ
 မရဏမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကာမရုဏ်တို့ကိုအလိုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့မည်ကုန်၏။ ဇ္ဇုတ္တိတဗ္ဗာ၊ လောဘအာရုံကာမရုဏ်၌စုံစုံမက်
 မက် နှစ်သက်သော မနောစိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့် အလိုရှိအပ်၏။ ဇ္ဇုတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဇ္ဇုတ္တိ၊ ဇ္ဇုတ္တိမည်၏။ ကမ္မသာဝိဂြိုဟ်။ ဒိဋ္ဌိ
 ဝိပလ္လာသေန၊ မကောင်းကိုအကောင်းထင်သဖြင့်။ သောမနဿ
 သဟဂုတ်ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်အသစ်၂၇ရိက။ သတ္တလောဘ၊ စေ
 န၊ ယေဘုယျ၊ ပေတ္တိ လောဟကုန္တိ၊ နိရယံ၊ ပဝတ္တိ၊ မနော
 စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်၊ ဇ္ဇုတ္တိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဇ္ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မိစ္ဆာ၊
 ။ စရဏံ၊ မကောင်းသော မေထုန်သံဝါသ စသည် ကိုကျင့်
 ခြင်း။ စရာ၊ ကျင့်ခြင်း။ ။ ဘာဝသောနေ။ ။ စရိတဗ္ဗာ၊ မ
 ကောင်းကို အကောင်း ထင်။ မဆင်ခြင် တတ်သော မောဟ
 ကြောင့်ကျင့်ရာ၏အပ်၏။ ဇ္ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာစာရာ၊ ကုန်

၏။ကာမေသု၊ဝတ္ထုကာမ။ကံလေသာကာမတို့၌။ဣစ္ဆာ၊အလိုရှိ
ခြင်းတည်း။ကာမိစ္ဆာ၊ခြင်း။မိစ္ဆေ၊ရူပါရုံ၊သဒ္ဓါရုံ၊ဂန္ဓာရုံ၊ရသာ
ရုံ၊ဖေါဋ္ဌဗ္ဗါရုံတို့၌အလိုရမက်နှိပ်စက်သော အားဖြင့်။အာစာရာ၊
သူမိက်တို့သည် မေထုန် သံဝါသ၌ နှစ်သက် ဖြတ်နိုး ကောင်း
ကျိုးထင်မှတ်၍ကျင့်ခြင်း။မစ္ဆရိယေန၊ မိမိအလိုရှိအပ်သည်ကို
သူတပါးအားဝန်တိုသဖြင့်။ သူတပါးပြုမည်။ သူတပါးရမည်။
သူတပါးစံစားမည်ကိုအလိုမရှိသဖြင့်။အာစာရာ၊ ခြင်းတည်း။
မိစ္ဆာစာရာ၊မကောင်းသဖြင့်ကျင့်ခြင်း။ဘာဝသာဓနဟုမှတ်။ ။
ကာမဂုဏ်ငါးပါး၏ဥပမာသော်ကား။ ။အလုံးစုံအပုပ်ဟူသမျှ
နှင့်တူ၏။ထိုအပုပ်တို့ကိုအလိုရှိသောတိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့။ ကာ
မဂုဏ်ငါးပါး၌အလိုရှိသောသူမိက်တို့နှင့်တူ၏။ ကာမဂုဏ်ကို
စွန့်ခွါ၍ ကောင်းသော တရားနှင့်ညီစွာ ကျင့်သော ကလျာဏ
ပညာ သမ္ပုဗ္ဗုလုဇ္ဈနသည် ရဟန္တာတို့၏စိတ်နှင့်တူ၏။ ကလျာ
ဏ ပညာရှိတို့ကဆိုဆုံးမသည်ကား။ သင်တို့ကားကာမဂုဏ်
တို့၌ တပ်မက်မောခြင်း။လွန်ကျူးခြင်းမပြုလင့်။ ကာမဂုဏ်တို့
သည် လောကသံသရာနှစ်ဖြာသော ဆင်းရဲခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
၏။ ရင်ဝ၌ပိုက်သောလှံနှင့်တူ၏။ လတ်တလော သေစေတတ်
သောအဆိပ်နှင့်တူ၏။ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ဆီပူနှင့်လည်း တူ
၏။ကျိုက်ကျိုက်ဆူသောကြေးနီရေ၊သံရေပူနှင့်လည်းတူ၏။အ
လွန်ပြင်းထန်သော မြွေဆိပ်နှင့်လည်းတူ၏။ ထိုသို့အပုပ်၊ သံပူ
ရေ၊အဆိပ်ရေစသော။လောကဒုက္ခ၊ရတော့သောအခါ၌ လည်း
ငရဲ၊တိရစ္ဆာန်၊ပြိတ္တာ၊ အသုရကာယံစသော သံသာရဒုက္ခ။ဤ
ဒုက္ခအပေါင်းမကောင်းသောဝန့်မှ ကင်းလွတ်၍ နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့
အလျင်တုတ်ချောက်ရောက်စေခြင်းငှါ။ ။ဗာလောသံသာရောဒိ
ဗော။ အသေဝနာစဗာလာနံ။စသည်၌။ ။ဗာလော၊ သူမိက်
သည်။ သံသာရော-သံသာရေ၊သံသရာ၌။ဝါ၊ အပါယ်ဘုံ၌။ဒိ
ဗော၊၅၂၂၇။ ဗာလာနံ၊ သူမိက်တို့ကို။ အသေဝနာစ၊ မရှိစွဲ
ဆည်းကပ်အပ်သလျှင်ကတည်း။အပါယ်ဘုံစသည်တို့၌ ၅၂၂

စေတတ်သောသူမျိုးကို မပေါင်းဘော်အပ်။ မမြင်စေအပ်။
မသိစေမကြားစေအပ်။ စကားမပြောအပ်။ စကားတုံ့မပြန်အပ်။
လောက၌ စီးပွား ဆုတ်ယုတ်ခြင်း။ သံသရာ၌ နစ်မွန်းခြင်း ဖြစ်
သောကြောင့်။ သတိပညာရှေ့သွားလျက် မမှားအောင်ရှောင်
ကြဉ်၍။ ကြည်လင်စွာသံဝရဖြင့်။ သုစရိတဓမ္မကို နေ့ညအား
ထုတ်ပါကုန်ဟု ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းတည်း။ ကာမပါဒါန်တို့
ကိုဖြတ်ရာ၏။

မသွားလာ အပ်သော နှစ်ကျိပ်သောမိန်းမ တို့ကိုလွန်ကျ။
သောအရှင်အာနန္ဒာအလောင်း။ ဒု-သ-န-သေတို့ကဲ့သို့မဖြစ်စေ
ရာ။ ။ မိန်းမတို့ကလည်း။ ကိုယ်ခင်ပွန်းမှတစ်ပါး။ အခြားယောက်ျား
တို့၌ မလွန်ကျ။ ရာ။ ကာမဂုဏ်ကိုလွန်ကျ။ ။ ခြင်း၌ အလွန်ကြီး
စွာသောဆင်းရဲဒုက္ခ၊ ကာမဂုဏ်ကိုရှောင်ကြဉ်၍ နိဗ္ဗာနသုခရ
ခြင်းငှါ။ ။ ရာဟုလောဝါဒသုတ်ပါဠိတော်၌။ ။ ပဉ္စကာမဂု
ဏေဟိတွာ၊ ပိယဂူပေမနောရမေ။ သဒ္ဓါယဃရာနိက္ခမ္မ၊ ဒုက္ခ
ဿန္တိကရောဘဝ။ ။ ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာ
ဟုလာ။ ပိယဂူပေ၊ ချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရုပ်ဟုဆိုအပ်ကုန်
သော။ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော။ ပဉ္စကာမ
ဂုဏေ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ သဒ္ဓါယ၊
သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ယရာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နှောင်နှိုင်းမှု။
နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ ဒုက္ခဿန္တိ၊ ဆင်းရဲအဆုံးကို။ ကရော၊ ပြုသည်။
ဘဝ၊ ဖြစ်လေ့။ ။ ဤသို့သူ အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး၏
ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း။ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၊
ယစ်မျိုးတို့ကိုသေက်စားခြင်း၊ ကာမဂုဏ်၌မကြမ်းတမ်းမလွန်
ကျ။ ရာ။ လွန်ကျ။ ။ ခြင်း၌ ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိသည့်အဖြစ်ကို။
၎င်းပါဠိတော်၌။ ။ နတ္ထိ လောကေရဟောနာမ၊ ပါပကမ္မံပကြိဗ္ဗ
တော၊ ပဿန္တိ ဝနဘူတာနိ၊ တံဗာလော၊ မညတေရဟော။ ။ ဟု
ဟောတော်မူ၏။ ။ လောကေ၊ လောက၌။ ရဟောနာမ၊ ဆိတ်
ကွယ်ရာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပကြိဗ္ဗ

တော၊ ပြုသောသူအား၊ ဝနဘူတာနိ၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်
စောင့်နတ် စသည်တို့သည်။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုကာ
မဂုဏ်စသောမကောင်းမှုပြုရာအရပ်ကို။ ဗာလော၊ မိုက်သော
သူသည်။ ရဟောနာမ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်မည်၏ဟူ၍။ မည
တေ၊ မှတ်ထင်တတ်၏။

အဗြဟ္မစရိယာ၊ မမြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ။ ဝေရ
မဏိ၊ ရှောင်ကြဉ် ပါ၏။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်
သော။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ကောင်း
စွာဆောက်တည်ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ အလိုရှိရာ။ ဆောက်
တည်။ ခြိုးခြံစွာ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိ
မြင်အောင်၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရာ၏။ မိမိခင် ပွန်းနှင့်
တကွ။ မသွားလာအပ်သော နှစ်ကျိပ်သောမိန်းမ။ အဗြဟ္မစရိ
ယာ၊ မသွားလာ အပ်သော ယောက်ျားတို့ကို မလွန်ကျူးမှု၍
ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယ မည်၏။ ။ ဤသို့
ကောင်းမှုတည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို မကြောက်ကြ
လင့်။ မြတ်သောအကျင့်ကိုကြောက်လျှင်။ လူနတ် နိဗ္ဗာန်သုံးတန်
သောချမ်းသာကိုကြောက်သည်မည်၏ဟုပြတော်မူလို၍။ ။
ပုညံဘိက္ခဝေ မာဘာယိတ္ထ၊ ပုညံဘာယတော သုခံဘာယတိ
နာမ။ ။ ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုညံ၊ အကျင့်
သီလစသည် တရားကုသိုလ်များကို။ မာဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်
ကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုညံ၊ ကို။ ဘာယတော၊
ကြောက်သောသူအား။ သုခံ၊ လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်
ချမ်းသာကို။ ဘာယတိနာမ၊ ကြောက်သည်မည်၏။ ။ တရားနာ
ပရိသတ် အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့။ ဗြဟ္မစရိယ၊ စသည်
တရား ကျင့်ဝင့်များကို။ ကြိုးစား၍ အားထုတ် ကုန်ရာ၏။ ပုည
တရားကုသိုလ်များကိုကြောက်သောသူသည် သုံးပါးသောချမ်း
သာကို၊ ကြောက်သည်မည်၏ဟု။ မြတ်စွာဘုရား၏တရားတော်
အဓိပ္ပါယ်လာသည်။

မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ။ ဝေရမဏိ ဟူသော။ ဝိရတိသည် ဝစီဒုစရိုက် စသော ဒုစရိုက် ဆယ်ပါးကို မလွန်ကျူးခြင်း၊ စောင့်စည်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ မကောင်းမှုမှစက်ဆုတ်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်တတ်ကြောက်တတ်သော ဟိရိသြတ္တပ္ပနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဟိရိသည် အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်၏။ သြတ္တပ္ပသည် ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်ကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်၏။ ဟိရိသည် မိမိကို အလေး ပြု၍ ရှက်ခြင်း လဇ္ဇ သဘော ရှိ၏။ သြတ္တပ္ပသည် လောကကို အလေးပြု၍ ကြောံခြင်း သဘော ရှိ၏။ ငါ၏အမျိုးဇာတ်ကားမြတ်၏ဟု၊ ဒုစရိုက်ကို မပြုဘဲ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ ငါ၏အရူယ်ကား ကြီးရင့်၏ဟု၊ ဒုစရိုက်ကို မပြုဘဲ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ ငါကား ပညာရဲရင့်သူ ဖြစ်၏ဟု၊ ဒုစရိုက်ကို မပြုဘဲ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ ငါကား ရွှေငွေဘဏ္ဍာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဗဟုသုတလည်းများ၏ဟု၊ ဒုစရိုက်ကို မပြုဘဲ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ ဟိရိန္ဒမိမိ အဇ္ဈတ္တကို ဆင်ခြင်၍ အကြောင်းလေးပါး ဟုမှတ်အပ်၏။ အများသူတို့ကဲ့ရဲ့မည်ကို ကြောက်ခြင်း။ သိလဝန်၊ ပညာဝန်၊ အရိယာတို့ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်မည်ကို ကြောက်၍ ဒုစရိုက်ကို မပြုဘဲ သြတ္တပ္ပကို ဖြစ်စေ၏။ ။ တနည်း။ ဟိရိ-သြတ္တပ္ပတို့သည် လောက၌ ဖြစ်သောဘေး၊ သံသရာ၌ ဖြစ်သောဘေးတို့ကို ရှက်ကုန်ကြောံကုန်ကြ၏။ ဟိရိ-သြတ္တပ္ပတရားနှစ်ပါး သဉ္ဇလောကပါလတရားမည်ကုန်၏။ လောကကို စောင့်ရှောက်ကြောင်းကို။ ။ ဧဒေသိက္ခဝေ သုက္ကာဓမ္မာလောကံပါလေန္တိ။ ကတမေဒေ၊ ဟိရိစသြတ္တပ္ပဗ္ဗ။ ။ ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။ ။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုက္ကာ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ ဣမေဒေဓမ္မာ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့သည်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ပါလေန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော တရားတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်

သည့်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဟိရိစ၊ ဟိရိလည်းတပါး။ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊
ဩတ္တပ္ပလည်းတပါး။ ဣမေဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ။ ဤဒေသ
နာတော်ဝယ်အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ ။ လောကန္တဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ
တရားနှစ်ပါးကိုမစောင့်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အမိဟူ၍၎င်း၊ သွီးဟူ၍
၎င်း၊ မိထွေးဟူ၍၎င်း၊ အလေးပြုအပ်သောသူတို့ဟူ၍ မထင်ရာ။
ခွေး၊ ဝက်၊ ကြက်စသောတိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ဇာတ်အား
ဖြင့် ရောရှက်သဖြင့် အပါယ်သို့သာ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ဟိရိ၊
ဩတ္တပ္ပတရားနှစ်ပါး စောင့်ပေသောကြောင့်။ အမိကို အမိစ
သည်ဟူ၍ ထင်မြင်ကုန်သည်။ ထိုဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပတရားနှစ်ပါးကို
စောင့်စည်း၍။ ဝေရမဏိဝိရတိဖြင့်။ စောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏။

ဝိရတိအကြောင်း။

ဤဝိရတိသည် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းမှပယ်ခြင်း။ ချော
ပစ်သောစကားကိုပယ်ခြင်း။ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပယ်
ခြင်း။ ပြန်းဖျင်းသောစကားကိုပယ်ခြင်းသည်ပင်လျှင် ကောင်း
သောစကားကိုဆိုသည် မည်သောကြောင့် သမ္မာဝါစာ မည်
၏။ ။ ဘယလာဘကုလာစာရာဒိဝသေန၊ ဘေးကိုကြောက်
သဖြင့်၎င်း၊ လာဘ်ကိုလိုသဖြင့်၎င်း၊ အမျိုးအနွယ် အားဖြင့်၎င်း၊
မိစ္ဆာနတ်ကို ကိုးကွယ်သောအားဖြင့်၎င်း။ အကျော်အစောကို
လိုသဖြင့် ၎င်း၊ အရပ်ကို ရှက်သဖြင့် ၎င်း။ အပေါင်း အဘော်
ကိုတွယ်တာ သဖြင့်၎င်း။ အဝတ်အစားကို ငဲ့သဖြင့်၎င်း။ အား
နာ၍ပါရသဖြင့်၎င်း။ ဤတရားအပေါင်းတို့မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍။
မိမိသီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်၊
ဒုဗ္ဗိတတရားငါးပါး၊ သစ္စာ၊ ဣန္ဒြေ၊ ဗိုလ်၊ မဂ္ဂင်၊ ဗောဇ္ဈင်၊ ခန္ဓာ၊
အာယတန၊ ဇာတ်အရာ၊ အသုဘသညာ၊ မရဏသညာ၊ အာဟာ
ရေပဒိုကူလသညာ၊ အနိစ္စေဒုက္ခသညာ၊ ဒုက္ခေအနတ္တသညာ၊
သဗ္ဗလောကေအနတ္တိရတိသညာ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ အ
ပါယဒုက္ခစသောဘေးအပေါင်းတို့ကို ရှုဆင်ခြင်သဖြင့်။ ဝိဝန

နိဿိတ လိလတို့ကို ကြိုးစား အားထုတ် ကုန်ရာ၏။ သို့မှသာ
လျှင် အရိမေတ္တေယျ။ သုံးလူထွတ်ထား။ မြတ်ဘုရား ရွှေလက်
ထက်တော်၌။ ဆက်ဆက်လွယ်ကူ။ ပြည့်နိဗ္ဗာန်။ သို့။ ဆုယူသိဝက။
သမာပတ္တိက။ အရဟန္တဖြစ်၍။ စင်စစ်ငြိမ်းရာ။ နိဗ္ဗာနာသို့။ လျှင်
စွာရောက်ကြရာ၏။ ။ သုရာမေရယမန္တပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မူးယစ်စေ
တတ်သောယစ်မျိုးတို့ကိုသောက်စားခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်
ကြဉ်ပါ၏။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော။ သိက္ခာပ
ဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ကောင်းစွာခံယူစောင့်ရှောက်
ဆောက်တည်ပါ၏။ အရှင်ဘုရား။ ။ သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါး
တို့ကို သောက်စားခြင်းကြောင့် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်
၏။ အပါယ်မှလွတ်သော်လည်း။ ခွေးရူး၊ လူရူးစသောအဖြစ်တို့၌
များစွာဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ ဤသို့ အပါယ်ဘေး၊ သူရူးဘေးမှ
လွတ်ကင်းအောင်။ သုရာမေရယစသောဒုစရိုက်တရားကိုရှောင်
ရှားမှ။ သမာဓိတရားထင်ရှားစွာဖြစ်ကြမည်။ ။ ဝိကာလဘော
ဇနာ၊ နေလွဲသည်မှအစ၊ နက်ဖြန်အရုဏ်တက်သည်တိုင်အောင်
မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောအခါ ကာလမဟုတ်သော ဝိ
ကာလအခါ၌ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်။ ချိုချဉ်သနပ်။ ကောင်းမြတ်သော
အရသာ။ ဆေးကွမ်းပါလျက်။ တဏှာဘက်၍။ သက်သက်ကင်း
စွာ။ အပျော်ယာမကာ။ သတ္တာဟကာလိက။ လောလုပ္ပနှင့်တကွ။
စားသောက်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ။ သဂါရဝ၊ နိဝါတ၊ အဒေါသ၊
မေတ္တာ၊ စေတနာဗလဝ၊ ဥဿာဟ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ သတိ၊ ပညာ
ရှေ့သွား ကာ။ အသင်္ခါရိက ဥာဏ သမ္ပယုတ် မဟာကုသိုလ်
ဥာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော သဒ္ဓါဇော စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ် ပါ၏
အရှင်ဘုရား။ ။ သမာဒိယာမိ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ သိက္ခာပုဒ်
တော်ကိုလွန်ကျူးကျော်နင်း၍ မကျင့်ဘဲ။ သိလစောင့်သောအ
ခါ၊ ဆေးသေံခြင်း၊ ကွမ်းစားခြင်းစသည်ကိုမပြုသောကြောင့်။
လောလုပ္ပတဏှာကိုပယ်သည်မည်၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ဝိနယော
ဋ္ဌိတေသာသနံဋ္ဌိတံနာမ။ ဝိနယောနာမ သာသနဿအာယု။ ဟု

မိန့်တော်မူ၏။ ။ဝိနယေ၊မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူသောလူ
 တို့စောင့်ရှောက်အပ်သောအဂါရဝိနည်းသည်။ ဝါ၊ ရဟန်းတို့
 စောင့်ရှောက် အပ်သော။ အနာဂါရဝိနည်းသည်။ ဋီတေ၊ လူရ
 ဟန်းတို့၌ တည်သည်ရှိသော်။ သာသနံ၊ သာသနာတော်မြတ်
 သည်။ ဋီတံနာမ၊ တည်သည်မည်၏။ ။ဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်း
 တရားမည်သည်ကား။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ အာယု၊
 အသက်ပင်တည်း။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်မှတစ်ပါး။
 အခြားသော။ ဗေဒင်၊ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးကျမ်း၊ လက္ခဏာကျမ်း၊
 နိမိတ်ကျမ်းစသော၊ အခြားသော အတတ်မျိုးကိုသင်ကြားလေ့
 ကျက်ခြင်း။ နှလုံးသွင်းခြင်း၊ တေး၊ ကဗျာ။ မော်ကွန်း၊ ဂီတဖြစ်
 သောအသံ။ ကဗြေသီ၊ ကျမ်းသွား၊ လေး၊ မြားစသော အတတ်၊
 လက်နက် လုပ်အတတ်၊ ပိုက်ကွန်၊ မြှုံးစသော အတတ်၊ မျက်
 ဟုဉ္ဇုံလက်ဟုဉ္ဇုံအတတ်၊ နှုတ်ဖြင့်လိမ်လည်ခြင်းအတတ်၊ ဤသို့
 စသောအတတ်မျိုးတို့ကို မလေ့လာမူ၍၊ သိက္ခာပုဒ်တော်နှင့်ညီ
 စွာကျင့်ကုန်သော ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုပ္ပဒိုပန္န
 တာစသော ဂုဏ် အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာ သူတော်
 ကောင်းတို့၏သီတင်းသုံးခြင်းနှင့်တူသောကြောင့်။ ဘုရားအမွေ
 ခံ။ နိဗ္ဗာန်မှာကေနိဝိဇ္ဇာရမည်။ ။သီလဆောက်တည်သောအ
 ခါအလုံးစုံသော။ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့
 ကိုရှောင်ကြဉ် အပ်ကုန်၏။ မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံခါနီး
 တွင်။ ယောဝေါ အာနန္ဒ မယာဓမ္မေစ ဝိနယေစ ဒေသိတော
 ပညတ္တော။ သောဝေါမမစ္စယေနသတ္တာဘဝိဿတိ။ ဟုဟော
 တော်မူ၏။ ။အနက်ကား။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ မယာ၊ ငါ
 ဘုရားသည်။ ဝေါ-တုမှာကံ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ယောဓမ္မော
 စ၊ အကြင်သုတ်၊ အဘိဓမ္မာကို၎င်း။ ယောဝိနယောစ၊ အကြင်ဝိ
 နည်းတရားကို၎င်း။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ပညတ္တော၊
 ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ။ သော၊ ထိုသုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းသည်။
 မမစ္စယေန၊ ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသဖြင့်။ ဝေါ-တုမှာ

ကံ၊ သင်ချစ်သားတို့၏။ သတ္တဝါဆရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ ငါဘုရားရှိသကဲ့သို့ထင်မှတ်၍။ ဝိနည်းတရားတော်မြတ်ကိုတသွေမတိမ်းဇေးငြိမ်းညီညွတ်စွာကျင့်ဆောင်တည်သောကြောင့်။ ငါဘုရား သာသနာတော်သည် စည်ပင် ပြန့်ပွားများရာ၏ဟု၊ အစိန္တေယျ။ လောက စက္ခု။ သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားသည်ဟောကြားညွှန်ပြဆုံးမတော်မူ၏။ ။ နစ္စ၊ ဂိတ၊ ဝါဒိတ၊ ဝိသုကာ၊ ဒဿန၊ မါလာ၊ ဂန္ဓ၊ ဝိလေပန၊ ဓါရဏ၊ မဏ္ဍန၊ ဝိဘူသန၊ ဌာန၊ မိမိကခြင်း၊ သူတပါးကိုကစေခြင်း၊ မိမိသိခြင်း၊ သူတပါးကိုသိစေခြင်း၊ မိမိ တီးမှုတ်ခြင်း၊ သူတပါးကို တီးမှုတ် စေခြင်း၊ သာသနာတော်၏ ဆူးငြောင့် သဘွယ်ဖြစ်သော၊ ကြက်တိုက်ခြင်း၊ ဘဲရိုက်ခြင်း၊ ကလေးသူငယ်တို့ကဲ့သို့ကစားခြင်း၊ ကြွေအန်ပစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း။ ပန်းပန်ခြင်း။ နံ့သာလိမ်းခြင်း။ နံ့သာပျောင်းတို့ဖြင့် အတင့်အတယ်အပြေအပြစ်ပြုခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ သဂါရဝ၊ နိဝါတ၊ အဒေါသဖြစ်သော၊ မေတ္တာ၊ စေတနာဗလဝ၊ ဥဿာဟ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ သတိ၊ ပညာရှေ့သွားက၊ အသင်္ခါရိကဥာဏသမ္ပယုတ်မဟာကုသိုလ်ဥာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသောသဒ္ဓါသောစိတ်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ဤသို့ကခြင်းသိခြင်းစသော အမှုသည် သာသနာတော်၏ အန္တရာယ်။ အပါယ်၏မူလ။ ကိလေသာ၏ပွားများရာ။ ပပာသမှ အဝင်။ လောဟကုန္တိမည်သောကြေးနီအိုးတွင်းသို့ သက်ဆင်းရမည့် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်သို့ မကျ၊ သုစရိုက်မြတ်ဓမ္မကို၊ ရအောင်နှလုံးသွင်းလျက်။ နှစ်သက်ခြင်းစေတနာဖြင့်။ ရှောင်ကြဉ်ရာ။ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သောတရားကိုသာ အားထုတ်ကုန်ရာ၏ဟု။ ဟောကြား။ လ။ မူလိ၍၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌။ ။ နဟိဓမ္မောအဓမ္မောစ၊ ဥဘော။ သမဝိပါကိဇော။ အဓမ္မောနိရယံ နေတိ၊ ဓမ္မောပါပေတိသုဂ္ဂတိ။ ။ ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ အဓမ္မော၊ ဒုစရိုက်တရားသည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဓမ္မော၊ သုစရိုက်တရားသည်။ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝသို့။ နေ

တိ၊ဆောင်တတ်၏။ဥဘော၊တရားနှစ်ပုံ၊နှက်ပါးစုံတို့သည်။သမ
ဝိပါကိနော၊ တူမျှတန်းခိုးအကျိုးရှိကုန်သည်။နဟောန္တိ၊မဖြစ်
ကုန်။ ။ဤဒေသနာတော်ဝယ်အဓိပ္ပါယ်မှာ။ သုစရိုက်တရား
ကြောင့် သုဂတိသို့လားရာ၏။ သုစရိုက်တရားကြောင့် ဒုဂ္ဂတိသို့
လားရာ၏။သို့ဖြစ်၍။သုဂတိသို့လားကြောင်းကောင်းသောပုည
တရားကိုအားထုတ်ကြရမည်။ ။ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊
မြင့်မြတ်သောနေရာတို့၌အိပ်ခြင်းနေခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ရှောင်
ကြဉ်ပါ၏။ဝေရမဏိ၊ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော။ သိက္ခာ
ပဒံ၊သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်
တည်ပါ၏အရှင်ဘုရား။ ။ပုကတိလူတို့တထောင့်ထွာထက်
လွန်၍နေထိုင်မည့်သူမရှိ၍ဥစ္စာသယန၌လျဉ်းပါ၊ဘွယ်မရှိ။အ
လွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သောကော်ဇောမွေ့ရာ၊မဟာသယန၌လည်း
လျဉ်းပါးဘွယ်မရှိ။ မိမိထက်သီလသမာဓိပညာသာသောသူ၊
မိမိနှင့် သီလသမာဓိပညာတူကြ၍ အသက်ကြီးသောသူ။ မိမိ
အောက်အသက်ပင်ငယ်သော်လည်း၊ ပရိယတ္တိပညာ၊သီလ၊သ
မာဓိ၊တပါးပါးသိသောသူ၊ရိုသေထိုက်သောသူ၊ရုပ်တု၊စေတီ၊
ရဟန်းသာမဏေစသောဤသူများနှင့်မရိုသေမနေအပ်။တုပ်
ဝပ်ရိုသေစွာ အတူနေအပ်၏။ မရိုသေနေမှု။ မောဟဖုံးလွှမ်း
သောသူဟူ၍၎င်း။မင်္ဂလာ တရားပျက်သော သူဟူ၍၎င်း။ မြတ်
စွာဘုရားအာဏာတော်ကိုလွန်ကျူးသောသူဟူ၍၎င်း ဆိုအပ်
၏။ ။ဤသို့မဖြစ်စေရ။ပညာ၊ဂါရဝ၊နိဝါတမင်္ဂလာတရားနှင့်
တကွ။အလုံးစုံသော။သုစရိတဓမ္မ တရား ပွားများလေအောင်၊
သတိဆောင်၍ ရှောင်ကြဉ် ရာ၏။ ရိုသေစွာ အတူနေအပ်၏
ဆိုသော်လည်း။နီးလွန်းလျှင်နှစ်တောင့်ထွာ။ ဝေးလွန်းလျှင် တ
ဆွဲနှစ်တောင်အရပ်ကရိုသေစွာနေအပ်၏။ ။ထို့ကြောင့်။မင်္ဂ
လာတရားတော်၌။ဧကမန္တံ၊ဂါရဝ၊နိဝါတောစ၊စသည်ဖြင့်
ဟောတော်မူ၏။ ။ဧကမန္တံ။နီးဝေးလေညာ၊ မြင့်စွာရှေ့နောက်။
ပြစ်မြောက်ကင်းစွာ၊ တဆွဲနှစ်တောင်တာ၊ လျှောက်ပတ်ရာအ

ရပ်၌။ ဂါရဝေါစ၊ နိဝါတောစ၊ ရှိသေထိုက်သောသူတို့ကို ရှိ
သေသဖြင့်မိမိကိုယ်ကို မာနတရား မထောင်လွှားရအောင်သ
တိဆောင်၍သာနေရာ၏။ ဤစသဒ္ဓါကို။ ဝေကြံလိုလျှင်ကြံ။ သ
မုစ္စည်းကြံလိုလျှင်ကြံ။ နှစ်ဌာနကြံလိုလျှင်ကြံရာ၏။ ။ ဇာတ
ရူပ၊ ရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အလုံးစုံအဝိညာဏက။ မအပ်မရာ။ မိမိ
ပစ္စည်း။ သူတပါး၏ ပစ္စည်း။ ရှေ့ ငွေ ဘဏ္ဍာ အစရှိကုန်သော
ပစ္စည်းတို့ကို၎င်း။ အလုံးစုံအဝိညာဏက။ မအပ်မရာ။ နွားကျွဲအ
စရှိသောမိမိပစ္စည်း၊ သူတပါး၏ပစ္စည်း၊ အနီး၌ရှိသည်ဖြစ်စေ။
အဝေး၌ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကိုင်ခြင်းခံခြင်း။ သာယာခြင်း၊ လိုချင်
တပ်မက်မောခြင်းအစရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါး၏ပွားများရာ။
တဏှာ၏မူလ။ လောဘ၏အာရုံ။ သုံးဆွဲတတုံ၏ကျင်လည်ရာသံ
သရာဘဝအဆက်ဆက်၊ စက်ရဟတ်ပမာ။ ဒုက္ခအပေါင်း၏ရ
ဝေးရာဖြစ်သောမကောင်းသောအကုသိုလ်တရားတို့မှ။ ဝေရမ
ဏိ၊ သဂါရဝ၊ နိဝါတ၊ အဒေါသဖြစ်သောမေတ္တာစေတနာဗလ
ဝ၊ ဥဿာဟပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် အ
သင်္ခါရိက ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ်ပြဋ္ဌာန်းသော သဒ္ဓါတရားဖြင့်ရှောင်
ကြဉ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ။ ပညတ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်
တော်ကို လွန်ကျူးကျော်နင်းရာ ရောက်သည်။ သိလျက်ကျူး
လွန်ခြင်း၊ မသိမူ၍ကျူးလွန်ခြင်းနှစ်ပါးလုံးပင်။ သိဉ္ဇိုင်းငရဲကြီး
၌ကျလေရာ၏။ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူအပ်သော။ သုတ္တန်
ဓမ္မဝိနယသည်။ မီး၊ ရေ၊ လေ၊ မြေနှင့်တူ၏။ အဘယ်ကဲ့သို့တူသ
နည်းဟူမူကား။ ၎င်းခတ်လေးပါးကို မတော်ပြုမိက။ နာခြင်း
ဘေး၊ သေခြင်းဘေးကိုရသဖြင့်ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခခံနေရ
ရာ၏။ သတိပညာရှေ့သွားကာဖြင့်သင့်တင့်အောင်ပြုမူ။ အလုံးစုံ
သောကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံရာ၏။ ထို့အတူ
မြတ်စွာဘုရား၏။ သုတ္တန်ဓမ္မဝိနယကို လွန်ကျူးကျော်နင်းကအ
ပါယ်သို့ဆင်းရဲလိမ့်မည်။ ထိုသုတ္တန်ဓမ္မဝိနယ၌ မြတ်စွာဘုရား
ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ။ သရဏဂုံကစ။ ပုညဟူသမျှ၌မမေ့

သီလဘာဝနာဖြင့် အသင့်ညီစွာ။ လွန်ကျူးရာမရှိ။ ရှောင်ကြဉ်
 ဘိမ္မုမြတ်နိဗ္ဗာန်သို့။ ခုမူမကြာ။ ရောက်တို့ရာ၏ဟု။ ဆုံးမသြဝါဒ
 ပေးခြင်းငှါ။ ။ အဋ္ဌကထာ၌။ ။ သီလဂန္ဓသမောဂဇ္ဇော၊ ကု
 တောနာမဘဝိဿတိ။ ယောသမံအနုဝါတေစ၊ ပဋိဝါတေစဝါ
 ယတိ။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ယောသီလဂန္ဓော၊ အကြင်သီလ
 တည်းဟူသောအနံ့သည်။ အနုဝါတေစ၊ လေအောက်သို့၎င်း။ ပဋိ
 ဝါတေစ၊ လေညှာသို့၎င်း။ သမံ၊ အမျှ။ ဝါယတိ၊ လှိုင်စေတတ်၏။
 သီလဂန္ဓသမော၊ သီလတည်းဟူသော အနံ့နှင့်တူသော။ ဂန္ဓော၊
 အနံ့သည်။ ကုတောနာမဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာမွှေးကြိုင်လှိုင်
 နိုင်တော့အံ့နည်း။ ။ လောက၌အနံ့ကောင်း ဟူသမျှတို့သည်
 သီလတည်းဟူသော အနံ့နှင့်မတူနိုင်ရာ။ နတ်ရွာတက်ကြောင်း
 ကောင်းမြတ်သောစောင်းတန်းငွေ့ကားနှင့်လည်းတူ၏။ နိဗ္ဗာန်
 သို့ဝင်ရာတံခါးနှင့်လည်းတူ၏။ သီလတည်းဟူသော တန်းဆာ
 သည်သာလျှင်အလုံးစုံသောတန်းဆာတို့ထက်သာလွန်၍နိဗ္ဗာန်
 ခွင်သို့တင့်တယ်စွာဝင်ရာ၏။

ပဋိမာနိဘိက္ခဝေအဘိဏ္ဍာံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာနိ ဂဟဋ္ဌေနဝါ
 ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ကတမာနိပဉ္စ။ ဇရာဓမ္မောမ္ပိ ဇရာအနုတိတော
 တိအဘိဏ္ဍာံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။ ဗျာဓိဓမ္မောမ္ပိ ဗျာဓိအနုတိတောတိ
 အဘိဏ္ဍာံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။ မရဏဓမ္မောမ္ပိ မရဏံအနုတိတောတိ
 အဘိဏ္ဍာံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။ သဗ္ဗေဟိမေပိယေဟိမနာပေဟိနာနာ
 ဘာဝေါပိနာဘာဝေါမ္ပိ တံသဘာဝံ အနုတိတောတိ အဘိဏ္ဍာံ
 ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။ သဗ္ဗေသတ္တာကမ္မဿကာကမ္မဒါယာဒါ ကမ္မ
 ဗန္ဓု။ ကမ္မပဋိသရဏာ ယံ ကမ္မံကရိဿန္တိကလျာဏံ ဝါ ပါ
 ပကံဝါ တေသံဒါယာဒါ ဘဝိဿန္တိတိ အဘိဏ္ဍာံ ပစ္စဝေက္ခိ
 တဗ္ဗံ။ ။ ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂဟဋ္ဌ
 နဝါ၊ လူသည်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဣမာနိပဉ္စ၊
 ဤငါးပါးသော တရားတို့ကို။ အဘိဏ္ဍာံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်။ ပစ္စ
 ဝေက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ဆင်ခြင်အပ်ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတ

မာနိ၊ အဘယံသညတိနည်း။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းတရားသည်။
မေ၊ ငါ့အား။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဖြစ်ဆဲ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုအိုခြင်းတရား
ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနတိတော၊ မလွန်နိုင်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိ
ဏ္ဍံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်။ ပစ္စဝေ ကိစ္စတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဗျာဓိဓမ္မော၊
နာခြင်းတရားသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဖြစ်ဆဲ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
တံ၊ ထိုနာခြင်းတရားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနတိတော၊ မလွန်နိုင်
ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်။ ပစ္စဝေ ကိစ္စတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်
၏။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းတရားသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီး၊
ဖြစ်ဆဲ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသေခြင်းတရားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။
အနတိတော၊ မလွန်နိုင်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်။ ပစ္စ
ဝေ ကိစ္စတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်
ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ နှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ ဥာတကေဟိ၊ အ
ဆွေ အမျိုးတို့နှင့်။ နာနာ ဘာဝေါ၊ အထူးထူး သော အရပ်သို့
ပြောင်း လွှဲရခြင်းသည် ၎င်း။ ဝိနာဘာဝေါ၊ ကွေကွင်း ရခြင်း
သည် ၎င်း။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဖြစ်ဆဲ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုအထူးထူးအ
ပြားပြားဖြစ်ခြင်းကွေကွင်းရခြင်းတရားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အန
တိတော၊ မလွန်နိုင်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်။ ပစ္စဝေ ကိစ္စ
တဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ။ သဗ္ဗေ၊ ငါနှင့်တကွ အသုံးဝန်ကုန်သော။
သတ္တာ၊ သတ္တဝါ ဟူသမျှတို့သည်။ ကမ္မဿကာ၊ ကံသာလျှင်
ဥစ္စာမည်ကုန်၏။ ကမ္မဒါယာဒါ၊ ကံသာလျှင်အမွေခံမည်ကုန်
၏။ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံသာလျှင်အဆွေမည်ကုန်၏။ ကမ္မပဒိုသရဏာ၊
ကံသာလျှင်မှီခိုရာမည်ကုန်၏။ ကလျာဏံဝါ၊ ကုသိုလ်လည်းဖြစ်
ထသော။ ပါပကံဝါ၊ အကုသိုလ်လည်းဖြစ်ထသော။ ယံကမ္မံ၊ အ
ကြွေကုသိုလ်ကံကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန် လတ္တံ့။ တာနိ၊ ထိုကု
သိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ ဒါယာ
ဒါ၊ ကောင်းမွေ ဆိုးမွေတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်။ ပစ္စဝေ ကိစ္စတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ။
ထိဒေသနာဝဟံ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ တရားနာ။ လ။ တို့။ ။

လူသည်၎င်း။ ရဟန်းသည်၎င်း။ ငါးပါးသောတရားတို့ကို အဘန်တလဲလဲမပြတ်ဆင်ခြင်းအပ်ကုန်၏။ အဘယ်ကဲ့သို့ဆင်ခြင်ရမည်နည်းဟူမူကား။ အလုံးစုံသောသတ္တဝါဟူသမျှတို့သည်။ အိုခြင်းတရား၊ နာခြင်းတရား၊ သေခြင်းတရား၊ ချစ်ခင်လေးမြတ်သောသူတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်းတရား။ ဤတရားအပေါင်းတို့ကိုမလွန်ကြ၍။ အိုမြဲ၊ သေမြဲ၊ ကွေကွင်းရမြဲ ဓမ္မတာသဘောကြောင့် ကံသာလျှင် အမိ၊ ကံသာလျှင် အဘ၊ ကံသာလျှင်ကိုးကွယ်ဖို့ရှိရာ။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံသာလျှင် အကောင်းအဆိုးပြုပြင်စီရင်သည်ဟု အဘန်တလဲလဲအမြဲမကွာ ဆင်ခြင်ရာ ဟုမြတ်စွာဘုရားအလိုတော်အဓိပ္ပါယ်လာသည်။

သိဝံပတ္ထေထဘိက္ခဝေ၊ သိဝံပတ္ထေတွာနဒါနံဒါတဗ္ဗံ၊ သီလံ၏။ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဘာဝနာဘာဝေတ္တဗ္ဗာ။ ။ ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တရားနာပရိသတ်အပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့။ သိဝံ၊ ငါးပါးသော ဆုတို့တွင် တပါးပါးသော ဆုဖြင့်တောင့်တအပ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္ထေထ၊ တောင့်တကုန်လေ့။ သိဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္ထေတွာန၊ တောင့်တပြီး၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိတဗ္ဗံ။ အားထုတ်အပ်၏။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားများလေ့လာအားထုတ်အပ်၏။ ။ ထိုဒေသနာတော်ဝယ်အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ တရားနာပရိသတ်အပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့။ အလွန်ကောင်းမြတ်သော။ ဒါနံ၊ သီလ၊ ဘာဝနာတရားတို့ကိုသာ။ ကြိုးစား အားထုတ်ကုန်ရာ၏။ အားမထုတ်မီရှေးအခို။ ဝန နိဿိတဖြစ်သောလူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာတို့ကား ဝတ်တရား၏ ကျင်လည်ရာ သံသာရဒုက္ခ စသည်အပေါင်း။ မကောင်းသောအပါယ်တုံ့သဖြစ်ရာအံ့သောဘေးကိုတွေးတောဆင်ခြင်၍။ မဂ္ဂင်တည်းဟူသော။ ရွှေဘောင်ဖြင့် ကူးမှသာလျှင်။ နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့။ လျင်မြန်စွာရောက်ရာရောက်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော။ ဒါနံ၊ သီလ၊ ဘာဝနာတရားတို့ကို ကြိုးစား၍ အားထုတ်ကြကုန်ဟု။ အဓိဗ္ဗေယျ လောကမျက်ရှု။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားညွှန်ပြဆုံးမတော်မူ၏။
 ဝတ်ကိုတောင့်တ၍ ဆုတောင်းလိုသောသူအပေါင်းတို့သည်။
 နိဗ္ဗာန်ကိုပတ္တနာပြီးမှ၊ နိဗ္ဗာန်သို့မရောက်မီအကြားများစွာသော
 ဘဝ၌ကျင်လည်ရသင့်ရှိသော်။ အံ့ပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်
 ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ အနာအမျိုး ၉၆ ပါး၊ အကုသိုလ်
 တရားဆယ်ပါး၊ ဗျာသနတရားငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါးတို့မှ
 အခါခပ်သိမ်းကင်းလွတ်ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ လူ့ဘုံနတ်ရပ်။ မြတ်
 သောသုဂတိဘဝတို့၌။ ဥက္ကဋ္ဌတိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ။ မြဲစွာနေသဖြင့်။
 သဗ္ဗတ္တိစက်လေးပါး။ သူတော်ကောင်းတရားချစ်ပါး၊ အာယု၊
 ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ၊ ပဋိဘာန၊ မဟာယသ၊ အရိမေတ္တယျစသောသူ
 တော်သူမြတ်တို့ကဲ့သို့။ ခံစားစံစားပြီးမှ။ သာဝကဆု။ ပစ္စေက
 ဆု၊ သမ္ဗာသမ္ဗောဓိဆု တို့တွင်။ သမ္ဗာသမ္ဗောဓိ ပညာမိက ဆု
 နှင့်အရိမေတ္တယျမြတ်စွာဘုရား ရွှေလက်ထက်တော်၌။ လက်ဦး
 စွာဖူးတွေ့ရ၍။ သာဝကဆု၊ ပစ္စေကဆု၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓပညာမိ
 ကဆုတို့တွင် အလိုရှိရာဆုကိုတောင်းကုန်ရာ၏။

နန္ဒနာမယံကိဉ္စိနန္ဒ။ ဂိတန္တိယံကိဉ္စိဂိတံ။ ဝါဒိတန္တိယံကိဉ္စိ
 ဝါဒိတံ။ ဟူသော။ ခုဒ္ဒကပါဌ-အဋ္ဌကထာ။ ။နန္ဒန္တိအန္တမသော
 မောရနန္ဒိ။ ဂိတန္တိအန္တမသောဓမ္မဘာဏကဂိတမ္ပိ။ ဝါဒိတန္တိ
 အန္တမသောဥဒကဘေရိဝါဒိတမ္ပိ။ ။ဟူသောဘိက္ခုနိကင်္ခါအဋ္ဌ
 ကထာ။ ။ဂိတန္တိနုဇာဒိနံဝါဂိတံဟောတု၊ အရိယာနံပရိနိဗ္ဗာန
 ကာလေရဟနုတ္တယာရုဏုပသံဟိတံသာရကိဉ္ဇနဂိတံဝါအသည
 တဘိက္ခုနံ ဓမ္မဘာဏက ဂိတံဝါ၊ အန္တမသော ဒန္တိဂိတမ္ပိဂါ
 ယိဿာမိတိပုဗ္ဗဘာဂေဩကုဇိတံကရောတိ၊ သဗ္ဗမေတံဂိတံ
 နာမ။ ။ဟူသော ဘိက္ခုနိပါမိတ်အဋ္ဌကထာတို့တွင်။ ။ခုဒ္ဒက
 ပါဌဆရာတော်အလိုသော်ကား။ ။နန္ဒနာမသဗ္ဗိနန္ဒ၊ ဟုဘွင့်
 တော်မမူသောကြောင့်။ မေ့လျော့၍သော်၎င်း။ ရူးသွပ်၍သော်
 ၎င်း။ သာယာသောမိတ်မရှိသော်၎င်း။ မိမိကမိခြင်း၊ သူတပါးကို
 စေခြင်း၌။ အဗ္ဗောဟာရိကကဲ့သို့ သီလမပျက်ဟုထင်ပေသည်။

ယံကိဉ္စိဟူသောပုဒ်သည်အကြွင်းမရှိသော သာဝသေသပုဒ်ဟု
ထင်ပေသည်။ အလုံးစုံကခြင်းကိုမဟောသင့်ရာ။ ခပ်သိမ်းသော
ကခြင်းကိုကားဟောသင့်ရာ၏။ ။ သို့ဖြစ်၍ မေ့လျော့၍သော်
၎င်း။ ရှေးသွပ်၍သော်၎င်း။ သာယာသောစိတ်မရှိသော်၎င်း။ ကမိ
သော်လည်းသီလမပျက်ဟုမှတ်အပ်၏။ ။ ကခြင်း၊ ကစေခြင်း
ကားနစ္စမ္ပန်၏။ သီလမပျက်။ ကာယိန္ဒြေ နားပျက်၏။ အယုတ်သ
ဖြင့်၊ အရုပ်ကိုကြိုးဆွဲ၍ ကစေခြင်း။ စက်ဖြင့်ကစေခြင်းသည်
လည်းနစ္စမည်၏။ အစိုးရသောကြောင့်၎င်း။ ပညာ တတ်သော
ကြောင့်၎င်း။ သူတပါးကိုဥဉ်းပန်းလိုသောဒေါသဖြင့် ကစေအံ့၊
နစ္စမည်၏။ ဒေါသရုံသော သီလဟုမှတ်အပ်၏။ ဂီတန္တလည်း။
စိတ္တဇသဒ္ဓ၊ ဥတုဇ သဒ္ဓဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် စိတ်
ကြောင့်ဖြစ်သော အသံဟူသမျှသည်စိတ္တဇသဒ္ဓ။ မိဗန်းသံ၊ လေ
သံ၊ ဝမ်းသံစသည်တို့သည်ဥတုကြောင့်ဖြစ်သောကြောင့် ဥတု
ဇသဒ္ဓ။ ။ အဋ္ဌကထာအလိုသော်ကား။ ။ ဂီတန္တိယံကိဉ္စိစိတ္တ
ဇသဒ္ဓဂီတံ။ ဟုတွင်တော်မူလို၏။ ။ ကိလေသာ၏အာရုံ ကာ
မဂုဏ်ပွားလိုသောစိတ်။ သာယာသော စိတ်ဖြင့်။ မိမိသိခြင်း၊
သူတပါးကိုသိစေခြင်းဖြင့်ကား။ သီလပျက်၏။ မေ့လျော့ခြင်းစ
သည်တို့ကြောင့်ကားသီလမပျက်။ ။ ထို့ကြောင့်ဝိနည်းအဋ္ဌ
ကထာစသည်တို့၌။ ။ ဥဗ္ဗတ္တကဿစ၊ ဂိလ္လာနဿစ၊ အနာပတ္တိ
စသည်တို့၌ကဲ့သို့မှတ်အပ်၏။ ။ အနက်ကာ။ ။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ
စ၊ အလွန်ရှေးသော ရဟန်းအား၎င်း။ ဝါ၊ အလွန်ရှေးသောဥပုသ်
စောင့်ပြီးသော သူအား၎င်း။ ဂိလ္လာနဿစ၊ အလွန်နာသောရ
ဟန်းအား၎င်း။ ဝါ၊ ဥပုသ်စောင့်ပြီး၍ အလွန်နာသော သူအား
၎င်း။ အနာပတ္တိ၊ ရဟန်းအာပတ်မသင့်။ ဝါ၊ ဥပုသ်စောင့်ပြီးမှရှေး
သော်၎င်း။ နာလွန်းသော်၎င်း။ အပြစ်မပေးလောက်။ ဤအရာ၌ဤ
ကဲ့သို့သောဇနာအပ်၏။ ။ စိတ္တဇသဒ္ဓဂီတ၊ ဥတုဇသဒ္ဓဂီတကို
ဆိုရမည်ကားအလွန်များ၍မဆိုပြီ။ ။ နစ္စ၊ ဂီတပုဒ်၌။ ကခြင်းသိ
ခြင်းတို့ကားသီလစောင့်သည်ဖြစ်စေ။ မစောင့်သည်ဖြစ်စေကာ

မဂ္ဂဏ်၏ခံစားရာတဏှာ၏ပွားများကြောင်းမကောင်းသော။ ပ
ဟာသငဲ့၊ စွဲလမ်းရာပြိတ္တာဘုံ။ အလုံးစုံသာသနာ၏အန္တရာယ်
သာဖြစ်ချေသည်ဟုမှတ်ရာ၏။ ။ ဝါဒိတန္တိယံကိဗ္ဗိဝါဒိတံပုဒ်
၌။ တူရိယာငါးပါး၊ လက်ဖြင့်ရေကိုပုတ်ခြင်း။ မြည်တတ်သော
နေရာစသည်ကိုလက်စသည်ဖြင့်။ သာယာသောစိတ်။ လွန်ကျူး
လိုသော စိတ်ဖြင့် တီးဌားအံ့။ သီလ ပျက်၏။ မေ့လျော့ခြင်း စ
သည်ကြောင့်၎င်း။ မိမိသီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ရ
တနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်အနန္တကိုယုံကြည်သဖြင့်၎င်း။ မ
ဟာကုသိုလ်ဥာဏ သမ္ပယုတ် သောမနဿပြဋ္ဌာန်းသော သဒ္ဓါ
ဇောစိတ်ဖြင့်။ ပတ္တိဒါန ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ခေါင်းလောင်း ကြွေး
စည်၊ ဆည်းလည်းစသော။ ဗုဒ္ဓသန္တက ဘုရားပစ္စည်းနိယမမှန်
သောဝတ္ထုတို့ကိုတီးသော်လည်းသီလမပျက်။ ။ တီးခြင်းကား
မှန်၏။ တူရိယာငါးပါးစသောဝတ္ထုတို့ကိုသီလ စောင့်ပြီးမှလွန်
ကျူး ကျော်နင်း၍ ၎င်း၊ သာယာသော စိတ်ဖြင့် သော်၎င်း တီး
ဌားအံ့။ သီလပျက်၏။ အဘွဲကြောင့်ဆိုသော်၊ သာသနာတော်
၏ဆူးပြောင့်သဘွယ်၊ အန္တရာယ် အနိဇ္ဈာရုံ မှန်သော ကြောင့်
တည်း။ ။ ဥပုသ်စောင့်မည့်သူတို့မှာ။ ဥပုသ်စောင့်မည့်နံနက်
အရုဏ်တက်ကစ၍၊ နက်ဖြန်နံနက်အရုဏ်မတက်မီသိက္ခာပုဒ်
တော်များကိုတပါးမျှမလွန်ကျူးရာ။ အပြစ်မရှိသော၊ ဘောဇန
စသည်တို့ကားလျော်၏။ ။ ဥပုသ်မစောင့်ခင် အရုဏ်တက်
က။ သူ့အသက်ကိုခြင်း။ သေသောက်ခြင်း၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း၊
လက်ကောက်၊ နံ့သာစသည်တို့ကိုမပြုပြင်အပ်။ ဘုရားပိုင်းခြား
တော်မူအပ်သော၊ ကာလပရိယန္တဖြစ်၍မကျော်နင်းအပ်။ ဥပုသ်
စောင့်ပြီးသော်ကား ဆိုဘွယ်မရှိ။ မလွန်ကျူး အပ်သည်သာ
တည်း။ ။ ထိုကြောင့်၊ သတိပညာရှေ့သွားလျက်၊ သမာဓိတရား
များလေအောင်၊ ကြံ့ဆောင်ကုန်ရာ၏။

ဝိသုကဒဿန၌။ သူတပါးတို့ကခြင်းစသည်တို့ကို ကြည့်
လို၊ ကြားလိုသောစိတ်ဖြင့်ကြည့်ရှုနားထောင်မှုပျက်၏။ မိမိနေ

ရာခရီးအခိုက်အတန့်၌။ ကြုံကြိုက်၍ကြားမှု၊ မြင်မှု၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ
ပြည့်စုံ၍ သီလ မပျက်ဟု၊ မှတ်အပ်၏။ သံသယ ကုက္ကုစ္စမဖြစ်
သင့်။ ။ ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်၊ ဗုဒ္ဓိဿ ကာရ။ သမထဝိပ
ဿနာ၊ ဘာဝနာဖြင့်လက္ခဏာ ရေးသုံးပါးလွှဲတင်၍သာ သွား
လာ၊ နေထိုင်ရာ၏။ ပန်းပန်ခြင်း၌။ အနံ့ရှိသည်ဖြစ်စေ။ မရှိသည်
ဖြစ်စေ။ အဆင်းလှသောပုဆိုးခေါင်းပေါင်း၌ ပါသောအလုံးစုံ
ပန်းစသည်တို့ကိုမိမိကိုယ်၌နန်းတွင်းသူပြည့်တန်းဆာမတို့ကဲ့သို့
မိမိကိုယ်ကို တပ်နှစ်သက်စေခြင်း။ သူ တပါးတို့တပ် နှစ်သက်
စေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိ၍မပန်ဆင်အပ်။ ရတနာ
သုံးပါးကို ပူဇော်ရန်။ လူတို့ကို ပေးကမ်း ရန်မူကား ယူဆောင်
အပ်၏။ နံ့သာလိမ်းခြင်း၌ကား။ မိမိ ကိုသော်၎င်း။ သူတပါးကို
သော်၎င်း။ ဟုပ ပြေပြစ်စေခြင်းငှာ။ မလိမ်းကျံအပ်။ မှန်ကြည့်
၍ မိမိကိုယ်ကိုမပြုပြင်အပ်။ သူတပါး မြင်လျှင် တပ် နှစ် သက်
ဘွယ်၊ သွားလာ နေထိုင်ခြင်း ကို မပြုအပ်။ သမာဓိန္ဒြေစသော
ဣန္ဒြေ တို့ကိုသာ စောင့်ရှောက် သွားလာ နေထိုင်ရာ၏။ ကိုးဆွဲ
ခြောက်ပါးသောအနာတို့တွင်တပါးပါးရှိမှု။ ဆေးအမှတ်ဖြင့်မာ
လာဂန္ဓ။ စသည်တို့ကိုလိမ်းကျံအပ်၏။ ဥစ္စာသယနမဟာသယ
နာ၌။ နောက်ကိုကဆိုခဲ့ပြီ။ ။ ဇာတရူပရဇတပဒိုဂ္ဂဟဏာ၌။ ။
ဥဿာဟောသတိအရမှာ။ ။ ဆယ်ပါး သီလကို စောင့်ရှောက်
နိုင်မှု၊ မိမိရွှေငွေစသောပစ္စည်းတို့ကို မုတ္တဘာဂဖြင့်၊ လွတ်လွတ်
စွန့်ကြဲခဲ့မှု။ နိစ္စသီလ ဖြစ်၍ အမြဲ အားထုတ် နိုင်မှု။ ကြောင့်ကြ
ခြင်းဆယ်ပါးကင်းမှု။ ဆယ်ပါးသီလမခံယူမီးအရုဏ်တက်။ ရွှေ
ငွေ အဝတ်တန်းဆာတို့ကို ဟုပပြေပြစ်အောင် မဝတ်ဆင်မှု။
ဆယ်ပါးသီလရရာ၏။ ခံယူဆောက်တည်ပြီးလျှင် သစ်တပင်
ရင်း၊ ဝါးတပင်အောက်၌ ပရိကမ္မဘာဝနာ ဖြင့်၊ ထပ်ကာထပ်
ကာ။ တခုတည်းသောဧကဂ္ဂတာဝိတ်ဖြင့် နှလုံးသွင်းလျက်။ မ
ပြတ်မလတ်အားထုတ်ရာ၏။ ။ သီလတပါးတတ်က။ လူနတ်
ဦးခိုက်မှု။ ဇော်ထိုက်၏ဆိုသည်ကား။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ ပါတိ

မောက္ခသံဝရသီလစသောလေးပါးသောသီလတို့တွင်။ ဣန္ဒြိယ
သံဝရသီလကိုစောင့်ထိန်းကာ။ လေးပါးလုံးပြည့်စုံသောကြောင့်။
လူနတ်ဦးခိုက်ပူဇော်ထိုက်၏ဟုဆိုကုန်သည်။ ။ ဒုဂ္ဂန္ဓောအသု
စိကာယော၊ ကုဏပေါဥက္ကရူပမော။ နိန္ဒိတောစက္ခ၊ ဘူတေဟိ၊
ကာယောဗာလာဘိနန္ဒိတော။ ။ အဇ္ဈတဗ္ဗပဋိစ္ဆန္ဓော၊ နဝဒ္ဓါ
ရောမဟာဝဏော။ သမန္တတောပဿရတိ၊ ဇေရုတ္တိတော ပူတိ
ကာယော။ ။ အသုစိပူတိဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ နာနာကုဏပပူရိတံ။ ပဿရန္တံ
ဒိဝါရတ္တိံ၊ ဗာလာနမဘိနန္ဒိတံ။ ။ ဟုသီလဆောက်တည်ပြီး
လျှင်နှလုံးသွင်းလျက် အဘန်ဘန် အားထုတ်ရာ၏။ မိမိ စိတ်ကို
လှည့်ပတ်ခြင်း၊ သူတပါးကို လှည့်ပတ်ခြင်း ဝဇ္ဇနတရား။ ဂိုဏ်း
အားချီးမြှောက်ခြင်း၊ အရပ်ကိုချီးမြှောက်ခြင်း၊ သူတပါးကိုချီး
မြှောက်လိုဟန် ကို အရင်းပြု၍ အကြောင်း ပြု၍ အပေါင်းအ
ဘော်၌။ ကာမဂုဏ်၌။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၏အကြိုက်။ မကောင်းမှု၌
အလိုရှိ၍ လှည့်ပတ်တတ်သောစိတ်ကြောင့်။ ဝဋ်၏ကျင်လည်
ရာ။ သံသရာ၌နစ်မွန်းခြင်းဖြစ်ရာ၏။ ။ ကောင်းမှု၌ အလိုရှိ
ဟန်ဖြင့်။ နဝကမ္မအမှု၌မွေ့လျော်ခြင်း။ နဝကမ္မအမှု၌မွေ့လျော်
သည်ကို ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌၊ လုံးပမ်းဟန်၊ အလွန် အလိုရှိ
ဟန်၊ သံသရာကိုပြီးငွေ့၍ကုသိုလ်ကိုဝါယာမစိုက်ဟန်နှင့်။ သူ
တပါးကို မိမိပျင်းရိသော စိတ်ကို လှည့်ပတ်တတ်၏။ မိမိ၌ မ
ကောင်းမှု အားကြီး၍သော်၎င်း။ လောကပြစ်ကြောင့် သော်၎င်း။
စိတ်၏ပူပန်ခြင်းပြင်းစွာဖြစ်သောခါ။ ထိတ်လန့်သံဝေဂဖြစ်သ
ကဲ့သို့။ ဟနည်း။ ထိတ်လန့်ခြင်းဟန်ကိုအရင်းပြု၍။ စိတ်၏ပူပန်
ခြင်းသည် လှည့်ပတ်တတ်၏။ ။ သဒ္ဓါတရားများဟန်နှင့်။ သတိ
ပညာရှေ့သွားလျက် မစူးစမ်းမဆင်ခြင်ဘဲ ဖြစ်တတ်၏။ လှည့်
ပတ်တတ်၏။ မစဉ်းမစားဆိုတတ်၏။ ပြုတတ်၏။ မိမိကိုယ်ကို
သဒ္ဓါဟုမှတ်ထင်တတ်၏။ မယုံကြည်ခြင်းကြောင့်။ စုံစမ်းဟန်
ပြုတတ်၏။ စုံစမ်းဟန်ပြု၍မယုံကြည်သောကြောင့်။ အပါယ်သို့
ရောက်တတ်၏။ ။ မိမိအသက်ကြီးခြင်းကြောင့်၊ မာနကြောင့်၊

မိက်မခြင်းကြောင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြောင့်။ ယုတ်မာသော သဘော
 ကြောင့်၊ သီလသမာဓိ ပညာရှိတို့၏ အဆုံးအမဩဝါဒကို မ
 လိုက်နာ၊ အရိုအသေမပြုဖြစ်တတ်၏။ သဂါရဝ၊ နိဝါတမရှိက။
 အပါယ်လေးပါးလားခြင်းအကြောင်းဖြစ်ရာ၏။ ။ တရားကိုအ
 ကြီးအမှူးပြုဟန်ဖြင့်။ မြတ်သောအကျင့်ကိုမကျင့်။ သီတင်းသုံး
 ဘော်တို့၌မရိုမသေပြုတတ်၏။ ဟုညွှတ်တတ်၏။ အထင်မှား
 တတ်၏။ ။ လောကကို အကြီးပြုလေ ဟန်ဖြင့်။ မိမိကို၎င်း။
 သူတပါး ကို၎င်း ဖျက်ဆီးတတ်၊ ဟုညွှတ်တတ်။ အထင်မှား
 တတ်၏။ ။ မေတ္တာရှိဟန်။ မေတ္တာကိုအကြောင်းပြု၍။ ရာဂ
 တပ်မက်မောခြင်း၊ ကာမဂုဏ်၌ အလိုရှိခြင်း၊ ရာဂဖြစ် သည်
 ကိုဗြဟ္မစိုရ်မေတ္တာဟု။ အထင်မှားတတ်၏။ ။ သနားခြင်းက
 ရုဏာလိုနှင့်။ စိုးရိမ်ခြင်းသောကကို။ ဗြဟ္မစိုရ်ကရုဏာ အထင်
 မှားတတ်၏။ ။ မဟာကုသိုလ်သော မနဿ မုဒိတာနှင့်နေ
 လေဟန်ဖြင့်။ လောဘမူ သောမနဿ ရွှင်ခြင်းကို မုဒိတာဟုအ
 ထင်မှားတတ်၏။ ။ မဟာကုသိုလ် ဥပေက္ခာနှင့်နေလေဟန်
 ဖြင့်။ ကုသိုလ်တရား မဖြစ်။ လောဘမူ ဥပေက္ခာ ဖြစ်သည်ကို
 ကုသလဥပေက္ခာဟု အထင်မှားတတ်၏။ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာခြင်း
 မရှိသောသူသည် ကာမဂုဏ် ဟုညွှတ်တတ်သည်။ ကာမ၏
 အလိုဆန္ဒကြောင့် စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာခြင်းမရှိဟုမှတ်ရာ၏။ အထင်
 မှား၍လောဟကုန္တိသို့သွားတတ်သည်။ ။ မိမိဗျာပါဒဒေါသ
 ကြောင့်။ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာခြင်းမရှိသည်။ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာခြင်းကို
 အကြောင်းမူ၍။ ဗျာပါဒဒေါသ။ ၎င်းဗျာပါဒဒေါသကိုပင် အာ
 ဟာရပဋိကူလကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟု ထင်မှားတတ်သည်။ အထင်မှား
 ၍ငဲ့သို့သွားတတ်သည်။ ။ သမာဓိလိုလိုနှင့်။ ထိနမိဒ္ဓဖြစ်တတ်
 သည်။ ငိုက်မျည်းခြင်းဖြစ်သည်ကို သမာဓိ တည်ကြည်သော
 စိတ်ဟု တင်မှား တတ်သည်။ အထင် မှား၍ တိရစ္ဆာန် ဘုံသို့
 သွားတတ်သည်။ ။ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စ ဖြစ်တတ်သည်။ မိမိစိတ် ပြန့်လွင့်သော ဥဒ္ဓစ္စ

ကြောင့်ဝိရိယလုံ့လအားထုတ်တတ်သည်။ ဥဒ္ဓစ္စကိုဝိရိယထင်
တတ်သည်။ အထင်မှားခြင်းကြောင့်၊ တိရစ္ဆာန်စသည်ဖြစ်
တတ်သည်။ ။လူဖြစ်စေ၊ ရဟန်းဖြစ်စေ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို
အလေး ပြုလွန်၍၊ ကုက္ကုစ္စ အလို့လို့ ဖြစ်တတ် သည်။ ဘုရား
ဟောနှင့် ညီရုံ ကျင့်ရာ၏။ ကုက္ကုစ္စ အားကြီးကာ၊ နိရယသော်
၎င်း။ နဂါးသော်၎င်းဖြစ်တတ်၏။ ။ပက္ခန္ဓာပါးကိုစုံစမ်းလို၍ဝိ
စိကိစ္ဆာဖြစ်တတ်သည်။ မိမိစိတ်မကောင်းသဖြင့်ပြန်လွင့်သော
ဝိစိကိစ္ဆာကြောင့် စုံစမ်း မေးမြန်း တတ်သည်။ ဓမ္မသာကန္တာ
ဟုအထင်မှား၍ငရဲတိရစ္ဆာန်ဖြစ်တတ်သည်။ ။ကုသိုလ်ဣဋ္ဌာ
ရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံ။ အကုသိုလ်ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌ လျစ်လျူ။ ရှုခြင်းဥ
ပေက္ခာကိုအရင်းပြု၍၊ ပြင်းစွာတွေဝေမိန်းမောသောသမ္မောဟ
ဖြစ်တတ်သည်။ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းကိုပင်ဥပေက္ခာဟုအထင်
မှားတတ်သည်။ အထင်မှားခြင်းကြောင့်ငရဲတိရစ္ဆာန်ဖြစ်တတ်
သည်။ ။မိမိကိုယ်အင်္ဂါ။ ရွှေငွေဘဏ္ဍာ။ အစိုးရခြင်းလက္ခဏာ
စသည်ကြောင့်။ ထောင်လွှားခြင်း၊ မော်ကြားခြင်းမာနဖြစ်တတ်
သည်။ နိဝါတနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်။ ။ငါသာလျှင်တတ်သည်။
လိမ္မာသည်။ မြတ်သည်။ မိမိမပျက်စီးရသေးသည်ကိုအရင်းပြု
မှု၍။ ၎င်းငရဲစသည်၌ဖြစ်တတ်၏။ ။စုံစမ်းခြင်းအကြောင်းတူ
သည်ကို။ သိမ်းဆည်းခြင်းတူသည်ကိုရုပ်ဆောင်ခြင်းကြောင့်။
နိယတ၊ အနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်တတ်၏။ ဘုရားအလိုတော်မှတ
ပါးအခြားသောအယူ၊ ဘုရား၏အလိုတော် ယောင်ယောင်နှင့်။
တနည်း။ အလိုတော်ကိုအရင်းပြု၍၊ မဟုတ်သောအလိုကိုပြော
ဟောဆွဲငင်တတ်၏။ အနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှာ။ သိဉ္ဇိုင်း၊ ကာဠသုတ်
ငရဲအသက်နှင့်အနှစ်ငါးရာ၊ တထောင်ခံရတတ်၏။ နိယတမိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိမှာ။ အနှစ်ကမ္ဘာအပိုင်းအခြားမရှိ။ အဝိစိမှာများစွာခံရတတ်
၏။ ကမ္ဘာ ပျက်သော်လည်း ပြောင်း၍ ခံရ၏။ ဓမ္မသာကန္တာ မ
ဟုတ်၊ တရားမမှန်ဖြစ်၍ စိတ်၏လှည့်ပတ်ခြင်းခံရတတ်သည်။ ။
ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ တပ်ခြင်းကင်းဟန်လိုလိုနှင့်၊ မသနား တတ်

သောလူသာမညဒုက္ခိတန္တမြင်သော်၎င်း၊ ကြားသော်၎င်း၊ သနားခြင်းကရုဏာမရှိ။ မောဟပိတ်ပင်သောလူ့ဗာလ မာနကြွားသူ။ တပ်ခြင်း၊ ကင်းဟန်မူ၍ စိတ်၏ အထင်မှားခြင်း။ ဟုညှိပတ်ခြင်း ဖြင့်အပါယ်၌ ဖြစ်တတ်၏။ ဘုံရားခွင့်ပြုတော် မူလေဟန်ဖြင့်။ တနည်း။ ရတနာသုံးပါး၌ပတ်သက်၍ လိမ်လည်ဟုညှိဖြားလျက် စားသောက်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ် ခံစားခြင်း။ ။တနည်း။ စားသောက်ခြင်းကာမဂုဏ်ကိုခံစားလို၍။ ရတနာသုံးပါးနှင့်ပင်း၍ ဟုညှိပတ်ခြင်း။ ဤသူတို့ကားငရဲ၊ ပြိတ္တာများစွာဖြစ်ပြီးမှ။ လူဖြစ်ပြန်ကလည်း၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ခေါင်းပါးခြင်း၊ လူချင်းမတူ ဖြစ်တတ်၏။ အသက်မွေးခြင်းစင်ကြယ်ဟန်ဖြင့်။ မိမိပစ္စည်းကို နှစ်မြောစုံမက်၍ ဝေဘန်ခွဲခြမ်း လှူဒါန်း ပေးကမ်းခြင်း မရှိသူ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်တတ်၏။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုယ်၌ စင်ကြယ်ယောင်ယောင် ဟုညှိပတ်တတ်၏။ သူတပါး၏ပစ္စည်းကိုလိုချင်တပ်မက် မော၍ ဝေဘန်ခွဲခြမ်း လှူဒါန်း ပေးကမ်း ဟန်ဖြင့်။ မကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းမိစ္ဆာအာဇီဝဖြစ်တတ်၏။ တနည်း။ မိစ္ဆာအာဇီဝမကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းကြောင့်။ တနည်း။ သမ္မာ အာဇီဝယောင်ယောင်။ မိမိကို၎င်း။ သူတပါးကို၎င်း ဟုညှိပတ်သော စိတ်ကြောင့်၊ သံတွေစာကို စားရသကဲ့သို့ဖြစ်တတ်၏။ သူတပါးနှင့် မရောနှောဟန်။ အကြံက ပကာသန၊ နှလုံးက မိစ္ဆာ။ ပြောပြန်ပါလည်းဝစီဒုစ္စရိတဗာလစကား၊ သစ်တပင်ရိပ်ဝါးတပင်နားမှာနေယောင်လောကသင်္ဂဟကိုလည်းမပြုခမ္မသင်္ဂဟကိုလည်း အားမထုတ်၍ မတတ်။ မတတ်သောကြောင့်ပြောဟောရန်မရှိ။ သူတပါးဟောသည်ကိုလည်းရိုသေစွာမနာခံ။ တရားသံကိုလည်းမကြားချင်။ တတ်ယောင်ကားနှင့်ဟန်ဆောင်။ သူတပါးနှင့်တူယောင်။ မချိုးမြှောက် မထောက်ပံ့တတ် သောအလေ့ဖြင့်သာ။ အသက်ရှည်သောသူအပေါင်းတို့သည်မကောင်းသောအပါယ်သို့သာ ရောက် ကုန်ရာ၏။ လောကသင်္ဂဟ၊ ခမ္မသင်္ဂဟ၊ ခရီးသွားခြင်းအဟန်ဖြင့်။ တရားနှင့်မလျော်။ လူမတော်

နှင့်ရောရှက်ခြင်း၊ ဟုညံ့ပတ်ခြင်း၊ ဝိယဝါစာပြောဟောခြင်း၊ ရော
 နှောလို၍၊ သင်္ကြိုဟ်ထောက်ပင့်ဟန်ပြုခြင်းသည် အကုသလသာ
 ဝဇ္ဇဒုက္ခ၏ အကြောင်းသာ ဖြစ်ရာ၏။ အမှန် ဆိုသည့် ဟန်ဖြင့်
 ချောပစ် ကုန်းတိုက်သော စကား။ ကုန်းတိုက်လို၍ အမှန်ဆို
 ဟန်။ သစ္စာပါရဒီမဟုတ်။ ပိသုဏ္ဍဝါစာ၊ အတ္တုက္ကံသန၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်း။ ပရဝဗ္ဗန သူတပါးကို နှိမ့်ချ လို၍
 ပြောသော ပိသုဏ္ဍ ဝါစာကို သမ္မာဝါစာ၊ သစ္စ ဝါစာဟု အ
 ထင်မှားတတ်၏။ ။ ကုန်းမချောသော အဟန်ဖြင့်။ မိမိအကျိုး
 သူတပါးအကျိုးကို အလိုမရှိ ဟုညံ့ပတ် တတ်၏။ သူတပါးအ
 ကျိုးကိုလည်း အလိုမရှိ။ မိမိအကျိုးကိုလည်း မသိ၊ သမ္မာဝါစာ
 ဟန်ပြုသော သူရိုက်။ ဒုစရိုက်၏ဖြစ်ရာ အပါယ်သို့ ရောက်ရာ
 သော အကြောင်း ဖြစ်သည်။ ။ ချစ်ဘွယ်သော စကားကိုဆို
 ဟန်ဖြင့်။ အရိုအသေအပစာယနဟု အထင်မှားတတ်၏။ အရိုအ
 သေပြုလျှင် သူတပါးချစ်ခင်၏ဟု ထင်၍ပြုခြင်း။ နိဝါတတရားမ
 ဟုတ်။ တဏှာလောဘ၏ အာရုံကာမဂုဏ်ဟု မှတ်ရာ၏။ ။ နှိုင်း
 ယှဉ်ဆင်ခြင်၍ ဆိုဟန်ဖြင့်။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော
 လေ့မရှိ။ စိတ်၏မကြည်လင်ခြင်း။ နှလုံးမသင်္ချာခြင်း။ အဒေါသ
 မေတ္တာမဟုတ်။ ဒေါသနှင့်ယှဉ်လျက် သောမနဿနှင့်တကွမ
 ဖြစ်။ စင်စစ်ဟုညံ့ပတ်သော စိတ်ဟု မှတ်ရာ၏။ ။ ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာ ပြောဟောလေ့ရှိဟန်ဖြင့် ဟုညံ့ပတ်ခြင်း။ ဟုညံ့ပတ်လို
 ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောခြင်းဖြစ်တတ်၏။ ။ မိမိကို၎င်း၊ မိမိ
 သားသမီး စသည်ကိုသော်၎င်း၊ နှိပ်၍ဆိုဟန်ဖြင့်။ ကြမ်းတမ်း
 ယုတ်မာသော ဖရူသဝါစာဖြစ်တတ်၏။ ကြမ်းကြုတ်သော စ
 ကားကိုဆိုလို၍ မိမိကိုယ်စသည်ကို နှိပ်ဟန်ပြုယောင်ဆောင်
 တတ်၏။ ။ သူတော်ကောင်းကဲ့သို့ မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့ဟန်
 ဖြင့်။ သူတပါး၏အပြစ်ကိုရှုတတ်ပြောလေ့ရှိကတ်။ ရှုပ်ချတတ်
 သော စကားသဘောရှိ၍ သံသရာ၌ကြီးပွားခြင်း။ နိဗ္ဗာန်နှင့်ဝေး
 ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ။ မိမိအမျိုးကို သနားစောင့်ရှောက်

ဟန်ဖြင့်။ ကုလမစ္ဆေရ၊ အမျိုး၌ ဝန်တိုတတ်၏။ တပါးသူနှင့် ပွားစီးခြင်းကို ရင်း။ ယုတ်မာသော အလိုဆိုးကြောင့် သော် ရင်း ဖြစ်တတ်၍ ကရုဏာတရားကြောင့် စောင့်ရှောက်ဟန် ပြုသဖြင့် ငရဲပြိတ္တာ၌ ဖြစ်တတ်၏။ ။ မိမိကျောင်း၊ အိမ်၊ ဥယျာဉ်၊ နေရာစသည်၌ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းကို အလိုရှိခြင်းကြောင့်။ အာဝါသမစ္ဆေရ နေရာ၌ ဝန်တိုခြင်းဖြင့် လှည့်ပတ်၍ ငရဲပြိတ္တာ၌ ဖြစ်တတ်၏။ သာသနာတော်၌ အရှည်တည်အောင် ပြုလေဟန်။ သာသနာကို မိမိပြုဟန် အရင်းတည်ဟန်။ နေရာကို ကြာမြင့်စွာ တည်လိုဟန်နှင့် ဝန်တို၍ မိမိစိတ်ကို လှည့်ပတ်။ သူတပါးကို လှည့်ပတ်တတ်၏။ ။ တရား၏ ဘေးရန်ကို ပယ်ဟန်။ ပိဋကတ်၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို ပယ်ဟန်နှင့်။ သူတပါးတတ်၏ ဟု ပြောဆိုသည်ကို မကြိုက်။ သူတပါးအား ထုတ်သည်ကို မနှစ်လို။ သူတပါးပြောသည်ကို ဝမ်းမမြောက်။ မိမိထက်တတ်၏ ဆိုသည်ကို မခံချင်။ တပါးသော ရဟန်းအား စာပေဇာနည်ကို မနာလို။ စာပေကို သူတပါးခေတ္တ ထုတ်၍ ကြည့်သည်ကို ဝန်တို။ လိမ်လည်၍ ခိုးယူဟန်ပြော။ ဤသူတို့ကား ငရဲပြိတ္တာစသည်၌ များစွာ ဖြစ်လေရာ၏။ ။ တရားပြောဟောခြင်း၌ အလွန်မွေ့လျော်ဟန်နှင့် တရားကို လိုဟန်။ သူတော်တရား၌ မွေ့လျော်ဟန်။ တရားကျင့်ဟန်။ တွေ့ကရ၊ စွတ်ကရ၊ မုသာဝါဒစကား၊ ထမင်းစကား၊ ဆေးစကား၊ ဗေဒင်စကား၊ အလုံးစုံလောကီ၌ အလေ့အထဖြစ်သော စကားဖြင့် မွေ့လျော်၍ ပြောဟောခြင်း။ လှည့်ပတ်ခြင်းကြောင့်။ ငရဲပြိတ္တာစသည်၌ များစွာ ဖြစ်တတ်၏။

တသောင်းစကြဝဠာ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့။ တောင်းပန်ကြသော်။ အလောင်းတော်သည်။ လျော်မလျော်၊ သင့်မသင့်ကို နှိုင်းချင့်တိုင်း ထွာလျက်။ ငါးဖြာကြည့်ခြင်း။ မယွင်းထိုးထူး။ ပမာဟူသား။ မြတ်တုရားလည်း။ လေးပါးသစ္စာ။ ပညာစက္ခု။ သဗ္ဗညုဖြင့်။ ကြည့်ရှုတော်မူရာ။ ခြောက်ဖြာရတု။ ဥတုသုံးဖြာ။ ရှေးနောင်တော်တို့၏ လျှောက်ပတ်ရာဒေသ။ ဤဌာန၌။ နေရကျိုးရှိ။ ကျွတ်

မည်ရချ။ သုံးလောကသည်။ ရမည်အမှန်။ မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ရွှေ
ဥာဏ်တော်ဖြင့်သိတော်မူသော။ သဗ္ဗညုရှင်စောဘုရားသည်။
ကလောပင်၏အနီး။ ပြည်ကြီးအစ။ ကောသလတိုင်း။ သာဝတ္ထိ
ပြည်။ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းတော်၌။ သိန်းသောင်းမက။ ငွေခွက်
ချင်းထိကာ။ ဇေတ မင်းသား၏ ဥယျာဉ်ရာကို။ အနာ ထိတော်
သုဌေးသည်။ နှောင့်နှေးမရှိ။ ဇောဒိတိဖြင့်။ သင့်တင့်အောင်ဝယ်
ယူ၍။ ခြံသွယ်သောအရောင်တော်တို့ဖြင့်။ တပြောင်ပြောင်
တဝင်းဝင်း ထွန်းလင်းတော်မူလျက်။ နှစ်သက်ဝမ်းသာ။ ပျော်
ဘွယ်ရာဖြစ်သော ကျောင်းတော်ကြီး၌။ အသီးသီး အဝဝ။ ရ
ဟန္တာ အပေါင်း ရံခလျက်။ အရဟတ္တဖိုလ် ဝိဟာရဖြင့်။ မျှတ
အောင်စမ္ပာယ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ ဘုရားတ
ပည့်တော်သည်။ ဝန္ဓာမိ၊ ဘယလာဘ။ ကုလကြည်ရှောင်း။ ကုဏ်
တော်ပေါင်းကို။ အေဝံမေသဖြင့်။ အသင့်နှလုံး။ ဆို့ဝိတ်ဖုံးလျက်။
သုံးတန် စေတနာ။ သုံးဖြာခွါရ။ သုံးပါးသော ပဏာမ တို့ဖြင့်။
ကြည်ဆွသဒ္ဓါ။ လက်အုပ်မိုး၍။ ရှိခိုးပူဇော်။ မူးမြော်မာန်လျှော့။
ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား။

ဥပပတ္တိကဒေဝရာဇာ။ နတ်တကာတို့၏ဘုရင်။ ဘုံစဉ်သော
တာပန်။ ပျော်စံပြီးမှ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ ရမည်မှန်စွာ။ ဒေဝိန္ဒာသည်။ သု
ဒဿန၊ ရွှေပြာသာဒ်မှ။ သက်လာတုံဌား။ မြတ်ဘုရား၏။ ထံပါး
ကျောင်းတော်၊ သန်းခေါင်ပေါ်ခါ။ ထိန်ထိန်ဝါနှင့်။ တေဇာတန်း
ခိုး။ အရောင်မိုးလျက်။ နှစ်သက်စရာ ထွန်းလင်းပါ၍။ ဘုရားရှိ
ရာ၊ ကပ်ပြီးခါမှ။ နတ်ဣန္ဒသည်။ ထလျက်တည်ကာ။ နိုးဝေးလေ
ညာ။ မြင့်စွာရှေ့နေဝံ။ ပြစ်ခြံကင်းရာ။ လျှော့ပတ်ရာအရပ်၌။
ငါးဖြာရုံကျိုး။ လက်အုပ်မိုး၍။ ရှိခိုးလျက်သာ။ ဂါထာမန္တဖြင့်၊
တောင်းပန် ခယသော။ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝန္ဓာမိ၊ ၏။

လူနှင့်တကွ။ နတ်ဒေဝတို့။ သုခရှိရာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ များစွာ
လိုရှိ။ သို့ဖြစ်ဘိ၍။ သိရှိကြက်သရေ။ ဘုန်းရောင်ထွေသား။ မြတ်
ဘုရားသည်။ တရားဒေသနာ။ မင်္ဂလာကို။ ဟောကာပြသ၊ ဆုံး

မတော်မူရာ။ ဒေဝဒေဝါ၊ မနုဿာတို့သည်။ မှန်စွာမူချမ်းသာ
ရအံ့။ လောကဓုတင်။ ရှင်ပင်ဘုရား။ သုံးလူ၊ ဟူးကို။ အဟံ၊ ဘု
ရားတပြည့်တော်သည်။ ဝန္ဓာမိ၊ ဘယလဘာ။ ကုလကြည့်ရှောင်း။
ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို။ အောက်မေ့သဖြင့်။ အသင့်နှလုံး။ ဆို့ပိတ်
ဖုံးလျက်။ သုံးတန်စေတနာ။ သုံးဖြာစွါရ။ သုံးပါးသောပဏာမတို့
ဖြင့်။ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ။ လျော်ကာသင့်တင့်။ ပြစ်ခြောက်ကင်းရာ။
တည်ငါးဖြာနှင့်။ အသင့်ညီစွာ။ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

သင်္သပုတ်ခိုးကာ။ ကာမိစ္ဆာနှင့်။ မုဿဝါဒ။ ငါးဝယပ်မျိုး။ မ
ရှောင်တိုး၍။ ကျင့်ဆိုးယုတ်မာ။ အပါယ်ရှာမှာ။ ဖြစ်ရာဘဝ။ လူ၊
ဗလကို။ ရှောင်ကြကင်းဝေး။ ဘေးလွတ်ရာဌာန။ သူတော်စွာ
ပဏ္ဍိတတို့၊ ပြသဟောရာ။ လိုက်နာမိကပ်။ ကိုယ်ထက်မြတ်ရတ
နာ။ ပူဇော်ကာဖြင့်။ မင်္ဂလာတရား။ ဤသုံးပါးကို။ မှတ်သားပါကြ
နတ်ဒေဝဟု။ ပောပြတရား။ မြတ်ဘုရားကို။ အဟံ၊ ဘုရားတ
ပည့်တော်သည်။ ဝန္ဓာမိ၊ ဘယလဘာ။ ကုလကြည့်ရှောင်း။
ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို။ အောက်မေ့သဖြင့်။ အသင့်နှလုံး။ ဆို့ပိတ်
ဖုံးလျက်။ သုံးတန်စေတနာ။ သုံးဖြာစွါရ။ သုံးပါးသောပဏာမ
တို့ဖြင့်။ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ။ လျော်ကာသင့်တင့်။ ပြစ်ခြောက်ကင်း
ရာ။ တည်ငါးဖြာနှင့်။ အသင့်ညီစွာ။ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

သုံးပါးရတနာ။ ဆရာသမား။ ဘိုးဘွားမိဘ။ ဥတုစသည်။
မိတ္တပဏ္ဍိ၊ ကဝိသာရ၊ ချီးမြှောက်ပြုကြ။ ရပ်ဒေသန္တံ၊ နေဟုကျိုးရှိ။
ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍။ နှိုင်းညှိ တိုင်းထွာ၊ ရှေ့ပညာကြောင့်။ မနှောင့်
သူတော်။ ညာကြော်သိတင်း။ ထင်ရှားလင်း၏။ နတ်မင်းပမာ။
ကောင်းစွာနိမိတ်။ စိတ်ကိုနှိပ်၍။ ဆိတ်ဆိတ်ကျင့်မှန်။ ငါးတန်ပဉ္စ
သီ၊ ရှစ်လီဥပုသ်။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး။ စွဲသုံးဘာဝနာ။ အားထုတ်ကာ
ဖြင့်။ ဒေဝါသိကြား။ ဤသုံးပါးဟု။ မှတ်သားဟောပြ။ သမ္မုဒ္ဓကို။
အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဝန္ဓာမိ၊ ဘယလဘာ။ ကုလ
ကြည့်ရှောင်း။ ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို။ အောက်မေ့သဖြင့်။ အသင့်
နှလုံး။ ဆို့ပိတ်ဖုံးလျက်။ သုံးတန်စေတနာ။ သုံးဖြာစွါရ။ သုံးပါး

ပဏာမတို့ဖြင့်။ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ။ လျော်ကာသင့်တင့်။ ပြစ်ခြောက်
ကင်းရာ။ တည်ငါးဖြာနှင့်။ အသင့်ညီစွာ။ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

အမြင်အကြား။ များလှကိုယ်နှုတ်။ မယုတ်သိပ္ပ။ ဌာရသနှင့်။
သင်အံခြင်းရာ။ ဒေသနာဝိနယ။ သို့ကြကောင်းစွာ။ ဤလေးဖြာဟု။
ဣန္ဒာသိကြား။ မှတ်သားစိမ့်၌။ မင်္ဂလာတရား။ ဟောညွှန်ကြား
သည်။ ဘုရားသုံးလူ့ သဗ္ဗညုကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်
သည်။ ဝဇ္ဇာမိ၊ ဘယလာဘ။ ကုလကြည်ရှောင်း။ ဂုဏ်တော်ပေါင်း
ကို။ အောက်မေ့သဖြင့်။ အသင့်နှလုံး။ ဆွိပိတ်ဖုံးလျက်။ သုံးတန်
စေတနာ။ သုံးဖြာစွါရ။ သုံးပါးသော ပဏာမတို့ဖြင့်။ ကြည်ဆွ
သဒ္ဓါ။ လျော်ကာသင့်တင့်။ ပြစ်ခြောက် ကင်းရာ။ တည်ငါးဖြာ
နှင့်။ အသင့်ညီစွာ။ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

သမ္မာအာဇီဝ။ မိန့်ဘက်ကို။ သင်ပြတရား။ သားမယားအား။
လုပ်ကျွေးကာဖြင့်။ ထောက်ပံ့တူစွာ။ ပြစ်ကင်းရာမှ။ ကုသိုလ်
ပြု၍။ ရည်ဆု နိဗ္ဗာန်။ စိတ်အကြံဖြင့်။ မှတ်ရန်သိကြား။ ဤသုံးပါး
ဟု။ ဟောကြားဓမ္မ။ သုံးလူ့ဘကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်
သည်။ ဝဇ္ဇာမိ၊ ဘယလာဘ။ ကုလကြည်ရှောင်း။ ဂုဏ်တော်ပေါင်း
ကို။ အောက်မေ့သဖြင့်။ အသင့်နှလုံး။ ဆွိပိတ်ဖုံးလျက်။ သုံးတန်စေ
တနာ။ သုံးဖြာစွါရ။ သုံးပါးသော ပဏာမတို့ဖြင့်။ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ။
လျော်ကာသင့်တင့်။ ပြစ်ခြောက်ကင်းရာ။ တည်ငါးဖြာနှင့်။ အ
သင့်ညီစွာ။ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

ပုဂ္ဂလိက။ သဃီကနှင့်။ ဓမ္မဒါန။ ပြုကြမြဲမြဲ၊ ကျင့်မှန်တရား။
ဆွေမျိုးများကို။ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့။ ချီးမြှင့်ရတနာ။ တိုးမပါရ။
ဓမ္မညီစွာ။ ကင်းရာ အမှု။ ပြုကြ သူငါ။ လေးဖြာတရား။ နတ်သိ
ကြားဟု။ ဟောထားမိန့်ဟ။ မုနိန္ဒကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်
သည်။ ဝဇ္ဇာမိ၊ ဘယလာဘ။ ကုလကြည်ရှောင်း။ ဂုဏ်တော်ပေါင်း
ကို။ အောက်မေ့သဖြင့်။ အသင့်နှလုံး။ ဆွိပိတ်ဖုံးလျက်။ သုံးတန်
စေတနာ။ သုံးဖြာစွါရ။ သုံးပါးသော ပဏာမတို့ဖြင့်။ ကြည်ဆွ

သဒ္ဓါ။လျော်စွာသင့်တင့်။ပြစ်ခြောက်ကင်းရာ။တည်ငါးဖြာနှင့်။
အသင့်ညီစွာ။ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

ဆယ်ပါးဒုစရိုက်။ကိုယ်၌မီးကြီး၊ ဖျက်ဆီးတတ်ငြား။ဤတ
ရားကို။ မမှားစေရ။ပဉ္စင်နှင့်။ ဒသသုစရိ။ ကျင့်ဘိအမှန်။မြတ်
နိဗ္ဗာန်ကို။ကေနရောက်ကြောင်း။ သူတော်ကောင်းတို့။ကောင်း
ကောင်းမှတ်ရာ။ မင်္ဂလာ။ မကွာကိုယ်၌။မြဲစွာပိုက်၍၊ နှစ်မြှိုက်
ကြည်စွာ။ လေးဖြာတရား။ ဟောထားဗုဒ္ဓ။ မြတ်ဇနကို။ အဟံ၊
ဘုရား တပည့်တော်သည်။ ဝဇ္ဇာမိ၊ ဘယလာဘ။ ကုလကြဉ်
ရှောင်း။ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို။ အောံမေသဖြင့်။အသင့်နှလုံး။ဆို
ပိတ်ဖုံးလျက်။သုံးတန်စေတနာ။သုံးဖြာခွါရ။သုံးပါးသောပဏာ
မတို့ဖြင့်။ကြည်ဆွသဒ္ဓါ။ လျော်ကာသင့်တင့်။ပြစ်ခြောက်ကင်း
ရာ။တည်ငါးဖြာနှင့်။အသင့်ညီစွာ။ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

ရိသေထိုက်သူ။ မည်သူမဆို။ တုပ်ဝပ်ကိုယ်ဖြင့်။ ဆင့်ကာ
ဦးခေါင်း။ညွတ်ပျောင်းခ-ယ။ ဦးနှိုင်းချ၍။ မာနမဟုတ်။ခြေသုတ်
ပမာ။ကိုယ်ခန္ဓာကို။ ဓမ္မတာသဘော။ပျက်သောဘာဝနာ။နှိုင်းချ
ကာဖြင့်။မြဲစွာရောင့်ရဲ။ မေတ္တာစွဲ၍။ စိတ်ထဲကောင်းကြံ။ အမှန်
ကျေးဇူး။အထူးမှတ်လေ။ မမေ့ပေနှင့်။ထွေထွေရာရာ။ ဗျာပါမ
ရှိ။ဇောပိတိဖြင့်။ကြည့်ရှုနာခံ။ တရားတော်မြတ်တို့၏အသံကို။
ကြိမ်တန်များစွာ။ နာတဲ့ပါလေ့။ မှတ်ပါနတ်သား။ ဤငါးပါး
ဟု။ တရားမင်္ဂလာ။ ဟောဗုဒ္ဓါကို။ အဟံ၊ ဘုရား တပည့်တော်
သည်။ဝဇ္ဇာမိ၊ဘယလာဘ။ကုလကြဉ်ရှောင်း။ဂုဏ်တော်ပေါင်း
ကို။အောက်မေ့သဖြင့်။ အသင့်နှလုံး။ ဆိုပိတ်ဖုံးလျက်။ သုံးတန်
စေတနာ။ သုံးဖြာခွါရ။ သုံးပါးသောပဏာမတို့ဖြင့်။ ကြည်ဆွ
သဒ္ဓါ။လျော်ကာသင့်တင့်။ပြစ်ခြောက်ကင်းရာ။တည်ငါးဖြာနှင့်။
အသင့်ညီစွာ။ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

ကာမဂုဏ် ငါးပါး။ ပြစ်တရားကို။ မမှားစေရ။ ကျင့်သီလ
ဖြင့်။နိစ္စမြဲစွာ။သူငါကစ။နှိပ်စက်ကြသည်။ ခန္တီဝါရ။ ရသေ့မျှ
သို့။စိတ်ကကြည်ဖြူ။နှလုံးဖြူလျက်။အမျက်မရှိ။သည်းခံဘိ၍။အ

သိဉ္ဇာဏ်ယှဉ်။ ပုထုဇဉ်အရိယ။ ဆုံးမစကား။ လိုတ်နာငြားက။
 ဘုရား၏နှလုံး။ ပုံနှိုးပမာ။ တူလေရာ၏။ သမဏာဝဇ္ဇ။ ပုဒ်ကိုပြ
 လည်း။ ရတနာသုံးလီ။ ဖူးသည်မည်၍။ တည်တည်ပပ။ ဖူးမြင်ချ
 လျက်။ လျောက်ပတ်အခါ။ မြတ်ဓမ္မာကို။ ကောင်းစွာမေးမူ။ အ
 လဂ္ဂဒူမပါ။ မေးကုန်ပါလေ့။ မှတ်ပါနတ်သား။ ဤလေးပါးဟု။
 တရားညွှန်ပြ။ သုံးလူ့ဘကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။
 ဝဇ္ဇာမိ၊ ဘယလာဘ၊ ကုလကြဉ်ရှောင်း။ ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို။
 အောက်မေ့သဖြင့်။ အသင့်နှလုံး။ ဆို့ပိတ်ဖုံးလျက်၊ သုံးတန်စေတ
 နာ။ သုံးဖြာခွါရ။ သုံးပါးသော ပဏာမတို့ဖြင့်။ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ။
 လျော်ကာသင့်တင့်။ ပြစ်ခြောက်ကင်းရာ။ တည်ငါးဖြာနှင့်။ အ
 သင့်ညီစွာ။ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

သီလသိက္ခာ။ ခူတင်ပါလျက်။ ကိုယ်အသက်ကို။ ငဲ့ကွက်မ
 ရှိ။ ပိရတိဖြင့်။ ကျင့်ဘိအမှန်။ လေးတန်သစ္စာ၊ ဥါဏ်နှင့်ရှာသော်။
 ဒုက္ခာသမုဒယ၊ နိရောဓနှင့်။ မဂ္ဂအမှန်။ ဖြစ်တုံပြန်ဟု။ ငါးတန်ဆု
 မြတ်။ တချသတ်မှတ်၍။ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်။ အာရုံခံမှု။ မျက်
 မှောက်ပြုဟု။ ဉာဏ်စက္ခုဖြင့်။ သိမှုကြောင်းပြ။ သက္ကသိကြား။
 လေးပါးမင်္ဂလာ။ မြတ်ဓမ္မာသို့။ ဟောကာညွှန်ပြ။ သမ္မုဒ္ဓကို။
 အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဝဇ္ဇာမိ၊ ဘယလာဘ။ ကုလ
 ကြဉ်ရှောင်း။ ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို။ အောက်မေ့သဖြင့်။ အသင့်နှ
 လုံး။ ဆို့ပိတ်ဖုံးလျက်။ သုံးတန်စေတနာ။ သုံးဖြာခွါရ။ သုံးပါး
 သောပဏာမတို့ဖြင့်။ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ။ လျော်ကာသင့်တင့်။ ပြစ်
 ခြောက်ကင်းရာ။ တည်ငါးဖြာနှင့်။ အသင့်ညီစွာ။ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
 ဘုရား။

ကွဲရဲ့ချီးမွမ်းချမ်းသာဆင်းရဲ။ လာဘ်နည်း၊ လာဘ်များ။ နည်း
 များခြံရံ။ လောကဓံရှစ်ပါး။ ဤတရားကို။ တွေငြားတုံလှည့်။ စိတ်
 မရှိ၍။ ပကတိသဘော။ ဖြောင့်မနောသာ။ ရဟန္တာသို့။ မချိုကျင့်
 ကာ။ စိုးရိမ်ရန်ဘက်။ မြို့ကင်းလျက်လျှင်။ ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ဖြစ်
 တုံဘိဟု။ မုနိထွတ်ထား။ နတ်သိကြားအား။ ဟောညွှန် ကြား

သဉ်။ ဘုရားသုံးလူ၊ သဗ္ဗညုကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သဉ်။
ဝန္ဓာမိ၊ ဘယလာဘ၊ ကုလကြဉ်ရှောင်း။ ရုဏ်တော်ပေါင်းကို။
အေဝံမေ့သဖြင့်။ အသင့်နှလုံး။ ဆို၊ ပိတ်ဖု်းလျက်။ သုံးတန်စေနာ။
သုံးဖြာခွါရ။ သုံးပါးသောပဏာမတို့ဖြင့်။ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ။ လျော်
ကာသင့်တင့်။ ပြစ်ခြောက်ကင်းရာ။ တည်ငါးဖြာနှင့်။ အသင့်ညီ
စွာ။ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

မင်္ဂလာဘုရားရှိခိုးပြီး၏။

နိယံသံပေါက်။

တိသရဏံ။ ပဏာမံ။ ဘယံကင်းစေဌာ။ ။ ဘုရားတရား။
သဃိယျား။ ကြိုးစားကိုးကွယ်ရာ။ ။ သုစရိတ၊ မြတ်ဓမ္မ။ နေ့ည
အားထုတ်ပါ။ ။ ဒါနအရာ၊ လွန်ကြယ်စွာ၊ ကျဉ်းပြသံပေါက်
စာ။ ။ မုတ္တစာဂ၊ ပေးဝေဌ၊ ဒါနရှေ့ဦးစွာ။ ။ သဲလုံးနှင့်မျှ၊ ပွင့်
ဗုဒ္ဓ၊ ရှေးကဓမ္မတာ။ ။ ဒါနပြုက၊ သီလရ၊ ဟူသမျှဘာဝနာ။ ။
သုံးပါးနည်းတူ၊ ရ၏ဟူ၊ ဗိုလ်လူနိဗ္ဗာတ။ ။ မုတ္တစာဂ၊ ဥတ္တရ၊
သဗ္ဗဝိမုတ္တာ။ ။ သုတ္တန်ဓမ္မ၊ ဝိနယ၊ ဒါနနှစ်ဆယ်သာ။ ။ ဒုဿီ
လပါ၊ စေတနာ။ တူမျှအရိယာ။ ။ စေတနာတူက၊ ကျိုးတူမျှ၊
မချရသည်သာ။ ။ ယချခါတွင်။ သီလဝင်၊ စင်စင်မရပါ။ ။
လှူသောသူက၊ ဓမ္မိယ၊ ရှာမှရှားလေစွာ။ ။ အလန္တိပါ၊ ဒုဿီ
လာ၊ လှူမှကျိုးများရာ။ ။ တကျိပ်လေးတွင်၊ လှူခံရှင်။ လှူလျှင်ကျိုး
နန္ဒာ။ ။ ပစ္စယာဓမ္မ၊ ထိုဒါန၊ လှူကြမျိုးလေးဖြာ။ ။ မလှူနေက၊
လူဗာလ၊ မှားကြီးမှားသည်သာ။ ။ မလှူရက်မူ၊ အများလူ၊
ဟောသူအပါယ်ရှာ။ ။ ဟောသူနောက်ပါ၊ လိုက်သူမှာ၊ ထို့နည်း
အပါယ်မှာ။ ။ ကြေးခဲပမာ၊ ကိလေသာ၊ သတ္တအဝိဇ္ဇာ။ ။
သောတာပန်ပါ၊ အနာဂါ၊ ငွေနှင့်ကွဲပမာ။ ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရ
ဟန္တာ၊ ခိုးမရှိဘော်ပမာ။ ။ သဗ္ဗညုမှာ၊ ထိန်လင်းဖြာ၊ ကျောက်

ကောင်းဥပမာ။ ။ဤသို့ပမာ၊ပုံတူစွာ၊မှတ်ကြမျိုးလေးဖြာ။ ။
ဤသို့ခြင်းရာ၊ ဤကျမ်းစာ၊ ကြည့်၍ လှူကြပါ။ ။ပဉ္စသီလ၊
အဋ္ဌင်္ဂ၊ နေ့ညမယုတ်ရာ။ ။တိသရဏာ၊ ရှင်းပမာ၊ နိစ္စသီလ
မှာ။ ။စတုမဟာ၊လူ့၊တုံရွာ၊ဖြစ်ရဇကန်သာ။ ။သရဏာပါ၊
ပဉ္စင်္ဂ၊ရောက်ရန်ဗွာနာ။ ။နတ်ပြည်စုံဆန်၊ ဥပါဒါန်၊ ဝန့်
နိသိတာ။ ။ဝိဝနာမှန်၊သမ္မာဆန်၊ကျင့်ပြန်မင်္ဂါလိယာ။ ။အ
ဋ္ဌင်္ဂ၊ထိုနည်းတူ၊ယူလေမလွဲရာ။ ။သီလမရ၊လူ့၊ဗာလ၊ဒုက္ခ
ကြီးလေရာ။ ။သီလယူပြန်၊ကျင့်မမှန်၊ဇကန်အပါယ်ရွာ။ ။
ပါဏာတိပါတ်၊သူ့ကိုသတ်၊လေးရပ်အပါယ်မှာ။ ။အင်္ဂါငါး
ပါး၊ သူသတ်အား၊ ဖြစ်ငြားအပါယ်ရွာ။ ။အပါယ်ရွာက၊
လွတ်ပြန်က၊ဆွံ့အ၊ကျိုးကန်းသာ။ ။လူဖြစ်ပြန်က၊ကျိုးမရ၊တို
လှအသက်မှာ။ ။မသတ်ရှောင်က၊ပဏ္ဍိတ၊သုခချမ်းသာစွာ။ ။
သုခဆိုက၊သုံးသုခ၊ရလိမ့်ဥာဏ်နှင့်ရှာ။ ။အဒိန္နဒါ၊ ကြွင်းပုဒ်
ရှိ၊သိလေအတူပါ။ ။အဒိန္နဒါ၊ငါးအင်္ဂါ၊သူသတ်ကဲ့ပမာ။ ။
လူဖြစ်ပြန်လာ၊ရှားဥစ္စာ၊ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ။ ။မိစ္ဆာစာရာ၊ကျင့်
ယုတ်မာ၊ လောဟကုန္တိမှာ။ ။ငရဲမှလာ၊ မိန်းမပါ၊ ပဏ္ဍုက်
ကြိမ်များစွာ။ ။ဥပုသ်စောင့်ခါ၊ကျင့်ယုတ်မာ၊သိဇ္ဇဝါဒ်ကောဠ
မှာ။ ။မု၊ဝိ၊ဖ၊သံ၊ ပြောလေပြန်။ ဘန်ဘန်ငရဲရွာ။ ။လူဖြစ်
ပြန်က၊ကပိလ၊ပုပ်လှကဲ့ပမာ။ ။ယစ်မျိုးသောက်က၊လူ့၊ဗာလ၊
ရှည်လှအပါယ်ရွာ။ ။အပါယ်ရွာမှာလွတ်ပြန်က၊ရူးရဲကြိမ်များ
စွာ။ ။ဤသို့ဆုံးမ၊ ဩဝါဒ၊ လိုက်ကြဘန်ခါခါ။ ။သီလယူ
ပြီး၊ပြောအားကြီး၊မှားကြီးမှားလေရာ။ ။ဆေးသောက် ကွမ်း
စား၊မရှောင်ရှား၊ လွန်ငြားဩဝါဒါ။ ။ခဏသီလ၊မစောင့်ရ၊
မချမှတ်လေပါ။ ။အရုဏ်တက်က၊ ထိုနေ့ကျ၊ ဗုဒ္ဓရက်ပိုင်း
မှာ။ ။တရက်မရ၊ မွန်းတည့်က၊ စောင့်ကြတဝက်သာ။ ။
ကျော်၍စောင့်က၊နေ့တိုင်မျှ၊ ရောက်ရန်ဗွာနာ။ ။ကခြင်းသီ
ခြင်း၊တီးမှုတ်ခြင်း၊မကင်းကြားကုန်ရာ။ ။မကြားလိုက၊ပဏ္ဍိ
တ၊ရှောင်ကြဝေးဝေးစွာ။ ။မျက်စိအာရုံ၊နားအာရုံ၊ စိတ်လုံမ

ခံရာ။ ။ ဥစ္စာသယန၊ ကိုယ်မာန၊ ချမှရိသေစွာ။ ။ ဇာတရူပ၊
 ဒသင်္ဂ၊ မြေစောင့်ကြပါ။ ။ အမြေစောင့်မှ၊ သမ္ပန္န၊ မုချချီးမွမ်း
 ရာ။ ။ မမြေမရ၊ ဒိဋ္ဌိမျှ၊ ငြင်းကြွမွေတာ။ ။ ငြင်းကြွတုံဘိ၊ ဆုံး
 မရှိ၊ သိလိမ့်နောင်ဗုဒ္ဓါ။ ။ ဗုတ္တိသပါ၊ ဘာဝနာ၊ နေ့ညအားထုတ်
 ပါ။ ။ ဘာဝနာတရား၊ လွန်ကြိုးစား၊ ပေါများနေတိုင်းသာ။ ။
 အဆုံးဘဝ၊ နိဗ္ဗာန၊ ရောက်ရမလွဲပါ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်မှ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၊
 နေထဝေဠုဝါ။ ။ အာနန္ဒာအား၊ သုတ်တရား၊ ဟောထားပေတ
 သာ။ ။ အနန္တရိယ၊ ပြုကာလ၊ ခံရစိမိမှာ။ ။ တရားစောင့်ကျ၊
 ထိုမိန်းမ၊ ဖျက်ထသူယုတ်မာ။ ။ ဗောဓိရုက္ခ၊ စေတိယ၊ ဖျက်
 ကစိမိမှာ။ ။ မုသာဝါဒ၊ ဝန်တိုက်၊ မတွေ့ရမေတ္တေယျာ။ ။
 လေ၊ မိဗ္ဗံ၊ နေ၊ လ၊ ဆဲရေးက၊ ဂူမငရဲမှာ။ ။ သီလစောင့်မှု၊ ဆဲ
 သောသူ၊ ထိုသူဂူမရာ။ ။ ဒါနဂုဏ၊ မသိကြ၊ ခံရမီးခဲမှာ။ ။
 ကြောင်၊ ဆိတ်၊ ကြက်၊ ချိုး၊ သတ်လူမျိုး၊ သိဇ္ဇိုက်ငရဲမှာ။ ။ ဆင်၊
 မြင်း၊ ကွဲ၊ နွား၊ ငှက်ငှက်များ၊ သတ်ငြားကာဠာမှာ။ ။ စာရင်းငြား
 ပါ၊ ကျွန်တုစွာ၊ ဆဲက၊ ဂူမရာ။ ။ သားသွီးက၊ မိဘစ၊ ဆဲကတ
 ကမ္ဘာ။ ။ တရားဟောပါ၊ ကျမ်းဆရာ၊ ဆဲကငါးကမ္ဘာ။ ။
 ဒုဿီလမှာ၊ ကျင့်ယုတ်မာ၊ ငရဲခြောက်ကမ္ဘာ။ ။ အရံတွင်းမှာ၊
 သစ်မြေပါ၊ သိမ်ကျောင်းဖျက်၊ ခံသတ္တာ။ ။ သေသောက်ပြီးမှ၊
 ဟောဓမ္မ၊ ခံရငရဲမှာ။ ။ တရားနာသူ၊ သေသောက်ဟူ၊ နည်းတူ
 ငရဲမှာ။ ။ ကာသပစ၊ ယခုကြ၊ ခံရပြိတ္တာသာ။ ။ ယူဇနာတ
 ရာ၊ လျှာဇိဝှာ၊ ဦးခေါင်းကိုးယူဇနာ။ ။ ကိုယ်ကားယူဇနာ၊
 ငါးဆယ်သာ၊ ခံရဒေါသကာ။ ။ ပြိတ္တာဘဝ၊ လွတ်ပြန်က၊ လူ
 ခွေး၊ ဘီလူး၊ အရူးဘန်ငါးရာ။ ။ ဆုံးဖြတ်တရား၊ တံစိုးစား၊ ခံ
 ငြားကိုးကမ္ဘာ။ ။ သာမဏေပါ၊ ဒုဿီလာ၊ လိရစ်မီးပမာ။ ။ မ
 စောင့်သီလ၊ ဆွမ်းစားက၊ မုချသံတွေသာ။ ။ ရေသောက်ပြန်
 က၊ တောက်လောင်ရ၊ ရေကသံရေသာ။ ။ အသီးစသာ၊ ရံ
 တွင်းမှာ၊ စားလူငရဲမှာ။ ။ ငရဲဘုံမှ၊ လွတ်ပြန်က၊ ခံရပြိတ္တာ
 မှာ။ ။ သေနာသန၊ ဝတ်ပျက်က၊ ရှင်ရဟန်းအပါယ်ရွာ။ ။

ကျောင်း သဃီကာ၊ ရုပ်တုမျှ။ ဖျက်ကခုန်ကမ္ဘာ။ ။စေတီ
 ကျောင်းမှာ၊လယ်လှူရာ၊သုံးစားဆွဲရှစ်ကမ္ဘာ။ ။ရွှေရောငွေပါ၊
 လှူသည့်ဟာ၊သုံးစားထိုနည်းသာ။ ။ဆွမ်းသဃီကာ၊ဦးစားက၊
 ပေတနိရယာ။ ။ရှင်ရဟန်းက၊မလုံ့လ၊ဓမ္မဝိနယာ။ ။ခုချီခံရ၊နိ
 ရယ၊ပေတမကင်းပါ။ ။ခုနစ်ထောင်သာ၊ကြိုက်တိုက်မှာ၊နှစ်
 ပေါင်းနိရယာ။ ။မိဘဆရာ၊ထောက်ပင့်ငှါ၊ ကင်းထသူယုတ်
 မာ။ ။မထောက်ပင့်က၊လူ့ဗာလ၊မတွေ့မေတ္တယျာ။ ။ပေ
 တသုတ်မှာ၊ဤနည်းလာ၊မှတ်ကြလူများစွာ။ ။သဃီာကိုဆဲ၊
 လူတင့်ရဲ၊ကျမြီဝီစိမှာ။ ။သူ့လင်ကိုခိုး၊မိန်းမဆိုး၊စောက်ထိုး
 အပါယ်ရှာ။ ။မယားခိုးက၊ယေကျ်းစ၊တကွမလွတ်သာ။ ။
 အခြေရှစ်ချောင်း၊တွင်း၌အောင်း၊ ရကြောင်းဘမ်းယူကာ။ ။
 သံကောက်ငါးမျှား၊အစာထား၊ထူးငြားတီကိုသာ။ ။အိုင်ထဲ
 နေငြား၊ထိုသည့်ငါး၊မျှား၍ယူသည်သာ။ ။ငါးရုံ၊ငါးခု၊တွေ
 တိုင်းယူ၊နင်မူမကောင်းပါ။ ။ငါးခုကုပ်ချိုး၊လူမိုက်မျိုး၊စေတံ
 ထိုးပါယ်လေးရှာ။ ။မိဃ်း၊နွေ၊ဆောင်းလ၊ဘားကိုချ၊မိုက်လှ
 သူယုတ်မာ။ ။တောင်ပို့ များစွာ။ သူယုတ်မာ။ တူးကြခြေကို
 သာ။ ။ယုန်လိုက်ထောင်တမ်း၊လူသရမ်း၊ဖြောင့်တန်းငရဲရှာ။ ။
 ခါချဉ်မလွတ်၊ပျားကိုဖွတ်၊မချွတ်ပါယ်လေးရှာ။ ။ပတပ်လည်း
 တူး၊ လူငရုး၊ကျင့်ထူးမိုက်လှစွာ။ ။သင်းကွပ်ကျွဲနွား၊လူမိုက်
 များ၊လေးပါးအပါယ်မှာ။ ။အလေးစဉ်းလဲ၊တောင်းစဉ်းလဲ။
 ကျမြီ ငရဲမှာ။ ။ကိုယ်ဘို့ကိုမူ၊ တင်းကြီးယူ၊ နင်မူမကောင်း
 ပါ။ ။သူတို့ကိုပေး၊တင်းကလေးနှင့်၊ ကျင့်ရေးတလွဲသာ။ ။
 ရှေ့နေရှေ့ရပ်၊လိုက်လာကြ၊ခံရငရဲမှာ။ ။မျက်စိနီရဲ၊အံသွား
 ခဲ၊မဲမဲကိုယ်အင်္ဂါ။ ။ကတိမ်းကသီ၊ကိုယ်အက်တို့၊လက်ကို
 ဆွဲငင်ကာ။ ။ဤသို့စသည်။ငရဲပြည်၊ရောက်မည်မထင်ပါ။ ။
 သည့်ပြင်တခါ၊မပြုပါ၊သာယာပြောလေကာ။ ။တခါကျင့်ဘူး၊
 လွှတ်ပါဘူး၊တထူးတောင်းပန်ရှာ။ ။လက်ပံမြစ်ဖူး၊ထက်စွာ
 စူး၊တက်ဘူးမငြင်းသာ။ ။မတက်နိုင်က၊လန်၍ကျ၊ ကိုက်ဆွ

သံခွေးသာ။ ။ ကိုက်သာကိုက်ဟဲ၊ ငမိုက်မဲ။ ဆွဲ၍ယူမည်သာ။ ။
လှိုက်နောက်မှ။ အကြံရ၊ မချမလွတ်ပါ။ ။ နိယံသံပေါက်။ အ
ဆုံးရောက်။ ပြီးမြောက်နိဗ္ဗိတာ။ ။

တိပိဋကသမ္မဟကျမ်း၌ တွင်ပြီး၏။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ထက်သန်စေခြင်းငှါ။
ပုခန်းကြီးမြို့-နေရင်းရှာ

တလိုင်းကုန်းဆရာတော်

ပြုစီရင်အပ်သော

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာပါဌ်နိဿယ။

ပါဠိဆရာ-ဦးဖြေကြီးကြပ်ပြင်ဆင်ပုံနှိပ်သည်။
၁၂၂-ခုပဌမဝါဆိုလ။

ရန်ကုန်မြို့။

၂၅-လမ်း၊ စာဆိုတန်း-တိုက်နံပါတ် ၁၃-၁၈။
ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်ဝိသုဒ္ဓိကထာပုံနှိပ်တိုက်။

1910.

ဒိဋ္ဌိသုဒ္ဓိကထာမာတိကာ။

ပုဒ်မ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
၁	စိတ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒုဋ္ဌာန်။	၄
၂	စေတသိက်	၄
၃	ရုပ်	၅
၄	နိဗ္ဗာန်	၆
၅	ကုသိုလ်	၁၁
၆	အကုသိုလ်	၁၃
၇	ဝိပါက်..... ..	၁၃
၈	ကြိယာ	၁၄
၉	စက္ခုဝိညာဉ်	၁၅
၁၀	သောတဝိညာဉ်	၁၆
၁၁	ဃာနဝိညာဉ်	၁၆
၁၂	ဇိဝှာဝိညာဉ်	၁၇
၁၃	ကာယဝိညာဉ်	၁၈
၁၄	သမ္ပုဋ္ဌိစိုင်း	၁၈
၁၅	သန္တိရဏ	၁၉
၁၆	ပဉ္စဒါရာဝဇ္ဇန်း	၂၀
၁၇	မနောဒါရာဝဇ္ဇန်း	၂၀
၁၈	ဟသိတုပ္ပါဒ်	၂၁
၁၉	ဖဿ	၂၃
၂၀	ဝေဒနာ	၂၃

ပုဒ်မ နံပါတ်	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
၂၁	သုခဝေဒနာ	၂၄
၂၂	ဒုက္ခဝေဒနာ	၂၅
၂၃	သောမနဿဝေဒနာ	၂၅
၂၄	ဒေါမနဿဝေဒနာ.....	၂၆
၂၅	ဥပေက္ခာဝေဒနာ	၂၇
၂၆	သညာ.....	၂၇
၂၇	စေတနာ	၂၈
၂၈	ဧကဂ္ဂတာ	၂၉
၂၉	ဇိဝိတိန္ဒြေ	၂၉
၃၀	မနုဿိကာရ	၃၀
၃၁	ဝိတက်	၃၁
၃၂	ဝိစာရ.....	၃၂
၃၃	အဓိမောက္ခ	၃၂
၃၄	ဝိရိယ	၃၃
၃၅	ဝီရိယ	၃၃
၃၆	ဆန္ဒ	၃၄
၃၇	မောဟ	၃၄
၃၈	အဟိရိက	၃၆
၃၉	အနောတ္တပ္ပ	၃၆
၄၀	ဥဒ္ဓိစ္စ	၃၇
၄၁	လောဘ	၃၈
၄၂	ဒိဋ္ဌိ	၃၈
၄၃	မာန	၃၉
၄၄	ဒေါသ.....	၄၁
၄၅	ဣဿာ.....	၄၂

ပုဒ်မ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။				မျက်နှာ နံပါတ်။
၄၆	မစ္ဆရိယ				၄၂
၄၇	ကုက္ကုဒ္ဓ				၄၃
၄၈	ထိန				၄၄
၄၉	မိဇ္ဇ				၄၄
၅၀	ပိပိကိစ္ဆာ				၄၅
၅၁	သဒ္ဓါ				၄၆
၅၂	သတိ				၄၈
၅၃	ဟိရိ				၄၉
၅၄	ဩတ္တပ္ပ				၅၀
၅၅	အလောဘ				၅၀
၅၆	အဒေါသ				၅၁
၅၇	အမောဟ				၅၃
၅၈	တဩမဇ္ဈတ္တတာ				၅၄
၅၉	ကာယပဿန္တိ				၅၅
၆၀	စိတ္တပဿန္တိ				၅၅
၆၁	ကာယလဟုတာ				၅၆
၆၂	စိတ္တလဟုတာ				၅၆
၆၃	ကာယမုဒုတာ				၅၇
၆၄	စိတ္တမုဒုတာ				၅၇
၆၅	ကာယကမ္မညတာ				၅၈
၆၆	စိတ္တကမ္မညတာ				၅၈
၆၇	ကာယပါရုညတာ				၅၉
၆၈	စိတ္တပါရုညတာ				၅၉
၆၉	ကာယုဇုကတာ				၆၀
၇၀	စိတ္တုဇုကတာ				၆၀

ပုဒ်မ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
၇၁	ဝိရုဏိ	၆၁
၇၂	သမ္မာဝါစာ	၆၂
၇၃	သမ္မာကမ္မန္တ	၆၃
၇၄	သမ္မာအာဇီဝ	၆၃
၇၅	ကရုဏာ	၆၄
၇၆	မုနိတာ	၆၅
၇၇	မေတ္တာ	၆၅
၇၈	ဥပေက္ခာ	၆၆
၇၉	ပညိန္ဒြိယ	၆၇
၈၀	မဟာဘုတ်	၆၈
၈၁	ပထဝီဓာတ်	၆၉
၈၂	အပေါဓာတ်	၆၉
၈၃	တေဇောဓာတ်	၇၀
၈၄	ဝါယောဓာတ်	၇၁
၈၅	ဥပါဒါရုပ်	၇၁
၈၆	စက္ခုပဿာဒ	၇၂
၈၇	သောတပဿာဒ	၇၄
၈၈	ဃာနပဿာဒ	၇၅
၈၉	ဇိဟ္ဋိပဿာဒ	၇၆
၉၀	ကာယပဿာဒ	၇၇
၉၁	ရူပါရုံ	၇၈
၉၂	သဒ္ဓါရုံ	၇၉
၉၃	ဝိညာရုံ	၈၀
၉၄	ရသာရုံ	၈၀
၉၅	ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ	၈၁

ပုဒ်မ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။				မျက်နှာ နံပါတ်။
၆၆	အုတ္တိဘော				၈၁
၆၇	ပုဏ္ဏော				၈၄
၆၈	ဟဒယဝတ္ထု				၈၅
၆၉	ဇိဝိတိန္ဒြေ				၈၆
၁၀၀	အာဟာရရုပ်				၈၆
၁၀၁	အာကာသဓာတ်				၈၇
၁၀၂	ကာယဝိညာတ်				၈၈
၁၀၃	ဝိစိဝိညာတ်				၈၉
၁၀၄	ရူပဿလဟုထာ				၈၉
၁၀၅	ရူပဿမုဒုထာ				၉၀
၁၀၆	ရူပဿကမ္မညာတာ				၉၁
၁၀၇	ဥပစယ....				၉၁
၁၀၈	သန္တတိ				၉၂
၁၀၉	ဇရုတာ				၉၂
၁၁၀	အနိစ္စတာ				၉၃
၁၁၁	ဇော				၉၄
၁၁၂	တဒါရုံ				၉၅
၁၁၃	ဘဝင်				၉၆
၁၁၄	ဓုတိ				၉၇
၁၁၅	ရုပ်ပဋိသန္ဓေ				၉၇
၁၁၆	ရုပ်ဘဝင်				၉၈
၁၁၇	ရုပ်ဓုတိ....				၉၈

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာပါဌ်နိဿယ။

နမောဓဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(က) ဝိသုဒ္ဓါဝိ ဒိဋ္ဌိ ယဿ တံ၊ သက္ကစ္စံ အဘိဝါဒိယ။
သမာသေန ကရောမဟံ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထနံ။ ။

ယဿဘဂဝတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝိသုဒ္ဓါဝိ ဝိသုဒ္ဓါဝေ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ အဘိဝံန္နာမိ-ဝိသေသတော ဝန္နာမိ၊ အထူးသဖြင့်ရှိခိုးပါ၏။ အဘိဝါဒိယ ဝိသေသတော ဝန္တော၊ အထူးသဖြင့်ရှိခိုးပြီး၍။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထနံ၊ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆိုရာဆိုကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် {ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာ} အမည်ရှိသောကျမ်းကို။ သမာသေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကရောမိ၊ ပြုပေတော့အံ့။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ မြတ်စွာဘုရားအား အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော အယူတော်သည်ရှိ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည်ရှိသေစွာရှိခိုးပါ၏။ ရှိခိုးပြီး၍ အယူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာအမည်ရှိသောကျမ်းကိုအကျဉ်းအားဖြင့်ပြုပေတော့အံ့ဟူလိုသော်။

(ခ) လက္ခဏာရသပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနဝသေ၊ နာမရူပပရိဂ္ဂဟောဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ။ ။လက္ခဏာရသပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနဝသေ၊ နာမရူပပရိဂ္ဂဟော၊ နာမ်ရုပ်တို့ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ အယူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းမည်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် နာမ်ရုပ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည် အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းမည်၏ဟုလိုသော။

(ဂ) တာနိစ လက္ခဏာဒိဋ္ဌိ။ ။သာမညံဝါ သဘာဝေါဝါ၊ ဓမ္မာနံလက္ခဏံ မတံ။ ကိစ္စံဝါ တဿ သမ္ပတ္တိ၊ ရသေတိ ပရိဒီပယေ။ ။ဖလံဝါပစ္စုပ္ပန်၊ မုပ္ပဋ္ဌာနနယောပိဝါ။ အာသန္နကာရဏံ ယန္တု၊ တံ ပဒဋ္ဌာနသညိတန္တိ ဂါထာဟိဥာယန္တိ။ ။စ၊ ဆက်၍ ဆိုပြီးအံ့။ တာနိ လက္ခဏာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုလက္ခဏာအစရှိသည်တို့ကို။ ဝါ၊ ထိုလက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်တို့ကို။ သာမညံဝါ။ ပ။ သညိတန္တိ၊ သညိတံဟုကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဥာယန္တိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဓမ္မာနံ၊ ပရမတ္ထတရားတို့၏။ သာမညံဝါ၊ အနိစ္စအစရှိသောသာမညကို၎င်း။ သဘာဝေါဝါ၊ အာရမ္မဏာဝိဇာနနအစရှိသောသဘောကို၎င်း။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာဟူ၍။ မတံ၊ သိအပ်၏။ တဿ၊ ထိုပရမတ္ထတရား၏။ ကိစ္စံဝါ၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းအစရှိသောကိစ္စကို၎င်း။ သမ္ပတ္တိဝါ၊ ဖြူစင်သည်၏အဖြစ်အစရှိသောပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း။ ရသေတိ၊ ရသဟူ၍။ ပရိဒီပယေ၊ ပြရာ၏။ ဖလံဝါ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးအစရှိသောအကျိုးသည်၎င်း။ ဥပဋ္ဌာန နယောပိဝါ၊ စေ့စပ်ခြင်းအစရှိသော ထင်သောအခြင်းအရာသည်၎င်း။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ တု၊ ထိုမှတပါး။ ယံ အာသန္နကာရဏံ၊ အကြင်နိုးစွာသောအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုနိုးစွာသောအကြောင်းကို။ ပဒဋ္ဌာနသညိတံ၊ ပဒဋ္ဌာန်ဟုမှတ်အပ်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရမတ္ထတရားတို့၏ အနိစ္စအစရှိသောသာမညကို၎င်း။ အာရမ္မဏာဝိဇာနနအစရှိသောသဘောကို၎င်း လက္ခဏာဟူ၍သိအပ်၏။ ။ထိုပရမတ္ထတရား၏ပြဋ္ဌာန်း

ခြင်းအစရှိသောကိစ္စကို၎င်း။ ဖြူစင်သည်၏အဖြစ် အစရှိသော ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း။ ရသဟူ၍သိရာ၏။ ။အလိုရှိအပ်သော အကျိုးအစရှိသောအကျိုးသည်၎င်း၊ စေ့စပ်ခြင်းအစရှိသောထင်သော အခြင်းအရာကို၎င်း ပစ္စုပ္ပန်ဟု သိအပ်၏။ ။ထိုမှတစ်ပါး။ အကြင်နိုးစွာသောအကြောင်းသည်ရှိ၏။ ထိုနိုးစွာသောအကြောင်းကိုပဒဋ္ဌာန်ဟုမှတ်အပ်၏ဟူလို။

(ဃ) တကြာယံယောဇနာ၊ ပရမတ္ထဓမ္မာနံ အနိစ္စာဒိသာမညံ ဝါအာရမ္မဏာဝိဇာနာဒိသာဘာဝေါဝါလက္ခဏံဣတိမတံ။ တဿ ပရမတ္ထဓမ္မဿပုဗ္ဗင်္ဂမာဒိကိစ္စံဝါဝေါဒါနဘာဝါဒိသမ္ပတ္တိသမ္ပဒါ ဝါရသောဣတိပရိဒီပယေ။ ဣဋ္ဌဝိပါကာဒိဖလံဝါ သန္ဓဟာနာဒိဥပဋ္ဌာနနယောဥပဋ္ဌာနာကာရောပိဝါပစ္စုပ္ပန်နာမ။ ယန္တု နာမရူပါဒိအာသန္နကာရဏံအတ္ထိ၊ တံပဒဋ္ဌာနသညိတံပဒဋ္ဌာနန္တိလက္ခဏန္တိ။ ။တတြိတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ပရမတ္ထဓမ္မာနံ၊ ပရမတ္ထတရားတို့၏။ အနိစ္စာဒိသာမညံဝါ၊ အနိစ္စအစရှိသောသာမညကို၎င်း။ အာရမ္မဏာဝိဇာနာဒိသာဘာဝေါဝါ၊ အာရုံကိုသိခြင်းအစရှိသောသဘောကို၎င်း။ လက္ခဏံဣတိ၊ လက္ခဏာဟူ၍။ မတံ၊ သိအပ်၏။ တဿပရမတ္ထဓမ္မဿ၊ ထိုပရမတ္ထတရား၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာဒိကိစ္စံ၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းအစရှိသောကိစ္စကို၎င်း။ ဝေါဒါနဘာဝါဒိသမ္ပတ္တိသမ္ပဒါဝါ၊ ဖြူစင်သည်၏ အဖြစ် အစရှိသော ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း။ ရသောတိ၊ ရသဟူ၍။ ပရိဒီပယေ၊ ပြရာ၏။ ဣဋ္ဌဝိပါကာဒိဖလံဝါ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးအစရှိသောအကျိုးကို၎င်း။ သန္ဓဟာနာဒိဥပဋ္ဌာနနယော ဥပဋ္ဌာနာကာရောပိဝါ၊ ရှေ့နော် စေ့စပ်ခြင်းအစရှိသော ထင်သော အခြင်းအရာသည်၎င်း။ ပစ္စုပ္ပန် နာမ၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ တု၊ ထိုမှတစ်ပါး။ နာမရူပါဒိ၊ နာမ်ရုပ်အစရှိသော။ ယံအာသန္နကာရဏံ၊ အကြင်နိုးစွာသောအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်အစရှိသောနိုးစွာသော အကြောင်းကို။ ပဒဋ္ဌာနသညိတံ၊ ပဒဋ္ဌာန်ဟုမှတ်အပ်၏။ ပဒဋ္ဌာ

နန္ဒိ၊ ပဒဋ္ဌာန်ဟူ၍။ လက္ခိတံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး
သည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူ၏။

၁-စိတ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ပရမတ္ထဓမ္မာစနာမစိတ္တံစေတသိကံရူပံနိဗ္ဗာနဉ္စာတိစတုဗ္ဗိဓာ
ဟောန္တိ။ တတ္ထစိတ္တံ အာရမ္မဏာဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ၊
ပုဗ္ဗာပရသန္ဓဟနပစ္စုပ္ပန်၊ နာမရူပပဒဋ္ဌာန်။ ။ စ၊ ဆက်၍ဆို
ဦးအံ့။ ပရမတ္ထဓမ္မာနာမ၊ ပရမတ္ထတရားတို့မည်သည်။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်
၎င်း။ စေတသိကဉ္စ၊ စေတသိက်၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်၎င်း။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊
နိဗ္ဗာန်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓာ၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
အာရမ္မဏာ ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ အာရုံကိုသိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။
ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ပုဗ္ဗာပရသန္ဓဟနပစ္စုပ္ပန်၊
ရှေ့နောက်စေ့စပ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ နာမရူပ
ပဒဋ္ဌာန်၊ နာမ်ရုပ်လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ပရမတ္ထတရားတို့သည်။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန် ဟူ၍
လေးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင်စိတ်သည်အာရုံကို
သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရှေ့နောက်စေ့စပ်
ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ နာမ်ရုပ်လျှင်နီးစွာသော
အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၂-စေတသိက်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

စေတသိကံစိတ္တနိသယိဘဘာဝလက္ခဏံ၊ အနုဂတိရသံ၊ သမ္ပ
ယောဂရသံဝါ၊ စိတ္တတောဝိသု အပ္ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ သမ္ပယုတ္တ
စိတ္တပဒဋ္ဌာန်။ ။ စေတသိကံ၊ စေတသိက်သည်။ စိတ္တနိသယိဘဘာ

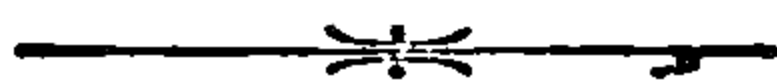
၀ လက္ခဏံ၊ စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အနုဂတိရသံ၊
စိတ်သို့အစဉ်လိုက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သမ္ပယော
ဂရသံ၊ စိတ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ္တတော၊ စိတ်မှ။ ဝိသု၊ အသီး
အခြား။ ဝါ၊ ကွေကွင်း၍။ အပ္ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ မဖြစ်ခြင်းလျှင်
ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ သမ္ပယုတ္တိစိတ္တပဒဋ္ဌာနံ၊ ယှဉ်ဘက်
ဖြစ်သော စိတ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ စေတသိက်သည်စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ စိတ်
သို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ်မှ
အသီးအခြား ကွေကွင်း၍ မဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအ
ရာရှိ၏။ ယှဉ်ဘက်ဖြစ်သောစိတ်လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ
၏ဟူလိုသော်။

၃-ရုပ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

ရူပံ ရူပနလက္ခဏံ၊ ဝိကိရဏရသံ၊ ဝိကိရဏံနာမ ဝိကိရဏေ
နဘိဇ္ဇနံ၊ အဗျာကတဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ အနာရမ္မဏဂ္ဂါဟပစ္စုပ္ပန်
နံဝါ၊ ကမ္မာဒိပဒဋ္ဌာနံ၊ သဟဇာတရူပပဒဋ္ဌာနံဝါ။ ။ ရုပ်
သည်။ ရူပနလက္ခဏံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိကိရဏ
ရသံ၊ ဖရိုဖရဲကြဲခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝိကိရဏံနာမ၊ ဖရိုဖရဲ ကြဲခြင်း
မည်သည်ကား။ ဝိကိရဏေ၊ ဖရိုဖရဲကြဲသဖြင့်။ ဘိဇ္ဇနံ၊ ပျက်စီး
ခြင်းပင်တည်း။ အဗျာကတဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ အဗျာကတ၏ အ
ဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်အ
ဖြစ်ဖြင့်မဟောကြားအပ်-ကုသိုလ်အကုသိုလ်မှတပါးသော တ
ရား၏ အဖြစ်ဖြင့်သာ ဟောကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်
သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အနာရမ္မဏဂ္ဂါဟပစ္စု
ပ္ပန်၊ အာရုံကို မယူခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာ ရှိ၏။
ကမ္မာဒိပဒဋ္ဌာနံ၊ ကံစသည်လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊
တနည်းကား။ သဟဇာတရူပပဒဋ္ဌာနံ၊ တကွဖြစ်သောရုပ်လျှင်

နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရုပ်သည်ဘောက်
ပြန်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဖရိဖရဲကြံခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဖရိဖရဲကြံခြင်း
မည်သည်ကားဖရိဖရဲကြံသဖြင့်ပျက်စီးခြင်းပင်တည်း။ အဗျာ
ကတ၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ အာရုံကိုမယူ
ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကံစသည်လျှင်နီးစွာသော
အကြောင်းရှိ၏။ တနည်း၊ တကွဖြစ်သောရုပ်လျှင်နီးစွာသောအ
ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၄-နိဗ္ဗာန်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

နိဗ္ဗာန်သန္တိ လက္ခဏံ၊ အတ္တတိရသံ၊ ရာဂါဒိနိမိတ္တဝိရဟပစ္စု
ပ္ပန်၊ နိပ္ပပစ္စုပ္ပန်ဝါ။ ။နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ သန္တိ လက္ခ
ဏံ၊ ဒုက္ခအပေါင်းမှငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အတ္တတိရသံ၊ မေ့
မလျှော့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရာဂါဒိနိမိတ္တဝိရဟပစ္စုပ္ပန်၊ ရာဂအစ
ရှိသောနိမိတ်မှကင်းခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊
တနည်းကား။ နိပ္ပပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သော
တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏မရှိသည်၏ အဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်း
အရာရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ နိဗ္ဗာန်သည်ဒုက္ခအပေါင်းမှငြိမ်း
ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ မေ့မလျှော့ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ရာဂ အစရှိ
သော နိမိတ်မှ ကင်းခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ တ
နည်း၊ သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏ မရှိ
သည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏ဟူလိုသော။

သံသာရံ ပပဇ္ဇေန္တိ ဝိတ္ထာရေန္တိ တိ ပပဇ္ဇာ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ
ယော။ ။ယောဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ သံသာရံ၊ သံသရာ
ကို။ ပပဇ္ဇေန္တိ ဝိတ္ထာရေန္တိ၊ ချဲ့ထွင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတဿာ၊ ထိုသို့
သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သောသတ္တိကြောင့်။ ဧကဓမ္မာ၊ ထိုတရား
တို့သည်။ ပပဇ္ဇာ၊ ပပဉ္စမည်ကုန်၏။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယော၊ တဏှာ၊
မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကို။ လက္ခဏံ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အ

ကြင်တရားတို့သည်သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်ကုန်၏။ ထိုကြောင့် ထိုတရားတို့သည်ပပဉ္စမည်ကုန်၏။ ပပဉ္စတို့ဟူသည်တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့ပင်တည်းဟူလို။

နတ္ထိပပဉ္စာတေဿာတိနိပ္ပပဉ္စံ၊ နိဗ္ဗာနံ။ ။ တေဿနိဗ္ဗာနဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အား။ ပပဉ္စာ၊ သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သောတဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ နိပ္ပပဉ္စံ၊ နိပ္ပပဉ္စမည်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုနိဗ္ဗာန်အား သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည် မရှိကုန်။ ထိုကြောင့် ထိုနိဗ္ဗာန်သည်နိပ္ပပဉ္စမည်၏။ နိပ္ပပဉ္စဟူသည်နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟူလို။

ဘာဝပ္ပဋ္ဌာနတ္တာပနနိပ္ပပဉ္စဘာဝေါ၊ သောဟိပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ ပဒဋ္ဌာနံနတ္ထိ၊ နိဗ္ဗာနဿအဟေတုကတ္တာ။ ။ ပန၊ ထိုသို့ပင်နိဗ္ဗာန်ကိုရအပ်သော်လည်း။ ဘာဝပ္ပဋ္ဌာနတ္တာ၊ ဘာဝပဋ္ဌာနပုဒ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိပ္ပပဉ္စဘာဝေါ သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သောတဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သော၊ ထိုသံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သောတဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏မရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်မည်၏။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်၏ပဒဋ္ဌာန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ အဘွဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အဟေတုကတ္တာ၊ အကြောင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသို့ပင် နိဗ္ဗာန်သည် နိပ္ပပဉ္စမည်သော်လည်း။ ဘာဝပဋ္ဌာနပုဒ်၏ အဖြစ်ကြောင့် သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သောတဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏မရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ဤအရာ၌နိပ္ပပဉ္စမည်၏။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ထိုသံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သောတဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏ မရှိသည်၏အဖြစ်သည် နိဗ္ဗာန်၏ ပစ္စုပဋ္ဌာန်မည်၏။ နိဗ္ဗာန်၏ ပဒဋ္ဌာန်သည်မရှိ။ အဘွဲ့ကြောင့် မရှိသနည်း။ နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်း ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဇေယျဝိဂ္ဂဟောနာမရူပေသုဒိဗ္ဗဒိဋ္ဌိနာမ။ ။ဇေယျဝိဂ္ဂဟော
နယောန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ပရိဂ္ဂဟော၊
သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ နာမရူပေသု၊ နာမ်ရုပ်တို့၌။ ဒိဗ္ဗဒိဋ္ဌိနာ
မ၊ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းမည်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကြင်အ
ကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သိမ်းဆည်းခြင်းသည် နာမ်ရုပ်
တို့၌အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းမည်၏ဟူလို။

ဗိတ္တစေတသိကနိဗ္ဗာနာနိဟိနာမံ။ အဝသေသံရူပံ။ ။ဟိ
ယန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဗိတ္တစေတသိကနိဗ္ဗာနာနိ၊ စိတ်၊ စေ
တသိက်၊ နိဗ္ဗာန်တို့သည်။ နာမံ၊ နာမ်မည်၏။ အဝသေသံ၊ ကြွင်း
သောတရားသည်။ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုစကား
သည်မှန်၏။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ နိဗ္ဗာန်တို့သည်နာမ်မည်၏။ ကြွင်း
သောတရားသည်ရုပ်မည်၏။ ဤသို့နာမ်ရုပ် ၂ ပါးကိုပိုင်းခြား၍
သိလေဟူလို။

နိဗ္ဗာနံသန္တိလက္ခဏန္တိဇ္ဇေ သန္တိသဘာဝေါယေဝ နိဗ္ဗာနံ
ဟောတိ၊ နစ သန္တိသဘာဝေါ အညော၊ နစ နိဗ္ဗာနံအညံ။ ။
နိဗ္ဗာနံသန္တိလက္ခဏန္တိဇ္ဇေ၊ နိဗ္ဗာနံသန္တိလက္ခဏံဟူသော ဤပါဌ်
၌။ သန္တိသဘာဝေါယေဝ၊ ဒုက္ခအပေါင်းမှ ငြိမ်းခြင်းသဘော
သည်သာလျှင်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ သန္တိသ
ဘာဝေါ၊ ဒုက္ခအပေါင်းမှ ငြိမ်းခြင်းသဘောသည်။ အညော၊ တ
ပါးသည်။ နစဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။
အညံ၊ တပါးသည်။ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ။အဓိပ္ပါယ်
ကား။ နိဗ္ဗာနံသန္တိလက္ခဏံ၊ ဟူသောပုဒ်၌ ဒုက္ခအပေါင်းမှ ငြိမ်း
ခြင်းသဘောသည်သာလျှင်နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ဒုက္ခအပေါင်းမှငြိမ်း
ခြင်းသဘောတခြား။ နိဗ္ဗာန်တခြားမဟုတ်ဟူလို။

တထာ ရူပံရူပနလက္ခဏန္တိ အာဒိသု။ ။ရူပံရူပနလက္ခဏ
န္တိအာဒိသု၊ ရူပံ ရူပနလက္ခဏံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌။ တ
ထာ၊ ထိုအတူတည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရူပံရူပနလက္ခဏံ၊ အ
စရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌၊ ယခင်နည်းအတူပင်ဟူလို။ ။အဓိပ္ပါယ်

အကျယ်ကား၊ ။ ရူပံရူပနုလက္ခဏံဟူသောပါဌ်၌ဘောက်ပြန်ခြင်းသဘောသည်ပင်ရုပ်မည်၏။ ဘောက်ပြန်ခြင်း သဘောတရား၊ ရုပ်တရားမဟုတ်။ စေတသိက်ံ ဗိတ္တနိသိတဘာဝလက္ခဏံဟူသောပါဌ်၌၊ စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်ခြင်းသဘောသည်ပင် စေတသိက်ံမည်၏။ စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်ခြင်းသဘောတရား၊ စေတသိက်ံတရားမဟုတ်။ ဗိတ္တံအာရမ္မဏာဝိဇာနနုလက္ခဏံဟူသော ပါဌ်၌၊ အာရုံကိုသိခြင်းသဘောသည်ပင် စိတ်မည်၏။ အာရုံကိုသိခြင်းသဘောတရား၊ စိတ်တရားမဟုတ်ဟူလို။

ဣတရထာဟိ ဧကသ္မိံပရမတ္ထဓမ္မေနေ ပရမတ္ထာသိယံ။ ။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဣတရထာ၊ ဤမှတပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ယူသည်ရှိသော်။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ ပရမတ္ထဓမ္မေ၊ ပရမတ္ထတရား၌။ နေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ပရမတ္ထာ၊ ပရမတ္ထတရားတို့သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နစဟောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဤမှတပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ယူသည်ရှိသော် တခုသော ပရမတ္ထတရား၌ နှစ်ခုကုန်သောပရမတ္ထတရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဤသို့ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်ဟူလို။

နိဗ္ဗာနံပုထုဇ္ဇနေဟိပစ္စက္ခတောနဇာနိတဗ္ဗံ၊ အနုမာနတော ဧဝဇာနိတဗ္ဗံ။ ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပုထုဇ္ဇနေဟိ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ နဇာနိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ အနုမာနတော၊ ဆသောအားဖြင့်သာလျှင်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ နိဗ္ဗာန်ကို ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မျက်မှောက်အားဖြင့်မသိအပ်။ ဆသောအားဖြင့်သာလျှင်သိအပ်၏ဟူလို။

တထာသေသာပရမတ္ထာပိ။ ။ တထာ၊ ထို့အတူ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ပရမတ္ထာပိ၊ ပရမတ္ထတရားတို့ကိုလည်း။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ နဇာနိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်ကုန်။ အနုမာနတော၊ ဆသောအားဖြင့်သာလျှင်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်

၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထို့အတူကြွင်းကုန်သော ပရမတ္ထတရားကိုလည်းမျက်မှောက်အားဖြင့် မသိအပ်ကုန်။ ဆသောအားဖြင့် သာလျှင်သိအပ်ကုန်၏ဟူလို။

ဗုဒ္ဓေနသာဝကေဟိဝိ ပစ္စက္ခတောဉာတောကထိတမုပနိဿာယကလျာဏပုထုဇ္ဇနာအနုမာနတော ဉာတောကထေန္တိ။ တထာဝိဘူတံ။ ။ဗုဒ္ဓေနပိ။ ဘုရားရှင်သည်၎င်း။ သာဝကေဟိဝိ။ သာဝကတို့သည်၎င်း။ ပစ္စက္ခတော။ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ ဉာတော။ သိ၍။ ကထိတံ။ ဟောပြောအပ်သောစကားတော်ကို။ ဉပနိဿာယ။ အမှီပြု၍။ ကလျာဏပုထုဇ္ဇနာ။ ကလျာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အနုမာနတော။ ဆသောအားဖြင့်။ ဉာတော။ သိ၍။ ကထေန္တိ။ ဟောပြောကုန်၏။ တထာဝိ။ ထိုသို့ဆသောအားဖြင့်သိ၍ ဟောပြောသော်လည်း။ ဘူတံ။ ဟုတ်မှန်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဘုရားရှင်တို့သည်၎င်း၊ သာဝကတို့သည်၎င်း မျက်မှောက်အားဖြင့်သိ၍ ဟောပြောအပ်သော စကားကို အမှီပြု၍ ကလျာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ဆသောအားဖြင့်သိ၍ ဟောပြောကုန်၏။ ထိုသို့ဆသောအားဖြင့်သိ၍ ဟောပြောသော်လည်းဟုတ်မှန်၏ဟူလို။

ယထာစက္ခမတာပုရိသေနရူပါရမ္မဏံပဿိတွာ ကထိတမုပနိဿာယအန္ဓာနံကထနံဘူတံ။ ။ကိမိဝ။ ဉပမာအဘယံကွသို့နည်းဟူမူကား။ စက္ခမတာ။ မျက်စိအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ပုရိသေန။ ယောက်ျားသည်။ ရူပါရမ္မဏံ။ ရူပါရုံကို။ ပဿိတွာ။ မြင်၍။ ကထိတံ။ ပြောဆိုအပ်သောစကားကို။ ဉပနိဿာယ။ အမှီပြု၍။ အန္ဓာနံ။ သူကန်းတို့၏။ ကထနံ။ ပြောဆိုခြင်းသည်။ တနည်း။ အန္ဓာနံ။ သူကန်းတို့သည်။ ကထနံ။ ပြောဆိုအပ်သောစကားသည်။ ဘူတံယထာ။ ဟုတ်မှန်သကဲ့သို့တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဉပမာအဘယံကွသို့နည်းဟူမူ။ မျက်စိအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော ယောက်ျားသည် ရူပါရုံကိုမြင်၍ ပြောဆိုအပ်သော စကားကို အမှီပြု၍သူကန်းတို့၏ပြောဆိုခြင်းသည်ဟုတ်မှန်သကဲ့သို့ဟုတ်မှန်၏ဟူလို။

ဣတိဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာယံ သာမညဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာနာမ။ ပဌမောပရိစ္ဆေဒေါ။ ။ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာယံ၊ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာအမည်ရှိသောကျမ်း၌။ သာမညဒိဋ္ဌိကထာနာမ၊ သာမညအားဖြင့် အယူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်းမည်သော။ ပဌမော၊ရှေးဦးစွာသော။ပရိစ္ဆေဒေါ၊အပိုင်းအခြားသည်။ ဣတိသမတ္တော၊ဤတွင်ပြီးပြီ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာ အမည် ရှိသော ကျမ်း၌ သာမညအားဖြင့် အယူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်းမည်သော ရှေးဦးစွာသောအပိုင်းအခြားသည်။ဤတွင်ပြီးပြီဟူလို။

၂-ဒုတိယပရိစ္ဆေဒ။

ဝိတ္တံဇာတိတော ကုသလံ အကုသလံ ဝိပါကံကြိယဉ္ဇာတိ စတုဗ္ဗိခံဟောတိ။ ။ဝိတ္တံ၊စိတ်သည်။ဇာတိတော၊ဇာတ်အားဖြင့်။ ကုသလဉ္ဇ၊ကုသိုလ်စိတ်၎င်း။ အကုသလဉ္ဇ၊အကုသိုလ်စိတ်၎င်း။ ဝိပါကဉ္ဇ၊ဝိပါကံစိတ်၎င်း။ကြိယဉ္ဇ၊ကြိယာစိတ်၎င်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ စတုဗ္ဗိခံ၊လေးပါးအပြားရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။စိတ်သည်ဇာတ်အားဖြင့် ကုသိုလ်စိတ်၊ အကုသိုလ်စိတ်၊ဝိပါကံစိတ်၊ကြိယာစိတ်ဟူ၍လေးပါးအပြားရှိ၏ဟူလို။

၅-ကုသိုလ်၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒုဋ္ဌာန်။

တတ္ထ ကုသလံ အနုဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏံ၊ အကုသလဝိဒ္ဓံ သနုရသံ၊ ဝေါဒါနဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ယောနိသောမနသိကာရ ပဒုဋ္ဌာန်။ ။တတ္ထ၊ထိုလေးပါးတို့တွင်။ကုသလံ၊ကုသိုလ်စိတ်သည်။ အနုဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏံ၊ အပြစ်မရှိခြင်း ကောင်းသော အ

ကျိုးပေးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အကုသလဝိဒ္ဓိသနရသံ၊ အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝေါဒါနဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြူစင်သည်၏ အဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ကုသိုလ်သည် အပြစ်မရှိခြင်းကောင်းသော အကျိုးကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဖြူစင်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

အထဝါ အနုဝဇ္ဇလက္ခဏံ၊ ဝေါဒါနဘာဝရသံ၊ ဣဋ္ဌဝိပါကပစ္စုပ္ပန်၊ ဣဋ္ဌဝိပါကံနာမ သုခဝိပါကဝိပစ္စနံ။ သုန္ဒရဝိပါကပဝတ္တာပနန္တိ ဝတ္တံဟောတိ။ ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ။ ။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်။ အနုဝဇ္ဇလက္ခဏံ၊ အပြစ်မရှိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝေါဒါနဘာဝရသံ၊ ဖြူစင်သည်၏ အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣဋ္ဌဝိပါကပစ္စုပ္ပန်၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဣဋ္ဌဝိပါကံနာမ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းမည်သည်ကား။ သုခဝိပါကဝိပစ္စနံ၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းပင်တည်း။ ဝါ၊ သည်။ ဣဋ္ဌဝိပါကံနာမ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း မည်၏။ သုခဝိပါကဝိပစ္စနံ၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းပင်တည်း။ သုန္ဒရဝိပါကပဝတ္တာပနံ၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းပင်တည်း။ ဣတိ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်သည်။ ဝါ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝတ္တံ ဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ တနည်းကား။ ကုသိုလ်စိတ်သည် အပြစ်မရှိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဖြူစင်သည်၏ အ

ဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ။အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကိုဖြစ် စေခြင်းမည်သည်ကား။ ကောင်းသော အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း ပင်တည်း။ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အ ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၆-အကုသိုလ်၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

အကုသလံ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏံ၊ အနတ္ထဇနနရသံ၊ သံကိလေသပစ္စုပ္ပန်၊အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာန်။ ။ အကုသလံ၊အကုသိုလ်စိတ်သည်။ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏံ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်း မကောင်းသော အကျိုးကို ပေးခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။အနတ္ထဇနနရသံ၊ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ ၏။ သံကိလေသပစ္စုပ္ပန်၊ ညစ်နွမ်းသည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင် သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာန်၊ မ သင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကုသိုလ်စိတ်သည်အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်း မ ကောင်းသော အကျိုးကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ညစ်နွမ်းသည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သော အ ခြင်းအရာရှိ၏။ မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အ ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၇-ဝိပါက်၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ဝိပါကံဝိပစ္စနလက္ခဏံ၊ဝိပစ္စနံနာမပရိပါကော။ကုသလသကု သလကမ္မာနံဖလဘာဝေနပဝတ္တနံ။ ဒဿနာဒိရသံ၊ အဗျာကတ ဘဝပစ္စုပ္ပန်၊ကုသလသကုသလပဒဋ္ဌာန်။ ။ဝိပါကံ၊ဝိပါက် စိတ်သည်။ဝိပစ္စနလက္ခဏာရသံ၊ကုသိုလ်ကံ၊အကုသိုလ်ကံတို့၏

အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝိပဇ္ဇနံနာမ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမည်သည်ကား။ ပရိပါကော၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏အကျိုး၏အဖြစ်သို့ရောက်သောအားဖြင့် ရင့်ခြင်းပင်တည်း။ ကုသလာကုသလကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဖလဘာဝေန၊ အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္ထနံ၊ ဖြစ်ခြင်းပင်တည်း။ ဒဿနာဒိရသံ၊ မြင်ခြင်းအစရှိသောကိစ္စရှိ၏။ အဗျာကတဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ အဗျာကတအဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့် မဟောကြားအပ် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်မှတစ်ပါးသောတရား၏ အဖြစ်ဖြင့်သာ မဟောကြားအပ်သည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ကုသလာကုသလပဒဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံလျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ «အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိပါကံစိတ်သည်။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ «ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်း မည်သည်ကား။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏အကျိုး၏အဖြစ်သို့ ရောက်သောအားဖြင့် ရင့်ခြင်းပင်တည်း။ မြင်ခြင်းအစရှိသောကိစ္စရှိ၏။ အဗျာကတအဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

ဂ-ကြိယာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

ကြိယံကရဏမတ္တလက္ခဏံ၊ အာဝဇ္ဇနာဒိရသံ၊ အဗျာကတဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ဘဝဂုံပစ္ဆေဒါဒိစေဝ နိရာနုသယသန္တာနုပ္ပ ပဒဋ္ဌာနံ။ «ကြိယံ၊ ကြိယာစိတ်သည်။ ကရဏမတ္တလက္ခဏံ၊ ပြုကာမျှလျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ အာဝဇ္ဇနာဒိရသံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းအစရှိသောကိစ္စရှိ၏။ အဗျာကတဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ အဗျာကတ၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၏

အဖြစ်ဖြင့် မဟောကြားအပ်-ကုသိုလ်, အကုသိုလ်မှတစ်ပါးသော
တရား၏အဖြစ်ဖြင့်သာ ဟောကြားအပ်သည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်
သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဘဝဂိုပဇ္ဈဒါဒိဋ္ဌိဝေဝ၊ ဘဝင်၏ ပြတ်
ခြင်းအစရှိသည်သည်၎င်း။ နိရာနုသယသန္တာနန္တ၊ အနုသယကင်း
သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်သည်၎င်း။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ ပဒဋ္ဌာန်
မည်၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကြိယာစိတ်သည်ပြုကာမျှလျှင်လက္ခ
ဏာရှိ၏။ နှလုံးသွင်းခြင်းအစရှိသောကိစ္စရှိ၏။ အဗျာကတ၏အ
ဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဘဝင်၏ပြတ်ခြင်း အစရှိ
သည်သည်၎င်း။ အနုသယကင်းသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် သန္တာန်
သည်၎င်း။ ပဒဋ္ဌာန်မည်၏ဟူလို။

၆-စက္ခုဝိညာဉ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝိပါကေသုစက္ခုဝိညာဉ်စက္ခုသန္တိသိတရူပဝိဇာနနလက္ခ
ဏံ၊ ရူပမတ္တာရမ္ပဏဂ္ဂါဟရသံ၊ ရူပါဘိရုခဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ရူပါ
ရမ္ပဏာယကြိယမနောဓာတုယာအပဂမနပဒဋ္ဌာနံ၊ အပဂမနံနာ
မနိရောဓော။ ။ ဝိပါကေသု၊ ဝိပါကံစိတ်တို့တွင်။ စက္ခုဝိညာဉ်၊
စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ စက္ခုသန္တိသိတရူပဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ စက္ခု
ဝတ္ထုကိုမှီ၍ရူပါရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရူပမတ္တာရမ္ပဏဂ္ဂါ
ဟရသံ၊ ရူပါရုံမျှသာလျှင်ဖြစ်သောအာရုံကိုယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရူ
ပါဘိရုခဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ရူပါရုံသို့ရှေးရှုသည့်အဖြစ်လျှင် ထင်
သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ရူပါရမ္ပဏာယ၊ ရူပါရုံလျှင်အာရုံရှိသော။
ကြိယမနောဓာတုယာ၊ ကြိယာမနောဓာတ်၏။ အပဂမနပဒဋ္ဌာ
နံ၊ ချုပ်ခြင်းလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ အပဂမနံနာမ၊ အပ
ဂမနမည်သည်ကား။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းပင်တည်း။ ။ အ
ဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိပါကံစိတ်တို့တွင်စက္ခုဝိညာဉ်သည် စက္ခုဝတ္ထု
ကိုမှီ၍ ရူပါရုံကို သိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ရူပါရုံမျှသာလျှင် ဖြစ်
သောအာရုံကိုယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရူပါရုံသို့ရှေးရှုသည့်အဖြစ်လျှင်

ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ရူပါရုံလျှင်အာရုံရှိသော ကြိယာမ
နောဓာတ်၏ချုပ်ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အပ
ဂမနမည်သည်ကားချုပ်ခြင်းပင်တည်း။

၁၀-သောတဝိညာဉ်၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

သောတဝိညာဉ် သောတနိဿိတ-သဒ္ဓဝိဇာနန-လက္ခဏံ၊
သဒ္ဓမတ္တာရမ္မဏဂ္ဂါဟရသံ၊ သဒ္ဓါဘိမုခဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ သဒ္ဓါ
ရမ္မဏာယကြိယမနောဓာတုယာအပဂမနပဒဋ္ဌာန်။ ။သောတ
ဝိညာဉ်၊ သောတဝိညာဉ်သည်။ သောတနိဿိတသဒ္ဓဝိဇာနန
လက္ခဏံ၊ သောတဝတ္ထုကိုမှီ၍သဒ္ဓါရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။
သဒ္ဓမတ္တာရမ္မဏဂ္ဂါဟရသံ၊ သဒ္ဓါရုံမျှသာလျှင်ဖြစ်သောအာရုံကို
ယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သဒ္ဓါဘိမုခဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ သဒ္ဓါရုံသို့ရှေးရှု
သည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သဒ္ဓါရမ္မဏာ
ယ၊ သဒ္ဓါရုံလျှင်အာရုံရှိသော။ ကြိယမနောဓာတုယာ၊ ကြိယာမ
နောဓာတ်၏။ အပဂမနပဒဋ္ဌာန်၊ ချုပ်ခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အ
ကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ သောတဝိညာဉ်သည် သော
တဝတ္ထုကိုမှီ၍ သဒ္ဓါရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သဒ္ဓါရုံမျှသာ
လျှင်ဖြစ်သောအာရုံကိုယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သဒ္ဓါရုံသို့ရှေးရှုသည်၏
အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သဒ္ဓါရုံလျှင်အာရုံရှိသော
ကြိယာမနောဓာတ်၏ချုပ်ခြင်းလျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏
ဟူလို။

၁၁-ဃာနဝိညာဉ်၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ဃာနဝိညာဉ်ဃာနနိဿိတဂန္ဓဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ဂန္ဓမတ္တာ
ရမ္မဏဂ္ဂါဟရသံ၊ ဂန္ဓာဘိမုခဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ဂန္ဓာရမ္မဏာယ
ကြိယမနောဓာတုယာအပဂမနပဒဋ္ဌာန်။ ။ဃာဏဝိညာဉ်၊

ဃာနဝိညာဉ်သည်။ ဃာနနိဿိတဂန္ဓဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ဃာန
ဝတ္ထုကိုမှီ၍ဂန္ဓာရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဂန္ဓမတ္တာရမ္မဏဂ္ဂါ
ဟရသံ၊ ဂန္ဓာရုံမျှသာလျှင်ဖြစ်သောအာရုံကို ယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။
ဂန္ဓာဘိမုခဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ဂန္ဓာရုံသို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်လျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဂန္ဓာရမ္မဏာယ၊ ဂန္ဓာရုံလျှင်အာရုံရှိ
သော။ ကြိယမနောဓာတုယ၊ ကြိယာမနောဓာတ်၏။ အပဂမန
ပဒဋ္ဌာနံ၊ ချုပ်ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ဃာနဝိညာဉ်သည် ဃာနဝတ္ထုကို မှီ၍ ဂန္ဓာရုံကို သိခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ဂန္ဓာရုံမျှသာလျှင်ဖြစ်သောအာရုံကိုယူခြင်းကိစ္စ
ရှိ၏။ ဂန္ဓာရုံသို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ
၏။ ဂန္ဓာရုံလျှင်အာရုံရှိသောကြိယာမနောဓာတ်၏ချုပ်ခြင်းလျှင်
နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၂ - ဇိတ္တဝိညာဉ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

ဇိတ္တဝိညာဉ်၏ဇိတ္တနိဿိတရသဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ရသမတ္တာ
ရမ္မဏဂ္ဂါဟရသံ၊ ရသာဘိမုခဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ရသာရမ္မဏာ
ယကြိယမနောဓာတုယ၊ အပဂမနပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ဇိတ္တဝိညာဉ်။
ဇိတ္တဝိညာဉ်သည်။ ဇိတ္တနိဿိတရသဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ဇိတ္တဝတ္ထု
ကိုမှီ၍ရသာရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရသမတ္တာရမ္မဏဂ္ဂါဟ
ရသံ၊ ရသာရုံမျှသာလျှင် ဖြစ်သော အာရုံကိုယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရ
သာဘိမုခဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ရသာရုံသို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်လျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ရသာရမ္မဏာယ၊ ရသာရုံလျှင်အာရုံ
ရှိသော။ ကြိယမနောဓာတုယ၊ ကြိယာမနောဓာတ်၏။ အပဂမန
ပဒဋ္ဌာနံ၊ ချုပ်ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ဇိတ္တဝိညာဉ်သည် ဇိတ္တဝတ္ထုကိုမှီ၍ ရသာရုံကို သိခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ရသာရုံမျှသာလျှင်ဖြစ်သောအာရုံကိုယူခြင်းကိစ္စ
ရှိ၏။ ရသာရုံသို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ

၏။ရသာရုံလျှင်အာရုံရှိသောကြိယာမနောဓာတ်၏ချုပ်ခြင်းလျှင်
နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၃-ကာယဝိညာဉ်၏လက္ခဏာ၊ရသာ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ကာယဝိညာဏံ ကာယနိဿိတဖေါဠဗ္ဗ ဝိဇာနန-လက္ခဏံ၊
ဖေါဠဗ္ဗမတ္တာရမ္ပဏဂ္ဂါဟရသံ၊ဖေါဠဗ္ဗဘိရုဓဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊
ဖေါဠဗ္ဗရမ္ပဏာယကြိယမနောဓာတုယာအပဂမနပဒဋ္ဌာန်။ ။
ကာယဝိညာဏံ၊ ကာယဝိညာဉ်သည်။ ကာယနိဿိတဖေါဠဗ္ဗ
ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ကာယဝတ္ထုကိုမှီ၍ဖေါဠဗ္ဗာရုံကိုသိခြင်းလက္ခ
ဏာရှိ၏။ဖေါဠဗ္ဗမတ္တာရမ္ပဏဂ္ဂါဟရသံ၊ ဖေါဠဗ္ဗာရုံမျှသာလျှင်
ဖြစ်သောအာရုံကို ယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဖေါဠဗ္ဗဘိရုဓဘာဝပစ္စု
ပ္ပန်၊ဖေါဠဗ္ဗာရုံသို့ရှေးရှုသည်၏ အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်း
အရာရှိ၏။ ဖေါဠဗ္ဗရမ္ပဏာယ၊ ဖေါဠဗ္ဗာရုံလျှင် အာရုံရှိသော။
ကြိယမနောဓာတုယာ၊ ကြိယာမနောဓာတ်၏။အပဂမနပဒဋ္ဌာန်၊
ချုပ်ခြင်းလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။
ကာယဝိညာဉ်သည် ကာယဝတ္ထုကိုမှီ၍ ဖေါဠဗ္ဗာရုံကိုသိခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ဖေါဠဗ္ဗာရုံမျှသာလျှင်ဖြစ်သောအာရုံကိုယူခြင်း
ကိစ္စရှိ၏။ ဖေါဠဗ္ဗာရုံသို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအ
ခြင်းအရာရှိ၏။ ဖေါဠဗ္ဗာရုံလျှင်အာရုံရှိသောကြိယာမနောဓာတ်
၏ချုပ်ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၄-သမ္ပဒိန္နိန္ဒြန်း၏လက္ခဏာ၊ရသာ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

သမ္ပဒိန္နိန္ဒြန်းစက္ခုဝိညာဏာဒိနမနန္တရံ၊ပါဒိဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ရူ
ပါဒိသမ္ပဒိန္နိန္ဒြန်းရသံ၊ရူပါဒိသမ္ပဒိန္နိန္ဒြန်းကောရေနပဝတ္ထနပစ္စုပ္ပန်၊
ပစ္စုပ္ပန်ကာလအပဂမနပဒဋ္ဌာန်။ ။သမ္ပဒိန္နိန္ဒြန်း၊သမ္ပဒိန္နိန္ဒြန်းစိတ်
သည်။စက္ခုဝိညာဏာဒိနံ၊စက္ခုဝိညာဉ်စသည်တို့၏။အနန္တရံ။ အ

ခြားမဲ့၌။ ရူပါဒိဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရူပါဒိသမ္ပုဒ်န္တနရသံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ကိုခံခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရူပါဒိသမ္ပုဒ်န္တနာကာရေန၊ ရူပါရုံစသည်တို့ကိုခံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပဉ္စဝိညာဏာနံ၊ ပဉ္စဝိညာဉ်တို့၏။ အပဂမနပဒဋ္ဌာနံ၊ ချုပ်ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သမ္ပုဒ်န္တနံ၊ ဖိတ်သည်စက္ခုဝိညာဉ်စသည်တို့၏ အခြားမဲ့၌ ရူပါရုံစသည်တို့ကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရူပါရုံစသည်တို့ကိုခံခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရူပါရုံစသည်တို့ကိုခံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပဉ္စဝိညာဉ်တို့၏ချုပ်ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၅-သန္တိရဏ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

သန္တိရဏံ ဆဋ္ဌာရမ္မဏာဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ သန္တိရဏ ရသံ၊ သန္တိရဏာဒိအာကာရေန ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဟဒယဝတ္ထု ပဒဋ္ဌာနံ။ ။ သန္တိရဏံ၊ သန္တိရဏာဖိတ်သည်။ ဆဋ္ဌာရမ္မဏာဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ခြေံပါ၊ သောအာရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သန္တိရဏရသံ၊ ရံစမ်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သန္တိရဏာကာရေန၊ ရံစမ်းသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ပဝတ္တန ပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ၊ ဟဒယဝတ္ထုလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သန္တိရဏာဖိတ်သည် ခြေံပါးသောအာရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရံစမ်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရံစမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်း အရာရှိ၏။ ဟဒယ ဝတ္ထုလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၆-ပဉ္စဒ္ဓါရာဇဝဇ္ဇန်း၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

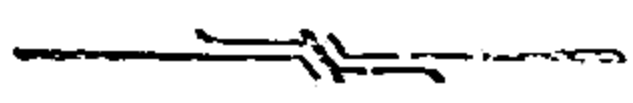
ကြိယေသုစပဉ္စဒ္ဓါရာဇဝဇ္ဇနံ စက္ခုဝိညာဏာဒိနံ ပုရေရူပါဒိဝိ
ဇာနနလက္ခဏံ၊ အာဝဇ္ဇနရသံ၊ ရူပါဒိအဘိဓမ္မာဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊
ဘဝင်္ဂဿဥပဇ္ဈိန္ဒနပဒဋ္ဌာန်။ ။ ကြိယေသုစ၊ ကြိယာဝိတ်တို့တွင်
လည်း။ ပဉ္စဒ္ဓါရာဇဝဇ္ဇနံ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရာဇဝဇ္ဇန်းစိတ်သည်။ စက္ခုဝိညာဏာ
ဒိနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏။ ပုရေ၊ ဂြေဟ်။ ရူပါဒိဝိဇာနန
လက္ခဏံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အာဝဇ္ဇနရ
သံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရူပါဒိအဘိဓမ္မာဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ရူ
ပါရုံစသည်တို့သို့ဂြေဟ်သည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်းအ
ရာရှိ၏။ ဘဝင်္ဂဿ၊ ဘဝင်၏။ ဥပဇ္ဈိန္ဒနပဒဋ္ဌာန်၊ ပြတ်ခြင်းလျှင်နီး
စွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကြိယာဝိတ်တို့
တွင် ပဉ္စဒ္ဓါရာဇဝဇ္ဇန်း စိတ်သည် စက္ခုဝိညာဉ် အစရှိသည်တို့၏
ဂြေဟ် ရူပါရုံစသည်တို့ကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ နှလုံးသွင်းခြင်း
ကိစ္စရှိ၏။ ရူပါရုံစသည်တို့သို့ ဂြေဟ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်
သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဘဝင်၏ပြတ်ခြင်းလျှင် နီးစွာသော အ
ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၇-မနောဒ္ဓါရာဇဝဇ္ဇန်း၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

မနောဒ္ဓါရာဇဝဇ္ဇနံ ကာမမဟဂ္ဂတလောကုတ္တရပညတ္တိဝသေန
သဗ္ဗသဋ္ဌာရမ္မဏာဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရမနောဒ္ဓါရေသု ဝေါဋ္ဌ
ဗ္ဗနာဝဇ္ဇနရသံ၊ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနာဝဇ္ဇနာကာရေနပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ အ
ဟေတုကမ္မိပါကမနောဝိညာဏဓာတုဘဝင်္ဂါနံ အညတရာပဂ
မနပဒဋ္ဌာန်။ ။ မနောဒ္ဓါရာဇဝဇ္ဇနံ၊ မနောဒ္ဓါရာဇဝဇ္ဇန်း စိတ်သည်။
ကာမမဟဂ္ဂတလောကုတ္တရပညတ္တိဝသေန၊ ကာမ၊ မဟဂ္ဂုတ်၊
လောကုတ္တရာ၊ ပညတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗသဋ္ဌာရမ္မဏာဝိ
ဇာနနလက္ခဏံ၊ အလုံးစုံသောခြောက်ပါးသောအာရုံကိုသိခြင်း

လက္ခဏာရှိ၏။ ပဉ္စဒ္ဓါရမနောဒ္ဓါရေသု၊ ပဉ္စဒ္ဓါရမနောဒ္ဓါရတို့၌။
 ဝေါဠုပ္ပနာဝဇ္ဇနရသံ၊ ဖြတ်ခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝေါဠုပ္ပ
 နာဝဇ္ဇနာကာရေန၊ ဖြတ်သောအခြင်းအရာ၊ နှလုံးသွင်းသော အ
 ခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော
 အခြင်းအရာရှိ၏။ အဟေတုကဗ်ပါက မနောဝိညာဏဓာတု ဘ
 ဝင်္ဂါနံ၊ အဟိတ်ဝိပါက မနောဝိညာဏဓာတ် ဘဝင်တို့တွင်။ အ
 ညတရာပကမန ပဒဋ္ဌာနံ၊ တပါးပါး၏ချုပ်ခြင်းလျှင် နီးစွာသော
 အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ မနောဒ္ဓါရဝဇ္ဇနးဗိတ်သညံ
 ကာမ၊ မဟဂ္ဂုတ်၊ လောကုတ္တရာ၊ ပညတ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်အ
 လုံးစုံသော ခြောက်ပါးသော အာရုံကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပဉ္စ
 ဒ္ဓါရမနောဒ္ဓါရတို့၌ ဖြတ်ခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဖြတ်သော
 အခြင်းအရာ၊ နှလုံးသွင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း
 လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ အဟိတ်ဝိပါက မနောဝိညာဏ
 ဓာတ် ဘဝင်တို့တွင် တပါးပါး၏ချုပ်ခြင်းလျှင် နီးစွာသော အ
 ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၈-ဟသိတုပ္ပါဒ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

ဟသိတုပ္ပါဒ်မိတ္တံကာမဆဋ္ဌာရမ္မဏာဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ အနော
 ဋ္ဌာရိကေသုဟသနုပ္ပါဒ်ရသံ၊ ဟာသနုပ္ပါဒ်နာကာရေန ပဝတ္တန
 ပစ္စုပ္ပန်၊ နိရာနုသယသန္တာနပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ဟသိတုပ္ပါဒ်မိတ္တံ၊ ဟ
 သိတုပ္ပါဒ်ဗိတ်သညံ။ ကာမဆဋ္ဌာရမ္မဏာဝိဇာနနလက္ခဏံ ၊ ကာမ
 ဖြစ်သော ခြောက်ပါးသော အာရုံကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အ
 နောဋ္ဌာရိကေသု၊ မရန့်ရင်းကုန်၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော အရိုးဆက်
 ပြိတ္တာ အစရှိသော အာရုံတို့၌။ ဟာသနုပ္ပါဒ်ရသံ၊ ပြုံး၊ ရှင်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ဟာသနုပ္ပါဒ်နာကာရေန၊ ပြုံး၊ ရှင်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ခြင်း
 လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ နိရာနုသယသန္တာနပဒဋ္ဌာနံ၊ အ

နုသယကင်းသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ဟာသိတုပ္ပါဒ်စိတ်သည်ကာ မဖြစ်သောခြေခံပါးသော အာရုံကိုသိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။မရုန့် ရင်းကုန်၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော အရိုးဆက်ပြိတ္တာ အစရှိသောအာ ရုံတို့၌ပြုံးရွှင်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ပြုံးရွှင်ခြင်းကိုဖြစ် စေသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်း အရာရှိ၏။အနုသယကင်းသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူသို။

ဧဝံပရိဂ္ဂဟောစိတ္တဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ။ ။ဧဝံယထာဝုတ္တနယေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်း ဆည်းခြင်းသည်။စိတ္တ၊စိတ်၌။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ၊အယူ၏စင်ကြယ် ခြင်းမည်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကြင်ကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သိမ်းဆည်းခြင်းသည် စိတ်၌အယူ၏ စင်ကြယ်ခြင်း မည်၏ဟူသို။

ဣတိဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာယံ စိတ္တဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာနာမဒုတိယော ပရိစ္ဆေဒေါ။ ။ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာယံ၊အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆို ရာဆိုကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာအမည်ရှိသော ကျမ်း၌။ စိတ္တဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာနာမ၊ စိတ်၌အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်း ကို ဆိုရာဆိုကြောင်း မည်သော။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့် ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်း အခြားသည်။ ဣတိသ မတ္တော၊ဤတွင်ပြီးပြီ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်း ကိုဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာအမည်ရှိ သောကျမ်း၌ စိတ်၌ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်း မည်သောနှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောအပိုင်းအခြားသည် ဤတွင်ပြီးပြီဟူသို။

၃-တတိယပရိစ္ဆေဒ။

၁၉-ဗဿဇဏိလက္ခဏာ၊ ရဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏောသုဖဿော အာရမ္မဏော ဗုဒ္ဓနုလက္ခဏော၊ အာရမ္မဏောသံဃာနုရဿော၊ စိတ္တဝတ္ထု၊ အာရမ္မဏာသန္နိပါတပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဝေဒနာပစ္စုပ္ပန်နောဝါ၊ အာပါတဂတဝိသယပဒဋ္ဌာနော။ ။ သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏောသု၊ သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏစေတသိက်တို့တွင်။ ဖဿော၊ ဖဿစေတသိက်သည်။ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌။ ဗုဒ္ဓနုလက္ခဏော၊ တွေ့ထိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌။ သံဃာနုရဿော၊ ထိခိုက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ္တဝတ္ထု၊ အာရမ္မဏာသန္နိပါတပစ္စုပ္ပန်နော၊ စိတ်၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံတို့၏စုဝေးခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝေဒနာပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဝေဒနာဖြစ်ခြင်းလျှင်အကျိုးရှိ၏။ အာပါတဂတဝိသယပဒဋ္ဌာနော၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သောအာရုံလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏစေတသိက်တို့တွင် ဖဿစေတသိက်သည်အာရုံ၌ တွေ့ထိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အာရုံ၌ထိခိုက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ်၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံတို့၏စုဝေးခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ တနည်း၊ ဝေဒနာဖြစ်ခြင်းလျှင်အကျိုးရှိ၏။ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သောအာရုံလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၂၀-ဝေဒနာဇဏိလက္ခဏာ၊ ရဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝေဒနာ ဝေဒယိတလက္ခဏာ၊ အနုဘဝနရဿ၊ သုခဒုက္ခ၊ ပေက္ခာဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဖဿပဒဋ္ဌာနော။ ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဝေဒယိတလက္ခဏာ၊ ခံစားသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အနုဘဝနရဿ၊ ခံစားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သုခဒုက္ခ၊ ပေက္ခာဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော၊ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏

အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဖဿပဒဋ္ဌာနာ၊ ဖဿ
လျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝေဒနာ
သည်ခံစားသောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ခံစားခြင်းကိစ္စ
ရှိ၏။ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အဖြစ်လျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဖဿလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ
၏ဟူလို။

၂၁-သုခဝေဒနာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

သာဝေဒနိန္ဒြိယဘောဒေနသုခံဒုက္ခံသောမနဿံဒေါမနဿံဥ
ပေက္ခာစာတိပဉ္စဝိဓာဟောတိ။ တာသုသုခံ ဣဋ္ဌဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနုဘဝန
လက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ္တာနံဥပဗြူဟနရသံ၊ ကာယိကအဿာဒပစ္စု
ပ္ပန်၊ ကာယိန္ဒြိယပဒဋ္ဌာနံ။ ။ သာ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ ဝေဒနိန္ဒြိ
ယဘောဒေန၊ ဝေဒနိန္ဒြိယအပြားအားဖြင့်။ သုခဉ္စ၊ သုခဝေဒနာ၎င်း။
ဒုက္ခဉ္စ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၎င်း။ သောမနဿဉ္စ၊ သောမနဿဝေဒနာ
၎င်း။ ဒေါမနဿဉ္စ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာ၎င်း။ ဥပေက္ခာစ၊ ဥပေက္ခာ
ဝေဒနာ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဝိဓ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ တာသု၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ဣဋ္ဌ
ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနုဘဝနလက္ခဏံ၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သောဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ခံစားခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ ဥပဗြူဟန
ရသံ၊ ပွားစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယိကအဿာဒပစ္စုပ္ပန်၊ ကာ
ယဝတ္ထုကိုမှီ၍ ဣဋ္ဌဖြစ်သော ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို သာယာခြင်းလျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယိန္ဒြိယပဒဋ္ဌာနံ၊ ကာယိန္ဒြိယလျှင်
နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုဝေဒနာသည်
ဝေဒနိန္ဒြိယအပြားအားဖြင့် သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သောမ
နဿဝေဒနာ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဟူ၍ ငါးပါး
အပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင် သုခဝေဒနာသည် ဣဋ္ဌဖြစ်သော
ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို

ပွားစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယဝတ္ထုကိုမှီ၍ ဣဋ္ဌဖြစ်သောဖေါဋ္ဌဗ္ဗာ
ရုံကိုသာယာခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယိန္ဒြေ
လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၂၂-ဒုက္ခဝေဒနာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဒုက္ခံအနိဋ္ဌဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနုဘဝနလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ္တာနံဝိလာပန
ရသံ၊ ကာယိကာဗာဓပစ္စုပ္ပန်၊ ကာယိန္ဒြေပဒဋ္ဌာန်။ ။ဒုက္ခံ၊
ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ အနိဋ္ဌဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနုဘဝနလက္ခဏံ၊ အနိဋ္ဌဖြစ်
သော ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ခံစားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊
သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ ဝိလာပနရသံ၊ ညှိုးနွမ်းစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။
ကာယိကာဗာဓပစ္စုပ္ပန်၊ ကာယ ဝတ္ထုကို မှီ၍ ကျင်နာခြင်း
လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယိန္ဒြေပဒဋ္ဌာန်၊ ကာယိန္ဒြေ
လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဒုက္ခဝေဒ
နာသည်အနိဋ္ဌဖြစ်သောဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။
သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုညှိုးနွမ်းစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယဝတ္ထုကို
မှီ၍ ကျင်နာခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယိန္ဒြေ
လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၂၃-သောမနဿဝေဒနာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

သောမနဿံသဘာဝတောပရိကပ္ပတောဝါ ဣဋ္ဌာရမ္မဏာနု
ဘဝနလက္ခဏံ၊ ဣဋ္ဌာ ကာရေန ပရိဘောဂ ရသံ၊ စေတသိကာ
အဿာဒပစ္စုပ္ပန်၊ ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာန်။ ။သောမနဿံ၊ သောမ
နဿဝေဒနာသည်။ သဘာဝတောဝါ၊ သဘောအားဖြင့်၎င်း။ ပ
ရိကပ္ပတောဝါ၊ ကြံဆသောအားဖြင့်၎င်း။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏာနုဘဝန
လက္ခဏံ၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သောအာရုံကိုခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣဋ္ဌာ

ကာရေန၊ အလိုရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပရိဘောဂရသံ
သုံးဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စေတသိကအဿာဒပစ္စုပ္ပန်၊ စိတ်
ကိုမှီ၍ ဣဋ္ဌဖြစ်သောအာရုံကို သာယာခြင်းလျှင် ထင်သော အ
ခြင်းအရာရှိ၏။ ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာန်၊ ကာယပဿဒ္ဓိ၊ ဗိတ္တပဿဒ္ဓိလျှင်
နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ သောမနဿဝေ
ဒနာသည် သဘောအားဖြင့်၎င်း၊ ကြံဆသောအားဖြင့်၎င်း ဣဋ္ဌ
ဖြစ်သော အာရုံကို ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အလိုရှိသော အ
ခြင်းအရာအားဖြင့်သုံးဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ်ကိုမှီ၍ဣဋ္ဌဖြစ်
သောအာရုံကို သာယာခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။
ကာယပဿဒ္ဓိ၊ ဗိတ္တပဿဒ္ဓိလျှင် နီးစွာသော အကြောင်း ရှိ၏
ဟူလို။

၂၄-ဒေါမနဿဝေဒနာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဒေါမနဿိသဘာဝတော ပရိကပ္ပတောဝါ အနိဋ္ဌာရမ္မဏာ
နုဘဝနလက္ခဏံ၊ အနိဋ္ဌာကာရေနပရိဘောဂရသံ၊ စေတသိကာ
ဗာဓပစ္စုပ္ပန်၊ ဧကန္တေနဟဒယဝတ္ထုပ္ပဒဋ္ဌာန်။ ။ဒေါမနဿံ၊
ဒေါမနဿဝေဒနာသည်။ သဘာဝတောဝါ၊ သဘောအားဖြင့်
၎င်း။ ပရိကပ္ပတောဝါ၊ ကြံဆသောအားဖြင့်၎င်း။ အနိဋ္ဌာရမ္မဏာ
နုဘဝနလက္ခဏံ၊ အနိဋ္ဌာရုံကိုခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အနိဋ္ဌာ
ကာရေန၊ အလိုမရှိသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ပရိဘောဂရသံ၊ သုံး
ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စေတသိကာဗာဓပစ္စုပ္ပန်၊ စိတ်ကိုမှီ၍
ကျင်နာခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်
အားဖြင့်။ ဟဒယဝတ္ထုပ္ပဒဋ္ဌာန်၊ ဟဒယဝတ္ထုလျှင် နီးစွာသောအ
ကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဒေါမနဿဝေဒနာသည် သ
ဘောအားဖြင့်၎င်း၊ ကြံဆသောအားဖြင့်၎င်း အနိဋ္ဌာရုံကိုခံစား
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အလိုမရှိသောအခြင်းအရာဖြင့် သုံးဆောင်
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ်ကိုမှီ၍ ကျင်နာခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအ

ရာရှိ၏။ စင်စစ်အားဖြင့်ဟဒယဝတ္ထုလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်း
ရှိ၏ဟူလို။

၂ ၅-ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဥပေက္ခာသဘာဝတောပရိကပ္ပတောဝါ၊ မဇ္ဈိတ္တာရမ္ပဏဝေ
ဒယိတလက္ခဏာ၊ သမ္ပယုတ္တာနံ အနုပဗြူဟနအမိလာပနရသာ၊
သန္တာဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ နိဋ္ဌိတိကမိတ္တပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ဥပေက္ခာ၊ ဥ
ပေက္ခာဝေဒနာသည်။ သဘာဝတောဝါ၊ သဘောအားဖြင့်၎င်း။
ပရိကပ္ပတောဝါ၊ ကြံဆသောအားဖြင့်၎င်း။ မဇ္ဈိတ္တာရမ္ပဏဝေ
ဒယိတလက္ခဏာ၊ လျစ်လျူ။ ရှုအပ်သော အာရုံကို ခံစားသော
အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရား
တို့ကို။ အနုပဗြူဟနအမိလာပနရသာ၊ မပွားစေခြင်း၊ မညှိုးနွမ်း
စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သန္တာဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ငြိမ်သက်သည်၏ အ
ဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ နိဋ္ဌိတိကမိတ္တပဒဋ္ဌာနာ၊ ဝီတိ
ကင်းသောစိတ်လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည် သဘောအားဖြင့်၎င်း၊ ကြံဆသော
အားဖြင့်၎င်း လျစ်လျူ။ ရှုအပ်သော အာရုံကို ခံစားသော အား
ဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို မပွားစေ
ခြင်း၊ မညှိုးနွမ်းစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်လျှင်
ထင်သော အခြင်း အရာရှိ၏။ ဝီတိ ကင်းသော စိတ်လျှင် နိုးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၂ ၆-သညာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

သညာသန္တာန လက္ခဏာ၊ ပုနနိမိတ္တေန ဇာန နရသာ၊ ပစ္စာဇာန
နပစ္စယနိမိတ္တကရဏရသာဝါ၊ ယထာနိမိတ္တဝသေန အဘိနိဝေ
သကရဏပစ္စုပ္ပန်၊ အဓိရဋ္ဌိတိပစ္စုပ္ပန် ဝါ။ ယထာဥပဋ္ဌိ

တ ဝိသယပဒဋ္ဌာနာ။ ။သညာ၊ သညာသည်။ သဇ္ဇာနန လက္ခ
 ကာ၊ မှတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပုန၊ တတန်။ နိမိတ္တေန၊ အမှတ်ဖြင့်။
 ဇာန နရသာ၊ သိခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပစ္စာ၊ နေ၌။
 ဇာနနပစ္စယနိမိတ္တကရဏရသာ၊ သိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 အမှတ်ကိုပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ယထာနိမိတ္တဝသေန၊ အကြင်အကြင်
 သို့သော အမှတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဘိနိဝေသကရဏ-ပစ္စ၊
 ပဋ္ဌာနံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ
 ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဓိပ္ပာယ်ပစ္စ၊ ပဋ္ဌာနာ၊ ကြာမြင့်စွာ မတည်
 ခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ယထာဥပဋ္ဌိတဝိသယပဒ
 ဋ္ဌာနာ၊ ထင်တိုင်းသော အာရုံလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။
 အဓိပ္ပာယ်ကား။ သညာသည်-မှတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တတန်အ
 မှတ်ဖြင့် သိခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တနည်း၊ နေ၌ သိခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သော အမှတ်ကို ပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အကြင်အကြင်သို့သော အ
 မှတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုခြင်းလျှင် ထင်သော အ
 ခြင်းအရာရှိ၏။ တနည်း၊ ကြာမြင့်စွာ မတည်ခြင်းလျှင် ထင်သော
 အခြင်း အရာ ရှိ၏။ ထင်တိုင်းသော အာရုံလျှင် နီးစွာသော အ
 ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၂၇-စေတနာ၏လက္ခဏာရသာ၊ ပစ္စ၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ စေတယိတလက္ခဏာ၊ အာယူဟန
 ရသာ၊ သံဝိဒဟနပစ္စ၊ ပဋ္ဌာနာ၊ စေတယိတဓမ္မပဒဋ္ဌာနာ။ ။ စေ
 တနာ၊ စေတနာသည်။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။
 စေတယိတလက္ခဏာ၊ စေတနာ၏လက္ခဏာရှိ၏။ အာယူဟန
 ရသာ၊ အားထုတ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သံဝိဒဟနပစ္စ၊ ပဋ္ဌာနာ၊ စိရင်ခြင်း
 လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ စေတယိတဓမ္မပဒဋ္ဌာနာ၊ စေ
 ဆော်အပ်သောတရားလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အ
 ဓိပ္ပာယ်ကား။ စေတနာသည် သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို စေတနာ

ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အားထုတ်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ စိရင်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ စေ့ဆော်အပ်သောတရားလျှင်နိုးစွာ သောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၂၈-ကောဂ္ဂတာ၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ကောဂ္ဂတာအဝိက္ခေပလက္ခဏာ၊ သဟဇာတာနံ သမ္ပိဏ္ဏနရ သာ၊ဝိက္ခေပပိဒ္ဓံသနရသာဝါ၊ဥပသမပစ္စုပ္ပန်၊ဥာဏပစ္စုပ္ပန်သာဝါ။ သဟဇာတဓမ္မပဒဋ္ဌာနာ၊ သုခပဒဋ္ဌာနာဝါ။ ။ကောဂ္ဂ တာ၊ကောဂ္ဂတာသည။ အဝိက္ခေပလက္ခဏာ၊မပြန့်လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။သဟဇာတာနံ၊တကွဖြစ်သောသမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ သမ္ပိဏ္ဏနရသာ၊ပေါင်းစုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊တနည်းကား။ ဝိက္ခေ ပပိဒ္ဓံသနရသာ၊ပြန့်လွင့်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဥပသမ ပစ္စုပ္ပန်၊ငြိမ်သက်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဝါ၊ တနည်းကား။ ဥာဏပစ္စုပ္ပန်၊ဥာဏဖြစ်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိ ၏။ သဟဇာတဓမ္မပဒဋ္ဌာနာ၊ တကွဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရား လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ဝါ၊ကား။သုခပဒဋ္ဌာနာ၊သုခဝေ ဒနာလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ . ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ကောဂ္ဂ တာသည မပြန့်လွင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ တကွဖြစ်သော သမ္ပ ယုတ်တရားတို့ကိုပေါင်းစုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တနည်းကား၊ပြန့်လွင့် ခြင်းကိုဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ငြိမ်သက်ခြင်းလျှင်ထင်သောအ ခြင်းအရာရှိ၏။ တနည်း၊ဥာဏဖြစ်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိ၏။ တကွ ဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ တ နည်း၊သုခဝေဒနာလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၂၉-ဇိဝိတိန္ဒြေ၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ဇိဝိတိန္ဒြေယံသဟဇာတာနံအနုပါလနလက္ခဏံ၊တေသံပဝတ္တာ ပနရသံ၊တေသံယေဝဋ္ဌပနပစ္စုပ္ပန်၊ ယာပယိတဗ္ဗသဟဇာတ

ဓမ္မပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ဇိဝိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေသညံ။ သဟဇာတာနံ၊ တကွ
 ဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ အနုပါလနုလက္ခဏံ၊ အစဉ်
 စောင့်ရှောက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တေသံ၊ ထိုတကွဖြစ်သောသမ္ပ
 ယုတ်တရားတို့ကို။ ပဝတ္တာပနရသံ၊ ဖြစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တေသံ
 ယေဝ၊ ထိုတကွဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုသာလျှင်။ ဌပန
 ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရုံ၌ထားခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ယာ
 ပယိတဗ္ဗသဟဇာတာဓမ္မပဒဋ္ဌာနံ၊ ယူစေအပ်သောတကွဖြစ်သော
 သမ္ပယုတ်တရားလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ ဇိဝိတိန္ဒြေသညံတကွဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အ
 စဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တကွဖြစ်သောသမ္ပယုတ်
 တရားတို့ကိုဖြစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တကွဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တ
 ရားတို့ကိုအာရုံ၌ထားခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ယူစေ
 အပ်သောတကွဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားလျှင် နိုးစွာသော အ
 ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၃၀—မနုသိကာရ၏လက္ခဏာရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

မနုသိကာရော အာရမ္မဏေ မနုသိကာရဏလက္ခဏော၊ သမ္ပ
 ယုတ္တာနံအာရမ္မဏေန သံယောဇနရသော၊ အာရမ္မဏာဘိမုခ
 ဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနေ၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနေ။ ။ မနုသိကာရော၊ မနု
 သိကာရစေတသိက်သည်။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ မနုသိကာရဏ
 လက္ခဏော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ သမ္ပ
 ယုတ်တရားတို့ကို။ အာရမ္မဏေန၊ အာရုံနှင့်။ သံယောဇနရသော၊
 ယှဉ်စေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ အာရမ္မဏာဘိမုခဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနေ၊
 အာရုံသို့ ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။
 အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနေ၊ အာရုံလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ မနုသိကာရစေတသိက်သည်အာရုံ၌နှလုံးသွင်း
 ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို အာရုံနှင့် ယှဉ်စေ

ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အာရုံသို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ အာရုံလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၃၁—ဝိတက်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ပကိဏ္ဍကေသုဝိတက္ကော အာရမ္မဏပိတ္တဿအဘိနိရောပနလက္ခဏော၊ အာဟာနန-ပရိယာဟာနန-ရသော၊ အာဟာနနံ နာမအာဒိမ္မိဟာနနံပဟာရဏံ၊ ပရိယာဟာနနံနာမ ပရိဝတ္တေတွာ သမန္တတောဝါ ဟာနနံ ပဟာရဏံ။ အာရမ္မဏပိတ္တဿ အာနယန-ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနော၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနော။ ။ ပကိဏ္ဍကေသု၊ ပကိဏ္ဍဏိတေသိကံတို့တွင်။ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်။ အာရမ္မဏ၊ အာရုံ။ ဝါ၊ သို့။ ပိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ အဘိနိရောပနလက္ခဏော၊ ရှေးရှုတင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အာဟာနန-ပရိယာဟာနန-ရသော၊ ရှေးဦးစွာခေါ်ခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှခေါ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အာဟာနနံနာမ၊ အာဟာနနမည်သည်ကား။ အာဒိမ္မိ၊ အစဦး။ ဟာနနံပဟာရဏံ၊ ခေါ်ခြင်းတည်း။ ပရိယာဟာနနံနာမ၊ ပရိယာဟာနနမည်သည်ကား။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လည်၍။ ဝါ၊ ကား။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဟာနနံပဟာရဏံ၊ ခေါက်ခြင်းပင်တည်း။ အာရမ္မဏ၊ အာရုံ။ ဝါ၊ သို့။ ပိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ အာနယန-ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနော၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနော၊ အာရုံလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပကိဏ္ဍဏိတေသိကံတို့တွင် ဝိတက်သည် အာရုံသို့ စိတ်ကို ရှေးရှုတင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရှေးဦးစွာခေါက်ခြင်း၊ လည်၍ခေါက်ခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှခေါက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ။ အာဟာနနမည်သည်ကား အစဦးခေါက်ခြင်းပင်တည်း။ ပရိယာဟာနနမည်သည်ကား လည်၍ခေါက်ခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှခေါက်ခြင်းပင်တည်း။ အာရုံသို့စိတ်ကိုရှေးရှုဆောင်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အာရုံလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၃၂—ဝိစာရဇာတိလက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

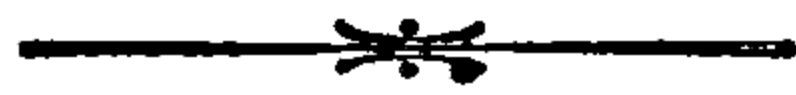
ဝိစာရော အာရမ္မဏာနုမဇ္ဈနလက္ခဏော၊ အာရမ္မဏေသဟဇာတာနံသံယောဇနရသော၊ ဗိတ္တဿပုနပ္ပုနံပဗန္ဓပစ္စုပ္ပန်၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနော။ ။ ဝိစာရော၊ ဝိစာရစေတသိက်သည်။ အာရမ္မဏာနုမဇ္ဈနလက္ခဏော၊ အာရုံကို အဘန်ဘန်သုံးသပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ သဟဇာတာနံ၊ တကွဖြစ်သောသမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ သံယောဇနရသော၊ ယှဉ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်ဘန်၊ ပဗန္ဓပစ္စုပ္ပန်၊ အာရုံ၌ခွဲခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနော၊ အာရုံလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ဝိစာရစေတသိက်သည်အာရုံကို အဘန်ဘန်သုံးသပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အာရုံ၌တကွဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ယှဉ်စေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ဗိတ်ကို အဘန်ဘန်အာရုံ၌ ခွဲခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အာရုံလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၃၃—အဓိမောက္ခဇာတိလက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

အဓိမောက္ခော ဝိနိစ္ဆယလက္ခဏော၊ အသံသပ္ပနရသော၊ ဝိနိစ္ဆယာကာရေနပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗဝိသယပဒဋ္ဌာနော။ ။ အဓိမောက္ခော၊ အဓိမောက္ခသည်။ ဝိနိစ္ဆယလက္ခဏော၊ အာရုံကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အသံသပ္ပနရသော၊ မရွှားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝိနိစ္ဆယာကာရေန၊ ဆုံးဖြတ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗဝိသယပဒဋ္ဌာနော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သောအာရုံလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ အဓိမောက္ခသည် အာရုံကိုဆုံးဖြတ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ မရွှားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဆုံးဖြတ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလျှင်

ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဆုံးဖြတ်အပ်သောအာရုံလျှင်နီးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၃၄-ဝိရိယ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝိရိယံဥဿာဟလက္ခဏံ၊ သဟဇာတာနမုပ္ပတ္တိန္နရသံ၊ အ
သံသီဒနပစ္စုပ္ပန်၊ သံဝေဂပဒဋ္ဌာန်၊ ဝိရိယာရမ္ဘဝတ္ထုပ္ပဒဋ္ဌာန်
ဝါ။ ။ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသည်။ ဥဿာဟလက္ခဏံ၊ အားထုတ်ခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ သဟဇာတာနံ၊ တကွဖြစ်သောသမ္ပယုတ်တရား
တို့ကို။ ဥပ္ပတ္တိန္နရသံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အသံသီဒနပစ္စု
ပ္ပန်၊ မတွန့်တိုမဆုတ်နစ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။
သံဝေဂပဒဋ္ဌာန်၊ ထိတ်လန့်ခြင်းလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။
ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိရိယာရမ္ဘဝတ္ထုပ္ပဒဋ္ဌာန်၊ ဝိရိယဖြင့်အားထုတ်
ခြင်းငှါထိုက်သောဝတ္ထုလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အ
ဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိရိယသည်အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တကွ
ဖြစ်သောသမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုထောက်ပံ့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မတွန့်တို
မဆုတ်နစ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ထိတ်လန့်ခြင်း
လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ထနည်းဝိရိယဖြင့် အားထုတ်
ခြင်းငှါထိုက်သောဝတ္ထုလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၃၅-ဝီတိ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝီတိအာရမ္မဏသဗ္ဗိယာယနလက္ခဏာ၊ ကာယစိတ္တဿဝီနန
ရသာ၊ အဂ္ဂရူပေဟိ ရူပကာယဿဖရဏရသာဝါ၊ ဥဒ္ဓတာဝ
ပစ္စုပ္ပန်၊ အဝိပ္ပဋိသဘရပဒဋ္ဌာန်။ ။ဝီတိ၊ ဝီတိသည်။ အာရမ္မ
ဏသဗ္ဗိယာယနလက္ခဏာ၊ အာရုံကိုနှစ်သက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။
ကာယစိတ္တဿ၊ ကိုယ်စိတ်၏။ ဝီနနရသာ၊ ပြည့်ဖြိုးခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဂ္ဂရူပေဟိ၊ မြတ်သောရုပ်တို့ဖြင့်။ ရူပကာ

ယဿ၊ ရူပကာယကို။ ဗရဏာရဿ၊ ပျံ့နှံ့စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဥဒဂ္ဂ
ဘာဝပစ္စုပ္ပန်နာ၊ တက်ကြွသည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအ
ခြင်းအရာရှိ၏။ အဝိပ္ပဋိဿာရပဒဋ္ဌာနာ၊ နှလုံး မသာယာခြင်းမှ
ကင်းခြင်း။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။
အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဒီတိစေတသိက်သည် အာရုံကို နှစ်သက်ခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်၏ပြည့်ဖြိုးခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တနည်း။
မြတ်သောရုပ်တို့ဖြင့် ရူပကာယကို ပျံ့နှံ့စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တက်
ကြွသည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ နှလုံးမသာ
ယာခြင်းမှ ကင်းခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်း
ရှိ၏ဟူလို။

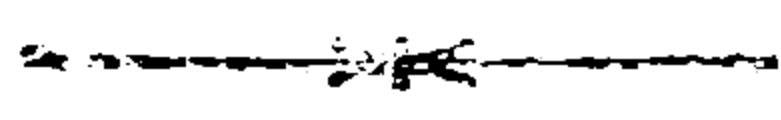
၃၆—ဆန္ဒ၏လက္ခဏာ၊ ရဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဆန္ဒောကတ္တုကမျတာ လက္ခဏော၊ အာရမ္မဏပရိယေသန
ရသော၊ အာရမ္မဏောန အတ္ထိကတာပစ္စုပ္ပန်နော၊ အာရမ္မဏပဒ
ဋ္ဌာနော။ ။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒစေတသိက်သည်။ ကတ္တုကမျတာလက္ခ
ဏော၊ ပြုလိုကာမျှလျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ အာရမ္မဏပရိယေသနရ
သော၊ အာရုံကိုရှာဖွေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ အာရမ္မဏောန၊ အာရုံဖြင့်။
အတ္ထိကတာပစ္စုပ္ပန်နော၊ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သော
အခြင်းအရာရှိ၏။ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနော၊ အာရုံလျှင် နိုးစွာသော
အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဆန္ဒစေတသိက်သည် ပြုလို
ကာမျှလျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ အာရုံကိုရှာဖွေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အာရုံဖြင့်
အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်း အရာရှိ၏။ အာရုံ
လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၃၇—မောဟ၏လက္ခဏာ၊ ရဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

အကုသလေသုမောဟော စိတ္တဿ အန္တဘာဝလက္ခဏော၊
သစ္စာနံ အပ္ပဋိဝေဓ-ရသော၊ အသမ္မာပဋိပတ္တိ-ပစ္စုပ္ပန်နော၊ အ

ယောနိသော မနသိကာရပဒဋ္ဌာနော။ အထဝါ အညာဏလက္ခ
 ဏော၊ အာရမ္မဏသဘာဝတ္ထာဒနရသော၊ အန္ဓကာရောဝိယပဝ
 ဟ္တနပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနော။ ။ အ
 ကုသလေသု၊ အကုသိုလ်စေတသိက်တို့တွင်၊ မောဟော၊ မောဟ
 စေတသိက်သည်။ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏။ အန္ဓဘာဝလက္ခဏော၊ ကန်း
 သည်၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတရားတို့ကို။
 အပ္ပဋိဝေဓရသော၊ ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အသမ္မာပဋိ
 ပတ္တိပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ ကောင်းစွာမကျင့်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်း
 အရာရှိ၏။ အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနော၊ မသင့်မတင့်
 သောနှလုံးသွင်းခြင်းလျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ အထဝါ၊
 တနည်းကား။ မောဟော၊ မောဟသည်။ အညာဏလက္ခဏော၊
 မသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အာရမ္မဏသဘာဝတ္ထာဒနရသော၊ အာရုံ
 ၏သဘောကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အန္ဓကာရောဝိယ၊ အမိုက်
 တိုက်ကဲ့သို့။ ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်သော အ
 ခြင်းအရာရှိ၏။ အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနော၊ မသင့်မ
 တင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းလျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ အကုသိုလ်စေတသိက်တို့တွင်မောဟစေတသိက်
 သည် ဗိတ်၏ကန်းသည်၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ သစ္စာတ
 ရားတို့ကိုထိုးထွင်း၍မသိခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကောင်းစွာမကျင့်ခြင်း
 လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ မသင့်မတင့်သော နှလုံးသွင်း
 ခြင်းလျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ တနည်းကား၊ မောဟသည်
 မသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အာရုံ၏သဘောကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိစ္စ
 ရှိ၏။ အမိုက်တိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ
 ၏။ မသင့်မတင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းလျှင်နီးစွာသော အကြောင်း
 ရှိ၏ဟူလို။

၃၈—အဟိရိကဏိလက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

အဟိရိကံကာယဒုစ္စရိတာဒိတော အဇိဂုစ္ဆန-လက္ခဏံ၊ အလန္တာလက္ခဏံဝါ၊ကဿဒုစ္စရိတာဒိနံကရဏာရသံ၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိတောအလိနတာပစ္စုပ္ပန်၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ ဝတ္ထုပ္ပဒဋ္ဌာန်၊အတ္တနိအဂါရဝပဒဋ္ဌာန်ဝါ။ ။အဟိရိကံ၊အဟိရိကစေတသိက်သည်။ ကဿဒုစ္စရိတာဒိတော၊ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ။ အဇိဂုစ္ဆန လက္ခဏံ၊ မစက်ဆုပ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဝါ၊ကား။ အလန္တာလက္ခဏံ၊မရှက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့ကို။ ကရဏာရသံ၊ ပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိတော၊ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ။ အလိနတာပစ္စုပ္ပန်၊မတွန့်တိုသည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့၏။ ဝတ္ထုပ္ပဒဋ္ဌာန်၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဇိဝိတိန္ဒြေစသည်လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊တနည်းကား။ အတ္တနိ၊မိမိ၌။ အဂါရဝပဒဋ္ဌာန်၊ မရိုသေခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အဟိရိကစေတသိက်သည် ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ မစက်ဆုပ်ခြင်း၊ မရှက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့ကို ပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယဒုစရိုက် စသည်တို့မှ မတွန့်တို ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့၏အကြောင်းဖြစ်သောဇိဝိတိန္ဒြေစသည်လျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။တနည်းကား။မိမိ၌မရိုသေခြင်းလျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၃၉—အနောတ္တပ္ပဏိလက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

အနောတ္တပ္ပံကာယဒုစ္စရိတာဒိတောအဘာယနလက္ခဏံ၊ အနုတ္တာသလက္ခဏံဝါ။ရသဒိနိအဟိရိကေဂုတ္တနယာနေဝ။ပရေသုအဂါရဝပဒဋ္ဌာန်ဝါ။ ။အနောတ္တပ္ပံ၊ အနောတ္တပ္ပ စေတသိက်

သည်။ ကာယဒုစရိုက်တာဒိတော၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ။ အဘာ
ယနလက္ခဏံ၊ မကြောံခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အ
နုတ္တာသလက္ခဏံ၊ မလန့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရသဒိဋ္ဌိ၊ ရသစ
သည်တို့သည်။ အဟိရိကော၊ အဟိရိကန္တံ။ ဝတ္ထုနယာနေဝ၊ ဆိုအပ်
ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။
ပရေသု၊ သူတပါးတို့၌။ အဂါရဝပဒဋ္ဌာနံ၊ မရိသေခြင်းလျှင် နီးစွာ
သော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အနောတ္တပ္ပ စေတ
သိက်သည် ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ မကြောံခြင်း လက္ခဏာ
ရှိ၏။ တနည်း။ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ မလန့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ
၏။ ရသစသည်တို့သည် အဟိရိကန္တံဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူကုန်
၏။ ထို့ကြောင့် ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့ကို ပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာ
ယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ မတွန့်တိုခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာ
ရှိ၏။ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ဇိဝိတိန္ဒြေ
စသည်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ တနည်း။ သူတပါးတို့၌ မ
ရိသေခြင်းလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ရှေ့ပဒဋ္ဌာနံ တနည်း
သာထူးသည်ဟူလို။

၇၀—ဥဒ္ဓစ္စ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

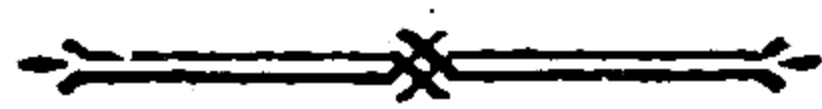
ဥဒ္ဓစ္စစေတသော အဂ္ဂပသမလက္ခဏံ၊ အနဝဋ္ဌာနရသံ၊ ဗန္ဓန
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စေတသော အဂ္ဂပသမေန အယောနိသော မနသိကာ
ရပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဥဒ္ဓစ္စစေတသိက်သည်။ စေတသော၊ စိတ်၏။
အဂ္ဂပသမလက္ခဏံ၊ မပြိမ်သက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အနဝဋ္ဌာနရ
သံ၊ မတည်တန့်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဗန္ဓနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းလျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အဂ္ဂပသမေန၊
မပြိမ်သက်ခြင်းကြောင့်။ အယောနိသော မနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ၊ မ
သင့်မတင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ
၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဥဒ္ဓစ္စစေတသိက်သည် စိတ်၏ မပြိမ်သက်

ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ မတည်တန့်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ တုန်လှုပ်ခြင်း
လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ စိတ်၏မငြိမ်သက်ခြင်းကြောင့်
မသင့်မတင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ
၏ဟူလို။

၄၁—လောဘ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

လောဘောအာရမ္မဏုပါဒါလက္ခဏော၊ အဘိသင်္ဂရသော၊ ဥပါ
ဒါနိယဿအာရမ္မဏဿအပရိစ္စာဂပစ္စုပ္ပန်၊ သံယောဇနာ
ရမ္မဏေသုဓမ္မေသု အဿာဒတောဒဿနပဒဋ္ဌာနော။ ။ လော
ဘော၊ လောဘစေတသိက်သည်။ အာရမ္မဏုပါဒါလက္ခဏော၊
အာရုံကို စွဲလမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အဘိသင်္ဂရသော၊ ကပ်ငြိ
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဥပါဒါနိယဿ၊ စွဲလမ်းအပ်သော။ အာရမ္မဏဿ၊
အာရုံကို။ အပရိစ္စာဂပစ္စုပ္ပန်၊ မစွန့်ခြင်းလျှင်ထင်သောအ
ခြင်းအရာရှိ၏။ သံယောဇနာရမ္မဏေသု၊ သံယောဇဉ်၏အာရုံဖြစ်
ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ အဿာဒတော၊ သာယာအပ်
သောအားဖြင့်။ ဝါ၊ သာယာအပ်၏ဟူ၍။ ဒဿနပဒဋ္ဌာနော၊ ရှု
ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ လော
ဘစေတသိက်သည်အာရုံကိုစွဲလမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကပ်ငြိ
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စွဲလမ်းအပ်သော အာရုံကို မစွန့်ခြင်းလျှင် ထင်
သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သံယောဇဉ်၏အာရုံဖြစ်ကုန်သောတရား
တို့၌သာယာအပ်သောအားဖြင့်။ တနည်း၊ သာယာအပ်၏ဟူ၍။
ရှုခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၄၂—ဒိဋ္ဌိ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဒိဋ္ဌိအယောနိသောအဘိနိဝေသလက္ခဏာ၊ အနိစ္စာဒိသဘာ
ဝမတိက္ကမနဝသေန ပရမာသရသာ၊ ဝိညာဘိနိဝေသပစ္စုပ္ပန်

နာ၊ အရိယာနမဒဿနကာမတာဒိပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိစေတ
သိက်သည်။ အယောနိသော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်။ အဘိနိ
ဝေသလက္ခဏာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အနိစ္စာဒိသဘာ
ဝံ၊ အနိစ္စအစရှိသောသဘောကို။ အတိက္ကမနဝသေန၊ လွန်သည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရာမာသရသာ၊ မှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဖိစ္ဆာဘိနိဝေသပစ္စုပ္ပန်နာ၊ မှားသောအားဖြင့်နှ
လုံးသွင်းခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အရိယာနံ၊ အရိ
ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဒဿနကာမတာဒိပဒဋ္ဌာနံ၊ မရှုလိုသည်၏
အဖြစ်စသည်လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်သည်မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်း
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အနိစ္စအစရှိသောသဘောကို လွန်သည်၏
အစွမ်းအားဖြင့် မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မှား
သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မရှုလို သည်၏ အဖြစ်စသည်လျှင် နိုးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၄၃—မာန၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

မာနောဥန္တတိလက္ခဏော၊ အဟံကာရရသော၊ အတ္တာနံသမ္ပဂ္ဂ
ဟရသောဝါ၊ ဖိတ္တဿဥဒ္ဓုမာတပစ္စုပ္ပန်နော၊ ကေတုကမျတာ
ပစ္စုပ္ပန်နောဝါ။ ကေတုရစ္စတိဥဂ္ဂတဓဇော၊ သောဝိယကာမေ
တိတိကေတုကာမော၊ ဇနော၊ ကေတုကာမံဝါ၊ ဖိတ္တံ။ တဿဘာ
ဝေါ ကေတုကမျတာ။ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တလောဘပဒဋ္ဌာနော။ ။
မာနော၊ မာနစေတသိက်သည်။ ဥန္တတိလက္ခဏော၊ တက်ကြွခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ အဟံကာရရသော၊ ငါဟူ၍ မာန်မူခြင်းကိစ္စရှိ၏။
ဝါ၊ တနည်းကား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမ္ပဂ္ဂဟရသော၊ ချီး
မြှောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဖိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥဒ္ဓုမာတပစ္စုပ္ပန်နော၊
ဖောင်းကြွသည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊

တနည်းကား။ ကေတုကမျတာပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ တန်းခွန်ကဲ့သို့တက်
လွင့်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ မှန်
ကင်းကဲ့သို့ထောင်လွှားသည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအ
ရာရှိ၏။ ဥဂ္ဂတခဇေါ၊ အထက်သို့တက်လွင့်သောတန်းခွန်ကို။ ကေ
တု၊ ကေတုဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယောဇနော၊ အကြင်သတ္တဝါ
သည်။ သောဝိယံ၊ ထိုအထက်သို့တက်လွင့်သောတန်းခွန်ကဲ့သို့။
ကာမေတိ၊ တက်လွင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ သောဇနော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ကေတုကာမော၊ ကေတု
ကာမမည်၏။ ဇနော၊ သတ္တဝါကို။ လတ္တံတိ၊ ရအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား။ ကေတုကာမံ၊ ကေတုကာမမည်၏။ ဝိတ္တံ၊ ကို။ လတ္တံတိ၊ ရအပ်
၏။ တဿ၊ ထိုအထက်သို့တက်လွင့်သောတန်းခွန်ကဲ့သို့ တက်
လွင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသတ္တဝါ၏။ ဝါ၊ အထက်သို့တက်လွင့်
သောတန်းခွန်ကဲ့သို့တက်လွင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောစိတ်၏။ ဘာ
ဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ကေတုကမျတာ၊ အထက်သို့တက်လွင့်သော
တန်းခွန်ကဲ့သို့ တက်လွင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသတ္တဝါ၏ အဖြစ်။
ဝါ၊ အထက်သို့တက်လွင့်သောတန်းခွန်ကဲ့သို့ တက်လွင့်ခြင်းငှါ
အလိုရှိသောစိတ်၏ အဖြစ်။ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တလောဘပဒဋ္ဌာနော။ ဒိဋ္ဌိ
ဂတဝိပ္ပယုတ်စိတ်၌ရှိသောလောဘလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်း
ရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ မာနစေတသိက်သည် တက်ကြွခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ငါဟူ၍ မာန်မူခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ တနည်း၊ မိမိကိုယ်
ကို ချီးမြှောက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ စိတ်၏ ဖောင်းကြွသည်၏ အဖြစ်
လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ တနည်း၊ တန်းခွန်ကဲ့သို့တက်
လွင့်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ တနည်း၊ မှန်
ကင်းကဲ့သို့ထောင်လွှားသည့်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာ
ရှိ၏။ အထက်သို့တက်လွင့်သောတန်းခွန်ကို ကေတုဟူ၍ ဆိုအပ်
၏။ အကြင်သတ္တဝါသည် အထက်သို့တက်လွင့်သောတန်းခွန်ကဲ့
သို့တက်လွင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိတတ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ထိုသတ္တဝါသည်
ကေတုကာမမည်၏။ ကေတုကာမဟူသည် သတ္တဝါပင်တည်း။

တနည်း၊ အကြင်စိတ်သည် အထက်သို့ တက်လွင့်သော တန်းခွန်ကဲ့
တက်လွင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိတတ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ထိုစိတ်သည် ကေ
တုကာမမည်၏။ ကေတုကာမဟူသည် စိတ်ပင်တည်း။ အထက်
သို့ တက်လွင့်သော တန်းခွန်ကဲ့သို့ တက်လွင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိ
သော သတ္တဝါ၏ အဖြစ်သည် ကေတုကာမဟူသည်၏။ တနည်း၊
အထက်သို့ တက်လွင့်သော တန်းခွန်ကဲ့သို့ တက်လွင့်ခြင်းငှါ အ
လိုရှိသော စိတ်၏ အဖြစ်သည်။ တနည်း၊ အထက်သို့ တက်လွင့်
သော တန်းခွန်ကဲ့သို့ သတ္တဝါ စိတ်တို့၏ တက်လွင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိ
သည်၏ အဖြစ်သည် ကေတုကာမဟူသည်၏။ ဒိဋ္ဌိဝတိပ္ပယုတ်
စိတ်၌ ရှိသော လောဘလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၄၄-ဒေါသ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဒေါသော စန္ဒိက္ခလက္ခဏော၊ ဝိကာရဿ ခူပဿ ဥပ္ပါဒနရ
သော၊ အတ္တနော နိဿယဒဟနရသောဝါ၊ ဒုဿနပစ္စုပ္ပန်နော။
အာဇာတဝတ္ထုပ္ပဒဋ္ဌာနော။ ။ ဒေါသော၊ ဒေါသစေတသိက်
သည်။ စန္ဒိက္ခလက္ခဏော၊ ကြမ်းထမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိကာ
ရဿ၊ ဘောက်ပြန်သော။ ခူပဿ၊ ရုပ်ကို။ ဥပ္ပါဒနရသော၊ ဖြစ်စေ
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဿယဒဟန
ရသော၊ မှီရာဖြစ်သော ဟဒယဝတ္ထု၊ ရုပ်ကိုလောင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။
ဒုဿနပစ္စုပ္ပန်နော၊ ပြစ်မှားခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ
၏။ အာဇာတဝတ္ထုပ္ပဒဋ္ဌာနော၊ ရန် ငြိုးဆွဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သော အကျိုးမဲ့ ကိုပြုခြင်းစသော အကြောင်းလျှင် နိုးစွာသော အ
ကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ဒေါသစေတသိက်သည် ကြမ်း
ထမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဘောက်ပြန်သော ရုပ်ကို ဖြစ်စေခြင်း
ကိစ္စရှိ၏။ တနည်း၊ မိမိ၏ မှီရာဖြစ်သော ဟဒယဝတ္ထု၊ ရုပ်ကိုလောင်း
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ပြစ်မှားခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ရန်

ပြီးဘွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အကျိုးမဲ့ကို ပြုခြင်းစသော
အကြောင်းလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၄၅—ဣဿာ၏သက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ပဒဋ္ဌာနံ။

ဣဿာပရသမ္ပတ္တိဥဿယနလက္ခဏာ၊ ပရသမ္ပတ္တိယမနဘိ
ရတိရသ၊ ပရသမ္ပတ္တိတောဝိမုခကရဏပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပရသမ္ပ
ပတ္တိပဒဋ္ဌာနံ။ ။ဣဿာ၊ဣဿာစေတသိက်သည်။ပရသမ္ပတ္တိ
ဥဿယနလက္ခဏာ၊သုတပါးတို့၏ စည်းစိမ်ကို ငြူစုခြင်းလက္ခ
ဏာရှိ၏။ပရသမ္ပတ္တိယံ၊သုတပါးတို့၏စည်းစိမ်၌။အနဘိရတိရ
သ၊ မေတ္တလျော်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ပရသမ္ပတ္တိတော။ သုတပါးတို့၏
စည်းစိမ်မှ။ဝိမုခကရဏပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊မျက်ကွယ်ပြုခြင်းလျှင်ထင်
သောအခြင်းအရာရှိ၏။ပရသမ္ပတ္တိပဒဋ္ဌာနံ၊သုတပါးတို့၏ စည်း
စိမ်လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ဣဿာ
စေတသိက်သည်သုတပါးတို့၏စည်းစိမ်ကိုငြူစုခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏။ သုတပါးတို့၏စည်းစိမ်၌ မေတ္တလျော်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သုတ
ပါးတို့၏စည်းစိမ်မှ မျက်ကွယ်ပြုခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအ
ရာရှိ၏။ သုတပါးတို့၏ စည်းစိမ်လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ
၏ဟူလို။

၄၆—မစ္ဆရိယ၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ပဒဋ္ဌာနံ။

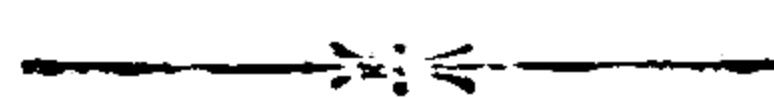
မစ္ဆရိယံသကသမ္ပတ္တိနိဂူဟနလက္ခဏံ၊သကသမ္ပတ္တိပရေဟိ
သာဓာရဏဘာဝေအက္ခမနရသံ၊ ဗိတ္တလိနတာပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊သက
သမ္ပတ္တိပဒဋ္ဌာနံ။ ။မစ္ဆရိယံ၊ မစ္ဆရိယစေတသိက်သည်။ သက
သမ္ပတ္တိနိဂူဟနလက္ခဏံ၊ မိမိ၏စည်းစိမ်ကို လျှိုဝှက်ခြင်းလက္ခ
ဏာရှိ၏။ သကသမ္ပတ္တိ၊ မိမိစည်းစိမ်ကို။ ပရေဟိ၊သုတပါးတို့
နှင့်။သာဓာရဏဘာဝေ၊ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်၌။အက္ခမနရသံ၊

သည်းမခံနိုင်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ စိတ္တလိနတာပစ္စုပ္ပန်၊ စိတ်၏တွန့်
တိုသည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သကသမ္ပတ္တိ
ပဒဋ္ဌာန်၊ မိမိ၏စည်းစိမ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အ
ဓိပ္ပါယ်ကား။ မစ္ဆရိယစေတသိက်သည် မိမိ၏ စည်းစိမ်ကို လျှို့
ဝှက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မိမိ၏စည်းစိမ်ကိုသူတပါးတို့နှင့်ဆက်
ဆံသည်၏ အဖြစ်၌ သည်းမခံနိုင်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ စိတ်၏တွန့်တို
သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ မိမိ၏စည်းစိမ်
လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၄၇-ကုက္ကုစ္စ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ကုက္ကုစ္စပစ္စုပ္ပန်တာပလက္ခဏံ၊ ကတာကတဒုစ္စရိတသုစရိတာ
နုသောစနရသံ၊ ဝိပ္ပဒိသာရပစ္စုပ္ပန်၊ ကတာကတဒုစ္စရိတသုစ
ရိတပဒဋ္ဌာန်။ ။ ကုက္ကုစ္စ၊ ကုက္ကုစ္စစေတသိက်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်တာ
ပလက္ခဏံ၊ နောင်တပူပန်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ကတာကတဒုစ္စ
ရိတသုစရိတာ နုသောစနရသံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဒုစရိုက်၊ မပြုမိ
သောသုစရိုက်တို့ကိုအဘန်ဘန်စိုးရိမ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝိပ္ပဒိသာရ
ပစ္စုပ္ပန်၊ နှလုံး မသာယာခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ
၏။ ကတာကတဒုစ္စရိတသုစရိတပဒဋ္ဌာန်၊ ပြုအပ်သောဒုစရိုက်၊ မ
ပြုမိသောသုစရိုက်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ကုက္ကုစ္စစေတသိက်သည် နောင်တပူပန်ခြင်းလက္ခဏာရှိ
၏။ ပြုအပ်သောဒုစရိုက်၊ မပြုမိသောသုစရိုက်တို့ကိုအဘန်ဘန်စိုး
ရိမ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ နှလုံးမသာယာခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအ
ရာရှိ၏။ ပြုအပ်ပြီးသောဒုစရိုက်၊ မပြုမိသော သုစရိုက်လျှင် နီးစွာ
သော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၄၈-ထိန၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ထိနံ အနုဿာဟလက္ခဏံ၊ စိတ္တဿ အကမ္မညတာ လက္ခဏံ ဝါ၊ ဝီရိယာဝိနောဒနရသံ၊ ကာယာဂံ ဂါနိတံ တံ ကိစ္စေ သုသံသီဒါပန ပစ္စုပ္ပန်၊ အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာန်။ ။ ထိနံ၊ ထိန စေတသိက်သည်။ အနုဿာဟလက္ခဏံ၊ အာမေထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အကမ္မညတာလက္ခဏံ၊ အမှု၌ မခံခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝီရိယာဝိနောဒနရသံ၊ လုံ့လကို ဖျော့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယာဂံ ဂါနိတံ၊ ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို။ တံတံကိစ္စေ သု၊ ထိုထိုကိစ္စတို့၌။ သံသီဒါပနပစ္စုပ္ပန်၊ ဆုတ်နစ်စေခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ အယောနိသောမနသိကာရ ပဒဋ္ဌာန်၊ မသင့်မတင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်း ရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိနစေတသိက်သည် အာမေထုတ် ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တနည်းကား။ စိတ်၏အမှု၌ မခံခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။ လုံ့လကိုဖျော့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို ထိုထို ကိစ္စတို့၌ ဆုတ်နစ်စေခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာ ရှိ၏။ မသင့်မတင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်း ရှိ၏ ဟူလို။

၄၉-မိဒ္ဓ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

မိဒ္ဓံ ဝေဒနာဒိက္ခန္ဓတ္တယဿ အကမ္မညတာလက္ခဏံ၊ ဝေဒနာ ဒိက္ခန္ဓတ္တယဿ ဩနဟနရသံ၊ အာရမ္မဏဂ္ဂါဟေ လိန-ဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ပစလ္လာယိကာနိဒ္ဒါပစ္စုပ္ပန် ဝါ၊ အယောနိသောမနသိ ကာရပဒဋ္ဌာန်။ ။ မိဒ္ဓံ၊ မိဒ္ဓစေတသိက်သည်။ ဝေဒနာဒိက္ခန္ဓတ္တ ယဿ၊ ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်း၏။ အကမ္မညတာလက္ခဏံ၊ အမှု၌ မခံခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝေဒနာဒိ က္ခန္ဓတ္တယဿ၊ ဝေဒနာစသော ခန္ဓာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်း ကို။ ဩနဟနရသံ၊ ခွဲချုပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အာရမ္မဏဂ္ဂါဟေ၊ အာ

ရုံကိုယူခြင်း၌။ လိနဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ တွန့်တိုသည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပစ္စယာယိကာနိဒ္ဒါ ပစ္စုပ္ပန်၊ မျက်တောင်တလှုပ်လှုပ်အိပ်မောခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်း အရာရှိ၏။ အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာန်၊ မသင့်မ တင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ မိစ္ဆာစေတသိက်သည် ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်း၏အမှု၌ မခံခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝေဒနာစ သောခန္ဓာတို့၏သုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို ခွဲချပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အာရုံကိုယူခြင်း၌ တွန့်တိုခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ တနည်းကား။ မျက်တောင် တလှုပ်လှုပ် အိပ်မောခြင်းလျှင် ထင် သော အခြင်းအရာရှိ၏။ မသင့်မတင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၅၀—ဝိစိကိစ္ဆာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝိစိကိစ္ဆာအာရမ္မဏေသံသယလက္ခဏာ၊ သံသယောနာမ အာရမ္မဏေ ကထံကထိဘာဝေါ၊ စိတ္တသကမ္ပနရသာ၊ အနိစ္ဆယပစ္စုပ္ပန်၊ အယောနိသော မနသိကာရပဒဋ္ဌာန်။ ။ ဝိ ကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာစေတသိက်သည်။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ သံသယလက္ခဏာ၊ ယုံမှားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သံသယောနာမ၊ ယုံမှား ခြင်းမည်သည်ကား။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ ကထံကထိဘာဝေါ၊ သို့လော သို့လောဟု-တွေးတောခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ စိတ္တသ၊ စိတ်၏။ ကမ္ပနရသာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အနိစ္ဆယ ပစ္စုပ္ပန်၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ ၏။ အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာန်၊ မသင့်မတင့်သောနှလုံး သွင်းခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိစိကိစ္ဆာစေတသိက်သည် အာရုံ၌ ယုံမှားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ယုံမှားခြင်း မည်သည်ကား အာရုံ၌သို့လောသို့ လောဟု တွေး

တောခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။ စိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။
မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ မသင့်မတင့်
သောနှလုံးသွင်းခြင်းလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၅၁-သဒ္ဓါ၏လက္ခဏာ၊ ရသာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

သောတာဏသာဓာရဏောသုသဒ္ဓါသမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ သမ္ပဿာ
ဒနုလက္ခဏာ၊ ဥဒကပ္ပဿာဒကမဏိဝိယ၊ ပက္ခန္ဓနုလက္ခဏာဝါ၊ မ
ဟာယောဓောဝိယ၊ ပဿာဒနီယဝတ္ထု။ သု သဒ္ဓဟနုလက္ခဏာဝါ၊
သစ္စမိဒန္တိဩဂါဟေတွာပတ္တိယာယနုလက္ခဏာဝါ၊ သမ္ပယုတ္တ
ဓမ္မာနံပဿာဒနီယါရမ္မဏောသုပက္ခန္ဓါပနရသာ၊ သမ္ပဿာဒနရသာ
ဝါ၊ အနာဝိလပစ္စုပ္ပန်၊ ပဿာဒနီယဝတ္ထု။ သု ဝိနိစ္ဆယ ပစ္စုပ္ပန်
နာဝါ၊ သဒ္ဓေယျဝတ္ထု၊ ပဒဋ္ဌာနာ၊ သပ္ပုရိသုပသေဝနသဒ္ဓမ္မသဝန
ယောနိသောမနသိကာရဓမ္မပဋိပတ္တိသင်္ခါတသောတိပတ္တိယင်္ဂ
ပဒဋ္ဌာနာဝါ။ ။ သောတာဏသာဓာရဏောသု၊ သောတာဏသာဓာ
ရဏ စေတသိက်တို့တွင်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါစေတသိက်သည်။ သမ္ပ
ယုတ္တ ဓမ္မာနံ၊ သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို။ သမ္ပဿာဒန လက္ခဏာ၊
ကြည်ညိုစေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူ
မူကား။ ဥဒကပ္ပဿာဒကမဏိဝိယ၊ ရေနောက်ကို ကြည်စေတတ်
သော စကြာမင်း၏ပတ္တမြား ရတနာကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ တနည်း
ကား။ ပက္ခန္ဓနုလက္ခဏာ၊ ပြေးဝင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကိမိဝ၊ အ
ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ မဟာယောဓောဝိယ၊ သူရဲကြီးကဲ့
သို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ပဿာဒနီယဝတ္ထု။ သု၊ ကြည်ညိုအပ်သော
ဘုရားအစရှိသောဝတ္ထုတို့၌။ သဒ္ဓဟနုလက္ခဏာ၊ ကြည်ညိုခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဣဒံ၊ ဤဘုရားအစရှိသောဝတ္ထုသည်။
သစ္စ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ပတ္တိယာယနု
လက္ခဏာ၊ ယုံကြည်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ၊ သမ္ပ
ယုတ်တရားတို့ကို။ ပဿာဒနီယာရမ္မဏောသု၊ ကြည်ညိုအပ်သော

ဘုရားစသောအာရုံတို့၌။ ဝါ၊တို့သို့၊ ပက္ခန္ဓာပနရသာ။ ပြေးဝင်
 ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ကား။ သမ္ပယာဒနရသာ၊ ကြည်ညိုစေခြင်း
 ကိစ္စရှိ၏။ အနာဝိလပစ္စုပ္ပန်နာ၊ မနေ့ဘက်ကျခြင်းလျှင်ထင်သော
 အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ကား။ ပသာဒနိယဝတ္ထု။ သု၊ ကြည်ညိုအပ်
 သောဘုရားစသောဝတ္ထုတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း
 လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သန္ဓေယျဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ၊ ကြည်
 ညိုအပ်သော ဘုရားစသော ဝတ္ထုလျှင် နီးစွာသော အကြောင်း
 ရှိ၏။ ဝါ၊ကား။ သပ္ပုရိသုပသေဝနသန္ဓေဗ္ဗသဝန ယောနိသောမန
 သိကာရဓမ္မပဋိပတ္တိသင်္ခါတ သောတာပတ္တိယင်္ဂ ပဒဋ္ဌာနာ၊ သူ
 တော်ကောင်းကိုမှီဝဲခြင်း၊ သူတော်ကောင်း တရားကို ကြားနာ
 ခြင်း၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ တရားတော်ကို ကျင့်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောသောတာပတ္တိမဂ်၏အကြောင်းလျှင်နီးစွာသော
 အကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ သောဘဏ္ဍာစေတသိက်
 တို့တွင် သန္ဓါစေတသိက်သည် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ကြည်
 ညိုစေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ရေနံ
 ကို ကြည်စေတတ်သော စကြာမင်း၏ ပတ္တမြား ရတနာ ကဲ့သို့
 တည်း။ တနည်းကား။ ပြေးဝင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အဘယ်ကဲ့
 သို့နည်းဟူမူကား။ သူရဲကြီးကဲ့သို့တည်း။ တနည်းကား၊ ကြည်
 ညိုအပ်သောဘုရားစသောဝတ္ထုတို့၌ ကြည်ညိုခြင်းလက္ခဏာရှိ
 ၏။ တနည်းကား။ ဤဘုရားစသောဝတ္ထုသည်မှန်၏ဟု သက်ဝင်
 ချီယုံကြည်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ကြည်ညို
 အပ်သောဘုရားစသောအာရုံတို့သို့ပြေးဝင်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တ
 နည်းကား။ ကြည်ညိုစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မနေ့ဘက်ကျခြင်းလျှင် ထင်
 သောအခြင်းအရာရှိ၏။ တနည်းကား။ ကြည်ညိုအပ်သောဘုရား
 စသောဝတ္ထုတို့၌ ဆုံးဖြတ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။
 ကြည်ညို အပ်သော ဘုရား စသော ဝတ္ထုလျှင် နီးစွာသော အ
 ကြောင်းရှိ၏။ တနည်းကား။ သူတော်ကောင်းကိုမှီဝဲခြင်း၊ သူတော်
 ကောင်းတရားကို ကြားနာခြင်း၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊

တရားတော်ကို ကျင့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သောတာပတ္တိမဂ်၏ အကြောင်းလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၅၂ — သတိ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

သတိအာရမ္မဏေဗိက္ခဿအပိလာပနလက္ခဏာ၊ ပဂ္ဂဟလက္ခဏာဝါ၊ စက္ကဝတ္တိနောဇေဋ္ဌပုတ္တရတနမိဝံ၊ အသမ္မောဟရသာ၊ အာရက္ခပစ္စုပ္ပန်၊ ဝိသယာ ဘိဓုဘာဝ ပစ္စုပ္ပန်၊ ထိရသညာပဒဋ္ဌာန်၊ သဝိသယကာယာဒိ ပဒဋ္ဌာန်၊ ကာယာဒိဝိသယသတိပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာန်ဝါ။ ။ သတိ၊ သတိစေတသိက်သည်။ အာရမ္မဏ၊ အာရုံ၌။ ဗိက္ခဿ၊ ကို။ အပိလာပနလက္ခဏာ၊ နှစ်မြှုပ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ အောက်မေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပဂ္ဂဟလက္ခဏာ၊ ချိုးမြှော့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကိမိဝံ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ဇေဋ္ဌပုတ္တရတနမိဝံ၊ သားကြီးရတနာကဲ့သို့တည်း။ အသမ္မောဟရသာ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အာရက္ခပစ္စုပ္ပန်၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝိသယာဘိဓုဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ အာရုံသို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ထိရသညာပဒဋ္ဌာန်၊ မြဲမြံစွာမှတ်ခြင်းလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ သဝိသယကာယာဒိပဒဋ္ဌာန်၊ မိမိအာရုံဟု ဆိုအပ်သော ကာယ စသည်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်း ရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ကာယာဒိ ဝိသယသတိပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာန်၊ ကာယအစရှိသောအာရုံဟု ဆိုအပ်သောသတိ၏တည်ရာလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သတိစေတသိက်သည် အာရုံ၌ဗိက္ခိကို နှစ်မြှုပ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ အောက်မေ့ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ တနည်း။ ချိုးမြှော့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဥပမာကား။ စကြဝတေးမင်း၏ သားကြီးရတနာကဲ့သို့တည်း။ မမေ့မလျော့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စောင့်ရှောက်ခြင်းလျှင်

ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ တနည်းကား၊ အာရုံသို့ရှေးရှုသည်
၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ မြဲမြံစွာမှတ်ခြင်းလျှင်
နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ တနည်း၊ မိမိအာရုံဟု ဆိုအပ်သော
ကာယစသည်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ တနည်း၊ ကာယ
အစရှိသော အာရုံဟု ဆိုအပ်သော သတိ၏တည်ရာလျှင် နိုးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၅၃-ဟိရိ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဟိရိပါပတောဇိဂုဏ္ဍနလက္ခဏာ၊ လန္ဓာလက္ခဏာဝါ၊ ပါပဿ
အကရဏရသာ၊ ပါပတောလိနဘာဝ-ပစ္စုပ္ပန်၊ အတ္တဂါရဝ
ပဒဋ္ဌာန်၊ ကုလမိတာယ။ ။ ဟိရိ၊ ဟိရိစေတသိက်သည်။ ပါပ
တော၊ မကောင်းမှုမှ။ ဇိဂုဏ္ဍနလက္ခဏာ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ လန္ဓာလက္ခဏာ၊ ရှက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ပါ
ပဿ၊ မကောင်းမှုကို။ အကရဏ-ရသာ၊ မပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ပါပ
တော၊ မကောင်းမှုမှ။ လိနဘာဝ-ပစ္စုပ္ပန်၊ တွန့်တို ခြင်းလျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အတ္တဂါရဝ-ပဒဋ္ဌာန်၊ မိမိကိုယ်ကို
ရိုသေခြင်းလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ကိမိဝ၊ ဥပမာအ
ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကုလမိတာယ၊ အမျိုးကောင်းသွီး
ကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ အမျိုးကောင်းချွေးမကဲ့သို့တည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ဟိရိစေတသိက်သည် မကောင်းမှုမှ စက်ဆုပ်ခြင်း၊ ရှက်
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မကောင်းမှုကို မပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မကောင်း
မှုမှ တွန့်တိုခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ မိမိကိုယ်ကို
ရိုသေခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့
သို့နည်းဟူမူ။ အမျိုးကောင်းသွီး၊ အမျိုးကောင်းချွေးမနှင့် တူ၏
ဟူလို။

၅၄-ဩတ္တပ္ပ၏လက္ခဏာရသ၊ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ဩတ္တပ္ပဝဇ္ဇဘာယနလက္ခဏံ၊ဘယတောဒဿနလက္ခဏံ၊ပါ
ပတောဥတ္တာသလက္ခဏံဝါ၊ပုပ္ဖိယအကရဏာရသံ၊ပါပတော
လိနဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ပရဂါရဝပဒဋ္ဌာန်၊ဝေသီဝိယ။ ။ဩတ္တပ္ပံ၊
ဩတ္တပ္ပစေတသိက်သဉ်။ဝဇ္ဇဘာယနလက္ခဏံ၊အပြစ်ကိုကြော
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ကား။ဘယတော၊ဘေးအားဖြင့်။ ဒဿန
လက္ခဏံ၊ရှုခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ဝါ၊ကား။ပါပတော၊မကောင်းမှု
မှ။ဥတ္တာသလက္ခဏံ၊ထိတ်လန့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ပါပဿ၊ကို။
အကရဏာရသံ၊မပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ပါပတော၊မှ။လိနဘာဝ-ပစ္စု
ပဋ္ဌာန်၊တွန့်တိုခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပရဂါရဝပ
ဒဋ္ဌာန်၊ သူတပါးကိုရိုသေခြင်းလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။
ကိမိဝ၊ကား။ဝါ၊ဥပမာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဝေသီဝိယ၊
ပြည့်တန်းဆာမကဲ့သို့တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ဩတ္တပ္ပစေတ
သိက်သည်အပြစ်ကိုကြောက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။တနည်း၊ဘေး
အားဖြင့်ရှုခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။တနည်း၊ မကောင်းမှုမှထိတ်လန့်
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မကောင်းမှုကိုမပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။မကောင်း
မှုမှ တွန့်တိုခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သူတပါးကိုရို
သေခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား-ပြည့်တန်းဆာမနှင့်တူ၏ဟူလို။

၅၅-အလောဘ၏လက္ခဏာရသ၊ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

အလောဘောအာရမ္မဏေ ဝိတ္တဿအဂ္ဂေလက္ခဏော၊ အ
လဂ္ဂဘာဝလက္ခဏောဝါ၊ ဥပ္ပသပတ္တေ ဥဒကမိန္ဒုရိယ၊ အပရိဂ္ဂ
ဟရသော၊အရဟာဝိယ၊အလဂ္ဂကမျတာပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဂူထကူ
ပေပတိတပုရိသောဝိယ၊ဣဋ္ဌဝတ္ထု။သု အနဿာဒ-ဒဿနပဒဋ္ဌာ
နော။ ။အလောဘော၊ အလောဘစေတသိက်သည်။ အာရမ္မ

ဏော၊ အာရုံ၌။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အဂ္ဂေလက္ခဏော၊ မမက်မော
 ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တနည်း၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ အဂ္ဂေလက္ခ
 ဏော၊ မမက်မောစေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ အလဂ္ဂဘာ
 ဝလက္ခဏော၊ မကပ်ငြိသည်အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ ကိမိဝ၊
 ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဥပ္ပလပတ္တေ၊ ကြော့ရှက်၌။
 ဥဒကဗိဒ္ဓုရိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့တည်း။ အပရိဂ္ဂဟ-ရသော၊ မ
 သိမ်းဆည်းခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ကိမိဝ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း
 ဟူမူကား။ အရဟာရိယ၊ ရဟန္တာကဲ့သို့တည်း။ အလဂ္ဂကမျတာ
 ပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ ကပ်ငြိခြင်းကို အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်
 သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကိမိဝ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူ
 ကား။ ဂူထကူပေ၊ မစင်တွင်း၌။ ပတိတပုရိသောရိယ၊ ကျသော
 ယောကျ်ားကဲ့သို့တည်း။ ဣဉ္ဇဝတ္ထု၊ သု၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုတို့
 ၌။ အနဿာဒ-ဒဿနပဒဋ္ဌာနော၊ မသာယာအပ်ဟု-ရှုခြင်းလျှင်
 နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အလောဘစေ
 တသိက်သည် အာရုံ၌စိတ်၏မမက်မောခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တ
 နည်း၊ စိတ်ကိုမမက်မောစေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တနည်း၊ မကပ်
 ငြိသည်၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ ဥပမာကား- ကြော့ရှက်၌ကျ
 သော ရေပေါက်နှင့်တူ၏။ မသိမ်းဆည်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဥပမာ
 ကား။ ရဟန္တာနှင့်တူ၏။ ကပ်ငြိခြင်းကိုအလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်
 လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဥပမာကား။ မစင်တွင်း၌ကျ
 သော ယောကျ်ားနှင့်တူ၏။ အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုတို့၌ မသာ
 ယာအပ်ဟု-ရှုခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၅၆- အဒေါသ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

အဒေါသော အစဉ်တစွာလက္ခဏော၊ အဝိရာဇ-လက္ခဏော
 ဝါ၊ အနုကုလမိတ္တောရိယ၊ အာသာတဝိနောဒနရသော၊ ပရိဋ္ဌာဟ
 ဝိနောဒနရသောဝါ။ ဂေါသိတ-စန္ဒနိယ၊ သုက္ကဘာဝ-ပစ္စုပ္ပန်

နော၊ ပုဏ္ဏမာဝိယ၊ သီတလဘာဝပစ္စုပ္ပန်နောဝါ၊ အနိဋ္ဌဝတ္ထ။
 သု ယောနိသောဒဿနပဒဋ္ဌာနော။ ။ အဒေါသော၊ အဒေါသ
 စေတသိက်သည်။ အစဏ္ဍိက္က လက္ခဏော၊ မကြမ်းထမ်းခြင်း
 လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဝိရောဓလက္ခဏော၊ မဆန့်ကျင်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိ၏။ ကိမိဝ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အနု
 ကုလမိတ္တောဝိယ၊ သူ့ခပ်ထိမ်းတို့နှင့်လျော်သော အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်း ကဲ့သို့တည်း။ အာဇာတဝိနောဒနရသော၊ ရန်ငြိုးဘွဲ့
 ခြင်းကိုပျော်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပရိဇ္ဇာဟာဝိနောဒနရသော၊
 ပူပန်ခြင်းကိုပျောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ဂေါသီတစန္ဒနိ
 ဝိယ၊ ဂေါသီတအမည်ရှိသော စန္ဒကူးကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ ဂေါသီ
 တအမည်ရှိသော တောင်၌ ပေါက်ရောက်သော စန္ဒကူးကဲ့သို့
 တည်း။ ဝါ၊ သီတာရေကဲ့သို့မီးမြှင့်သောစန္ဒကူးကဲ့သို့တည်း။ သုက္က
 ဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဖြူစင်သည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်း
 အရာရှိ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ပုဏ္ဏမာဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့တည်း။
 ဝါ၊ ကား။ သီတလဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော၊ ချမ်းမင်းသည်၏ အဖြစ်
 လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ အနိဋ္ဌဝတ္ထ။ သု၊ အလိုမရှိအပ်
 သောဝတ္ထုတို့၌။ ယောနိသောဒဿနပဒဋ္ဌာနော၊ အသင့်အတင့်
 အားဖြင့်ရှုခြင်းလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ အဒေါသစေတသိက်သည် မကြမ်းထမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ
 ၏။ တနည်း၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဥပမာကား-သူ့ခပ်
 ထိမ်းတို့နှင့်မဆန့်ကျင်သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့်တူ၏။ ရန်
 ငြိုးဘွဲ့ခြင်းကိုပျောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တနည်း၊ ပူပန်ခြင်းကိုပျော်
 ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဥပမာကား-ဂေါသီတအမည်ရှိသော စန္ဒကူးနှင့်
 တူ၏။ ဖြူစင်သည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဥပ
 မာကား-လပြည့်ဝန်းနှင့်တူ၏။ တနည်း၊ ချမ်းမင်းသည်၏ အဖြစ်
 လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အလိုမရှိအပ်သောဝတ္ထုတို့၌
 အသင့်အတင့်အားဖြင့်ရှုခြင်းလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူ
 လို။

၅၇-အမောဟ၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

အမောဟောဩဘာသနလက္ခဏော၊ ပဒီပေါဝိယ၊ ပဇာနန
လက္ခဏောဝါ၊ ကုသလတိကိစ္ဆကောဝိယ၊ ယထာသဘာဝပဋိ
ဝေဓလက္ခဏော၊ အက္ခလိတပဋိဝေဓလက္ခဏောဝါ၊ ကုသလိ
သာသေနိတ္တသရောဝိယ၊ ဝိသယဿဩဘာသနရသော၊ အသ
မ္မောဟပစ္စုပ္ပန်၊ မဂ္ဂနာယကောဝိယ။ သမာဓိပဒဋ္ဌာနော။ ။
အမောဟော၊ သည်။ ဩဘာသလက္ခဏော၊ ထွန်းပခြင်းလက္ခ
ဏာရှိ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ပဒီပေါဝိယ၊ ဆီမီးကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။
ပဇာနနလက္ခဏော၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကု
သလတိကိစ္ဆကောဝိယ၊ လိမ္မာသော ဆေးသမား ကဲ့သို့တည်း။
ဝါ၊ ကား။ ယထာသဘာဝပဋိဝေဓလက္ခဏော၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း
သောသဘောကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။
အက္ခလိတ ပဋိဝေဓလက္ခဏော၊ မချော်မချွတ် ထိုးထွင်း၍ သိ
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ကုသလိသာသေန၊ လိမ္မာ
သောလေးသမားသည်။ နိတ္တသရောဝိယ၊ ပစ်အပ်သောမြားကဲ့
သို့တည်း။ ဝိသယဿ၊ အာရုံကို။ ဩဘာသနရသော၊ ထွန်းပ
ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ အသမ္မောဟပစ္စုပ္ပန်၊ မတွေ့ဝေခြင်းလျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ မဂ္ဂနာယကောဝိယ၊ ခ
ရီးညွှန်သောယောက်ျားကဲ့သို့တည်း။ သမာဓိပဒဋ္ဌာနော၊ သမာ
ဓိလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အမော
ဟစေတသိက်သည် ထွန်းပခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဥပမာကား-ဆီ
မီးနှင့်တူ၏။ တနည်း၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဥပ
မာကား-လိမ္မာသော ဆေးသမားနှင့် တူ၏။ တနည်း၊ ဟုတ်မှန်
တိုင်းသော သဘောကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တ
နည်း၊ မချော်မချွတ် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဥပမာ
ကား-လိမ္မာသော လေးသမားသည်ပစ်အပ်သော မြားနှင့်တူ၏။
အာရုံကို ထွန်းပခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မတွေ့ဝေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဥပမာ

ကား-ခရီးညွှန်သော ယောက်ျားနှင့် တူ၏။ သမာဓိလျှင် နီးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၅၀-တတြမဇ္ဈတ္တတာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

တတြမဇ္ဈတ္တတာသမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံသမံဟရဏလက္ခဏာ၊ ဦး
နာမိကနိဝါရဏရသ၊ ပက္ခပါတုပစ္ဆေဒရသ၊ ဝါ၊ စိတ္တစေတသိ
ကာနံမဇ္ဈတ္တတာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သမပ္ပဝတ္တာနံ အာဇာနေယျာန
မဇ္ဈုပေက္ခကော သာရထိဝိယ၊ သမပ္ပဝတ္တ-စိတ္တစေတသိက ပ
ဒဋ္ဌာနာ။ ။တတြမဇ္ဈတ္တတာ၊ တတြမဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက်
သည်။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ သမံ၊ အညီအ
ညွတ်။ ဟရဏလက္ခဏာ၊ ဆောင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဦးနာမိကနိ
ဝါရဏရသ၊ အယုတ်အလွန်ကိုမြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပက္ခ
ပါတုပစ္ဆေဒရသ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏ အပင်းအသင်း၌ ကျ
ခြင်းမှ ဖြတ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ္တစေတသိကာနံ၊ စိတ်စေတသိက်
တို့ကို။ မဇ္ဈတ္တတာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်လျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကိဝိဝ၊ ကား။ သမပ္ပဝတ္တာနံ၊ အညီအ
ညွတ်ဖြစ်ကုန်သော။ အာဇာနေယျာနံ၊ အာဇာနိမြင်းတို့ကို။ အဇ္ဈု
ပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုသော။ သာရထိဝိယ၊ ရထားထိန်းကဲ့သို့
တည်း။ သမပ္ပဝတ္တစိတ္တစေတသိကပဒဋ္ဌာနာ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်
သော စိတ်စေတသိက်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။အ
ဓိပ္ပါယ်ကား။ တတြမဇ္ဈတ္တတာစေတသိက်သည် သမ္ပယုတ်တ
ရားတို့ကို အညီအညွတ်ဆောင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အယုတ်အ
လွန်ကိုမြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ်စေတသိက်တို့၏ အပင်းအသင်း
၌ကျခြင်းမှ ဖြတ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ်စေတသိက်တို့ကိုလျစ်လျူရှု
ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဥပမာကား-အညီအညွတ်
ဖြစ်ကုန်သောအာဇာနိမြင်းတို့ကို လျစ်လျူရှုသော ရထားထိန်း

နှင့်တူ၏။ အညီအညွတ် ဖြစ်သော စိတ်စေတသိက်လျှင် နိုးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၅၆-၆၀-ကာယပဿဒ္ဓိ-စိတ္တပဿဒ္ဓိ၏လက္ခဏာရသ၊
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

ကာယပဿဒ္ဓိ-စိတ္တပဿဒ္ဓိ ကာယစိတ္တဒရထဂူပဿမလက္ခဏာ၊ ကာယစိတ္တဒရထဘာဝ မဒ္ဒနရသ၊ ကာယစိတ္တာနမဖန္ဒဘာဝ-သန္တာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ကာယပဿဒ္ဓိ-စိတ္တပဿဒ္ဓိ၊ ကာယပဿဒ္ဓိစေတသိက်၊ စိတ္တပဿဒ္ဓိစေတသိက်သည်။ ကာယစိတ္တဒရထဂူပဿမ-လက္ခဏာ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းခြင်းသက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့၏ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကာယစိတ္တဒရထဘာဝမဒ္ဒနရသ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ပူပန်သည်၏အဖြစ်ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့၏ပူပန်သည်၏အဖြစ်ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့၏။ အဖန္ဒဘာဝသန္တာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ မတုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်၊ ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာနာ၊ ကိုယ်စိတ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့လျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကာယပဿဒ္ဓိ စေတသိက်၊ စိတ္တပဿဒ္ဓိ စေတသိက် တို့သည် ကိုယ်စိတ်တို့၏ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့၏ပူပန်သည်၏အဖြစ်ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့၏မတုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်၊ ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်း အရာ ရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၆၀-၆၂-ကာယလဟုတာ-စိတ္တလဟုတာ၏လက္ခဏာရသာ၊
ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ကာယလဟုတာ-စိတ္တလဟုတာ ကာယဗိတ္တ- ဂရုဘာဝဂူပ
သမလက္ခဏာ၊ ကာယဗိတ္တ- ဂရုဘာဝမဒ္ဒနရသာ၊ ကာယဗိတ္တာနံ
အဒန္တတာပစ္စုပ္ပန်၊ ကာယဗိတ္တ-ပဒဋ္ဌာန်။ ။ ကာယလဟု
တာ-စိတ္တလဟုတာ၊ ကာယလဟုတာ စေတသိက်၊ စိတ္တလဟု
တာစေတသိက်သည်။ ကာယဗိတ္တ- ဂရုဘာဝဂူပသမလက္ခဏာ၊
ကိုယ်စိတ်တို့၏လေးလံသည်၏အဖြစ်မှ ငြိမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိ
၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့၏လေး
လံသည်၏အဖြစ်မှ ငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကာယဗိတ္တဂရုဘာ
ဝမဒ္ဒနရသာ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏လေးလံသည်၏အဖြစ်ကို နှိပ်နင်း
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်
တို့၏လေးလံသည်၏အဖြစ်ကို နှိပ်နင်းခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ကာယ
ဗိတ္တာနံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တို့၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာသုံးပါးအ
ပေါင်း၊ စိတ်တို့၏။ အဒန္တတာပစ္စုပ္ပန်၊ မလေးလံသည်၏အဖြစ်
လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယဗိတ္တ-ပဒဋ္ဌာန်၊ ကိုယ်စိတ်
တို့လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာ
သုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အ
မိပ္ပါယ်ကား- ကာယလဟုတာစေတသိက်၊ စိတ္တလဟုတာစေတ
သိက်သည် ကိုယ်စိတ်တို့၏လေးလံသည်၏အဖြစ်မှ ငြိမ်းခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့၏လေးလံသည်၏အဖြစ်ကို နှိပ်
နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့၏မလေးလံသည်၏အဖြစ်လျှင်
ထင်သော အခြင်းအရာ ရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့လျှင် နိုးစွာသောအ
ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၆၃-၆၄-ကာယမုဒုတာ-စိတ္တမုဒုတာ၏လက္ခဏာ၊
ရဿ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ကာယမုဒုတာ-စိတ္တမုဒုတာ ကာယစိတ္တထဒ္ဓ ဘာဝ-ဂူပဿမ
လက္ခဏာ၊ ကာယစိတ္တထဒ္ဓဘာဝမဒ္ဓနရဿ၊ ယေသုကေသုစိအာ
ရမ္မဏေသု အသံဃန္ဓနပစ္စုပ္ပန်၊ ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာန်။ ။
ကာယမုဒုတာ-စိတ္တမုဒုတာ၊ ကာယမုဒုတာစေတသိက်၊ စိတ္တမုဒု
တာ စေတသိက်သည်။ ကာယ-စိတ္တ-ထဒ္ဓဘာဝ-ဂူပဿမလက္ခ
ဏာ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ကြမ်းထမ်းသည်၏အဖြစ်မှ ငြိမ်းခြင်းလက္ခ
ဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့
၏ ကြမ်းထမ်းသည်၏အဖြစ်မှ ငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကာယ
စိတ္တထဒ္ဓဘာဝ မဒ္ဓနရဿ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ ကြမ်းထမ်းသည်၏
အဖြစ်ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာသုံး
ပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့၏ ကြမ်းထမ်းသည်၏ အဖြစ်ကို နှိပ်နင်း
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ယေသုကေသုစိအာရမ္မဏေသု၊ အမှတ်မရှိတရံတ
ရသော အာရုံတို့၌။ အသံဃန္ဓနပစ္စုပ္ပန်၊ မထိခိုက်ခြင်းလျှင်
ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာန်၊ ကိုယ်စိတ်တို့
လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာသုံး
ပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အ
ဓိပ္ပါယ်ကား။ ကာယမုဒုတာစေတသိက်၊ စိတ္တမုဒုတာ စေတသိက်
သည် ကိုယ်စိတ်တို့၏ ကြမ်းထမ်းသည်၏ အဖြစ်မှ ငြိမ်းခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့၏ကြမ်းထမ်းသည်၏အဖြစ်ကိုနှိပ်
နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အမှတ်မရှိတရံတရသောအာရုံတို့၌မထိခိုက်
ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့လျှင် နိုးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၆၅-၆၆-ကာယကမ္မညတာ-စိတ္တကမ္မညတာ၏လက္ခဏာ၊
ရသ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဋ္ဌာန်။

ကာယကမ္မညတာစိတ္တကမ္မညတာကာယစိတ္တအကမ္မညဘာဝဂူပသမလက္ခဏာ၊ ကာယစိတ္တအကမ္မညဘာဝမဒ္ဒနရသ၊ ကာယစိတ္တာနုမာရမ္ပဏေ ခမဘာဝေန သမ္ပန္နေန အာရမ္မဏကရဏပစ္စုပ္ပန်၊ ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ကာယကမ္မညတာ စိတ္တကမ္မညတာ၊ ကာယကမ္မညတာစေတသိက်၊ စိတ္တကမ္မညတာစေတသိက်သည်။ ကာယ-စိတ္တ-အကမ္မညဘာဝဂူပသမလက္ခဏာ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏အမှု၌ မခံသည်၏အဖြစ်မှ ငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့၏အမှု၌ မခံသည်၏အဖြစ်မှ ငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကာယစိတ္တအကမ္မညဘာဝမဒ္ဒနရသ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏အမှု၌ မခံသည်၏အဖြစ်ကို နှိပ်နင်းခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါး အပေါင်း၊ စိတ်တို့၏ အမှု၌မခံသည်၏အဖြစ်ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယစိတ္တာနု၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့၏။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ ခမဘာဝေန၊ သည်းခံသည်၏ အဖြစ်နှင့်။ သမ္ပန္နေန၊ စပ်သဖြင့်။ အာရမ္မဏကရဏပစ္စုပ္ပန်၊ အာရုံပြုခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာနာ၊ ကိုယ်စိတ်တို့လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကာယကမ္မညတာစေတသိက်၊ စိတ္တကမ္မညတာ စေတသိက်သည် ကိုယ်စိတ်တို့၏ အမှု၌မခံသည်၏အဖြစ်မှ ငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့၏အမှု၌မခံသည်၏အဖြစ်ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့၏ အာရုံ၌ သည်းခံသည်၏ အဖြစ်နှင့်စပ်သဖြင့် အာရုံပြုခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၆၇-၆၈-ကာယပါရုညတာ-စိတ္တပါရုညတာ၏လက္ခဏာ၊
ရသာ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ကာယပါရုညတာ-စိတ္တပါရုညတာ ကာယစိတ္တအဂ္ဂလည
လက္ခဏာ၊ကာယ-စိတ္တ-ဂ္ဂလညမဒ္ဒနရသာ၊ဂ္ဂလညာဒီနဝဿ
အဘာဝ-ပစ္စုပ္ပန်၊ ကာယ-စိတ္တပဒဋ္ဌာန်။ ။ကာယပါရုည
တာ-စိတ္တပါရုညတာ၊ ကာယပါရုညတာစေတသိက်၊ စိတ္တပါရု
ညတာ စေတသိက်သည်။ ကာယ-စိတ္တ-အဂ္ဂလည လက္ခဏာ၊
ကိုယ်စိတ်တို့၏မကျင်နာသည်၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ဝါ၊
ဝေဒနာ အစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊ စိတ်တို့၏ မကျင်နာ
သည်၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ ကာယစိတ္တဂ္ဂလညမဒ္ဒနရ
သာ၊ကိုယ်စိတ်တို့၏ကျင်နာခြင်းကိုနှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ဝါ၊ဝေ
ဒနာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း-စိတ်တို့၏ကျင်နာခြင်းကို
နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ဂ္ဂလညာဒီနဝဿ၊ကျင်နာသည်၏အဖြစ်
တည်းဟူသောအဖြစ်၏။အဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊မရှိခြင်းလျှင်ထင်
သောအခြင်းအရာရှိ၏။ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာန်၊ ကိုယ်စိတ်တို့လျှင်
နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာသုံးပါး
အပေါင်း၊စိတ်တို့လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ကာယပါရုညတာ စေတသိက်၊ စိတ္တပါရုညတာ စေတ
သိက်သည် ကိုယ်စိတ်တို့၏ မကျင်နာသည်၏အဖြစ်လျှင် လက္ခ
ဏာရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့၏ကျင်နာခြင်းကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။
ကျင်နာသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောအဖြစ်၏မရှိခြင်းလျှင်ထင်
သောအခြင်းအရာရှိ၏။ကိုယ်စိတ်တို့လျှင်နီးစွာသောအကြောင်း
ရှိ၏ဟူလို။

၆၆-၇၀-ကာယုဇကတော-မိတ္တုဇကတော၏လက္ခဏာ၊
ရသ၊ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ပဒဋ္ဌာနံ။

ကာယုဇကတောမိတ္တုဇကတောကာယမိတ္တုအဇ္ဈဝလက္ခဏာ။
ကာယမိတ္တုကုဋိလဘာဝမဒ္ဒနရသ၊ကာယမိတ္တုနမကုဋိလတာ
ပစ္စုပဋ္ဌာန၊ကာယမိတ္တုပဒဋ္ဌာန။ ။ကာယုဇကတော-မိတ္တုဇ
ကတော၊ ကာယုဇကတောစေတသိက်၊ မိတ္တုဇကတောစေတသိက်
သည်။ ကာယမိတ္တုအဇ္ဈဝလက္ခဏာ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ဖြောင့်မတ်
စွာဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါဝေဒနာ အစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါး
အပေါင်း၊စိတ်တို့၏ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ကာယ
မိတ္တုကုဋိလဘာဝမဒ္ဒနရသ၊ကိုယ်စိတ်တို့၏ကောံကျစ်သည်၏
အဖြစ်ကိုနှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယမိတ္တုနံ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏။
ဝါဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၊စိတ်တို့၏။ အကုဋိ
လတာပစ္စုပဋ္ဌာန၊ မကောံကျစ်သည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သော
အခြင်းအရာရှိ၏။ ကာယမိတ္တုပဋ္ဌာန၊ ကိုယ်စိတ်တို့လျှင် နိုးစွာ
သော အကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါး အ
ပေါင်း၊စိတ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။
ကာယုဇကတော စေတသိက်၊ မိတ္တုဇကတော စေတသိက်သည်
ကိုယ်စိတ်တို့၏ ဖြောင့်မတ်စွာ ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကိုယ်
စိတ်တို့၏ ကောက်ကျစ်သည်၏အဖြစ်ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။
ကိုယ်စိတ်တို့၏မကောက်ကျစ်သည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအ
ခြင်းအရာရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်တို့လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏
ဟူလို။

ကိဉ္ဇာပိအမောဟောသောဘာဏသာဓာရဏောနဟောတိ၊
ကုယလံ ဗျာကဟပေတုဘာဝေနပန သဒိသတ္တာ အလောဘ
အဒေါသာနံ ပရံ တဿ လက္ခဏာဒိနိ ဒသိတာနိ။ ။အမော
ဟော၊အမောဟစေတသိက်သည်။သောဘာဏသာဓာရဏော၊
သောဘာဏသာဓာရဏ စေတသိက်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ နဟောတိ၊

အကယံ၍ကားမဖြစ်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်မဖြစ်သော်လည်း။ ကုသလာဗျာကတဟေတုဘာဝေန၊ ကုသိုလ်ဟိတ်၊ အဗျာကတဟိတ်အဖြစ်အားဖြင့်။ သဒိသတ္တာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အလောဘ အဒေါသာနံ၊ အလောဘဟိတ်၊ အဒေါသဟိတ် တို့၏။ ပရံ၊ နေ့၌။ တဿ၊ ထိုအမောဟစေတသိက်၏။ လက္ခဏာဒိနိ၊ လက္ခဏာအစရှိသည်တို့ကို။ ဒသိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အမောဟစေတသိက်သည်၊ သောဘဏသာဓာရဏစေတသိက်သည်အကယံ၍ကားမဖြစ်၊ ထိုသို့ပင်မဖြစ်သော်လည်း ကုသိုလ်ဟိတ်၊ အဗျာကတဟိတ်အဖြစ်အားဖြင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်အလောဘဟိတ်၊ အဒေါသဟိတ်တို့၏နေ့၌ထိုအမောဟစေတသိက်၏လက္ခဏာအစရှိသည်တို့ကိုပြအပ်ကုန်၏ဟူလို။

၇၁-ဝိရတိ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝိရတိကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ ဝတ္ထု။ နံ အဝိတိက္ကမန-လက္ခဏာ၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ ဝတ္ထု၊ တောလိနဘာဝရသာ၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ အကရဏပစ္စုပ္ပန်၊ သဒ္ဓါဟိရောတ္တပ္ပအပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏပဒဋ္ဌာန၊ ဣမာနိ သာမညလက္ခဏာဒိနိ။ ။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိစေတသိက်သည်။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့၏။ ဝတ္ထု။ နံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဇိဝိတိန္ဒြေသည်တို့ကို။ အဝိတိက္ကမနလက္ခဏာ၊ မလွန်ကျူးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့၏။ ဝတ္ထု၊ တော၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဇိဝိတိန္ဒြေသည်တို့မှ။ လိနဘာဝရသာ၊ တွန့်တိုဆုတ်နစ်သည်၏အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည် တို့ကို။ အကရဏ ပစ္စုပ္ပန်၊ မပြုခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ သဒ္ဓါဟိရောတ္တပ္ပအပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏပဒဋ္ဌာန၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသောဂုဏ်လျှင်

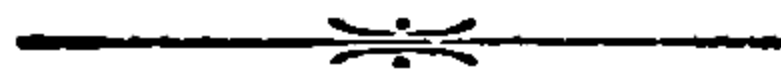
နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့သည်။ သာမညလက္ခဏာဒီနိ၊ သာမညလက္ခဏာအစရှိသည်တို့တည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိရတိသည် ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သောဇိဝိတိန္ဒြေသည်တို့ကို မလွန်ကျူးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဇိဝိတိန္ဒြေသည်တို့မှ တွန့်တိုဆုတ်နစ်သည်၏အဖြစ်လျှင် ကိစ္စရှိ၏။ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့ကို မပြုခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ သဒ္ဓါ၊ ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ အပ္ပိစ္ဆတာ၊ အစရှိသော ဂုဏ်လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဤသည်တို့ကား သာမညလက္ခဏာသည်တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏ဟူလို။

၇၂—သမ္မာဝါစာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝိသေသတော ပန တာသု သမ္မာဝါစာ မိစ္ဆာဝါစာပဟာန လက္ခဏာ၊ ဝိရမိတဗ္ဗဝတ္ထုတောဝိရမဏရသာ။ ဝစီဒုစရိတဿ အကရဏ ပစ္စုပ္ပန်နာ။ သဒ္ဓါဟိရောတ္တပ္ပအပ္ပိစ္ဆတာဒိ ဂုဏပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ဝိသေသတောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား။ တာသု၊ ထိုသုံးပါးသော ဝိရတိတို့တွင်၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာ စေတသိက်သည်။ မိစ္ဆာဝါစာ ပဟာနလက္ခဏာ၊ မိစ္ဆာဝါစာကို ပယ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိရမိတဗ္ဗဝတ္ထုတော၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်သောဝစီဒုစရိုက်လေးပါးဟုဆိုအပ်သောဝတ္ထု၊ ဝိရမဏရသာ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝစီဒုစရိတဿ၊ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးကို။ အကရဏပစ္စုပ္ပန်နာ၊ မပြုခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သဒ္ဓါဟိရောတ္တပ္ပအပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏပဒဋ္ဌာနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပအပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသောဂုဏ်လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အထူးအားဖြင့် ထိုသုံးပါးသော ဝိရတိတို့တွင် သမ္မာဝါစာသည်မိစ္ဆာဝါစာကိုပယ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရှောင်ကြဉ်အပ်သော ဝစီဒုစရိုက် လေးပါးဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထု၊

ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးကို မပြုခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ အပ္ပိစ္ဆတ၊ အစရှိသောဂုဏ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၇၃-သမ္မာကမ္မန္တ၏လက္ခဏာ၊ ရဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

သမ္မာကမ္မန္တော မိစ္ဆာကမ္မန္တပ္ပဟာနု-လက္ခဏော၊ ဝိရမိတဗ္ဗ ဝတ္ထုတောဝိရမဏရသော၊ ကာယဒုစရိုက်တဿ အကရဏပစ္စုပ္ပန်နော၊ ပဒဋ္ဌာန်သမ္မာဝါစာသဒိသံ။ ။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တစေတသိက်သည်။ မိစ္ဆာကမ္မန္တပ္ပဟာနု လက္ခဏော၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တကိုပယ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိရမိတဗ္ဗ ဝတ္ထုတော၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်သော ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုမှ ဝိရမဏရသော၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယဒုစရိုက်တဿ၊ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးကို။ အကရဏ ပစ္စုပ္ပန်နော၊ မပြုခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ပဒဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်သည်။ သမ္မာဝါစာ သဒိသံ၊ သမ္မာဝါစာနှင့်တူ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သမ္မာကမ္မန္တစေတသိက်သည် မိစ္ဆာကမ္မန္တကိုပယ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရှောင်ကြဉ်အပ်သော ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယ ဒုစရိုက်သုံးပါးကို မပြုခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ပဒဋ္ဌာန်သည် သမ္မာဝါစာနှင့်တူ၏ဟူလို။

၇၄-သမ္မာအာဇီဝ၏လက္ခဏာ၊ ရဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

သမ္မာအာဇီဝေါပုဂ္ဂလဓမ္မာနံ ဝေါဒါနုလက္ခဏော၊ သယံဝေါဒါနုလက္ခဏောဝါ၊ ဝိရမိတဗ္ဗ ဝတ္ထုတော ဝိရမဏရသော၊ ဒုရာဇီဝဿ အကရဏပစ္စုပ္ပန်နော၊ ပဒဋ္ဌာန်သမ္မာဝါစာသဒိသမေဝ။ ။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလဓမ္မာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တရားတို့ကို။

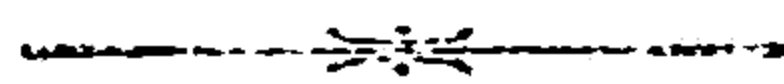
ဝေါဒါနလက္ခဏော၊ ဖြူစင်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ သ
ယံဝေါဒါနလက္ခဏော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြူစင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိရ
မိတဗ္ဗဝတ္ထုတော၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်သောဒုရာဇိဝ-၇-ပါးမှ။ ဝိရ
မဏရသော၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဒုရာဇိဝဿ၊ ဒုရာဇိဝ-၇
ပါးကို။ အကရဏပစ္စုပ္ပန်နော၊ မပြုခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်း
အရာရှိ၏။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္မာဝါစာသဒိသမေဝ၊ သမ္မာဝါစာ
နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သမ္မာအာဇီဝ
စေတသိက်သည် ပုဂ္ဂိုလ်တရားတို့ကို ဖြူစင်စေခြင်း လက္ခဏာ
ရှိ၏။ တနည်း၊ ကိုယ်တိုင်ဖြူစင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ရှောင်ကြဉ်
အပ်သော ဒုရာဇိဝ-၇-ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ဒုရာဇိဝ
၇-ပါးကိုမပြုခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပဒဋ္ဌာနံသည်
သမ္မာဝါစာနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်၏ဟူလို။

၇၅-ကရုဏာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

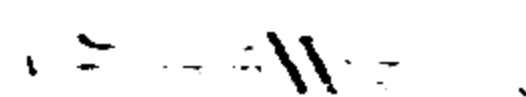
အပ္ပမညာသု ကရုဏာ ပရ ဒုက္ခာပနယနာ ကာရေန ပဝတ္တိ
လက္ခဏာ၊ ပရဒုက္ခဿ အသဟနရဿ၊ သတ္တာနမဝိဟိံ သနပစ္စု
ပ္ပန်နာ၊ ဒုက္ခိတသတ္တာနမနာထဘာဝဒဿနပဒဋ္ဌာနာ။ ။ အပ္ပ
မညာသု၊ အပ္ပမညာ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ကရုဏာ၊ ကရုဏာ စေတ
သိက်သည်။ ပရဒုက္ခာပနယနာကာရေန၊ သူတပါးတို့ဆင်းရဲကို
ပယ်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊ ဖြစ်ခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ပရဒုက္ခဿ၊ သူတပါးတို့၏ဆင်းရဲကို။ အသဟန
ရဿ၊ သည်းမခံနိုင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ အဝိ
ဟိံ သနပစ္စုပ္ပန်နာ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာ
ရှိ၏။ ဒုက္ခိတသတ္တာနံ၊ ဒုက္ခိတသတ္တဝါတို့၏။ အနာထဘာဝဒဿ
နပဒဋ္ဌာနာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရှုခြင်းလျှင် နီးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အပ္ပမညာတို့တွင်။ က
ရုဏာစေတသိက်သည် သူတပါးတို့၏ဆင်းရဲကိုပယ်သော အ

ခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သူတပါးတို့၏ဆင်း
ရဲကို သည်းမခံနိုင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သတ္တဝါတို့ကို မညှဉ်းဆဲခြင်း
လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဒုက္ခိတသတ္တဝါတို့၏ကိုးကွယ်
ရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို ရှုခြင်းလျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏
ဟူလို။

၇၆-မုဒိတာ၏လက္ခဏာ၊ ရသာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

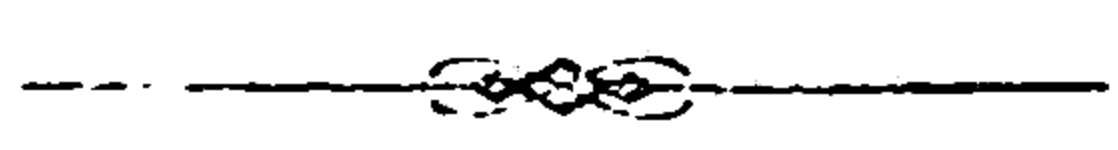
မုဒိတာ ပရသမ္ပတ္တိ အနုမောဒနလက္ခဏာ၊ အနိဿယန ရ
သာ၊ ပရသမ္ပတ္တိယံအရတိဝိနောဒနပစ္စုပ္ပန်၊ သုခိတသတ္တာနံ
သမ္ပတ္တိဒဿနပဒဋ္ဌာနာ။ ။ မုဒိတာ၊ သည်။ ပရသမ္ပတ္တိအနုမော
ဒနလက္ခဏာ၊ သူတပါးတို့၏စည်းစိမ်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်းလက္ခ
ဏာရှိ၏။ အနိဿယနရသာ၊ မပြု။ ရှုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ပရသမ္ပတ္တိယံ၊
သူတပါးတို့၏စည်းစိမ်၌။ အရတိဝိနောဒနပစ္စုပ္ပန်၊ မမွေ့မ
လျော်ခြင်းကိုပျောက်ခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ သု
ခိတသတ္တာနံ၊ သုခိတသတ္တဝါတို့၏။ သမ္ပတ္တိဒဿန ပဒဋ္ဌာနာ၊
ပြည့်စုံခြင်းကိုရှုခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ စည်း
စိမ်ကိုရှုခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
မုဒိတာစေတသိက်သည် သူတပါးတို့၏ စည်းစိမ်ကို ဝမ်းမြောက်
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မပြု။ ရှုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သူတပါးတို့၏စည်းစိမ်
၌မမွေ့မလျော်ခြင်းကို ပျောက်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာ
ရှိ၏။ သုခိတသတ္တဝါတို့၏ပြည့်စုံခြင်းကိုရှုခြင်းလျှင်နိုးစွာသော
အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၇၇-မေတ္တာ၏လက္ခဏာ၊ ရသာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

မေတ္တာ သမ္ဘာနံဟိတပရိပစ္စုပ္ပန်ကာရပ္ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊ ဟိ
တူပသံဟရဏရသာ၊ အာဃာတဝိနောဒနပစ္စုပ္ပန်၊ သတ္တာနံ

မနာထတာဒဿနပဒဋ္ဌာနာ။ ။မေတ္တာ၊ မေတ္တာစေတသိက်
 သည်။သတ္တာနံ၊တို့၏။ဟိတပဋိပဇ္ဇနာကာရပ္ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊အ
 စီးအပွားအလှိုငှါကျင့်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းလက္ခ
 ဏာရှိ၏။ဟိတပုသံဟရဏရသာ၊အစီးအပွားကိုကပ်၍ ဆောင်
 ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အာဇာတဝိနောဒနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ရန်ငြိုးဘွဲခြင်း
 ကိုပျောက်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။သတ္တာနံ၊တို့၏။
 အနာထတာဒဿနပဒဋ္ဌာနာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုရှု
 ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။မေတ္တာ
 စေတသိက်သည်သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားအလှိုငှါကျင့်သောအ
 ခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အစီးအပွားကိုကပ်၍
 ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ရန် ငြိုးဘွဲခြင်းကို ပျောက်ခြင်းလျှင် ထင်
 သောအခြင်းအရာရှိ၏။သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကိုရှုခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၇၀-ဥပေက္ခာ၏လက္ခဏာ၊ရသာ၊ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ပဒဋ္ဌာနံ။

ဥပေက္ခာသက္ကေသုမဇ္ဈတ္တာကာရပ္ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊သမဘာ
 ဝဒဿနရသာ၊ပဋိဇာနနယဂူပသမပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ကမ္မသကတာ
 ဒဿနပဒဋ္ဌာနာ။ ။ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာ စေတသိက်သည်။
 သက္ကေသု၊တို့၌။မဇ္ဈတ္တာကာရပ္ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊လျှစ်လျူ။ရှုသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမဘာဝဒဿန
 ရသာ၊ညီမျှသည်၏အဖြစ်ကို ရှုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ပဋိဇာနနယဂူပ
 သမပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊မုန်းခြင်း၊ချစ်ခြင်းမှငြိမ်းခြင်းလျှင် ထင်သောအ
 ခြင်းအရာရှိ၏။ ကမ္မသကတာဒဿနပဒဋ္ဌာနာ၊ကံသာလျှင်မိမိ
 ဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရှုခြင်းလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ
 ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ဥပေက္ခာစေတသိက်သည်သတ္တဝါတို့၌
 လျှစ်လျူ။ရှုသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ညီမျှသည်၏
 အဖြစ်ကိုရှုခြင်းကိစ္စရှိ၏။မုန်းခြင်း၊ချစ်ခြင်းမှငြိမ်းခြင်းလျှင်ထင်

သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရှုမြင်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၇၆-ပညိန္ဒြေ၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ပညိန္ဒြေယဿလက္ခဏာဒိနိအမောဟဘာဝေနဟေဋ္ဌာ ဒဿိတာနိ။ ။ပညိန္ဒြေယဿ၊ပညိန္ဒြေ၏။ လက္ခဏာဒိနိ၊လက္ခဏာစသည်တို့ကို။ အမောဟဘာဝေန၊ အမောဟ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌။ ဒဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပညိန္ဒြေ၏လက္ခဏာစသည်တို့ကို အမောဟ၏အဖြစ်ဖြင့်အော်၌ပြအပ်ကုန်ပြီဟူလို။

ဇေတဝိဂ္ဂဟော စေတသိကေ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ။ ။ဇေတဝိဂ္ဂဟော၊ ဝတ္ထုနယေန၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဇေတဝိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ စေတသိကေ၊ စေတသိက်၌။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းမည်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သိမ်းဆည်းခြင်းသည်စေတသိက်၌အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းမည်၏ဟူလို။

ဣတိဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိယံစေတသိကဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာနာမတတိယော ပရိစ္ဆေဒေါ။ ။ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာယံ၊ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာအမည်ရှိသောကျမ်း၌။ စေတသိကဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာနာမ၊ စေတသိက်၌အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆိုရာဆိုကြောင်းမည်သော။ တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ ဣတိသမတ္တော၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာအမည်ရှိသောကျမ်း၌ စေတသိက်၌အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်းမည်သော-သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောအပိုင်းအခြားသည်ဤတွင်ပြီးပြီဟူလို။

၄-စတုတ္ထပရိစ္ဆေဒ။

၈၀-မဟာဘူတံ၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

မဟာဘူတံ နိဿယဘာဝလက္ခဏံ၊ စက္ခာဒိ-နိဿယဘာဝ
 ဓာရဏရသံ၊ အတ္တရိယဝိသေသဒဿနရသံ၊ မဟာဘူတသဘာဝ
 ဒဿနရသံဝါ၊ မာယာယက္ခိနိအာဒယောဝိယမဟန္တေဟိ အာ
 ဟာရဝတ္ထာဒိဟိ ဟရိတဗ္ဗဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ အညမညပဒဋ္ဌာန်၊
 ဣမာနိဿယမညလက္ခဏာဒိနိ။ ။မဟာဘူတံ၊မဟာဘူတံသည်။
 နိဿယဘာဝလက္ခဏံ၊ ဖြိရာ၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ဖြိ
 ရာဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ စက္ခာဒိနိဿယဘာဝ-ဓာရဏရသံ၊
 စက္ခုအစရှိသည်တို့၏ ဖြိရာ၏အဖြစ်ကို ဆောင်ခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။
 ဝါ၊ ကား။ အတ္တရိယဝိသေသဒဿနရသံ၊ အံဘွယ်အထူးကိုပြု
 ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ မဟာဘူတသဘာဝဒဿနရသံ၊ ကြီး
 ကျယ်သောမဟုတ်မမှန်သောသဘောကိုပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကိမိ
 ဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ မာယာယက္ခိနိအာဒယောဝိယ၊
 မျက်လှည့်သည်၊ ဘီလူးမ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။ မဟန္တေ
 ဟိ၊ များစွာကုန်သော။ အာဟာရဝတ္ထာဒိဟိ၊ အစား၊ အဝတ်အစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဟရိတဗ္ဗဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ဆောင်အပ်သည်၏အ
 ဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အညမညပဒဋ္ဌာန်၊ အချင်း
 ချင်းလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဣမာနိ၊ တို့သည်။ သာမည
 လက္ခဏာဒိနိ၊ သာမညလက္ခဏာအစရှိသည်တို့တည်း။ ။အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ မဟာဘူတံသည်ဖြစ်ရာ၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။
 စက္ခုအစရှိသည်တို့၏ဖြစ်ရာ၏အဖြစ်ကိုဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တ
 နည်း၊ အံဘွယ်အထူးကို ပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တနည်း၊ ကြီးကျယ်
 သော မဟုတ်မမှန်သော သဘောကို ပြုခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။ ဥပမာ
 ကား၊ မျက်လှည့်သည်၊ ဘီလူးမ အစရှိသည်တို့နှင့်တူ၏။ များစွာ
 ကုန်သောအစား၊ အဝတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်ဆောင်အပ်သည်၏
 အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အချင်းချင်းလျှင် နီးစွာ

သောအကြောင်းရှိ၏။ ဤသည်တို့သည် သာမညလက္ခဏာအစ
ရှိသည်မည်ကုန်၏ဟူလို။

၈၁—ပထဝီဓာတ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝိသေသတောပန တေသု ပထဝီဓာတုကက္ခဏလက္ခဏာ၊ သ
ဟဇာတရူပါနံပတိဋ္ဌာနဘာဝရသာ၊ သဟဇာတရူပါနံသမ္ပဒိစ္ဆ
နပစ္စုပ္ပန်၊ သေသဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ဝိသေသတောပန၊
အထူးအားဖြင့်ကား။ တေသု၊ ထိုမဟာဘုတ်တို့တွင်။ ပထဝီဓာ
တု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ ကက္ခဏလက္ခဏာ၊ ခက်မာခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏။ သဟဇာတရူပါနံ၊ တကွဖြစ်သောရုပ်တို့၏။ ပတိဋ္ဌာနဘာဝ
ရသာ၊ တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ တည်ရာ ဖြစ်ခြင်း
ကိစ္စရှိ၏။ သဟဇာတရူပါနံ၊ တကွဖြစ်ကုန်သောရုပ်တို့ကို။ သမ္ပ
ဒိစ္ဆနပစ္စုပ္ပန်၊ ခံယူခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သေ
သဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာနာ၊ ကြွင်းသော ဘုတ်သုံးပါးအပေါင်းလျှင်
နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အထူးအားဖြင့်
ထိုမဟာဘုတ်တို့တွင်၊ ပထဝီဓာတ်သည် ခက်မာခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏။ တကွဖြစ်သောရုပ်တို့၏တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ တ
ကွဖြစ်ကုန်သော ရုပ်တို့ကို ခံယူခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအ
ရာရှိ၏။ ကြွင်းသော ဘုတ်သုံးပါး အပေါင်းလျှင် နီးစွာသောအ
ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၈၂—အာပေါဓာတ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

အာပေါဓာတုပဉ္စရဏလက္ခဏာ၊ သဟဇာတရူပါနံ ဥပဗြူ။
ဟနရသာ၊ သဟဇာတရူပါနံသမောဓနပစ္စုပ္ပန်၊ သေသဘူ
ဟတ္တယပဒဋ္ဌာနာ။ ။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်။ ပဉ္စ
ရဏလက္ခဏာ၊ ယိုစီးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သဟဇာတရူပါနံ၊ တ

ကွဖြစ်သောရုပ်တို့ကို။ ဥပဗြူဟနရသာ၊ ပွားစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သဟဇာတရူပါနံ၊ တို့ကို။ သမောဓာနပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ပေါင်းစုခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာ ရှိ၏။ သေသဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာနာ၊ ကြွင်းသောဘုတ်သုံးပါးအပေါင်းလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ အာပေါဓာတ်သည် ယိုစီးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တကွဖြစ်သောရုပ်တို့ကို ပွားစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တကွဖြစ်သော ရုပ်တို့ကို ပေါင်းစုခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကြွင်းသောဘုတ်သုံးပါးအပေါင်းလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၇၃-တေဇောဓာတ်၏လက္ခဏာ၊ ရသာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

တေဇောဓာတုဥဏ္ဍတ္တလက္ခဏာ၊ သဟဇာတရူပါနံပရိပါစနရသာ၊ မုဒုပ္ပါဒနပစ္စုပ္ပန်နာ၊ သေသဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာနာ။ ။ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်။ ဥဏ္ဍတ္တလက္ခဏာ၊ ပူသည်၏အဖြစ်၊ ထက်မြက်သည်၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ သဟဇာတရူပါနံ၊ တကွဖြစ်သော ရုပ်တို့ကို။ ပရိပါစနရသာ၊ ရင့်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မုဒုပ္ပါဒနပစ္စုပ္ပန်နာ၊ နူးညံ့ပျောင်းပြောခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သေသဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာနာ၊ ကြွင်းသော ဘုတ် သုံးပါး အပေါင်းလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ တေဇောဓာတ်သည် ပူသည်၏အဖြစ်၊ ထက်မြက်သည်၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ တကွဖြစ်သော ရုပ်တို့ကို ရင့်စေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ နူးညံ့ပျောင်းပြောခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကြွင်းသောဘုတ်သုံးပါးအပေါင်းလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၈၄-ဝါယောဓာတ်၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ဝါယောဓာတ်ဥပတ္တန္တုလက္ခဏာ၊ ပူရာပနလက္ခဏာဝါ၊ စလနရသာ၊ ပုဗ္ဗာဟရဏပစ္စုပ္ပန်၊ သေသဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာန်။ ။ဝါယောဓာတ်၊ဝါယောဓာတ်သည်။ဥပတ္တန္တုလက္ခဏာ၊ထောက်ပံ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ဝါ၊ကား။ပူရာပနလက္ခဏာ၊ပြည့်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။စလနရသာ၊လှုပ်ရှားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ပုဗ္ဗာဟရဏပစ္စုပ္ပန်၊ရှေ့သို့ဆောင်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။သေသဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာန်၊ ကြွင်းသောထုတ်သုံးပါးအပေါင်းလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ဝါယော ဓာတ်သည် ထောက်ပံ့ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ တနည်း၊ပြည့်စေခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ လှုပ်ရှားခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ရှေ့သို့ဆောင်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကြွင်းသောထုတ်သုံးပါးအပေါင်းလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

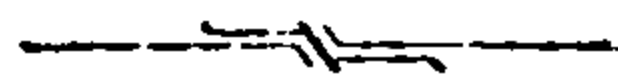

၈၅-ဥပါဒါရုပ်၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ဥပါဒါရူပံနိဿိတဘာဝလက္ခဏံ၊ဘူတနိဿိတဘာဝ-ဓာရဏရသံ၊ ဘူတနိဿိတဘာဝဓာရဏာကာရေန ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊မဟာဘူတပဒဋ္ဌာန်။ ။ဥပါဒါရူပံ၊ဥပါဒါရုပ်သည်။နိဿိတဘာဝလက္ခဏံ၊ ခြိတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ဝါ၊ ခြစ်ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဘူတနိဿိတဘာဝ-ဓာရဏရသံ၊ ဘုတ်ကိုခြိတ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကိုဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ဘူတနိဿိတဘာဝဓာရဏာကာရေန၊ ဘုတ်ကိုခြိတ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ မဟာဘူတပဒဋ္ဌာန်၊ မဟာဘုတ် ျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ဥပါဒါရုပ်သည်ခြိတ်တတ်သည်၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ ဘုတ်

ကို မှီတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သုတ်ကိုမှီ
တတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်
ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ မဟာသုတ်လျှင် နိုးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

ဣမာနိသာမညလက္ခဏာဒီနိ။ ။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့သည်။
သာမညလက္ခဏာဒီနိ၊ သာမညလက္ခဏာအစရှိသည်တို့တည်း။ ။
အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်တို့သည်သာမညလက္ခဏာ
စသည်တို့တည်း။ ဝိသေသ လက္ခဏာစသည်တို့ကို ဆိုလတ္တံ့
သောနည်းဖြင့်သိရမည်ဟူလို။

၈၆ - စက္ခုပဿာဒ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝိသေသတောပနတေသု စက္ခုပုပ္ဖေပဿဝါ ဗန္ဓနာရဟ
ဘူတာနံ ပဿာဒန လက္ခဏံ၊ ဒဠုကာမတာနိဒါနေန ကမ္မေနသ
မုဋ္ဌာန-ဘူတပ္ပဿာဒနလက္ခဏံပါ၊ ဒဠု ကာမေတိတိ ဒဠုကာ
မော၊ ဇနော။ ဒဠုကာမံဝါ၊ မိတ္တံ။ တဿဘာဝေါဒဠုကာမတာ၊
တဏှာ။ ဒဠုကာမတာဝေဝနိဒါနံတေဿာတိဒဠုကာမတာနိဒါ
နံ၊ ကမ္မံ။ ဧဝံသောတုကာမတာ နိဒါနေနာတိအာဒိသု ဇက္ခမာန
သု၊ ရူပါကဗျာရသံ၊ စက္ခုပညာဏာဓာရတာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ဒဠု
ကာမတာနိဒါနေနကမ္မေန သမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ဝိသေသ
တောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား။ တေသု၊ ထိုဥပါဒါရုပ်တို့တွင်။
စက္ခု၊ စက္ခုပဿာဒသည်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌။ ဝါ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ရူပါရုံ
ကို။ ဗန္ဓနာရဟဘူတာနံ၊ ထိခိုက်ခြင်း၌ထိခိုက်သောသုတ်တို့ကို။
ပဿာဒနလက္ခဏံ၊ ကြည်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒဠု
ကာမတာနိဒါနေန၊ မြင်ခြင်း၌အလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်း ဟူ
သောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။
သမုဋ္ဌာန-ဘူတပ္ပဿာဒနလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သောသုတ်ကို ကြည်စေ
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ယောဇနော၊ အကြင်သူသည်။ ဒဠု၊ မြင်ခြင်း

ဌာ။ ကာမေတိ၊ အလိုရှိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သောဓ
 နော၊ ထိုသူသည်။ ဒဠုကာမော၊ ဒဠုကာမမည်၏။ ဓနော၊ သတ္တ
 ဝါကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒဠုကာမံ၊ ဒဠုကာမမည်၏။
 ဓိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ တဿ၊ ထိုမြင်ခြင်း၌ အလိုရှိ
 သောသူ၏။ ဝါ၊ မြင်ခြင်း၌ အလိုရှိသောစိတ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်
 တည်း။ ဒဠုကာမတာ၊ မြင်ခြင်း၌ အလိုရှိသောသူ၏အဖြစ်။ ဝါ၊
 မြင်ခြင်း၌ အလိုရှိသောစိတ်၏အဖြစ်။ တဏှာ၊ တဏှာကို။ လက္ခ
 တိ၊ ရအပ်၏။ ဧကဿကမ္မဿ၊ ဤကံအား။ ဒဠုကာမတာဧဝ၊ မြင်
 ခြင်း၌ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာသာလျှင် ဖြစ်
 သော။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းရင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်။ တံ၊ ထိုကံသည်။ ဒဠုကာမတာနိဒါနံ၊ ဒဠုကာမတာနိဒါ
 နမည်၏။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ သောတုကာမတာနိဒါနေ
 နာတိအာဒိသု၊ သောတုကာမတာနိဒါနေ အစရှိကုန်သော။ ဝက္ခ
 မာနေသု၊ ဆိုလတ္တံ့ သောပုဒ်တို့၌။ ဧဝံတထာ၊ ထို့အတူတည်း။ ရူ
 ပါကဗ္ဗနရသံ၊ ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏာစာရ
 ဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်လျှင် ထင်
 သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဒဠုကာမတာနိဒါနေ၊ မြင်ခြင်း၌ အလို
 ရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော-တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိ
 သော။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ သမုဠာနဘူတပဒဠာနံ၊ ဖြစ်သော
 ဘုတ်လျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အ
 ထူးအားဖြင့် ဥပါဒါရုပ်တို့တွင်၊ စက္ခုပသာဒသည် ရူပါရုံ၌ တ
 နည်း၊ ရူပါရုံကို ထိခိုက်ခြင်း၌ ထိုက်သော ဘုတ်တို့ကို ကြည့်စေ
 ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တနည်း၊ မြင်ခြင်း၌ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်
 တည်းဟူသော တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော-ကံကြောင့်
 ဖြစ်သောဘုတ်တို့ကို ကြည့်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အကြင်သူ
 သည် မြင်ခြင်း၌ အလိုရှိတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် ဒဠုကာ
 မမည်၏။ ဒဠုကာမဟူသည် သတ္တဝါတည်း။ တနည်း၊ အကြင်
 စိတ်သည် မြင်ခြင်း၌ အလိုရှိတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစိတ်သည်

ဒဋ္ဌကမမည်၏။ ဒဋ္ဌကမဟူသည်စိတ်တည်း။ မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်။ တနည်း၊ စိတ်၏အဖြစ်သည် ဒဋ္ဌကမတာမမည်၏။ ဒဋ္ဌကမတာဟူသည်တဏှာတည်း။ ဤကံအားမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော တဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ထိုကံသည်ဒဋ္ဌကမတာနိဒါနမည်၏။ ဒဋ္ဌကမတာနိဒါနဟူသည် ကံတည်း။ သောတုကမတာနိဒါနနေ၊ စသောဆိုလတ္တံ့။ သောပုဒ်တို့၌ ဤနည်းအတူပင်တည်း။ ချုပ်ပါရုံကိုငင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဉ်၏တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော တဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသောကံကြောင့်ဖြစ်သောဘုတ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူသို။

၈၇-သောတပသာဒ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

သောတံသဒ္ဓေသဒ္ဓဿဝါဗန္ဓနာရဟဘူတာနံပသာဒနုလက္ခဏံ။ သောတုကမတာနိဒါနနေကမ္မေနသမုဋ္ဌာနဘူတပ္ပသာဒနုလက္ခဏံဝါ၊ သဒ္ဓါကမ္မနရသံ၊ သောတဝိညာဏာဓာရတာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ သောတုကမတာနိဒါနနေကမ္မေနသမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာနံ။ ။ သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါရုံ၌။ ဝါ၊ ကား။ သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါရုံကို။ ဗန္ဓနာရဟဘူတာနံ၊ ထိခိုက်ခြင်းငှါထိုက်သောဘုတ်တို့ကို။ ပသာဒနုလက္ခဏံ၊ ကြဉ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ သောတုကမတာနိဒါနနေ၊ ကြားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ သမုဋ္ဌာနဘူတပ္ပသာဒနုလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သောဘုတ်တို့ကိုကြဉ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သဒ္ဓါကမ္မနရသံ၊ သဒ္ဓါရုံကိုငင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သောတဝိညာဏာ ဓာရတာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ သောတဝိညာဉ်၏တည်ရာ၏ အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာ

ရှိ၏။သောတုကာမတာနိဒါနေန၊ ကြားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အ
 ဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ကမ္မေန၊
 ကံကြောင့်။ သမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်သောထုတ်လျှင် နီးစွာ
 သောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။သောတပသာဒသည်
 သဒ္ဓါရုံ၌။တနည်း၊ သဒ္ဓါရုံကိုထိခိုက်ခြင်းငှါထိုက်သောထုတ်တို့
 ကိုကြည့်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တနည်း၊ ကြားခြင်းငှါ အလိုရှိ
 သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော-တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိ
 သောကံကြောင့်ဖြစ်သောထုတ်တို့ကို ကြည့်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ
 ၏။သောတဝိညာဉ်၏တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအ
 ရာရှိ၏။ကြားခြင်းငှါအလိုရှိသည့်၏အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာ
 လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော ကံကြောင့်ဖြစ်သော ထုတ်လျှင်နီး
 စွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၀၈-ဃာနပသာဒ၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ပဒဋ္ဌာနံ။

ဃာနံ ဂန္ဓေဂန္ဓဿဝါဃန္နနာရဟဘူတာနံ ပသာဒနလက္ခဏံ၊
 ဃာယိတုကာမတာနိဒါနေန ကမ္မေန သမုဋ္ဌာန-ဘူတပ္ပသာဒန
 လက္ခဏံဝါ၊ဂန္ဓာကဗျနရသံ၊ဃာနိဝိညာဉ်၏ဝာရဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာ
 နံ၊ဃာယိတုကာမတာနိဒါနေနကမ္မေနသမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာနံ။ ။
 ဃာနံ၊ဃာနပသာဒသဉ်။ဂန္ဓေ၊ဂန္ဓာရုံ၌။ဝါ၊ကား။ဂန္ဓဿ၊ဂန္ဓာရုံ
 ကို။ဃန္နနာရဟဘူတာနံ၊ထိခိုက်ခြင်းငှါထိုက်သောထုတ်တို့ကို။
 ပသာဒနလက္ခဏံ၊ ကြည့်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ကား၊ဃာ
 ယိတုကာမတာ နိဒါနေန၊ နမ်းခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်
 တည်းဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ကံ
 ကြောင့်။သမုဋ္ဌာနဘူတပ္ပသာဒနလက္ခဏံ၊ဖြစ်သောထုတ်တို့ကို
 ကြည့်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ဂန္ဓာကဗျနရသံ၊ဂန္ဓာရုံကိုငင်ခြင်း
 ကံစွာရှိ၏။ ဃာနိဝိညာဉ်၏ဝာရဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ဃာနိဝိညာဉ်၏
 တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဃာယိတုကာ

မတာနိဒါနေန၊ နမ်းခြင်းငှါ အလို ရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ သမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်သောဘုတ်လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ဗာနပသဒသည် ဂန္ဓာရုံ၌၊ တနည်း၊ ဂန္ဓာရုံကိုထိခိုက်ခြင်းငှါထိုက်သော ဘုတ်တို့ကိုကြည်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ တနည်း၊ ဂန္ဓာရုံကို နမ်းခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော တဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော-ကံကြောင့် ဖြစ်သောဘုတ်တို့ကိုကြည်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဂန္ဓာရုံကိုငင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဗာနဝိညာဉ်၏ တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်း အရာရှိ၏။ နမ်းခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော-ကံကြောင့် ဖြစ်သောဘုတ်လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၈၉-ဇိဝှါပသာဒ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

ဇိဝှါရသေရသဿဝါဗန္ဓုနာရဟဘူတိနံပသာဒနလက္ခဏာ၊ သာယိတုကာမတာနိဒါနေန ကမ္မေန သမုဋ္ဌာနဘူတပ္ပသာဒနလက္ခဏာဝါ၊ ရသာကဗ္ဗနရသာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏာဓာရ-ဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သာယိတုကာမတာ နိဒါနေန ကမ္မေန သမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ ရသေ၊ ရသာရုံ၌။ ဝါ၊ ကား။ ရသဿ၊ ရသာရုံကို။ ဗန္ဓုနာရဟဘူတာနံ၊ ထိခိုက်ခြင်းငှါထိုက်သောဘုတ်တို့ကို။ ပသာဒနလက္ခဏာ၊ ကြည်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ သာယိတုကာမတာ နိဒါနေန၊ လျက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ သမုဋ္ဌာနဘူတပ္ပသာဒနလက္ခဏာ၊ ဖြစ်သောဘုတ်တို့ကို ကြည်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရသာကဗ္ဗနရသာ၊ ရသာရုံကို ငင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဇိဝှါဝိညာဏာဓာရဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ဇိဝှါဝိညာဉ်၏ တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအ

ခြင်းအရာရှိ၏။ သာယိတုကာမတာနိဒါနေန၊ လျက်ခြင်းငှါအလို
ရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော တဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ
သော။ ကမ္မေန။ ကံကြောင့်။ သမုဠာနဘူတပဒဋ္ဌာနာ၊ ဖြစ်သော
ဘုတ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဇိဝှါ
ပဿဒသညံ ရသာရုံ၌။ တနည်း၊ ရသာရုံကို ထိခိုက် ခြင်းငှါ
ထိုက်သောဘုတ်တို့ကို ကြည်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တနည်း၊
လျက်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော တဏှာလျှင်
အကြောင်းရင်းရှိသော-ကံကြောင့်ဖြစ်သော ဘုတ်တို့ကို ကြည်
စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရသာရုံကိုငင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဇိဝှါဝိညာဉ်
၏တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ လျက်ခြင်း
ငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်း
ရင်း ရှိသော-ကံကြောင့် ဖြစ်သော ဘုတ်လျှင် နိုးစွာသော အ
ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၉၆ - ကာယပဿာဒ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ကာယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဖောဋ္ဌဗ္ဗဿဝါ၊ ဃန္တုနာရဟဘူတာနံ ပ
ဿာဒနလက္ခဏော၊ ဖုသိတုကာမတာနိဒါနေနကမ္မေန သမုဠာန
ဘူတပ္ပဿာဒနလက္ခဏောဝါ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာကမုနရသော၊ ကာယဝိ
ညာဏာဝေရတာဝ-ပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဖုသိတုကာမတာ နိဒါနေန
ကမ္မေနသမုဠာနဘူတပဒဋ္ဌာနော။ ။ ကာယော၊ ကာယပဿာဒ
သည်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌။ ဝါ၊ ကား။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဿ၊ ကို၊ ဃန္တု
နာရဟဘူတာနံ၊ ထိခိုက်ခြင်းငှါထိုက်သောဘုတ်တို့ကို။ ပဿာဒ
နလက္ခဏော၊ ကြည်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဖုသိတု
ကာမတာနိဒါနေန၊ တွေ့ထိခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း
ဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။
သမုဠာနဘူတပ္ပဿာဒနလက္ခဏော၊ ဖြစ်သော ဘုတ်တို့ကို ကြည်
စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာကမုနရသော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို

ငင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယာဝိညာဏာဝရတာဝပစ္စုပ္ပန်နော၊ ကာယာဝိညာဉ်၏တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဖုဿိတုကာမတာ နိဒါနေန၊ တွေ့ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ သမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာနော၊ ဖြစ်သောဘုတ်လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကာယာဝိညာဉ်သည် ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌၊ တနည်း၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိခြင်းငှါထိုက်သော ဘုတ်တို့ကိုကြည့်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တနည်း၊ တွေ့ထိခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော-ကံအကြောင့်ဖြစ်သော ဘုတ်တို့ကို ကြည့်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ငင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယာဝိညာဉ်၏ တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ တွေ့ထိခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော-ကံကြောင့် ဖြစ်သော ဘုတ်လျှင် နီးစွာ သော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

ဇ ၁-ရူပါရုံ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

ရူပံစက္ခုမိ စက္ခုဿဝါဃဋ္ဌနလက္ခဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏာရမ္မဏာဘာဝရသံ၊ စက္ခုဝိညာဏာဝရတာဝပစ္စုပ္ပန်၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကမဟာဘူတပဒဋ္ဌာနံ။ ။ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်။ စက္ခုမိ၊ စက္ခုပဿာဒ၌။ ဝါ၊ ကား။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပဿာဒကို။ ဗာဋ္ဌနလက္ခဏံ၊ ထိခိုက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏာရမ္မဏာဘာဝရသံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏ အာရုံ၏ အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏အာရုံဖြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏာဝရတာဝပစ္စုပ္ပန်၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏ ကျက်စားရာ၏အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏ ကျက်စားရာ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်း အရာရှိ၏။ စတုသမုဋ္ဌာနိကမဟာဘူတပဒဋ္ဌာနံ၊

စတုသမုဋ္ဌာနာနိကမဟာဘုတ်လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ
၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရူပါရုံသည် စက္ခုပသာဒ၌။ တနည်း၊
စက္ခုပသာဒကိုထိခိုက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဉ်၏အာ
ရုံ၏အဖြစ်လျှင် ကိစ္စရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဉ်၏ ကျက်စားရာ၏အဖြစ်
လျှင် ထင်သောအံ့ခြင်းအရာရှိ၏။ စတုသမုဋ္ဌာနိကမဟာဘုတ်
လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၉၂-သဒ္ဓါရုံ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

သဒ္ဓါသောတေသောတဿဝါဗန္ဓနလက္ခဏော၊ သောတ
ဝိညာဏာရမ္မဏဘာဝရသော၊ သောတဝိညာဏာ ဝစရဘာဝ
ပစ္စုပ္ပန်နော၊ ပဒဋ္ဌာန်ပုရိမသမံ၊ တထာဂဇ္ဇာဒိသု။ ။သဒ္ဓါ၊
သဒ္ဓါရုံသည်။ သောတေ၊ သောတပသာဒ၌။ ဝါ၊ ကား။ သောတဿ၊
သောတပသာဒကို။ ဗန္ဓနလက္ခဏော၊ ထိခိုက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ
၏။ သောတဝိညာဏာ ရမ္မဏဘာဝရသော၊ သောတဝိညာဉ်၏
အာရုံ၏ အဖြစ်လျှင် ကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ သောတဝိညာဉ်၏ အာရုံဖြစ်
ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ သောတဝိညာဏာ ဝစရဘာဝ ပစ္စုပ္ပန်နော၊
သောတဝိညာဉ်၏ ကျက်စားရာ၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်း
အရာရှိ၏။ ဝါ၊ သောတဝိညာဉ်၏ကျက်စားရာဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်
သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပဒဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်သည်။ ပုရိမသမံ၊ ဧေး
နည်းနှင့်တူ၏။ ဂဇ္ဇာဒိသု၊ ဂဇ္ဇာရုံစသည်တို့၌။ တထာ၊ ထိုအတူ
တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ သဒ္ဓါရုံသည်သောတပသာဒ၌။ တ
နည်း၊ သောတပသာဒကိုထိခိုက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သောတ
ဝိညာဉ်၏ အာရုံ၏အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ သောတဝိညာဉ်၏ကျက်
စားရာ၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပဒဋ္ဌာန်သည်
ဧေးနည်းနှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့်စတုသမုဋ္ဌာနိက မဟာဘုတ်လျှင်
နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဂဇ္ဇာရုံစသည်တို့၌ထို့နည်းအတူပင်
ဟူလို။

၉၃-ဂန္ဓာရုံ၏လက္ခဏာ၊ရသာ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ဂန္ဓောဃာနေဃာနဿဝါ ဃန္ဓနလက္ခဏော၊ ဃာဏဝိညာဏာရမ္မဏဘာဝရသော၊ ဃာနဝိညာဏာဝစရဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော။ ။ဂန္ဓော၊ဂန္ဓာရုံသည်။ ဃာနေ၊ဃာနပဿာဒန္တံ။ ဝါ၊ဃာနဿ၊ဃာနပဿာဒကို။ ဃန္ဓနလက္ခဏော၊ထိခိုက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဃာနဝိညာဏာရမ္မဏဘာဝရသော၊ဃာနဝိညာဉ်၏အာရုံ၏အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ဃာနဝိညာဉ်၏အာရုံဖြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဃာန ဝိညာဏာဝစရဘာဝ-ပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဃာနဝိညာဉ်၏ကျက်စားရာ၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ဃာနဝိညာဉ်၏ကျက်စားရာ၏ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား၊ဂန္ဓာရုံသည်ဃာနပဿာဒန္တံ၊တနည်း၊ဃာနပဿာဒကိုထိခိုက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ဃာနဝိညာဉ်၏အာရုံ၏အဖြစ်လျှင် ကိစ္စရှိ၏။ ဃာနဝိညာဉ်၏ ကျက်စားရာ၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပဒဋ္ဌာန်ကားရှေးနည်းနှင့် တူသောကြောင့်၊ စတု သမုဋ္ဌာနိက မဟာဘုတ် လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၉၄-ရသာရုံ၏လက္ခဏာ၊ရသာ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ရသောဇိဝှိယဃန္ဓနလက္ခဏော၊ဇိဝှိဝိညာဏာရမ္မဏဘာဝရသော၊ဇိဝှိဝိညာဏာဝစရဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော။ ။ရသော၊ရသာရုံသည်။ ဇိဝှိယ၊ဇိဝှိပဿာဒန္တံ။ ဝါ၊ဇိဝှိပဿာဒကို။ဃန္ဓနလက္ခဏော၊ ထိခိုက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဇိဝှိဝိညာဏာရမ္မဏဘာဝရသော၊ ဇိဝှိဝိညာဉ်၏ အာရုံ၏အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ဇိဝှိဝိညာဉ်၏အာရုံဖြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဇိဝှိဝိညာဏာဝစရဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဇိဝှိဝိညာဉ်၏ကျက်စားရာ၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား၊ရသာရုံသည်ဇိဝှိပ

သာဒန္တံ။ တနည်း။ ဇိဝှိပဿာဒကိုထိခိုက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဇိဝှိ
ဝိညာဉ်၏အာရုံ၏အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ ဇိဝှိဝိညာဉ်၏ကျက်စား
ရာ၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပဒဋ္ဌာန်ကားရှေး
နည်းနှင့်တူသောကြောင့်၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကမဟာသုတ်လျှင် နိုး
စွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၆၅—ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဖေါဋ္ဌဗ္ဗကာယေကာယဿဝါဃန္နနလက္ခဏံ။ ကာယဝိညာ
ဏာရမ္မဏဘာဝရသံ၊ ကာယဝိညာဏာဝစရဘာဝ-ပစ္စုပ္ပန်။
နံ။ ။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗံ၊ သည်။ ကာယေ၊ ကာယပဿာဒန္တံ။ ဝါ၊ ကား။ ကာ
ယဿ၊ ကာယပဿာဒကို။ ဃန္နနလက္ခဏံ၊ ထိခိုက်ခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏။ ကာယဝိညာဏာရမ္မဏဘာဝရသံ၊ ကာယဝိညာဉ်၏အာရုံ
၏အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ ကာယဝိညာဏာဝစရဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊
ကာယဝိညာဉ်၏ကျက်စားရာ၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအ
ရာရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်ကာယပဿာဒန္တံ။ တ
နည်း။ ကာယပဿာဒကို ထိခိုက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ကာယ
ဝိညာဉ်၏အာရုံ၏အဖြစ်လျှင် ကိစ္စရှိ၏။ ကာယဝိညာဉ်၏ကျက်
စားရာ၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပဒဋ္ဌာန်ကား
ရှေးနည်းနှင့်တူသောကြောင့်၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကမဟာသုတ်လျှင်
နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၆၆—ဣတ္ထိဘော၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဣတ္ထိတ္တံဣတ္ထိဘာဝလက္ခဏံ၊ ဣတ္ထိတိ ပကာသနရသံ၊ ဣတ္ထိ
လိင်္ဂနိမိတ္တကုတ္တာကပ္ပိနံကာရဏဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ဣတ္ထိတ္တကာ
မတာနိဒါနေနကမ္မေနသမုဋ္ဌာနသုတပဒဋ္ဌာန်။ ။ ဣတ္ထိတ္တံ၊ ဣတ္ထိ
ဘော သည်။ ဣတ္ထိဘာဝလက္ခဏံ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာ

ရှိ၏။ ဝါ၊ မိန်းမဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတ္ထိတိ၊ မိန်းမဟူ၍။ ပကာသနရသံ၊ ပြခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂနိမိတ္တကုတ္တာကပ္ပါနံ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊ ဣတ္ထိနိမိတ်၊ ဣတ္ထိကုတ္တာ၊ ဣတ္ထိအာကပ္ပတို့၏။ ကာရဏဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ အကြောင်း၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဣတ္ထတ္တကာမတာနိဒါနေန၊ မိန်းမ၏အဖြစ်ကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ သမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်သောဘုတ်လျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဣတ္ထိဘောသည်မိန်းမ၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ မိန်းမဟူ၍ပြခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊ ဣတ္ထိနိမိတ်၊ ဣတ္ထိကုတ္တာ၊ ဣတ္ထိအာကပ္ပတို့၏ အကြောင်း၏အဖြစ်လျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ မိန်းမ၏အဖြစ်ကိုအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော-ကံကြောင့်ဖြစ်သောဘုတ်လျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

ဧတ္ထ ဣတ္ထိတိလိင်္ဂတိညာပေတိတိ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ သဗ္ဗန္တာနံ အဋ္ဌကထာမတေန၊ အင်္ဂဇာတံဋီကာမတေန။ ဣတ္ထိတိနိမိနာတိသဗ္ဗန္တာနာတိဇေတေနာတိဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ မိဟိတာဒိကံ အဋ္ဌကထာမတေန၊ သရာဓိပ္ပါယာဋီကာမတေန။ ကရဏံကုတ္တံ။ ဣတ္ထိယာကုတ္တံဣတ္ထိကုတ္တံ၊ သုပ္ပကမုသလကာဒိဟိကိဋ္ဌာအဋ္ဌကထာမတေန၊ အဝိသဒဂမနာဒိဋီကာမတေန။ အာကပ္ပတိ အဝိသဒါဒိဘာဝေန သဗ္ဗဟတိတိ အာကပ္ပေါ။ ဂမနာဒိအာကာရော အဋ္ဌကထာမတေန၊ ဣတ္ထိသဗ္ဗန္တာနံ ဋီကာ မတေန၊ ဧဝံ ပုရိသလိင်္ဂါဒိသု ဝက္ခမာနေသု။ ။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယံသဗ္ဗန္တာနံ၊ အကြင်သဗ္ဗန္တာန်သည်။ ဣတ္ထိတိ၊ မိန်းမဟူ၍။ လိင်္ဂတိညာပေတိ၊ သိစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံသဗ္ဗန္တာနံ၊ ထိုသဗ္ဗန္တာန်သည်။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂမည်၏။ အဋ္ဌကထာမတေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုအားဖြင့်။ သဗ္ဗန္တာနံ၊ သဗ္ဗန္တာန်ကို။ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏။ ဋီကာမ

တေန၊ ငိုကာဆရာ၏အလိုအားဖြင့်။ အင်္ဂါတံ၊ အင်္ဂါတံကို။
 လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ဧတေန၊ ဤပြုံးခြင်းစသည်ဖြင့်။ ဣတ္ထိတိ၊ မိန်းမ
 ဟူ၍။ နိမိနာတိသဉ္ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 တံ၊ ထိုပြုံးခြင်းစသည်သည်။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ ဣတ္ထိနိမိတ္တမည်၏။ အ
 ဋ္ဌကထာမတေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုအားဖြင့်။ မိဟိတာဒိ
 ကံ၊ ပြုံးခြင်းစသည်ကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ငိုကာမတေန၊ ငိုကာဆ
 ရာ၏အလိုအားဖြင့်။ သရာမိပ္ပါယာ၊ အသံအလိုတို့ကို။ လက္ခန္တိ၊ ရ
 အပ်ကုန်၏။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်း။ ကုတ္တံ၊ ပြုခြင်း။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။
 ကုတ္တံ၊ အမူအရာတည်း။ ဣတ္ထိကုတ္တံ၊ မိန်းမ၏အမူအရာ။ အဋ္ဌက
 ထာမတေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာအလိုအားဖြင့်။ သုပ္ပကမုသလကာ
 ဒိဟိ၊ မန်းငယ်၊ ကျည်ပွေငယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ကိဋ္ဌာ၊ ကစား
 ခြင်းကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ငိုကာမတေန၊ ငိုကာဆရာ၏အလို
 အားဖြင့်။ အဝိသဒဂမနာဒိ၊ မသန့်ရှင်းသောသွားခြင်းအစရှိသည်
 ကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ယောအာကာရော၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 သည်။ အဝိသဒါဒိတာဝေန၊ မသန့်ရှင်းသည်အစရှိသည်တို့၏အ
 ဖြစ်ဖြင့်။ အာကပ္ပတိသဏ္ဌဟတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်။ သောအာကာရော၊ ထိုအခြင်းအရာသည်။ အာကပ္ပေါ၊
 အာကပ္ပမည်၏။ အဋ္ဌကထာမတေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလို
 အားဖြင့်။ ဂမနာဒိအာကာရော၊ သွားခြင်းအစရှိသောအခြင်းအ
 ရာကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ငိုကာမတေန၊ ငိုကာဆရာ၏အလိုအား
 ဖြင့်။ ဣတ္ထိသဏ္ဌာနံ၊ မိန်းမ၏သဏ္ဌာန်ကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ပုရိသ
 လိင်္ဂါဒိသု၊ ပုရိသလိင်္ဂအစရှိကုန်သော။ ဝက္ခမာနေသု၊ ဆိုလတ္တံ့
 သောပုဒ်တို့၌။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူတည်း။ ။ အမိပ္ပါယ်ကား။
 ဤအရာ၌ ဝဇနတ္ထကိုဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်သိအပ်၏။ အ
 ကြင် သဏ္ဌာန်သည် မိန်းမဟူ၍ သိစေတတ်၏။ ထိုကြောင့် ထို
 သဏ္ဌာန်သည် ဣတ္ထိလိင်္ဂမည်၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂဟူသည် အဋ္ဌကထာ
 ဆရာ၏အလိုအားဖြင့်သဏ္ဌာန်တည်း။ ငိုကာဆရာ၏အလိုအား
 ဖြင့်အင်္ဂါတံတည်း။ ဤပြုံးခြင်းစသည်ဖြင့်မိန်းမဟူ၍သိတတ်

၏။ ထို့ကြောင့်၊ ထိုပြုခြင်းစသည်သည် ဣတ္ထိနိမိတ္တမည်၏။ ဣတ္ထိ
 နိမိတ္တဟူသည် အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုအားဖြင့် ပြုခြင်းစသည်
 တည်း။ ဗုဒ္ဓကထာဆရာ၏ အလိုအားဖြင့် အသံအလိုတို့တည်း။ ပြုခြင်း
 ခြင်းအမှုအရာသည် ကုတ္တမည်၏။ မိန်းမ၏အမှုအရာသည် ဣတ္ထိ
 ကုတ္တမည်၏။ ဣတ္ထိကုတ္တဟူသည် အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုအား
 ဖြင့်။ မိန်းမငယ်၊ ကျည်ပွေ့ငယ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်း
 တည်း။ ဗုဒ္ဓကထာဆရာ၏ အလိုအားဖြင့် မသန့်ရှင်းသော သွားခြင်း
 အစရှိသည်တည်း။ အကြင်အခြင်းအရာသည် သန့်ရှင်းသည် အ
 စရှိသည်တို့၏အဖြစ်ဖြင့် တည်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအခြင်းအ
 ရာသည် အာကပ္ပမည်၏။ အာကပ္ပဟူသည် အဋ္ဌကထာဆရာ၏
 အလိုအားဖြင့် သွားခြင်းအစရှိသော အခြင်းအရာတည်း။ ဗုဒ္ဓကထာ
 ဆရာ၏အလိုအားဖြင့် မိန်းမ၏သဗ္ဗာန်တည်း။ ပုရိသလိင်္ဂအစရှိ
 ကုန်သော ဆိုလတ္တံ့၊ သောပုဒ်တို့၌ ထိုအတူပင်ဟူလို။

၆၇-ပုစ္ဆော၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ပုရိသတ္တံ၊ ပုရိသဘာဝလက္ခဏံ၊ ပုရိသောတိ ပကာသနရသံ၊
 ပုရိသလိင်္ဂ-နိမိတ္တကုတ္တာကပ္ပိနံ ကာရဏဘာဝ-ပစ္စုပ္ပန်၊ ပုရိ
 သတ္တကာမတာနိဒါနေန ကမ္မေန သမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာန်။ ။ ပုရိ
 သတ္တံ၊ ပုရိသဘောသည်။ ပုရိသဘာဝလက္ခဏံ၊ ယောက်ျား၏အ
 ဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ယောက်ျားဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။
 ပုရိသောတိ၊ ယောက်ျားဟူ၍။ ပကာသနရသံ၊ ပြခြင်းကိစ္စရှိ၏။
 ပုရိသလိင်္ဂ နိမိတ္တကုတ္တာကပ္ပိနံ၊ ပုရိသလိင်္ဂ၊ ပုရိသနိမိတ်၊ ပုရိသ
 ကုတ္တံ၊ ပုရိသ အာကပ္ပတို့၏။ ကာရဏ-ဘာဝ-ပစ္စုပ္ပန်၊ အ
 ကြောင်း၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပုရိသတ္တကာ
 မတာနိဒါနေန၊ ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်
 တည်းဟူသောတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ ကံ
 ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာန်၊ ဖြစ်သောမဟာဘုတ်လျှင်နီးစွာ

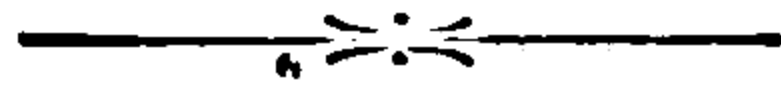
သောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပုရိသဘောသည်
 ယောက်ျား၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ယောက်ျားဟူ၍ပြခြင်း
 ကိစ္စရှိ၏။ပုရိသလိင်၊ပုရိသနိမိတ်၊ ပုရိသကုတ္တ၊ပုရိသအာကပ္ပ
 တို့၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာ ရှိ၏။
 ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော
 တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသောကံကြောင့်ဖြစ်သော မဟာ
 ဘုတ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၆၈-ဟဒယဝတ္ထု၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ဟဒယဝတ္ထု မနောဓာတု-မနောဝိညာဏဓာတုနံ နိဿယ
 ဘာဝလက္ခဏံ၊မနောဓာတု-မနောဝိညာဏဓာတုနံအာခါရဘာ
 ဝရသံ၊ဥဒ္ဓံဝဟနပစ္စုပ္ပန်၊ ဝိဇာနိတုကာမတာနိဒါနေနကမ္မေ
 နသမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာန်။ ။ဟဒယဝတ္ထု၊ဟဒယဝတ္ထုသည်။
 မနောဓာတုမနောဝိညာဏဓာတုနံ၊ မနောဓာတ်၊မနောဝိညာဏ
 ဓာတ်တို့၏။နိဿယဘာဝလက္ခဏံ၊မှီရာ၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာ
 ရှိ၏။ဝါ၊မှီရာဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။မနောဓာတုမနောဝိညာဏ
 ဓာတုနံ၊မနောဓာတ်၊မနောဝိညာဏဓာတ်တို့၏။ အာခါရဘာဝ
 ရသံ၊တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ဥဒ္ဓံ၊အထက်သို့။ ဝဟနပစ္စု
 ပ္ပန်၊ရှက်ဆောင်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝိဇာနိ
 တုကာမတာနိဒါနေန၊သိခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူ
 သော တဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ကံကြောင့်။
 သမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာန်၊ ဖြစ်သော မဟာဘုတ်လျှင် နိုးစွာသော
 အကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဟဒယဝတ္ထုသည် မနော
 ဓာတ်၊မနောဝိညာဏဓာတ်တို့၏မှီရာ၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ
 ၏။မနောဓာတ်၊မနောဝိညာဏဓာတ်တို့၏တည်ရာ၏အဖြစ်လျှင်
 ကိစ္စရှိ၏။အထက်သို့ရှက်ဆောင်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအ
 ရာရှိ၏။ သိခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော-တဏှာ

လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော-ကံကြောင့်ဖြစ်သော မဟာဘုတ်
လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၆၆-ဇိဝိတိန္ဒြေ၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

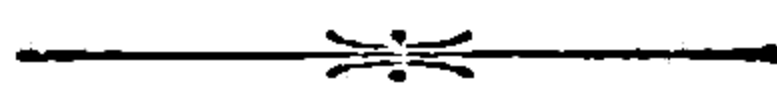
ဇိဝိတိန္ဒြေယံကမ္မဇရူပါနံအနုပါနလက္ခဏံ၊တေသံပဝတ္တိပန
ရသံ၊ဌပနပစ္စုပ္ပန်၊ ပါလယိတဗ္ဗကမ္မဇဘူတပဒဋ္ဌာန်။ ။ဇိဝိ
တိန္ဒြေယံ၊ဇိဝိတိန္ဒြေသည်။ကမ္မဇရူပါနံ၊သဟဇာတ်ဖြစ်သောကမ္မ
ဇရုပ်တို့ကို။အနုပါလနလက္ခဏံ၊အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်း လက္ခ
ဏာရှိ၏။ တေသံ၊ ထိုသဟဇာတ်ဖြစ်သော ကမ္မဇရုပ်တို့ကို။ ပ
ဝတ္တိပနရသံ၊ ဖြစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။တေသံ၊ ထိုသဟဇာတ် ဖြစ်
သောကမ္မဇရုပ်တို့ကို။ဌပနပစ္စုပ္ပန်၊ထားခြင်းလျှင် ထင်သော
အခြင်းအရာရှိ၏။ ပါလယိတဗ္ဗကမ္မဇဘူတပဒဋ္ဌာန်၊ စောင့်ရှောက်
အပ်သောကံကြောင့်ဖြစ်သောဘုတ်လျှင် နိုးစွာသောအကြောင်း
ရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ဇိဝိတိန္ဒြေသည်သဟဇာတ်ဖြစ်သော
ကမ္မဇရုပ်တို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ထိုသဟ
ဇာတ်ဖြစ်သော ကမ္မဇရုပ်တို့ကို ဖြစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ထိုသဟ
ဇာတ်ဖြစ်သောကမ္မဇရုပ်တို့ကိုထားခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်း
အရာရှိ၏။ စောင့်ရှောက်အပ်သောကံကြောင့်ဖြစ်သော ဘုတ်လျှင်
နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

၁၀၀-အာဟာရရုပ်၏လက္ခဏာ၊ရသ၊
ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

အာဟာရရူပံ ဣန္ဒြိယေန သဟိတဿ ရူပကာယဿ ဥပ္ပတ္တိ
ဟေတုဘာဝလက္ခဏံ၊ ဩဇဋ္ဌမကရူပါဟရဏ-ရသံ၊ ရူပကာ
ယဿ ဥပ္ပတ္တိန္န-ပစ္စုပ္ပန်၊အဇ္ဈောဟရိတဗ္ဗပစ္စုပ္ပန်၊ဣ
မာနိနိပ္ပန္နရူပါနံ လက္ခဏာဒိနိ။ ။အာဟာရရူပံ၊ အာဟာရရုပ်

သည်။ ဣန္ဒြိယေန၊ ဣန္ဒြေနှင့်။ သဟိတဿ၊ တကွဖြစ်သော။ ရူပကာယဿ၊ ရူပကာယ၏။ ဥပ္ပတ္တိဟေတုဘာဝလက္ခဏံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ ဩဇဋ္ဌမကရူပါဟရဏရသံ၊ ဩဇာလျှင် ရှစ်ခုမြောက်ရှိသောရုပ်ကို ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရူပကာယဿ၊ ရူပကာယကို။ ဥပတ္တန္တုပဋ္ဌာနံ၊ ထေဝံပုံခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အဇ္ဈောဟရိတဗ္ဗဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ၊ မျှီအပ်သောဝတ္ထုလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့သည်။ နိပ္ပန္နရူပါနံ၊ နိပ္ပန္နရုပ်တို့၏။ လက္ခဏာဒိနိ၊ လက္ခဏာအစရှိသည်တို့တည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အာဟာရရုပ်သည် ဣန္ဒြေနှင့်တကွ ဖြစ်သော ရူပကာယ၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ ဩဇာလျှင်ရှစ်ခုမြောက်ရှိသောရုပ်ကိုဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရူပကာယကိုထေဝံပုံခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ မျှီအပ်သောဝတ္ထုလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဤသည်တို့သည် နိပ္ပန္နရုပ်တို့၏လက္ခဏာအစရှိသည်မည်ကုန်၏ဟူလို။

၁၀၁—အာကာသဓာတ်၏လက္ခဏာရသ၊
ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

အနိပ္ပန္နရူပေသုပန၊ အာကာသဓာတုရူပပရိစ္ဆေဒလက္ခဏာ၊ ရူပမရိယာဒပ္ပကာသနရသ၊ ရူပမရိယာဒဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ အသမ္ဘုဒ္ဓဘာဝဆိဒ္ဓဝိဝရဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗရူပပဒဋ္ဌာနံ။ ။ အနိပ္ပန္နရူပေသုပန၊ အနိပ္ပန္နရုပ်တို့တွင်ကား။ အာကာသဓာတု၊ အာကာသဓာတ်သည်။ ရူပပရိစ္ဆေဒလက္ခဏာ၊ ရုပ်ကလောင်တို့ကိုပိုင်းခြားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ရူပမရိယာဒပ္ပကာသနရသ၊ ရုပ်ကလောင်တို့၏အပိုင်းအခြားကိုပြခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရူပမရိယာဒဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ရုပ်တို့၏ အပိုင်းအခြား၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ အသမ္ဘုဒ္ဓဘာဝဆိဒ္ဓ ဝိဝရ

ဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ မတွေ့ကောင်းသည်၏အဖြစ်၊ အပေါက်ဟင်းလင်း၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပရိစ္ဆိဒ္ဓိတဗ္ဗရူပပဒဋ္ဌာနာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အနိပ္ပန္နရုပ်တို့တွင်၊ အာကာသဓာတ်သည် ရုပ်ကလောင်တို့ကိုပိုင်းခြားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရုပ်ကလောင်တို့၏ အပိုင်းအခြားကို ပြခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရုပ်ကလောင်တို့၏ အပိုင်း အခြား၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ တနည်း၊ မတွေ့ကောင်းသည်၏အဖြစ်၊ အပေါက်ဟင်းလင်း၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၀၂ - ကာယဝိညာတ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊
ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

ကာယဝိညာတ္တိ ဘူတဝိကာရ-လက္ခဏာ၊ အဓိပ္ပါယ်ဗုဒ္ဓကဿနရသ၊။ အဘိက္ကမာဒိဇနနပေတုဘာဝ-ပစ္စုပ္ပန်၊ စိတ္တဇဝါယောဓာတု ပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ကာယဝိညာတ္တိ၊ ကာယဝိညာတ်သည်။ ဘူတဝိကာရ လက္ခဏာ၊ ဘုတ်၏ဘောဝံပြန်ခြင်းလျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ အဓိပ္ပါယ်ဗုဒ္ဓကဿနရသ၊ မိမိအလိုကိုပြခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဘိက္ကမာဒိဇနနပေတုဘာဝ-ပစ္စုပ္ပန်၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်း စသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ စိတ္တဇဝါယောဓာတုပဒဋ္ဌာနာ၊ စိတ္တဇဝါယောဓာတ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကာယဝိညာတ်သည် ဘုတ်၏ဘောက်ပြန်ခြင်းလျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ မိမိအလိုကိုပြခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ရှေ့သို့တက်ခြင်းစသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ စိတ္တဇဝါယောဓာတ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၀၃-ဝစိဝိညတံ၏လက္ခဏာ၊ရသ၊ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ဝစိဝိညတ္တိ ဘူတဝိကာရလက္ခဏာ၊ အဓိပ္ပါယပ္ပကာသနရ
သာ၊ ဝစိဘောဒဟေတုဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ စိတ္တဗေဒပထဝီဓာတု ပ
ဒဋ္ဌာန်။ ။ဝစိဝိညတ္တိ၊ဝစိဝိညတံသည်။ဘူတဝိကာရလက္ခဏာ၊
ဘုတ်၏ဘောက်ပြန်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အဓိပ္ပါယပ္ပကာသနရ
သာ၊ မိမိအလိုကိုပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝစိဘောဒ ဟေတုဘာဝပစ္စု
ပ္ပန်၊ နှုတ်မြွက်ခြင်း၏အကြောင်း၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအ
ခြင်းအရာရှိ၏။ စိတ္တဗေဒပထဝီဓာတုပဒဋ္ဌာန်၊ စိတ္တဗေဒပထဝီဓာတ်
လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ဝစိဝိညတံ
သည် ဘုတ်၏ဘောက်ပြန်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ မိမိအလိုကိုပြု
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ နှုတ်မြွက်ခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်လျှင် ထင်
သော အခြင်းအရာရှိ၏။ စိတ္တဗေဒပထဝီဓာတ်လျှင် နိုးစွာသောအ
ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၀၄-ရူပဿလဟုတာ၏လက္ခဏာ၊ရသ၊
ပစ္စုပ္ပန်၊ပဒဋ္ဌာန်။

ရူပဿလဟုတာအဒန္တတာလက္ခဏာ၊ အရောဂဇနောဝိယ၊
နိဗ္ဗန္တရူပဂရုဘာဝဝိနောဒနရသာ၊ လဟု ပရိဝတ္တိတာ-ပစ္စုပ္ပန်
နာ၊လဟုရူပပဒဋ္ဌာန်။ ။ရူပဿလဟုတာ၊ရူပဿလဟုတာ
သည်။ အဒန္တတာလက္ခဏာ၊ မလေးလံသည်၏ အဖြစ်၊ ပေါ့ပါး
သည်၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ကိမိဝ၊ကား။အရောဂဇနောဝိ
ယ၊အနာကင်းသောယောကျ်ားကဲ့သို့တည်း။နိဗ္ဗန္တရူပဂရုဘာဝ
ဝိနောဒနရသာ၊ နိဗ္ဗန္တရုပ်၏လေးလံသည်၏အဖြစ်ကို ဖျောက်
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။လဟုပရိဝတ္တိတာပစ္စုပ္ပန်၊လျှင်သောအပြန်ရှိ
သည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ လဟုရူပပဒဋ္ဌာ
နာ၊ပေါ့သောရုပ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ရူပဿလဟုတာသည်မလေးလံသည်၏အဖြစ်၊ပေါ့ပါး

သည်၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ ဥပမာကား၊ အနာကင်းသော
ယောက်ျားနှင့်တူ၏။ နိဗ္ဗန္တရုပ်တို့၏ လေးလံသည်၏ အဖြစ်ကို
ဖျောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ လျှင်သော အပြန်ရှိသည်၏ အဖြစ်လျှင်
ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ပေါ့သောရုပ်လျှင် နိုးစွာသောအ
ကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၀၅-ရူပဿမုဒုတာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊
ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ရူပဿမုဒုတာ အထဒ္ဓတာလက္ခဏာ၊ နိဗ္ဗန္တရူပထဒ္ဓဘာဝဝိ
နောဒနရသာ၊ သုဠုပုနပ္ပုနံ မဒ္ဓိတံ စမ္ပိဝိယ၊ သဗ္ဗကြိယာသုအဝိရော
ပပစ္စုပ္ပန်၊ မုဒုရူပပဒဋ္ဌာန်။ ။ ရူပဿမုဒုတာ၊ ရူပဿမုဒု
တာသည်။ အထဒ္ဓတာလက္ခဏာ၊ မခက်မာသည်၏အဖြစ်၊ နူးညံ့
သည်၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ နိဗ္ဗန္တရူပထဒ္ဓဘာဝဝိနောဒန
ရသာ၊ နိဗ္ဗန္တရုပ်တို့၏ခက်မာသည်၏အဖြစ်ကို ဖျောက်ခြင်းကိစ္စ
ရှိ၏။ ကိမိဝ၊ ကား၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ။ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တန်။ မဒ္ဓိတံ၊
နယ်အပ်သော။ စမ္ပိဝိယ၊ သားရေကဲ့သို့တည်း။ သဗ္ဗကြိယာသု၊
အလုံးစုံသော-အမှု အရာ တို့၌။ အဝိရောပပစ္စုပ္ပန်၊ မဆန့်
ကျင်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ မုဒုရူပပဒဋ္ဌာန်၊ နူး
ညံ့သောရုပ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အမိပ္ပါယ်ကား။
ရူပဿမုဒုတာသည် မခက်မာသည်၏အဖြစ်၊ နူးညံ့သည်၏ အ
ဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ နိဗ္ဗန္တရုပ်တို့၏ခက်မာသည်၏အဖြစ်ကို
ဖျောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဥပမာကား။ ကောင်းစွာအတန်တန်နယ်
အပ်သော သားရေနှင့်တူ၏။ အလုံးစုံသောအမှုအရာတို့၌ မဆန့်
ကျင်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ နူးညံ့သော ရုပ်လျှင်
နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၀၆-ရူပဿကမ္မညတာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊
ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

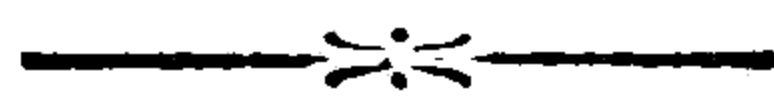
ရူပဿကမ္မညတာကာယိကကြိယာနုကုလကမ္မညတာလက္ခဏာ၊ အကမ္မညတာဝိနောဒနရသ၊ အနုဗ္ဗလဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ကမ္မညရူပပဒဋ္ဌာန်။ ။ ရူပဿကမ္မညတာ၊ ရူပဿကမ္မတာသည်။ ကာယိက ကြိယာနုကုလ ကမ္မညတာလက္ခဏာ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုအရာအား လျော်သောအမှု၌ ခံသည်၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ အကမ္မညတာဝိနောဒနရသ၊ အမှု၌ မကောင်းသည်၏အဖြစ်ကို ပျောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အနုဗ္ဗလဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ အမှု၌အားမနည်းသည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကမ္မညရူပပဒဋ္ဌာန်၊ အမှု၌ကောင်းသောရုပ်လျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရူပဿကမ္မညတာသည်ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုအရာအားလျော်သောအမှု၌ ခံသည်၏အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ အမှု၌မကောင်းသည်၏အဖြစ်ကို ပျောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အမှု၌ အားမနည်းသည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အမှု၌ကောင်းသောရုပ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၀၇-ဥပစယ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဥပစယော ပဋ္ဌမုပ္ပတ္တိလက္ခဏော၊ ပုရိမဘာဝတော ရူပါနံ ဥမ္မုဇ္ဇာပနရသော၊ နိဿာတနပစ္စုပ္ပန်၊ ပရိပုဏ္ဏဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ ပဋ္ဌမုပ္ပန္နနာရဟရူပပဒဋ္ဌာန်။ ။ ဥပစယော၊ ဥပစယသည်။ ပဋ္ဌမုပ္ပတ္တိလက္ခဏော၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပုရိမဘာဝတော၊ ရှေးအဘို့မှ။ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့ကို။ ဥမ္မုဇ္ဇာပနရသော၊ ပေါ်စေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ နိဿာတန-ပစ္စုပ္ပန်၊ ထုတ်ဆောင်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာ ရှိ၏။ ဝါ၊

ကား။ ပရိပုဏ္ဏဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ပြည့်သည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်
သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပဌမုပ္ပဇ္ဇနာရဟရူပပဒဋ္ဌာနော၊ ရှေးဦး
စွာဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သောရုပ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။
အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဥပစယသည်ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။
ရှေးအဘို့မှရုပ်တို့ကိုပေါ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ထုတ်ဆောင်သည်၏
အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ တနည်း၊ ပြည့်သည်၏အ
ဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်
သောရုပ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၀၈-သန္တတိ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

သန္တတိ ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊ အနုပ္ပဗန္ဓနရသာ၊ အနုပစ္ဆေဒပစ္စု
ပဋ္ဌာနာ၊ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗရူပပဒဋ္ဌာနာ။ ။ သန္တတိ၊ သန္တတိသည်။ ပ
ဝတ္တိလက္ခဏာ၊ အစဉ်ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အနုပ္ပဗန္ဓနရသာ၊
အစဉ်ဘွဲ့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အနုပစ္ဆေဒပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်
ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗရူပပဒဋ္ဌာနာ၊
အစဉ်ဘွဲ့အပ်သောရုပ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အ
ဓိပ္ပါယ်ကား။ သန္တတိသည်အစဉ်ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အစဉ်
ဘွဲ့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအ
ရာရှိ၏။ အစဉ်ဘွဲ့အပ်သောရုပ်လျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏
ဟူလို။

၁၀၉-ဇရတာ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပဒဋ္ဌာနံ။

ဇရတာရူပပရိပါကလက္ခဏာ၊ ဘင်္ဂုပနယနရသာ၊ အဘိနဝ
ဘာဝဝိဂမနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပရိပစ္စမာနရူပပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ဇရတာ၊ ဇ
ရတာသည်။ ရူပပရိပါကလက္ခဏာ၊ ရုပ်တို့၏ရင့်ခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏။ ဘင်္ဂုပနယနရသာ၊ ဘင်သို့ကပ်၍ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဘိ

နဝဘာဝ-ဝိဂမနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အသစ်၏အဖြစ်မှ ကင်းခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ပရိပစ္စမာန-ရူပပဒဋ္ဌာနာ၊ ရင့်ဆဲသောရုပ်လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဧရတာသည် ရုပ်တို့၏ရင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဘင်သို့ကပ်၍ ဆောင်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ အသစ်၏ အဖြစ်မှ ကင်းခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်း အရာရှိ၏။ ရင့်ဆဲသော ရုပ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၁၀—အနိစ္စတာ၏လက္ခဏာ၊ရသာ၊ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ပဒဋ္ဌာနံ။

အနိစ္စတာဘိဇ္ဇနလက္ခဏာ၊သံသိဒါပနရသာ၊ ခယဝယပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ဘိဇ္ဇမာနရူပပဒဋ္ဌာနာ။ ။အနိစ္စတာ၊ အနိစ္စတာသည်။ ဘိဇ္ဇနလက္ခဏာ၊ ပျက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သံသိဒါပနရသာ၊ ဆုတ်နစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ခယဝယပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ကုန်ခြင်း၊ပျက်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဘိဇ္ဇမာနရူပပဒဋ္ဌာနာ၊ပျက်ဆဲသောရုပ်လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အနိစ္စတာသည်ပျက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ဆုတ်နစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ကုန်ခြင်း၊ပျက်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပျက်ဆဲသောရုပ်လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

ဧဝံပရိဂ္ဂဟောရူပေဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ။ ။ဧဝံယထာဝရတ္တနယေန၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ရူပေ၊ရုပ်၌။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ၊အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းမည်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သိမ်းဆည်းခြင်းသည် ရုပ်၌အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းမည်၏ဟူလို။

ဣတ္ထိဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာယံ ရူပဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာနာမစတုတ္ထော ပရိစ္ဆေဒေါ။ ။ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာယံ၊ အယူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာအမည်ရှိ

သောကျမ်း၌။ ခုပဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာနာမ၊ ရုပ်၌အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်းမည်သော။ စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ ဣတိ သမတ္ထော၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာ အမည် ရှိသောကျမ်း၌ ရုပ်၌ အယူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်း မည်သောလေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အပိုင်းအခြားသည်ဤတွင်ပြီးပြီဟူလို။

၅-ပဉ္စမပရိစ္ဆေဒ။

၁၁၁-ဇော၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝိထိမိတ္တေသုဇဝနံ ပဉ္စဒ္ဓါရေဝေါဋ္ဌဗ္ဗနာနန္တရေ မနောဒ္ဓါရေစ အာဝဇ္ဇနာနန္တရေ သဗ္ဗဆဋ္ဌာရမ္မဏ-ဝိဇာနန-လက္ခဏံ၊ ဆဋ္ဌာရမ္မဏဂ္ဂါဟရသံ၊ ဆဋ္ဌာရမ္မဏဂ္ဂါဟာကာရေန ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗန-မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇနာပဂမန-ပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ဝိထိမိတ္တေသု၊ ဝိထိမိတ်တို့တွင်။ ဇဝနံ၊ ဇောသည်။ ပဉ္စဒ္ဓါရေ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရ၌။ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနာနန္တရေ၊ ဝုဋ္ဌော၏အခြားမဲ့၌၎င်း။ မနောဒ္ဓါရေ၊ မနောဒ္ဓါရ၌။ အာဝဇ္ဇနာနန္တရေ၊ အာဝဇ္ဇန်း၏အခြားမဲ့၌၎င်း။ သဗ္ဗဆဋ္ဌာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ အလုံးစုံသော ခြေံပါးသောအာရုံကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဆဋ္ဌာရမ္မဏဂ္ဂါဟရသံ၊ ခြေံပါးသောအာရုံကိုယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဆဋ္ဌာရမ္မဏဂ္ဂါဟာကာရေန၊ ခြေံပါးသောအာရုံကိုယူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနမနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇနာပဂမနပဒဋ္ဌာနံ၊ ဝုဋ္ဌော၊ မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းတို့၏ ချုပ်ခြင်းလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိထိမိတ်တို့တွင်

ဇောသညံ ပဉ္စဒ္ဓါရန္တံ ဝုဠောဇာဏိ အခြားမဲ့၌၎င်း၊ မနောဒ္ဓါရန္တံ အာဝဇ္ဇန်း၏အခြားမဲ့၌၎င်း အလုံးစုံသောခြောက်ပါးသောအာရုံကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ခြောက်ပါးသောအာရုံကို ယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ခြောက်ပါးသောအာရုံကိုယူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝုဠော,မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းတို့၏ချုပ်ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၁၂ = တဒါရုံ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒုပ္ပန်။

တဒါရမ္ပဏံ ဇဝနာနန္တရေ ကာမဆဋ္ဌာရမ္ပဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ဇဝနဂ္ဂဟိတာရမ္ပဏဂ္ဂါဟရသံ၊ ဇဝနဂ္ဂဟိတာရမ္ပဏဂ္ဂါဟာကာရေနပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဇဝနာပဂမနပဒုပ္ပန်။ ။ တဒါရမ္ပဏံ၊ တဒါရုံသည်။ ဇဝနာနန္တရေ၊ ဇော၏အခြားမဲ့၌။ ကာမဆဋ္ဌာရမ္ပဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ကာမဖြစ်သောခြောက်ပါးသော အာရုံကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဇဝနဂ္ဂဟိတာရမ္ပဏဂ္ဂါဟရသံ၊ ဇောသညံ ယူအပ်ပြီးသောအာရုံကိုယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဇဝနဂ္ဂဟိတာရမ္ပဏဂ္ဂါဟာကာရေန၊ ဇောသညံယူအပ်ပြီးသောအာရုံကိုယူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဝတ္တနပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဇဝနာပဂမနပဒုပ္ပန်၊ ဇော၏ချုပ်ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ တဒါရုံသည်ဇော၏အခြားမဲ့၌ ကာမဖြစ်သော ခြောက်ပါးသော အာရုံကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဇောသညံယူအပ်ပြီးသောအာရုံကို ယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဇောသညံ ယူအပ်ပြီးသော အာရုံကိုယူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဇော၏ချုပ်ခြင်းလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၁၃—ပဋိသန္ဓေစိတ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဝီရိယဗျောဟုပဋိသန္ဓေ စိတ္တံကမ္မ-ကမ္မနိမိတ္တ-ဂတိနိမိတ္တဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပဋိသန္ဓာနရသံ၊ ဘဝဿအနုပစ္ဆေဒပစ္စုပ္ပန်၊ ကုသလာကုသလကမ္မပဒဋ္ဌာန်။ ။ ဝီရိယဗျောဟု၊ ဝီရိယမာတိစိတ်တို့တွင်၊ ပဋိသန္ဓေစိတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်သည်။ ကမ္မ-ကမ္မနိမိတ္တ-ဂတိနိမိတ္တဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ်တို့ကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပဋိသန္ဓာနရသံ၊ ဘဝဟောင်းနှင့် ဘဝသစ်ကိုစပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏အနုပစ္ဆေဒပစ္စုပ္ပန်၊ မပြတ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကုသလာကုသလကမ္မပဒဋ္ဌာန်၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝီရိယမာတိစိတ်တို့တွင်၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ်တို့ကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဘဝဟောင်းနှင့်ဘဝသစ်ကို စပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဘဝ၏မပြတ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၁၄—ဘဝင်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဘဝင်္ဂံကမ္မာဒိအာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ အဝိဇ္ဇေဒပ္ပဝတ္တိဟေတုဘာဝရသံ၊ အဝိဇ္ဇေဒပ္ပဝတ္တိပစ္စုပ္ပန်၊ ကုသလာကုသလကမ္မပဒဋ္ဌာန်။ ။ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်သည်။ ကမ္မာဒိအာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ကံ၊ စသောအာရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အဝိဇ္ဇေဒပ္ပဝတ္တိဟေတုဘာဝရသံ၊ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဝိဇ္ဇေဒပ္ပဝတ္တိပစ္စုပ္ပန်၊ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကုသလာ ကုသလကမ္မပဒဋ္ဌာန်၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဘဝင်သည် ကံ၊ စသော အာရုံကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်လျှင် ကိစ္စရှိ၏။ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

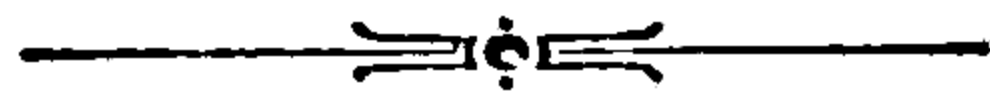
၁၁၅—ရုတိစိတ်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ရုတိစိတ္တံကမ္မာဒိအာရမ္မဏာဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပုရိမဘဝတော စဝနရသံ၊ ပုရိမဘဝဿယဝယပစ္စုပ္ပန်၊ ကုသလာကုသလကမ္မပဒဋ္ဌာန်။ ။ ရုတိစိတ္တံ၊ ရုတိစိတ်သည်။ ကမ္မာဒိအာရမ္မဏာဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ကံ၊ စသော အာရုံကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပုရိမဘဝတော၊ ဧတေ ဘဝမှ။ စဝနရသံ၊ ရေ့လျော့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ပုရိမဘဝဿ၊ ဧတေ ဘဝ၏။ ဝယပစ္စုပ္ပန်၊ ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ကုသလာကုသလကမ္မပဒဋ္ဌာန်၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရုတိစိတ်သည် ကံစသော အာရုံကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဧတေ ဘဝမှ ရေ့လျော့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဧတေ ဘဝ၏ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၁၆—ရုပ်ပဋိသန္ဓေ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ရူပပဋိသန္ဓိကမ္မာဒိအာရမ္မဏာနမဝိဇာနနလက္ခဏာ၊ ရသာဒိနိအရူပပဋိသန္ဓိသဒိသာနေဝ။ ။ ရူပပဋိသန္ဓိ၊ ရုပ်ပဋိသန္ဓေသည်။ ကမ္မာဒိ- အာရမ္မဏာနံ၊ ကံစသော အာရုံကို။ အဝိဇာနနလက္ခဏာ။ မသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရသာဒိနိ။ ရသအစရှိသည်တို့သည်။ အရူပပဋိသန္ဓိသဒိသာနေဝ၊ အရူပပဋိသန္ဓေနှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရူပပဋိသန္ဓေသည် ကံ

စသောအာရုံတို့ကိုမသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရသအစရှိသည်တို့သည်အရူပပဋိသန္ဓေနှင့်တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ထို့ကြောင့်ဘဝဟောင်းနှင့်ဘဝသစ်ကိုစပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဘဝ၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သုဂတိဘုံ၌ဖြစ်ရကားကုသိုလ်ကံလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၁၇—ရုပ်ဘဝင်၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ရူပဘဝင်္ဂကမ္မာဒိအာရမ္မဏာနမ ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ရသာဒိနိအရူပဘဝင်္ဂသဒိသာနေဝ။ ။ရူပဘဝင်္ဂံ၊ ရုပ်ဘဝင်သည်။ ကမ္မာဒိအာရမ္မဏာနံ၊ ကံစသောအာရုံတို့ကို။ အဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ မသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရသာဒိနိ၊ ရသအစရှိသည်တို့သည်။ အရူပဘဝင်္ဂသဒိသာနေဝ၊ နာမ်ဘဝင်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရုပ်ဘဝင်သည် ကံစသောအာရုံတို့ကိုမသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရသအစရှိသည်တို့သည်နာမ်ဘဝင်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ထို့ကြောင့် အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း၏ အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏။ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သုဂတိဘုံ၌ဖြစ်ရကားကုသိုလ်ကံလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

၁၁၈—ရုပ်ရုတိ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ရူပရုတိကမ္မာဒိအာရမ္မဏာနမ ဝိဇာနနလက္ခဏာ၊ ရသာဒိနိအရူပရုတိသဒိသာနေဝ။ ။ရူပရုတိ၊ ရုပ်ရုတိသည်။ ကမ္မာဒိအာရမ္မဏာနံ၊ ကံအစရှိသောအာရုံတို့ကို။ အဝိဇာနနလက္ခဏာ၊ မသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရသာဒိနိ၊ ရသအစရှိသည်တို့သည်။ အရူပရုတိသဒိသာနေဝ၊ နာမ်ရုတိနှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရုပ်ရုတိသည် ကံအစရှိသောအာရုံတို့ကို မသိ

ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရသအစရှိသည်တို့သည် နာမ်ရုတိနှင့် တူ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ထို့ကြောင့် ရှေးဘဝမှရွှေလျှောခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ရှေးဘဝ၏ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်း အရာရှိ၏။ သုဂတိဘုံ၌ဖြစ်ရကား-ကုသိုလ်ကံလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏ဟူလို။

ဧဝံပရိဂ္ဂဟောဝီတိယံ တဗ္ဗိနမုတ္တေစဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ။ ။ဧဝံ ယထာဝုတ္တနယေန၊ အကြင်ကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ပရိဂ္ဂ ဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ဝီတိယဉ္စ၊ ဝီတိစိတ်၌၎င်း။ တဗ္ဗိန မုတ္တေစ၊ ထိုဝီတိစိတ်မှလွတ်သောဝီတိမုတ်စိတ်၌၎င်း။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ နာမ၊ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းမည်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သိမ်းဆည်းခြင်းသည် ဝီတိ စိတ်၊ ဝီတိမုတ်စိတ်တို့၌အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းမည်၏ဟူလို။

ဣတိဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာယံ ဝီတိဝီတိမုတ္တဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာနာမ ပဉ္စမောပရိစ္ဆေဒေါ။ ။ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာယံ၊ အယူ၏စင်ကြယ် ခြင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာ အ မည်ရှိသောကျမ်း၌။ ဝီတိ-ဝီတိမုတ္တဒိဋ္ဌိ ဝိသုဒ္ဓိကထာနာမ၊ ဝီတိ စိတ်၊ ဝီတိမုတ်စိတ်တို့၌ အယူ၏ စင်ကြယ် ခြင်းကို ဆိုရာ ဆို ကြောင်းမည်သော။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ ဣတိသမတ္တော၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ် သောကြောင့်ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာအမည်ရှိသောကျမ်း၌ဝီတိစိတ်၊ ဝီ တိမုတ်စိတ်တို့၌အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆိုရာဆိုကြောင်းမည် သော-ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အပိုင်းအခြားသည်။ ဤတွင်ပြီးပြီဟူလို။

ပုရတ္ထိမေ ပဓန္တဿ၊ သလ္လာဝတျရာဝတိယာ။
 နိသိန္နမူလဂါမဿ၊ ပုရတ္ထိမကောဏန္တရေ။ ။
 မောနုတ္ထလဝ္ဂဂါမဿ၊ တိဘူမိသိရိမင်္ဂလေ။
 ဝသန္တေနုတ္တရေ ဝုတ္တော၊ ဝိမလောတိဝ္ဂမိမတာ။ ။
 ဂေါဇေ စမ္ပဗုဒ္ဓေ ပတ္တေ၊ ကာဠပက္ခေ တု သာဝဏော။
 ဣဒဿဟစန္ဒိဒ္ဓိနော၊ အနာယာသေန နိဗ္ဗိတော။ ။

ပဓန္တဿမဟာပဓန္တဿ၊ ပုခန်းကြီးမြို့၏။ ပုရတ္ထိမေ၊ အရှေ့အရပ်၌။ သလ္လာဝတျာသလ္လာဝတိယာ၊ သလ္လာဝတိမြစ်၏၎င်း။ ဧရာဝတိယာ၊ ဧရာဝတိမြစ်၏၎င်း။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ပတိဗ္ဗိတဿ၊ တည်သော။ နိသိန္နမူလဂါမဿ၊ နေရင်းအမည်ရှိသောရွာ၏။ ပုရတ္ထိမကောဏော၊ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်၌။ မောနုတ္ထလဝ္ဂဂါမဿ၊ ထလိုင်းကုန်းအမည်ရှိသောရွာ၏။ ဥတ္တရေ၊ မြောက်အရပ်၌။ ကာရိတေ၊ ဆော်လုပ်အပ်သော။ တိဘူမိသိရိမင်္ဂလေ၊ ပြာသာဒ်-စနုနှင့်တကွတုံသုံးထပ်ရှိသောသိရိမင်္ဂလာအမည်ရှိသောကျောင်းတိုက်၌။ ဝသန္တေနု၊ နေသော။ ဝိမလောတိဝ္ဂမိမတာ၊ အသျှင်ဝိမလအမည်ရှိသော ပညာရှိသော မထေရ်သည်။ ဝုတ္တော၊ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သော { နိဗ္ဗိတိသုန္နိကဏ္ဍာ } ကျမ်းသည်။ ဂေါဇေ၊ ဂေါဇာသက္ကရာဇ်သည်။ စမ္ပဗုဒ္ဓေ၊ ၁၂၅၆-ခုနှစ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရေံသည်ရှိသော်။ သာဝဏော၊ ဝါခေါင်လ၌။ ကာဠပက္ခေတုကာဠပက္ခေဝေ၊ ဣတ္ထုတ်ပက္ခ၌သာလျှင်။ ဣဒဿဟစန္ဒိဒ္ဓိနော၊ ၁၂ ရက်၊ တနင်းလာနေ့၌။ အနာယာသေန၊ မငြိမငြင်မပင်မပန်းသဖြင့်။ နိဗ္ဗိတော၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

ဣမိနာ မေတ္တယျကာလေ၊ တိက္ခဂန္တိရဉာဏဝါ။
 ရဟာဟုတွာ သုသောဓေယျံ၊ သာသန-မလ-ကဏ္ဍကံ။ ။
 ဘဒန္တဝိမလဓမ္မရေန ရမိတော၊
 ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာဂဇ္ဇောနိဋ္ဌိတော။ ။

ဣမိနာ၊ ဤဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာကျမ်းကို စီရင်ရသော ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုကြောင့်။ မေတ္တယျကာလေ၊ မေတ္တယျဘုရားထင်ရှား
 ပွင့်တော်မူသောလက်ထက်တော်၌။ တိက္ခဂန္တိရဉာဏဝါ၊ ထက်
 သောဉာဏ်၊ နက်နဲသော ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အရဟာ၊ မဟာ
 သာဝကရဟန္တာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သာသနမလကဏ္ဍကံ၊
 သာသနာတော်၌ပေါ်ပေါက်လာသောကိလေသာတင်းဟူသော
 အညစ်အကြေး။ တိတ္ထိတို့၏ အယူတည်းဟူသောဆူးငြောင့်ကို။
 သုသောဓေယျံ၊ အလွယ်တကူ သုတ်သင် ရှင်းလင်း နိုင်ရပါလို
 ၏။ ။ ဘဒန္တဝိမလဓမ္မရေန၊ အသျှင်ဝိမလမထေရ်သည်။ ရမိ
 တော၊ စီရင်အပ်သော။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာဂဇ္ဇော၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာ
 အမည်ရှိသောကျမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

သူရိယဝ္ဗပဉ္စင်္ဂေ၊ ဒိဋ္ဌာဒိဂန္တိနိဿယော။

ကတောနိဋ္ဌယထာဝိပ္ပေ၊ ဖုဿကာဠဒသာဟဂေ။ ။

သူရိယဝ္ဗပဉ္စင်္ဂေ၊ တလိုင်းကုန်းဆရာတော်၏တပည့်၊ ဦးသူရိယ၊ နာမထင်လင်း- ဦးပဉ္စင်းသည်။ ကတော၊ ချနက်ပေါ်မှာ၊ မိပ္ပါယ်ဖြာလျက်၊ ကောင်းစွာပြုစီရင်အပ်သော၊ ဒိဋ္ဌာဒိဂန္တိနိဿယော၊ တလိုင်းကုန်းဆရာတော် ပြုစီရင်အပ်သော ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာကျမ်း၏ နိဿယသည်။ ဂေါဇေ၊ ဂေါဇာသက္ကရာဇ်သည်။ (ထည့်)။ ယထာဝိပ္ပေ၊ ၁၂၇၀-ခုနှစ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ (ထည့်)။ ဖုဿကာဠဒသာဟဂေ၊ ပြာသိုဣတ္တုတ်ဆယ်ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ နိဋ္ဌ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်ပြီ။ ။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာပါဌ်နိဿယျာဉာတိဗြဟ္မဉာဏံ။

သုံးလူဥသျှောင်၊ ကွတ်ဘုန်း ခေါင် ဇာမိန်ရောင် တပဲ၊
ပုလဲ တရထည်၊ ဝင်းကြည် တောက်ထိန်၊
အသန္တိန္ဒ၊ သရီရ၊ ဟု၊ ဝါမ၊ အောံဝတ်၊

စွယ်စော်

မြတ်၏

ထပ္ပတ် ကြောင်းရာ၊ ဖြစ်စဉ် လာကို၊ ဂါထာ ဂိတိ၊
ပါဠိ၊ အလင်္ကာ၊ သဒ္ဒါ၊ ဆန်းညှိ၊ ကုံးသိ ဖွဲ့ဆိုလျက်၊
ကြည်ညို ဘွယ်ရာ၊ မြန်မာ အနက်၊
ထည့်စွက် ထွပ်ဖွင့်၊ ကျူးရင့် မြွက်ဟ၊
ဖော်ပြအပ်သော

ဒါဌာဝံသဝိတိကျမ်း။

(ဝိန္ဒကရက)

အရှင်ဗညဝိန္ဒ

ဘုရားကြီး ကျောင်းတိုက်၊

ငါးသိုင်းချောင်းမြို့၊

ရန်ကုန်မြို့၊

၂၅-လမ်း၊ စာဆိုတန်း၊ တိုက်နံပါတ် ၁၇-၁၈။

ပြည်ကြီးမန္တလေးမြို့နယ်၊ ဘုရားမင်းမင်းမင်း။

၁၂၀၅-ခု၊ ပြာသိုလ၊

နိဒါန်း။

သုံးလူ့မှုံကျ၊ သယံဇာတ၊ မင်းဆုံးကြီးဖြစ်တော် မူသော
မဟာဝဇီရဉာဏ်တော်သခင်။ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏။ ဝါမ၊ အောက်
ခေတ်။ စွယ်တော် မြတ်သည်။ ယခုအခါ-လင်္ကာဒီပ၊ ကျန်းဌာန၊ ဦး
နေ၊ လ၊ ပမာ၊ လွန်ကြေငြာလျက်။ ကောင်းစွာ ကိန်းဝပ်တည်ရှိတော်
မူသည်ဖြစ်ကြောင်း။

ထို-သုံးလူ့ ရှင်ခေတ်။ စွယ်တော်မြတ်ကို၊ တပ်တပ် ထင်ထင်။
ကြည်လင်မြတ်နိုး။ ရှိခိုးပူဇော်ရန်အကျိုးငှါ။ သမာနာစရိယ၊ သဟ
စာရီ၊ ဒဠိမိတ္တ၊ သိက္ခာကာမ၊ အစစ်။ ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော် မူကြကုန်
သော။ အရှင်ဥတ္တရာဇိဝ၊ အရှင်သေဝိက-စသော။ သီတင်းသုံးဘော်
ထို့နှင့်တကွ၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၀၄-ခုနှစ်တွင် ချမ်းသာ ၄-ရက်၊ ကြာသ
ပတေးနေ့၊ ၂-နာရီအချိန်၊ မြန်မာတို့ရိပ်မြို့၊ ရန်ကုန်မြို့ ဆိပ်ကမ်းမှ။
ဘေးဘျင်းထူပြော၊ ပင်လယ်ကြောကို၊ သင်္ဘောဖြင့် ဖြတ်သန်း၍။
ရှင်လန်းစွာထွက်ခဲ့ရာ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၊ ကောလမြို့ဆိပ်ကမ်းသို့။ ၎င်း
ဧည့် ၉-ရက်နေ့ည၊ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သောကြောင်း။

ထိုသို့ကောလမြို့မြို့ကြီးသို့၊ ဆိုက်ရောက်သောအခါ။ မြင့်မြတ်
သော-မိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ အရှင်“ဝိနယာလင်္ကာရ”မထေရ်
မြတ်၏။ မေတ္တာ ပြခန်းသော။ စောင့်ရှောက်-ထောက်ပံ့ခြင်းကို
ဝမ်းမြောက်စွာခံယူလျက်။ ကလျာဏီစေတီတော်၊ စသော၊ ဘုရား
ပုထိုးအဆောက်အဦးများကို၊ ဖူးမြော်-ကြည့်ရှုပြီးလျှင်။ အဆိုပါမြို့
ကြီးမှ တာဝန်၊ စွယ်တော် ခေတ်မြတ်။ ကိန်းဝပ် မွေ့လျော် ရာ။
(သင်္ခန္ဓာ)သို့မဟုတ်(ကင်ဒီ)မြို့သို့ထွက်ခွာခဲ့ကြ၍။ ၎င်းမြို့သို့ရောက်
လေလျှင်“သုမန”တောင်ထွတ်၌၊ ချထားတော်မူခဲ့သော။ “ပါဒစေ
တီ”တော်မြတ်ကို၊ နှစ်သက်ကြည်ညိုစွာ၊ သွားရောက်ဖူးမြော်ပြီး၍။
ပြန်ရောက်သော အခါ။ စွယ်တော်ထိန်း အမတ်ကြီးနှင့် နာယက

ဆရာတော်တို့ကို၊ အကြောင်းညီညွတ်အောင်၊ ပြောဆိုနှစ်သိမ့်စေ
ကြပြီးလျှင်၊ ပြာသိုဋ္ဌန်း ၁၁-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၊ ၃-နာရီအချိန်
တွင်၊ ဂုဏ်သိမ်ကဲဖြင့်၊ “စွယ်တော် ကြွတ်” ဖွင့်၊ မင်္ဂလာပွဲသဘင်
ကို၊ ဆင်ယင်ကျင်းပကြလေသည်ဖြစ်ကြောင်း။

ထို“ဓာတုဝိဝရဏ” ပွဲသဘင်ကြီး၌၊ စစ်ကိုင်း-မန္တလေး၊ ရန်
ကုန်-ဟင်္သာတ၊ ငါးသိုင်းချောင်း၊ လေးမျက်နှာ-စသော၊ အသီးသီး၊
အပိုပို။ အမြို့မြို့မှလာရေခံကြကုန်သော၊ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူအပေါင်း
တို့သည်၊ ကြည်ဖြူသဒ္ဓါ၊ ထက်သန်သော စေတနာဖြင့်၊ ရတနာ-ရွှေ
ငွေ၊ အထွေထွေ တို့ကို၎င်း၊ မွှေးနံ့ကြိုင်လွှမ်း၊ နံ့သာပန်းတို့ကို၎င်း၊
မြှောက်ကြပတ်ဖျန်း၍၊ လှူဒါန်းကော်ရော်၊ ပူဇော်မြတ်နိုး၊ ရှိခိုးဖူး
မြှော်ကြလေသည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဤသို့-သူ့ ထက်ငါသာ ကုသိုလ်အထူးကို၊ ဆည်းပူးကြစဉ်၊ အ
ကြံဖြစ်သည်မှာ၊ အာမိသ ပူဇာထက်၊ ဓမ္မပူဇာသည်၊ လွန်ကဲမြင့်
မြတ်၏၊ ပင်လယ်ကို ဖြတ်သန်း၍၊ သက်စွန့်ကြိုးပမ်းလာခဲ့ရသော
ငါသည်၊ ဤစွယ်တော်ဓာတ်မြတ်ကို၊ ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ အဖြစ်
သနစ်တော်ကို၊ ထုတ်တော်ရေးသားရပါမူ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဤသို့ကြံ
စည်မိ လေသတည်း။ ယင်းသို့ သဒ္ဓါဇော ထက်သန်၍၊ ကြံစည်မိ
သော်လည်း၊ ဘုရား-ပုထိုး၊ ရှိခိုးဖူးမြှော်ခြင်း စသော ဗုဒ္ဓကိစ္စတို့
ကြောင့်၊ စိတ်၌စွဲမြဲ၍၊ ချိုး၌ ရေးသားရန်၊ အခါအခွင့်၊ မသင့်မကြိုဘဲရှိ
နေလေသည်ဖြစ်ကြောင်း။ (ဤကား၊ ပထမကြံစည်ခြင်းတည်း)။

ထို့နောက်- ထူပါရာမ စေတီတော်- မဟာ စေတီတော်ကြီးစ
သော၊ “အနုရာဇ” မြို့ရှိ၊ ထင်ရှားကျော်စောသော၊ ဘုရားပုထိုးတို့ကို
ရှိခိုးပူဇော်ကြပြီးလျှင်၊ ၎င်းသီဟိုဠ်ကျွန်းကြီးမှ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၊ ဘုရား
ပွင့်တော်မူရာ၊ “မဟာ ဗောဓိ” ကို၊ ရှိခိုး ဖူးမြှော်ရန် အကျိုးငှါ၊
သင်္ဘောဖြင့် “မဒရပ်” မြို့သို့ကူး၍၊ ထိုမှတစ်ဆင့် “ကလကတ္တား” မြို့
သို့၊ ၎င်းမှတစ်ဆင့်-ဘုရားပွင့်တော်မူရာ၊ မဟာဗောဓိသို့ထွက်ခွါခဲ့ကြ
ကြောင်း။

မိမိတို့ရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်သော “ဗုဒ္ဓဂယာ”၊ မဟာဗောဓိသို့ ရောက်ရှိသောအခါ။ ထိုထို-ပလ္လင်- အနိမိသ-အစရှိသော သတ္တ- သတ္တာဟ၊ စေတီတော်ဌာနတို့ကို၊ ရှိခိုးဖူးမြော်ကြပြီးလျှင်၊ ကြံစည် မိပြန်သည်မှာ။ ဤမြေအရပ်သည်၊ အလုံးစုံသောဘုရားရှင်တို့၊ မစွန့် မူ၍၊ ပွင့်တော်မူကြရာ၊ အဝိဇ္ဇာဟိတ-ဌာန၊ မြေများဥက္ကဋ္ဌ၊ မြေမြတ်ဦး ခိုင်၊ မဏ္ဍိုင်ဗဟို၊ ငါးမာရ်ပြိုရာ၊ အောင်မြေချာဖြစ်ခဲ့၏။ ငါတို့မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ခုနစ်ရက် ၇-လီ။ အညီ ရှင်ပြီး။ သိတင်းသုံးရာ၊ ခုနစ်ဖြာ သောဌာနလည်း။ ယခုထင်ရှားရှိခဲ့၏။ ဤခုနစ်ပါးသော သတ္တာဟ၊ စေတီတော်ဌာနတို့နှင့်တကွ၊ ဌာနိဿရ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ ကြည်လင်ညွတ်တွား၊ ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏ခြေတော်ရင်းဝယ်။ နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကိုပန်ဆင် တော်မူသည်မှစ၍။ ဤ“ဗောဓိမဏ္ဍိုင်”၌၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည် တိုင်အောင်။ ဘော်ထုတ်အံ့အဲ၊ ချီးဌေးရေးသားရပါမူ၊ ကောင်းလေစွ ဟု။ ဤသို့တဘန်ကြံစည်မိပြန်သတည်း။ ယင်းသို့ကြံစည်မိသော် လည်း၊ ရှေး၌ဘော်ပြုအပ်ခဲ့သောဗုဒ္ဓကိစ္စတို့ကြောင့်၊ စိစဉ်တူးသား ရန်အခါအခွင့်၊ မသင့်မကြိုဘဲပင်ရှိနေပြန်ကြောင်း။ (ဤကား၊ ဒုတိယကြံစည်ခြင်းတည်း)။

ထို“ဗုဒ္ဓဂယာ”မှတစ်ဆင့်၊ ဗာရာဏသီပြည်၊ ဣသိပတန “မိဂဒါ ဂန”တောသို့။ ၎င်းမိဂဒါဂနတောမှတစ်ဆင့်။ “ကုသိန္ဒာရုံ”ပြည်၊ မဇ္ဈာမင်းတို့- (အင်ကြင်းဥယျာဉ်) သို့မဟုတ် (မာထကုဝါရ်) သို့ ထွက်ခွါခဲ့ပြန်ရာ၊ ၎င်းဥယျာဉ်တော်အတွင်း၊ ဂန္ဓကုဒိုတိုက်တော်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာန်- ဝံင်တော်မူဟန်၊ ရုပ်ပွား လျောင်းတော်မူ- တဆူကိုဖူး တွေ့ရ သဖြင့်၊ သက်တော်ထင်ရှား-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကိုယ်တိုင် ဖူးတွေ့ရဘိ သကဲ့သို့၊ မနောဒွါရ၌ ထင်ပြီးလျှင်၊ အလွန်ပင်သနား၊ ကြင်နာခြင်း၊ ဝမ်းနည်းလွမ်းဆွတ်ခြင်းဖြစ်ကြလေကြောင်း။

ထိုနောက်-တေဇောဓာတ် လောင်ရာအရပ်၌ တည်ရှိသောစေ တီတော်မြတ်ကို၊ ရှိခိုးဖူးမြော်စဉ်၊ ကြံစည်မိပြန်သည်မှာ၊ ဆယ်ပါး

သောကာယဗလ-ဉာဏဗလနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ငါတို့မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တော်အတွင်း၌၊ အားတော်ကုန်ခန်း
ထျက်၊ နိဗ္ဗာန်နန်း စံဝင်တော်မူရလေသည်။ ဤအရပ်၌မူကား၊ အ
လောင်းတော်မြတ်ကို၊ တေဇောဓာတ်မီးဟုန်လွှမ်း၍၊ လောင်ကြွမ်း
တော်မူရလေသည်။ ထိုနိဗ္ဗာန်စံဝင်၊ ဘုရားရှင်အား၊ ဝပ်တွားခက်
ရော်၊ ပူဇော်သောအနေဖြင့်၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကစ၍၊ တေဇောဓာတ်
လောင်ကြွမ်းသည်တိုင်အောင်၊ ဖွဲ့ဆိုရေးသားရပါမူကား၊ ကောင်း
လေစွဟု၊ ဤသို့တဘန်-ကြံစည်မိပြန်သတည်း။ ယင်းသို့ကြံစည်မိ
သော်လည်း၊ ရှေးအတိုင်းပင်၊ ရေးသားရန်အခါအခွင့်၊ မသင့်မကြံ
ဘဲရှိပြန်သည်ဖြစ်ကြောင်း။ ။(ဤကား၊ တတိယကြံစည်ခြင်းတည်း)။

၎င်းကုသိန္ဒာရုံပြည်မှတစ်ဆင့်၊ “သာဝတ္ထိ-လက္ခဏေဝါရုံ” စသော
မြို့ကြီးများသို့၊ သွားရောက်ပြီးလျှင်၊ ပြန်လည်ခဲ့ရာ၊ မိမိတို့နေရင်းဖြစ်
သော မြန်မာပြည်သို့၊ တပို့တွဲ ဣန္ဒြာဏိယ-ရက်- ကြာသပတေးနေ့၊
ကောဇ္ဇိန်ချမ်းသာစွာဆိုက်ရောက်ပေသတည်း။ ထိုအခါ၌လည်း၊
စိစဉ်၍၊ သွားရန်၊ အခါအခွင့်၊ မသင့်မကြံဘဲပင်၊ ရှိလျက်နေသေး
ကြောင်း။

ဤသို့လျှင်-အခါအခွင့်မသင့်ဘဲ၊ ငါးလခန့်လောက်လွန်မြောက်
၍၊ ဗုဒ္ဓိယဝါဆိုလသို့ရောက်သောအခါ၊ အထက်မြန်မာပြည်၌၊ အ
လွန်ထင်ရှားသော၊ ရွှေဟင်္သာမင်း၏ ပျော်ခင်းစံရာ၊ ရတနာတောင်
ထွတ်နှင့်တူသော၊ သူတော်ကောင်းတို့ပျော်မွေ့ရာ၊ “ဇေယျာပူရ”
တိုင်း၊ “စစ်ကိုင်း တောင်ရိုး”၌၊ ဇရပ်တန်ဆောင်း၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊
ဘုရား၊ ရေကန်-ပန်းမာလ် အစရှိသော၊ အဆောက်အဦး များတို့
ဖြင့်၊ ခမ်းနားတင့်တယ်သော၊ သုမေဓာ-ဝေဿန္တရာ အစရှိသော-
အလောင်းလျှာတို့၏၊ ပျော်မွေ့ရာ၊ သင်္ခမ်းသာကဲ့သို့၊ ယောဂီအလုပ်
ကို၊ အားထုတ်ပွားများသူတို့၏ စိတ်အစဉ်ကို၊ ကြည်လင်နှစ်သိမ့်
စေနိုင်သော၊ “သီတာမုခ” အမည်ရှိသောချောင်မြတ်၌၊ ၁၂၈၅-ခု၊
ဝါ-ကပ်၍နေစဉ်၊ ယခင်ရှေးအထက်က- သုံးချက်သော အကြံအ

စည်တို့သည်။မနောဒွါရတည်းဟူသော-မှန်ပြင်ဝ၌။ နေ့လအသွင်။
ထင်လာ။မြင်လာကြလေသည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဤသို့အောက်မေ့မှတ်မိ။သတိဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ။ မိမိ၏အ
နည်းငယ်မျှသော- ဉာဏ်ပညာကို အသုံးပြုလျက်။ နောင်သံသရာ
ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌။ပါရမီဉာဏ်။ ရင့်သန်ခိုင်ဖြိုး။ ကြီးမားပွင့်
လင်းစေရန်။မြှုပ်နှံစိုက်ပျိုးသော အနေအားဖြင့်။အတိုင်းမသိသော
ဂုဏ်ပေါင်းသခင်။ ဘုရားရှင်၏။ အဖြစ်သနစ် တော်ကစ၍။ အ
သန္တိန္န၊ ဝါမ,အောက်ခတ်။ စွယ်တော် မြတ်၏။ အတ္ထုပ္ပတ်တိုင်
အောင်၊ထုတ်တော်ညွှန်ကြား။ရေးသားရပါမူ။ ငါ့အားအတိုင်းမသိ
သော-ကုသိုလ်အထူးတို့သည်။ ပွားလူးထက်သန်၍။ အမှန်ပင်တိုး
တက်ပေတော့လတ္တံ့။ ။ကြည်နူးဝမ်းသာ။ ဘတ်,နာ, ကြည့်ရှုရ
သော။ သူတော်ကောင်းတို့အားလည်း။ ကြည်ညိုခြင်း သဒ္ဓါတရား
ကိုအမှီပြု၍။ အတိုင်းမသိသော ကုသိုလ်တရား။ ပွားများတိုးတက်
ကုန်ရာ၏။ ဤသို့-စိတ်၌ တွေးတော ရည်မှန်းလျက်။ ရွှင်လန်းပမ်း
မြောက်ခြင်းဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ဘွဲ့သီရေးသားလိုသော စိတ်အစဉ်
တို့သည်။ ရေယဉ် ပမာ။ ဆက်ခါ ထပ်ထပ်။ ဥပါဒ်လျက် ရှိနေ
ကြောင်း။

ယင်းသို့ “သီတာမုခ” ချောင်၌။ အကြံအစည်ဖြစ်ပေါ်နေစဉ်။
ထီဟိုင့်- ဣန္ဒြိယစသော-တိုင်းတပါးသို့။ သွားတော် ပြန်ဘက်။ ဒေ
သန္တရ-ဂမနာဂမန၊ သဟာယဖြစ်သော။ အရှင်“ထေက” သည်။
ရတနာပုံ-မန္တလေးရွှေမြို့တော်မှ ရောက်လာသဖြင့်။ အတ္ထသံယုတ္တ၊
ဓမ္မသံယုတ္တ၊ ဖြစ်သောစကားတို့ကို ပြောကြား၍နေကြစဉ်။ ထိုအ
ရှင်သည်။ ကြည်လင်သော စိတ်ထားဖြင့်။ မြွက်ကြား တိုက်တွန်း
သည်မှာ။ အဆွေတော်။ ။ယခုအခါ မြန်မာပြည်၌။ စွယ်တော်
မြတ်၏အကြောင်းအရာတို့ကို။ဂါထာဂီတ၊ ပါဠိအလင်္ကာတို့ဖြင့်။
ကောင်းစွာရေးသားအပ်သော ကျမ်းဟူ၍မရှိသေးချေ။ ထို့ကြောင့်
အရှင်သည်၊ရွတ်လွယ်,ဘာသံလွယ်၊ မကျယ်,မကျဉ်း။ သန့်ရှင်း

ပေါ်လွင်သောဂါထာဗန္ဓုတို့နှင့်တကွ၊ ကဏ္ဍသုခဖြစ်လောက်သော၊
မြန်မာအနက်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်လျက်။ တခုသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ
ကျမ်းကို။ ကြိုးပမ်းတကုတ်။ အားထုတ်စိစဉ်ပါလောဟု။ ခါခါနီး
ကပ်၊ တိုက်တွန်းတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဤသို့-တိုက်တွန်း တောင်းပန်ချက်ကို။ လက်ခံ သိမ်းပိုက်အပ်
သည်ဖြစ်၍။ ရေးသားစီစဉ်ရန်။ အခါအခွင့်သင့်သည်အားသျှော်စွာ။
ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်။ သုတ်မဟာဝါပါဠိတော်။ အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌက
ထာ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၊ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာစသော-သာသ
နာတော်ကျမ်း။ မဟာဝင်-ရာဇဝင်-ဒါဌာဓာတုဝင်စသော ဂန္ထိန္ဒ
ရတို့ကို။ တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရှုချက်။ ပန်းအမျိုးမျိုးတို့ကို။ သီကုံးခြင်း
အမှု၌လိမ္မာသော။ ပန်းတော်မှူးသည်။ ရတနာပန်းတောင်းမှ။ ပန်းအ
ပေါင်းတို့ကိုထုတ်နုတ်၍။ သင့်ရာသင့်ရာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်လွှာ၍။ ကောင်း
စွာသီကုံးသကဲ့သို့။ ထိုထိုသို့သောပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ စသည်တို့မှ။
ကောင်းစွာ ထုတ်နုတ်၍။ သူတော်ကောင်းတို့-ကုသိုလ်တရား။ ငွါး
များတိုးတက်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ဤ“ဒါဌာဝံသဂီတိ” အမည်ရှိသော
ကျမ်းကို။ ကြိုးပမ်း တည်ထွင်။ စီစဉ် ရေးသား အပ်သည် ဖြစ်
ကြောင်း။

မြင့်မြတ်သော အဇ္ဈာသယဓာတ် ရှိကြကုန်သော။ ပညာရှိ သူ
တော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်။ ဤ“ဒါဌာဝံသဂီတိ” ကျမ်းကို။
ရွှင်လမ်းကြည်သာ။ သဒ္ဓါယူယ၊ ပြစ်မပြုဘဲ။ ကြည့်ရှုတော်မူနိုင်ကြ
ပါစေကုန်သတည်း။

သာသနာတော်တည်းဟူသောကြာကန်ကြီးအတွင်း၌။ ငွါးငွါး
ကြီးပေါ်ထွက်လာသော။ ဤ“ဒါဌာဝံသဂီတိကျမ်း” တည်းဟူသော
ပဒုမ္မာကြာပန်းကြီး၏။ ဂါထာဗန္ဓု၊ အတ္ထယောဇနာ အစဉ်တည်း
ဟူသောပန်းဝတ်မှုံ-ပန်းဝတ်ရည်၌။ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့၏။
ညှိမှောင်သောအဆင်းရှိသော။ မျက်စိတည်းဟူသော ပျားပိတုန်း

တို့သည်၊ စားသုံး၍ ဝတ်လျက်၊ အမြဲပျော်ပျက်၊ နှစ်ခြိုက်တော်မူကြပါ
စေလိုက်၊

ခလိတံ အသိလိဋ္ဌဉ္စ၊ ဝိသေဒဓေတွာ ဥနာဓိကံ။
အာဒါသမိဝ ပဿန္တု၊ သာဓေဝါတံ ပုနပ္ပုနန္တိ။ ။

အရှင်ပညဝန္တိ။

ဘုရားကြီးတို့က၊

ငါးသိုင်းချောင်းမြို့။

၁၂၀၅-ခု-နတ္တော်လ။

ဒါဌာဝံသဂီတိကျမ်း။

မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
(က)	ဂန္ထကာရ-ပဏာမ-နိဒါန်း	၁
၁	နိယတ ဗျာဒိတ်ခံယူပြီး၍-ပါရမီဆယ်ပါးကို၊ ဖြည့်တင့်တော်မှုခဏ်း	၃
၂	နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့-တောင်းပန်သဖြင့်၊မယ် တော်ဝမ်း၌၊ပဋိသန္ဓေတည်နေတော်မှုခဏ်း	၈
၃	နိမိတ်ကြီးလေးပါးကိုမြင်တော်မူသဖြင့်၊တော ထွက်တော်မူခဏ်း	၁၃
၄	သုဇာတာ၏ဗာဏာဆွမ်းကိုခံယူတော်မူပြီး၍၊ ဗောဓိမဇ္ဈိင်သို့ကြွတော်မူခဏ်း	၁၆
၅	ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူပြီး၍၊ သတ္တဋ္ဌာန တို့၌စံနေတော်မူခဏ်း	၂၀
၆	မိဂဒါရန်တော၌၊ဓမ္မစကြာတရားနှင့်၊ အနတ္တ လက္ခဏသုတ်ကို၊ဟောတော်မူခဏ်း	၂၆
၇	သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့-ပထမ-ကြွတော်မူခဏ်း	၂၈
၈	သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့-ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် ကြွ တော်မူခဏ်း	၃၁
၉	သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့- တတိယ အကြိမ်ကြွတော် မူခဏ်း	၃၅
၁၀	မာရ်နတ်တောင်းပန်၍၊ အာယုသင်္ခါရတ္ထတ် တော်မူခဏ်း	၄၀
၁၁	ဝေသာလီပြည်မှ၊ ကုသိန္နာရုံ ပြည်သို့ကြွတော် မူခဏ်း	၄၅

ဥပဒေ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
၁၂	အပ္ပမာဒတရားကိုဘောတော်မူပြီး၍၊ ကုသိန္နာ ရုံပြည်အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံ တော်မူခဏ်း	၅၁
၁၃	မင်းအများတို့သည်၊ အလောင်းတော်ကို၊ နံ့သာ ထင်းပုံထက်သို့တင်၍၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်ခဏ်း	၅၆
၁၄	အရှင်မဟာကာဿပ မထေရ်ကြီးသည်- တ ပည့် အပေါင်းတို့နှင့်- ပါဝါပြည်မှ၊ ကြွလာ တော်မူခဏ်း	၅၇
၁၅	တေဇောဓာတ်လောင်ပြီး၍၊ ကြွင်းကျန်သော ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ရှစ်ပြည်ထောင်သောမင်း တို့အား၊ ခွဲဝေပေးခဏ်း	၆၀
၁၆	“ခေမ”မည်သောရဟန္တာမြတ်သည်၊ စွယ် တော်ကိုဆောင်၍၊ “ကလိဂ်”တိုင်းရှင်၊ ဗြဟ္မ ဒတ်မင်းအား၊ အပ်နှင်းခဏ်း	၆၆
၁၇	“ဂုဟသီဝ”မင်းသည်၊ မိစ္ဆာအယူကိုစွန့်ပစ်၍၊ ရတနာသုံးပါး၌အားထားကြည်ညိုခဏ်း	၆၉
၁၈	တိတ္ထိ-တက္ကတွန်းတို့ကို၊ တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ် ခဏ်း	၇၄
၁၉	တိတ္ထိ-တို့သည်ရန်ညှိုးဖွဲ့၍၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်- ပဏ္ဍုမင်းထံ၌ ကုံးချောစကား ပြောကြား ခဏ်း	၇၅
၂၀	“ပဏ္ဍု”မင်းသည်၊ တိတ္ထိတို့ ကုံးချောသော စကားကိုယုံကြည်၍၊ “ဂုဟသီဝ”မင်းကို ဘမ်းဆီးရန်စေလွှတ်ခဏ်း	၇၆

ဥပဒေ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
၂၁	“ဂဟသီဝ”မင်းသည်- ဘုရားဂုဏ်ကိုချီးမြှင့်၍၊ ဘမ်းခမ်းရန်လာသော “စိတ္တယာန” မင်းအား၊ စွယ်တော်တိုက်သို့ခေါ်ဆောင်ခဏ်း	၇၀
၂၂	“စိတ္တယာန” မင်းသည်စွယ်တော်မြတ်၏တန်း ခိုးတော်ကို၊ ဖူးမြော်ရသဖြင့်၊ ကြည်ညိုနှစ် သက်တော်မူခဏ်း	၈၁
၂၃	“ဂဟသီဝ” မင်းသည်၊ စွယ်တော်ကိုပင့်၍၊ ပါ ဓုလိပုတ်ပြည်သို့၊ လိုက်သွားခဏ်း	၈၄
၂၄	“ပဏ္ဍု” မည်သောတိတ္ထိမင်းသည်၊ စွယ်တော် မြတ်အား၊ မီးကျိုးတွင်းသို့ပစ်ချရန်၊ တိတ္ထိတို့ ကိုစေခိုင်းခဏ်း	၈၅
၂၅	မီးမလောင်နိုင်သဖြင့်၊ တဘန်ပေပြင်ထက်၌တင် ၍၊ မှန်မှန်ညက်ညက် ထူနှက်ရန် စေခိုင်း ခဏ်း	၈၈
၂၆	ပေထဲ၌စူးဝင်၍နေသော စွယ်တော်မြတ်ကို၊ ထုတ်နှုတ်ရန် “သုဘဒ္ဒ” သူဌေးသား၊ “ပဏ္ဍု” မင်းအထံသို့သွားခဏ်း	၉၁
၂၇	သူဌေးသားသည်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဖြစ်သ နစ်တော်များကို သစ္စာဆို၍၊ တန်းခိုးပြရန် တောင်းပန်ခဏ်း	၉၃
၂၈	စွယ်တော်မြတ်သည်- ကောင်းကင်၌တန်းခိုးပြ တော်မူပြီး၍၊ “သုဘဒ္ဒ” ၏ဦးခေါင်းထက်၌- တည်လာခဏ်း	၉၆

ဥပဒေ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	နံပါတ်။ မျက်နှာ
၂၉	ရွှေခွက်အတွင်း-နံသာရေ၌၊ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့၊ ပျော်မြူးကူးသန်းလျက်၊ တန်းခိုးပြတော်မူ ခဏ်း ၉၇	၉၇
၃၀	“ပဏ္ဍု”မင်းသည်၊ တဘန်နက်ထွစွာသော တွင်း၌ထည့်မြှုပ်၍၊ ဆင်ဖြင့်နင်းရန်စေခိုင်း ခဏ်း ၉၉	၉၉
၃၁	စွယ်တော်မြတ်ကို၊ တဘန်အပုပ် အမျိုးမျိုးတို့ ဖြင့်ပြည့်သော ကျုံးမြောင်းတွင်းသို့ ပစ်ချ ခဏ်း ၁၀၀	၁၀၀
၃၂	ကျုံးတွင်း၌ တန်းခိုးတော်ပြုပြန်သဖြင့်၊ လူအ ပေါင်းတို့သည်၊ “ပဏ္ဍု”မင်းအားဝိုင်း၍၊ သံ တော်ဦးဘင်ခဏ်း ၁၀၂	၁၀၂
၃၃	“ပဏ္ဍု”မင်းသည်- စွယ်တော်မြတ်ကို ပင့် ဆောင်ရန်၊ စစ်သူကြီးအားစေလွှတ်ခဏ်း..... ၁၀၄	၁၀၄
၃၄	စစ်သူကြီး စွယ်တော်မြတ်ကို ရှိသေစွာပင့် လျှောက်ခဏ်း ၁၀၅	၁၀၅
၃၅	“ပဏ္ဍု”မင်းသည်၊ မိမိကိုယ်တိုင်သွား၍၊ စွယ် တော်မြတ်ကိုပင့်ဆောင်ခဏ်း ၁၀၇	၁၀၇
၃၆	“ပဏ္ဍု”မင်းနှင့်၊ “ဒီရခာရ” မင်းတို့စစ်ပြိုင် ခဏ်း ၁၁၁	၁၁၁
၃၇	“ဒန္တကုမာရ”မင်းသားအခဏ်း ၁၁၄	၁၁၄
၃၈	“ဟေမမာလာ”မင်းသမီးအခဏ်း ၁၁၆	၁၁၆
၃၉	“ဒန္တကုမာရ” မင်းသားနှင့်၊ “ဟေမမာလာ” မင်းသမီးလက်ထပ်ထိမ်းမြားခဏ်း ၁၁၈	၁၁၈

ဥပဒေ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
၄၀	“ဂုဟသီဝ” မင်းနှင့် “မလယ” မင်းညှိနှောင်တို့ စစ်ထိုးခဏ်း	၁၁၉
၄၁	“ဂုဟသီဝ” မင်းစစ်ပွဲ၌ ကျဆုံးကြောင်းကို သိ ၍၊ သွေးတော်နှင့် သမက်တော်တို့ စွယ်တော် ကို ပင့်ဆောင်ထွက်ပြေးခဏ်း	၁၂၄
၄၂	သဲပုံတွင်းရှိ- စွယ်တော် ဓာတ်၏ ရောင်ခြည် တော်ကို မြင်သဖြင့်၊ ကောင်းကင်မှ သက် ဆင်း၍၊ ရဟန္တာတပါးရှိခိုးခဏ်း	၁၂၆
၄၃	သဲပုံတွင်းမှ “ပဏ္ဍုဟာရ” နဂါးမင်းသည်၊ စွယ် တော်ကို၊ တိတ်တဆိတ်ဆောင်ယူခဏ်း	၁၂၈
၄၄	ရဟန္တာ အရှင်မြတ်သည်၊ နဂါးမင်းထံမှ စွယ် တော်ကိုယူဆောင်၍၊ မင်းနှစ်ပါးတို့အား ပေး အပ်ခဏ်း	၁၂၉
၄၅	မင်းနှစ်ပါးတို့သည်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို၊ သိဟိဋ္ဌ ကျွန်းသို့ပင့်ဆောင်ခဏ်း	၁၃၃
၄၆	ရေနတ်နဂါးတို့ ပင်လယ်ပြင်၌၊ စွယ်တော်မြတ် အားရှိခိုးပူဇော်ခဏ်း	၁၃၅
၄၇	မောင်နှံ နှစ်ပါးတို့၊ သိဟိဋ္ဌကျွန်း “ဇမ္ဗူကောလ” သင်္ဘောဆိပ်သို့ဆိုက်ရောက်ခဏ်း	၁၃၈
၄၈	မောင်နှံ နှစ်ပါး တို့သည်၊ “ဇမ္ဗူကောလ” သင်္ဘောဆိပ်မှ “အနုရာဇ” မြို့သို့သွားခဏ်း	၁၃၉
၄၉	“အနုရာဇ” မြို့ “မေဃာဂီရိ” ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်၍၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ရဟန်းတပါး အား၊ မင်းထံသို့စေလွှတ်ခဏ်း	၁၄၃

ဦးရေ နံပါတ်	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၅၀	“ကိစ္ဆိသီရိမေဃ” မင်းသည်၊ ကျောင်းတိုက် သို့သွား၍၊ စွယ်တော်အား၊ တကျွန်းလုံးဖြင့် ပူဇော်ခဏ်း: ၁၄၅	
၅၁	ပရိသတ်တို့အလယ်၌၊ တန်းခိုးအမျိုးမျိုးပြတော် မူခဏ်း: ၁၄၉	
၅၂	မင်းကြီးသည် စွယ်တော်မြတ်ကို၊ ရထားဖြင့် နန်းတော်သို့ပင့်ဆောင်ခဏ်း: ၁၅၂	
၅၃	စွယ်တော်မြတ်ကို မဖူးမြော် ရသဖြင့်၊ တိုင်း သားပြည်သူတို့၊ ဆူပူဟစ်အော် ကြသော အ ခဏ်း: ၁၅၅	
၅၄	မင်းကြီးသည်-မထေရ်ကြီးတို့အား၊ စွယ်တော် ပွဲခင်းကျင်းရန်၊ သင့်လျော်သော အရပ်ကို မေးလျှောက်ခဏ်း: ၁၆၀	
၅၅	မထေရ်ကြီးတို့သည် အချင်းချင်း သဘော ကွဲ လွဲကြသဖြင့်၊ “ဗုဿ” ရထားလွှတ်ခဏ်း: ... ၁၆၂	
၅၆	“ဗုဿ” ရထားသည် အနုရာမြေမြောက်တံခါး မှထွက်၍ “မဟိန္ဒ” ထေရ်၊ ဓမ္မစကြာဟောရာ အရပ်၌၊ တန့်ရပ်ခဏ်း: ၁၆၄	
၅၇	မင်းကြီးသည် နှစ်စဉ်ပွဲတော်ပြုလုပ်ရန်၊ ကမ္မည်း စာတမ်း၊ ရေးသားခဏ်း: ၁၆၇	
၅၈	ဘာဝနာဉာဏ် ဖြစ်ကြစေရန်၊ သတိပေးတိုက် တွန်းချက် ၁၇၁	

ဒါဌာဝံသဂီတိကျမ်း

မာတိကာပြီး၏

၁ နိကာရ-ပဏာမ-နိဒါန်း။

(က) နမောတေ ဓာတုဒဿာရိ၊ နမောတေ ဓာတုဒေသကာ၊
ဓာတုက္ခန္ဓော ဝရော နာထ၊ ဓာတုယာ တံ နမာမဟံ။ ။

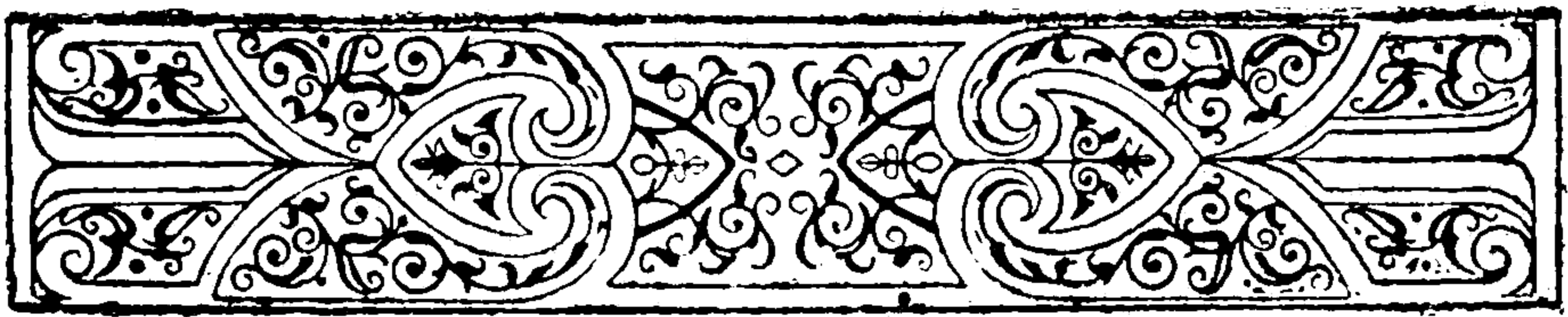
(က) ဓာတုဒဿာရိ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ လေးဖြာမဟာဘုတ်။ နာမ်-ရုပ်-
နှစ်ခု၊ ဓာတ်အရကို။ ဖုဖုဆစ်ဆစ်။ သစ်သစ်ကုန်စင်၊ သိမြင်တော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားအား။ နမော၊ ဆယ်ချောင်း
ဟတ္ထာ၊ ပခုံကြာဖြင့်။ ခါခါတုံ့ဝပ်။ ဦးညွတ်ပါ၏။ ဓာတုဒေသကာ၊
ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ။ သူ၊ ငါ၊ မဟုတ်။ နာမ်-ရုပ်နှစ်ဖြာ။ ဓာတ်စုသာဟု။
စိတ်ဖြာ ခွဲခြား။ ဓာတ်တရားကို။ ထင်ရှားဆင်ဆပ်။ ဟောတော်မူ
တတ်သောမြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားအား။ နမော၊ နဖူးထက်
ပြင်၊ ဆယ်လက်တင်၍၊ ကြည်လင်သဒ္ဓါ၊ ဦးနှိုင်းပါ၏။ နာထ၊ ကိုးကွယ်
ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ သုံးဘုံထင်ရှား။ ရှင်ပင်ဘု
ရား၏။ ဓာတုက္ခန္ဓော၊ သုံးဆွဲနှစ်ဖြာ။ လက္ခဏာဝယ်၊ ခြောက်သွယ်
ရောင်ခြည်။ ရှက်လည်ကွန်မြူး သဖြင့်။ ချိုးကျူးဖွဲ့နှုန်း။ အံ့မဆုံးနိုင်
သော၊ ဓာတ်တုံး-ဓာတ်ရ-တော်သည်။ ဝရော၊ ဗြဟ္မာ-လူ-နတ်၊ ဟောင့်
တအပ်သဖြင့်။ မြင့်မြတ်တော်မူ၏။ တံ၊ ထို-ပဉ္စကဒြိမ်၊ ရှင်ဓာတ်မြတ်
ကို။ အဟံ၊ သူ-ငါ-မဟုတ်။ နာမ်ရုပ်နှစ်ခု၊ ဓာတ်ရ-ဓာတ်လုံး။ ဓာတ်
တုံး-ဓာတ်ခဲသာ-ဖြစ်သော-အကျွန်ုပ်သည်။ ဓာတုယာ၊ ခွဲရသုံးပါး။
ဓာတ်တရားဖြင့်၊ နမာမိ၊ ကြည်ညိုလှစွာ၊ ဦးနှိုင်းပါ၏။

(ခ) ဒါဠုပ္ပတ္တိံ ပဝက္ခာမိ၊ တဝ နာထ ဘိနန္ဒိနိ။
ဒေဟိဒါနံ မမောကာသံ၊ သာခဂေါပု ဘိနန္ဒထ။ ။

(ခ) နာထ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တဝ၊ သုံးလူ၊ ဥတ္တဌ်။ ရှင်တော်မြတ်
၏။ အဘိနန္ဒိနိ၊ နောင်ခါစဉ်ဆက်။ သဒ္ဓါဘက်၍။ နှစ်သက်ဘွယ်ရာ
ဖြစ်သော။ ဒါဠုပ္ပတ္တိံ၊ စွယ်တော်ဓာတ်၏။ မြင့်မြတ်ထင်ပေါ်၊ အဖြစ်-
သနပ်တော်ကို။ ဒါနိ၊ ယခု။ ပဝက္ခာမိ၊ ဂါထာကုံး၍။ ရွှင်ပြုံးသံချို။

မြွက်ဆိုကျူးရင့်ပါထော့အံ့။ ဟုံ၊ဇာတ်မြတ်မှံကျ။ သယမ္ဘူဟု၊တ
 ဆူထွတ်ထား၊ရှင်ပင်ထုရားသည်။ မမ၊ဘွေမည်ပညဝန်။ ဘုရားကျွန်
 အား၊ဩကာသံ၊ မြွက်ဆိုလှင်ဖွင့်။ ရေးသားခွင့်ကို။ ဒေဟိ၊ သနား
 ကြည်ဖြူပေးတော်မူ။ သာဓေဝါဝိ၊ ကောင်းကျိုးလိုလား။ သူတော်
 ကောင်းအများ၊ ထို့သည်လည်း။ အဘိနန္ဒထ၊ ပြည်တန်မြ၊ကျောက်၊
 လက်ဝယ်ရောက်သို့၊ဝမ်းမြောက်-နှစ်သက်တော်မူကြကုန်။

ဒါဌာဝံသဓိတိကျမ်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - နိယတဗျာဒိတ်-ခံယူပြီး၍-ပါရမီဆယ်ပါးကို၊
ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဏ်း။

(၁) ဝဇိရာစလ သင်္ကာသော၊ သဗ္ဗလောက ဟိတာဝဟော၊
ဒိပင်္ဂရော မဟာပုညော၊ ဥပ္ပန္နော သာရမဏ္ဍကော။ ။

(၁) သာရမဏ္ဍကော၊ လေးဆူဘုရား၊ ထင်ရှားပွင့်ရာ။ သာရ
မဏ္ဍ-ကမ္ဘာ၌၊ ဝဇိရာ စလ သင်္ကာသော၊ ခြောက်မျိုး ရှက်သန်း။
ရောင်ခြည် ပန်းတို့ဖြင့်။ တောက်လျှမ်းထိန်ညှိး။ စိန်ဘောင်ကြီးနှင့်
တူတော် မူထသော။ သဗ္ဗလောက ဟိတာဝဟော၊ လုံးဝံ့များစွာ။
သတ္တဝါတို့၏၊ သံသာ-ပစ္စုပ္ပန်လောကုတ်လောကီ၊ နှစ်လီအကျိုး၊ ပွား
တိုးလေအောင်။ ရွက်ဆောင်တော်မူထသော၊ မဟာပုညော၊ ပြိုင်
ဘက်မရှိ၊ နှံ့သိကျော်ကြား။ ကြီးမားသောဘုန်းတော်လည်းရှိတော်
မူထသော။ ဒိပင်္ဂရော၊ ဒိပင်္ဂရာ၊ ထွတ်ချာဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်သည်။
ဥပ္ပန္နော၊ သစ္စာလေးဆင့်၊ မုံအာရင့်၍၊ ပွင့်တော်မူလေ၏။

(၂) သုမေဓောလောကဟိတာယ၊ တဿနာထဿသန္တိကော၊
ဗျာဒိတံ သမ္ပုဋိန္တိတွာ၊ ပူရေသိ တိံသပါရဒီ။ ။

(၂) တဿနာထဿ၊ ထိုဒိပင်္ဂရာ၊ ထွတ်ချာမှန်ကင်း။ သုံးလူ
မင်း၏၊ သန္တိကော၊ တရားရှစ်ကွက်၊ ရွှေစက်ဝံအောက်။ ထံတော်မှော်

ဦးသုမေဓောသံသရာကြော၊ နှစ်မျောရှည်ကြော၊ သတ္တဝါကို၊ ခေမာ
သောင်သို့၊ ဘောင်ကူးတို့ဖြင့်၊ ဆောင်ပို့ကယ်ရန်၊ ရည်သန်စွဲငြိ၊ ဗော
ဓိလောင်းလျှာ၊ သုမေဓာသည်၊ လောကဟိတာယ၊ သတ္တလောက၏-
အကျိုးငှါ၊ ဗျာဒိတံ၊ နိယတ-ခေါင်ဟိတ်၊ အောင်တံဆိပ်ဟု၊ ရောင်
ဖိတ်တင့်ဆန်း၊ ဗျာဒိတ်ပန်းကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယတွာ၊ ရွှင်လန်းကြည်ဖြူ၊ ပန်
ဆင်တော်မူ၍၊ တိသပါရမီ၊ ဒါနအစ၊ များလှပေါယာ၊ သုံးဆယ်
သော-ပါရမီတော်တို့ကို၊ ပူရေသိ၊ တဆင့်-တဆင့်၊ မြင့်ထက်မြင့်
အောင်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

(၃) သိဝိရာဇ ဣဘာဝေစ၊ ဗုဒ္ဓကံရော သုဒုတ္တရံ၊
သသ-ကာလေစ အတ္တာနံ၊ ပူရေသိ ဒါနပါရမီ။ ။

(၃) ဗုဒ္ဓကံရော၊ ဘိုးအနန္တံ၊ ဗောဓိဉာဏ်ကို၊ ရှာကြံစုပေါင်း၊
ဘုရားလောင်းသည်၊ သိဝိရာဇ ဣဘာဝေစ၊ မျက်စိနားနှာ၊ အင်္ဂါခြေ
လက်၊ ကိုယ်အသက်၌၊ ငဲ့ကွက်မတွန့်၊ ပေးစွန့်လှူဘိ၊ “သိဝိ”မင်း
မြတ်၊ ဖြစ်လတ်သော-အခါ၌၎င်း၊ သသ-ကာလေစ၊ ဒါနအရာ၊ မယှဉ်
သာအောင်၊ လွန်စွာရဲတင်း၊ “ယုန်”မင်းဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၎င်း၊
အတ္တာနံ၊ သန့်ရှင်းနုပျို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ စစ်တွာ၊ အလှူခံအား၊ စိတ်ထား
မတွန့်၊ ကြံစည်တော်မူ၍၊ သုဒုတ္တရံ၊ လူသာမံတို့၊ ပြုရန်လွန်မင်း၊ ခဲယဉ်း
ထွာသော၊ ဒါနပါရမီ၊ ပရမတ္ထ၊ “ဒါန”စာဂီ၊ ပါရမီကို၊ ပူရေသိ၊ ဆန္ဒ
လွန်ကဲ၊ စိတ်တော်စွဲ၍၊ ရဲရဲရင့်ရင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

(၄) စမ္ပေယျ နာဂကာလေစ၊ ဘောဇပုတ္တေ နိကာရုဏေ၊
အကုပ္ပံ ဘူရိဒတ္တေစ၊ ပူရေသိ သီလပါရမီ။ ။

(၄) စမ္ပေယျ နာဂကာလေစ၊ “စမ္ပေယျ”ဟု၊ နာမထင်လင်း၊
နဂါးမင်းဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၎င်း၊ ဘူရိဒတ္တေစ၊ ဘောဂဝတိ၊ ပူရိ
ပိုင်သ၊ နာဂမျိုးဇာတ်၊ “ဘူရိဒတ်” ဖြစ်တော်မူသော အခါ၌၎င်း၊
နိကာရုဏေ၊ ကြမ်းတန်းယုတ်မာ၊ မေတ္တာအရှင်း၊ ကရုဏာကင်း
ကုန်သော၊ ဘောဇပုတ္တေ၊ တံကျင်လျှိုထိုး၊ နောင်ကြိုးဖွဲ့တုတ်၊ မုဆိုး

ယုတ်တို့ကို။အကုပ္ပံ(အကုပ္ပန္နော)၊ဒေါသအမျက်။ ထွက်တော်မမူ
ဘဲ၊သီလပါရမီ၊ သဗ္ဗညုညဏ်။ ရည်သန်တောင့်တ။ “သီလ”ထူး
လည်း။ ပရမတ္ထပါရမီကို။ပူရေသီ၊ မြန်စွာမဖင့်။ သန္တာ၊ရင့်အောင်။
ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

(၅) ဟတ္ထိပါလ ဣဘာဝေစ၊ဆန္ဒေတွာန မဟာရန္တံ၊
အယောဃာရ ဣဘာဝေစ၊အကာဗ္ဗ နေက္ခမ္မပါရမီ။ ။

(၅) ဟတ္ထိပါလ ဣဘာဝေစ၊ “ဟတ္ထိပါလ”၊ နာမထင်ပေါ်။
အလောင်းတော်စစ်၊ဖြစ်သောအခါ၌၎င်း။ အယောဃာရဣဘာဝေ
စ၊“အယောဃာရ”၊နာမထင်လင်း။ အလောင်းမင်းစစ်။ ဖြစ်တော်မူ
သောအခါ၌၎င်း။မဟာရန္တံ၊သိကြားစံရာ။ ဝတိံသာသို့၊သာယာဝေး
ချမ်း။ရွှေနန်းရွှေထီး။တိုင်းပြည်ကြီးကို။ဆန္ဒေတွာန၊ မခင်မချစ်။ စွန့်
ပစ်တော်မူ၍။နေက္ခမ္မပါရမီ၊ သုံးခုမြောက်ကျ။ “နေက္ခမ္မ” မည်။
ပရမတ္ထပါရမီကို။အကာ၊မရှောင်မလွှဲ၊ရဲရဲရင့်ရင့်။ဖြည့်ကျင့်ဆည်း
စုပြုတော်မူလေ၏။

(၆) ဝိဇ္ဇရ အတ္တဘာဝမ္ဘိ၊ပညာဒီပံ သုဇောတယံ။
မဟောသဓ ဣဘာဝေစ၊ပူရေသီ ပညပါရမီ။ ။

(၆) ဝိဇ္ဇရ အတ္တ ဘာဝမ္ဘိစ၊ “ပုဏ္ဏက”ဟု၊ မာနမောက်ကြွေး။
တောဘိလူးကို။ကြည်နူးလှစွာ။စေတနာဖြင့်။ကောင်းစွာဆုံးမ။ နည်း
လမ်းပြသည့်။“ဝိဇ္ဇရ”မတ်။ဘဝဇာတ်၌၎င်း။ မဟောသဓ ဣဘာ
ဝေစ၊ “မဟောသဓာ”၊ လောင်းလျှာဗေဒိ။ ပညာရှိ ဖြစ်တော်မူ
သောအခါ၌၎င်း။ ပညာဒီပံ၊ ကောင်းဆိုးနှစ်တန်၊ ဝေဘန် ပိုင်းခြား။
ထင်ရှားလှစွာ။ ရောင်ဝါညီးညီး။ ပညာတည်းဟူသော-ဆီမီးကို။သု
ဇောတယံ(သုဇောတယန္တော)၊အရောင်ဝင်းဝင်း။ ထွန်းလင်းတော်
ပစေထွက်။ ပညာ ပါရမီ၊ မိန့်ကျောက် တပဲ။ နက်နဲ ထူးလည်း။
“ပညာ”ပါရမီကို။ပူရေသီ၊သဗ္ဗညုညဏ်။ရည်သန်ဆင့်ဆင့်၊ဖြည့်
ကျင့်တော်မူလေ၏။

(၇) မဟာဇနက ကာလေစ၊ သိန္ဓုမဇ္ဈေ သုဂန္တိရေ။
တရံ ပုရိသထာမေန၊ အကာ ဝိရိယပါရမီ။ ။

(၇) မဟာဇနက ကာလေစ။ “ဇနက” ဟု၊ ဗုဒ္ဓလေဝံင်းကျော၊
ဖြစ်စဉ်အခါ၌လည်း။ သုဂန္တိရေ၊ ဆုံးကမ်းမထင်၊ မမြင်ဝေးကွာ၊
နက်ထွဋ္ဌာသော။ သိန္ဓုမဇ္ဈေ၊ ငါးလိပ်မကန်း၊ ဘေးဘျင်းပေါယယ်၊
သမုန်လယ်၌။ ပုရိသထာမေန၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့၊ ပြုအပ်ထုံးတမ်း၊
ထုံလစွမ်းဖြင့်။ တရံ-(တရန္တော)။ နောက်သို့မတွန့်၊ အားကုန်စွန့်၍၊ ဝံ
ဝံရူးရူး၊ ကူးတော်မူလျက်။ ဝိရိယပါရမီ၊ ငါးခုမြောက်ကျ၊ “ဝိရိယ”
မည်၊ ပါရမီကို။ အကာ၊ ရဲရဲ ရင့်ရင့်၊ ဖြည့်ကျင့်သမျှ၊ ပြုတော်မူ
လေ၏။

(၈) ခန္တိဝါဒိတ္တဘာဝေစ၊ မဟာဒုက္ခာ ဝိဝါသေတွာ။
ကာသိရာဇေ အကုပ္ပန္တော၊ ပူရေသိ ခန္တိပါရမီ။ ။

(၈) ခန္တိဝါဒိတ္တဘာဝေစ၊ ပါရမီစု၊ နှုတ်အခါ၊ “ခန္တိဝါ” ဟု၊
ဝနာပျော်မွေ့၊ ရသေ့သူမြတ်၊ ဖြစ်လတ်သောအခါ၌လည်း။ မဟာ
ဒုက္ခံ၊ “ကာသိ” မင်း၏၊ ထန်ပြင်းနှိပ်စက်၊ ခြေလက်ဖြတ်ချိုး၊ အမျိုး
မျိုးညှဉ်းဆဲ၊ ကြီးထွဋ္ဌာသောဆင်းရဲကို။ အဝိဝါသေတွာ၊ ရန်တုန်မ
ပြန်၊ သည်းခံတော်မူ၍။ ကာသိရာဇေ၊ အမျက်ဒေါသ၊ ခြောင်းခြောင်း
ထ၍။ မွမ္မရုတ်စင်း၊ “ကာသိ” မင်း၌။ အကုပ္ပန္တော၊ အနည်းငယ်မျှ၊
ဒေါသအမျက်၊ ထွက်တော်မူဘဲ။ ခန္တိပါရမီ၊ မြေကြီးအလား၊
စိတ်ထားဖြောင့်စင်း၊ သည်းခံခြင်း-“ခန္တိ” ပါရမီကို၊ ပူရေသိ၊ ကိုယ်
နှင့်အသက်၊ မငဲ့ကွက်ဘဲ၊ ရဲရဲရင့်ရင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

(၉) သုတသောမတ္တဘာဝေစ၊ ဧကဿတေ သုမောစယံ။
စဇိတွာ ဇိဝိတံ ကာယံ၊ ပူရေသိ သစ္စပါရမီ။ ။

(၉) သုတသောမတ္တဘာဝေစ၊ “ပေါရိသဒ”၊ မင်းယက္ခကို၊ ဆုံး
မနှိပ်နင်း၊ သတင်းကြေငြာ၊ “သုတသောမ” မင်းဖြစ်တော်မူသော

အခါ၌လည်း၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ မကြွေမပျက်၊ မိမိအသက်ကို၎င်း၊
ကာယံ၊ ရွှေတိုင်အလား၊ နုထွားရွှန်းစို၊ မိမိကိုယ်ကို၎င်း၊ စစ်တွာ၊
မလွဲမတွန့်၊ ကြံစွန့်တော်မူ၍၊ ကေသုတေ၊ ယာဇ်ပူဇော်ရန်၊ ရည်သန်
ဖမ်းဆီး၊ သီးသီးများပြား၊ ရာတပါးသောမင်းတို့ကို၊ သုမောစယံ
(သုမောစယန္တော)၊ သေမည့် ဘေးမှ၊ ဝေးဝေး ရှင်းကျွတ်၊ ကင်း
လွတ်စေလျက်၊ သစ္စပါရမီ၊ မဘောက်မပြန်၊ မှန်ကန်တည်ကြည်၊
“သစ္စာ” ပါရမီကို၊ ပူရေသိ၊ ဗောဓိဉာဏ်ကို၊ ရည်သန်မြှော်လင့်၊
ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

(၁၀) မုဂပက္ခတ္တဘာဝေစ၊ မဟာဒုက္ခ မနုပ္ပကံ။
ဗုဒ္ဓတ္ထာယာ ဓိဝါသေတွာ၊ အကာ ဓိဋ္ဌာန ပါရမီ။ ။

(၁၀) မုဂပက္ခတ္တဘာဝေစ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ စင်စစ်ကြောက်
ဘိ၊ “တေမိ” လောင်းမြတ်၊ ဘဝဇာတ်၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထာယာ၊ သုံးဘုံ
ထင်ရှား၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရန်အကျိုးငှါ၊ အနုပ္ပကံ၊ သင်္ချာဂဏန်း၊
ဆုံးခန်းမရ၊ များလှစွာသော၊ မဟာဒုက္ခံ၊ အမျိုးမျိုးအခမ်းခမ်း၊ အလို
စမ်းခံရခြင်းစသော-ဆင်းရဲကြီးကို၊ အဓိဝါသေတွာ၊ မဆွံ့-အ-ဘဲ၊
ဆွံ့-အ-လေဟန်၊ သည်းခံတော်မူ၍၊ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ၊ ကျောက်စာ
တိုင်သို့၊ မယိုင်မတ်မတ်၊ စိတ်ဓာတ်တည်ကြည်၊ “အဓိဋ္ဌာန” ပါရမီ
ကို၊ အကာ၊ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းရ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

(၁၁) ဧကရာဇတ္တဘာဝေစ၊ နိသိဒ္ဓိတွာ မဟာဝနေ။
ဇိဝိတံ အနုပေက္ခန္တော၊ ပူရေသိ မေတ္တာပါရမီ။ ။

(၁၁) ဧကရာဇတ္တဘာဝေစ၊ “ဧကရာဇ်” မင်းမြတ်၊ ဘဝ
ဇာတ်၌လည်း၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ နှစ်ထွေ-နာမ်-ရုပ်၊ မချုပ်မပျက်၊
မိမိအသက်ကို၊ အနုပေက္ခန္တော၊ ခင်တွယ်နှစ်သက်၊ ငဲ့ကွက်တော်
မမူဘဲ၊ မဟာဝနေ၊ သံသးရဲပြောထူ၊ လူသူမနီး၊ တောမြိုင်ကြီး၌၊ နိသိ
ဒ္ဓိတွာ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စွဲလမ်းမွေ့လျော်၊ နေတော်မူ၍၊ မေတ္တာပါ
ရမီ၊ သတ္တဝါပေါင်း၊ ချမ်းသာ ကြောင်းဟု၊ သွန်းလောင်း ဖြန့်ချိ၊

“မေတ္တာ” ပါရမီကို၊ ပူရေထိ၊ သက္ခာသေးဆင့်၊ ရင့်ကြီးရင့်အောင်၊
ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

(၁၂) ဇာတကော လောမဟံသေ စ၊ ဆဝဗ္ဗိကံ ဘယာနကံ၊
သုသာနေဝ ကရံ သေယျံ၊ အကာ ဥပေက္ခာပါရမီ။ ။

(၁၂) လောမဟံသေ ဇာတကော စ၊ သမ္မောဓိဉာဏ်၊ မရင့်သန်ဖို့၊
ဖန်ဖန် ဟုည့်ပတ်၊ “လောမဟံသ” ဇာတ်၌လည်း၊ ဘယာနကံ၊
မြင်သမျှလူ၊ ဘွင်ကြွဆူအောင်၊ အမူယွင်းပျက်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်
ဖြစ်သော၊ ဆဝဗ္ဗိကံ၊ ညှိဟောင်ပုပ်သိုး၊ လူသေရိုးကို၊ ဥပနိဓာယ၊
မရွံ့မမုန်း၊ ခေါင်းအုံးတော်မူ၍၊ သုသာနေဝ၊ ကျိုး၊ ခွေး၊ လင်းတ၊ စ
သည့်အသံ၊ ဆူညံသောင်းသောင်း၊ မကောင်းပုပ်နံ၊ မြေသုသာန်၌
သာလျှင်၊ သေယျံ၊ လျောင်းစက်မွေ့လျော်၊ အိပ်တော်မူခြင်းကို၊ ကရံ-
(ကရောန္တော)၊ နှလုံးကြည်လင်၊ ရွှင် ရွှင်ပျော်ပျော်၊ ပြုတော်မူလျက်၊
ဥပေက္ခာပါရမီ၊ မမုန်း-မချစ်၊ အပြစ်ကင်းမှု၊ လျစ်လျူ။ ရှုသည့် “ဥ
ပေက္ခာ” ပါရမီကို၊ အကာ၊ ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း၊ ဖြည့်စွမ်းဆည်းစု၊ ပြု
တော်မူလေ၏။ ။ ၎င်းဝတ္ထုများကို၊ အကျယ်အသိရှိပါလျှင်၊ ငါး
ရာ့ငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထုတို့၌၊ ကြည့်ရှုကြပါကုန်။

၂ - နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့-တောင်းပန်သဖြင့်၊ မယ်တော်
ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေတော်မူခဏ်း။

(၁၃) ဧဝံ ပါကဋကာလေသု၊ သေသေသု စ ဘဝဏ္ဏဝေ၊
ပူရေတွာ အာဂတော သော၊ ပါရမီယော ပုနပ္ပုနံ။ ။

(၁၃) ဧဝံ၊ ဤသို့အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ရေးသားပြုပြင်၊ စိစဉ်ထုတ်
ပြခဲ့သည့် အတိုင်း၊ သော၊ ထိုအလောင်းတော်မြတ်၊ ဗောဓိသတ်
သည်၊ ပါကဋကာလေသု၊ သင်္ချေလေးထပ်၊ ကပ်တသိန်းတွင်း၊ သ
တင်းကျော်ကြား၊ ထင်ရှားသောကာလများတို့၌၎င်း၊ သေသေသု၊
မထင်မရှား၊ ကြွင်းကျန်သောဘဝတို့၌၎င်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်

ထပ်။ပါရမီယော၊ဒါနအစ၊ဆယ်ဝ-သုံးလီ၊ပါရမီတို့ကို။ပူရေတွာ၊
မတွန့်မဆုတ်၊အားထုတ်ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၍။ဘဝဏ္ဏဝေ၊ အို-နာ-
သေရေး၊ခုက္ခဘေးတို့၊ရစ်ထွေးနှောင်ဖွဲ့၊ဘာကယ့်ပြင်ကျယ်၊ ဘဝ၊
တည်းဟူသော- ပင်လယ်၌၊ အာဂံတော၊ အယုတ်-အမြတ်၊ ဘဝ
ဇာတ်ဖြင့်၊လှည့်ပတ်ရှည်ကြာ၊ကြွလာတော်မူရလေ၏။

(၁၄) ဝေဿန္တရတ္တဘာဝဓိ၊မဟာသတ္တော ဥပါဂမိ၊
တတော ကမ္မက္ခယော ရမ္မေနိဗ္ဗတ္တိ တုသိတာလယေ။ ။

(၁၄) မဟာသတ္တော၊သဗ္ဗညုဉာဏ်၊ရည်သန်ရှုမျှော်၊အလောင်း
တော်သည်။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝဓိ၊ “ဝေဿန္တရာ”၊လောင်းလျှာ
မင်းမြတ်၊ ဘာဇာတ်သို့လည်း။ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်တော်မူရပြန်
၏။တတော၊ထို“ဝေဿန္တရာ”၊လောင်းလျှာမင်းမြတ်၊ဘဝဇာတ်မှ၊
ကမ္မက္ခယော၊လူ့ပြည်ငြီး၍၊နတ်ထီးပျော်မွေ့၊ စုတေ့ထွဉ်းကြို၊ ကံ
တော် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရမ္မေ၊ နှစ်လှို ရှင်ပျော်၊ မွေ့လျော်ဘွယ်
ကောင်းသော။ တုသိတာလယေ၊ “တုသိတာ”နန်း၊ နတ်ကြဌန်း၌၊
နိဗ္ဗတ္တိ၊ပဋိသန္ဓေ၊တည်နေစံပျော်၊ဖြစ်တော်မူ၏။

(၁၅) စက္ကဝါဠ သဟဿေဟိ၊ဒသဟာဂမ္မ သဗ္ဗသော။
နာနာပုပ္ဖေဟိ ပူဇေန္တော၊ဒေဝါ ယာစန္တိ သာဒရံ။ ။

(၁၅) သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသော-အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒသဟိ
စက္ကဝါဠသဟဿေဟိ၊ စက္ကဝါပေါင်း၊ တသောင်းလောကဓာတ်၊
အရပ်မျက်နှာတို့မှ၊ ဒေဝါ၊ ဇာတ်အမျိုးမျိုး၊ ဂုဏ်ရောင်ဖြိုးသည့်၊
တန်းခိုးကြီးမား၊ နတ်ဗြဟ္မာများတို့သည်၊ အာဂမ္မ၊စည်းဝေးပေါင်း
ဆုံ၊လာကြကုန်၍၊နာနာပုပ္ဖေဟိ၊ ထူးထူးဆန်းဆန်း၊ နတ်ဖြစ်ပန်းတို့
ဖြင့်။ပူဇေန္တော၊ မြတ်နိုးတော်ခရင်၊ ပူဇော်ကြကုန်လျက်၊ သာဒရံ၊ရှိ
သေ-ကောင်းမွန်စွာ။ ယာစန္တိ၊ထူးရားဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးညွတ်ပျောင်း
၍၊တောင်းပန်ကြလေကုန်၏။

(၁၆) ကာလော ဒေဝ မဟာဝီရ၊ဥပ္ပန္န မာတုကုန္တိယံ။
သဒေဝကံ တာရယန္တော၊ဗုဒ္ဓိဿ အမတံ ပဒံ။ ။

(၁၆) မဟာဝီရ၊သမ္မောမိဉာဏ်၊ရင့်သန်ခိုင်ဖြိုး၊ကြီးသောထုံလ
ရှိတော်မူသော၊ဒေဝ။အလောင်းတော်မြတ်၊နေနွယ်နတ်။ကာလော၊
ရတေအခြား၊လူ့ပြည်လား၍၊ ဘုရားဖြစ်ရန်၊အချိန်တန်ပါပြီ၊မာတု
ကုန္တိယံ၊မယ်တော်၏ဝမ်း၊ ကြာတိုက်ခမ်း၌၊ဥပ္ပန္န၊ပဋိသန္ဓေ၊တည်
နေစွဲကပ်၊ ဖြစ်လတ်တော်မူပါ။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွ၊ များစွာ
သောင်းသောင်း၊ လူအပေါင်းကို။ တာရယန္တော၊သံသာဝံ့၊ထုတ်
ဆွဲယူငင်၊ ကယ်တင်တော်မူလျက်။ အမတံ၊ရတိယျက်ကြော၊သေရ
ခြင်းမရှိသော။ ပဒံ၊သီဝံအောင်ခန်း၊ နိဗ္ဗာန်နန်းကို။ ဗုဒ္ဓိဿ၊ဉာဏ်
တော်စွမ်းဖြင့်၊ခွဲခြမ်းမိမိ၊သိတော်မူပါလော့။

(၁၇) တဒါ ကာလဉ္စ ဒိပဉ္စ၊ဒေသံ ကုလ ဇနေတ္တိယာ။
ဝိလောကေတွာ သအာယုဉ္စ၊သန္တိ ဂဏှိ မဟေသိယာ။ ။

(၁၇) တဒါ၊နတ်ဗြဟ္မာတို့၊ ညီညာဖျံ့ဖျံ့၊ တောင်းပန်ကြရာ၊ထို
အခါ၌၊သ(သော)၊ထိုအလောင်းတော်နတ်သားသည်။ ကာလဉ္စ၊ငါး
မာရ်အောင်မြင်၊ဘုရားရှင်တို့၊လေးအင်သစ္စာ၊ပွင့်ရာကာလ၊ခါသမ
ယကို၎င်း၊ဒိပဉ္စ၊ တုပြိုင်ဘက်ရှား၊ ဘုရားဖြစ်ထွန်း၊ ပွင့်ရာကျွန်းကို
၎င်း၊ဒေသဉ္စ၊ဗုဒ္ဓလောင်းလျှာ၊ဖြစ်ရာဒေသ၊ရပ်ဌာနကို၎င်း၊ကုလဉ္စ၊
ယုတ်နိမ့် မြင့်မြတ်၊ မျိုးနွယ်ဇာတ်ကို၎င်း။ ဇနေတ္တိယာ၊ ကျေးဇူး
ပြည့်ကြွယ်၊မွေးမိမယ်၏။ သအာယုဉ္စ၊ရှည်တို-ပိုင်းခြား၊အသက်များ
ကို၎င်း၊ ဝိလောကေတွာ၊ ပဉ္စာ-လောကန၊ နှိုင်းဆရှုမျှော်၊ ကြည့်
တော်မူ၍၊မဟေသိယာ၊မာယာဒေဝီ၊မဟေသိဟု၊ရွှေညီထိပ်ထား၊
မိဖုရား၏။ ဂဏှိ၊သန်ရှင်းသိုက်မြိုက်၊ဝမ်းကြာတိုက်၌။ သန္တိ ဂဏှိ၊
ပဋိသန္ဓေ၊စွဲနစ်ပျော်၊ယူတော်မူ၏။ ။သက္ကရာဇ် ၆၇ ခု-ဝါဆို
လပြည့် ၅-နေ့သန်းခေါင်အချိန်-ပဋိသန္ဓေတည်နေ၏။

(၁၈) ဝိသာခေ ပုဏ္ဏမေ သေဋ္ဌေ၊ဝိဇာယိ လုမ္ဗိနီဝနေ။
သီဟနာဓံ သုရံ နာဒိ၊အဟံ ဇေဋ္ဌောတိ သောတဒါ။ ။

(၁၈) သေဋ္ဌေ၊နက္ခတ်ရာသီ၊ဗာဠိမစောင်း၊ ကောင်းမြတ်ထွဋ္ဌာ
သော၊ဝိသာခေပုဏ္ဏမေ၊ဝိသာခါစန်းကြို့၊ ကဆုန်လပြည့်၊ သောက်
ကြာနေ့၌၊လုမ္ဗိနီဝနေ၊ ပင်ချင်းရောရှက်၊ဖူးခက်ရံညှိ၊ လုမ္ဗနီခေါ်၊ဥ
ယျာဉ်တော်၌၊ဝိဇာယိ၊ရွှေဆင်းတုသွင်၊ဖွားမြင်တော်မူလေ၏၊တဒါ၊
ထိုသို့မီးရှူးသန့်စင်၊ ဖွားမြင်တော် မူဆဲအခါ၌။ “အဟံ၊ ငါသည်၊
ဇေဋ္ဌော၊ဗြဟ္မာလုနတ်၊ ဘုံသုံးရပ်တွင်၊ အမြတ်ဆုံး-အကြီးဆုံးပေ
တည်း”။ဣတိ၊ဤသို့။ သော၊ ထိုသာကီရင်သွေး၊ လောင်းတော်က
လေးသည်။သီဟနာဓံ၊ ကေသရာဟု၊တေဇာ-တောက်လင်း၊ ခြင်္သေ့
မင်းကဲ့သို့၊ ရဲတင်းသာအသံကို။ သုရံ၊ရဲရဲရင့်ရင့်၊ နာဒိ၊ ကျူးရင့်
မြွက်ကြား၊ ကြိမ်းဝါးတော်မူလေ၏။ ။(သက္ကရာဇ် ၆၈၃၊ က
ဆုန်လပြည့် သောက်ကြာ နေ့- မွန်းတည့် အချိန် ဖွားမြင် တော်မူ
သည်)။

(၁၉) ဂဏ္ဍန္တာ ဓိဗ္ဗပုပ္ဖါနိ၊ဒေဝါစ ကမလာသနာ။
သမ္ဗောဒန္တာ ဘိပူဇေန္တိ၊ဗုဒ္ဓကံရဿ တာဝဒေ။ ။

(၁၉) တာဝဒေ၊အလောင်းမင်းသား၊ ဖွားရာကာလ၊ ထိုခဏ၌။
ဒေဝါစ၊မြောက်ထပ်ကြဌန်း၊ နတ်နန်းပျော်ပါး၊ နတ်အများတို့သည်
၎င်း။ ကမလာသနာစ၊တန်းခိုးထိန်ပြောင်၊ အရောင်ဝါဝင်း၊ ဗြဟ္မာ
မင်းတို့သည်၎င်း၊ဓိဗ္ဗပုပ္ဖါနိ၊ရနံ့ကြိုင်လျှမ်း၊ အလွန်ဆန်းသန့်။ နတ်
ပန်းဟူသမျှတို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ကိုယ်စီကိုယ်၌၊ ဆောင်ယူကြကုန်
လျက်၊သမ္ဗောဒန္တာ၊ နှစ်သက် ရွှင်လန်း၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓကံရဿ၊သာကီနွယ်ဘွား၊လောင်းမင်းသားအား။ အဘိ
ပူဇေန္တိ၊ရိုသေညွတ်နူး၊သဒ္ဓါမြူး၍၊ အထူးပူဇော်ကြလေကုန်၏။

(၂၀) ကုမာရော ရတနဒါဠာယ၊စာရုဓာတိဟိ တောသိတော။
ဝုဒ္ဓေါသိ သုသုခံ မောဓံ၊သကျကညာန မုဒရေ။ ။

(၂၀) ကုမာရော၊ အရွယ် မရောက်၊ မကြီးမြောက်သေး၊ အလောင်းတော်ကလေးသည်။ စာရဇာတိဟိ၊ ယုယသိုက်ထွေး၊ ကျွေးမွေးဖြေပျော်၊ အထိန်းတော်တို့သည်။ ရတနဒေါဠာယ၊ ဇမ္ဗူရာဇ်၊ ရွှေသား၊ ပတ္တမြားနှင့်၊ မြသားပုလဲ၊ မြက်ရွှေသန္တာ၊ ကောင်းစွာဖြယ်စီ၊ ဝဇီရစိန်၊ တောက်ထိန်-ဝင်းလက်၊ ရတနာ-ပုခက်ဖြင့်။ တောသိတော၊ လွဲကာဖြေးညှင်း၊ တေးသီချင်းတို့ဖြင့်၊ ညှင်းညှင်းရင့်ယူ၊ မြူကာမြူကာ၊ သာယာပျောင်းပြော၊ ချောမောကြည်ဆယ်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ သကျ-ကညာနံ၊ ဒေဝတ္ထရ၊ အလှတူညီ၊ သာကီမျိုးတူ၊ နန်းတော်သူတို့၏၊ ဥဒရေ၊ ပျောင်းအိန်းညှံ၊ မွှေးနံလွန်ကဲ၊ ရင်ခွင်ထဲ၌၊ သုသံ၊ ကိုယ်-စိတ်မပန်း၊ ချမ်းချမ်းသာသာ။ မောဒံ (မောဒန္တော)၊ ကြည်လင် ရှင်လန်း၊ ဝမ်းမြောက်-မြူးပျော်တော်မူလျက်၊ ဂန္ဓေါ၊ တနေ့တခြား၊ ကြီးပွားတော်မူသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။

(၂၁) သောဠဿ ဝသသိကော ဓိရော၊ ပီတရေနာ ဘိသိဉ္ဇိတော၊
ဒေဝသီရိ မနုဘောသိ၊ ပါသာဒေ သဟ ဒေဝိယာ။ ။

(၂၁) ဓိရော၊ မယိမ်းမယိုင်၊ ကျောက်စင်တိုင်သို့၊ ခိုင်ခိုင်တည်မတ်၊ လောင်းတော်မြတ်သည်၊ သောဠဿ-ဝသသိကော၊ သက်တော်ဆုံးခြောက်၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပီတရေနာ “သုဇ္ဈါဒန”၊ မွေးတသေ၌နှင့်၊ တရားမင်းသည်။ အဘိသိဉ္ဇိတော၊ တောင်သရေရိပ်၊ အောင်စေတီတံဖြင့်၊ နိမိတ်ရည်ညွှန်း၊ ဘိသိက်သွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍၊ ပါသာဒေ၊ ရမ္မ-သုဘ၊ သုရမ္မ-ဟု၊ သုံးဝတင့်ဆန်း၊ ပြာသာဒ်နန်း၌၊ ဒေဝိယာ၊ ဗိမ္ဗာရွှေလွှတ်၊ ယသော်ဒေဝိ၊ မဟေသီထွတ်ထား၊ မိဖုရားနှင့်၊ သဟ၊ တူရံ၊ ဒေဝသီရိ၊ ကြည့်ရှုမခန်း၊ ဝတ်နန်းသို့၊ တင့်ဆန်းထူးထွေ၊ နတ်၏အသရေကဲ့သို့သော-အသရေကို၊ အနုဘောသိ၊ ရံရွှေအပေါင်း၊ ခညောင်းပျော်ပါးစံစားတော်မူလေ၏။

၃ - နိမိတ်ကြီးလေးပါးကိုမြင်တော်မူသဖြင့်၊
တောထွက်တော်မူခဏ်း။

(၂၂) ကျေနု တိံသမေ ဝသေ၊ဝိသာခ ပုဏ္ဏမေ ဝရေ။
ယာနေန ဒဋ္ဌ၊ မုယျာသိ၊ပုပ္ဖုယျာနံ သုသောဘဏံ။ ။

(၂၂) ကျေနုတိံသမေ ဝသေ၊သက်တော်ပြည့်ပြီး၊ ၂၉-မြောက်၊
ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ဝရေ၊မြတ်စွာထသော၊ဝိသာခပုဏ္ဏမေ၊
ဝိသာခါစန်းကြို့၊ ကဆုန်လပြည့်၊ တနင်းလာနေ၌၊သုသောဘဏံ၊ဝိ
တုန်းကျေးဌာန်၊ထွေးကာယာဏ်၌၊ပွင့်ခက်ငုံဖူး၊အထူးသဖြင့် တင့်
တယ်လှစွာသော၊ပုပ္ဖုယျာနံ၊ရနံကြိုင်လှောင်း၊ပန်းပေါင်းစုံလင်၊ပန်း
ဥယျာဉ်သို့၊ဒဋ္ဌ၊ရွှေမိတ်ပျော်မှု၊ကြည့်ရှုတော်မူရန်အကျိုးငှါ၊ ယာ
နေန၊ တင့်တယ် ဆန်းပြား၊ ယာန်ရထားဖြင့်၊ ဥယျာသိ၊ သောင်း
သောင်း-ဖျဖျ၊ ထွက်ကြွတော် မူလေ၏။ [သက္ကရာဇ် ၆၇-ခု၊
ကဆုန်လပြည့်-တနင်းလာနေ့-ဥယျာဉ်သို့ထွက်တော်မူသည်]။

(၂၃) နိမိတ္တေ စတုရော ဒိသွာ၊ရာဟုလဿ ဝိဇာယနံ။
သုတွာ နိဗ္ဗိန္ဒမိတ္တေန၊န ရမိတ္ထံ ပုရေ တဟိ။ ။

(၂၃) တဟိ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်သို့၊ ရှင်ပျော်နှစ်သက်၊ ထွက်
တော်မူဆဲအခါ၌၊ စတုရောနိမိတ္တေ၊သူအို-သူနာ၊ သူသေတခန်း၊ရ
ဟန်းတခြား၊လေးပါးသော-နိမိတ်ကြီးတို့ကို၊ ဒိသွာစ၊မျက်ဝါးထင်
ထင်၊ တွေ့မြင်တော် မူရသောကြောင့်၎င်း၊ ရာဟုလဿ၊ သားဦး
သည်းချာ၊ရာဟုလာ၏၊ဝိဇာယနံ၊ပုဏ္ဏိန္ဒု-စန်း၊လပြည့်ဝန်းသို့၊ ရှင်
လန်းကြည်လင်၊ဖွားသန့်စင်ခြင်းကို၊သုတွာစ၊ရွှေနားတော်တွင်း၊သ
တင်းစကား၊ကြားတော်မူရခြင်းကြောင့်၎င်း၊နိဗ္ဗိန္ဒမိတ္တေန၊ သံဝေဂ
ဉာဏ်၊ရင့်သန်လန့်ထိတ်၊ပြီးငွေသောစိတ်ဖြင့်၊ ပုရေ၊ “ကပ္ပိလ”
ခေါ်၊ရွှေပြည်တော်၌၊နရမိတ္ထ၊နှစ်မြို့က်မွေလျော်၊ပျော်တော်မူ။ ။
(ထိုနေ့ပင်-သားတော်ရာဟုလာကဲ့ဖွားမြင်တော်မူသည်)။

(၂၄) ပါသာဒဇ္ဇေဝ ရဋ္ဌဉ္စတထာ ဒေဝိဉ္စ ရာဟုလံ။
ဇေဋ္ဌဝိဏ္ဏံဝ ဟိတွာနုနိက္ခမိ အဗုရတ္တိယံ။ ။

(၂၄) ပါသာဒဇ္ဇေဝ၊ ရမ္မ-သုဘ၊ သုရမ္မဟု၊ ရွှေနန်းမ-သုံးဆောင်
ကို၎င်း၊ ရဋ္ဌဉ္စ၊ ကပ္ပိလခေါ်၊ နေပြည်တော်ကို၎င်း၊ တထာ၊ ထိုမြို့၊ ရာဟု
လဉ္စ၊ ရင်သွေးမျက်ရှု၊ သားရာဟုကို၎င်း၊ ဒေဝိ၊ စ၊ ဘဒ္ဒကဉ္စနာ၊ ဗိဗ္ဗာ
ရွှေလှော်၊ ကြင်ဘက်တော်ကို၎င်း၊ ဇေဋ္ဌဝိဏ္ဏံဝ၊ မရှုမထောင့်ကံ၊ တံ
ထွေးပေါက်ကဲ့သို့၊ ဟိတွာနု၊ မခင်မချစ်၊ စွန့်ပစ်ပယ်ရှားတော်မူ၍၊
အဗုရတ္တိယံ၊ လရောင်ဝင်းထိန်၊ သန်းခေါင်အချိန်၌၊ နိက္ခမိ၊ နတ်တူရိ
ယာ၊ ဝန်းရံကာလျက်၊ ရောင်ဝါ ထွေထူး၊ နတ်မီးရှူးဖြင့်၊ ကွန့်မြူး
ထွက် ကြွတော်မူလေ၏။ ။ ထိုနေ့-ညဉ့်သန်းခေါင် အချိန်တော
ထွက်တော်မူသည်။

(၂၅) ကဏ္ဍကံ သုက္ကမာရုပ္ပ၊ ဆန္ဓေန သဟ နိက္ခမံ။
တိဏိ ရဇ္ဇာနိ တိက္ကမ္မ၊ သမ္ပတ္တော သ နဒိတိရံ။ ။

(၂၅) သ-(သော)၊ ထိုအလောင်းတော်မြတ်။ သိဒ္ဓတ်မင်းသား
သည်။ သုက္ကံ၊ ခရသင်းပွတ်သစ်၊ ပုံလဲစစ်တူ၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော။
ကဏ္ဍကံ၊ “ကဏ္ဍက”မည်။ ဇာနည်ကော့ကော့။ မြင်းယာန်ကျော့
ကို၊ အာရုပ္ပ၊ အသေ့လွယ်ကူ၊ တက်စီးတော်မူ၍၊ ဆန္ဓေန၊ “ဆန္ဓ”
မည်ခေါ်။ ဗွီးဘက်တော်နှင့်။ သဟ၊ အတူ တကွ၊ နိက္ခမံ၊ (နိက္ခ
မန္တော)၊ ဖြည်းညှင်းသာယာ။ ထွက်ခွါကြွမြန်းတော်မူလတ်သည်ရှိ
သော်၊ တိဏိရဇ္ဇာနိ၊ ဧဝဒဟ၊ ကပ္ပိလ၊ နှင့်၊ သက္က၊ တိုင်းဘောင်။ သုံး
ပြည်ထောင်ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ ထိုညဉ့်တွင်းပင်၊ ကျော်နင်းထွင်းဖေါ်။
လွန်မြောက်တော်မူ၍၊ နဒိတိရံ၊ “အနောမာ”မည်။ နဒိသောင်တန်း။
တဘက်ကမ်းသို့။ သမ္ပတ္တော၊ ခုန်လွှားကူးမြောက်။ ရောက်တော်မူ
လေ၏။ ။ ထိုညဉ့်တွင်းပင်၊ အနောမာမြစ်သို့ရောက်တော်မူသည်။
၎င်းမြစ်ကိုတွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။

(၂၆) ဗိမ္ဗာယ ဗန္ဓိတံ မောဋ္ဌိံ၊ သဏ္ဌံ သုဂန္ဓဝါသိတံ။
ဆေတွာ တိဏ္ဍေန ခဂ္ဂေန၊ ဥက္ခိပိတ္ထ နာမိ တံ။ ။

(၂၆) ဗိမ္ဗာယ၊ ဗိမ္ဗာရွှေထွော်။ မင်းယသော်သည်။ ဗန္ဓိတံ၊ ကြည်လင် ရှင်ပြုံး။ ထုံး၍ မပြတ်။ ပေးအပ်ထသော။ သဏ္ဌံ၊ သိမ်မွေ့ရှင်းသန့်၊ နူးညံ့ထသော။ သုဂန္ဓဝါသိတံ၊ နံသာမျိုးကုံး။ မွေးပေါင်းစုံတို့ဖြင့်၊ ထုံအပ်ထသော။ မောဋ္ဌိံ၊ ကြင်ဘက်နန်းပျော်။ မင်းယသော်၏။ ရွှေလက်တော်သုံး။ ဥသျှောင်ထုံးကို။ တိဏ္ဍေန၊ ထက်ထွ စွာသော။ ခဂ္ဂေန၊ နန်းရိုးစဉ်ဆက်၊ လက်သုံးတော်သန်လျက်ဖြင့်၊ ဆေတွာ၊ ရိတ်လှည်း။ ပယ်ဖြတ်တော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုပိတုန်းရောင်သို့။ ညှိမှောင်မည်းနက်။ နုညက်လှစွာ။ ဥသျှောင် ရတနာကို။ နာမိ၊ ရေးခြစ်မထင်။ ကောင်းကင်ပြင်၌၊ ဥက္ခိပိတ္ထ၊ လက်တော်မြှောက်ပင့်။ ပစ်လွှင့်တော်မူလေ၏။ ။ ထိုညဉ့်ပင်၊ ဆံတော်ပယ်သည်။ ၎င်းနေရာကိုလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။

(၂၇) ပရိက္ခာရေ ဌ တတ္ထေဝ၊ ဓာရေတွာ ဗြဟ္မနာ ဘတေ။
ဟိတွာ မဟာရဟံ ဒုဿံ၊ ဘိက္ခုဘာဝ မပါဂမိ။ ။

(၂၇) တတ္ထေဝ၊ ထို “အနောမာ” မြစ်ထူး။ ကမ်းထိပ်ဦး၌သာလျှင်၊ ဗြဟ္မနာ၊ “ဃဒိုကာရ”၊ သဟာယ၊ ရင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်။ အဘတေ၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ။ ဆောင်ယူလှူဒါန်းအပ်ကုန်သော။ အဌ ပရိက္ခာရေ၊ ကမ္ဘာ့၊ တန်းဆာ။ ရှစ်ပါး သော- ပရိက္ခရာတို့ကို။ ဓာရေတွာ၊ ဝတ်ရုံစံပယ်၊ ဆောင်လွယ်ဆင်မြန်းတော်မူ၍၊ မဟာရဟံ၊ သမ္မုတိ၊ နတ်၊ မြတ်သောသူတို့နှင့်သာ- ထိုက်တန်သော။ ဒုဿံ၊ အရောင်မညှိုး။ ဝတ်လဲတော်မူဆိုးကို။ ဟိတွာ၊ မခင်မတွယ်၊ စွန့်ပယ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ရွှေကြာသင်္ကန်း။ ဝတ်ဆင်မြန်းလျက်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်တော် မူလေ၏။ ။ ထိုညဉ့်ပင်-လင်းအားကြီးအချိန်၌၊ ရဟန်းပြုတော်မူသည်။

၄-သုဇာတာ၏ဃဏာဆွမ်းကို၊ခံယူတော်မူပြီး၍၊
ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ကြွတော်မူလေ၏။

(၂၈) ပဓာနံ ပဒဟိတွာန၊ဆဗ္ဗဿာနိ ဗြဟ္မာဝနေ။
ဝိဿာခ ပုဏ္ဏမာ ဂဏ္ဍိ၊သုဇာတာ ဗိန္နဘောဇနံ။ ။

(၂၈) ဗြဟ္မာဝနေ၊မြို့နှင့်ကွာလွှမ်း၊နန်းနှင့်မဆီ။ လူသံမနီး၊တော
မြိုင်ကြီး၌၊ဆဗ္ဗဿာနိ၊သင်္ချာတွက်စစ်၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ပဓာ
နံ၊ဘုရားဖြစ်ရန်၊ ရည်သန်ကြိုးကုတ်။ မဟာပဓာန-အလုပ်ကို။ ပဒ
ဟိတွာန၊အရိုးကျေကျေ၊အရေစုတ်စုတ်။ နောက်မဆုတ်ဘဲ၊အားခဲ
ကျင့်ကြံတော်မူ၍။ ဝိဿာခပုဏ္ဏမာ၊(ဝိဿာခပုဏ္ဏမာယံ)၊ ဝိဿာခါ
စန်းကြို့၊ကဆုန်လပြည့်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌။ သုဇာတာ-(သုဇာတာယ)၊သူ
ဌေးသွီး၊ပေးနီးကြေငြာ။ “သုဇာတာ” သည်။ဝါ။ “သုဇာတာ”၏။
ဗိန္နဘောဇနံ၊ ရုက္ခဗိုးနတ်။ စွဲထင်မှတ်၍၊ဆက်ကပ်လှူဒါန်း၊ဃဏာ
ဆွမ်းကို။ဂဏ္ဍိ၊သနားကြည်ဖြူ၊ခံယူတော်မူလေ၏။ ။၁၀၃-ခု-က
ဆုန် လပြည့်- ဗုဒ္ဓဟူးနေ့- သုဇာတာ၏ ဆွမ်းကို အလှူခံ တော်မူ
သည်။ ။သုဇာတာဆွမ်းလှူသောနေရာနှင့်၊၎င်းနေသောရွာ=ဟူ၍
လည်းတွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။

(၂၉) နေရဇ္ဇရာယ တိရမ္မိ၊ဘုဒ္ဓိတွာ ဗိန္နပါယာသံ။
နွတွာ သုပ္ပတိတ္ထေဝ၊ပဝါဟေသိ သယံပါတိ။ ။

(၂၉) နေရဇ္ဇရာယတိရမ္မိ၊ ရေညိုသွင်သွင်။ “နေရဇ္ဇရာ”၊ မြစ်
ကမ်းသာ၌၊ဗိန္နံ၊ “သုဇာတာ” သည်။ ကောင်းစွာကြည်ဖြူ။ ကပ်လှူ
အပ်သော။ ပါယာသံ၊နို့နှင့်ရောပြွမ်း။ ဃဏာဆွမ်းကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊
၄၉-လုပ်-၊မယုတ်မပျက်၊မြန်ရှက်ဖေးဖေး။ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်
မူ၍၊သုပ္ပတိတ္ထေဝ၊“နေရဇ္ဇရာ”၊ မြစ်ညာကမ်းထိပ်။ “သုပ္ပတိတ္ထ”
ဆိပ်၌သာလျှင်၊နွတွာ၊ကိုယ်လက် ရှင်မြီး။ အားအင်တိုးအောင်၊ရေ
ချိုးတော်မူ၍၊သယံ၊ကိုယ်တော်တိုင်။ ပါတိ၊ဘောဇဉ်၊ထည့်စွက်။
သိန်းတန်ခွက်ကို၊ပဝါဟေသိ မြစ်ရေကြော၌၊မျှောတော်မူလေ၏။ ။

သက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခု၊ ကဆုန်လပြည့်-ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ နေရဉ္စရာမြစ်၌၊
 ရွှေခွက်မျှောတော်မူသည်။ ။ ရွှေခွက်မျှောသောနေရာဟူ၍လည်း
 တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။

(၃၀) ဒိဝသံ တတ္ထ ခေပတော၊ သောတ္တိယံ ဒိန္နမုဋ္ဌိကံ၊
 ဂဏ္ဍန္တော ဒေဝမဂ္ဂေန၊ ဥပတိ ဗောဓိမဏ္ဍလံ။ ။

(၃၀) တတ္ထ၊ ထို“နေရဉ္စရာ”၊ မြစ်သာကမ်းထိပ်တောမြိုင်ရိပ်၌၊
 ဒိဝသံ၊ လင်းရောင်မချိုး၊ နေအဘို့ကို၊ ခေပတော၊ ဈာန်တရားကို၊ ပွား
 များစွဲလမ်း၊ ကုန်ခန်းစေတော်မူ၍၊ သောတ္တိယံ- (သောတ္တိယေန)၊ ဗေ
 ဒင်အရာ၊ လိမ္မာတတ်မြောက်၊ ပုဏ္ဏားတယောက်သည်၊ ဒိန္န၊ ခရီး
 လမ်း၌၊ လှူဒါန်းဆက်ကပ်အပ်သော၊ မုဋ္ဌိကံ၊ မထွေးမရှုပ်၊ မြက်ရှစ်
 ဆုပ်ကို၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ရွှေလက်ဆန့်တန်း၊ ရွှင်လန်းကြည်ဖြူ၊ ခံယူတော်
 မူလျက်၊ ဒေဝမဂ္ဂေန၊ နတ်တို့ဖန်တီး၊ နတ်လမ်းခရီးဖြင့်၊ ဗောဓိမဏ္ဍ
 လံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ မြေဦးခိုင်သို့၊ ဥပတိ၊ ရွှေစက်မြန်းချွေ၊ ကြွထွမ်း
 ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။ ။ ထိုနေ့ပင်-ညချမ်းအချိန်၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်
 သို့၊ ချဉ်းကပ်တော်မူသည်။

(၃၁) မဟောသက္ခာ တဒါ ဒေဝါ၊ ဗောဓိမဏ္ဍ မုပါဂတံ၊
 ဒိဗ္ဗပုပ္ဖေဟိ ပူဇေန္တိ၊ ဗုဒ္ဓကိရုံ သမာဒရုံ။ ။

(၃၁) တဒါ၊ ထို-နတ်တို့ဖန်သ၊ နတ်လမ်းမဖြင့်၊ ကြွတော်မူသော
 အခါ၌၊ မဟောသက္ခာ၊ အရောင်အဝါ၊ တေဇာမောက်ပြီး၊ ကြီးသော
 တန်းခိုးရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဘုမ္မာ-ရုက္ခ၊ အာကာသ၊ ဟု၊ စရှိသောင်း
 သောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖေဟိ၊ နှင်းကြိုင်ထူးဆန်း၊ နတ်
 မြို့ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဗောဓိမဏ္ဍလံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ ဦးခိုင်ထွတ်မြတ်၊ အောင်
 မြေရပ်သို့၊ ဥပါဂတံ၊ ကြည့်ရှုမခန်း၊ နတ်တို့လမ်းဖြင့်၊ ကြွထွမ်းချဉ်း
 ကပ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓကိရုံ၊ ပွင့်အံ့လှလှ၊ ဗုဒ္ဓကိ၊ ကို၊ သမာဒရုံ၊ နှစ်
 သက်ကြည်ညို၊ ရှိသေခြင်းနှင့်တကွ၊ ပူဇေန္တိ၊ ကြံဖြန့်ကော်ရော်၊ ပူ
 ဇော်ကြလေကုန်၏။

(၃၂) ဒိဗ္ဗံ မန္ဓာရဝံ ပုပ္ဖံ၊ ကမလံ ပါရိဆတ္တကံ။
ဒိဿောဒိသံ ဝိကီရန္တိ၊ အာကာသေန ဂတာမဇ္ဈ။ ။

(၃၂) အာကာသေန၊ အဇ္ဈာနန်း၊ ကောင်းကင်လမ်းဖြင့်။ ဂတာ၊
ညီညာပျပျ။ လိုက်ပါကြကုန်သော၊ မဇ္ဈ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊
နတ်ပန်းအစစ်၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ မန္ဓာရဝံပုပ္ဖံ၊ ရနံ့ကြိုင်လျှမ်း၊ ထင်ရှား
ပန်းကို၎င်း၊ ကမလံ၊ ကြွက်သရေတင့်ဆန်း၊ နတ်ကြာပန်းကို၎င်း၊
ပါရိဆတ္တကံ၊ ရောင်ဝါနိမြန်း၊ ကသပ်ပန်းကို၎င်း၊ ဒိဿောဒိသံ၊ ထိုမှ-
ဤမှ၊ ဝိကီရန္တိ၊ သဒ္ဓါလွန်ကဲ၊ အာရုံစွဲ၍၊ ဖြန့်ကြဲကြလေကုန်၏။

(၃၃) ဒိဗ္ဗံ စန္ဒနုရဏ္ဏဉ္စ၊ ဝရဂန္ဓဉ္စ ကုက္ကိုမံ။
ဒိဿောဒိသံ ဝိကီရန္တိ၊ အာကာသေန ဂတာမဇ္ဈ။ ။

(၃၃) အာကာသေန၊ တိမ်ပြာတိမ်ဝါ၊ မိလ္လာရှက်သန်း၊ ကောင်း
ကင်လမ်းဖြင့်။ ဂတာ၊ သူ့ထက်ငါသာ၊ ညီညာပိုင်းအုံ၊ လိုက်ကြကုန်
သော၊ မဇ္ဈ၊ တန်းခိုးကြီးမား၊ နတ်အများတို့သည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊
စန္ဒနုရဏ္ဏဉ္စ၊ မွှေးနံ့လွန်ထူ၊ စန္ဒကူးမှနံ့ကို၎င်း၊ ဝရဂန္ဓဉ္စ၊ ကောင်းမြတ်
ယဉ်ကျေး၊ မွှေးနံ့စုံစုံ၊ ဂန္ဓဉ္စ၊ ကို၎င်း၊ ကုက္ကိုမံ၊ မာလာကဏ္ဍိကျ။ ပန်း
ထူးပန်းမြတ်ကို၎င်း၊ ဒိဿောဒိသံ၊ အရှေ့အနောက်၊ ဘောင်-မြောက်
တစ်၊ ထိုမှဤမှ၊ ဝိကီရန္တိ၊ မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်ဖြန့်ကြဲကြလေ
ကုန်၏။

(၃၄) စမ္ပကံ သုမနံ ကုန္တံ၊ နာဂ ပုန္နာဂ ကောဘကံ။
ဒိဿောဒိသံ ဝိကီရန္တိ၊ ဘူမိတလ ဂတာ မဇ္ဈ။ ။

(၃၄) ဘူမိတလဂတာ၊ မြေအပြင်၌၊ မြေကျင်ခစား၊ လိုက်သွား
ကြကုန်သော၊ မဇ္ဈ၊ များစွာသောင်းသောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊
စမ္ပကံ၊ ရွှေအဆင်းသို့၊ ဝါဘင်းတင့်ဆန်း၊ စကားပန်းကို၎င်း၊ သုမနံ၊ ပြူ
စင်မွေးမွေး၊ ပြစ်ကင်းစင်းသည့်၊ မွှေးနံ့ပြည့်လျှမ်း၊ မြတ်လေးပန်းကို
၎င်း၊ ကုန္တံ၊ တောလုံးပွင့်လန်း၊ သင်းမွေပန်းကို၎င်း၊ နာဂ-ပုန္နာဂ-ကော

တကံ၊ ဂန့်ဂေါပုန်းညက်။ ဖူးရွက်ဝေလန်း။ ဆတ်သွားပန်းကိရင်း။
ဒိသောဒိသံ၊ ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်။ ထိုမှ-ဤမှ။ ဝိကီရန္တိ၊ မြူးပျော်ကရမ်း။
ကြိဖြန့်ကြလေကုန်၏။

(၃၅) ဗောဓိမဏ္ဍံ သမာရုပ္ပ၊ ဘိန္ဒုဿာမိ နတာဝိမံ။
နာသဝေဟိတိ ဝိဋ္ဌေသိ၊ ယာဝစိတ္တံ ဝိမုစ္ဆတိ။ ။

(၃၅) ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိစံခန်း။ အောင်မြေနှန်းသို့။ သမာရုပ္ပ၊
ဖြည်းညှင်းသာယာ။ ကောင်းစွာတက်တော်မူ၍။ “အဟံ၊ ငါသည်း။
ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အာသဝေဟိ၊ ကာမာသဝ၊ စရှိလေးပါး။
အာသဝေါတရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နဝိမုစ္ဆတိ၊ သန့်ရှင်းကျွတ်
ကျွတ်၊ မကင်းလွတ်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ကာလပတ်
လုံး။ ဣမံပဇ္ဇကံ၊ ယခုထိုင်နေ။ ဤပဇ္ဇင်ခွေကို။ နဘိန္ဒုဿာမိ၊ ပျင်းရိ
လက်လျော့၊ မပျက်ဘော့အံ့” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝိဋ္ဌေသိ၊ ရွှေစိတ်သည်
သန့်၊ ဝိဋ္ဌာနံတော်မူသေ၏။

(၃၆) ဒေဝိန္ဒော ဓမ္မယံ သင်္ခ၊ သေတစ္ဆတ္တံ ဝိဘာမဟော။
ဓာရယံ ဗုဒ္ဓသေဌဿ၊ သန္တိကောဝ ဌိတောတဟိ။ ။

(၃၆) တဟိ၊ ထို-ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေ၊ ထိုင်နေတော်မူသော အခါ၌။
ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်ချားသေဌ်နင်း။ “သိကြား” မင်းသည်။ သင်္ခ၊ “ဝေ
ယုတ္တ” မည်ရထင်လင်း။ ခရုသင်းကို။ ဓမ္မယံ-(ဓမ္မယန္တော)၊ မှတ်
လျက်၊ ဗုဒ္ဓသေဌဿ၊ ပဇ္ဇင်တော်ထက်။ ငြိမ်သက်စံပျော်။ သုန်း
တော်ကြီးမား၊ မြတ်ဘုရား၏။ သန္တိကောဝ၊ အနီးအနား။ ထံတော်ပါး
၌သာလျှင်၊ ဌိတော၊ ကြည်ညိုလေးမြတ်။ ရပ်တည်လာ၏။ ဝိဘာမ
ဟော၊ တန်းခိုးထိန်ပြောင်။ အရောင်ဝါဝင်း။ ဖြဟွာမင်းသည်။ သေ
တစ္ဆတ္တံ၊ ထီးမြူဘေသံကို။ ဓာရယံ-(ဓာရယန္တော)၊ ရှိသေ-ညွတ်
သောင်း၊ ဆောင်းရိုးလျက်၊ ဌိဘော၊ အနီးသိပ်ခါ။ ရပ်တည်လာ၏။

(၃၇) ဝါဒေန္တော မရရံ ဝိဏံ၊ ပဉ္စသိခေါ ဌိတော တထာ။
သာရဂီဘာနိ ဂါယန္တိ၊ အဌာသု ဒေဝသုဒ္ဓရိ။ ။

(၃၇) ပဉ္စသိခေါ၊ “ပဉ္စသိခ” မည်ရထင်ရှား။ “ဂန္ဓဗ္ဗ” နတ်သား
သည်၊ ဇိဏံ၊ “ဗေလုဝ” ခေါ်။ နတ်စောင်းတော်ကို။ မရရုံ၊ မလျှော့ပ
တင်း၊ ညှင်းညှင်းသာသာ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ဝါဒေန္တော၊ သဒ္ဓါရှင်မြူး။
ဂုဏ်တော်ထူးကို။ ချီးကျူးပြုပြု။ ဖွဲ့နွဲ့တီးခပ်လျက်၊ ဌိတော၊ ဝမ်း
မြောက်ကြည်သာ၊ ရပ်တည်လာ၏။ တထာ၊ ထိုမြို့။ ဒေဝသုန္ဒရီ၊ အ
ဆင်းအရောင်၊ ဝင်းပြောင်ထိန်ညှိး။ နတ်သွီးတို့သည်၊ သာဓု-ဂိတာနိ၊
သာယာငြိမ်ငြောင်း။ ကောင်းမြတ်သန့်ရှင်း။ ဂါထာသီချင်းတို့ကို။ ဂါ
ယန္တိ၊ သံပြိုင်လေးလေး။ ဇေးဇေးညှင်းညှင်း။ လျော့တင်းညီညီ၊ ရွတ်သီ
ကြကုန်လျက်၊ အဌာသုံ၊ လက်အုပ်ချီကာ၊ ရပ်တည်လာကြကုန်၏။

၅-ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူပြီး၍ သတ္တဌာန
တို့၌စံနေတော်မူခဏ်း။

(၃၈) မာရသေနံ ပရာဇေတွာ၊ အနတ္တမေန္တ မှိ သူရိယေ။
အရုဏုဂ္ဂမနေ ကာလေ၊ သိခါပတ္တော ပရက္ကမော။ ။

(၃၈) ပရက္ကမော၊ ဝီရိယဓာတ်။ မြင့်မြတ်ကြီးမား။ လောင်းဘုရား
သည်၊ သူရိယေ၊ နေမင်းသည်။ အနတ္တမေန္တ မှိ၊ အနောက်တောင်စွန်း
သို့။ မယွန်းမဝင်သေးမှီ။ မာရသေနံ၊ ဗေဒိအောင်ခန်း၊ ပလ္လင်နန်းကို။
ရမ်းရမ်းကားကား။ လုလို့ငြား၍။ စစ်များပြင်ဆင်။ “သေနင်” ချီ
တက်၊ မာရ်စစ်မက်ကို။ ပရာဇေတွာ၊ ဖရိုဖရဲ၊ တလွဲတခြား။ ပျက်ပြား
လုံးလုံး။ ရှုံးစေတော်မူ၍။ အရုဏုဂ္ဂမနေ ကာလေ၊ ဥဒညံတောင်မှ။ အ
ရောင်ဝင်းလက်။ အရုဏ်တက်သောအခါ၌။ သိခါပတ္တော၊ ဘုရား
လုပ်ငန်း။ ဆုံးခန်းပြီးမြောက်။ အထွတ် အထိပ်သို့ ရောက်တော်မူ
လေ၏။ ။ ကဆုန်လပြည့်-ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်။

(၃၉) ဗာတ္တိံ သလက္ခဏုပေတော၊ သတ္တာဟံ ယတ္ထသောဇိနော။
နိသီဒိ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဇေတံ ပဏ္ဍိကံ နာမကံ။ ။

(၃၉) ဗာတ္ထိသလက္ခဏာပေတော၊ သုံးဆွဲနှစ်ဖြာ၊ လက္ခဏာတို့
 နှင်း၊ ကောင်းစွာကုလုံ၊ ပြည်စုံတော်မူထသော၊ ဖိနော၊ ပြင်ပ-အ
 တွင်း။ မာရ်ခပင်းကို၊ နှိပ်နင်းဆုံးမ၊ အောင်ပွဲရတော် မူထသော။
 သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာတ္ထိ၊ အကြင်ဗောဓိခန်းဝါ၊ အောင်
 မြေချာဇ္ဇ၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပစ္စဝေက္ခန္ဓော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။
 တရားမြတ်ကို၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ နိဿိဒ္ဓိ၊ မရွှေ့မသွား။
 စံစားမွေ့လျော်၊ နေတော်မူ၏၊ ဇေတံဌာနံ၊ ထို-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ရှင်
 ပြီးမွေ့လျော်၊ စံတော်မူလတ်၊ နေရာမြတ်သည်၊ ပဏ္ဍိတနာမကံ၊ ငါး
 မာရ်ပယ်ရှား၊ ဘုရားဖြစ်ရာ၊ ရတနာ၊ ရောင်လွင်၊ “ပဏ္ဍိတ” သတ္တာ
 ဟ၊ စေတီတော်ဌာနမည်၏။ ။ ၎င်းနေရာ၌၊ စေတီတော်တည်ထား
 သည်ကိုလည်း၊ ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏။

(၄၀) တမ္ဘာဝုဠာယလောကဂ္ဂေါ၊ ဩလောကေသိဋ္ဌိတောယဟိ။
 အနိမိဿဟိ စက္ခုဟိ၊ တံ အနိဋ္ဌိသနာမကံ။ ။

(၄၀) လောကဂ္ဂေါ၊ လောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်၌၊ ပြိုင်ယှဉ်ဘက်
 ရှား၊ မြတ်ဘုရားသည်၊ တမ္ဘာ၊ ထို-ဗောဓိအောင်ခန်း။ ပဏ္ဍိတနန်းမှ။
 ဝုဠာယ၊ ကွန့်မြူးသွမ်းကြွ၊ ထတော်မူ၍၊ ယဟိ၊ အကြင်-ပဏ္ဍိတရှေ့
 စွန်း၊ မြော်ယွန်းယွန်းဖြစ်သောအရပ်၌၊ ဋ္ဌိတော၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။
 ရွှေဆိုင်တရထည်၊ ခိုင်ကြည် တည့်မတ်၊ ရပ်တော်မူလျက်၊ အနိ
 မိဿဟိ စက္ခုဟိ၊ ပတ္တမြားညှိသွင်း၊ ကြည်လင် ရှန်းအိ၊ မှိတ်
 သော-မျက်စိတို့ဖြင့်၊ ဩလောကေသိ၊ ပဏ္ဍိတတော်ကို၊ မျှော်ကာစိစိ၊
 ကြည့်ရှုတော်မူလေ၏၊ တံဌာနံ၊ ခုနစ်ရက်ခန့်၊ ရပ်တန့်ရှုမျှော်၊ ကြည့်
 တော်မူရာ၊ ထိုခန်းဝါသည်၊ အနိဋ္ဌိသနာမကံ၊ ဒုတိယ- သတ္တာဟ၊
 “အနိမိသ” - စေတီတော်ဌာန မည်၏။ ။ ၎င်းသတ္တာဟကိုလည်း
 ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏။

(၄၁) ဧဟံ ရဋ္ဌမယံ ဒါနိ၊ ပဏ္ဍိတံ ဝိလဂ္ဂတိ။
 ကတ္တဗ္ဗံ တဿ အတ္ထိတံ၊ တက္ကော ဒေဝါန ဇာယတိ။ ။

(၄၁) အယံ ကုမာရော၊ သာကိန္ဒယံဘွား။ ဤ“သိဒ္ဓတ္” မင်း သားသည်။ ရဋ္ဌံ၊ ရင်သွေးမျက်ရှုရာဟု၊ တဘော်၊ ယသော်တခန်း။ ရွှေနန်းရွှေထီး၊ တိုင်းပြည်ကြီးကို။ ဇဟံ-(ဇဟန္တော)၊ တံထွေးပေါက် သွင်း၊ မခင်မတွယ်၊ စွန့်ပယ်တော်မူနိုင်ပါလျက်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ပလ္လက္ကံ၊ သူ့သဘာဝ။ မြေကထွက်ပေါ်၊ ပလ္လင်တော်၌။ ဝိလဂ္ဂတိ၊ မမှိတ်မျက် စိ၊ စိန်းစိန်းကြည့်ကာ။ ကပ်ငြိရာ၏။ တဿ၊ ထို-အာသ၊ မပြတ်။ မင်း သိဒ္ဓတ္အား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ထုရားဖြစ်မှု။ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ချားစွာ ရှုပ်ထွေး။ ရှိချေသေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝါနံ၊ ပညာနည်းပါး။ နတ်အ များတို့အား။ တက္ကော၊ မဟုတ်မမှန်။ ဘောက်ပြန်သော- အကြံအ စည်သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာပေ၏။

(၄၂) တာသံ ဝိတက္ကနာသာယ၊ သမုဂ္ဂမ္ဘ နဘန္တရံ။
ဝိဝိဓေန မဟာဉာဏော၊ ဒေသသိ ပါဠိဟာရိယံ။ ။

(၄၂) တာသံ၊ ထို-ပညာနည်းပါး။ နတ် အများတို့၏။ ဝိတက္ကနာ သာယ၊ ဘောက်ပြန်ပြစ်မှား၊ အကြံများကို၊ ပယ်ရှားဖျက်ဆီးခြင်းအ ကျိုး၌။ မဟာဉာဏော၊ သဗ္ဗညဘ၊ မည်ရထင်ပေါ်။ ဉာဏ်တော်သ ခင်၊ ထုရားရှင်သည်။ နဘန္တရံ၊ မြို့တံသန်ရှင်း။ ကောင်းကင်တွင်းသို့။ သမုဂ္ဂမ္ဘ၊ သုဂန့်စွန်း၌။ နေဝန်းပမာ၊ ကောင်းစွာတက်တော်မူ၍။ ဝိဝိ ဓေန၊ ထူးထူးပြားပြား။ အမျိုးမျိုးအားဖြင့်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ရေ-မီးအစုံ။ မြေကြီးတုန်မှု၊ လုံးဝံဝေဖြာ။ ပါဠိဟာကို။ ဒေသသိ၊ ရှုမဝအောင်။ ပြတော်မူလေ၏။

(၄၃) အာကာသတော သ-ဩရုပ္ပ၊ ဗွိန္ဒုဌာနာန မန္တရေ။
သတ္တာဟမေဝ စင်္ကာယိ၊ ဇေတံ စင်္ကာမနာမကံ။ ။

(၄၃) သ-(သော)၊ ထို-တန်းခိုးကြီးမား။ မြတ်ဘုရားသည်။ အာ ကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ ဩရုပ္ပ၊ တန်းခိုးချုပ်ငြိန်း။ ရုတ်သိမ်း သက်ဆင်းတော်မူ၍။ ဗွိန္ဒုဌာနာနံ၊ ပလ္လင်၊ အနိမိသ၊ နှစ်ဌာနတို့၏။ အန္တ ရေ၊ ရှေ့-နောက်အလျား။ အကြားဖြစ်သောအရပ်၌။ သတ္တာဟမေဝ၊

ရှေးနည်းမပျက်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပင်လျှင်။ စက်ဝံ၊ ကေသရာ၊
နွယ်။ စံပယ်ဖြည်းညှိုး။ စက်ဖြန့်တော်မူလေ၏။ ဘံဌာနံ၊ မြတ်ဘုရား
၏။ ကြွသွားခေါက်ခေါက်၊ စကြိုလျှောက်ရာ။ ထိုခန်းဝါသည်။ စက်
မံနာမကံ၊ “ရတနာစက်မ” နာမထင်ပေါ်။ “စကြိုတော်” သတ္တာဟ၊
စေတီတော်ဌာနမည်၏။ ။ ထိုသတ္တာဟကိုလည်းဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏။

(၄၄) တမှာ ပက္ကမ္မ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ အဘိဓမ္မံ သုဒ္ဓန္ဓသံ၊
သမ္ပသန္တော ထဉာဏေန၊ နိထိန္နော ပစ္ဆိမုတ္တရေ။ ။

(၄၄) အထ၊ ထိုနောက်မှ။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာသိမြင်။ ဘုရားရှင်
သည်။ တမှာ၊ ထို တတိယသတ္တာဟ၊ စကြိုတော်ဌာနမှ၊ ပက္ကမ္မ၊ ရွှေ
မျက်နှာလွှဲ။ ဘဲကြွတော်မူ၍။ ပစ္ဆိမုတ္တရေ၊ အနောက်မြောက်စွန်း။
စဉ်းငယ်ယွန်းသော အရပ်၌။ နိထိန္နော၊ ထက်ဝက်ဖွဲ့ခွဲ။ ထိုင်နေ
တော်မူလျက်။ ဉာဏေန၊ သဗ္ဗညုတ၊ မည်ရထင်ပေါ်။ ရွှေဉာဏ်တော်
ဖြင့်၊ သုဒ္ဓန္ဓသံ၊ ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ သိမြင်နိုင်ခဲ့သော။ အဘိဓမ္မံ၊ ဒေသ
နာ နက်ဝှန်း။ အဘိဓမ္မာ ၂-ကျမ်းကို။ သမ္ပသန္တော၊ ဉာဏ်၌ ထင်
အောင်၊ ဆင်ခြင်ရှုမျှော်။ သုံးသပ်တော်မူလေ၏။

(၄၅) ပတ္တာ ကမေန ပဋ္ဌာနံ၊ ဂန္တိရံ ဧဒဟတော သုဘာ။
ဆဗ္ဗဏ္ဍာဘာ ဝိဓာဝန္တိ၊ တံ ရတုဃရနာမကံ။ ။

(၄၅) ကမေန၊ မကျော်မလွှား။ အစဉ်အားဖြင့်။ ဂန္တိရံ၊ မဟာသ
မုနိ၊ ရေအရုတ်သို့။ အဟုတ်ခက်ခဲ။ နက်နဲသွစွာသော။ ပဋ္ဌာနံ၊ အနန္တန
ယ၊ သမန္တ၊ မည်ဆန်း။ “ပဋ္ဌာန်း” ကျမ်းသို့။ ပတ္တာ၊ ဉာဏ်တော်ရှေး
ရှု၊ ရောက်တော်မူ၍။ ဝါ၊ ဉာဏ်ဘော်ရှေးရှု၊ ရောက်တော်မူသည်ရှိ
သော်။ ဒေဟတော၊ သုံးဆွဲနှစ်သွယ်။ ပြည့်ကြွယ်သပ်သပ်။ ကိုယ်
တော်မြတ်မှ။ သုဘာ၊ မမြင်စဘူး၊ အထူးဆန်းကြဲသ်။ တင့်တယ်ကုန်
သော။ ဆဗ္ဗဏ္ဍာဘာ၊ ခြေခံချိုးယှက်သန်း၊ ရောင်ခြည်ပန်းတို့သည်။
ဝိဓာဝန္တိ၊ အရောင်ချင်းယှက်ကူးသျက်။ ကွန့်မှူးထွက်ကြွတော်မူ
ကြလေကုန်၏။ တံဌာနံ၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဒေသနာမြတ်။ သုံးသပ်ကြည်နူး။

ရောင်ခြည် မြူးရာ။ ထိုခန်း ဝါသည်။ ရတနာရ နာမကံ။ “ရတနာ
ဃာရ” နာမထင်ပေါ်၊ ရွှေအိမ်တော်သတ္တာဟ၊ စေတီတော်ဌာနမည်
၏။ ။ ထိုသတ္တာဟကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏။

(၄၆) ဝဋုမူလေ နိသိန္ဓောထ၊ မဟာဗြဟ္မေန သာရကံ။
ယာစိတံ သမ္ပုဒိန္တိ တွာ၊ တံ အဇပ္ပါလ နာမကံ။

(၄၆) အထ၊ ထို့နောက်မှ၊ ဝဋုမူလေ၊ ကိုင်းခက်ဝေဖြာ၊ သာယာ
သန့်ရှင်း။ ပညောင်ပင်ရင်း၌၊ မဟာဗြဟ္မေန၊ “သဟမ္ပတိ”၊ နှံ့သိကြေ
ဖြာ။ မိဗန်းဗြဟ္မာသည်။ သာရကံ၊ လက်အုပ်ချီကာ။ ကောင်းမွန်စွာ။
ယာစိတံ၊ လှနုတ်ဗြဟ္မာ။ သတ္တဝါအား၊ တရားဟောရန်။ ရည်သန်
လေးနက်။ တောင်းပန်ချက်ကို။ သမ္ပုဒိန္တိ တွာ၊ သနားကြည်ဖြူ၊ ဝန်ခံ
တော်မူ၍၊ နိသိန္ဓော၊ ၇-ရက်ပတ်လုံး။ ရွှင်ပြုံးမွေ့လျော်။ စံတော်မူ၏။
တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ အဇပ္ပါလနာမကံ၊ “အဇပါလ” နာမလင်း
ပြောင်။ “ပညောင်ပင်” သတ္တာဟ၊ စေတီတော်ဌာနမည်၏။ ။ ထို
သတ္တာဟကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏။

(၄၇) ပူဇံ ဘောဂေဟိ ဘူဇင်္ဂ၊ ဖဏံ ကတွာန မုဒ္ဒိနိ။
ယတ္ထ နိသိဒ္ဓိ ပဂ္ဂယ၊ တံ မုဉ္ဇလိန္ဒ နာမကံ။ ။

(၄၇) မုဒ္ဒိနိ၊ မြတ်ဘုရား၏။ နုထွားမွေ့ညက်။ ဦးထိပ်သက်၌၊ ဖ
ဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို။ ကတွာ၊ ရွှေထီးပမာ။ ကောင်းစွာဖြန့်မိုး၍။ ဘောဂေ
ဟိ၊ ငြိစင်နုထွတ်။ ချောမွတ်ညက်ပြေ။ အခွေတို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ လေးမြတ်ရို
သေ။ ၇-ခွေ-၇-ထပ်၊ ရက်ပတ်ပူဇော်သော၊ ဘူဇင်္ဂ၊ “မုဉ္ဇလိန္ဒ” နာမ
ပြန့်သင်း။ နဂါးမင်းကို။ ပဂ္ဂယ၊ သနားငဲ့ထောက်။ ချီးမြှောက်တော်မူ
၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်-ကျီးပင်အခြေ၊ နဂါးမြွေမင်း။ အခွေတွင်း၌ နိသိဒ္ဓိ၊
၇-ရက်ပတ်လုံး။ ရွှင်ပြုံးမွေ့လျော်။ စံတော်မူ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်
သည်။ မုဉ္ဇလိန္ဒနာမကံ၊ “မုဉ္ဇလိန္ဒ” နာမမည်တွင်။ ကျီးပင်သတ္တာ
ဟ၊ စေတီတော်ဌာနမည်၏။ ။ ထိုသတ္တာဟကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏။

(၄၈) ကောသေ ဒတွာ ဝဏိဇ္ဇာနံ၊ဘေသံ မန္တဝှ ပိဏ္ဍိဘံ။
ဂဏ္ဍန္တော ယတ္ထ နိသိဒ္ဓိတံ ရာဇာယတုနာမကံ။ ။

(၄၈) ယတ္ထ၊အကြင်ဒေသ၊ရပ်ဌာန၌၊ဝဏိဇ္ဇာနံ၊တပုဿ-ဘလ္လိ
က၊ဟု၊နှစ်ဝနောင်ညီ။လှည်းကုန်သည်တို့အား၊ကောသေ၊ခတ်မြတ်
ရတနာ၊ဆံကသာတို့ကို၊ဒတွာ၊ကိုးကွယ်စေရန်။ ရည်သန်မြော်
စား။ပေးသနားတော်မူ၍၊တေသံ၊ ထို နှစ်ယောက်နောင်ညီ၊ လှည်း
ကုန်သည်တို့၏၊ မန္တဝှ၊ မုန့်ကြွက် ကျင်ကို၎င်း၊ပိဏ္ဍိကဉ္စ၊ ပျားမုန့်
ဆုပ်ကို၎င်း၊ဂဏ္ဍန္တော၊သနားကြည်ဖြူ၊ ခံယူတော်မူလျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊
၇-ရက်ပတ်လုံး။ရွှင်ပြီးမွေ့လျော်၊စံနေတော်မူ၏။ တံဌာနံ၊ထို-တင့်
တယ်လျောက်ပတ်၊နေရာမြတ်သည်။ ရာဇာယတုနာမကံ၊“ရာဇာ
ယတု”၊နာမမည်တွင်။ လင်းလွန်းပင် သတ္တဝဟ၊ စေတီတော်ဌာန
မည်၏။ ။ထိုသတ္တဝဟကိုလည်း၊ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏။

(၄၉) ဧဝံ သတ္တသု ဌာနေသု၊နိသိဒ္ဓိတွာန လက္ခိယာ။
အဇပါလံ ပုနာပေတိ၊ဘမ္ဘာ ပက္ကမ္မ ဘဂ္ဂဝါ။ ။

(၄၉) ဧဝံ၊ဤသို့-သိုင်းခြား။ အစဉ်အစားဖြင့်၊ဘဂ္ဂဝါ၊ ကိလေသာ
ဝက်။သုံးထောင်ဝက်ကို၊လေးမဂ်စိန်ပြောင်း၊လက်နက်ကောင်းဖြင့်၊
ထောင်းထောင်းဩဉာဏ်။ ချိုးဖျက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။သတ္တသုဌာနေသု၊ပလ္လင်တော်အစ၊ ခုနစ်ပါးသော-ဌာနတို့၌။
လက္ခိယာ၊၃၂-ဖြာ၊ လက္ခဏာဝင်းပြောင်၊ အရောင်ခြောက်ထွေ။
ဘုရားတို့၏- အသရေ တော်ဖြင့်။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ၇-ရက်အညီ၊ရွှင်
ကြည်စံပျော်။ နေတော်မူ၍။ဘမ္ဘာ၊ထို-လင်းလွန်းပင်သတ္တဝဟ၊စေ
တီတော်ဌာနမှ။ပက္ကမ္မ၊ဘဲကြွေတော်မူ၍။ အဇပါလံ၊ ပဉ္စမဌာန၊ဆိတ်
ကျောင်း၊ညောင်ပင်သတ္တဝဟသို့၊ ပုနာပေတိ၊ နောက်ထပ်တာဝန်၊
ချဉ်းကပ်တော်မူပြန်၏။

၆-မိဂဒါရန်တောဌ၊ဓမ္မစကြာဘရားနှင့်၊အနတ္တ
လက္ခဏသုတ်ကို၊ဟောတော်မူခဏ်း။

(၅၀) ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတုံ၊မိဂဒါယံ မဟာဝနံ၊

အဇ္ဈေသနံ ထဗြဟ္မဏော၊ဗုဒ္ဓေါ ပက္ခမိ ဗောဓိယာ။ ။

(၅၀) အထ၊သိုနောက်မှ၊ဗြဟ္မဏော၊“သဟမ္ပာတိ”၊ မည်ရှိထင်
လင်း၊ဗြဟ္မာမင်း၏၊အဇ္ဈေသနံ၊ တရားဟောရန်၊ တောင်းပန်တိုက်
တွန်းချက်ကို၊ပုဒ်စွ၊ကရုဏာရှေးရှု၊အစွဲပြု၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဓမ္မစက္ကံ၊နက်နဲသွစွာ၊တရားတည်းဟူသောစကြာရတနာကို၊
ပဝတ္တေတုံ၊ဟောကြားမြှောက်ချီ၊ လည်စေတော်မူခြင်းအကျိုးငှါ၊မိဂ
ဒါယံ မဟာဝနံ၊မိဂဒါရန်၊ရဂုံသာမော၊စုံမြိုင်တောသို့၊ ဗောဓိယာ၊
ငါးဆန်ပယ်ရှား၊တရားဖြစ်ရာ၊ မဟာဗောဓိ၊ မြေသိရှိမှ၊ ပက္ခမိ၊ဘဲ
ကြွတော်မူခလ၏။

(၅၁) နာယကော တတ္ထ ပတွာန၊ဘိက္ခုနံ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ။

သညာပေတွာန ဗုဒ္ဓတ္တံ၊အာသဋ္ဌိ ပုဏ္ဏမာသိယံ။ ။

(၅၂) ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တော၊အညေဟု ပုဒ်ဝတ္ထိယံ။

ဒေဝါနံ မတပါယေသိ၊ပဉ္စဝဂ္ဂိယ မုခါနံ။ ။

(၅၁-၅၂) နာယကော၊လူသုံးပါးဘို့၏၊ရှေ့သွားဦးစီး၊အကြီးအ
မှူးဖြစ်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊သို-မိဂဒါရန်၊ရဂုံ
သာမော၊ တေးမဲ့တောသို့၊ပတွာန၊ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်၊ ရောက်
တော်မူ၍၊ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ-ဘိက္ခုနံ၊ “ပဉ္စဝဂ္ဂိ”၊အမည်ထင်ရှား၊ရဟန်းများ
တို့အား၊ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ဗုဒ္ဓ၊ဘွဲ့ကြီး၊ ရပြီးစင်စစ်၊ ဘုရားအဖြစ်ကို၊ သညာ
ပေတွာန၊ရွှေနှုတ်မြှောက်တော်၊ သိစေတော်မူ၍၊ အာသဋ္ဌိပုဏ္ဏမာသိ
ယံ၊ဝါဆိုလပြည့်၊စနေနေ့၌၊အညေဟိ၊တရားမှတပါး အခြားသော
သူတို့သည်၊ အပုဒ်ဝတ္ထိယံ၊ အရာမဟုတ်၊ အားထုတ်ကြံစည်၊ မ
လည်စေနိုင်သော၊ဓမ္မစက္ကံ၊တရားစကြာ၊ဒေသနာကို၊ပဝတ္တေန္တော၊
ဟောကြားမြှောက်ချီ၊ လည်စေတော်မူလျက်၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယမုခါနံ၊“ပဉ္စ
ဝဂ္ဂိ”၊မထေရ်ငါးဦး၊ အကြီးအမှူး ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊နတ်ဗြဟ္မာ
အပေါင်းတို့အား၊အမတံ၊အပြစ်ကင်းဝေး၊အမြှိုက်ဆေးကို၊ပါယေ

သိ၊ သံသာချိုဇေး၊တိုက်ကျေးတော်မူလေ၏။ ။၁၀၃ ခု-ဝါဆိုလ
ပြည့်-စနေနေ့တွင်၊ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော် မူသည်။ ဓမ္မ
စကြာတရား ဟောတော်မူသော နေရာ၌ တည်ထားသော စေတီ
တော်လည်း ယခုတိုင်ထင်ရှားသည်။

(၅၃) အနတ္တလက္ခဏံ သုတ္တံ၊တေသမေဝ သုဒ္ဓန္ဒသံ၊
တတ္ထေဝ မုနိ ဒေသေသိ၊ဣသိပတန နာမကော။ ။

(၅၃) ဣသိပတန နာမကော၊ “ဣသိ ပတန”၊ အမည် ရသော၊
တတ္ထေဝ၊ထိုဒီဂဒါရန်၊ရဂုံသာမော၊ စုံမြိုင်တော၌ပင်လျှင်။ မုနိ၊မုနိ
ငါးဦး၊ကြီးမှူးဥက္ကဋ္ဌ၊ဘုရားမြတ်သည်။တေသမေဝ၊ထို “ပဉ္စဝဂ္ဂိ”၊
မထေရ်ငါးဦး၊ကြီးမှူးများစွာ၊နတ်ဗြဟ္မာတို့အားသာလျှင်၊သုဒ္ဓန္ဒသံ၊
အလွန်နက်နဲ၊ သိနိုင်ခဲ့သော၊ အနတ္တ လက္ခဏံသုတ္တံ၊“အနတ္တလက္ခ
ဏာ”။သုတ်ဒေသနာကို ဒေသေသိ၊သာယာထွန်ဖွင့်၊ကျူးရင့်မြွက်
တော်၊ဟောတော်မူလေ၏။ ။ထိုနှစ်-ထိုလပြည့်ကျော် ၅-ရက်-
ကြာသပတေး နေ့တွင်- အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို ဟောတော် မူ
သည်။ အနတ္တလက္ခဏသုတ်ဟောသောနေရာဟူ၍ လည်းထင်ရှား
ရှိလေသတတ်။

(၅၄) ဝဿံသုတ္တော မဟာဝိရော၊ဗေဒနေယျံ မဟာနိဗ္ဗံ၊
ဓမ္မဘေရိ ပဟာရိတွာ၊တမ္ဘာ ဗက္ကမိ ဗောဓေတုံ။ ။

(၅၄) မဟာဝိရော၊ဝီရိယဓာတ်၊ မြင့်မြတ်ကြီးမား၊ မြတ်ဘုရား
သည်။ ဝဿံသုတ္တော၊ လမ်းပန်းသာယာ၊ မိဗန်းရွာကင်းပြတ်၊ ဝါ
ကျွတ်လတ်သော်။မဟာနိဗ္ဗံ၊ကာမဂုဏ်ရိပ်၊ပြင်းစွာအိပ်သော၊ ဗော
ဓနေယျံ၊ကျွတ်ထိုက်သသူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊သတ္တဝါကို။ ဓမ္မဘေရိ၊
တရားတည်းဟူသောစည်တော်ကြီးကို၊ ပဟာရိတွာ၊သံပြိုင်ဟီးဟီး၊
ရိုက်တီးဆော်ခတ်တော်မူ၍။ ဗောဓေတုံ၊ ကြည်သာရွှင်ဖြူ ၊ နိုးစေ
ခြင်းငှါ၊တမ္ဘာ၊ထို-မိဂဒါရန်၊ ရဂုံသာခင်း၊စုံမြိုင်တွင်း၌၊ဗက္ကမိ၊ရွှေ
ပခုပ္ပန်၊မြေစုံလွန်၍၊မြူးကွန့်တော်မူလေ၏။

၇-သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ပထမ-ကြွတော်မူခဏ်း။

(၅၅) တတော ပဌာယ သောသတ္တာ၊ ဝိနေန္တော ဒေဝမာနုသေ။
ဗုဿမာသေ လင်္ကာ ဂဠိ၊ နဝမေ ပုဏ္ဏမာသိယံ။ ၊

(၅၅) တတော၊ ထိုဝါကျွတ်တော်မူသောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။
သောသတ္တာ၊ ထိုလူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာတုရား
သည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ သံသရာကြော၊ နစ်မျောကြသူ၊ နတ်လူများစွာ၊
သတ္တဝါတို့ကို။ ဝိနေန္တော၊ ရွှေရင်တော်ဘွား၊ ရာဟုသားသို့၊ သနား
ကြည်ဖြူဆုံးမတော်မူလျက်။ ဗုဿမာသေ၊ မောင့်ညက်ကြီး၊ ရပြီး
သည့်နောက်၊ ကိုးလမြောက်ကျ၊ ပြာသို့လ၌။ နဝမေပုဏ္ဏမာသိယံ၊
ငွေဝန်းပုဏ္ဏမိ၊ တိထိစန်းပြည့်၊ ကိုးရက်မြောက်သောနေ့၌။ လင်္ကာ၊
ဒီပ ရွှန်းစို၊ ရေညှိပတ်ဝန်း၊ လင်္ကာကျွန်းသို့၊ ဂဠိ၊ ပထမခေါက်၊ ကြွ
ရောက်ဖြည်းညှိ၊ စက်ဖြန့်တော်မူလေ၏။

(၅၆) လင်္ကာမဂဗ္ဗ ဂင်္ဂါယ၊ တိရေ ယောဇန ဝိတ္ထတေ။
မဟာနာဂ ဝနုယျာနေ၊ အာယာမေန တိယောဇနေ။ ၊

(၅၇) ယက္ခာနံ သမိတိံ ဂစ္ဆာ၊ ဌတွာန ဂဂနေ တဟိ။
ဝါတန္ဒကာရ ဝုဠိဟိ၊ အကာ ယက္ခေ ဘယဋ္ဌိတေ။ ၊

(၅၆-၅၇) လင်္ကာ၊ လင်္ကာဒီပ၊ သီဟဇ္ဇ၊ ခေါ်ညွှန်း၊ ဘီလူးကျွန်းသို့။
အာဂဗ္ဗ၊ နောက်လိုက်မခေါ်၊ ကိုယ်တော်တည်းသာ၊ ကြွလာတော်
မူ၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ တိရေ၊ ရှုဘွယ်မငြီး၊ ကမ်းအနီး၌၊ ယော
ဇနဝိတ္ထတေ၊ သာယာသန့်ရှင်း၊ မြေခင်းညီညာ၊ အပြန့်တယူဇနာ
ကျယ်သော၊ အာယာမေန၊ အလျားအ၌အားဖြင့်၊ တိယောဇနေ၊
သုံးယူဇနာ၊ သင်္ချာမစွန်း၊ လွန်ကျယ်ဝန်းသော၊ မဟာနာဂဝနုယျာ
နေ၊ သရက်ပိန္နဲ၊ နတ်ထောက်ရှာ၊ မာလကာ၌၊ စကဝါကုံကော်၊
စွယ်တော်ပုန်းညက်၊ ရောရှက်သောင်းပြောင်း၊ ရှုမညောင်းအောင်၊
ဌက်ပေါင်းပျော်ဖြူး၊ ပွင့်ဖူးရုံလင်း “မဟာနာဂဝနု” ဥယျာဉ်၌။ ၊

ယက္ခန္ဓာနံ၊ ကြောက်ပါးလန့်ဘွယ်၊ မာန်စွယ်ပြူးပြူး၊ တောဘီလူးတို့၏၊
သမိတိ၊ ရုပေါင်းရောက်လာ၊ ညီညာဆွေးနွေး၊ အစည်းအဝေးသို့၊
ဂဏ္ဌာ၊ မတ်မတ် မားမား၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဂဂဓေ၊ စည်းဝေး
ထက်ခွင်၊ ကောင်းကင်ပြင်၌၊ ဌတွာန၊ ရပ်တည်တော်မူ၍၊ တဟိ၊
ထိုဘီလူးတို့၏ အစည်းအဝေး၌၊ ဝါတန္ဒကာရဋ္ဌိဟိ၊ လေပြင်းရော
ဆောင်၊ မိုက်မှောင် ဖုံးလွှမ်း၊ မိုဗ်းကြမ်း မိုဗ်းသဲကြီး တို့ဖြင့်၊
ယက္ခေ၊ ဘီလူးတို့ကို၊ ဘယဋ္ဌိတေ၊ နှလုံးရင်တွင်း၊ ကြောက်ခြင်းဖြင့်
နှိပ်စက်အပ်သည်တို့ကို၊ အကာ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

(၅၈) လတ္တိ ဘယေဟိ ယက္ခေဟိ၊ တေဟိ ဒိန္နာယ ဘူမိယာ။
စမ္မာဏှံ ပဿာရေတွာ၊ နာထော နိသီဒိ တင်္ဂဏေ။ ။

(၅၈) တင်္ဂဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လတ္တိ
ဘယေဟိ၊ အူသဲလျှိုက်ချုံ၊ တုန်တုန်ဆတ်ဆတ်၊ ရအပ်သော ကြောံ
လန့်ခြင်းရှိကုန်သော၊ တေဟိ ယက္ခေဟိ၊ ထိုဘီလူးဘို့သည်၊ ဒိန္နာယ၊
ကြောက်လန့်စိတ်ပူ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဘူမိယာ၊ ဥယျာန်ဘော်ခွင်၊
မြေအပြင်၌၊ စမ္မာဏှံ၊ ကိုယ်တော်ဆောင်လွယ်၊ သားရေနယ်-သား
ရေပိုင်းကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ညီညာစန့်စန့်၊ ခင်းဖြန့်တော်မူ၍၊ နိသီဒိ၊
ထက်ဝယ်ဆွဲခွေ၊ ထိုင်နေတော်မူလေ၏။

(၅၉) စမ္မာဏှံ ပဒိတ္တဂ္ဂိ၊ ဇာလမာဿာ သမာကုလံ။
အကာသိ ဣဒ္ဓိယာ နာဘော၊ ယာဝသိဒ္ဓု၊ သမန္တတော။ ။

(၅၉) နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမန္တတော၊ အရှေ့အ
နောက်၊ တောင်မြောက်တစ်ခွင်၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယာဝသိဒ္ဓု၊ သိဟိုဠ်
ကျွန်းကို၊ ဟုညှိဝန်းရစ်ကာ၊ သမုဒြာတိုင်အောင်၊ စမ္မာဏှံ၊ ကိုယ်
တော်ထိုင်လျက်၊ ငြိမ်သက်စံပယ်၊ သားရေနယ်ကို၊ ပဒိတ္တဂ္ဂိ ဇာလ
မာဿာ သမာကုလံ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်၊ စွဲထောင်ညီတောက်၊ မီး
ပေါက်မီးပန်း၊ ကြောက်ခမန်းတို့ဖြင့်၊ ရှေးမြှိုင်းရှက်ထွေးသည်ကို၊
အကာသိ၊ ဘန်ဆင်းပြုတော်မူလေ၏။

(၆၀) ဇဝေန သိန္ဓုဝေလာယ၊ ရာသိဘူတေ နိသာစရေ။
ဂိရိဒိပမိတော နေတွာ၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ တေ တဟိ။ ။

(၆၀) ဇဝေန၊ သေရမလောကံ၊ ကြောက်လန့်တကြား၊ ပြေးသွားသော အဟုန်ဖြင့်။ သိန္ဓုဝေလာယ၊ သိဟိုင့်ကျွန်း၏။ အစွန်းနယ်၊ ပင်လယ်ကမ်း၌။ ရာသိဘူတေ၊ အပေါင်းအစုဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ နိသာစရေ၊ မကောင်းဆိုးဝါး၊ ဘီလူးများတို့ကို၊ ဣတော၊ ဤသိဟိုင့်ကျွန်းမှ။ ဂိရိဒိပံ၊ ဝေးရပ်ဌာန၊ ဂိရိဒိပ-ကျွန်းသို့။ နေတွာ၊ တန်းခိုးဖြင့် ဆောင်တော်မူ၍။ တေ၊ ထိုမကောင်းဆိုးဝါး၊ ဘီလူးများတို့ကို။ တဟိ၊ ထို-ဂိရိဒိပ၊ ကျွန်းဌာန၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေတော်မူ၏။

(၆၁) ဒေသယိတွာ ဇိနော ဓမ္မံ၊ တဒါ ဒေဝ သမာဂမေ။
ဗဟူနံ ပါဏကောဋိနံ၊ ဓမ္မာ ဘိသမယံ အကာ။ ။

(၆၁) တဒါ၊ ထိုမကောင်းဆိုးဝါး၊ ဘီလူး များကို၊ ပယံရှားပြီးသောအခါ၌။ ဇိနော၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဒေဝသမာဂမေ၊ နတ်ဘီလူးတို့၊ ရွှင်မြူးဆွေးနွေး၊ အစည်းအဝေး၌။ ဓမ္မံ၊ လူ၊ နတ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်ရောက်ကြောင်း၊ တရားကောင်းတရားမြတ်ကို။ ဒေသယိတွာ၊ သာယာမြှောက်ဖော်၊ ဟောတော်မူ၍။ ဗဟူနံ၊ ရေတွက်သင်္ချာ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါဏကောဋိနံ၊ သတ္တဝါဝေနေ၊ တကုဋေတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယံ၊ သစ္စာလေးပါး၊ ပိုင်းခြားထင်လင်း၊ ထိုးထွင်း၍သိမြင်ခြင်းကို။ အကာ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

(၆၂) မဟာသုမနံ ဒေဝဿ၊ သေလေ သုမနုက္ခဋကေ။
ဒတွာ နမသသိတုံ ကေသေ၊ အဂါ ဓမ္မုဒ္ဓံ ဇိနော။ ။

(၆၂) ဇိနော၊ မာရ်စစ်မက်ကို၊ တျက်တျက်ကုန်စင်၊ အောင်မြင်တော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာသုမနံဒေဝဿ၊ တန်းခိုးတေဇာ၊ ရောင်ဝါထိန်လင်း၊ “မဟာသုမနံ” နတ်မင်း၏။ သေလေ၊ အလွန်မြင့်မောက်၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ သုမနုက္ခဋကေ၊ “သုမနံ”

ပြောင်မွတ်၊ တောင်အထွတ်၌၊ ကောသေ၊ ညှိမှောင်မည်းနက်၊ နုညက်
ချောမွတ်၊ ဆံတော်မြတ်တို့ကို။ နမသိတုံ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်
ရန်အကျိုး၊ ဌ၊ ဒတွာန၊ လက်တော်သုံးသပ်၊ ပေးအပ်တော်မူ၍၊ ဓမ္မ၊ ဒိ
ပံ၊ ဓမ္မ၊ ဒိပါ၊ သညာတောက်ထွန်း၊ သပြေကျွန်းသို့၊ အဂါ၊ သီဟိုဠ်နန်း
မှ၊ စခန်းထ၍၊ မြန်းကြွတော်မူလေ၏။

(၆၃) ပတိဠပေတွာ တေ သတ္ထု၊ နိသိန္နသန ဘူမိယံ။
ဣန္ဒနီလမယံ ထူပံ၊ ကရိတွာ သော အပူဇယိ။ ။

(၆၃) သော၊ ထို“သုမန” နတ်မင်းကြီးသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ တေ(ကောသေ)၊ ချီးမြှင့်မြှောက်စား၊ သနားပေးအပ်၊ ဆံ
တော်မြတ်တို့ကို၊ နိသိန္နသနဘူမိယံ၊ ဖလသမာပတ်၊ စွဲကပ်စံပျော်၊
နေတော်မူရာ၊ ရတနာဘူမိ၊ မြေသီရိ၌၊ ဣန္ဒနီလမယံ၊ ဣန္ဒနီလာ၊ ရတနာ
ခေါ်ဆို၊ ပတ္တမြားညှိဖြင့်ပြီးသော၊ ထူပံ၊ “မဟိယင်္ဂဏ”၊ နာမထင်
ပေါ်၊ စေတီတော်ကို၊ ကရိတွာ၊ တည်ထားပြုရ၍၊ အပူဇယိ၊ တမလွန်
ကျိုး၊ ရည်မျှော်ကိုးလျက်၊ ရှိခိုးပူဇော်လေ၏။

ထိုစေတီတော်သည်- အမြင့် ၁၂-တောင်ရှိသည်။ ရုဇ္ဇာဘယ
မင်းလက်ထက်-အတောင် ၃၀-မြင့်သည်။ ဒုဠဂါမဏိမင်း လက်
ထက်၊ သံတောင် ၈၀-မြင့်သည်။ ထိုစေတီ၌-လည်ရိုးဓာတ်ဌာပနာ
လတ္တံ့။

ဘိုးတော် အဇ္ဈနမင်း၊ ဖြိုကြွင်းသက္ကရာဇ်၊ ၁၀၃ ခု-ပြာသိုလ
ပြည့်ကျော် ၉-ရက်နေ့ပထမအကြိမ်ကြွတော်မူသည်။

၈-သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့-ဒုတိယအကြိမ်မြောက်ကြွတော်မူခဏ်း။

(၆၄) နိဿာယ မဏိပလ္လင်္ကံ၊ ပဗ္ဗဘဏ္ဍာ၊ ဝါသိနော၊
ပဿိ ယုဒတ္ထိ၊ နာဂေ၊ ရုဇ္ဇာဒရ မဟောဒရေ။ ။

(၆၄) မဏိပလ္လင်္ကံ၊ ပတ္တမြားမျိုးမှန်၊ ပလ္လင်ပျံကို၊ နိဿာယ၊ သူ
ဆိုင်၊ ငါပိုင်၊ ယှဉ်ပြိုင်၊ လူမှု၊ အဖွဲ့ပြု၍၊ ယုဒတ္ထိ၊ ကေ၊ မေတ္တာပျက်ညှိုး။

ရန်စပျိုး၍၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါအလိုရှိကြကုန်သော၊ ပဗ္ဗတဏ္ဍဝ၊ဝါသိ
နော၊နှစ်မျိုးနှစ်ထွေ၊တောင်နေ-ရေနေ၊ဖြတ်ကြကုန်သော၊ ဂူဠောဒရ-
မဟောဒရေ၊“ဂူဠောဒရ၊မဟောဒရ”အမည်ရှိကုန်သော၊ နာဂေ၊
တု-ဦးရိုးရင်း၊နဂါးမင်းတို့ကို၊ ပသင်၊ဉာဏ်စက္ခုဖြင့်၊ မြော်ရှုဆင်
ခြင်၊မြင်တော်မူလေ၏။

(၆၅) မောဓိတော ပဉ္စမေ ဝသေ၊စိတ္တမာသေ မဟာမုနိ၊
ဥပေါသထေ ကာလပက္ခေ၊နာဂဒိပ မုပါဂမိ၊ ။

(၆၅) မဟာမုနိ၊မုနိဥက္ကဋ္ဌ၊ဘုရားမြတ်သည်၊ မောဓိတော၊မော
ဓိဉာဏ်ကြီး၊ရပြီးစင်စစ်၊ဘုရားဖြစ်သည်မှ၊ပဉ္စမေဝသေ၊ တန်းခိုး
ကြေငြာ၊သာသနာဝင်းတောက်၊ငါးနှစ်မြောက်၌၊ စိတ္တမာသေ၊သစ်
ပင်အပေါင်း၊ရွက်သစ်လောင်း၍၊ ရွက်ဟောင်းကြွေကျ၊မာသ၊အ
ထူး၊လ-တန်းခူး၌၊ကာလပက္ခေ၊မိဃ်းလုံးမိုက်မှောင်၊အရောင်ကင်း
ပ၊လဆုတ်ပက္ခဖြစ်သော၊ ဥပေါသထေ၊ဆွဲငါးရက်စေ့၊ဥပုသ်နေ့၌၊
နာဂဒိပံ၊“နာဂဒိပ”မည်ရခေါ်ညွှန်း၊သိဟိုင့်ကျွန်းသို့၊ဥပါဂမိ၊ခုတ်
ယခေါက်၊ကြွရောက်ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။

(၆၆) တဒါ သမိဒ္ဓိသုမနော၊ဒေဝေါဇေတဝနေ ဌိတံ၊
အတ္တနော ဘဝနံယေဝ၊ဂဟေတွာ တုဠမာနသော၊ ။

(၆၇) ဣန္ဒနီလ န္ဒိ ကုဋံဝ၊ရာဇာယတန ပါဒပံ၊
ဓာရယိတွာ နန္ဒ ဂဏ္ဍိ၊ဆတ္တံ ကတွာန သတ္ထုနော၊ ။

(၆၆-၆၇) တဒါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၊ ကြွသွားတော် မူသောအ
ခါ၌၊သမိဒ္ဓိသုမနော၊ “သမိဒ္ဓိသုမန”အမည်ရှိသော၊ ဒေဝေါ၊မြတ်
ဘုရား၌၊စားဆည်းကပ်၊ ရုက္ခဗိုးနတ်သည်၊ တုဠ-မာနသော၊ နှစ်
သက် ရွှင်လန်း၊ဝမ်းသာသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဇေတဝနေ၊ဇေတ
ဝန်းကျောင်းတော်၏ အနီး၌၊ ဌိတံ၊ ပေါက်ရောက် တည်ရှိသော၊
အတ္တနော၊ဒိမ်၏၊ဘဝနံ၊ပျော်ရွှင်စံမြန်း၊ ဘုံနန်းဖိမာန်ဖြစ်သော၊ ။
ဣန္ဒနီလ၊ဣန္ဒနီလ၊ဣန္ဒနီလ၊ရတနာတောင်ထွတ်နှင့်တူသော၊ရာဇာ

ယဘနပါဒပံယဝ၊စိမ်းရှင်ညွန့်လန်း၊လင်းလွန်းပင်နန်းကိုသာလျှင်၊
ဂဟေတွာ၊ဆောင်ယူခဲ့၍။ သတ္တုနေ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဆတ္တံ
ကတွာန၊ပူ-ဇေးနှစ်ဖြာ၊ကွယ်ကာစေမှု၊ထီးတော်ပြု၍၊ဝေရယိတွာန၊
ရိုသေညွှတ်ပျောင်း၊ မိုးကာဆောင်းဝံ့ချက်၊ အနုဂစ္ဆိ၊ အစဉ်စေ၊
နောက်တော်ပါးက၊လိုက်သွားလေ၏။

(၆၀) ဥဘိန္နံ နာဂရာဇ္ဇနံ၊ဝတ္တမာနေ မဟာရဏေ။
နိသိန္ဓော ဂဂနေ နာထော၊မာပယိတ္ထ မဟာတမံ။ ။

(၆၀) ဥဘိန္နံ၊ တောင်နေ-ရေနေ၊ နှစ်ထွေ ကွဲပြား။ နှစ်ပါး ကုန်
သော၊နာဂရာဇ္ဇနံ၊“ရူဇ္ဇောဒရ၊မဟောဒရ”၊ တေဇဝိုင်းပြီး။ တူဦးရီး
ရင်း၊နဂါးမင်းဘို့၏၊ဝတ္တမာနေ၊ရမ်းပုံမီးကျ၊ဟူးဟူးထလျက်။ ဒေါ
သလွန်ကဲ၊ရန်ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော၊မဟာရဏေ၊ နှစ်ဘက်သားတို့၊ဆုံး
ပါးပျက်စီး။စစ်ပွဲကြီး၌၊နာထော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဂနေ၊စစ်ပွဲ
ထက်ခွင်း၊ကောင်းကင်ပြင်၌၊နိသိန္ဓော၊ ကြက်သရေ ရွှန်းဝေ၊ရပ်နေ
တော်မူလျက်။ မဟာတမံ၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်ရာ။ လွန်စွာထူထဲ။
မှောင်တိုက်-မှောင်ခဲကို၊မာပယိတ္ထ၊နှစ်ဦးဘက်သား။ နဂါးစစ်ချင်း။
အမြင်ကင်းအောင်၊ဘန်ဆင်းတော်မူလေ၏။

(၆၁) အာလောကံ ဒဿယိတွာထ၊
အဿာသေတွာန ဘောဂိနော၊
သာမဂ္ဂိကရဏံ ဓမ္မံ၊အဘာသိ ပုရိသာသဘော။ ။

(၆၁) အထ၊ဆိုနောက်၌။ ပုရိသာသဘော၊ အာဇာနည်ဇာတ်၊
ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည်။
အာလောကံ၊ထွန်းလင်းပြောင်ပြောင်၊မိုက်မှောင်ပယ်ရှင်း။အရောင်
အလင်းကို၊ဒဿယိတွာ၊ပြတော်မူ၍။ ဘောဂိနော၊စစ်မက်ဖြစ်ပွား။
နှစ်ဦးသော နဂါးတို့ကို။ အဿာသေတွာ၊ ထိတ်လန့် ပျောက်ပြေ၊
သက်သာစေ၍။ သာမဂ္ဂိကရဏံ၊ ဒေါသကင်းကွာ၊ မေတ္တာသက်
ဝင်းချစ်ခင်ပေါင်းသင်း၊ညီညွတ်ခြင်းကို၊ပြုကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊

အဝေ့အစပ်၊တရားမြတ်ကို၊အဘာသိ၊ကရုဏာရှေ့ထား၍၊ ဟော
ကြားတော်မူလေ၏။

(၇၀) အသီတိ ကောဋိယော နဂါ၊အစလ မ္မုဓိ ဝါသိနော၊
ပတိဋ္ဌဟိံသု မုဓိတာ၊သီလေသု သရဏောသုစ၊ ။

(၇၀) အစလမ္မုဓိဝါသိနော၊ တောင်၊ သမုဒ္ဒါရေ၊ နှစ်ထွေဌာန၊
မျှော်နေကြကုန်သော၊ အသီတိကောဋိယော၊ သင်္ချာတွက်ရေ၊ ကု
ဋေရှစ်ဆယ်ရှိကုန်သော၊ နဂါ၊ ဗိုလ်ပါရမက်၊ နှစ်ဘက်စစ်သား၊
နဂါးဟူသမျှရှိသည်၊မုဓိတာ၊ မသေပျောက်ဘဲ၊ စစ်ပွဲပျက်ပြား၊တ
ရားနာရ၊ဝမ်းမြောက်ကြသည်ဖြစ်၍၊သီလေသုစ၊ငါး-ရှစ်-ဆယ်ပါး၊
သီလများတို့၌၎င်း၊ သရဏောသုစ၊သုံးပါးလုံးစုံ၊ သရဏဂုံတို့၌၎င်း၊
ပတိဋ္ဌဟိံသု၊နှစ်သက်ကြည်ယုံ၊တည်ကြလေကုန်၏။

(၇၁) ဒတ္တာန မဏိပလ္လင်္ကံ၊သတ္ထုနော ဘူဇဂါဓိပါ၊
တတ္ထာသိနံ မဟာဝီရံ၊အန္တပါနေဟိ တပ္ပယံ၊ ။

(၇၁) ဘူဇဂါဓိပါ၊ “ရူဇ္ဇောဒရ၊ မဟောဒရ”၊ နာမထင်လင်း၊
နဂါးမင်းတို့သည်၊သတ္ထုနော၊ရန်မပွါးအောင်၊ တရားပြသ၊ ဆုံးမ
ဟောကြား၊မြတ်ဘုရားအား၊မဏိပလ္လင်္ကံ၊ မေတ္တာမတိုး၊ ရန်စပျိုး
သည့်၊အဘိုးထိုက်တန်၊ ပလ္လင်ပျံကို၊ ဒတ္တာန၊နှစ်ဦးနှစ်ဘက်၊ စိတ်
လက်ကြည်ဖြူ၊ပေးလှူကြကုန်၍၊ တတ္ထ၊ထို-ထိန်ပြောင်ဝင်းလက်၊
ပတ္တမြားပလ္လင်ထက်၌၊အာသိနံ၊ လေးလီယာပထ၊ မျှာမေ့လျော့၊
နေတော်မူသော၊မဟာဝီရံ၊ထုံလကြီးမား၊ မြတ်ဘုရားကို၊အန္တပါနေ
ဟိ၊ရသာပြည့်လျှမ်း၊ ပထမတန်း အကျော်၊ ဆွမ်းအပျော်တို့ဖြင့်၊
တပ္ပယံ၊ဆက်ကပ်ဖုံဖုံ၊ရောင့်ရဲစေကြလေကုန်၏။

(၇၂) ပတိဋ္ဌာပေတွာ သော တတ္ထ၊ရာဇာယတနပါဒပံ၊
ပလ္လင်္ကံတဉ္စ နဂါနံ၊အဂါ ဒတ္တာန ပူဇိတံ၊ ။

(၇၂) သော၊ ထို-ပလ္လင် ယုံဝယ်။ ရွှင်စံ ပျော်ပါး။ မြတ်ဘုရား
သည့်။ ဘဏ္ဍ၊ ထို-ပတ္တမြားပြစ်စင်၊ ရောင်ထင်ညှိုးညှိုး၊ ပလ္လင်တော်အ
နီး၌၊ ရာဇာယတနပါဒပံ၊ ရွှေထီးအလား။ နတ်သားဆောင်ငင်။ လင်း
လွန်းပင်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ထင်ထင်ရှားရှား။ စိုက်ထားစေတော်
မူ၍၊ ပလ္လင်နန်းကို၎င်း။ တဉ္စ၊ ထို-ထီး
တော်အသွင်။ လင်းလွန်းပင်ကို၎င်း။ အဘိပူဇိတုံ၊ အလွန်မြတ်နိုး၊ ပူ
ဇော်ရန်အကျိုးငှါ၊ နာဂါနံ၊ သဒ္ဓါပြန့်ပွား၊ နတ်နဂါးတို့အား။ ဒတွာန၊
ကုသိုလ်ပွားအောင်၊ ပေးသနားတော်မူ၍။ အဂါ၊ ကျွန်းသီဟိုဠ်မှ၊ ရွှေ
ကိုယ်မြတ်ဖျား၊ ကြွသွားတော်မူလေ၏။

၎င်းသက္ကရာဇ် ၁၀၇-ခု-တန်းခူးလကွယ်နေ့ နံနက်၊ ဒုတိယအ
ကြိမ်ကြွတော်မူသည်။

၉ - သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့တတိယအကြိမ်ကြွတော်မူခဏ။

(၇၃) ဗောဓိဘော အဋ္ဌမေဝသော၊ ဝေသာဓေ ပုဏ္ဏ္ဍာသိယံ၊
မဏိအက္ခိက နာမေန၊ နာဂိန္ဒန နိမန္တိတော။ ။

(၇၄) နာဂရာဇဿ တဿဝ၊ ဘဝနံ သာရ သဇ္ဇိတံ၊
ကလျာဏိယံ ပဉ္စဘိက္ခု၊ သတေဟိ သဟ အာဂမိ။ ။

(၇၃-၇၄) ဗောဓိဘော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ ခမ်းဝါပိုင်သည်မှ။ အဋ္ဌ
မေဝသော၊ သာသနာရောင်၊ ထိန်ပြောင်ဝင်းတောက်။ ရှစ်နှစ်မြောက်
၌၊ ဝေသာဓေပုဏ္ဏ္ဍာသိယံ၊ ဝိသာခါစန်းကြို့၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊
မဏိအက္ခိကနာမေန၊ ပတ္တမြားတခုထည်။ နိသောမျက်စိ-ရှိသော
ကြောင့်၊ “မဏိအက္ခိက” အမည်ရှိသော။ နာဂိန္ဒန၊ ရေနတ်မျိုးကို၊
လွှမ်းမိုးနိုင်နင်း၊ နဂါးမင်းသည်၊ နိမန္တိတော၊ ကြွရန်အကြောင်း၊ ဝပ်
ညောင်းထပ်ထပ်၊ ပင့်လျှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ “ကလျာဏိယံ၊
“ကလျာဏိဟု၊ နဒိသောင်” ဆိပ်။ မြစ်ကမ်းထိပ်၌၊ သာရသဇ္ဇိတံ၊
ခမ်းခမ်းနားနား၊ ဆန်းပြားကြီးကျယ်၊ ဘွယ်ဘွယ်ရာရာ၊ ကောင်းစွာ
စီရင်အပ်သော။ တဿဝ နာဂရာဇဿ၊ ကိ “မဏိအက္ခိက” နာမ

ထင်ရှား၊ နတ်နဂါး၏သာလျှင်၊ ဘဝနံ၊ ပျော်ပါးရွှင်ဝံ။ ဘုံဗိမာန်သို့၊
ပဉ္စဘိက္ခုသတေဟိ၊ တပည့်နောက်ပါး၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်၊ သဟ၊
တကွ၊ အာဂမိ၊ တတိယခေါက်၊ ကြွရောက်တော်မူလေ၏။

(၇၅) ကဗျာဏိ စေတိယဌာနေ၊ ကတေ ရတနမဏ္ဍပေ၊
မဟာရဟမိ ပဉ္စကော်၊ ဥပါဝိသိ နရာသဘော။ ။

(၇၅) နရာသဘော၊ လူတို့ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ ကဗျာဏိ
စေတိယဌာနေ၊ “ကဗျာဏိဟု”၊ စေတိယော်မြတ်၊ ထည်လတ်ချ
ခါ၊ ရပ်ခမ်းဝါဠိ၊ ကဘော၊ နတ်နဂါးတို့၊ ကြိုးစားကပ်ကုတ်၊ ဆောက်
လုပ်ပြုပြင်၊ စီရင်အပ်သော၊ ရတနမဏ္ဍပေ၊ စိန်ရောင်-မြရောင်၊ ပြောင်
ပြောင်ဝင်းလျှပ်၊ ရတနာမဏ္ဍပ်၌၊ မဟာရဟမိ၊ ရတနာရောင်၊ တောံ
လောင်ဝင်းလျှံ၊ မြတ်သောသူတို့နှင့်သာထိုက်တန်သော၊ ပဉ္စကော်မိ၊
နဝရပ်ပဉ္စင်၊ အထက်ခွင်၌၊ ဥပါဝိသိ၊ ဝင်ရောက်စံပျော်၊ နေတော်မူ
လေ၏။

(၇၆) ဒိဗ္ဗေဟိ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇေဟိ၊ သသံဗံ လောကနာယကံ။
သန္တပ္ပေသိ ဗဏိဇ္ဇောသော၊ ဘူဇဇိဟိ ပုရက္ခတော။ ။

(၇၆) သောဗဏိဇ္ဇော၊ ထို“မဏိအက္ခိက”၊ မည်ရ ထင်လင်း၊
နဂါးမင်းသည်၊ ဘူဇဇိဟိ၊ ရေ၌ကျက်စား၊ မြွေနဂါးတို့ဖြင့်၊ ပုရက္ခ
တော၊ ဝန်းကျင်ရံပတ်၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သသံဗံ၊ တပည့်နေံ
ပါး၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ လောကနာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၊
ကြီးမှူးဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ မွေးကြိုင်သိုက်မြိုက်၊ နတ်၌
ဖြစ်ကုန်သော၊ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇေဟိ၊ ရသာပြည့်မြိုး၊ ခဲဘွယ်၊ ဘောဇဉ်၊
အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ သန္တပ္ပေသိ၊ ကောင်းစွာအင်အား၊ ရောင့်ရဲစေ၏။

(၇၇) ဒေသယိတွာန သဒ္ဓမ္မံ၊ သဂ္ဂယောက္ခ သုခါဝဟံ။
သောသက္ကာ သုမနေေကာ၊ ဌပေသိ ပဒလဉ္စနံ။ ။

(၇၇) သောသတ္ထံ၊ ထို-လူနတ်ထို့ဆရာ။ စော မြတ်စွာသည်။ သက္ကမောက္ခသုခေါဝဟံ၊ လူနတ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်သော ချမ်းသာကို။ ကောင်းစွာပိုင်ပိုင်၊ ပို့ဆောင်နိုင်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း။ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ ဒေသယိတွာန၊ သာယာနာပျော်။ အသံတော်ဖြင့်၊ မြွက်တော်ထင်ရှား၊ ဟောကြားတော်မူ၍၊ သုမနေကုဋေ၊ “သုမန” နတ်မင်း၊ ပျော်ခင်းရိပ်မြို့၊ မွေးမျိုးရံသည်။ ပန်းရံရစ်ထပ်၊ တောင်ထွတ်မြတ်၌၊ ပဒလဉ္စနံ၊ တရားရှစ်ကွက်၊ ရွှေစက်ရတနာ၊ ခြေတော်ရာကို၊ ဌပေသိ၊ နတ်လူအများ၊ အကျိုးပွားအောင်၊ ချထားတော်မူလေ၏။ ၊ ၎င်းစက်တော်ရာသည်။ အလွန်အံ့ဩ ဘွယ်ကောင်း၏၊ နေဦးတိုက်ရသည်။

(၇၈) တတော ပဗ္ဗတပါဒမ္ပိ၊ သသံဇော၊ သောဝိနာယကော၊
ဒိဝါဝိဟာရံ ကတွာန၊ ဒိဃဝါဝိ မပါဂမိ။ ။

(၇၈) တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သသံဇော၊ တပည့်ပေါင်းငါးရာ၊ ရယန်းသံဃာနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ သော-ဝိနာယကော၊ ထို-နိဗ္ဗာန်ဆောင်ပို့၊ ဘောင်ကူးထို့မှူး၊ ဦးစီးရှေ့သွား၊ မြတ်ဘုရားသည်။ ပဗ္ဗတပါဒမ္ပိ၊ “သုမနကုဋေ”၊ တောင်၊ များဥက္ကဋ္ဌ၊ ခြေရင်းရပ်၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ မွေးနံ့သင်းသင်း၊ လေညှင်းတော်ခ၊ မြေကြည်လင်။ နေ့သန့်စင်ခြင်းကို၊ ကတွာန၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဒိဃဝါဝိ၊ “ဒိဃဝါဝိ”၊ ဘုမိအထွတ်၊ နေရာမြတ်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကြွရောက်ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။

(၇၉) ထုပဋ္ဌာနေ တဟိ ဗုဒ္ဓေါ၊ သသံဇော ဘိနိသိဒ္ဓိယ၊
သမာပတ္တိသမုတ္တံ၊ ဘံ၊ အဝိဒ္ဓိ အသမံ သုခံ။ ။

(၇၉) သသံဇော၊ ရွှေရင်တော်နှစ်၊ သားချစ်ရတနာ။ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာသိမြင်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ တဟိ ထုပဋ္ဌာနေ၊ ထို“ဒိဃဝါဝိ”၊ ဘုမိဥက္ကဋ္ဌ၊ စေတီတော်တည်ရာအရပ်၌၊ အဘိနိသိဒ္ဓိယ၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ အသမံ၊ လိင်ဘက်မပြ၊ အတမဂိသော၊ သမာပတိသ

မုတ္တု၊ တံ၊ ဗလသမာပတ်၊ စွဲမှတ်ပွားများ။ ဝင်စားခြင်းကြောင့်ကောင်း
စွာဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ဓမ္မရတနာ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာကို။ အဝိဇ္ဇာ၊ ခံစားစွဲငြိ၊ ရရှိ
တော်မူလေ၏။

(၈၀) မဟာဗောဓိတရုဠာနေ၊ သမာဓိ၊ အပ္ပယိ ဇိနော။
မဟာထူပဿ ဒေသေစ၊ ဝိဟရိတ္ထ သမာဓိနာ။ ။

(၈၀) ဇိနော၊ မာရ်ခဲ၌၊ အောင်ပွဲတော်ရ၊ မြတ်ဇိနသည်။ မဟာ
ဗောဓိတရုဠာနေ၊ “သဗ္ဗိတ္တာ” မည်။ ထေရီအခေါင်း၊ ပင့်ဆောင်ယူ
လာ၊ မဟာဗောဓိ၊ ဒက္ခိညောင်မြတ်၊ ယခုတည်သောအရပ်၌၊ သမာ
ဓိ၊ သမာပတ္တိ၊ စွဲငြိပွားများ။ သမာဓိတရားကို။ အပ္ပယိ၊ ငြိမ်သက်တန့်
နား။ ဝင်စားတော်မူလေ၏။ မဟာထူပဿ၊ “ဟေမမာလာ”၊ သညာ
တွင်ခေါ်၊ မဟာစေတီတော်၏။ ဒေသေစ၊ ရှာနှစ်ဆယ်၊ တောင်။ မြင့်
ခေါင်မတ်မတ်၊ ယခုတည်ရာ။ အရပ်၌လည်း။ သမာဓိနာ၊ ဗလသမာ
ပတ္တိ၊ သမာဓိဖြင့်၊ ဝိဟရိတ္ထ၊ ငြိမ်သက်စံပျော်၊ နေတော်မူ၏။

(၈၁) ထူပါရာမဿ ဌာနမ္ပိ၊ နာထော ဈာနသုခေန သော။
သဘိက္ခသံဃော သမ္ပုဇ္ဈေ၊ မုဟုတ္တံ ဝိတိနာမယိ။ ။

(၈၁) သဘိက္ခသံဃော၊ ကိုယ်တော် ထံပါး၊ စားလိုက်ပါ။
ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွဖြစ်သော။ နာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏။ ကိုးစား
မှီခိုရာအစစ်၊ ဖြစ်တော်မူသော။ သောသမ္ပုဇ္ဈေ၊ ထို-သစ္စာလေးစုံ။
အကုန်သိမြင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ ထူပါရာမဿ၊ ညှပ်ရိုးတော်ဓာတ်။
ကိန်းဝပ်စံပျော်၊ “ထူပါရာမ” စေတီတော်၏။ ဌာနမ္ပိ၊ ယခုတည်ရာ။
ရပ်ခမ်းဝါ၌၊ ဈာနသုခေန၊ သမာပတ္တိ၊ စွဲငြိပျော်ခါ။ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်၊
မုဟုတ္တံ၊ မကြာမြင့်စွာ၊ တမုဟုတ်မျှ၊ ဝိတိနာမယိ၊ ဝင်စားမြဲပျော်၊ လွန်
စေတော်မူ၏။

(၈၂) တမ္ဘာ ပက္ကမ္မ သမ္ပုဇ္ဈေ၊ သန္နိသိန္ဓော မုဒုဂ်ဏေ။
သမာပတ္တိသုခံ ဝေဒါသသံဃော လောကနာယကော။ ။

(၈၂) သသံဃော၊ တပည့်နောက်ပါ။ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွ
 ဖြစ်တော်မူထသော။ လောက နာယကော၊ လူသုံးဦးတို့၏။ ကြီးမှူး
 ဥဿျာဓိ။ ခေါင်ဆောင် အစစ်။ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော် မူထ သော။
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာသိမြင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဗျာ၊ ထို“ထူပါရာမ”၊ စေ
 တီတော်ဌာနမှ၊ ပတ္တမ္မ၊ တဲကြွတော်မူ၍၊ မုဒုဂ်ဏ၊ “မုဒုဂ်ဏ”၊ စေ
 တီတော်ဘည်ရာဌာန၌၊ သန္နိသိန္ဓော၊ မလှုပ်မရှက်။ ငြိမ်သက်စွာဖြင့်။
 ထိုင်နေတော်မူလျက်၊ သမာပတ္တိသုခံ၊ နိရောဓသမာပတ်။ ချမ်းသာ
 မြတ်ကို၊ အဝေဒ၊ ဝင်စံပျော်ပါး။ ခံစားတော်မူလေ၏။

(၈၃) သေလထူပဿ ဒေသမ္ဘိ၊ ဌတွာ ကာလဝိဒ္ဓ မုနိ။
 ဒေဝေ သမနုဿာသိတွာ၊ တတော ဇေတဝနံ အဂါ။ ။

(၈၃) ကာလဝိဒ္ဓ၊ နာဂတ်-တိတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို။ ဝေဘန်ပိုင်းဖြတ်။
 သိတော်မူတတ်သော။ မုနိ၊ မုနိတွတ်ထား။ မြတ်ဘုရားသည်။ သေလ
 ထူပဿ၊ ဥဏှလုံခတ်။ ကိန်းဝပ်စံပျော်။ “သေလ” စေတီတော်၏။
 ဒေသမ္ဘိ၊ ခိုင်ခိုင်မတ်မတ်။ တည်တော်မူရာအရပ်၌။ ဌတွာ၊ နိရောဓ
 သမာပတ္တိ၊ စွဲငြိ စံပျော်။ တည် နေတော် မူ၍။ ဒေဝေ၊ ရှိသေဝပ်
 ညောင်း။ နတ်အပေါင်းတို့ကို။ သမနုဿာသိတွာ၊ ယဉ်ကျေးစေမှု။
 ဓမ္မပဒေ၊ မိန့်ချွေထွတ်ဟ။ ဆုံးမတော်မူ၍။ တတော၊ ထိုရေညှိပတ်
 ဝန်း။ သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ။ ဇေတဝနံ၊ သာဝတ္ထိနန်းမြေ၊ ဇေတဝန်ခေါ်။ ရွှေ
 ကျောင်းတော်သို့။ အဂါ၊ ကောင်းကင်လမ်းဖြင့်။ ကြွမြန်းထွဋ်လည်။
 စက်ချီတော်မူလေ၏။ ။ ၁၁၀ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့-တတိယ အ
 ကြိမ်ကြွတော်မူသည်။

(၈၄) သဇ္ဈောဒိတော ကရုဏာယ၊ ဂါမာ-ဂါမံ ပုရာပုရံ။
 ဓမ္မဝဿံ ဝဿာပေသိ၊ ဇနပ္ပဒါ ဇနပ္ပဒံ။ ။

(၈၄) ကရုဏာယ၊ သုံးတိုက် ဘုံသား။ သတ္တဝါ များ၌။ သနား
 ကြင်နာ။ မဟာကရုဏာသည်။ သဇ္ဈောဒိတော၊ ခါခါထပ်ထပ်။ တိုက်
 တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဂါမာ၊ တရွာမှ။ ဂါမံ၊ တရွာသို့။ ပုရာ၊ တမြို့မှ။ ပု

ရုံ၊တမြို့သို့၊ ဇနပုဒါ၊ဇနပုဒ်တသုဗ္ဗ၊ ဇနပုဒံ၊ဇနပုဒ်တသုသို့၊ (ဂတိံ)၊
ဒေသစာရီ၊ကြွချီတော်မူ၍၊ဓမ္မဝဿံ၊လူ၊နတ်၊နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်ချင်း
သာ၊ပေးဘတ်စွာသည့်၊ရသာပြည့်မြိုး၊တရားရိပ်းကို၊ ဝဿာပေ
သိ၊မြင့်သဲဗျန်းစွာ၊ရွာသွန်းတော်မူစေ၏။

၁၀ - မာရ်နတ်တောင်းပန်၍၊အာယုသင်္ခါရ
လွှတ်တော်မူခဏ်း။

(၈၅) ဧဝံဓမ္မံ ကထေန္တဿ၊ လောကနာထဿ ဇိဝိတံ၊
ပဉ္စတာလီသဝဿာနိ၊ယဒါ အာသိ အသိဘိကော၊
တဒါ မာရော ဥပါဂမ္မ၊အာယာစိ မာယုသင်္ခါရံ။ ။

(၈၅) ဧဝံ၊ဤသို့-ဇနပုဒ်-မြို့ရွာ၊ထွဉ်လည်ခါဖြင့်။ ပဉ္စတာလီသ
ဝဿာနိ၊လေးဆွဲငါးဝါ၊ရှည်ကြာသမျှ၊ကာလပတ်လုံး၊ဓမ္မ၊လူ၊နတ်၊
နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်ရောက်ကြောင်း၊ တရားကောင်း၊ တရားမှန်ကို၊ က
ထေန္တဿ၊ သာယာကျူးရင့်၊တွစ်ဖွင့်ချီငေါ်၊ ဟောတော်မူသော၊
လောကနာထဿ၊ လူများဥက္ကဋ္ဌ၊လောကနတ်၏၊ ဇိဝိတံ၊ဥပါဒ်-ဋ္ဌိ-
ဘင်၊အစဉ်ရင့်ရော်၊အသက်တော်သည်၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ အ
သိဘိကော၊ရှစ်ဆယ်ဝေါဟာ၊နှစ်ကောဇာသည်၊အာသိ၊ဖြစ်လတ်
ပြီ၊တဒါ၊ထိုသို့-အသက်ရှစ်ဆယ်၊ ပြည့်ကြွယ်တော်မူသော-အခါ
၌၊မာရော၊ ဝသဝတ္တိ၊နတ်ပြည်ပိုင်နင်း၊မာရ်နတ်မင်းသည်၊ဥပါဂမ္မ၊
အနီးထံပါး၊ စစားချဉ်းကပ်၍၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ဝင်ရန်
ကိစ္စ၊အာယုသင်္ခါရကို၊ယာစိ၊မထောက်မညှာ၊တောင်းပန်လာ၏။

(၈၆) ပရိနိဗ္ဗာဟိ တွံ ဝီရ၊ပရိနိဗ္ဗာတု သုဂ္ဂတော၊
နိဗ္ဗာနသမယော ဒါနိ၊ဧဝံ ယာစိ မဟန္တတော။ ။

(၈၆) ဝီရ၊ လုံ့လကြီးမား၊ မြတ်တုရား၊ ဟွံ၊နှိုင်းဘက်မပြု၊ သ
ယန္တူ၊ဟု၊တဆူထင်ရှား၊အရှင်တုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာဟိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်၊
ဝင်စံဘော်မူပါလော့၊သုဂ္ဂတော၊ စကားကောင်းကို၊ မစောင်းမတ်

မတ်၊ဆိုတော်မူတတ်သော-မြတ်စွာဘုရား၊ပရိနိဗ္ဗာတု၊သီဝံအောင်
ခန်း၊နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ ကြွထွမ်းသိုဝင်တော်မူပါလော့။ ဒါနိ၊ သက်တော်
ရင့်မာ၊ယခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗာနသမယော၊ပရိနိဗ္ဗာန်၊ပြုရန်ကာလ၊ အချိန်
ကျပါပြီ။ဧဝံ၊ဤသို့။ မဟန္တကော၊အဓိကံဗိုလ်ချုပ်၊ မာရ်နတ်ယုတ်
သည်၊ယာဝိသုံးကြိမ်သုံးခါ၊တောင်းပန်လာ၏။ ။

(၈၇) အပ္ပေါဿုက္ကောဝ တွံ မာရ၊နိဗ္ဗာယိဿာမိ ဟဗ္ဗိရုံ။
တိဏ္ဍိံ မာသာန ဝိတောဝ၊အတ္တယေန အသင်္ခတံ။ ။

(၈၇) မာရ၊ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန်၊ ဝင်ရန်အကြောင်း၊ တောင်းပန်ပေ
လတ်၊အိုမာရ်နတ်၊ တွံ၊သင်မာရ်နတ်သည်၊အပ္ပေါဿုက္ကောဝ၊ ငါ
ဘုရားတွက်၊စိတ်လက်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ကြောင့်ကြဲမဲ့သာလျှင်၊ဟော
ဟိ၊ချောင်းသာယာ၊ ဖြစ်လိုက်ပါလော့။ အဟံ၊သုံးတိုက်တုံသူ၊ နတ်
နှင့်လူကို၊ကယ်ယူဆောင်ပို့၊ကူးတို့အလား၊ငါ့ဘုရားသည်။ အမိရုံ၊
မကြာမြင့်မီ။ နိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန်၊ ဝင်ဝံပေတော့အံ့။ ဣ
တောဝ၊နှစ်-လ-မရွှေ၊ ဤယနေ့မှသာလျှင်၊ တိဏ္ဍိံမာသာနံ၊ သုံးလ
တို့ကို၊အတ္တယေန၊ ကျော်လွန်သောအခါ၌။ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတ၊
နန်းမခေမံ၊မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့။ဂမိဿံ၊ကြွသွားမနေ၊ဝင်တော့ပေအံ့။

(၈၈) ဝတွာ ဝစန မေတဉ္စ၊ဩဿန္တိ အာယုသင်္ခါရုံ။
ဘုမိစာလော တဒါဟောသိ၊ဘိံသနုက္ကောဝ ယန္တကံ။ ။

(၈၈) ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့-မကြာမတင်၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်မည်-ဟူသော၊
စကားကို၊ဝတွာ၊ပဋိညာဉ်ထား၊မြွက်ကြားတော်မူ၍၊အာယုသင်္ခါ
ရုံ၊အာယုသင်္ခါရကို၊ဩဿန္တိ၊ စွန့်လွှတ်တော်မူလေ၏။ တဒါ၊ထို-
အာယုသင်္ခါရ၊လွှတ်တော်မူသောကာလ၌။ ယန္တကံဝ၊ချာချာပတ်
ပတ်၊ စက်ရဟတ် ကဲ့သို့။ ဘိံသ- နကော၊ ကြောက်မက် ဘွယ်
ကောင်းသော၊ဘုမိစာလော၊ အလွန်ထန်ပြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်းသည်။
အဟောသိ၊ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

(၈၉) အာနန္ဒော ဥပသင်္ကမ္မ၊ မုနိသေဋ္ဌဿ သန္တိကံ။
ဘူမိစာလဿ ကောဟေတု၊ ဣတိ ဝုတ္တိ သဝိဗ္ဗယံ။ ။

(၈၉) အာနန္ဒော၊ ညီတုသညးချာ၊ အာနန္ဒာသည်၊ မုနိ-သေဋ္ဌဿ၊
မုနိဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်၏၊ သန္တိကံ၊ မျက်မှောက်မြင်မျှော်၊ အထံတော်
သို့။ ဥပသင်္ကမ္မ၊ အနီးဝပ်တွား၊ စစားချဉ်းကပ်၍၊ “ဘန္တေ၊ နောင်
တော်ဘုရား၊ ဘူမိစာလဿ၊ ကြောက်လန့်မနန်း၊ ကြမ်းထန်းထန်
ပြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကား။ ကော၊ အဘယ်ပါ
နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဝိဗ္ဗယံ၊ ထိပ်လန့်မရ၊ အံ့အဲခြင်းနှင့်တကွ၊ ဝုတ္တိ၊
ရှိခိုးပန်တွာ၊ လျှောက်မေးလာ၏။

(၉၀) သုဏ္ဏောဟိ ဒါနိ အာနန္ဒ၊ မာရေန ယာမိတော မယာ။
ဩဿဒဋ္ဌာ အာယုသင်္ခါ၊ ဧရာ၊ ပထဝီ တေန ကမ္မဟိ။ ။

(၉၀) အာနန္ဒ၊ ငါဘုရား၌၊ စ-စားလိမ္မာ၊ အာနန္ဒာ၊ တွံ၊ သင်သည်။
သုဏ္ဏောဟိ၊ မှတ်သားသေချာ၊ ထောင်နားနာ-လော့၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ မာရေန၊ ဝသဝတ္တိ၊ နတ်ပြည်ပိုင်နင်း၊ မာရ်နတ်မင်းသည်။ ယာမိ
တော၊ အနီးချဉ်းကပ်၊ ကောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ သင်တို့
ကိုးစား၊ ငါဘုရားသည်။ အာယုသင်္ခါ၊ ဧရာ၊ အာယု သင်္ခါရကို။
ဩဿဒဋ္ဌာ၊ စွန့်လွှတ်အပ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုသို့အာယုသင်္ခါရ-လွှတ်
တော်မူခြင်းမူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပထဝီ၊ မဟာပထဝီ၊ မြေ
ကြီးသည်။ ကမ္မဟိ၊ တုန်လှုပ်ပေ၏။

(၉၁) ဧတံဝစနံ သုတွာန၊ ကပ္ပံ တိဋ္ဌတု နာယက။
သဗ္ဗဇောက ဟိဘတ္ထာယ၊ ကပ္ပံ တိဋ္ဌတု ဘဂ္ဂဝါ။ ။

(၉၁) ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့မြှောက်တော်၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာန၊
ကြားထိ လက်သည် ရှိသော်၊ နာယက၊ လုံသုံးဦးတို့၊ ကြီးမှူးရှေ့
ဆောင်၊ နောင်တော်ဘုရား။ ကပ္ပံ၊ ရွှေတောင်ကြီးအလား၊ မားမား
မတ်မတ်၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ အမတနန်း၊ မကြွေလှမ်းဘဲ၊

ခန့်ကျန်းရှည်ကြာ။ တည်တော်မူပါလော့။ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာ
ယ၊ အလုံးစုံသော၊ သတ္တလောက၏။ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ။ ဘဂဝါ၊
ဘုန်းတော်ကြီးမား၊ နောင်ဘုရားသည်။ ကပ္ပံ၊ နေမင်းအလား၊ မားမား
မတ်မတ်၊ အာယု၊ ကပ်ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ လေးမြင့်ရှည်ကြာ၊ တည်
တော်မူပါလော့။

(၉၂) အဇိဏ္ဏော သုဝယောစေတ၊ အာဂမေဟိ တထာဂတ။
အဿပုဏ္ဏေန နေတ္တေန၊ ဧဝံ ယာမိ ပုနပ္ပန္နံ။ ။

(၉၂) တထာဂတ၊ ဧေးဘုရားကဲ့သို့၊ မမှားမစောင်း၊ လာခြင်း
ကောင်းတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၊ တွံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အ
ဇိဏ္ဏော၊ အလွန်ယွင်းယို၊ မအိုငှာသေးပါ။ သုဝယောစေတ၊ နူးညံ့ပြော
ပျောင်း၊ အရွယ်ကောင်းပါသေးသည်သာလျှင်တည်း။ အာဂမေဟိ၊
သိဝံနန်းမ၊ မထွမ်းကြွတ်၊ ချမ်းမြကြည်သာ၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါလော့။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ မထေရ်မြတ်သည်။ အဿ-
ပုဏ္ဏေန၊ မျက်ရည်ဖြင့်ပြည့်၍နေသော။ နေတ္တေန၊ မျက်စိဖြင့်။ ပုနပ္ပန္နံ၊
အဘန်တလဲလဲ။ ယာမိ၊ ငိုကြွေးခါခါ၊ တောင်းပန်လာ၏။

(၉၃) အလပ္ပိ ဒါနိ အာနန္ဒ၊ မာ ယာမိ ဗံ တထာဂတံ။
အကာဇော ဒါနိ အာနန္ဒ၊ အဒ္ဓေဣဝစနာ ဇိနာ။ ။

(၉၃) အာနန္ဒ၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန်၊ မဝင်စံကြောင်း၊ ခွင့်တောင်းလျှော်
လာ၊ အာနန္ဒာ၊ ဒါနိ၊ ခွင့်ပေးပြီးရာ၊ ယခုအခါ၌။ အလပ္ပိ-(အလံဝေ)၊
လျှောက်ရန်အခွင့်၊ မသင့်တော့သည်သာလျှင်တည်း။ တထာဂတံ၊
ဧေးဘုရားသို့၊ မမှားမစောင်း၊ လာခြင်း ကောင်းတော် မူသော၊ ဗံ၊
သင်၏နောင်ဖျား၊ ငါဘုရားကို၊ မာယာမိ၊ အနီးကပ်၍၊ ထပ်ခါထပ်
ခါ၊ မလျှောက်လာနှင့်တော့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဒါနိ၊ အရိပ်စကား၊ မိန့်
ကြားပြီးနောက်၊ မလျှောက်မလာ၊ ယခုအခါ၌။ အကာဇော၊ ယူကြီး
မရ၊ ပူလုံးကြွ၍၊ တ-ခါ၊ တ-ခါ၊ လျှောက်ရမည့်အခါမဟုတ်။ ဇိနာ၊
ငါးမာရ်အောင်မြင်၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဒ္ဓေဣဝစနာ၊ ရှေ့နောက်

စကား၊ ပျက်ပြားမတည်၊ နှစ်လိ-နှစ်စွန်း၊ နှစ်ခွန်းသောစကား၊ ရှိတော်
မမူကုန်၊

(၉၄) ပဋိကစ္ဆေဝ အာနန္ဒ၊ အက္ခာတော န နူတေ မယာ၊
နာနာဘာဝ-ဝိနာဘာဝေါ၊ မနာပေဟိ ဝိယေဟိစ။ ။

(၉၄) အာနန္ဒ၊ သောကမီးဓာတ်၊ အပူဟပ်၍၊ ချဉ်းကပ်လျှောက်
လာ၊ အာနန္ဒ၊ တော၊ သင်ချစ်သားအား၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပဋိ
ကစ္ဆေဝ၊ တရားပြုသ၊ ဧေးမဆွကပင်လျှင်၊ မနာပေဟိစ၊ ကြံည့်လင်
မမုန်း၊ ရယ် ရှင်ပြီး၍၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော သူတို့နှင့်၎င်း၊
ဝိယေဟိစ၊ အသက်ပမာ၊ မေတ္တာသက်ဝင်၊ ချစ်ခင်သောသူတို့နှင့်
၎င်း၊ နာနာဘာဝ-ဝိနာဘာဝေါ၊ ရှင်ကွဲ-သေကွဲ၊ အနဲနဲဖြင့်၊ မမြဲငင်း
စင်း၊ ကွဲရခြင်းကို၊ အက္ခာတော-နန္ဒ၊ ဗျာပါပူဇွေ၊ မြူမတွေ့ခင်၊ ကြို
တင်ထပ်ထပ်၊ ဟောကြားအင်သည်မဟုတ်တုံလော။ ။

(၉၅) တမ္ဘာ ဓမ္မံ ပကာသေတွာ၊ ဗုဒ္ဓေါ စရံ မဟာဝနံ၊
ဗဟုနံ တတ္ထ ဘိက္ခုနံ၊ ပေသလာနမဝေါပိဒံ။ ။

(၉၅) ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာသိမြင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ဓမ္မံ၊ မခိုင်မမြဲ၊ ဘောဝံ
လွဲတောက်ပြား၊ ကွဲရခြင်းသဘောတရားကို၊ ပကာသေတွာ၊ အာ
နန္ညီထွေး၊ အပူဖူးအောင်၊ ဖြေးဖြေးဆုံးမ၊ ပြတော်မူ၍၊ တမ္ဘာ၊ ထို
“စာပါလယ”၊ စေတီတော်ဌာနမှ၊ မဟာဝနံ၊ ညှို့ညှို့မှိုင်းမှိုင်း၊ ရှုတိုင်း
သာယာ၊ တမာကျေးဌာန်၊ ထွေးရှက်ကျူးရင့်၊ ဖူးပွင့်ရံရံ၊ မဟာဝနံ
တော၊ ရံမြိုင်ကြောသို့၊ စရံ-(စရန္တော)၊ ကြွသွားတော် မူချက်၊
တတ္ထ၊ ထိုမဟာဝနံမည်သီး၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ ပေသလာနံ၊ သားတော်
အစစ်၊ သီလကိုချစ်ကြကုန်သော၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊
ရဟန်းအပေါင်းတို့အား၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောစကားကို၊ အဝေါ
စ၊ ကျူးရင့်မြွက်တော်၊ မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

(၉၆) ပရိပက္ခော ဝယော မယံ၊ ပရိတ္တံ မမ ဇိဝိတံ။

ပဟာယ ဝေါ ဂမိဿာမိ၊ ကတံ မေ သရဏမတ္တနေ။ ။

(၉၆) ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယှံ၊ သင်တို့ကိုယ်စား၊ ငါထုရား၏။
ဝယော၊ အရွယ်တော်သည်။ ပရိပက္ခော၊ ဇရာထောင်း၍၊ ပျောင်း
ပျောင်းညှိုးခွေ၊ ရင့်ရော်ခဲ့လေပြီတကား။ မမ၊ သင်တို့ဘဘွား၊ ငါ
ထုရား၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်တော်သည်။ ပရိတ္တံ၊ နေ့ရှိန်လန့်ကြောက်၊
နှင်းပေါက်တပဲ၊ ချုပ်ပျောက်စဲ၍၊ နည်းခဲ့လေပြီတကား။ ဝေါ၊ အနီး
စဝား၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ပဟာယ၊ ရှောင်ကွင်းပယ်ရှား၊ ထား
တော်မူခဲ့၍။ ဂမိဿာမိ၊ သိဝံအောင်ခန်း၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ ဝံမြန်းဆိုဝင်ရ
ပေတော့အံ့၊ မေ-(မယာ)၊ ငါထုရားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရဏံ၊
အပြစ်ကင်းကွာ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ ကထံ၊ ခါခါထပ်ထပ်၊ ပြုအပ်
ပေပြီ။

(၉၇) အပ္ပမတ္တာ သတိမန္တော၊ သုသီလာ ဟောထ ဘိက္ခုဝေါ။
သုသမာဟိတ သင်္ကပ္ပါ၊ သမိတ္တ မနုရက္ခထ။ ။

(၉၇) ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမေ၊ သင်ချစ်သား-ရဟန်းများတို့
သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်အရာ၊ သဒ္ဓါ ရွှင်ပြိုး၊ လုံးလုံးလလ၊ မမေ့
လျော့ကြကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ရစ်ကြကုန်လော။ သတိမန္တော၊
သံသရာထောင်တွင်း၊ ပယ်ရှောင်ကွင်းတို့၊ မပျင်းမရိ၊ သတိရှိကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုသီလာ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း၊ ကောင်းသောအ
ကျင့် သီလရှိကြကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ရစ်ကြလေကုန်လော။ သု
သမာဟိတ သင်္ကပ္ပါ၊ မိစ္ဆာမသိ၊ တည်ကြည်ဖြောင့်မှန်၊ ကောင်း
မြတ်သောအကြံရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမိတ္တံ၊ အာရုံငါးပါး၊ ပြေး
သွားယိုဖိတ်၊ မိမိစိတ်ကို။ အနုရက္ခထ၊ အစဉ်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ စောင့်
ရှောက်ရစ်ကြလေကုန်လော။

၁၁-ဝေသာလီပြည်မှ ကုဿိန္ဒာရုံပြည်သို့
ကြွတော်မူခဏ်း။

(၉၈) ဝေသာလီ' ပန ဝိဇ္ဇာယ၊ ပါဝိသိ သကျပုဂ္ဂံဝေါ။
ကမ္ဘာ နိက္ခမ္ဘ နာဂေါဝ၊ ဩလောကေန္တော အဝေါစိဒံ။ ။

(၉၈) သကျပုဂံဝေါ၊ သုရားမြတ်စွာ၊ စောသတ္ထာသည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဍ
သမယံ၊ ဥဒညံစွန်းမှ၊ နေဝန်းပေါ်ထွက်၊ နံနက်အခါ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းခံတော်မူရန်အကျိုးငှါ၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီမြို့တွင်းသို့၊ ပါ
ဝိသိ၊ ခြောက်ရောင်ထိန်ညှိ၊ ဣတောင်ကြီးသွင်၊ ကြွဝင်တော်မူ
လေ၏၊ တမှာ၊ ထိုဆွမ်းခံကြွချီ၊ ဝေသာလီပြည်မှ၊ နိက္ခမ၊ ထွက်ကြွ
တော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုဝေသာလီပြည်ကြီးကို၊ နာဂေါ၊ ဆန္ဒနမည်သီး၊
ဆင်ပြောင် ကြီးကဲ့သို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ကိုယ်တော် ယိမ်းနွဲ့၊
တိမ်းဇဲစောင်းလှည့်၊ ကြည့်တော်မူလျက်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သော
စကားကို၊ အဝေါ၊ သာယာသံချို၊ မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

(၉၉) ဝေသာလီမိဒ မာနန္တံ၊ ပစ္ဆိမံ ဒဿနံ မမ။
ပုန ဒဠု၊ နလစ္ဆာမိ၊ ဝတ္တာ ပက္ကမိ- ဂေါတမော။ ။

(၉၉) အာနန္ဒ၊ ညီရင်းသည်းချာ၊ အာနန္ဒ၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီ
ပြည်ကြီးကို၊ ဣဒံဒဿနံ၊ ဤခါယချ၊ ကြည့်ရှုရခြင်းသည်။ မမ၊ ငါ
ဘုရား၏၊ ပစ္ဆိမံဒဿနံ၊ နောက်ဆုံးကြည့်ရှုရခြင်းပေတည်း။ ပုန
နောင်ခါကြွရောက်၊ တခေါက်တဘန်၊ ဒဠု၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ နလစ္ဆာ
မိ၊ အပြည့်နန်းမ၊ ဝင်စံကြွ၍၊ ခွင့်မရပေတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊
အနှုတ်ဇေးဇေးလေးလေးမြွက်ဆိုတော်မူ၍၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမနွယ်
ဘွား၊ မြတ်ဘုရားသည်။ ပက္ကမိ၊ တဲကြွတော်မူလေ၏။

(၁၀၀) အနုတ္တမေန ဂစ္ဆန္တော၊ သမ္ပတ္တော ဘဂဝါ ပါဝံ။
ဒိန္နံ ဝုဇ္ဇေန သက္ကစ္စံ၊ ပရိဘုဉ္ဇံ ဝရာဟာရံ။ ။

(၁၀၀) အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ဒေသစာတွင်း၊ ကြွ
မြန်းတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်သခင်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်
မြတ်သည်။ ပါဝံ၊ “ပါဝါ” ပြည်သို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ချမ်းချမ်းသာသာ၊
ရောဂါမကပ်၊ ရောက်တော် မူလတ်သော်၊ ဝုဇ္ဇေန၊ ဝုဇ္ဇာတွင်မည်၊ ပန်း
ထိပ်သည်-သည်။ သက္ကစ္စံ၊ သဒ္ဓါဇောပြတ်၊ သောမနသ်ဖြင့်၊ လေး
မြတ်ကြည်ညို၊ ရှိသေစွာ၊ ဒိန္နံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရည်မှန်း၊ ဣဒါနိ၊ အပ်သော၊ ဝ

ရာဟာရုံ၊ အသားရောငြိမ်း၊ ဝက်ပျိုဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဒ္ဓ၊ ဘုဉ်းပေးသုံး
ဆောင်တော်မူလေ၏။

(၁၀၁) နာယကော တဿ ဘုတွာန၊ ရန္တဿ ဝရဘောဇနံ၊
ဝိရေစနဉ္စ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပဗာဠံ မရဏန္တိကံ။ ။

(၁၀၁) နာယကော၊ လူသုံးဦးတို့၊ ကြီးမှူးရှေ့သွား၊ မြတ်ဘုရား
သည်။ တဿရန္တဿ။ ထို-“ရန္တ”တွင်မည်၊ ပန်းထိပ်သည်၏။ ဝရ
ဘောဇနံ၊ အသားရောစပ်၊ သောဇဉ်မြတ်ကို၊ ဘုတွာန၊ ဘုဉ်းပေးသုံး
ဆောင်တော်မူမိသောကြောင့်၊ ပဗာဠံ၊ အလွန်အမင်း၊ ပြင်းထန်ထွ
စွာသော၊ မရဏန္တိကံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ဝင်စံရဟူပါးနီဖြစ်သော၊ ဝိရေစနံ၊
သွေးခတ်ရောနှော၊ ဝမ်းသက်လျှောခြင်း ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ စွဲ
ရောက်ငြိကပ်၊ ဖြစ်လတ်-လေ၏။

(၁၀၂) ပါဝါ ပက္ကမ္မ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဂစ္ဆန္တော ကုသိနာရကံ၊
မဂ္ဂါ ဩက္ကမ္မ ကိလန္တော၊ ရုက္ခမူလ မုပါဂမိ။ ။

(၁၀၂) သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဝမ်းသွေးတော်ခတ်၊ မရပ်လျှောပါး၊ မြတ်
ဘုရားသည်၊ ပါဝါ၊ “ပါဝါ”မြို့မှ၊ ပက္ကမ္မ၊ ဘဲခွါတော်မူ၍။ ကုသိနာရ
ကံ၊ “ကုသိနာရုံ”ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ဖေးဖေးမမ၊ ကြွတော်မူလတ်
သည်ရှိသော်၊ ကိလန္တော၊ ညှိုးငွေ့ရိနှိမ်း၊ ပင်ပန်းတော်မူထသည်ဖြစ်
၍၊ မဂ္ဂါ၊ အဖြောင့်ခရီး၊ လမ်းမကြီးမှ၊ ဩက္ကမ္မ၊ အသာဖြည်းညှင်း၊
သက်ဆင်းတော်မူ၍၊ ရုက္ခမူလံ၊ ဖေးမြသန့်ရှင်း၊ သစ်ပင်ရင်းသို့၊ ဥပါ
ဂမိ၊ အပန်းတော်ပြေ၊ ကပ်ရောက်လေ၏။

(၁၀၃) သံဃာဒိုမိဗ် အာနန္ဒ၊ ပညပေဟိ စတုဂ္ဂုဏံ၊
မေဃဝဏ္ဏံ တုရံဝေ၊ ကိလန္တေတ္ထ ဝဿမဟံ။ ။

(၁၀၃) အာနန္ဒ၊ ငါဘုရားကို၊ ကြည်ညို လေးမြတ်၊ ဆည်းကပ်
လိမ္မာ၊ အာနန္ဒ၊ ဣဗ်၊ အကြောင်းပြခါ၊ တိုက်တွန်းပါ၏၊ မေဃဝဏ္ဏံ၊
မိဗ်းကိပ်အရောင်၊ ညှိမှောင်သော အဆင်းရှိသော၊ သံဃာဒို၊ အ

ပေါ်တင်လွှမ်း၊ နူးကုန်သင်္ကန်းကို၊ စတုဂ္ဂုဏ်၊ ထူထဲစေမှု၊ လေးထပ်
ပြု၍၊ တုရံဝေ၊ လျှန်မြန်စွာလျှင်၊ ပညပေဟိ၊ စင်းစင်းညီညာ၊ ခင်းစမ်း
ပါလော့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ကိလန္တော၊ ညှိုးခွဲရိနှမ်း၊ ပင်ပန်း
တော်မူလှသည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤသစ်ပင်ရင်း၊ သင့်အခင်း၌၊ ဝဿမိ၊
အပန်းဖြေကာ၊ နားနေပါအံ့။

(၁၀၄) ဝိပါသိတောသိ အာနန္ဒ၊ ဂစ္ဆာ ဟရ သိတောဒကံ။
မမေဝ ဟဒယံ ဥဏ္ဍိ၊ တသ္မာ သိတ မိစ္ဆာမဟံ။ ။

(၁၀၄) အာနန္ဒ၊ ညီလှသည်ချော၊ အာနန္ဒ၊ အဟံ၊ သင်၏နောင်များ၊
ငါတုရားသည့်၊ ဝိပါသိတော၊ နှလုံးတော်မြတ်၊ အပ္ပဟပ်၍၊ ရေငတ်
တော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပချေ၏၊ ဂစ္ဆ၊ ငါတုရား၌၊ သနားကြင်နာ၊
သွားစမ်းပါလော့၊ သိတောဒကံ၊ အပြစ်ကင်းဝေး၊ သောက်ရေဖူးကို၊
အာဟရ၊ မနွေးလျှင်စွာ၊ ဆောင်ခဲ့ပါလော့၊ မမေဝ၊ ငါတုရား၏သာ
လျှင်၊ ဟဒယံ၊ ရွှေဆိုင်အလား၊ နှလုံးသားသည်၊ ဥဏ္ဍိ၊ ကျိုက်ကျိုက်
ဆုမျှ၊ ပူလောင်ထွ၏၊ တသ္မာ၊ သို့ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သိ
တံ၊ အပြစ်ကင်းဝေး၊ သောက်ရေဖူးကို၊ ဣစ္ဆာမိ၊ တောင့်တ ခါခါ၊
သောက်လိုပါ၏။

(၁၀၅) ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ဗုဒ္ဓါရဟံ သုအာသနံ။
ကတွာ ဓာရိယ ပါနိယံ၊ သိဗံနာထဿသောအဒါ။ ။

(၁၀၅) သော၊ ထိုညီရင်းသည်ချော၊ အာနန္ဒသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ နွမ်း
နယ်ရှိရှား၊ နောင်တော်တုရား၏၊ ဝစနံ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၊ စကား
တော်ကို၊ သုတွာ၊ မကြားရက်အား၊ ကြားတော်မူရ၍၊ ဗုဒ္ဓါရဟံ၊ သုံး
ဘုံထင်ရှား၊ တုရားထို့နှင့်သာထိုက်တန်သော့၊ သုအာသနံ၊ ချောဖြေ
သန့်ရှင်း၊ ကောင်းမြတ်သောအခင်းကို၊ ကတွာ၊ ခင်းကျင်းပြုပြင်၊ စိ
ရင်ပြီး၍၊ ပါနိယံ၊ အပြစ်ကင်းဝေး၊ သောက်ရေဖူးကို၊ သိဗံ၊ လျှင်မြန်
စွာ၊ ဓာရိယ၊ သပိတ်တော်တွင်း၊ ထည့်သွင်းဆောင်ယူ၍၊ နာထဿ၊

နွမ်းနယ်ရိက္ခာ၊ နောင်တုရားအား။ အဒါ၊ ရှိသေလေးမြတ်၊ ဆက်ကပ်
လေ၏။

(၁၀၆) တမှာပက္ကမ္မ လောကဂ္ဂေါ၊ သမ္ပတ္တော ကကုဓံ နမိ။
ဝိဝိတွာ တတ္ထ နှတွာစ၊ အဗ္ဗံဝန မုပါဂမိ။ ။

(၁၀၆) လောကဂ္ဂေါ၊ လူတို့ဥက္ကဋ္ဌ။ တုရားမြတ်သည်။ တမှာ၊ ထို-
ပန်းဖြေတိုင်း၊ သစ်ပင်ရင်းမှ။ ပက္ကမ္မ၊ ရွှေစိတ်တော်တင်း။ ပြေးညှင်း
သာယာ။ ထွက်ခွါတော် မူ၍။ ကကုဓံ နမိ။ “ကကုဓာ” ဖြစ်သို့။
သမ္ပတ္တော၊ ကောင်းစွာ ဆိုက်ကပ်။ ရောက်တော် မူလတ်သည်ရှိ
သော်၊ တတ္ထ၊ ထို“ကကုဓာ” ဖြစ်၌၊ ဝိဝိတွာစ၊ အပူကင်းပျောက်။ အ
ဝေးရောက်အောင်၊ ရေသောက်တော်မူ၍၎င်း၊ နှတွာစ၊ သန့်ရှင်းပြည့်
ဖြိုး၊ အားအင်တိုးအောင်၊ ရေချိုးတော်မူ၍၎င်း။ အဗ္ဗံဝန၊ ဖြေကြည်
လင်း၊ သရက်ဥယျာဉ်သို့ ဥပါဂမိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။

(၁၀၇) တတ္ထ ခေခံ ဝိနောဒေန္တော၊ တမှာ ဝုဠာယ နာယကော။
မလ္လာနံ သာလဉ္စုံ ရမ္မံ၊ သဟ သိဿဟိ ပက္ကမိ။ ။

(၁၀၇) တတ္ထ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်တွင်း၌။ ခေခံ၊ ညှိုးခွေရိနွမ်း၊ ပင်
ပန်းခြင်းကို။ ဝိနောဒေန္တော၊ နားနေပယ်ပျောက်တော်မူလျက်။ နာယ
ကော၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ သိဿဟိ၊ တပည့်ပေါင်းများစွာ၊ ရံ
သဃာတို့နှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ တမှာ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်မှ။ ဝုဠာ
ယ၊ ထတော်မူ၍။ မလ္လာနံ၊ ကုသိန္ဒာရုံ၊ ရွှေဘုံပိုင်နင်း။ “မလ္လာ” မင်းတို့
၏။ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်။ ပျော်ဘွယ်ကောင်းသော။ သာလဉ္စုံ၊ တင့်
တယ်သာမော။ အင်ကြင်းတောသို့၊ ပက္ကမိ၊ ကြွချီတော်မူလေ၏။

(၁၀၈) နာတိဒုရောပိ သောမဂ္ဂေါ၊ ဝိဏဗ္ဗလော ဝိနာယကော။
အနေကက္ခတ္တ၊ ဌတွာန၊ မဟာဿာဟေန ဂစ္ဆတိ။ ။

(၁၀၈) သောမဂ္ဂေါ၊ ထို-ကုသိန္ဒာရုံ၊ ရွှေဘုံ ကြဌန်း၊ ခရီးလမ်း
သည်။ နာတိဒုရောပိ၊ အဓွန့်ယူဇနာ၊ သင်္ချာ တွက်ရေး၊ မက္ခာဝေး

သော်လည်း။ဝိနာယကော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ခီဏဗ္ဗလော၊မရွှင်
မလန်း။ပင်ပန်းညှိုးကြိုး၊အားတော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အနေကကွတ္တ၊
အကြိမ်များစွာ၊ဌတွာန၊အပန်းတော်ဖြေ၊နားနေရပ်တည်တော်မူ၍၊
မဟု သာဟောန၊များစွာအားခဲတော်မူခြင်းဖြင့်၊ဂစ္ဆတိ၊နားခါ-နားခါ၊
ကြွတော်မူရရှာလေ၏။

(၁၀၉) သာလုယျာနံ ပဝိဋ္ဌော သော၊ဌိတ မုယျာန မဏ္ဍလေ၊
မဉ္ဇမေကံ သုပသိတွာ၊မန္တံ ဝါစ မဝေါမိဒံ။ ။

(၁၀၉) သော၊ထို-အားတော်ကုန်ခန်း။ ပင်ပန်းရိရှား။ မြတ်ဘုရား
သည်။သာလုယျာနံ၊“မဏ္ဍာ”မင်းများ။ ကစားပျော်ရွှင်၊အင်ကြင်း
ဥယျာဉ်သို့။ပဝိဋ္ဌော၊ဆိုက်ရောက်ချဉ်းကပ်။ဝင်တော်မူလတ်သည်
ရှိသော်။ဥယျာနမဏ္ဍလေ၊သန့်ရှင်းကြည်လင်။ဥယျာဉ်ပြင်၌။ဌိတံ၊
တည်ရှိသော။ကေမဉ္ဇံ၊ရွှေသားချောနု။ညောင်စောင်းတစ်ခုကို။သု
ပသိတွာ၊ကောင်းစွာရှုမျှော်။မြင်တော်မူ၍။နုဒံဝါစံ၊ဤ-ဆိုလတ္တံ့
သောစကားကို။မန္တံ၊လေသံမပြင်း။ညှင်းညှင်းသာသာ။အဝေါစ၊မိန့်
ဆိုတော်မူလေ၏။

(၁၁၀) ပညပေဟိ ဣဃာနန္ဒ၊မဉ္ဇ မုတ္တရ သိသကံ။
နိပဇ္ဇိဿာမိ တတ္ထေဝ၊ယုဂသာလာန မန္တရေ။ ။

(၁၁၀) အာနန္ဒ၊ညီထွသည်းချာ။အာနန္ဒာ၊ဣဃာ၊ရောဂါတော်ခ၊မချီ
ထွ၍။မြွက်ဟဒိနံ၊တိုက်တွန်းပါ၏။ယုဂသာလာနံ၊အစုံရောယွက်၊
ခက်ရွက်စိမ်းစို၊အင်ကြင်းပျိုတို့၏။အန္တရေ၊အကြား၌။မဉ္ဇံ၊“မဏ္ဍာ”
မင်းများ။ပျော်ပါးထိုင်လျောင်း၊ရွှေညောင်စောင်းကို။ဥတ္တရသိသ
ကံ၊မြှောက်သို့တည့်တည့်။ဦးခေါင်းထူည့်၍။ပညပေဟိ၊မြှောက်
ချီရွှေခါ။ခင်းစမ်းပါလော၊တတ္ထေဝ၊သင်တို့ရွှေပြောင်း။ထိုညောင်
စောင်း၌ပင်လျှင်။နိပဇ္ဇိဿာမိ၊လက်ျာနံတောင်း။အသာစောင်း၍။
လျောင်းစက်တော်မူဦးအံ့။

(၁၁၁) နိပဇ္ဇော သိဟသေယျာယ၊ သုပညတ္တေ မဟာရဟေ။
မဇ္ဈေ ကိလန္တကာယောဝ၊ သာလုယျာနေတထာဂတော။ ။

(၁၁၁) ကိလန္တကာယော၊ ညှိုးခွေရိန္ဒမ်း။ ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိ
တော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာလုယျာနေ၊
တင့်တယ်သာမော။ အင်ကြင်းဘော၌။ သုပညတ္တေ၊ အာနန့်၊ ညီရင်း။
ကောင်းစွာ ခင်းအပ်သော။ မဟာရဟေ၊ မြတ်သောသူတို့နှင့်သာ
ထိုက်ဘန်သော။ မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်း တော်၌။ သိဟသေယျာယ၊
ကေသရာ၊ နှယ်။ တင့်တယ် မွေးရှက်၊ အိပ်စက်တော် မူခြင်းဖြင့်။
နိပဇ္ဇော၊ မွေးမြတ်စောင်းခွေ၊ လျောင်းစက်တော်မူလေ၏။

(၁၁၂) သာလရက္ခာ တဒုယျာနေ၊ နာနာပုပ္ဖါနိ ပုပ္ဖရေ။
မဇ္ဈာရဝါဒိ ပုပ္ဖါနိ၊ ပပတန္တိ နအန္တရာ။ ။

(၁၁၂) တဒါ၊ ထို-ညောင်စောင်း ထက်ဝယ်။ လျောင်းစက် စံ
ပျော်။ နေဘော်မူသောအခါ၌။ သာလရက္ခာ၊ ညီညာမကောက်၊ စိ
ကာလျှောက်၍၊ ပေါက်ရောက်ဆန်းပြား။ အင်ကြင်းပင်များတို့သည်
၎င်း၊ နာနာပုပ္ဖါနိ၊ အပြူအပြာ၊ အဝါထွေဆန်း။ အထူးထူးသောပန်း
တို့သည်၎င်း၊ ပုပ္ဖရေ-(ပုပ္ဖန္တိ)၊ ညွှတ်ခါအသင့်။ ဝတ်လွှာဆင့်၍၊ ဖူး
ပွင့်ကြလေကုန်၏။ မဇ္ဈာရဝါဒိပုပ္ဖါနိ၊ မဇ္ဈာရဝ၊ စသည် ထူးဆန်း။
နတ်မြို့ပန်းတို့သည်လည်း။ နအန္တရာ၊ မိန့်တိမ်သန့်ရှင်း။ ကောင်း
ကင်တွင်းမှ၊ ပပတန္တိ၊ ရံခါစေ ပျံခါဝဲလျက်။ တွဲကာတွဲကာ၊ ကျသာ
ကြလေကုန်၏။

၁၂ - အပ္ပမာဒဘုရားကိုဟောတော်မူပြီး၍၊ ကုသိန္ဒာရုံပြည်
အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌၊ ဝရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူခဏ်း။

(၁၁၃) မဇ္ဈာနံ ပထမေ ယာမေ၊ ဒေသေတွာ ဓမ္မမုတ္တမံ။
သုဘန္တံ မဇ္ဈိမေ သုဠ၊ ပါယေသိ အမတံ ဝရံ။ ။

(၁၁၃) ပထမေ-ယသမေ၊ရှေးဦးအစ၊ ပထမယာဝ်ကာလ၌၊မလ္လာ
နံ၊ကိုယ်တော်ထံပါး၊စားဝပ်စင်း။ “မလ္လာ” မင်းတို့အား။ ဥက္ကမံ၊
မနှိုင်းယှဉ်အပ် မြတ်ဗုဒ္ဓာသော။ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါး၊တရားတော်ကို။
ဒေသေတွာ၊သယာမြှောက်တော်။ ဟောတော်မူပြီး၍၊မဇ္ဈိမေ အချိန်
မဇ္ဈိမ၊သန်းခေါင်ယာဝ်-ကာလ၌၊သုဘန္တံ၊ပစ္စိမသာဝက၊ “သုဘ”
မည်ဆန်း၊မြတ်ရဟန်းကို၊သုဋ္ဌ၊ကောင်းမွန်စွာ။ဝရံ၊မြတ်သော၊အမ
တံ၊အလွန်ချိုဖူး။ အမြှိုက်ဆေးကို။ ပါယေသိ၊ တိုက်ကျွေး တော်မူ
လေ၏။

(၁၁၄) ဘိက္ခု၊ ပစ္စိမယာမတ္တိ၊အာမန္တိယ သပုတ္တကေ။
ပစ္စိမံ ဝစနံ ဘာသိ၊သမ္ပာဒေထာ ပုမာဒေန။ ။

(၁၁၄) ပစ္စိမယာမတ္တိ၊ ပစ္စိမယာဝ်၌။ သပုတ္တကေ၊ မိမိရင်နှစ်၊
သားရင်းဖြစ်ကုန်သော၊ဘိက္ခု။ အနီးဝပ်ညောင်း၊ ရဟန်းအပေါင်း
တို့ကို၊အာမန္တိယ၊ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အပ္ပမာဒေ
န၊မမေ့မလျော့၊ မပေါ့ မစား။ အပ္ပမာဒ- တရားနှင့်။ သမ္ပာဒေထာ၊
ကောင်းစွာကုန်သုံးပြည့်စုံကြစေကုန်လော့”။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပစ္စိမံ-ဝစ
နံ၊အသံတော်သဲ့သဲ့။ တက္ကစကာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော တရားကို။
အဘာသိ၊ကျူးရင့်မြှောက်ကြား၊မှာထားတော်မူ၏။

(၁၁၅) ယထာဟိ ဇနကော ပုတ္တေ၊ဩဝဒိ မာရဏန္တိကေ။
ဧဝံ သောကာတုရေ သတ္တေ၊ဒေသေသိ မတမဉ္စကေ။ ။

(၁၁၅) ဟိ၊ဥပမာဖြင့်။ထင်စွာပြဦးအံ့၊ဇနကော၊မြင့်မြိုရ်မေရ၊နှိုင်း
တုမမြင်၊မွေးဘခင်သည်။မာရဏန္တိကေ၊ ရောဂါဘိစီး၊ သေခါနီး
အခါ၌၊ပုတ္တေ၊မိမိရင်သွေး။ သားငယ်သွီးငယ်ကလေးတို့ကို။ ဩဝ
ဒိယထာ၊အနီးခေါ်ကာ။ ချမ်းသာစေကြောင်း။ နည်းကောင်းညွှန်ပြ။
ဆုံးမမှာထားဘိသကဲ့သို့။ဧဝံ၊ဤအတူ၊ သောကာတုရေ၊ သောက
မီးဖြင့်၊ဘိစီးနှိပ်စက်၊ လောင်ကျွမ်းလျက် ရှိကြကုန်သော။ သတ္တေ၊
လူနတ်ဗြဟ္မာ၊သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ မတမဉ္စကေ၊ ရွှေပြည်နန်းမ။

ထွမ်းကြွခါနီး၊ နေမှီးစံပျော်၊ ညောင်စောင်းတော်၌။ နိပဇ္ဇော၊ ဝေဿာင်း
စက်တော်မူလျက်၊ ဒေသေသိ၊ သတိ-တလုံး။ အမြဲသုံးသို့၊ နောက်
ဆုံးစကား၊ ဟောကြားဆုံးမတော်မူလေ၏။

(၁၁၆) နိဗ္ဗာယိဿတိ လောကသို့၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော နာယကော။
ဣတိ စိန္တယ အာနန္ဒော၊ အနာထောဝ ပရောဒသိ။ ။

(၁၁၆) လောကသို့၊ လောကသုံးခွင်းတုံအပြင်၌။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ အ
လျှံပြောင်ပြောင်၊ တောက်လောင်ထိန်ငြီး၊ မီးပုံကြီးသည်။ နိဗ္ဗာယတိ
ဣဝ၊ အလျှံမတောက်၊ ချုပ်ပျောက်ရုတ်သိမ်း။ ငြိမ်းလေတိသကဲ့သို့။
နာယကော၊ နောင်တော် ဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ဘဝပြတ်
ယိင်း၊ ဇာတ်တော်သိမ်း၍။ ချုပ်ငြိမ်းချေတော့မည်တကား။ ။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ စိန္တယ၊ စိတ်လက်မကြည်။ ကြံစည်တွေးတော၍။ အာနန္ဒော၊
အရှင်အာနန္ဒာ-မထေရ် မြတ်သည်။ အနာထောဝ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပရောဒသိ၊ ပြင်းထန်ဆူဝေ၊ ငိုကြွေးလေ၏။

(၁၁၇) ယောဝေါ အာနန္ဒ ဓမ္မောစ၊ ဒေသိတော ဝိနယော မယာ။
မမစ္စယေန ပညတ္တော၊ သတ္ထာနန္ဒ ဘဝိဿတိ။ ။

(၁၁၇) အာနန္ဒ၊ ညီရင်းလိမ္မာ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။
မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ယောဓမ္မောစ၊ အကြင်-သုတ်အဘိဓမ္မာ။ ဒေ
သနာကိုလည်း၊ ဒေသိတော၊ ထင်ထင်ရှားရှား။ ဟောကြားအပ်ပြီ။
ယော ဝိနယောစ၊ အကြင် ဝိနည်း တရားတော် မြတ်ကို လည်း။
ပညတ္တော၊ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်။ ပညတ်အပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
သော၊ ထိုသုံးပုံဝိဒူကတ်။ တရားတော်မြတ်သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။
အစ္စယေန၊ ရွှေပြည်နန်းမ၊ ထွမ်းကြွစံပျော်။ လွန်တော်မူသောအခါ၌။
သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသို့၊ သနားညှာတာ။ ဆုံးမတတ်သော ဆရာသည်။
ဘဝိဿတိ၊ အမှန်စင်စစ်၊ ဖြစ်ရစ်ပေလတ္တံ့။ ။

(၁၁၈) ပဋ္ဌာယ သဒ္ဓိတော ဒေဝါ၊ ဝိရံ ဂန္ထ မနိဋ္ဌိတံ။
ပုပ္ဖဒါမံ ဂဏ္ဍိန္ဒာဝ၊ ပူဇာကံသု ဘဒါန္တိပံ။ ။

(၁၁၈) တဒါ၊ထိုညောင်စောင်းတော်ထက်။လျောင်းစက်စံပျော်။
 နေတော်မူသောအခါ၌။ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်။သန္နိတော၊မယ်တော်
 ဝမ်း၌၊စွဲလမ်းသန္ဓေ၊တည်နေသောအခါမှ၊ပဌာယ၊စ၍၊မိရုံ၊နှစ်-လ
 တွက်ချင်း၊ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ဂန္တံ၊ဖွဲ့ထုံးညီညီ။ ကုံး
 သီအပ်သော။အနိဗ္ဗိတံ၊ဆုံးခန်းတိုင်ရောက်။မပြီးမြောက်သေးသော။
 ပုပ္ဖဒါမံ၊အံ့ဘွယ်မဆုံး။နတ်ပန်းကုံးကို။ဂဏ္ဍန္တာဝ၊စက္ကဝါတံတိုင်း။
 ရစ်ဝိုင်းမြူးချံ။ ကိုင်ကြကုန်ချက်သာလျှင်။ အန္တိမံ၊သက်တော်ရှိ
 ခိုက်။နောင်၌ဖြစ်သော။ပူဇော်မြတ်နိုးကော်ရော်။ ပူဇော်ခြင်းကို။အကံ
 သု၊ပြုကြလေကုန်၏။

(၁၁၉) ပစ္စုသ သမယေ နာထော၊သမာပတ္တိ ဝိဟာရတော။
 အနိဗ္ဗိတံ ပကာသေန္တော၊ဝုဠာယ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ။

(၁၁၉) ပစ္စုသ-သမယေ၊မိုးသောက်ထန်း။လင်းအားကြီးအခါ၌။
 နာထော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။သမာပတ္တိဝိဟာရတော၊ ဖလသမာ
 ပတ်။ ကိန်းဝပ်မွေ့လျော်။ ဝင်စားတော်မူခြင်းမှ။ ဝုဠာယ၊ထတော်
 မူ၍။အနိဗ္ဗိတံ၊သံသရာဝဋ်။မလွတ်သမျှ။ အနိဗ္ဗစင်စစ်၊မမြဲသည့်အ
 ဖြစ်ကို။ပကာသေန္တော၊ ကိုယ်တော်တိုင်ပင်။ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ၊ပြတော်
 မူလျက်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ဘဝဇာတ် သိမ်း၍-ချုပ်ငြိမ်းတော် မူလေ၏။
 (၁၄၈ ခု-ကဆုန်လပြည့် ၃-နေ့တွင်နိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူ၍၊ထိုနေရာ
 ၌-စေတီတည်လျက် ထိုအနီးမှာပင်-နိဗ္ဗာန်စံတော်မူပုံ ၁၃ တောင်
 ရှိရုပ်ပွားတဆူထင်ရှားရှိသည်)။

(၁၂၀) ဘူမိကမ္မာဒယော အာသုံ၊ဒေဝါစ မာနုဿာ တဒါ။
 ပူဇာဝိသေသ မာကံသုံ၊ပရောဒန္တာ မဟေသိနော။ ။

(၁၂၀) တဒါ၊ထို-ပရိနိဗ္ဗာန်၊ဝင်စံတော်မူသောအခါ၌။ဘူမိကမ္မာ
 ဒယော၊ပဲ့တင်ရှိက်ဟီး။မြေကြီးတုန်လှုပ်ခြင်းအစရှိသော။ဝမ်းနည်း
 သောအထိမ်းအမှတ်တို့သည်။အာသုံ၊မျှားစွဲဖုံဖုံ။ ဖြစ်ကြလေကုန်
 ၏။ဒေဝါစ၊နတ်တို့သည်၎င်း။မာနုဿာစ၊လူတို့သည်၎င်း။ပရောဒန္တာ၊

ဟင်္ဂအော်ပူဆွေး။ငိုကြွေးကြကုန်လျက်။မဟေသိနော။ရွှေပြည်နန်း
မ။ထွမ်းကြွေဝင်။ဘုရားရှင်အား။ပူဇာဝိသေသံ။တသက်-တခါ။မိတ်
မှာရည်စူး။ပူဇော်အထူးကို။အကံသု။ပြုကြလေကုန်၏။

(၁၂၁) ကော ဥရံ ဝဓိတွာန၊ကော ဝိဝိယ ဘုမိယံ။
ကော ဇနာ ဝိလပ္ပန္တာ၊ရောဒိ'သု နာထသန္တိကော။ ၊

(၁၂၁) နာထသန္တိကော၊သိဝံနန်းမ။ထွမ်းကြွေပျော်။ ဘုရားရှင်အ
ထံတော်၌။ကော၊အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ဥရံ၊ရင်ကို။ဝဓိတွာန၊
သောက-ဆုလှိုက်။ထုရိုက်ကြကုန်၍။ ကော၊ အချို့ကုန်သောသူတို့
သည်။ဘုမိယံ၊မြေ၌။ဝိဝိယ၊ကိုယ်ကိုရစ်ဝဲ။ပစ်လွှဲကြကုန်၍။ ကော
ဇနာ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ဝိလပ္ပန္တာ၊ ဟိုဟို သည်သည်။
အော်မြည်ရောင်ရမ်းကုန်၍။ရောဒိ'သု၊ဆွေဆွေလှိုက်ခုံ။ငိုကြွေးကြ
လေကုန်၏။

(၁၂၂) နာဂရာဇာနပဒါစ၊နေဂမာစ သမာဂတာ။
ဗာဟာ ပဂ္ဂယ ရောဒန္တာ၊နာထံ ပူဇန္တိ သာဒရံ။ ၊

(၁၂၂) နာဂရာဇ၊ တိုင်းသားပြည်သူ၊ လူအပေါင်းတို့သည်၎င်း။
ဇနပဒါစ၊ဇနပုဒ်ပျော်ပါး။ လူအများတို့သည်၎င်း။ နေဂမာစ၊ နိဂုံးခို
အောင်း။ လူအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ သမာဂတာ၊ ညီညာစုအုံ့လာ
ရောက်ကြကုန်၍။ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ပဂ္ဂယ၊ ချီမြှောက်ကြ
ကုန်၍။ရောဒန္တာ၊ကြူကြူလှိုက်လွှဲ။ ငိုပွဲဆင်ကြကုန်လျက်။ နာထံ၊အ
မတ၊နန်း။ကြွထွမ်းစံဝင်။ ဘုရားရှင်ကို။ သာဒရံ၊ရှိသေစွာ။ ပူဇန္တိ၊
မြတ်နိုးကော်ရော်။ပူဇော်ကြလေကုန်၏။

(၁၂၃) ပရိနိဗ္ဗာန သုတ္တန္တေ၊သုတ္တာ နုတ္တမတော ပန၊
ပူဇာဝိသေသံသာဝိညေယျော၊ဣန္ဒြိယန္တိယိအသေသတော။ ၊

(၁၂၃) ပန၊ ကျမ်းညွှန်းလိုက်ဦးအံ့။ အသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့။
ပူဇာဝိသေသော၊နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း။ဝပ်ညောင်းကော်ရော်။ပူဇော်

ပုံအခန်းခန်း၊ အဆန်းအကြယ်ဟူသမျှကို၊ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တန္တေ၊ သုတ်
မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ မဟာ ပရိနိဗ္ဗာန သုတ်၌၊ သုတ္တန္တနုတ္တမတော၊
ဘုရားဟောတော်၊ ပါဠိတော်အစဉ်အားဖြင့်၊ ဣန္ဒြေန္တဟိ၊ အကျယ်
အထူး၊ ဆည်းပူးလိုလား။ ပညဝန်များတို့သည်၊ ဝိညေယျော၊ ကြည့်
ရှုစွဲမှတ်၊ သတ်ချပ်၍၊ သိအပ်လေတော့၏။

၁၃ - မင်းအများတို့သည်၊ အလောင်းတော်ကို၊ နံသာ
ထင်းပုံထက်သို့တင်၍၊ မီးသဂြိုဟ်ခဏ်း။

(၁၂၄) ဗုဒ္ဓဿ ကနကံ ဒေဟံ၊ ဝတ္ထေဟိ အဟတေဟိဝ။
ဝေဠယိတွာန ခိပ္ပိ သု၊ သုဝဏ္ဏ တေလ ဒေါဏိယာ။ ။

(၁၂၄) ဗုဒ္ဓဿ၊ သီဝံအမတ၊ ဟင်းကြွဆိုဝင်း၊ ဘုရားရှင်၏၊ ကနကံ
ဒေဟံ၊ ရွှေအဆင်းသို့၊ ဝါဝင်းထင်ပေါ်၊ အလောင်းတော်ကို၊ အဟ
တေဟိ၊ ဖြူစင်မညစ်၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထေဟိ၊ နူးညံ့ပျော့
ပျောင်း၊ အသည်အဝတ်ကောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝေဠယိတွာန၊ တင်းတင်း
ကြပ်ကြပ်၊ ရစ်ပတ်ကြကုန်၍၊ သုဝဏ္ဏတေလဒေါဏိယာ၊ ဆီပြည့်
ထည့်သွင်း၊ ရွှေစကျင်း၌၊ ခိပ္ပိ သု၊ ငိုကြွေးဝိုင်းအုံ၊ ထည့်သွင်းကြလေ
ကုန်၏။

(၁၂၅) ဒေါဏိယာ သဟ ကာယဉ္စ၊ ဂန္ဓ ဒါရူဟိ သင်္ခတံ။
သဗ္ဗေ ဇနာ ပရောဒန္တာ၊ အာရောပယိ သု စိတကံ။ ။

(၁၂၅) သဗ္ဗေဇနာ၊ အလုံးစုံသော-သူတို့သည်၊ ပရောဒန္တာ၊ ပြင်း
စွာလိုက်ဖျံ၊ ငိုယို-တမ်းတကုန်လျက်၊ ဒေါဏိယာ၊ ဆီပြည့်ထည့်
သွင်း၊ ရွှေစကျင်း၌၊ သဟ၊ တကွ၊ ကာယဉ္စ၊ အဝတ်အထည်၊ ထည့်
လည်ရစ်ပတ်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကိုလည်း၊ ဂန္ဓဒါရူဟိ၊ မွှေးကြိုင်ပြန့်
သင်း၊ နံသာထင်းတို့ဖြင့်၊ သင်္ခတံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်၊ စီရင်အပ်သော၊
စိတကံ၊ တောင်တရာဝယ်၊ နှစ်ဆယ်ကျော်ထွက်၊ ထင်းပုံထက်သို့၊
အာရောပယိ ဟု၊ မြှောက်ပင့်ဝိုင်းအုံ၊ တင်ကြလေကုန်၏။

(၁၂၆) မဟာကဿပ ထေရေန၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေ အဝန္တိတေ။
စိတကံ မာဇလိတ္ထာတိ၊ ဒေဝါ ဝါရေန္တိ တာဝဒေ။ ။

(၁၂၆) တာဝဒေ၊ ထို-ထင်းပုံထက်သို့။ အလောင်းတော်ကို-တင်
သောခဏ၌။ မဟာကဿပ ထေရေန၊ ငါတို့ဆရာအရှင် “မဟာ
ကဿပ” မထေရ်မြတ်သည်။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေ၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန်၊ ဝင်စံကြွ
လတ်၊ ဘုရားမြတ်ကို။ အဝန္တိတေ၊ လက်အုပ်ချီငေါ်၊ ပူဇော်မြတ်နိုး။
ရှိမနိုးအပ်ရသေးသည်ရှိသော်။ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို။ မာဇလိတ္ထ၊ မီး
လျှံစွဲ၍။ ရဲရဲပြောင်ပြောင်။ မလောင်ပါစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေ
ဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဝါရေန္တိ၊ မလောင်ကျွမ်းရန်။ စိတ်ရည် သန်၍။
မိဋ္ဌာန်တားမြစ်ကြလေကုန်၏။

(၁၂၇) မဇ္ဈရာဇ ပမူခါဝိ၊ ဝါယမန္တာ ဗဟူဇနာ။
ပဇ္ဇလိတုံ နုသက္ခိံ သု၊ စိတကံ ဂန္ဓသင်္ခတံ။ ။

(၁၂၇) မဇ္ဈရာဇပမူခါ၊ “မဇ္ဈာ” မင်းများ။ ရှေ့သွားကြီးမှူး၊ ဦးစီး
ခေါင်းဆောင်ရှိကုန်သော။ ဗဟူဇနာ၊ များစွာသောင်းသောင်းလှအ
ပေါင်းတို့သည်။ ဝါယမန္တာဝိ၊ မလောင်-လောင်ကြောင်း။ ရပေါင်း
ပိုင်းအုံးအားထုတ်ကြကုန်သော်လည်း။ ဂန္ဓသင်္ခတံ၊ နံ့သာထင်းတို့
ဖြင့်၊ ခင်းကျင်းပြုပြင်၊ စီရင်အပ်သော။ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို။ ပဇ္ဇလိတုံ၊
မီးလျှံစွဲ၍။ ရဲရဲပြောင်ပြောင်။ လောင်စေခြင်းငှါ။ နုသက္ခိံ သု၊ အလွန်
ပမ်း၍။ မစွမ်းနိုင်ကြလေကုန်သတည်း။

၁၄ — အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီးသည်တပည့်အပေါင်းတို့နှင့်-
ပါဝါပြည်မှ၊ ကြွလာတော်မူခဏ်း။

(၁၂၈) အာဂတိံ သမဟာထေရော၊ သတ္ထုဂုဏ မနုဿရံ။
ကတ္တာ ပဒေသိကံ ဝန္တံ၊ အဋ္ဌာသိ ပါဒမူလကေ။ ။

(၁၂၈) အထ၊ ထို-နောက်မှ။ ထေရော၊ သားကြီးရတနာ။ အရှင် “မ
ဟာ ကဿပ” မထေရ်မြတ်သည်။ အာဂတိံ၊ ကြွလာတော်မူ၍။

သတ္ထုဂုဏ်၊ ဘ-ဘုရား၏။ များပြားပုံပုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ အနုဿာရံ-
(အနုဿာရန္တော)၊ ဘန်ဘန်စေ့စေ့၊ အောက်မေ့တော်မူလျက်၊ ပဒက္ခိ
ဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝန္တံ-(ဝန္တန္တော)၊ မြင်သူ
ခဲ၊ ဝမ်းနည်းစဖွယ်၊ သွယ်သွယ်ညွတ်ပျောင်း၊ ဦးခေါင်းရှိကြိုး၊ ရှိခိုး
တော်မူလျက်၊ ပါဒမူလကော၊ ခြေတော်ရင်း၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ခြေစုံမတ်
မတ်၊ ရပ်တော်မူလေ၏။

(၁၂၉) သုဝဏ္ဏဒေါဏီ၊ ဘောတွာန၊ ပါဒါ တိဋ္ဌန္တ၊ မေ သိရေ။
ထေရော ဧဝ မဓိဋ္ဌာသိ၊ အရာ သဟဿ မဏ္ဍိတာ။ ။

(၁၂၉) သုဝဏ္ဏဒေါဏီ၊ ရွှေခေါင်းတော်ကို၊ ဘောတွာန၊ အများ
ဗိုလ်ထု၊ ကြည့်ရှုကြဆဲ၊ ဖေါက်ခွဲတော်မူ၍။ အရာသဟဿမဏ္ဍိ
တာ၊ ကန့်ရေးတထောင်၊ ပြောင်ပြောင်လွင်လွင်၊ တန်းဆာဆင်အပ်
ကုန်သော၊ ပါဒါ၊ ဘ-ဘုရား၏။ ပတ္တမြားနှစ်စုံ၊ ခြေတော်စုံတို့သည်။
မေ-(မမ)၊ သက်တော်ရှိစဉ်။ မမြင်တွေ့ရ။ နောက်ကျသော-ဘပည့်
တော် “ကဿပ” ၏။ သိရေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ တိဋ္ဌန္တ၊ ကွန်မြူးညီ
ညာ၊ တည်လာတော်မူပါစေကုန်သတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ အ
ရှင် “မဟာကဿပ” မထေရ်မြတ်သည်။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ရွှေစိတ်ရည်
သန်၊ မိဋ္ဌာန်တော်မူလေ၏။

(၁၃၀) အဓိဋ္ဌာနေန သဟေဝ၊ စန္ဒောဝိယ နာ နန္တရာ။
နိက္ခမ္မ သတ္ထုနော ပါဒါ၊ ပဒသေန္တိ မဟာပုတ္တံ။ ။

(၁၃၀) အဓိဋ္ဌာနေန၊ ရွှေစိတ်ရည်သန်။ မိဋ္ဌာန်တော်မူလိုက်သည်
နှင်း။ သဟေဝ၊ တက္ကနက်သာလျှင်၊ နာ နန္တရာ၊ ဆီးနှင်း၊ မြှုတ်ပ်၊ သူရိမ်၊
မီးခိုး။ ပြစ်မျိုးသန့်ရှင်း။ ကောင်းကင်တွင်းမှ။ စန္ဒော၊ ပုဏ္ဏိန္ဒ၊ စန်း။ လ-
ယုန်နန်းသည်။ နိက္ခမတိဝိယ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်။ အရောင် ဝင်း
လက်၊ ပေါ်ထွက်၍လာသကဲ့သို့။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒါ၊
ရွှေဩဝါဒ။ ခြေတော်စုံတို့သည်။ နိက္ခမ္မ၊ ရွှေခေါင်းတွင်းမှ။ ဝင်းဝင်း

ထိန်လက်။ ထွက်ကြွကုန်၍။ မဟာပုတ္တံ၊ သားကြီး ရတနာကို။ ပ
ဒဿန္တိ မမြင်နောက်ကျ။ မရှိရအောင်။ ပြတော်မူကြလေကုန်၏။

(၁၃၁) ထေရောဟတ္ထေ ပဿာရေတွာ၊ ရတ္တ ပကံဇ သန္နိဘေ။
ပါဒေ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေစ၊ သိရေ ဌပေသိ တာဝဒေ။ ။

(၁၃၁) တာဝဒေ၊ ထို-ရွှေကြာနှစ်ခု။ ရောင်စုံဝင်းလက်။ ထွက်ပြ
တော်မူဆဲခဏ၌။ ထေရော၊ သားကြီးရတနာ။ အရှင်“မဟာကဿ
ပ”မထေရ်မြတ်သည်။ ရတ္တပကံဇသန္နိဘေ၊ ပတ္တမြားတရထည်။
ကြာနီအသွေးနှင့် တူကုန်သော။ ဟတ္ထေ၊ ချောမြေ့ညက်။ လက်
တော်နှစ်ဘက်တို့ကို။ ပဿာရေတွာ၊ ကြည်လင်ရှင်လန်း။ ဆန့်တန်း
တော်မူ၍။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေ၊ ရွှေအဆင်းသို့၊ ဝါဝင်းတောက်ပသောအ
ဆင်းရှိကုန်သော။ ပါဒေ၊ မြတ်ဘုရား၏။ ပတ္တမြားနှစ်ခု။ ခြေတော်စုံ
တို့ကို။ သိရေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌၊ ဌပေသိ၊ မြှောက်၍ယူငင်။ တင်ထား
တော်မူလေ၏။

(၁၃၂) တံ-ဗိသွာန ဗဟူဇနာ၊ ပရောဒန္တိ ဝန္တန္တိ စ။
ပါဒါပိ တစ်ဏယေဝ၊ ယထာဌာနေ သုသဏ္ဍိတာ။ ။

(၁၃၂) ဗဟူဇနာ၊ ထက်နန်းအမတ။ တက်လှမ်းကြွ၍။ သောက-ပူ
ဗ္ဗါး၊ လူအများတို့သည်။ တံ-အာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာစုတွေကို။
ဗိသွာန၊ မျက်ဝါးထင်ထင်။ တွေ့မြင်ရကုန်သောကြောင့်။ ပရောဒန္တိ
စ၊ ပင့်သက်လိုက်၍။ ရှိုက်ခါ-ရှိုက်ခါ။ ပိုလည်းပိုကြွရှာကုန်၏။ ဝန္တန္တိ
စ၊ နောက်ဆုံး၌ခါ။ ဖူးရခြင်းပါဟု။ အော်ခါတမ်းတ၊ ရှိခိုးလည်းရှိ
ခိုးကြွရှာကုန်၏။ တစ်ဏယေဝ၊ အပူပို၍၊ ပိုပိုတမ်းတ၊ ရှိခိုးဖူးမြော်
ကြဆဲခဏ၌ပင်လျှင်။ ပါဒါပိ၊ ခြေတော်အစုံ၊ ကြာပဒုံတို့သည်လည်း။
ယထာဌာနေ၊ ရွှေခေါင်းတော်တွင်း။ ကိန်းဝပ်ရင်းအရပ်၌။ သုသဏ္ဍိ
တာ၊ ကိန်းဝပ်လှည့်လည်။ ကောင်းစွာတည်တော်မူကြလေကုန်၏။

၁၅ - တေဇောဓာတ်လောင်ပြီး၍၊ ကြွင်းကျန်သောဓာတ်
တော်တို့ကို၊ ရှစ်ပြည့်ထောင်မင်းတို့အား၊
ခွဲဝေပေးခဏ်း။

(၁၃၃) တတော ဒေဝါနုဘာဝေန၊ ပဇ္ဇလိတ္ထ သမန္တတော။
သဟ နာထ သရီရေန၊ ပဿတံယေဝ စိတကံ။ ။

(၁၃၃) တတော၊ ထို-နောက်မှ၊ ဒေဝါနုဘာဝေန၊ နတ်တို့၏-တန်း
ခိုးရှိန်စော်။ အာနုဘော်ကြောင့်။ ပဿတံယေဝ၊ ရင်ပပ်စည်တီး။
ဝမ်းနည်းလှိုက်ဖျိ၊ ငိုရိုတ-သ၊ ရှိခိုးပူဇော်။ ဖူးမြော်ကြစဉ်ပင်လျှင်၊ နာ
ထသရီရေန၊ မြတ်ဘုရား၏၊ နုထွားရွှေလွှော်၊ အလောင်းတော်နှင့်။ သ
ဟ၊ တကွ။ စိတကံ၊ မွေးနံ့လွန်ကြူး။ စန္ဒကူးထင်းပုံကို။ သမန္တတော၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဇ္ဇလိတ္ထ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်။ တောက်လောင်စွဲ
ငြိလေ၏။ ။ (ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁၂-ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင်။
တေဇောဓာတ် လောင်ကျွမ်းတော် မူသည်။ တေဇောဓာတ် လောင်
ရာကုန်းဟူ၍လည်းယခုထိုင်ထင်ရှားရှိသည်)။

(၁၃၄) ဇလိတွာ စိတကံ ဂူမာ၊ နိက္ခမန္တိဝ သတ္တာနံ။
သောကဂ္ဂိ ဟဒယံ အသု၊ ဓာရဂူမာ အတိဗ္ဗာဠံ။ ။

(၁၃၄) စိတကံ၊ အမွှေးမျိုးစုံ။ နံ့သာထင်းပုံကို။ ဇလိတွာ၊ ပြောင်
ပြောင်ရဲရဲ။ မီးလျှံစွဲ၍။ ဂူမာ၊ အခိုးအငွေ့ တို့သည်။ နိက္ခမန္တိဝ၊
ကောင်းကင်ပြည့်မှု။ ထွက်ကြကုန်ဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။
သတ္တာနံ၊ အနုသယ-မစင်၊ မြင်မြင်သမျှ၊ သတ္တ-တသင်း။ လူပုဂံတို့
၏၊ ဟဒယံ၊ ထင်းပုံအလား။ နှလုံးသားကို။ သောကဂ္ဂိ၊ အလျှံထိန်ညှိး။
သောကတည်းဟူသောမီးသည်။ ဇလိတွာ၊ အပူမခန်း။ လောင်ကျွမ်း
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသု၊ ဓာရဂူမာ၊ မခြောက်မသွေ။ မျက်ရည်အ
ယဉ်တည်းဟူသော အခိုးအငွေ့တို့သည်။ အတိဗ္ဗာဠံ၊ အလွန်အ
မင်း။ ပြင်းပြင်း ထန်ထန်။ နိက္ခမန္တိ၊ မျက်စိတွင်းမှ။ သက်ဆင်းယို
ထွက်ကြလေကုန်၏။

(၁၃၅) မုတ္တာဘာ ကဉ္စနောဘာဝ၊ အဝသိသိံသု ဓာတုယော၊
အဓိဋ္ဌာနေန ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဍာ အနေကဓာ။ ။

(၁၃၅) ဗုဒ္ဓဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကြွသွား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ အဓိဋ္ဌာနေန၊
မိန့်ဟထုတ်ပြန်၊ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့်၊ ဓာတုယော၊ တန်းခိုးထင်ပေါ်၊
ဓာတ်မွေတော်တို့သည်။ မုတ္တာဘာဣဝ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း၊ ပုလဲအဆင်း
ကဲ့သို့၎င်း၊ ကဉ္စနောဘာဣဝ၊ ရောင်လျှံဝါဝင်း၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့၎င်း၊
အနေကဓာ၊ တပါးမက၊ များသောအပြားအားဖြင့်။ ဝိပ္ပကိဏ္ဍာ၊ ရွှေ
ရောင်တောက်လျှမ်း၊ ရောပြွမ်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝသိသိံသု၊
၃၂-ဖြာ၊ လက္ခဏာ ပျောက်ကင်း၊ ရွှေကျင်း၌။ ဝင်းဝင်းထိန်လျှံ၊
ကြွင်းကျန်တော်မူရစ်ကြလေကုန်၏။

(၁၃၆) ဥဏှိသံ စတုရော ဒါဌာ၊ အက္ခကာ ခွေစ ဓာတုယော။
အသန္တိန္ဒာ ဣမာသတ္တ၊ သေသာ ဘိန္ဒာဝ ဓာတုယော။ ။

(၁၃၆) ဥဏှိသံစ၊ ထွန်းသစ်လျှံပေါ်၊ သင်ကျပ်တော်၎င်း။ စတု
ရောဒါဌာစ၊ သောက်ရှူးကြယ်သွင်၊ ဖြူစင်နုဖပ်၊ လေးဆူသော-စွယ်
တော်မြတ်တို့၎င်း။ ခွေအက္ခကာစ၊ သက်တင့်ရေးနုယံ၊ ညွတ်ကွေး
ရောင်ဖြူ၊ ညှပ်ရိုးတော်နှစ်ဆူတို့၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ၊ ခုနစ်ဆူကုန်
သော။ ဣမာဓာတုယော၊ ဤတန်းခိုး ထင်ပေါ်၊ ဓာတ်မွေတော် တို့
သည်။ အသန္တိန္ဒာ၊ မကွဲ-မဒိ၊ ပကတိ-တည်ရှိသော၊ “အသန္တိန္ဒ”
ဓာတ်တော်တို့မည်ကုန်၏။ သေသာ၊ ခုနစ်ဆူမှ၊ ကြွင်းကျန်ကြကုန်
သော။ ဓာတုယော၊ သွေးဓာတ်- သားဓာတ်၊ အရပ်ရပ်တို့သည်။
ဘိန္ဒာဝ၊ ပြိုကွဲကြေမွ၊ သန္တိန္ဒ-ဓာတ်တော်တို့သာမည်ကုန်၏။

(၁၃၇) မဟန္တာ မဂ္ဂမာသာဝ၊ မဇ္ဈိမာ ဘိန္ဒတဏှာလ္လာ။
ဗုဒ္ဓကာ သာသပမတ္တာဝ၊ နာနာဝဏ္ဏာစ ဓာတုယော။ ။

(၁၃၇) မဟန္တာ၊ အကြီးဆုံးဖြစ်ကုန်သော။ ဓာတုယော၊ “သန္တိန္ဒ”
ဓာတ်တော်တို့သည်။ မဂ္ဂမာသာဝ၊ ပဲနောက်ခြမ်းမျှ၊ ပမာဏရှိကြ

ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ မဏ္ဍိမာ၊ အလယ်၊ အလပ်စား ဖြစ်ကုန်
သော ဓာတ်တော်တို့သည်။ ဘိန္နတဏှာ၊ လာ၊ ဆန်ကျိုးပိုင်းမျှ၊ ပမာဏ
ရှိကြကုန်၏။ ခုဒ္ဒကာ၊ သေးသေးသွယ်သွယ်၊ အငယ်ဆုံးဖြစ်ကုန်
သော ဓာတ်တော်တို့သည်။ သာသပမတ္တာ၊ မှန်ညှင်းစေ့မျှ၊ ပမာ
ဏရှိကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ နာနာဝဏ္ဏာ၊ ရွှေရောင်ပုလဲပုံ၊
မြတ်လေးငုံကဲ့သို့၊ ရောင်စုံကွန့်မြူး၊ အထူးထူးသော အဆင်းလည်း
ရှိတော်မူကြကုန်၏။

(၁၃၈) မဟန္တာ ပဉ္စ နာဠိယော၊ နာဠိယော ပဉ္စ မဏ္ဍိမာ။
ခုဒ္ဒကာ ဆာနာဠိစေတ၊ တော သဗ္ဗာပိ ဓာတုယော။ ။

(၁၃၈) မဟန္တာ၊ ရွှေရောင်တနှုန်း၊ အကြီးဆုံးဖြစ်ကုန်သော ဓာတ်
တော်တို့သည်။ ပဉ္စနာဠိယော၊ ငါးကွင်းစားမျှ၊ ရှိကြလေကုန်၏။ မဏ္ဍိ
မာ၊ ပုလဲရောင်လား၊ အလပ်စားဖြစ်ကုန်သော ဓာတ်တော်တို့သည်။
ပဉ္စနာဠိယော၊ ငါးကွင်းစားမျှ၊ ရှိကြလေကုန်၏။ ခုဒ္ဒကာ၊ မြတ်လေးငုံ
နှုန်း၊ အငယ်ဆုံးဖြစ်ကုန်သော ဓာတ်တော်တို့သည်။ ဆာနာဠိစေတ၊
ခြောက်ကွင်းစားမျှ၊ ရှိကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံး
စုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တောဓာတုယော၊ ထိုသွေးဓာတ်- သား
ဓာတ်၊ အရပ်ရပ်တို့သည်။ အဝသိသယိ သု၊ ရွှေကျင်း၌၊ ထင်လင်းစွာ
ကျန်ရစ်တော်မူကြလေကုန်၏။

(၁၃၉) အာကာသတော ပတိတွာပိ၊ ဥဂ္ဂတ္တာပိ မဟိတလာ။
သမန္တာ ဇေဓာရာယော၊ နိဗ္ဗာပေသုံ ဗိတာနလံ။ ။

(၁၃၉) ဇေဓာရာယော၊ ဇေးမြေကြည်လင်း၊ ရေအယဉ် တို့သည်။
အာကာသတော၊ ရေးခြစ်မထင်၊ ထက်ကောင်းကင်မှ။ ပတိတွာပိ၊
မြို့မှိုသန့်ရှင်း၊ သက်ဆင်းလျှောကျကုန်၍၎င်း။ မဟိတလာ၊ နီးနားတ
ခွင်၊ မြေအပြင်မှ။ ဥဂ္ဂတ္တာပိ၊ ကောင်းစွာပေါ်တက်၊ ရေပန်းထွက်ကုန်
၍၎င်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဗိတာနလံ၊ အလျှံပြောင်ငြိုး၊ မီးပုံ
ကြီးကို။ နိဗ္ဗာပေသုံ၊ မီးလျှံရုတ်သိမ်း၊ ငြိမ်းစေကြလေကုန်၏။

(၁၄၀) ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ အန္တေဝါသီ မဟိဒ္ဓိကော။
သရဘူနာမကော၊ ထေရော၊ သမ္ပတ္တ ပဋိသန္တိဒေါ။ ။

(၁၄၀) ထေရဿ-သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတြာ၊ မဟာထေရ်
မြတ်၏။ အန္တေဝါသီ၊ စေားရှိသေ၊ အတွင်းနေတပည့်ဖြစ်သော။ သရ
ဘူနာမကော၊ “သရဘူ” အမည်ရှိသော။ ထေရော၊ မထေရ်မြတ်
သည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဣဒ္ဓိအမျိုးမျိုး၊ ကြီးသောတန်းခိုးရှိတော်မူပေ၏။
သမ္ပတ္တပဋိ-သန္တိဒေါ၊ ကောင်းစွာ-ရအပ်-ရောက်အပ်ပြီးသော၊ ပဋိ
သန္တိဒါဉာဏ်လည်းရှိတော်မူပေ၏။

(၁၄၁) ဂိဝါဓာတုံ ဂဟေတွာ သော၊ စိတဒတာ မဟိယင်္ဂဏော။
ပတိဋ္ဌပေတွာ ထူပမ္ဘိ၊ အကာ ကဉ္စုက စေတိယံ။ ။

(၁၄၁) သောထေရော၊ ထို“သရဘူ” မည်လတ်၊ မထေရ်မြတ်
သည်။ စိတဒတာ၊ မီးလျှံငြိမ်းခါ၊ များစွာရခဲ၊ ဓာတ်တော်ထဲမှ။ ဂိဝါဓာ
တုံ၊ မြတ်ဘုရား၏။ နှုတ်တူးဖြူဖပ်လည်ရိုးဓာတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ပဋိ
ဆောင်တော်မူ၍။ မဟိယင်္ဂဏော၊ “မဟိယင်္ဂဏ”၊ အမည်ရသော။
ထူပမ္ဘိ၊ ဆံကောသာဓာတ်၊ ကိမ်းဝပ်မွေလျှော်၊ စေတိတော်၌၊ ပတိဋ္ဌ
ပေတွာ၊ ထည့်သွင်းဌပနာ၍။ ကဉ္စုကစေတိယံ၊ “ကဉ္စုက” ခေါ်၊
စေတိတော်ကို။ အကာ၊ ခွဲတော်နောက်ထပ်၊ သတ်မှတ်မည့်ခေါ်၊
ပြုတော်မူ၏။ ။ (ထိုစေတိတော်ကို၊ ဆံတော်-ဓာတ်၊ လည်ရိုးတော်
ဓာတ်-ထည့်သွင်း ဌပနာ၍၊ ဖလသမာပတ်- ဝင်စားရာ၌-တည်
တော်မူသည်။)

(၁၄၂) ခေမဂ္ဂယော မဟာထေရော၊ ဝိဏသညောဇနော မုနိ။
တတော စိတကတော ဝါမ၊ ဒါဌာဓာတုံ သမဂ္ဂဟိ။ ။

(၁၄၂) ဝိဏသညောဇနော၊ ကုန်ပြီးသော- သံယောဇဉ်ရှိတော်
မူသော။ မုနိ၊ ကောင်းဆိုးနှစ်တန်၊ ဝေဘန်ပိုင်းဖြတ်၊ သိတော်မူတတ်
သော။ ခေမဂ္ဂယော၊ “ခေမ” အမည်ရှိသော။ ထေရော၊ ရဟန္တာ-

မထေရ်မြတ်သည်။ တတောစိတကာတော၊ ထိုအလျှံချုပ်စ၊ မီးပုံထဲ
မှ။ ဝါမဒါဌာဝံသတုံ၊ လက်ဝဲအောက်ခတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ သ
မဂ္ဂဟိ၊ ရှိသေညွတ်ပျောင်း၊ ကောင်းစွာယူဆောင်တော်မူလေ၏။

(၁၄၃) ကေံ ပုရိန္ဒဒေါ ဒါဌံ၊ ကေံ ဂန္ဓာရဝါသိနော။
ကေံ ဘုဇင်္ဂရာဇာစ၊ သဌာနေ မိမိဝံခန်း၊ ဝတိ နန်း
။

(၁၄၃) ပုရိန္ဒဒေါ၊ သကြား မင်းသည်။ ကေံဒါဌံ၊ လကျာထက်
ခတ်၊ တဆူသောစွယ်တော်မြတ်ကို။ သဌာနေ၊ မိမိဝံခန်း၊ ဝတိ နန်း
၌။ အဘိပူဇယိ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ သဒ္ဓါဖြိုး၍၊ ရှိခိုး-ပူဇော်လေ၏။ ဂန္ဓာရ
ဝါသိနော၊ “ဂန္ဓာရဇာ” တိုင်းသား၊ “တချပ်” များတို့သည်။ ကေံဒါ
ဌံ၊ လက်ဝဲထက်ခတ်၊ တဆူသောစွယ်တော်မြတ်ကို။ သဌာနေ၊ မိမိ
ပိုင်စံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ အဘိပူဇယံ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ သဒ္ဓါဖြိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်
ကြလေကုန်၏။ ဘုဇင်္ဂရာဇာစ၊ တေဇာတော့က်လင်း၊ နဂါးမင်းသည်
လည်း။ ကေံဒါဌံ၊ လကျာအောက်ခတ်၊ တဆူသောစွယ်တော်မြတ်
ကို။ သဌာနေ၊ မိမိ-တိုင်းပြည်၊ “ဘောဂဝတိ” ၌။ အဘိပူဇယိ၊ အ
မြတ်ဘိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်လေ၏။

(၁၄၄) စတ္တာလိသ သမာဒန္တာ၊ ကေသာ လောမာစ သဗ္ဗသော။
ဒေဝါ ဟရိ သု ကေကံ၊ စက္ကဝါဠ ပရမ္ပရာ။ ။

(၁၄၄) သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ စက္ကဝါဠ
ပရမ္ပရာ၊ ရေတွက်များစွာ၊ စကြာဝဠာအဆင့်ဆင့်မှ။ ဒေဝါ၊ သာ
ရောက်စလား၊ နတ်အများတို့သည်။ စတ္တာလိသသမာဒန္တာ၊ အမျှ
လေးဆယ်သောသွားတော်တို့ကို၎င်း။ ကေသာလောမာစ၊ ဆံတော်၊
မွေးညှင်းတော်တို့ကို၎င်း။ ကေကံ၊ တဆူစီ-တဆူစီ၊ ဟရိ သု၊ ပင့်
ဆောင်ကြလေကုန်၏။

(၁၄၅) အဋ္ဌန္တမထ ရာဇနံ၊ ဓာတုအတ္ထာယ သတ္ထုနော။
ဥပ္ပန္နံ ဝိဂ္ဂဟံ ဒေါဏော၊ သမေတွာန ဗိုဇုတ္တမော။ ။

(၁၄၆) ကတွာန အဋ္ဌကောဋ္ဌာသေ။

ဘာဇေတွာ သေသ ဓာတုယော။

အဒါသိ အဋ္ဌရာဇုနံ၊ တံတံ ရဋ္ဌ နိဝါသိနံ။ ။

(၁၄၅-၁၄၆) အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဒေါဏော၊ “ဒေါဏ” အမည်ရှိသော။ ဗိုဇုတ္တမော၊ မင်းတကာတို့။ ဆရာ ဖြစ်လတ်။ ပုဏ္ဏားမြတ်သည်။ သတ္တုနော၊ ရွှေပြည်နန်းမ။ ဖွမ်းကြွစံဝင်း။ ဘုရားရှင်၏။ ဓာတု အတ္ထာယ၊ ဓာတ်ဘော်ကိုဆောင်ယူရန်အကျိုးငှါ။ အာဂတာနံ၊ လာရောက်ကြကုန်သော။ အဋ္ဌန္တရာဇုနံ၊ ရှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့၏။ ဥပ္ပန္တံ၊ ဖြစ်ပွားသော။ ဝိဂ္ဂဟံ၊ ဒေါသ ထန်ပြင်း။ ခိုက်ရန် ဖြစ်ခြင်းကို။ သမေတွာန၊ ငြိမ်းစေပြီး၍။ သေသဓာတုယော၊ ကြွင်းကျန် ထင်ရှား။ ဓာတ်ဘော်များတို့ကို။ အဋ္ဌကောဋ္ဌာသေ၊ ရှစ်သို့-ရှစ်ခုတို့ကို။ ကတွာန၊ မသေချာမသာ။ အညီအညာပြု၍။ ဘာဇေတွာ၊ ရွှင် ရွှင်လန်းလန်း။ ခွဲခြမ်းဝေစာန်၍။ တံတံ ရဋ္ဌနိဝါသိနံ၊ ကာသိ၊ ကောသလ၊ အစရှိသော ထိုထို တိုင်းပြည်၌ နေကြ ကုန်သော။ အဋ္ဌရာဇုနံ၊ ရှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့အား။ အဒါသိ၊ ပေးအပ်လိုက်လေ၏။ ။ ဘိုးတော်အဉ္စနမင်း၊ ဖြိုကြွင်း သက္ကရာဇ် ၁၄၈-ခု-နယုန်ဆွန်း ၅-ရက်-တနင်း လာနေ-ဓာတ်ဘော်ဝေသည်။

(၁၄၇) ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ ဂဟေဘွာန၊ ဓာတုယော တာ မဟိပတိ။ ။

ဂတ္တံ သကေ သကေ ရဋ္ဌ၊ စေတိယာနိ အကာရယံ။ ။

(၁၄၇) မဟိပတိ၊ ရှစ်ပြည် ပိုင်စား၊ မင်းအများတို့သည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ စိတ်လက်ကျေခြင်း။ ရွှင်းလန်းနှစ်သက်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တာ ဓာတုယော၊ ထိုပေစု ရလတ်။ ဓာတ်တော် မြတ်တို့ကို။ ဂဟေဘွာန၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ့ ဆောင်ယူကြကုန်လျက်။ ဂတ္တံ၊ ရွှင်မြူးကခုန်၊ ပြန်သွားကြကုန်၍။ သကေသကေရဋ္ဌ၊ မိမိ-မိမိ-တို့နေရာ၊ တိုင်းအောင်ချာ၌၊ စေတိယာနိ၊ စေတိတော်မြတ်တို့ကို၊ အကာရယံ၊ တည်ထားပြုစုကြလေကုန်၏။

(၁၄၈) ဓာတုတုဗ္ဗံ ဂဟေတွာန၊ ဖြာဟ္မဏော ဒေါဏနာမကော။
ထူပံ ကတွာန သဌာနေ၊ နိစ္စမေဝ ဥပဋ္ဌဟိ။ ။

(၁၄၈) ဒေါဏနာမကော၊ “ဒေါဏ” အမည်ရှိသော၊ ဖြာဟ္မဏော၊
စွယ်တော်ဆုံး၍၊ နှလုံးမသာ၊ မင်းဆရာသည်။ ဓာတုတုဗ္ဗံ၊ ဓာတ်
တော်ချင့်စွက်၊ ပြည်ဝင်ခွက်ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူဆောင်၍၊ သဌာနေ၊
မိမိနေရာ။ ပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ထူပံ၊ “တုဗ္ဗံ” တွင်ခေါ်၊ စေတီတော်ကို၊
ကတွာန၊ တည်ထားပြုရ၍။ နိစ္စမေဝ၊ နေ့ညဉ့်မစဲ။ အမြဲသာလျှင်၊ ဥ
ပဋ္ဌဟိ၊ ရှိသေခဝပ်၊ ဆည်းကပ်ပူဇော်လေ၏။

(၁၄၉) ဝသန္တာ မောရိယာ ဘူပါ၊ ဝနေ ဝိပ္ပလိနာမကော။
တတ္ထေဝဂ်၂၇ မာဒါယ၊ ထူပံ ကတွာ ဘိသက္ကရံ။ ။

(၁၄၉) ဝိပ္ပလိနာမကော၊ “ဝိပ္ပလိ” အမည်ရှိသော။ ဝနေ၊ တော၌။
ဝသန္တာ၊ ထီးနန်းစိုက်၍၊ ပျော်ပျော်စိုလှုံ၊ နေကြကုန်သော။ မောရိယာ
ဘူပါ၊ ဓာတ်တော်ဝေခိုက်၊ မမြီလိုက်ကုန်သော။ “မောရိယ” မင်းတို့
သည်၊ အင်္ဂါရံ၊ မီးလျှံချုပ်စဲ၊ မီးသွေးခဲကို။ အာဒါယ၊ ပိုင်းခါရအုံ။
ကောကံယုကြကုန်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမိမိတို့စံနေ။ “မောရိယ” တိုင်း
ပြည်၌သာလျှင်၊ ထူပံ၊ “အင်္ဂါရ” မည်၊ မြတ်စေတီကို၊ ကတွာ၊ တည်
ထားပြုရကြကုန်၍။ အဘိသက္ကရံ၊ ရှိသေညွတ်နူး။ အထူးကိုးကွယ်
ကြလေကုန်၏။

၁၆—“ခေမ” မည်သောရဟန္တာမြတ်သည်၊ စွယ်တော်ကိုဆောင်၍၊
“ကလိဂ်” တိုင်းရှင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား၊ အပ်နှင်းခဏ်း။

(၁၅၀) ခေမထေရော တတော ဒန္တ၊ ပုရေ ကလိဂ်ရာဇိနော။
အဒါသိ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဓာတု ဂဟိတ မတ္တနာ။ ။

(၁၅၀) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ခေမထေရော၊ “ခေမ” မည်တွင်။
ထေရ်အရှင်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဂဟိတံ၊ ပင့်ဆောင်အပ်

သော၊ ဓာတု၊ လက်ဝဲအောက်ဘက်။ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဒန္တပုရေ။
“ဒန္တပုရ” တိုင်းဌာန၌၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော။ က
လိင်္ဂရာဇိနော၊ “ကလိင်္ဂ” မင်းအား။ အဒါသိ၊ ချီးမြှင့်မြှောက်စား။
ကုသိုလ်ပွားအောင်။ သနားပေးအပ်တော်မူလေ၏။

(၁၅၁) သော ဓမ္မံ ဒေသယိတွာန၊ ဘောတွာ သုစိရ နိဗ္ဗိယော။
တံ နရိန္ဒ ပဿာဒေသိ၊ ဥတ္တမေ ရတနတ္တယေ။ ။

(၁၅၁) သော၊ ထို“ဓမ္မ”မည်တွင်၊ ရဟန္တာ အရှင်သည်။ ဓမ္မံ၊
နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း။ သူတော်ကောင်းတရားကို။ ဒေသယိတွာန၊
မေတ္တာရှေ့ထား။ သနားကြည်ဖြူ။ ဟောတော်မူ၍၊ သုစိရနိဗ္ဗိယော၊
လေးမြင့်ရှည်ကြာ၊ ဝိစ္ဆာရောကူ။ နိဗ္ဗိအယူဘို့ကို။ ဘောတွာ၊ ချီးဖဲ့
ဖျက်သိမ်းတော်မူ၍၊ ဥတ္တမေ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊ မြတ်လှစွာသော။ ရတ
နတ္တယေ၊ ရတနာသုံးပါး၌၊ ပဿာဒေသိ၊ လေးမြတ်ရှိသေ။ ကြည်ညို
စေ၏။

(၁၅၂) အဇ္ဈောဂါဠော မုနိန္ဒဿ၊ ဓမ္မာမတ မဟဏ္ဏဝံ။
သော နရိန္ဒော ပဝါဟေသိ၊ မလံ မစ္ဆရိယာဒိကံ။ ။

(၁၅၂) သောနရိန္ဒော၊ ထို“ကလိင်္ဂ” သေဌ်နင်း။ ဗြဟ္မဒတမင်း
သည်၊ မုနိန္ဒဿ၊ မုနိဥက္ကဋ္ဌ၊ တရားမြတ်၏။ ဓမ္မာမတမဟဏ္ဏဝံ၊ တရား
အမြိုက်တည်းဟူသော- မဟာသုဒ္ဓါသို့။ အဇ္ဈောဂါဠော၊ သဒ္ဓါ
လွန်မင်း၊ သက်ဆင်းတော်မူလျက်။ မစ္ဆရိယာဒိကံ၊ မပေးရက်သို။
ဝန်တို့နှုတ်ပြောင်းအစရှိသော၊ မလံ၊ ကိုယ်မှာရစ်ထွေး။ အကုသိုလ်
တည်းဟူသော- အညစ် အကျေးကို။ ပဝါဟေသိ၊ ပါယ်ခွါဆေး
ကြော၊ မြှောဘော်မူလေ၏။

(၁၅၃) ဝဇိရာအာဒိ ဘံကိဏ္ဍံ၊ သောဏ္ဏဇာလေဟိ သောဘိတံ။
ကုရုဂါရ သတာကိဏ္ဍံ၊ တရုဏာဒိစ္စ သန္နိတံ။ ။

(၁၅၄) သောရာဇာ ကာရယိတွာန၊ ဒါဌာဝတု နိကောဘကံ။
တတ္ထေဝ ဓာတုပိဌာ၊ ကာရေသိ ရတနန္တလံ။ ။

(၁၅၉) တတော၊ ထိုမင်းကောင်း- မင်းမြတ်တို့၏- နောက်မှ။ ဒုရ
တိတ္ထမသာသနော၊ လွန်မြောက် နိုင်ခဲ့သော အဆုံးအမ ရှိသော။
ဂုဟသီဝဂ္ဂယော၊ “ဂုဟသီဝ” အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ အယုချွတ်
ယွင်း၊ မိစ္ဆာမင်းသည်၊ ရုဇ္ဇသီရိ၊ မင်း၏ကြက်သရေသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
လတ်၍။ မဟာဇနံ၊ တိုင်းသားပြည်သူ၊ လူအပေါင်းကို။ အနုဂဏ္ဌိ၊
သိမ်းမြန်းစိုးချုပ်၊ မင်းပြုလုပ်တော်မူလေ၏။

(၁၆၀) သပရတ္တာနဘိညေသော၊ လာဘသက္ကာရလောလုပေ။
မာယာဝိနော အဝိဇ္ဇန္ဓေ၊ နိဂဏ္ဌေ သမုပဋ္ဌဟိ။ ။

(၁၆၀) သော၊ ထို-အယုချွတ်ယွင်း၊ မိစ္ဆာမင်းသည်။ သ-ပရတ္တံ၊
မိမိအကျိုး၊ သူတပါးအကျိုးကို။ အနဘိညေ၊ ဆင်ခြင်နှိုင်းညှိ၊ မသိ
တတ်ကုန်သော။ လာဘသက္ကာရလောလုပေ၊ လာဘ-ပူဇော်သက္ကာ
ရ၌၊ လွန်စွာတပ်မက်မောကြကုန်သော။ မာယာဝိနော၊ သွေးဆောင်
လှည့်ပတ်၊ ဖြားယောင်းတတ်ကုန်သော။ အဝိဇ္ဇန္ဓေ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊
ပိတ်ကာရစ်လွှမ်း၊ ပညာမျက်စိကန်းကုန်သော။ နိဂဏ္ဌေ၊ အစေလ
က၊ နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်း၊ တို့ကို၊ သမုပဋ္ဌဟိ၊ ဘုရားမှတ်၍၊ ဆည်းကပ်
ကိုးကွယ်လေ၏။

(၁၆၁) ဒုရာဇဝဿကာလမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာဗ္ဗေန ဆာဒိတော။
ဇလိတုံသက္ခိ ရံသိဟိ၊ နသော စန္ဒနရာသဘော။ ။

(၁၆၁) ဒုရာဇဝဿကာလမ္ပိ၊ မတရားမင်း၊ အုပ်စိုးခြင်းတည်းဟူ
သော၊ မိဗန်းဥတု-မိဗန်းအခါ၌။ အဝိဇ္ဇာဗ္ဗေန၊ မိုက်မဲလှစွာ၊ အဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသော-မိဗန်းတိမ်ပုပ်တို့သည်။ ဆာဒိတော၊ မြွေးယွက်ရစ်
သန်း၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ သောစန္ဒနရာသဘော၊ ထို-ရောင်စုံ
တင့်ရွှန်း၊ လပြည့်ဝန်းတည်းဟူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ရံသိဟိ၊
ေးမြကြည်လင်၊ ဖြူစင်သောရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်။ ဇလိတုံ၊ ထွန်း
လင်းတောက်ပခြင်းငှါ။ နံသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်တော့သတည်း။

- (၁၆၂) ဟေမတောရဏမာလာဟိ၊ကဒလိဟိစ ဧကဒါ။
ပုပ္ဖန္တိယေဟိ နေကောဟိ၊သေဇ္ဇေတွာ နာဂရာ-ပုရံ။ ။
- (၁၆၃) မင်္ဂလတ္ထုတိ ဟောသေဟိ၊နစ္စဂိတာ ဒိကောဟိစ။
ဟေမဂ္ဂုဗိယပုပ္ဖေဟိ၊ပူဇေန္တိ ဝရဒါဌကံ။ ။

(၁၆၂-၁၆၃) ဧကဒါ၊ အဟုတ်မထား၊ ခါတပါး၌။ နာဂရာ၊မြို့သူ မြို့သား၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ ဟူသမျှတို့သည်။ ဟေမတောရဏမာ လာဟိစ၊ ရွှေတုရိဏ်တိုင်-ရွှေပန်း၊ အခင်းခင်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ကဒလိ ဟိစ၊စိန်းလွှဲနုစို၊ ဌကံပျောပင်ပျိုတို့ဖြင့်၎င်း။ အနေကောဟိ၊တမျိုးမ က၊များထွက်ကုန်သော။ ပုပ္ဖန္တိယေဟိစ၊ ကြည့်ရှုမခန်း၊ ထူးဆန်းအံ့ သောက်၊ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့်၎င်း။ပုရံ၊မြို့တော်ကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ ခင်းကျင်းပြုပြင်၊ တန်းဆာဆင်ကြကုန်၍။ မင်္ဂလတ္ထုတိ ဟောသေ ဟိစ၊ ကြက်သရေမင်္ဂလာရှိသော-ချီးဌာသံတို့ဖြင့်၎င်း။ နစ္စဂိတာဒိ- ကောဟိ၊ ကချင်း-သီချင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၎င်း။ ဟေမဂ္ဂုဗိယပုပ္ဖေ ဟိစ၊ ရွှေပန်းငွေပန်း၊ အဆန်းဆန်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝရဒါဌကံ၊ တန်းခိုး ထင်ပေါ်၊မြတ်စွယ်တော်ကို။ပူဇေန္တိ၊ ရွှင်မြူးကာချန်၊ပူဇော်ကြလေ ကုန်၏။

- (၁၆၄) ပူဇေန္တော မုနိရာဇဿ၊ဒါဌာဓာတုံ ဝိသေသတော။
အကံသု ဧကနိဋ္ဌေဝိသံ၊သံဝနုမေဃာသန္နိဘံ။ ။

(၁၆၄) မုနိရာဇဿ၊ရဟန်းတို့၏မင်းဖြစ်တော်မူသော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ဒါဌာဓာတုံ၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ ဝိသေသတော၊အလွန် အကြူး၊ အထူးအားဖြင့်။ ပူဇေန္တော၊ မြူးပျော်ကာချန်။ ပူဇော် ကြကုန် လျက်၊သံဝနုမေဃာသန္နိဘံ၊ကမ္ဘာပျက်မိလား၊ရွာပြီးသွန်းချသည်နှင့် တူသော။ ဧကနိဋ္ဌေဝိသံ၊ မြေကြီး အင်္ကျီ၊ တခဲနက်သော ကြွေး ကြော်သံကို။အကံသု၊ပြုကြလေကုန်၏။

- (၁၆၅) တတ္ထိကာလေ ကိမေတန္တိ၊မိတ္တိတံ သိဟပဇ္ဇရံ။
ဥဒ္ဓါဒေတွာန ပါသာဒေ၊နရိန္ဒောသော ဥဒိက္ခသိ။ ။

(၁၆၅) တသို့ကာလေ၊ ထို-လူအပေါင်းတို့၊ သောင်းပြောင်းဟပ်
အော်၊ ကြွေးကြော်သော အခါ၌၊ သောနရိန္ဒော၊ ထို“ဂူဟသီဝ”၊
နရသေဌ်နင်း၊ မိစ္ဆာမင်းသည် ဇေတံ၊ ဤအသံကား။ ကိ၊ အဘယ်
အသံပေတဲ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့တွေးတောဆင်ခြင်လျက်။ ပါသာဒေ၊
မိမိစံခင်း၊ ပြာသာဒ်နန်း၌၊ စိတ္တိတံ၊ ခြူးပန်းခြူးနွယ်၊ အသွယ်သွယ်ဘို့
ဖြင့်၊ ဆန်းကြယ်ထသော။ သိဟာပဉ္စရံ၊ လေသာဆန်းပြား နန်းတံခါး
ကို၊ ဥဒ္ဓါဇေတွာန၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူ၍။ ဥဒိက္ခသိ၊ ကြည့်ရှုတော်မူ
လေ၏။

(၁၆၆) တဒါမဟာဇနံဒိသွာ၊ နာနာဝတ္ထေဟိ လင်္ကာတံ။
ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထံတံ၊ ပုစ္ဆိ ဝိမ္ဘိတမာနသော။ ။

(၁၆၇) အတ္ထေရကံ ကိမေတန္တု၊ အာစိက္ခေယျာထ မံ တုရံ။
မမေတံ နဂရံကသွာ၊ ဆဏနိသိတကံဣတိ။ ။

(၁၆၆-၁၆၇) တဒါ၊ ထို-ကြည့်ရှုတော် မူလိုက်သော အခါ၌၊
နာနာဝတ္ထေဟိ၊ အထူးထူးအမျိုးမျိုး၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ အလင်္ကာ
တံ၊ ဝတ်စားပြုပြင်၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထံ၊ နံ
သာပန်းစသည်၊ လက်၌ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ လူများ အပေါင်းကို။
ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍။ ဝိမ္ဘိတမာနသော၊ အံ့ဩသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
“ဘဏေ”၊ ဒိုအချင်းတို့။ ဇေတံ၊ အတ္ထေရကန္တု၊ ဤအံ့ဩဘွယ်သည်
ကား။ ကိ၊ အဘယ်ပေနည်း။ မံ၊ ငါမင်းမြတ်ကို။ တုရံ၊ လျှင်လျှင်-မြန်
မြန်။ အာစိက္ခေယျာထ၊ လျှောက်ထား သံတော်ဦးတင်ကြ ပါကုန်
လော။ မမ၊ ငါ၏။ ဇေတံ၊ နဂရံ၊ ဤမြို့တော်သည်။ ကသွာ၊ အတဲ့ကြောင့်။
ဆဏနိသိတကံ၊ ကချန်-ချော်ရွှင်၊ ပွဲလမ်းသတင် ကိုမှီဘိသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးမြန်းတော်မူလေ၏။

(၁၆၈) တဒါမစ္စော သမာစိက္ခိ၊ မေဓာဝိ ဗုဒ္ဓမာမကော။
ရာဇိနော တဿသမ္ပုဒ္ဓါ၊ နုဘာဝ မဝိဇာနတော။ ။

(၁၆၈) တဒါ၊ ထို-မေးမြန်းတော်မူသောအခါ၌၊ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိ
သော။ ဗုဒ္ဓမာမကော၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အားထားခိုကိုး၊ မြတ်နိုးသော။

အမရွေး၊ အမတ်သည်၊ သမ္မုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ သုံးဘုံထင်ရှား၊ မြတ်တုရား
၏၊ ကြီးမားရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကို၊ အဝိဇာနတော၊ “မောဟ” ဖိ၍၊
မထိမမြင်သော၊ တဿရာဇိနော၊ ထို“ဂူဟသီဝ” မင်းအား၊ သမာ
ဝိက္ခိ၊ ကောင်းစွာညွတ်နူး၊ သံတော်ဦးတင်လေ၏။

(၁၆၉) သဗ္ဗဘိတုဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ တဏှာသင်္ခယဒဿိနော၊

သောဓာတု မဟာရာဇ၊ ခေမထေရေန အာဟဋ္ဌာ၊ ။

(၁၆၉) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗဘိတုဿ၊ အလုံးစုံသော၊ အ
ကုသိုလ် တရားတို့ကို၊ ဣမ်းရိုးနှိပ်စက်၊ ပျက်ဆီးတော်မူထသော၊
တဏှာသင်္ခယဒဿိနော၊ တဏှာ၏ကုန်ခန်းရာ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပြတော်မူ
တတ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ သောဓာတု၊ ဤ-လက်ဝဲ
အောက်ခတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို၊ ခေမထေရေန၊ “ခေမ” မည်
တွင်၊ ရဟန္တာအရှင်သည်၊ အာဟဋ္ဌာ၊ ပင့်ဆောင်အပ်ပါ၏။

(၁၇၀) တံဓာတုံ ပူဇယိတွာန၊ ရာဇာနော ပုဗ္ဗကာ ဣဓ၊

နာဂရာဇိ ဗဟူဒေဝ၊ အဂုံ ဒေဝ သဟဗျတံ၊ ။

(၁၇၀) တံဓာတုံ၊ ထိုလက်ဝဲအောက်ခတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို၊
ပူဇယိတွာန၊ ဆည်းကပ်ကော်ရော်၊ ပူဇော်ကြကုန်သောကြောင့်၊ ဣ
ဓ၊ ဤ“ကလိဂ်” တိုင်း၌၊ ပုဗ္ဗကာ၊ မြှောင်းပျော်ပိုက်၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဗဟူဒေဝ၊ ရေတွက်သင်္ချာ၊ များစွာသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊
ရာဇာနောပိ၊ အရှင်ဘေးဘိုး၊ နန်းရိုးစဉ်လာ၊ မင်းများစွာဘို့သည်၎င်း၊
နာဂရာဇိ၊ တိုင်းသားပြည်သူ၊ လူအပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ဒေဝသဟ
ဗျတံ၊ နတ်ဘို့၏ အပေါင်းအဘော် အဖြစ်သို့၊ အဂုံ၊ ချောက်ကြပါ
ကုန်၏။

(၁၇၁) နာဂရာဇိ ဣဓေ သဗ္ဗေ၊ သမ္မရာယသုခတ္ထိကာ၊

ပူဇယန္တိ သမ္မာဂဗ္ဗ၊ ဓာတုံ ဘံ သတ္ထုနော ဣတိ၊ ။

(၁၇၁) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣဓေ၊ နာဂရာဇိ၊ ဤမြို့သူမြို့သား၊
လူအများတို့သည်လည်း၊ သမ္မရာယ သုခတ္ထိကာ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊

ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ အလိုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမာဂမ္မ၊ ညီညွှာ
ဗျူဟ၊ စည်းဝေးပေါင်းဆုံကြကုန်၍၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
တံခာဘုံ၊ ထိုလက်ဝဲအောက်ခတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို၊ ပူဇယန္တိ၊
မြတ်နိုးဝိုင်းအံ့ ပူဇော်ကြပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမာဓိက္ခိ၊ ကောင်း
စွာညွတ်နူး၊ သံတော်ဦးတင်လေ၏။

(၁၇၂) တဿာမစ္စဿ သောရာဇာ၊ သုတွာမ္ပံ သုဘာသိတံ၊
ဗုလ္လန္တိ ပဇဟိတွာန၊ ပသိဒ္ဓိ ရတနတ္ထယော။ ။

(၁၇၂) သောရာဇာ၊ ထို“ဂုဟသီဝ”မင်းသည်၊ တဿာမစ္စဿ၊
ထိုနှုတ်ဖွင့်ချိုသာ၊ အမတ်လိမ္မာ၏၊ သုဘာသိတံ၊ ဖြည်းညှင်းသာ
ယာ၊ ကောင်းစွာလျှောက်တင်အပ်သော၊ မ္ပံ၊ လေးနက်ခွံညား၊ တ
ရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူရ၍၊ ဗုလ္လန္တိ၊ မကောင်းယုတ်မာ၊
မိစ္ဆာအယူကို၊ ပဇဟိတွာန၊ ပယ်ရှားစွန့်ပစ်၍၊ ရတနတ္ထယော၊ သုံးပါး
မြတ်စွာ၊ ရတနာ၌၊ ပသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓါပိုမို၊ ကြည်ညိုတော်မူလေ၏။

၁၈ - တိတ္ထိ-တက္ကတွန်းတို့ကို၊ တိုင်းပြည်မှနှင်ထုတ်ခင်း။

(၁၇၃) ဓာတုပူဇံ ကရောန္တော သော၊ ရာဇာ အတ္တရိယာဝဟံ၊
တိတ္ထိယေ ဗုမ္မနေ ကာသိ၊ သုမနေ သာဝကော ဇနေ။ ။

(၁၇၃) သောရာဇာ၊ ထို“ဂုဟသီဝ”မင်းသည်၊ အတ္တရိယာဝဟံ၊
မမြင်စဘူး၊ အထူးဆန်းကြယ်၊ အံ့ဩဘွယ်ကိုဆောင်သော၊ ဓာတု
ပူဇံ၊ စွယ်တော်ခတ်အား၊ လေးမြတ်ကော်ရော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ က
ရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့ကို၊ ဗုမ္မနေ၊ မရွှင်
မလန်း၊ ပင်ပန်းသောစိတ်ရှိသည်တို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေ၏၊
သာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘပညံ့သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနေ၊ လူအ
ပေါင်းတို့ကို၊ သုမနေ၊ ချီးမြှင့်မြှောက်တင်၊ ကြည်လင်ရွှင်လန်း၊ ချမ်း
သာသောစိတ်ရှိသည်တို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

(၁၇၄) ဣမေ အဟိရိကာ သဗ္ဗေသဒ္ဓါဒိ ဂုဏ ဝဇ္ဇိတာ။
ထဒ္ဓါ သဌာစ ဒုပ္ပညာသဂ္ဂမောက္ခ ဝိဗာဓကာ။ ။

(၁၇၄) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤတိတ္ထိ တက္ကတွန်း၊
ကောင်တို့သည်။ အဟိရိကာ၊ အနည်းငယ်မျှ။ အရှက်မရှိကြလေ
ကုန်သဒ္ဓါဒိဂုဏဝဇ္ဇိတာ၊ သဒ္ဓါ၊ တရားစသောဂုဏ်မှ။ ကင်းကြကုန်
၏။ ထဒ္ဓါစ၊ ကြောက်လန့်ခဲခန်း၊ ကြမ်းလည်းကြမ်းထန်းကုန်၏။ သဌာ
စ၊ လွန်လွန်ကဲကဲ။ စဉ်းလည်းစဉ်းလဲကြကုန်၏။ ဒုပ္ပညာစ၊ အသိအ
လိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာလည်းမရှိကြလေကုန်။ သဂ္ဂမောက္ခဝိဗာဓကာ၊
နတ်ရွာ-နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ တားမြစ်တတ်ကုန်၏။

(၁၇၅) ဣတိ သော စိန္တယိတွာန၊ ဂုဟာသိဝေါ နရာမိပေါ။
ပဗ္ဗာဇေသိ သကာရဌာ၊ နိဂဇ္ဈေတေ အသေသတော။ ။

(၁၇၅) ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယိတွာန၊ ကြံစည်တော်မူ၍၊ ဂုဟာသိဝေါ၊
“ဂုဟာသိဝ” အမည်ရှိသော။ သောနရာမိပေါ၊ ထိုမင်းမြတ်သည်။
တေနိဂဇ္ဈေ၊ ထိုဒိဃိဆရာ၊ ယုတ်မာဆိုးသွန်း၊ တက္ကတွန်း၊ တို့ကို။ အ
သေသတော၊ အကြွင်းမဲ့။ သကာရဌာ၊ မိမိပိုင်စံ။ တိုင်းနိုင်ငံမှ၊ ပဗ္ဗာဇေ
သိ၊ ထောင်းထုရိုက်ပုတ်၊ နှင်ထုတ်လေ၏။

၁၉-တိတ္ထိ-တို့သည်ရန်ညှိုးဖွဲ့၍၊ ပါရုလိပုတ်ပြည်-ပဏ္ဍု မင်းထံ၌၊
ရုံးချောစကားပြောကြားခဏ်း။

(၁၇၆) တေ အာဇာတံ ဝိဗန္ဓိတွာ၊ ဂတံ ပါရုလိပုတ္တကံ၊
ရာဇာန မုပသင်္ကမ္မ၊ ပေသုည မကရံ တဒါ။ ။

(၁၇၆) တဒါ၊ ထို-တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်လိုက်သောအခါ၌၊ တေ၊
ထိုအဝတ်မဆီးချည်းနှိုးဗလာ၊ တိတ္ထိဆရာတို့သည်။ အာဇာတံ၊
ဒေါသပွားတိုး၊ ရန်ညှိုးရန်စကို၊ ဝိဗန္ဓိတွာ၊ နေနှင်ကြဟဲ့။ ဖွဲကြီးဖွဲချ်၊
ပါရုလိပုတ္တကံ၊ “ပါရုလိပုတ်” ဟု၊ သမုတ်ထူးလည်း၊ ပြုစုပြည်သို့၊

ဂဏ္ဍိသုသားကြကုန်၍။ရာဇာနံ၊ဒေါသထန်ပြင်း။“ပဏ္ဍု”မင်းသို့၊ဥပသက်မ္မ၊ချဉ်းကပ်ကြကုန်၍။ပေသုညံ၊မဟုတ်မမှန်၊ကြံဖန်သွယ်ရိုက်။ဂုံးတိုက်ခြင်းကို။အကရုံ၊ပြုကြလေကုန်၏။

(၁၇၇) တုယံ သာမန္တဘူပါလော၊ဂုဟသီဝေါ နမသသိတေ။
ဧဝေ တုမ္ပေဟိ နိန္ဒန္တော၊ဆဝဋ္ဌိ ဝန္တတေ ဣတိ။ ။

(၁၇၇) ဧဝ၊ မင်းမြတ်။ တုယံ၊ သင်မင်းမြတ်၏။ သာမန္တဘူပါလော၊အနီးပိုင်စား။ မင်းတပါးဖြစ်သော၊ဂုဟသီဝေါ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းသည်၊တုမ္ပေဟိ၊အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်။နမသသိတေ၊ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်၊ရှိခိုးအပ်ကုန်သော။ ဧဝေ၊ပြီဟွာ-ဗိသနိုး။ တန်းခိုးကြီးမား။နတ်အများတို့ကို။ နိန္ဒန္တော၊ ချိုးချိုးဖဲ့ဖဲ့။ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသျှက်၊ဆဝဋ္ဌိ၊ကြက်သရေကင်းကွာ။ မင်္ဂလာမတိုး၊လူသေရိုးကို။ ဝန္တတေ၊ရှိသေလေးမြတ်။ရှိခိုးအပ်ပါ၏။ဣတိ၊ဤသို့။ပေသုညံ၊ချောပစ်ဂုံးတိုက်ခြင်းကို။အကရုံ၊ပြုကြလေကုန်၏။

၂၀-“ပဏ္ဍု”မင်းသည်၊တိတ္ထိတို့ဂုံးချောသေးစကားကိုယုံကြည်၍၊
“ဂုဟသီဝ”မင်းကိုတမ်းဆီးရန်စေလွှတ်လေ၏။

(၁၇၈) တဒါရာဇာ မဟာတေဇော၊ဇမ္ဗုဒ္ဓိပဿ ဣဿရော။
ပဏ္ဍုနာမောမဟာသေနော၊အာသိကောဝေသာနူဂေါ။ ။

(၁၇၈) တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပဿ၊ဇမ္ဗုဒ္ဓိပကျန်းအလုံးကို။ ဣဿရော၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍။ မဟာတေဇော၊ထက်မြက်သောတန်းခိုးရှိသော။မဟာသေနော၊များသောစစ်သည်ဗိုလ်ထု ရှိသော။ ကောဝေသာနူဂေါ၊ အမျက်၏ နောက်၊ အစဉ်လျှော့၍၊ယွင်းဖောက်လိုက်စားတတ်သော၊ပဏ္ဍုနာမော၊“ပဏ္ဍု”အမည်ရှိသောမင်းသည်။အာသိ၊ပိုင်အုပ်စိုးကွပ်၊ဖြစ်လတ်လေပြီ။

(၁၇၉) သုတွာန ဝစနံ တေသံ၊ရာဇာ ကောဂြိပိဋ္ဌိတော၊
သုရံ သာမန္တဘူပါလံ၊စိတ္တယာန မထ ဖြိတိ။ ။

(၁၇၉) အထ၊ထိုဂုံးချောစကား၊ပြောကြားသောအခါ၌၊ရာဇာ၊ပညာဉာဏ်ကင်း၊“ပဏ္ဍု”မင်းသည်၊တေသံ၊ထိုတိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့၏၊ဝစနံ၊မဟုတ်တန်းဝါး၊ဂုံးချောသောစကားကို၊သုတွာန၊ကြားလတ်သည်ရှိသော်၊ကောဓေါဝိဋ္ဌိတော၊ကောဓ၊မီးသည်၊ဖိစီးနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊စိတ္တယာနံ၊“စိတ္တယာန”အမည်ရှိသော၊သုရံ၊ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း၊လွန်ရဲတင်းသော၊သာမန္တဘူပါလံ၊အနီးပိုင်စား၊မင်းတပါးကို၊အဖြဝိ၊အမိန့်တော်မြတ်၊ချမှတ်လေ၏။

(၁၈၀) ကလိင်္ဂရဋ္ဌံ ဂတိံ၊ရဟသိဝံ ဝိဓာနယ။
ပူဇိတံ တံ ဆဝဋ္ဌိံ စ၊ဘေန ရတ္တိန္ဒြိယံ ဣတိ။ ။

(၁၈၀) စိတ္တယာန၊“စိတ္တယာန”မင်း၊တွံ၊သင်သည်၊ကလိင်္ဂရဋ္ဌံ၊“ကလိင်္ဂ”တိုင်းပြည်သို့၊ဂတိံ၊သွား၍၊ရဟသိဝဋ္ဌံ၊“ရဟသိဝ”မင်းကို၎င်း၊တေန၊ထို“ရဟသိဝ”မင်းသည်၊ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ညဉ့်နေ့၊တလုံး၊ပူဇိတံ၊ရိုသေလေးမြတ်၊ပူဇော်အပ်သော၊တံဆဝဋ္ဌိံစ၊ထိုကြက်သရေကင်းဘွား၊မင်္ဂလာမတိုး၊လှသေရိုးကို၎င်း၊ဣ၊ဤ၊ဤ၊ဤ၊ရှေ့မှောက်၊ထံတော်အောက်သို့၊အာနယ၊အမိန့်တော်ပြန်၍၊အမြန်နှောင်ဖွဲ့၊ဆောင်ခဲ့လေလော။

(၁၈၁) တဒါ၊ကောဓာဘိဘူတေန၊သာမန္တော တေန ပေသိတော၊
စိတ္တယာနော ဂတော ဒါဋ္ဌံ၊ရဟသိဝဋ္ဌံ အာနိတုံ။ ။

(၁၈၁) တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ကောဓာဘိဘူတေန၊ကောဓ၊တရားသည်၊လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော၊တေန၊ထို“ပဏ္ဍု”မင်းသည်၊ပေသိတော၊အမိန့်ချမှတ်၊စေလွှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊စိတ္တယာနော၊“စိတ္တယာန”အမည်ရှိသော၊သာမန္တော၊အနီးထံရင်း၊လက်အောက်မင်းသည်၊ဒါဋ္ဌံ၊လက်ဝဲအောက်ခတ်၊စွယ်တော်မြတ်ကို၎င်း၊ရဟသိဝဋ္ဌံ၊“ရဟသိဝ”မင်းကို၎င်း၊အာနိတုံ၊ဘမ်းသီးချည်နှောင်၊ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ဂတော၊ထွက်သွားလေ၏။

(၁၈၂) ဂတံသန သော မဟိပါလော၊ သေနဇက်ဟိ ပုရက္ခတော၊
ဒန္တပုရဿ ဝိဒ္ဓု၊ ရေ၊ ခန္ဓာဝါရံ ဘိသင်္ခရိ။ ။

(၁၈၂) သောမဟိပါလော၊ ထို“ဝိတ္တယာန” အမည်ရှိသော-မင်း
သည်။ သေနဇက်ဟိ၊ စစ်အင်္ဂါလေးပါးတို့ဖြင့်။ ပုရက္ခတော၊ ဝန်းကျင်
တွင်ပတ်၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဂတံသန၊ စစ်မောင်းဆော်နှက်၊ မြို့မှ
ထွက်၍။ ဒန္တ ပုရဿ၊ ဒန္တ ပုရိ၊ “ကလိင်္ဂ” ပြည်၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မကောင်း
မကောင်း၊ တခုသောစခမ်း၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊ ခေတ္တစံမြန်း၊ သစ်ခက်နန်းကို။
အဘိသင်္ခရိ၊ ဆောက်လုပ်ပြုပြင်၊ စီရင်လေ၏။

(၁၈၃) တဒါသော ဂုဟသီဝေန၊ ပါဘတေဟိ သုတောသိတော၊
ဟိတဇ္ဈာသယတံ ဥတ္တာ၊ ပုရံ သေနာယ ပါဝိသိ။ ။

(၁၈၃) တဒါ၊ ထိုထဲနန်းပျော် ရွှင်၊ နေစဉ် အခါ၌။ သော၊ ထို“ဝိတ္တ
ယာန” အမည်ရှိသောမင်းသည်။ ဂုဟသီဝေန၊ “ဂုဟသီဝ”၊ နရ
သေဌ်နင်း၊ တရားမင်းသည်။ ပါဘတေဟိ၊ ဘိုးထိုက်ဘဏ္ဍာ၊ ရတနာ
လက်ဆောင်တို့ဖြင့်၊ သုတောသိတော၊ သိုင်းဝိုင်းနှူးလှိမ့်၊ ပီတိမိမ့်
အောင်၊ နှစ်သိမ့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟိတဇ္ဈာသယတံ၊ အကျိုးစီး
ပွား၊ များပြားမေ့မိ၊ အလိုရှိသည့်အဖြစ်ကို။ ဥတ္တာ၊ ဆင်ခြင်နှိုင်းဆ၊
သိရသောကြောင့်။ ပုရံ၊ “ဒန္တ ပုရိ”၊ တိုင်းရွှေပြည်သို့၊ သေနာယ၊ စစ်
သည်မှီလ်ပါနှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။

၂ ခ-ဂုဟသီဝမင်းသည်-ဘုရားဂုဏ်ကိုချီးဌ်၍၊ ဘမ်းဆီးရန်လာသော
“ဝိတ္တယာန” မင်းအား၊ စွယ်တော်တိုက်သို့ခေါ်ဆောင်ခဏ်း။

(၁၈၄) ရာဇဂေဟံ ပဝိဇ္ဇောဿ၊ သောမိက္ခိ ပဏ္ဍုသသသနံ၊
သုတ္တာ မုခပသန္ဓော သော၊ ဂုဏံဝဇ္ဇေသိသတ္ထုနော။ ။

(၁၈၄) ရာဇဂေဟံ၊ မင်းမြတ်စံပျော်၊ ရွှေနန်းတော်သို့၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်
သော။ သော၊ ထို“ဝိတ္တယာန” မင်းသည်။ ပဏ္ဍုသသသနံ၊ “ပဏ္ဍု”
မင်း၏၊ ကြောင်းရင်းဖြစ်ပွား၊ သတင်းစကားကို။ အသ၊ ထို“ဂုဟသီ

ဝ”မင်းအား။ အာစိက္ခိ၊ သိထင်ရှားအောင်၊ ပြောကြားလေ၏။ သေဝ၊
 ထို “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်၊ သုတွာ၊ ဖြစ်ပုံကြောင်းရာ၊ သိသာ
 ထင်ရှား၊ ကြားတော်မူ၍၊ မုခပသန္ဓေ၊ ဇဉ်းငယ်ပြီး ရှင်၊ ကြည်လင်
 သောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တု နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏ်၊ များ
 ပြားဖုံဖုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖော်ထုတ်ညွှန်း၍၊ ချီးမွမ်းတော်
 မူလေ၏။

(၁၈၅) သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မံသ နေတ္တာဒိ ဒါနတော၊
 အနေကကပ္ပေ သမ္ဘာရေ၊ သမ္ဘရိတွာ အတန္တိတော။ ။

(၁၈၆) ဇေတွာ နမုစိနော သေနံ၊ ပတွာ သဗ္ဗာသဝက္ခယံ၊
 အနာဝရဏဉာဏေန၊ သဗ္ဗဓဗ္ဗေသု ပါရဂူ။ ။

(၁၈၅ ၁၈၆) ယောဘဂဝါ၊ အကြံမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေ
 က-ကပ္ပေ၊ တပါးမက၊ များလှစွာသောကမ္ဘာတို့၊ ကာလပတ်လုံး။
 သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အကျိုးစီး
 ပွားအလို့ငှါ၊ မံသနေတ္တာဒိဒါနတော၊ အသားတော်-မျက်လုံးတော်-
 အစရှိသည်တို့ကို၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း၊ ဣဒါနိးခြင်းအားဖြင့်။ အတန္တိ
 တော၊ တွန့်တိုပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲ။ သမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုဘဉာဏ်၏၊ အ
 ဆောက်အဦးဖြစ်သော ပါရမီတော်တို့ကို။ သမ္ဘရိတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်
 ဆည်းပူးတော်မူ၍၊ နမုစိနော၊ မာရ်နတ်မင်း၏၊ သေနံ၊ စစ်သည်
 ဗိုလ်ထု၊ ရဲမက်ရဲကို။ ဇေတွာ၊ ဒုတ်ထားမဆောင်၊ ကြိုးမနှောင်ဘဲ၊
 အောင်တော်မူပြီး၍၊ သဗ္ဗာသဝက္ခယံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏-ကုန်ခန်းခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ အနာဝရဏ
 ဉာဏေန၊ အမြတ်အပင်၊ အဆီးအတားမရှိသော၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊
 သဗ္ဗဓဗ္ဗေသု၊ ကြွင်းမဲ့ဥသုံးအလုံးစုံသောတရားတို့၌၊ ပါရဂူ၊ သိမြင်
 ထွင်းပေါက်၊ ကာဘက်ကမ်းသို့-ရောက်တော်မူပေ၏။

(၁၈၇) ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဿာဓံ၊ အဂ္ဂဇောတွာန အတ္တနော၊
 ဓမ္မနာဝါယ တာရေထိ၊ ဇနတံ ယော ဘဝဇ္ဈဝါ။ ။

(၁၈၇) ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အတ္တနော၊
ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဗိဋ္ဌဓမ္မသုခဿာဒံ၊ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်၊ လက်
ငင်းဗိဋ္ဌဖြစ်သောချမ်းသာ၌၊ သာယာခြင်းကို။ အဂဏေတွာန၊ ရှု
မြော်ငဲ့ကွက်၊ မရေတွက်မူ၍။ ဓမ္မနာဝါယ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ တရားအ
ကျင့်တည်းဟူသော၊ သဘော-ထွေဖြင့်။ ဇနတံ၊ သံသာ-သမုဒ္ဓါ၊ ဝေ
လုတ်၌၊ နစ်မြုပ်ကြသူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဘဝဏ္ဏ
ဝါ၊ ဘဝသုံးဖြာ၊ သံသာသမုဒ္ဓါ၊ ရေအစုတ်မှ။ တာရေသိ၊ ထုတ်နှုတ်
ယူငင်၊ ကယ်တင်တော်မူပေ၏။

(၁၈၈) ဒေဝါတိဒေဝံ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ သရဏံ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
ဇနောဟိ အဝဇာနန္တော၊ အဒ္ဓါ သော ဝဠိတော ဣတိ။ ။

(၁၈၈) ဒေဝါတိဒေဝံ၊ နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော၊ နတ်မင်း
ကြီးအစစ်၊ ဖြစ်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တ
ဝါတို့၏။ သရဏံ၊ တောင်ကြီးပမာ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်တော်
မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့ဂုဏ်ထူး၊ ကျေးဇူးများဖြင့်၊ ဘုရားရှင်ကို။
ဝါ၊ ထိုသုံးလူထွတ်တင်၊ ဘုရားရှင်၏။ များဖြင့်ကြော်ကြ။ ။ ဂုဏ်
ကျေးဇူးကို။ အဝဇာနန္တော၊ မောဟ၊ ဖိ၍၊ မသိမမြင်သော။ သောဇ
နော၊ ဟိ၊ ရောင်ရမ်းပိုးဝါး၊ ထိုလူများကိုသာလျှင်။ တေဟိ၊ ထိုတိတ္ထိ-
တက္ကတွန်း၊ တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဝဠိတော၊ သွေးဆောင်ထပ်ထပ်၊
ထည့်ပတ်အပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဖြိဝိ၊ ပြောဆိုလေ၏။

(၁၈၉) တဒါသုတွာန သော တေန၊ ထောမိတံ သတ္ထုဝဏ္ဏနံ။
အာနန္ဒသုပ္ပဗန္ဓေဟိ၊ ပဝေဒေသိ ပသန္နတံ။ ။

(၁၈၉) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တေန၊ ထို“ဂုဟသီဝ”၊ နရသေဌ်နင်း၊
တရားမင်းသည်။ ထောမိတံ၊ သဒ္ဓါလွန်ကဲ၊ ချီးဌ်အပ်သော၊ သတ္ထု
ဝဏ္ဏနံ၊ သုံးဘုံထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရား၏။ များပြားဖုံဖုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်
ကို၊ သုတွာန၊ ကြားရ၍။ သော၊ သို“ဗိတ္တယာန” အမည်ရှိသောမင်း
သည်။ အာနန္ဒသုပ္ပဗန္ဓေဟိ၊ နှစ်သက် ရှင်လန်း၊ ဝမ်းမြောက်သော

မိတ်အစဉ်တို့ဖြင့်၊ ပသန္နတံ၊ သုံးပါးမြတ်စွာ၊ ရတနာ၌၊ သဒ္ဓါပိုဒ်၊
ကြည်ညိုသည့်အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒေသိ မြွက်ဖော်ထင်ရှား၊ ပြောကြား
လေ၏။

(၁၉၀) တတော တံ ဂုဟသီဝေါ သော၊ အာမန္တေတွာ နရာဓိပံ၊
နာနာရတန သံကိဏ္ဍိ၊ အဂမာ ဓာတုမန္တိရံ။ ။

(၁၉၀) တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သော၊ ထို“ဂုဟသီဝ”မင်းမြတ်
သည်။ တံနရာဓိပံ၊ ထို-တမြို့ပျော်စံ၊ တမန်မင်းကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်
ဆောင်၍၊ နာနာရတန သံကိဏ္ဍိ၊ အထူးထူးသောရတနာ ရောင်တို့
ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ယှက်သန်း၊ ရောပြွန်းတောက်ပသော၊ ဓာတုမန္တိရံ၊
စွယ်တော်ဓာတ်မြတ်၊ ကိန်းဝပ်စံမြန်း၊ ပြာသာဒ်နန်းသို့၊ အဂမာ၊ နှစ်
ယောက်တူရံ၊ သွားကြလေကုန်၏။

၂၂-“ဝိတ္တယာန”မင်းသည် စွယ်တော်မြတ်၏တန်းခိုးတော်ကို၊
ဖူးမြော်ရသဖြင့်၊ ကြည်ညိုနှစ်သက်တော်မူခဏ်း။

(၁၉၁) ဟရိစန္ဒနသမ္ဘူဘံ၊ ခွါရဗာဟာဒိကောဟိစ။
ပဝါဠ မဏိမာလာဟိ၊ လမ္ဗုဒုတ္တာ လတာဟိစ။ ။

(၁၉၂) ဣန္ဒနီလ ကဝါရေဟိ၊ မဏိ ကိင်္ကဏိကာဟိစ။
သောဏ္ဏဘိတ္တိ မာလာဟိစ၊ သောဘိတံ မဏိထူပိကံ။ ။

(၁၉၃) ဥက္ကဝေဠုရိယံ ထန္တံ၊ ဆဒနံ မကရာကုလံ၊
ဓာတုမန္တိရ မန္တုက္ခိ၊ ရတနုဇ္ဈလ ဝိဌကံ။ ။

(၁၉၁-၁၉၂-၁၉၃) ဟရိစန္ဒနသမ္ဘူဘံ၊ စန္ဒကူးနှစ်မှ၊ ကောင်း
စွာဖြစ်သော၊ ခွါရဗာဟာဒိကောဟိစ၊ ချောမွေ့ညီညာ၊ ကောင်းစွာဖွဲ့
နှောင်၊ တံခါးဘောင်-တံခါးဖွဲ့၊ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ပဝါဠမဏိ
မာလာဟိစ၊ ဆီနီပြောင်ဝင်းဝါ၊ လွန်စွာဘင့်ဆန်း၊ သန္တာပန်း-မြှုပ်န်း
တို့ဖြင့်၎င်း၊ လမ္ဗုဒုတ္တာလတာဟိစ၊ တင့်တယ် ဝေဖါ၊ ရှည်လျား
ယှက်သွယ်၊ ပုလဲနွယ်ထိုဖြင့်၎င်း၊ ဣန္ဒနီလကဝါရေဟိစ၊ ဣန္ဒနီ

လာ၊ရတနာရောင်။ ပြောင်ပြောင်ဝင်းလက်၊ တံခါးရွက်တို့ဖြင့်၎င်း။
မဏိကိင်္ကဏိကာဟိစ၊ ပတ္တမြားဆည်းလည်း။ ရွှေဆည်းလည်းတို့
ဖြင့်၎င်း။ သောဏ္ဍဘိတ္တိမာလာမိစ၊ ရွှေသားတင့်ဆန်း။ နံရံပန်းတို့
ဖြင့်၎င်း။ သောဘိတံ၊ ပြုပြင်ခြယ်လယ်၊ တင့်တယ်ထသော။ မဏိထူ
ပိကံ၊ တုဘက်ကင်းလွတ်။ ပတ္တမြားအထွတ်လည်းရှိထသော။ ။
ဥစ္စံ၊ မြင့်သော။ ဝေဠုရိယံထန္တံ၊ ကြောင်မျက်ခွံတို့ဖြင့်။ မြှုပ်တွဲထည့်
လည်း။ ခြယ်စီသော တိုင်လည်း ရှိထသော။ မကရာကုလံဆဒနံ၊ မ
ကရီးလိန်-မကရီးသွား တို့ဖြင့်။ ဆန်းပြား ထွေးယှက်သော။ အမိုး
လည်းရှိထသော။ ဓာတုမန္တိရံစ၊ စွယ်တော်ကိန်းဝပ်။ နန်းပြာသာဒ်ကို
၎င်း။ ရတနုဇ္ဈလပိဋကံစ၊ မိန်ရောင်-မြရောင်။ ပြောင်ပြောင်ဝင်းလျှပ်။
အင်းယျဉ်မြတ်ကို၎င်း။ အဒက္ခိ၊ မျက်ဝါးထင်ထင်။ တွေ့မြင်ရလေ၏။

(၁၉၄) တတော သေတာတပတ္တဿ၊ ဟေဋ္ဌာ ရတနုဗိတ္တိတံ။
ဒိသွာဓာတု ကရဏ္ဍု၊ တုဋ္ဌော ဝိမ္ဗယ မဏ္ဍု၊ ။

(၁၉၄) တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သေတာတပတ္တဿ၊ မင်္ဂလာထီးဖြူ
တော်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ရတနုဗိတ္တိတံ၊ ရတနာရောင်အမျိုးမျိုး
တို့ဖြင့်။ ခြယ်လယ်ယှက်သန်း။ ဆန်းကြယ် ထွာသော၊ ဓာတုက
ရဏ္ဍု၊ ဓာတ်တော်ကြွပ်ကိုလည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်ရပြန်သောကြောင့်။
တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ထူသည်ဖြစ်၍။ ဝိမ္ဗယံ၊ လက်ပစ်ဌဲတီး။ အံ့ချိုးခြင်း
သို့၊ အဏ္ဍဂါ၊ ရောက်တော်မူလေ၏။

(၁၉၅) တတော ကလိင်္ဂနာထော သော၊ ဝိဝရိတွာ ကရဏ္ဍကံ။
မဟိတလေ နိဟတံ၊ ဒက္ခိဏံ ဇာဏုမဏ္ဍလံ။ ။

(၁၉၆) အဉ္ဇလိ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ နုဿရိတွာ ဗဟံ ဂုဏံ။
သတ္တုနော ဒဿနတ္ထာယ၊ အာယာမိ ပါနိဟာဒိယံ။ ။

(၁၉၅-၁၉၆) တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သောကလိင်္ဂနာထော၊ ထို-
“ဂုဟသီဝ” ကလိင်္ဂ၊ ရှာစာသည်။ ကရဏ္ဍကံ၊ စွယ်တော်ကိန်းရာ။
ရတနာရွှေကြွပ်ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်ထွက်ပြီး၍။ ဒက္ခိဏံဇာဏုမဏ္ဍလံ၊

လကျာပုဆစ်နုးဝန်းကို။မဟိတလေ၊မြေအပြင်၌၊ နိဟတို့န၊ ထေဝံ
၍။ ။အဉ္ဇလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဉ္စဟေတွာန၊ ချိမြောက်၍။ ဗဟုံ၊တ
ပါးမက၊များထွဋ္ဌာသော၊ဂုဏံ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ထင်ရှားကြော်ကြွေး။
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အနုဿရိတွာ၊ဖန်ဖန်စေ့စေ့။ အောက်မေ့တော်မူ
၍။ ဘိဒ္ဓိဟာရိယံ၊တန်ခိုးပြာဋ္ဌိဟာကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ပြတော်မူရန်
အကျိုးငှါ။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ အာယာမိ၊ ရှိခိုး ဝပ်
ညောင်း။တောင်းပန်လေ၏။

(၁၉၇) တဒါ ဒါဌာ မုနိန္ဒဿ၊ဥဂ္ဂတို့ာ ဂဂနံ တလံ။
ပုဏ္ဏဝဇ္ဇောဝ ဝိဿန္တိ၊ဓေလာ သုဘ ရံသိယော။ ။

(၁၉၇) တဒါ၊ထို-တန်းခိုးပြရန်၊တောင်းပန်သောအခါ၌။မုနိန္ဒဿ၊
မုနိဥက္ကဋ္ဌ။ ဘုရားမြတ်၏။ ဒါဌာ၊လက်ဝဲအောက်ဘတ်၊ စွယ်တော်
မြတ်သည်။ ဂဂနံတလံ၊ မိဗန်းတိမ်ကင်းစင်၊ ကောင်းကင် ပြင်သို့။
ဥဂ္ဂတို့ာ၊ရောင်လျှံ၎င်းသက်။ ပြန်တက်တော်မူ၍။ ပုဏ္ဏဝဇ္ဇောဝ၊ညစ်
ကြေးမစွန်း၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ဓေလာ၊ သန့်ရှင်းကြည်လင်၊ ပြူစင်
ကုန်သော၊ သုဘရံသိယော၊ မမြင် စဘူး၊ အထူးဆန်းကြယ်။ တင့်
တယ်သောရောင်ခြည်တော်သို့ကို။ဝိဿန္တိ၊လွှတ်တော်မူလေ၏။

(၁၉၈) ပဿာဒနီယ မစ္ဆေရံ တံ၊စိတ္တယာနော တပိက္ခိယ။
တုဋ္ဌော ဒိဋ္ဌိမလံ ဟိတွာ၊သမ္ပုန္တံ သရဏံ ဂတော။ ။

(၁၉၈) စိတ္တယာနော၊“စိတ္တယာန”မင်းသည်။ ပဿာဒနီယံ၊သဒ္ဓါ
ပိုမိုကြည်ညိုထိုက်သော၊ တံအစ္ဆေရံ၊ ထို-သို့ဆန်းကြယ်၊ အံ့ဩ
ဘွယ်ကိုဣက္ခိယ၊ကိုယ်တိုင်ခိဋ္ဌ၊ဖူးမြင်ရ၍။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရွှင်
လန်း၊ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ဒိဋ္ဌိမလံ၊ရှေးကယူသိ၊ ဒိဋ္ဌိမြို့မှေး၊ညစ်
အကြေးကို၊ဟိဘူ၊လုံးလုံးမကျန်၊ပယ်ဖျက်စွန့်ပစ်၍။ သမ္ပုန္တံ၊သစ္စာ
လေးပါး၊ပိုင်းခြားသိမြင်၊ဘုရားရှင်ကို။ သရဏံ၊ယုံကြည်အေးမြတ်၊
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်း သို့၊ဂတော၊ရောက်တော်မူလေ၏။

၂၃-ရဟသီဝမင်းသည်၊စွယ်ထော်ကိုပင့်၍၊ပါရလိပုတ
ပြည်သို့၊လိုက်သွားခဏ်း။

(၁၉၉) တတော ကလိင်္ဂနာထဿ၊စိတ္တယာနော ပဝေဒယိ၊
ဒုရတိက္ကမ မေတဿ၊ပဏ္ဍုနော ခရဿသနံ။ ။ ။

(၁၉၉) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ စိတ္တယာနော၊ “စိတ္တယာန”မင်း
သည်၊ပဏ္ဍုနော၊ “ပဏ္ဍု” အမည်ရှိသော။ တေဿ၊ ထို-အာဏာ
ထန်ပြင်း။ တိတ္ထိမင်း၏။ ဒုရတိက္ကမံ၊ မလိုက်နာဘဲ၊ လွန်ဆန် နိုင်ခဲ့
သော၊ ခရဿသနံ၊ စွယ်တော်နှင့်မင်း။ ချက်ခြင်း ရှေ့မှောက်။ အ
ရောက်ဆောင်ချေ။ ခိုင်းစေဆိုးဝါး။ သတင်းစကားကို။ ကလိင်္ဂနာ
ထဿ၊ “ကလိင်္ဂ” သေဌ်နင်း၊ တရားမင်းအား၊ ပဝေဒယိ၊ ပြောကြား
လေ၏။

(၂၀၀) သုဏိတွာ စိတ္တယာနဿ၊ဝစနံ ဂမိတုံ တဒါ။
ဂုဟသီဝေါ သောဓာပေသိ၊မဂ္ဂံ ပါရလိပုတ္တကံ။ ။

(၂၀၀) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂုဟသီဝေါ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်
သည်၊စိတ္တယာနဿ၊ “စိတ္တယာန”မင်း၏။ ဝစနံ၊ တဆင့်ပြန်ကြား။
အမိန့် စကားကို။ သုဏိတွာ၊ ကြားတော် မူရ၍။ ပါရလိပုတ္တကံ၊
“ပါရလိပုတ်” ဟု၊ သမုတ် ထူလည်။ မြို့ရွာပြည်သို့။ ဂမိတုံ၊ စွယ်
တော်ပင့်၍၊အရှင်ထံမှောက်။ သွားရောက်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊လမ်းခရီးကို။
သောဓာပေသိ၊မိန့်ခွန်းထုတ်၍၊သုတ်သင်စေ၏။

(၂၀၁) ဂဟေတွာ သိရဿ ရာဇာ၊ဓာတုကရဏ္ဍကံ ရထံ။
စိတ္တတ္ထရဏ မာရယျ၊ယုဝဘာကာရ သန္နိဘံ။ ။

(၂၀၂) ဂစ္ဆန္တော သဟ သေနာယ၊မဟေသက္ခာ မဟာသုရာ။
နာနာဝတ္ထု၊ဟိ ပူဇေန္တိ၊သဒါမဂ္ဂေ ဝနန္တရေ။ ။

(၂၀၁-၂၀၂) ရာဇာ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်။ ဓာတုကရဏ္ဍ
ကံ၊စွယ်တော်ထည့်အုပ်။ ရတနာကြုပ်ကို။ သိရဿ၊ ဦးခေါင်းရတ

နာဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ချိမြောက်လွယ်ကူ။ ပင့်ဆောင်ယူ၍။ စိတ္တတ္ထရ
 ကံ၊ ဆန်းကြယ်သောအခင်းရှိသော။ ယုဝဘ၊ ကာရသန္နိတံ၊ ထွက်
 သစ်စနေလုလင်နှင့်တူသော။ ရထံ၊ မင်္ဂလာ၊ ရထားထက်သို့။ အာရ
 ဟ၊ တက်စီးတော်မူ၍။ ။ သေနာယ၊ ဆင်-မြင်းရထား။ ခြေသည်
 အားဖြင့်၊ လေးပါးသောစစ်သည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တော၊ ထွက်
 တော်မူလတ်သည်ရှိသော်။ ဝနန္တရေမဂ္ဂေ၊ တောမြိုင်စခမ်း။ တော-
 လမ်းတောခရီး၌။ မဟေသက္ခာ၊ ကြီးသောတန်းခိုးရှိကုန်သော။ မဟာ
 သုရာ၊ ဘုမ္မာရက္ခ၊ စရှိ-ကြွင်း။ နတ်စပင်းတို့သည်။ နာနာဝတ္ထု၊ ဟိ၊ အ
 သီးသီးသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပူဇေန္တိ၊
 ပိုင်းအံ့ဖူးမြော်ပူဇော်ကြလေကုန်၏။

(၂၀၃) သုဗုတ္တမ မတိက္ကန္တော၊ အဒ္ဓါနံ တံ ကမေနသော။
 ပါဝိသိ ဓာတုမာဒါယ၊ ပုရံ ပါ ဂုလိပုတ္တကံ။ ။

(၂၀၃) သော၊ ထို“ဂုဟသီဝံ” မင်းမြတ်သည်။ ကမေန၊ အစဉ်
 အားဖြင့်။ သုဗုတ္တမ၊ ခရီးလှမ်း၍။ စခန်းမပေါက်၊ လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့
 သော။ တံအဒ္ဓါ-နံ၊ ထို-အဇန့်ခရီးကို။ အတိက္ကန္တော၊ ကျော်နင်းထွင်း
 ဖောက်၊ လွန်မြောက်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဓာတု၊ ဖွယ်တော်ဓာတ်
 မြတ်ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ဆောင်၍။ ပါဂုလိပုတ္တကံ၊ “ပါဂုလိပုတ်” အ
 မည်ရှိသော။ ပုရံ၊ “ပဏ္ဍုမ” မင်း၊ ပျော်ခင်းဌာနီ၊ တိုင်းရွာပြည်သို့။ ပါ
 ဝိသိ၊ ဝင်တော်မူသော၏။

၂၄ - ပဏ္ဍုမည်သောတိတ္ထိမင်းသည်၊ ဖွယ်တော်မြတ်အား၊
 မီးကျိုးတွင်းသို့ဝစ်ချရန်၊ တိတ္ထိတို့ကိုစေခိုင်းလေ။

(၂၀၄) တဒါ ဌိတော၊ သဘာမဇ္ဈေ၊ ရာဇိန္ဒော ပဏ္ဍုနာမကော။
 ဗိသွာ ဇိနဒါဌံ တေ၊ ကုဒ္ဓေါဘာသိ အဟိရိကေ။ ။

(၂၀၄) တဒါ၊ ယုံ-မြို့တွင်းသို့ဝင်သောအခါ၌။ သဘာမဇ္ဈေ၊ မင်း
 ခမ်းမင်းနား၊ ဆန်းပျား၊ ကျားကျယ်၊ သဘင်အလယ်၌၊ ငိုတော၊ ဗိဇ္ဇာထ

ဝန်းရံ၊ ညီလာခံလျက်နေသော။ ပဏ္ဍုနာမကော၊ “ပဏ္ဍု” အမည်
ရှိသော။ ရာဇိန္ဒော၊ ဇမ္ဗူကျွန်းလုံး၊ သိမ်းရုံးပိုင်နင်း၊ ကောရာဇ်မင်းသည်၊
တေဇ်နဒါဌာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ
သည်ရှိသော်။ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ဒေါသ၊ ခြောင်းခြောင်းထသည်ဖြစ်
၍။ အဟိရိကော၊ အရှက်ကုန်ပြီး၊ တိတ္ထိကြီးတို့ကို။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။
အဘာသိ၊ ပြောဆိုလေ၏။

(၂၀၅) ဝန္တိတေ ရေထ အမွေဟိ၊ ဝရဒေဝေ သိဝါဒယော၊
နိန္ဒိတွာ သဗ္ဗဒါယေဝ၊ ဆဝဋ္ဌိ တေန ဝန္တိတံ။ ။

(၂၀၅) အရေ၊ အိုအချင်းတို့။ အမွေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝန္တိတေ၊ ရှိ
သေလေးမြတ်၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်သော။ သိဝါဒယော၊ မဟာသီဝ၊ အစရှိ
ကုန်သော။ ဝရဒေဝေ၊ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်တို့ကို။ နိန္ဒိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့
ရှုတ်ချ၍။ တေန၊ ထို“ဂုဟသီဝ” မင်းသည်။ ဆဝဋ္ဌိ၊ ကြက်သရေ
ကင်းကွာ၊ မက်လာမတိုး၊ လူသေရိုးကို။ ဝန္တိတံ၊ နေ့ညဉ့်မမြတ်၊ ရှိခိုး
အပ်၏။

(၂၀၆) နိက္ခိပိတွာ ဂဟေတွာတံ၊ ခိပ္ပံ သဇောတိဘူတကော။
အာဒိတ္တင်္ဂါရ ရာသိမ္ဘိ၊ အရနာ ဒဟထာဇ္ဇုတိ။ ။

(၂၀၆) အရနာ၊ ငါ့ရှေ့ရောက်လာ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထို“ဂုဟသီ
ဝ”၊ နေ့ညမမြတ်၊ ဆည်းကပ်ရှိကြိုး၊ လူသေရိုးကို။ ခိပ္ပံ၊ မကြာမတင်၊
လျင်မြန်စွာ။ ဂဟေတွာ၊ ယူကြကုန်၍။ သဇောတိဘူတကော၊ အလျှံ
ညီးညီး၊ မီးနှင့်တကွဖြစ်သော။ အာဒိတ္တင်္ဂါရရာသိမ္ဘိ၊ အလျှံပြောင်
ပြောင်၊ တောက်လောင်သော-မီးကျိုးစု၌။ နိက္ခိပိတွာ၊ ပစ်ချကြကုန်
၍။ ဒဟထ၊ အကုန်မြှိုက်အောင်၊ မီးတိုက်ကြလေကုန်လော့။ ဇ္ဇုတိ၊
ဤသို့။ အဘာသိ၊ ပြောဆိုစေခိုင်းတော်မူလေ၏။

(၂၀၇) ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ နိဂဏ္ဌာ တေ၊ ပိတတ္တင်္ဂါရ ပုဏ္ဏကံ၊
သင်္ခရိသံ မဟင်္ဂါရ၊ ကာသံ ရာဇင်္ဂဏေ တဒါ။ ။

(၂၀၇) တဒါ၊ ထို-စေခိုင်းသောအခါ၌။ တေန်ဂဏ္ဍာ၊ ထို-ရန်ညှိး
လက်ရှိ၊ တိတ္ထိတက္ကတွန်း၊ ထို့သည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ဖျက်ဆီးသို့ရာ၊ အ
ခွင့်သာ၍၊ လွန်စွာစိတ်ဝမ်း၊ ရှင်လန်းနှစ်သက် ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။
ရာဇာဏော၊ နန်းယင်ပြင်၌၊ ဝိတတ္တင်္ဂါ၊ ရပုဏ္ဏကံ၊ အလျှံရဲရဲ၊ မီးကျိုးခဲတို့
ဖြင့်ပြည့်သော၊ မဟင်္ဂါ၊ ရကာသုံ၊ ကြီးထွစွာသော၊ မီးကျိုးတွင်းကို၊
သင်္ခရိသု၊ အားရပါးရ၊ ပြုပြင်ကြလေကုန်၏။

(၂၀၈) သမန္တာ ပဇ္ဇလိတာယ၊ ရောရုဝ ဘေရဝါယစ။
ဂန္တိရကာသုယာ တာယ၊ တံနိက္ခိပိ သု သတ္ထုနော။ ။

(၂၀၈) သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဇ္ဇလိတာယ၊ အလျှံပြောင်
ပြောင်၊ တောက်လောင်သော။ ရောရုဝ-ဘေရဝါယ၊ ရောရုဝ၊ ငရဲ
ကဲ့သို့၊ အလွန်အကဲ၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ကောင်းသော။ တာယ
ဂန္တိရကာသုယာ၊ ထို-နက်ထွစွာသော၊ မီးကျိုးတွင်းထဲ၌၊ သတ္ထု
နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တံ၊ ထို-နမ့်ဖြူဖမ်းစွယ်တော်မြတ်ကို၊ နိက္ခိပိ
သု၊ ပစ်ချလိုက်ကြလေကုန်၏။

(၂၀၉) တဒါတဿာ နုဘာဝေန၊ ဘေတွာ နင်္ဂါရရာသိကံ။
သရောရဟံ သမုဋ္ဌာသိ၊ ရထစက္က ပမာဏကံ။ ။

(၂၀၉) တဒါ၊ ထို-မီးပုံတွင်းသို့၊ ထည့်သွင်း ပစ်ချသောအခါ၌၊
တဿာ၊ ထိုငွယ်တော်မြတ်၏။ အာနုဘာဝေန၊ တန်းခိုးရှိန်စော်၊ အာနု
ဘော်ကြောင့်၊ အင်္ဂါရရာသိကံ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်၊ တောက်လောင်
ရောရု၊ မီးကျိုးရကို၊ ဘေတွာနု၊ ဘောက်ခွဲ၍၊ ရထစက္ကပမာဏကံ၊
ရထားစက်ဘီးမျှ၊ ပမာဏရှိသော၊ သရောရဟံ၊ ပွင့်ချပ်တရာ၊ ပဒုမ္မာ
ကြာပန်းသည်၊ သမုဋ္ဌာသိ၊ လက်ပစ်ခွဲ ဘီး၊ အုံ့မပြီးအောင်၊ ငွါးငွါး
ကြီးပေါ်ပေါက်၍လာလေ၏။

(၂၁၀) သာ ပကံဇကဏ္ဍိကာယ၊ ဌတွာ သဗ္ဗဒိသာ တဒါ။
ကုဉ္ဇောဒါတာဟိ ဘာသေသိ၊ ပဘဿရာဟိ ရံသိဘိ။ ။

(၂၁၀) တဒါ၊ ထိုသို့အံ့ဩမခန်း၊ ကြာပန်း ပေါ်ထွက်လာသော
အခါ၌၊သာဓာတု၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်သည်။ ပက်ဇကဏ္ဍိကာယ၊
ရွှေကြာပန်း၊ ဝတ်မှုရောငြိမ်း၊ လယ်ချက်နန်း၌၊ ဌတွာ၊ပိုင်ရှားကြယ်
အလား၊တန့်နားရပ်တည်တော်မူ၍၊ကုဇ္ဇောဒါတာဟိစ၊ သင်းခွေပန်း
သို့၊တင့်ဆန်းကွန့်လည်၊ပြူသောရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပဘဿရာ
ဟိ၊ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်၊ တလက်လက်ကွန့်မြူးကုန်သော။ ရံသီဘိ၊ကူး
ခပ်ယွက်သန်း၊ရောင်ခြည်ပန်းတို့ဖြင့်။သဗ္ဗဒိသာ၊လုံးစုံပတ်ချာ၊ရပ်
မျက်နှာတို့ကို။ ဩဘာသေသိ၊ အရောင် တပင်းဝင်း၊ ထွန်းလင်း
တောက်ပတော်မူ၏။

(၂၁၁) ဇနာ ဒိသွာ တမစ္ဆေရံ၊ပသန္နာ ရတနာဒိဟိ။
ပူဇေတွာ ပါဝိမံ ဒိဋ္ဌိ၊ဩသဇ္ဇိံသု သကံ သကံ။ ။

(၂၁၁) ဇနာ၊ များစွာသောင်းသောင်း၊ လူအပေါင်းတို့သည်။ တံ
အစ္ဆေရံ၊ထို-စွယ်တော်ဓာတ်၏၊ ထူးမြတ်ဆန်းကြယ်၊ အံ့ဩဘွယ်
ကို။ ဒိသွာ၊နီးနီးကပ်ကပ်၊ တပ်အပ်ထင်ထင်၊ ဖူးမြင်ရကုန်သည်ရှိ
သော်။ပသန္နာ၊သဒ္ဓါယိုဒိတ်၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကြကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ရတနာဒိဟိ၊ ရွှေငွေဘဏ္ဍာ၊ ရတနာ-အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပူ
ဇေတွာ၊ဣဒါနီးပူဇော်ကြကုန်၍။သကံသကံ၊မိမိ-မိမိတို့၏၊ ကိုယ်
ပိုင်ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပါဝိမံဒိဋ္ဌိ၊ ဆိုးဝါးယုတ် သ၊မိစ္ဆာအယူကို။ ဩ
သဇ္ဇိံသု၊စွန့်ပယ်ကြလေကုန်၏။

၂၅ - မီးမလောင်နိုင်သဖြင့်၊တဖန်ပေပြင်ထက်၌တင်၍၊မှန်မှန်
ညက်ညက် ထုနှက်ရန်စေခိုင်းစဏ်း။

(၂၁၂) သောရာဇာ အဇဟိတွာန၊ဒိဋ္ဌိဇာလံ ဖိရာတနံ။
ဌပေတွာ ဝိကရညံတံ၊ကူဇေန ပုနုဃာတယိ။ ။

(၂၁၂) သောရာဇာ၊ထိုဒေါသတန်ပြင်း၊“ပဏ္ဍု”မင်းသည်။ဖိရာ
တနံ၊လေးမြင့်ရှည်ကြာ၊ယူမှားလာသော၊ ဒိဋ္ဌိဇာလံ၊သိစ္စာဒိဋ္ဌိ၊တည်း

ဟူသော၊ ကွန်ရွက်ကို အဇဟိတွာန၊ မပယ်မစွန့်မူ၍၊ အဓိကရညံ၊
ပန်းဘဲသည့်တို့၊ လွဲချီထူနှက်၊ ပေပြင်ထက်၌။ တံ၊ ထို-ရောင်တော်
ထူးမြတ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို၊ ဌပေံတွာ၊ တင်ထား၍၊ ကူဇေန၊ လေး
ထံစွာထွာသံတူ-မ ဖြင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ စာတယိ၊ မှန်မှန်ညက်အောင်၊
ထူနှက်စေ၏။

(၂၁၃) နိမုဂ္ဂါတာယုပဋ္ဌေန၊ နိဿမာနာ ဇုတိဟိ သာ။
နိဿယော ပရိဇောတေထိ၊ ဥဒယဋ္ဌောဝ စန္ဒိမာ။ ။

(၂၁၃) တာယ၊ ပြင်းစွာထူနှက်၊ ထိုပေထက်၌။ နိမုဂ္ဂါ၊ စူးဝင်နပ်
မြုပ်သည်ဖြစ်၍။ သာ၊ ထိုလက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်
သည်၊ ဥပဋ္ဌေန၊ ပေ-ထဲမှူးဝင်။ ပေပြင်တချို့။ ထက်ပက်အဘို့အား
ဖြင့်၊ နိဿမာနာ၊ ထင်စွာပြုလျက်၊ ဥဒယဋ္ဌော၊ ဥဇည်စွန်းမှ။ ရောင်
ဝန်းထက်ဝက်၊ ပေါ်ထွက်စဖြစ်သော၊ စန္ဒိမာဇ္ဈဝ၊ လဝန်းကြီးကဲ့
သို့၊ ဇုတိဟိ၊ ကူးသန်းရှက်လည်။ ဖြူသောရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၊ နိဿ
ယော၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပရိဇောတေထိ၊ ဝန်းကျင်ရှက်ကူး။ ကွန်
မြူးတောက်ပတော်မူလေ၏။

(၂၁၄) ရာဇာဒိသွာ နူဘာဝံ တံ၊ ပဏ္ဍု အာပဇ္ဇိ ဝိမှယံ။
မဟိဿုကီ နိဂဏ္ဍေကော၊ ရာဇာနံ တမိဒံပြိ။ ။

(၂၁၄) ပဏ္ဍု၊ ရာဇာ၊ “ပဏ္ဍုမ”ဟု၊ ကောထေန်ပြင်း။ မိစ္ဆာမင်း
သည်။ တံအာနူဘာဝံ၊ တူ-ဖြင့်နှက်လည်း။ မအက်မကွဲ၊ ယှက်ဝဲ
ရောင်တော်၊ ထိုအာနူဘော်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်လတ်သည်ရှိသော်။ ဝိမှ
ယံ၊ ကြောက်စိတ်ရောနှော၊ အံ့ဩခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်လေ၏။
တံရာဇာနံ၊ ထိုအံ့ဩလျက် နေသော မင်းကို၊ မဟိဿုကီ၊ ငြိမ့်
စောင်းမြောင်း၊ မကောင်းသောသဘောရှိသော၊ ကောနိဂဏ္ဍေ၊
အစလက၊ နိဂဏ္ဍ-ဘက္ကတွန်း၊ တယောက်သည်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သောစကားကို၊ အပြိ၊ ဝ၊ ကြွားပြောဆိုလေ၏။

(၂၁၅) ပဿ ဒေဝ မဟိန္ဒိ နော၊ နိဟရိယာမ ဣန္ဒြိယာ၊
ဝတွာ တောယေန သိဗ္ဗိ သု၊ ဒါဌာ တထာဝိ နာစလိ။ ။

(၂၁၅) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ မဟိန္ဒိ၊ ဣန္ဒြိယများ။
ကြီးသောတန်းခိုးကို၊ ပဿ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ ရှုစမ်းပါလော။
ဣန္ဒြိယ၊ ငါတို့တန်းခိုးတော်ဖြင့်၊ နိဟရိယာမ၊ ပေ-မှကျွတ်အောင်၊
ထုတ်ဆောင်ကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဟိတ်ဟန်ပိုမို။ ပြောဆို
ပြီး၍။ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ သိဗ္ဗိ သု၊ ပေ-မှအထက်၊ ကျွတ်ထွက်စေ
ကြောင်း။ သွန်းလောင်းကြလေကုန်၏။ တထာဝိ၊ ထိုသို့အားထုတ်၊
တိတ္ထိတို့တန်းခိုးဖြင့် နုတ်သော်လည်း။ ဒါဌာ၊ စွယ်တော်မြတ်သည်။
နာစလိ၊ ဆံခြည်ပျားမျှ၊ ရွှေရှားနှုတ်နှုတ်၊ ထွက်တော်မမူ။

(၂၁၆) ဇိဂုစ္ဆံ အထ တေ ရာဇာ၊ နိဟာရေ ဝရဓာတုယာ။
ဥပါယ မန္တေသံ ဘေရိ၊ စရာပေသိ သကော ပုရေ။ ။

(၂၁၆) အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ “ပဏ္ဍု” မင်းသည်။ နိဟာရေ၊
ရေဖြင့်လောင်း၍၊ ရပေါင်းပိုင်းအံ့၊ ထုတ်ဆောင်ကြကုန်သော။ တေ၊
ထိုနိဂဏ္ဌတက္ကတွန်း၊ တို့ကို။ ဇိဂုစ္ဆံ - (ဇိဂုစ္ဆန္တော)၊ ဟန်ပန်းမရ၊
စက်ဆုပ်စွာသည်ဖြစ်၍။ ဝရဓာတုယာ၊ စွယ်တော်မြတ်၏၊ ဥပါယံ၊
ပေ-မှလွတ်၍၊ ကျွတ်ထွက်နိုင်ကြောင်း။ နည်းလမ်းကောင်းကို၊ အ
န္တေသံ - (အန္တေသန္တော)၊ ရှာဖွေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သကောပုရေ၊
မိမိပိုင်နင်း၊ နိုင်ငံတော်အတွင်း၌။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ စရာပေသိ၊ တွင်း
ပြင်မလပ်။ ဝန်းကျင်စပ်အောင်၊ တီးစပ်ရှာဖွေ၊ ထည့်လည်စေတော်
မူလေ၏။

(၂၁၇) တောယန္တ နိမုဂ္ဂံ တံ၊ ဗဟိယော နိဟရေယျ သော၊
သုလဒ္ဓါန ဝရံ ရညာ၊ သုခတ္တ မေသတိ တဒါ။ ။

(၂၁၇) တောယန္တ၊ တိုင်းသူပြည်သား။ နိမုဂ္ဂံ၊ အလှူအများတို့၊ အန္တ၊ ယ
နေ၊ ယော၊ ယောက်ျား-ခိုင်းမ-မဟူး အကြင်သူသည်။ တောယ၊ ထို

ပေ-ထက်၌၊ နိမုဂ္ဂံ၊ ကျောက်စာတိုင်သို့၊ မပိုင်မလွှပ်၊ ထက်ဝက်မြှုပ်
သော၊ တံ၊ ထိုကြက်သရေမတိုး၊ ဂေါတမအရိုးကို၊ ဗဟိ၊ ပြင်ဘက်
သို့၊ နိဟရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်ငြားအံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထို
ယောကျ်ား- မိန်းမ-မဟု၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်သော သူသည်၊ ရညာ၊
မင်း၏ အထံတော်မှ၊ ဝရံ၊ ဆုတော် လာဘ်တော်ကို၊ သုလဒ္ဓါန၊
ကောင်းစွာရ၍၊ သုခတ္တံ၊ ကိုယ်-စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ကြည်သာ ရှင်လန်း၊
ချမ်းသာသည့် အဖြစ်သို့၊ သေတိ၊ ဒိဌ မျက်မှောက်၊ ရောက်ရ
လတ္တံ့။

၂၆ — ပေထဲ၌ ရူးဝင်၍ နေသော၊ စွယ်တော်မြတ်ကို၊ သုတ်နုတ်ရန်
“သုဘဒ္ဓ” သူဌေးသား-ပဏ္ဍု မင်းအထံသို့ သွားခဏ်း။

(၂၁၈) ဘောရိသဒ္ဓံ တဒါ သုတွာ၊ သုဘဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓမာမကော။
တတ္ထိ ပုရေ သုတော သေဋ္ဌိ၊ ရညော ဥပေတိ သန္တိကံ။ ။

(၂၁၈) တဒါ၊ ထိုသို့-တီးခတ်ကြော်ငြာ၊ စည်လည်သော အခါ၌၊
တတ္ထိ ပုရေ၊ ထို“ပါဠိသီပုတ်” နေပြည်တော်၌၊ ဗုဒ္ဓမာမကော၊ မြတ်
ဘုရား၌၊ အားထားခိုကိုး၊ လွန်မြတ်နိုးသော၊ သုဘဒ္ဓေါ၊ “သုဘဒ္ဓ” အ
မည့်ရှိသော၊ သေဋ္ဌိသုတော၊ သူဌေးသားသည်၊ ဘောရိသဒ္ဓံ၊ တည်
စေထုတ်ပြန်၊ စည်တော်သံကို၊ သုတွာ၊ ကြားလတ်၍၊ ရညော၊ နရ
သေဌ်နင်း၊ “ပဏ္ဍု” မင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဥပေတိ၊ ပျပ်
ဝပ်ရှိသော၊ ချဉ်းကပ်လေ၏။

(၂၁၉) ရာဇာနံ သော နမိတွာန၊ သာရဇ္ဇမုတ္တမာနသော၊
ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏပဘာဝံ၊ ဗဟံ ဝဏ္ဏသိ သဗ္ဗသော။ ။

(၂၁၉) သော၊ ထို“သုဘဒ္ဓ” ဟု၊ နာမထင်ရှား၊ သူဌေးသားသည်၊
ရာဇာနံ၊ “ပဏ္ဍု” မင်းကို၊ နမိတွာန၊ ဦးညွတ်ပြီး၍၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်
သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သာရဇ္ဇမုတ္တမာနသော၊ ရဲရဲတင်း
တင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ ကင်းလွတ်သော၊ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓ

ဝဏ္ဏပဘာဝံ၊ မြတ်ဘုရား၏။ ကြီးမားကဲလွန်၊ ဂုဏ်တော် သာလျှင်
အမွန်ရှိသော။ ဗဟို၊ တပါးမက။ များထွပုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ ဝဏ္ဏ
သိ၊ များဖြင့်ခဲ၊ ပရိသတ်ထဲ၌၊ ချီးမြှင့်မြှောက်ဆိုလေ၏။

(၂၂၀) ကိဏိတွာ ဗဟုမူလေန၊ ဘူမိံ ဇေတဝနံ အကာ၊
ယော နာထပိဏ္ဍိကော သေဋ္ဌိ၊ မမ သော ပပိတာမဟော။ ။

(၂၂၀) အနာထ ပိဏ္ဍိကော၊ “အနာထပိဏ္ဍိ” အမည် ရှိသော။
ယောသေဋ္ဌိ၊ အကြင်သူဌေးကြီးသည်။ ဘူမိံ၊ “ဇေတ” မင်းသား။
ပျော်ပါးစံနေ၊ ဥယျာဉ်မြေကို။ ဗဟုမူလေန၊ ကုဋေသင်္ချာ။ ဘိုးများစွာ
ဖြင့်။ ကိဏိတွာ၊ မနွေးလွယ်ကူ။ ဝယ်ခါယူ၍။ ဇေတဝနံ၊ “ဇေတ
ဝနံ” ခေါ်၊ ရွှေကျောင်းတော်ကို။ အကာ၊ စိမ့်အားထုတ်၊ ဆောက်
လုပ်လေ၏။ သော၊ ထို“အနာထပိဏ္ဍိ” ဂုဏ်သိမ်ကျော်ဟီး၊ သူဌေး
ကြီးသည်။ မမ၊ “သုဘဒ္ဒ” ဟု။ နာမသမုတ်။ အကျွန်ုပ်၏။ ပပိတာမ
ဟော၊ “အဘေး” ပေတည်း။

(၂၂၁) သော တံ ဗုဒ္ဓဿ ဒတွာန၊ ပစ္စယေဟိ ဥပဋ္ဌဟိ။
ဘတ္တိဟာရံ မမဉ္ဇေဝ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ ပဿထာရနာ။ ။

(၂၂၁) သော၊ ထို ကျွန်ုပ်အဘေး။ “အနာထပိဏ္ဍိ” သူဌေးသည်။
တံ၊ ထို“ဇေတဝနံ” ခေါ်၊ ရွှေကျောင်းတော်ကို။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သက်တော်
ထင်ရှား။ မြတ်ဘုရားအား။ ဒတွာန၊ သဒ္ဓါ ရွှင်လန်း။ လှူဒါန်းပြီး၍။ ပစ္စ
ယေဟိ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်း ထို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ ရှိသေလေးမြတ်။
ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေး၏။ အရနာ၊ ယခုအခါ၌။ မမဉ္ဇေဝ၊ သူဌေးမင်း၏။
မြစ်ရင်းမှန်စွာ။ ကျွန်ုပ်“သုဘဒ္ဓ” ၏သာလျှင်၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာသိမြင်။
ဘုရားရှင်၌။ ဘတ္တိဟာရံ၊ ဆည်းကပ်စား။ ဝပ်တွားပုံကို။ တုမေ၊
သင်လူ အပေါင်းတို့သည်။ ပဿထ၊ ဂရုစိုက်၍။ ရှုလိုက် ကြလေ
ကုန်သော။

၂၇-သုဋ္ဌေးသားသည်၊မြတ်စွာဘုရား၏ အဖြစ်သနစ်တော်များကို
သစ္စာဆို၍၊တန်းခိုးပြရန်တောင်းပန်ခဏ်း။

(၂၂၂) ဣစ္စာဒိံ သော နဒိတွာန၊ဧကံသုတ္တရိယံ ကာရံ။
ဒက္ခိဏဇာဏုနာ ဘူမိံ၊အာဟာရ ကတအဉ္ဇလိ။ ။

(၂၂၃) ဆန္ဒန္တာဒိကာလေသု၊သဗ္ဗမုပ္ပန္နစာရိတံ။
သံဝဇ္ဇေတော ဣဒံသစ္စံ၊အကာသိ ပဇ္ဇေတောဝရံ။ ။

(၂၂၂-၂၂၃) ပဇ္ဇေတော၊ ကျိုးကြောင်း မြင်သိ၊ ပညာရှိသော။
သော၊ထို“သုဘန္ဒ”ဟု၊ နာမထင်ရှား၊ သုဋ္ဌေးသားသည်။ ဣစ္စာဒိံ၊
ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ နဒိတွာန၊ မြွက်ဆံ ကြိမ်းဝါး၍၊ ဧကံ
သုတ္တရိယံ၊လက်ဝဲဘဘက်၊ ပခုံးထက်၌၊ဖွဲ့ရှက်လွှမ်းဆင်၊ စုလျား
တင်သည်ကို၊ ကာရံ-(ကရောဇ္ဇော)၊ ပြုလျက်၊ ဒက္ခိဏဇာဏုနာ၊
လက်ျာပဆစ်ဒူးဖြင့်၊ ဘူမိံ၊မြေကို၊ အာဟာရ၊ထိ၍။ ကတအဉ္ဇလိ၊
ဆယ်ခုပေါင်းစပ်၊ပြုအပ်သော လက်အုပ်ချီခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ။
ဆန္ဒန္တာဒိကာလေသု၊ “ဆန္ဒန်”ဆင်မင်းအစရှိသော အဖြစ်တော်
တို့၌၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်တော်မူခဲ့ရသော၊သဗ္ဗမုပ္ပန္နံ၊ကြွင်းမဲ့ဥသု၊အလုံးစုံ
သောအကျင့်တော်ကို၊သံဝဇ္ဇေတော၊ အများလူမိုတ်၊ ကြည်ညိုစ
ဖွယ်၊အကျယ်ဖော်ညွှန်း၊ ချီးမွမ်းပြီး၍၊ ဝရံ၊ မြတ်လှစွာသော၊ ဣဒံ
သံစ္စံ၊ဤဟုတ်မှန်သောသစ္စာစကားကို၊အကာသိ၊ပြုလေ၏။

(၂၂၄) ဗုဒ္ဓေါ ဆန္ဒန္တာလေထ၊အဂဏေတွာ မဟာဒုခံ၊
သာမံ ဆေတွာန လုဒ္ဓါယ၊အဒါသိ ဒန္တယုဂ္ဂဋ္ဌံ။ ။

(၂၂၄) ဗုဒ္ဓေါ၊လေးအင်သစ္စာ၊ငါးဖြာဥေယျ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ တစ
မကျန်၊ဘေဘန်ပိုင်းဖြတ်၊ အတတ်သိမြင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဆန္ဒန္တ
ကာလေ၊ ဂူဠ-သုဘန်၊ ညာနုတ်ထိပ်ပန်၊ “ဆန္ဒန်”ရာဇာ၊ ဆင်မင်း
ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊မဟာဒုခံ၊ မုဆိုးလက်နက်၊ များဒဏ်ချက်
ကြောင့်၊ သွေးစက်ယိုလျှံ၊ ငြင်းထန်လိုက်လဲ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲ
ကို၊အဂဏေတွာ၊မေတ္တာရှေ့ပြေး၊ အရေးမယူ၊မရေတွက်မူ၍၊ဒန္တ

ယုဂ္ဂလံ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း၊ ငွေဆင်းရောင်ဟုန်၊ စွယ်တော်စုံကို၊ သာမံ၊
ကိုယ်တော်တိုင်။ ဆေတွာန၊ ဣ-သံစောင်းကို၊ နှာမောင်းရစ်ပတ်၊
တိုက်ဖြတ်တော်မူ၍၊ လုန္ဒါယ၊ မဆိုးမိုက်ဖွား၊ သူကောင့်သားအား။
အဒါသိ၊ ရန်တုံပြန်၊ မောဓိဉာဏ်ကို၊ ရည်သန်ရွယ်ချူ။ ပေးလှူ
တော်မူလေ၏။

(၂၂၅) လောကဂ္ဂေါ သသကာလေစ၊ အနုပေက္ခောသဒေဟကံ။
အဂ္ဂိခန္ဓံ ပတိတွာန၊ ပြာဟ္မဏဿ အဒ၊ သုဘံ။ ။

(၂၂၅) လောကဂ္ဂေါ၊ လူတို့ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားဖြစ်သည်။ သသကာ
လေစ၊ လောကဓာတ်တွင်း၊ သတင်း ကြေငြာ၊ ယုန်မင်းဖြစ်တော်မူ
သောအခါ၌လည်း။ သုဘံ၊ နုပျိုသေးသွယ်၊ တင့်တယ်ထွပသော။ သ
ဒေဟကံ၊ ခင်မင်ချစ်မက်၊ မပစ်ရက်အောင်၊ နှစ်သက်ကြည်ညို၊ မိမိ
ကိုယ်ကို။ အနုပေက္ခော၊ ခင်တွယ်နှစ်သက်၊ ငဲ့ကွက်တော်မူဘဲ။
အဂ္ဂိခန္ဓံ၊ တောက်လောင်ပူရှိန်၊ ထိန်ထိန်ဝင်းဝင်း၊ မီးပုံတွင်းသို့၊ ပ
တိတွာန၊ ရဲရဲဘင်းတင်း၊ ခုန်ဆင်းတော်မူ၍၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ မိုးနတ်
သိကြား၊ ပုဏ္ဏားရုပ်ဖန်၊ အလှူခံအား။ အဒါ၊ စိတ်ထားကြည်ဖြူ၊ ပေး
လှူတော်မူလေ၏။

(၂၂၆) ဓမ္မပါလတ္တဘာဝေစ၊ ဟတ္ထပါဒ ဝိက္ခေဒနံ။
သဟံ ဝိက္ခေပတာပဿ၊ အပ္ပမတ္တံ နကမ္ပတိ။ ။

(၂၂၆) ဓမ္မပါလတ္တဘာဝေစ၊ စန္ဒာဒေဝီ၊ မဟေသီ၏၊ ရင်ဆီရင်
နှစ်၊ သားချစ်ရတနာ။ ဓမ္မပါလ-မင်းသား ဖြစ်တော် မူသောအခါ၌
လည်း။ ပတာပဿ၊ ခမည်းတော်ချင်း၊ “မဟာပတာပ” မင်း၏။ ဟတ္ထ
ပါဒဝိက္ခေဒနံ၊ လက်၊ ခြေ- နှစ်ပြင်၊ အရှင်လတ်လတ်၊ ခုတ်သတ်ကြံ
မြှောက်၊ ဖြတ်တောက်ခြင်းကို။ သဟံ-(သဟန္တော)၊ ခုနစ်လ-ရွယ်၊
သူငယ်မတန်၊ သည်းခံတော်မူလျက်။ ဝိက္ခေ၊ သမ္မောဓိဉာဏ်၊ ရည်
သန်စွဲကပ်၊ စိတ်တော်မြတ်၌၊ အပ္ပမတ္တံ၊ ပမာနှိုင်းဆ၊ မပြောပဘွယ်၊

အနည်းငယ်မျှ၊ နကမ္ပတိ၊ မြင့်မိုရ်မဟေ၊ လေပြေငွေသို့၊ ရွှေရွှေရုပ်
နုတ်၊ လှုပ်တော်မမူ။

(၂၂၇) တာဒိသံ ဒုက္ကရံ ကတွာ၊ အာဂတဿ မဟေသိနော၊
အနန္တ ဉာဏဗုဒ္ဓဿ၊ ဒါဌဿ ဓမ္မရာဇိနော။ ။

(၂၂၇) သော၊ ဤပေ-ထဲရူးဝင်၊ စွယ်တော်ရှင်သည်။ တာဒိသံ၊
ထိုကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသော အမှုမျိုးကို။ ကတွာ၊
ဖြည့်ကျင့်ဆည်းစုပြုတော်မူ၍။ အာဂတဿ၊ ဘဝများစွာ၊ ကြွလာ
တော်မူရသော၊ မဟေသိနော၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ စသည့်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်
အထူးကို၊ ဆည်းပူးရှားဖိုးတော် မူပြီးထသော၊ ဓမ္မရာဇိနော၊ တရား
မင်းစစ်၊ ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူထသော၊ အနန္တ ဉာဏဗုဒ္ဓဿ၊ အဆုံး
မရှိသော၊ ဉာဏ်တော်သခင်၊ ဘုရားရှင်၏။ ဒါဌာ၊ လက်ဝဲအောက်
ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ပေတည်း။

(၂၂၈) တေန သစ္စေန သာ ဓာတု၊ သမာရုပ္ပ နာန္တရံ၊
ဇောတယန္တိ ဝိနောဒေတု၊ ဇနဿ ဝိမတိံ ဣတိ။ ။

(၂၂၈) တေနသစ္စေန၊ ထိုသို့မြွက်ကြား၊ မှန်ကန်သော သစ္စာစကား
ကြောင့်။ သာဓာတု၊ ထိုပေထဲရူးဝင်၊ စွယ်တော်ရှင်သည်။ နာန္တရံ၊
ကောင်းကင် တွင်းသို့။ သမာရုပ္ပ၊ ရောင်ခြည်ထူးယွက်၊ ပျံတက်
တော်မူ၍။ ဇောတယန္တိ၊ အရောင်တဝင်းဝင်း၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ
လျက်၊ ဇနဿ၊ ဥဩဝါဒသောင်းသောင်း လူအပေါင်း၏။ ဝိမတိံ၊ သို့
လော သို့လော၊ တွေးတော ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနောဒေတု၊ အရှင်း
ပျောက်အောင်၊ ပယ်ပျောက်တော်မူပါ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အကာသိ၊ သစ္စာမြွက်ချွေပြုလိုက်လေ၏။

၂၈—စွယ်တော်မြတ်သည်-ကောင်းကင်၌တန်းစို၊ ပြတော်မူပြီး၍၊
“သုဘဒ္ဒ”၏ဦးခေါင်းထက်၌-ဘည်လာခဏ်း။

(၂၂၉) တဒါ နဘံ သမုဂ္ဂမ္မ၊ သောသဓိဝ သမန္တတော။
ဇောတယန္တိ ပဿာဒေသိ ဝိတိဏ္ဏ ဝိမတိံ ဇနံ။ ။

(၂၂၉) တဒါ၊ ထိုသို့-သစ္စာမြှောက်ကြား၊ လျှောက်ထား တောင်းပန်
လိုက်သောအခါ၌၊ သာဓာတု၊ ထိုသုံးလူ ရှင်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်
သည်။ နဘံ၊ အဇောပြင်၊ ထက်ကောင်းကင်သို့၊ သမုဂ္ဂမ္မ၊ ဝင်းဝင်း
ထိန်လက်၊ ကောင်းစွာတက်၍၊ သောသဓိဝ၊ ရောင်လျှံကွန့်မြူး၊ အထူး
တင့်တယ်၊ သောက်ရှူးကြည်ကဲ့သို့၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
ဇောတယန္တိ၊ ထိန်ပြောင်ပြီးပြက်၊ တလက်လက် ကွန့်မြူးချက်၊ ဝိ
တိဏ္ဏဝိမတိံ၊ မလွန်မြောက် သေးသော၊ ယုံမှားသံသယ၊ ဗွိဟာဂှိ
သော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပဿာဒေသိ၊ ယုံမှားပျောက်ပြေ၊ ကြည်ညို
စေ၏။

(၂၃၀) တတော သာ ဩတရိတွာန၊ ဌတွာ သုဘဒ္ဒမတ္ထကော၊
သုခဘိသိတ္တ ဂတ္တံဝ၊ တံ သံဝိဏောသိ သတ္ထုနော။ ။

(၂၃၀) သတ္ထုနော၊ သုံးလူ ဆရာ၊ စောသတ္ထာ၏၊ သာ၊ ထိုရောင်
တော်ဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်သည်။ တတော၊ ထိုအဇောပြင်၊
ထက်ကောင်းကင်မှ၊ ဩတရိတွာန၊ ရောင်လျှံဝင်းဝင်း၊ သက်ဆင်း
တော်မူ၍၊ သုဘဒ္ဒမတ္ထကော၊ “သုဘဒ္ဒ”၏၊ သီသပလ္လင်၊ ဦးထိပ်ပြင်
၌၊ ဌတွာ၊ ရောင်စုံ ကွန့်လည်၊ ရပ်တည်တော် မူလျက်၊ တံ၊ ထို
“သုဘဒ္ဒ” သူဌေးသားကို၊ သုခဘိ သိတ္တဂတ္တံဝ၊ နတ်သုခာဖြင့်
သွန်းလောင်းအပ်သော ကိုယ်ကဲ့သို့၊ သံဝိဏောသိ၊ ရှင်အားနှစ်ထို့၊
ပျိုစေတော်မူလေ၏။

(၂၃၁) နိဂဏ္ဌာ တံ သုပဿိတွာ၊ ရာဇာနံ တမိဒံ ဖြိဝံ။
ရာဇ ဝိဇ္ဇာဗလံ ဇေတံ၊ နသတ္တိ ဓာတုယာ ဣတိ။ ။

(၂၃၁) နိဂဏ္ဌာ၊ အဝေလက၊ နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်း၊ တို့သည်။ တံ၊ ထို
သို့ထင်ပေါ်၊ တန်းခိုး တော်ကို၊ သုပုသိတွာ၊ စိတ်ထား မရွှင်၊
ကောင်းစွာမြင်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ တံရာဇာနံ၊ ထို“ပဏ္ဍုမ”ဟု၊
နရသေဌ်နင်း၊ ဝိဇ္ဇာမင်းကို၊ “ရာဇာမင်းမြတ်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့အရောင်
ဟက်ကူး၊ တန်းခိုးရှူးခြင်းအစရှိသော အမှုသည်။ ဝိဇ္ဇာဗလံ၊ သူဌေး
သား၏၊ ဆေးဝါးတတ်ကျွမ်း၊ “ဝိဇ္ဇာ” စွမ်းပါတည်း။ ဓာတုယာ၊ အ
ရိုးဓာတ်၏၊ နသတ္တိ၊ တန်းခိုးအတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိမဟုတ်”၊ ဣတိ(ဣဒံစ
နံ)၊ ဤသို့ထည့်ဖြား၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို၊ အပြီဝံ၊ သွယ်ဝိုက်
ပုံ၊ ပြောဆိုကြလေကုန်၏။

(၂၃၂) တေသံ နိသမ္မ တံဝါဝံ၊ ရာဇာ သုဘန္ဓမဖြစ်၊
ယထေတေ သဒ္ဓဟိဿန္တိ၊ တထာညိဒ္ဓဉ္စ ဒဿယ။ ။

(၂၃၂) ရာဇာ “ပဏ္ဍု” မင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုဟိတ္ထိတက္ကတွန်း၊
တို့၏၊ တံဝါဝံ၊ ထို-သွယ်ဝိုက်ထည့်ဖြား၊ မဟုတ်မမှန်သော စကား
ကို၊ နိသမ္မ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ သုဘန္ဓ၊ “သုဘန္ဓ” သူဌေးသားကို၊
သုဘန္ဓ၊ အို “သုဘန္ဓ”၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ ပြသည်ရှိသော်။ ဇေတေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ သဒ္ဓဟိဿန္တိ၊
ယုံကြည်ကြကုန်လတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုသို့ယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်
သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အညိဒ္ဓဉ္စ၊ ယခုတန်းခိုးမှ၊ တမျိုးတခြား၊
တန်းခိုးများကိုလည်း၊ ဒဿယ၊ သွယ်ဝိုက်တမ်း၊ ပြစမ်းပါဦးသော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပြီ၊ မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

၂၉-ရွှေဒုက်အတွင်း-နံသာရေဌ၊ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့၊ ပျော်မြူး
ကူးသန်းလျက်၊ တန်းခိုးပြတော်မူခဏ်း၊

(၂၃၃) တာနိယပတ္တေ သေဌိ၊ ဂန္ဓသိဘောဒပူရိဘော၊
ဓာတု ဌဘေသိ နာထဿ၊ စရိတံ နံဿရံ တဒါ။ ။

(၂၃၃) တဒါ၊ထို-ခိုင်းစေသောအခါ၌၊ သေဋ္ဌိ၊ “သုဘန္တ” သူဌေးသည်။ စရိတံ၊ ပါရမီအဆင့်ဆင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့ရပုံကို၊ အနုဿရုံ (အနုဿရန္တော)၊ ဖန်ဖန်စေ့စေ့၊ အောက်မေ့တော်မူလျက်၊ ဂန္ဓသိတောဒပူရိတော၊ သင်းကြည်ကြိုင်မွှေး၊ နံသာရေဇးတို့ဖြင့်ဖြည့်သော၊ တပနိယပတ္တေ၊ ရွှေခွက်၌၊ နာထဿ၊ လှသုံးပါးတို့၏၊ ကိုးစားမှီရုံရာအစစ်၊ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတု၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို၊ ဌပေသိ၊ ထည့်လိုက်လေ၏။

(၂၃၄) ရာဇဟံသီဝ ဓာဝန္တိ၊ ပဒက္ခိဏေန သာ ဒကော၊
နိမ္မုဇ္ဇမာနာ ဓမ္မုဇ္ဇမာနာ ဇနေ ပမောဒယိ။ ။

(၂၃၄) ဒကော၊ ရွှေခွက်အတွင်း၊ ပြန့်သင်းထူးထွေ၊ နံသာရေ၌၊ သာ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်သည်။ ရာဇဟံသီဝ၊ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့၊ ပဒက္ခိဏေန၊ ရွှေခွက်-နံခန်း၊ ယှက်သန်းထိန်ကြည်၊ လကျာရစ်လည်သဖြင့်၊ ဓာဝန္တိ၊ ထိုဤလူးလာ၊ ကူးခါပြေးသွားလျက်။ နိမ္မုဇ္ဇမာနာ စ၊ ရေတွင် နစ်မြုပ်၊ ၎င်းသည် ဖြစ်၍၎င်း၊ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ စ၊ ရေ၏အထက်၊ ပေါ်တက်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ ဇနေ၊ ပိုင်းအုံရှုညောင်း၊ လူအပေါင်းတို့ကို၊ ပမောဒယိ၊ နှစ်သက် ရွှင်မြူး၊ အထူးဝမ်းမြောက်စေတော်မူလေ၏။

(၂၃၅) ပဿိတွာပိ တမစ္ဆေရုံ၊ ဒိဋ္ဌိဇာလံ သကံ ခနံ၊
အဇဟိတွာဝ သောရာဇာ၊ ဖိန္တေသိ ဒုဋ္ဌမာနသာ။ ။

(၂၃၅) သောရာဇာ၊ ထိုပညာ ဉာဏ်ကင်း၊ မိစ္ဆာမင်းသည်၊ တံ အစ္ဆေရုံ၊ ထို-အံ့ဘွယ်အခန်းခန်း၊ အဆန်းဆန်း၊ အစုံစုံကို၊ ပဿိတွာပိ၊ ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ၊ တွေ့မြင်ရသော်သည်၊ သကံ ခနံ၊ မိမိကိုယ်ပိုင် ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိဇာလံ၊ ဆိုးဝါးယုတ်မာ၊ မိစ္ဆာ၊ အယူ တည်းဟူသော ဘွန်ရွက်ကို၊ အဇဟိတွာဝ၊ မပယ်မငွန်မူ၍ သေလျှင်၊ ဒုဋ္ဌမာနသာ၊ ဒေါသလွန်ပွါး ပြစ်မှားသော စိတ်ဖြင့်၊ ဖိန္တေသိ၊ ဖျက်ဆီးတို့ရန်၊ အနည်းနည်းကြံစည်လေ၏။

၃၀—“ပဏ္ဍု” မင်းသည်၊ တဖန်နက်လှစွာသောတွင်း၌
ထည့်မြှုပ်၍၊ ဆင်ဖြင့်နင်းရန်စေခိုင်းခံဏ်း။

(၂၃၆) ဝိသိခါယ တတော မဇ္ဈေ၊ ဝိဝိတွာ ကတကာသုယာ၊
ပံသုဟိ အဘိပူရေတွာ၊ မန္ဒါပယိ ဂဇေဟိ တံ။ ။

(၂၃၆) တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဝိသိခါယ၊ မြို့တွင်းခရီး၊ လင်းမကြီး
၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ကတကာသုယာ၊ တူးဆွပြုပြင်၊ စီရင်အပ်သော
တွင်းကြီးထဲ၌၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ မြို့တွားနုဖပ်၊ စွယ်တော်
မြတ်ကို၊ ဝိဝိတွာ၊ ထည့်သွင်းပစ်ချ၍၊ ပံသုဟိ၊ မြေမှုန့်-မြေခဲတို့ဖြင့်၊
အဘိပူရေတွာ၊ မြင့်မောက်လျှံ၍၊ ပြည့်ပြီးစေ၍၊ ဂဇေဟိ၊ အား
အင်ကြီးမား၊ ဆင်အများတို့ဖြင့်၊ မန္ဒါပယိ၊ မြေမှအထက်၊ မပေါ်
ထွက်ရန်၊ နင်းစေပြန်၏။

(၂၃၇) စက္ကမတ္တေ မဟိံ ဘောတွာ၊ ဌတွာ ဥဋ္ဌိတပက်ဇေ၊
ဩဘာသေသိ ဒိသာသဗ္ဗာ၊ မုဟုတ္တေန ပဘာဟိသာ။ ။

(၂၃၇) သာ၊ ထိုလက်ဝဲအောက်ခတ်၊ စွယ်တော်မြတ်သည်၊ မု
ဟုတ္တေန၊ မကြာမြင့်စွာ၊ တခဏဖြင့်၊ မဟိံ၊ ဆင်ဖြင့်နင်း၍၊ ကြပ်တင်း
စွာပြု၊ မြေအထက်၊ ဘောတွာ၊ ကြည့်ရှုကြည့်၊ ဘောက်ခွဲတော်မူ၍၊
စက္ကမတ္တေ၊ ထည်းဘီးစက်မျှ၊ ပမာဏရှိသော၊ ဥဋ္ဌိတပက်ဇေ၊ မြေမှ
ပေါက်ရောက်၊ ကြာညှောက်အလယ်၌၊ ဌတွာ၊ ဘည့်တော်မူ၍၊ ပ
ဘာဟိ၊ ထူးထွေ များမြောက်၊ ရောင်ခြည်တော် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊
သဗ္ဗာဒိသာ၊ လုံးဝပတ်ချာ၊ ရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေသိ၊ အ
ရောင်တဝင်းဝင်း၊ ထွန်းလင်းဘောက်ပတော်မူလေ၏။

(၂၃၈) မစ္စာ ဝိဝိသု ဝတ္ထာနိ၊ ပုပ္ဖဝသံ ပဝဿယံ၊
ဥက္ကဋ္ဌိ သံသကာရဉ္စ၊ အကံသု နိတရံ ဗဟူ။ ။

(၂၃၈) ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ မစ္စာ၊ ဖူးမြင်ရသူ၊ လူအပေါင်းတို့
သည်၊ ဝတ္ထာနိ၊ ဦးရစ်ပုဆိုး၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ဝိဝိသု၊ ပူဇော်မြှောက်

ပင့်၊ပစ်လွှင့်ကြလေကုန်၏။ ပုပ္ဖဝသံ၊ရနံစွေပြီး၊ ဝတ်ပန်းမိဃ်းကို၊
ပဝသယံ၊မြောက်လွှင့်ကုန်၊ရွာစေကုန်၏။ဥက္က၊ဥဉ္ဇ၊ကြွေးကြော်
သံကို၎င်း။ သာဓုကာရဉ္ဇ၊ဆားဆား-ဆူညံ၊ ကောင်းချီးသံကို၎င်း။
နိတရံ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ အခါလေးဖြင့်၊ အကံသုံ၊ ပြုကြလေ
ကုန်၏။

၃၁-စွယ်တော်မြတ်ကို၊တဖန်အပုပ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်ပြည့်သော
ကျုံးမြောင်းတွင်းသို့ပစ်ချခဏ်း။

(၂၃၃) တေ ဘိဝဉ္ဇန မေတန္တိ၊သညာပေတွာ ဇိဂုန္တိတေ။
ခိဝိံသု ကုဏပါဒိဟိ၊တံ တလေ ပရိခါယ-ထ။ ။

(၂၃၄) အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ၊ထိုထိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့သည်၊ ဇ
တံ၊ဤဇုဒ္ဓိအမျိုးမျိုး၊ တန်းခိုးဟူသမျှသည်၊ အဘိဝဉ္ဇနံ၊ မဟုတ်မ
ဟတ်၊ ထည့်ပတ်ခြင်း သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သညာပေတွာ၊
“ပဏ္ဍုမ” မင်းအား၊ မှတ်သားသိစေကြကုန်၍၊ ကုဏပါဒိဟိ၊ညှိ
ဟောင်ဆိုးယုတ်၊ အကောင်ပုပ် စသည်တို့ဖြင့်၊ ဇိဂုန္တိတေ၊မစင်
မကြယ်၊ ရုံစဘွယ်ဖြစ်သော။ ပရိခါယ၊ကျုံးမြောင်း၏၊ တလေ၊အ
မြှုတ်ထ၍၊ ပုပ်ပွမခင်၊အညစ်အကြေးအပြင်၌၊တံ၊ထို-ငွေရောင်ဖြူ
ဖပ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ခိဝိံသု၊ ပျောက်ပျက် ကွယ်ပ၊ မမြင်ရ
အောင်၊ပစ်ချ-ကြလေကုန်၏။

(၂၄၀) ပဉ္စမ္မ၊ဇေဟိ သဉ္စန္ဒာ၊ဟံသင်္ဂဏောပ သေဝိတာ။
နန္ဒာပေါက္ခရဏိဝေသော၊တဒါသိ အဘိရာမိကာ။ ။

(၂၄၀) တဒါ၊ထို-ပစ်ချလိုက်သောအခါ၌၊သော၊ဤ-ပုပ်နံ့ထွောင်း
ထွောင်း၊ရေကျုံးမြောင်းသည်။ပဉ္စမ္မ၊ဇေဟိ၊ ပျားဝိတုန်းတို့၊စားသုံး
ပျော်ပါး၊ ကြာမျိုးငါးပါးတို့ဖြင့်။ သဉ္စန္ဒာ၊ ပန်းရက် ဝတ်မှု၊ ပွင့်ငုံ
ရောစပ်၊ ပုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟံသင်္ဂဏောပသေဝိတာ၊ ချစ်
တင်းဆိုမြည်၊ရွှေလည်ဗွက်ခါ၊ဟင်္သာအမျှား၊ပျော်ပါးကူးခပ်၊မြှီဝဲ

အပ်သော၊ နန္ဒာပေါက္ခရဏီဝ၊ နတ်တို့ပျော်ဝံ၊ နန္ဒာကန်ကဲ့သို့၊ အဘိ
ရာမိကာ၊ အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လေ၏။

(၂၄၁) ဟောသာနာဒံ တုရင်္ဂါထံ၊ ကောဉ္ဇနာဒံ ဂဇာ ကရံ။
မစ္စာ ဥက္ကုဋ္ဌသဒ္ဓံ ဝါ၊ ဒိတာ နုဒြဘိအာဒယော။ ။

(၂၄၁) အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တုရင်္ဂါ၊ မြင်းတို့သည်။ ဟောသာနာဒံ၊ မြို့
လုံးဆူညံ၊ ဟီသောအသံကို။ အကရံ၊ ပြုကြလေကုန်၏။ ဂဇာ၊ မင်္ဂလာ
ဆင်တော်တို့သည်။ ကောဉ္ဇနာဒံ၊ ဟစ်ကြွေးဆူညံ။ ကြိုးကြာသံနှင့်တူ
သောအသံကို။ အကရံ၊ ပြုကြလေကုန်၏။ မစ္စာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်။
ဥက္ကုဋ္ဌသဒ္ဓံ၊ ဝီတိပိုလျှံ၊ ကြွေးကြော်သံကို။ အကရံ၊ ပြုကြလေကုန်၏။
နုဒြဘိအာဒယောဝိ၊ မြေတုန်ဟီးမှု။ စည်ကြီးသံ အစရှိသည်တို့ကို
လည်း။ ဝါဒိတာ၊ တီးခပ်ကြလေကုန်၏။

(၂၄၂) အတ္တတာ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာနိ၊ ဗဟု အစ္ဆရိယာ ဝဟာ။
အညေ အဓိန္ဒိတာ ဟောသုံ၊ ပဒိုစ္စ ဒသနံ တဒါ။ ။

(၂၄၂) တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒသနံ၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ပဒိုစ္စ၊ အစွဲပြု
၍၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ အတ္တတာ၊ တရံတဆစ်။ မဖြစ်စဘူး။ အ
ထူးအဆန်းတို့သည်။ အစ္ဆရိယာဝဟာ၊ အံ့ဩဘွယ်ကိုဆောင်ကုန်
လျက်။ အဟောသုံ၊ ထူးထွေပုံပုံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကြလေကုန်၏။ အဒိဋ္ဌ
ပုဗ္ဗာနိ၊ လူ့ပြည်တခွင်၊ မမြင်စဘူး။ အထူးထူးအမျိုးမျိုးတို့သည်။ အစ္ဆ
ရိယာဝဟာ၊ အံ့ဩဘွယ်ကိုဆောင်ကုန်လျက်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ပေါ်
လာကြလေကုန်၏။ အညေ၊ ထူးဆန်းထွေပြား။ တပါးကုန်သော။ အ
ဓိန္ဒိတာ၊ မကြံအပ်-မကြံ စည်နိုင်သော။ အံ့ဩဘွယ်တို့သည်လည်း။
အဟောသုံ၊ စွယ်တော်မြတ်-တန်းခိုးကြောင့်။ အမျိုးမျိုးဖြစ်ပေါ်လာ
ကြလေကုန်၏။

၃၂-ကျုံးတွင်း၌-တန်းခိုးတော်ပြုပြန်သဖြင့်လူအပေါင်းတို့သည်၊
“ပဏ္ဍု” မင်းအားပိုင်း၍သံတော်ဦးတင်ခဏ်း။

(၂၄၃) ဒိသွာ အစိန္တိတံ ဇေတံ၊ အာမောဒိတာ ဗဟူဇနာ။
နိယောဇေတု မုပေစ္စတ္ထေ၊ ရညော ဝဒံ သု ပဏ္ဍုနော။ ။

(၂၄၃) ဗဟူဇနာ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ အစိန္တိတံ၊ မကြိ
အပ်-မကြိစည်နိုင်သော၊ ဇေတံ၊ ဤသို့-မဖြစ်စဘူး။ မမြင်စဘူး၊ အထူး
ဆန်းကြယ်၊ အံ့ဩတွယ်ကို။ ဒိသွာ၊ များပြားဖုံဖုံ၊ တွေ့မြင်ရကုန်သော
ကြောင့်၊ အာမောဒိတာ၊ အလွန်အကြူး၊ အထူးဝမ်းသာကြကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍုနော၊ “ပဏ္ဍုမ” အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဥ
ပေစ္စ၊ ကပ်ကြကုန်၍၊ အတ္ထေ၊ အကျိုးစီးပွား၌၊ နိယောဇေတု၊ ပညာ
သက်ဝင်၊ ယှဉ်စေခြင်းငှါ၊ ဝဒံ သု၊ တိုက်တွန်းရအံ့၊ သံတော်ဦးတင်
ကြလေကုန်၏။

(၂၄၄) ယောဒိသွာ ဤဒိသံ ရာဇ၊ ဣဒ္ဓိံ ဧယျန္တဒဿိနော။
ကရေ ပဿာဒမတ္တဗြ၊ နောစေ ပညာထ တဿကာ။ ။

(၂၄၄) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဧယျန္တ
ဒဿိနော၊ သိအပ်သမျှ၊ ဓမ္မအားလုံး။ အဆုံးကုန်စင်။ သိမြင်တော်မူ
သော မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့-ပြန်ပြော၊ ဂုဏ်သဘောရှိ
တော်မူသော၊ ဣဒ္ဓိံ၊ ဣဒ္ဓိအမျိုးမျိုး၊ တန်းခိုးအဖုံဖုံကို၊ ဒိသွာ၊ ကိုယ်တိုင်
ဒိဋ္ဌ၊ တွေ့မြင်ရပါလျက်။ ပဿာဒမတ္တဗြ၊ သဒ္ဓါ ရွန်းစို၊ ကြည်ညိုရုံမျှ
ကိုလည်း။ နောစေကရေ၊ အကယ်၍မပြုငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့မပြု
သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပညာ၊ ဘိုးတန်ရတနာ။ ဉာဏ်ပညာ
သည်။ ကာ၊ ဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း။

(၂၄၅) ဓမ္မော ပဿာဒနိယေသု၊ ပဿာဒေါ သာရနံ ဝရော။
ပုပ္ဖန္တိ ဥဂ္ဂတေ စန္ဒေ၊ သမ္မာ ကုမုဒ ကာနနာ။ ။

(၂၄၅) ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စန္ဒေ၊ အရောင်ထိန်ညီး။ လမင်းကြီးသည်။
ဥဂ္ဂတေ၊ ဝင်းဝင်းလက်လက်။ ပေါ်ထွက်လာသည်ရှိသော်။ ကုမုဒ

ကာနနာ၊ ကုမုဒြာ၊ ကြာပြုတောထိုသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပုပ္ဖန္တိ၊
 ကားကားစွင့်စွင့်၊ ပွင့်ကြီးပွင့်ကြလေကုန်၏။ ပဿာဒနိယေသု၊ ကြည်
 ညိုထိုက်သောဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာတို့၌။ ပဿာဒေါ၊ ကြည်
 ညိုခြင်းသည်။ သာဓူနံ၊ အယူမစောင်း။ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဝ
 ရော၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မော၊ ပြုတ်တုမလွဲ၊ ဖြစ်မြဲသဘောပေတည်း။

(၂၄၆) တေသံ ဝါစာယ ဘူပါလ၊ မာဇဟိတ္ထ သဂ္ဂပထံ။
 ဂဟေတွာ ဝိစရေယျန္တေ၊ မဂ္ဂါမုဠော ဟိ ကောနရော။ ။

(၂၄၆) ဘူပါလ၊ ရေမြေသေဌ်နင်း။ မင်းထက်မင်း။ တေသံ၊ ထို-
 ပညာနည်းပါး။ တက္ကတွန်းများတို့၏။ ဝါစာယ၊ ဂုံးချောထွဋ်ပြား။
 ပြောစကားဖြင့်၊ သဂ္ဂပထံ၊ နတ်ရွာရောက်ကြောင်း။ ခရီးကောင်းကို။
 မာဇဟိတ္ထ၊ စွန့်ပယ်တော်မမူပါလင့်။ ဟိ၊ အပြစ်ကား၊ အန္တေ၊ သူကန်း
 တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ လမ်းညွှန်ခေါင်းဆောင်၊ ခေါ်ယူဆောင်၍၊ ဝိစရေ
 ယျ၊ ထိုထို-ဤဤ၊ ထွဋ်လည်ပြားအံ့။ ကောနရော၊ အဘယ်သူသည်။
 မဂ္ဂါမုဠော၊ လိုရင်းမရောက်၊ ယွင်းဘောက်ပျက်ပြား၊ လမ်းမမှားဘဲရှိ
 ပါအံ့နည်း။

(၂၄၇) ဗိမ္ဗိသာရာဒိရာဇာနော၊ တေဇဝန္တော ပုရိန္ဒဒေါ။
 သဟဿက္ခောပိ တံဗုဒ္ဓံ၊ ဥပေစ္စ သရဏံ ဂတာ။ ။

(၂၄၇) တေဇဝန္တော၊ အာဏာလွှမ်းမိုး။ ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်
 သော။ ဗိမ္ဗိသာရာဒိ ရာဇာ နောပိ၊ “ဗိမ္ဗိသာရ” အစရှိသော၊ မင်း
 ကောင်းမင်းမြတ်တို့သည်၊ ၎င်း။ သဟဿက္ခော၊ မျက်စိတထောင်၊
 အမြင်ဆောင်သော။ ပုရိန္ဒဒေါပိ၊ နတ်များ သေဌ်နင်း။ သိကြားမင်း
 သည်၎င်း၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး။ ပိုင်းခြားသိမြင်။ ဘုရားရှင်ကို။
 ဥပေစ္စ၊ ရှိသေပျင်ဝပ်၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၍။ သရဏံ၊ ခြံခိုကိုးကွယ်
 မြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကြပါကုန်၏။

(၂၄၈) တွပ္ပိ စိတ္တံ ပဿာဒေဟိ၊ ဝိပ္ပရာဇ ဝိနာယကေ။
 သဂ္ဂါပဝဂ္ဂ လာဘာယ၊ ဣစ္ဆာ ဝေါရံ သမဂ္ဂတာ။ ။

(၂၄၈) ရာဇ၊အရှင်မင်းမြတ်၊ တွဗ္ဗိ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်လည်း။
 သက္ခိပဝဂ္ဂလာဘာယ၊နတ်-ရွာ-နိဗ္ဗာန်၊ မြန်မြန်ရခြင်းအကျိုးငှါ၊ဝိနာ
 ယကော၊ ခေါင်းဆောင်ရှေ့သွား။ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ခိပ္ပံ၊လျှင်မြန်စွာ၊
 စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပသာဒေဟိ၊သဒ္ဓါပိုမို၊ ကြည်ညိုပါစေလော၊ ဣတိ၊ဤ
 သို့၊သမဂ္ဂကာ၊ ဇေးဇေးကြည်ကြည်၊ အညီအညွတ်၊ အဝေါရုံ၊တိုက်
 တွန်းပိုင်းအုံ၊သံတော်ဦးတင်ကြလေကုန်၏။

၃၃ - “ပဏ္ဍု” မင်းသည်-စွယ်တော်မြတ်ကိုပင့်ဆောင်ရန်၊
 စစ်သူကြီးအားစေလွှတ်ခင်း။

(၂၄၉) တေံ သုတွာန ဘူပါလော၊နိက္ကဓီ၊ ရတနတ္ထယေ။
 သဘာမဇ္ဈေ ပဟာဠော သော၊သေနာပတိ မဝေါစိဒံ။ ။

(၂၄၉) သောဘူပါလော၊ ထို-ရေမြေသေဌ်နင်း။ “ပဏ္ဍု” မင်း
 သည်။တေံ၊ဤသို့ပြောကြား။ တရားစကားကို၊ သုတွာန၊ကြားတော်
 မူသည်ရှိသော်။ ပဟာဠော၊ နှစ်သက်ရွှင်လမ်း။ ဝမ်းသာတော်မူလှ
 သည်ဖြစ်၍၊ရတနတ္ထယေ၊သုံးပါးမြတ်စွာ၊ရတနာ၌၊နိက္ကဓီ၊သံသ
 ယရှင်း၊ယုံမှားကင်းသည်ဖြစ်၍။ သဘာမဇ္ဈေ၊ဗိုလ်ထူများပြား။ခမ်း
 နားကြီးကျယ်။မင်းပွဲအလယ်၌။သေနာပတိ၊စစ်သူကြီးကို။ ဣဒံ၊ဤ
 ဆိုသတ္တံ့၊သောစကားကို။အဝေါစ၊ခွန်းဟောရွှေ့နှုတ်။ မိန့်ထုတ်တော်
 မူလေ၏။

(၂၅၀) အသဒ္ဓဟာနော ဗုဒ္ဓါဒိ၊ဝတ္ထုတ္တယ ဂုဏော စိရံ၊
 ဒုလ္လဒ္ဓိဝဋုမေ ဂစ္ဆံ၊သရဇ္ဇေ ဝဗ္ဗိတောပိ ဟံ။ ။

(၂၅၀) အဟံ၊ငါသည်။ ဗုဒ္ဓါဒိဝတ္ထုတ္တယ ဂုဏော၊ ဘုရားအစရှိ
 သော ရတနာသုံးစုံ၊ကျေးဇူးဂုဏ်၌၊အသဒ္ဓဟာနော၊ ဒိဋ္ဌိလွှမ်း၍၊အ
 ကန်းပမာ။ သဒ္ဓါမတည်။ မယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ။
 ဒုလ္လဒ္ဓိဝဋုမေ၊ ဆိုးဝါးညစ်ညမ်း။ ဝိတ္တာအယူတည်းဟူသောလမ်း၌။
 ဂစ္ဆံ-(ဂစ္ဆန္တော)၊ အယူဘောက်ပြား။ အလိုက်မှားလျက်။ သရဇ္ဇေ၊

မိမိပိုင်ဝံ၊တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ဝဗ္ဗိတော၊ လူအပေါင်းကို၊ ဖြားယောင်းလှည့်
ပတ်အပ်ပြီ။

(၂၅၁) အမတ် ဝိဇဟိတွာန၊ဝိသံ ခါဒိံ စိရံ အဟံ၊
ဝိဟာယ စမ္ပကံ ပုပ္ဖံ၊နာဂဗာရ မဓာရယိံ။ ။

(၂၅၁) အဟံ၊ ငါမင်းမြတ်သည်။ အမတ်၊ အပြစ်ကင်းဝေး။ အ
မြိုက်ဆေးကို၊ ဝိဇဟိတွာန၊ မခင်မချစ်၊ ပယ်စွန့်ပစ်၍။ ဝိသံ၊လော
လောလတ်လတ်။ သေစေတတ်သော အဆိပ်ကို။ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ။
ခါဒိံ၊နှစ်မြိုက်မြိုင်း၊စားမိပေ၏။စမ္ပကံ၊အဆင်းအနံ့။ သင်းပြန့်ကြိုင်
လွင်း။စကားပန်းကို၊ဝိဟာယ၊မခင်မချစ်၊ စွန့်ပစ်ပယ်ထား၍။ နာဂ
ဗာရံ၊အဆင်းမပြေ၊ကြက်သရေခန်း။ ‘ဝက်ချေး’ပန်းကို၊ အဓာရ
ယိံ၊လေးမြင့်ကြာရှည်။ဆောင်မိပေ၏။

(၂၅၂) ခိပ္ပံ လောကနာထဿ၊ဂစ္ဆံာ ပရိခါန္တိကံ၊
ဓာတုမာနေဟိ ပုညာနိ၊ကရိဿံ ပူဇိတေဟိတိ။ ။

(၂၅၂) သေနာပတိ၊စစ်သူကြီး။တွံ၊သင်သည်။ပရိခါန္တိကံ၊လူထု
များပြား။ကျုံးမြောင်းနားသို့၊ဂစ္ဆံာ၊သွား၍ လောကနာထဿ၊လူအ
များဘို့၊ကိုးစားဆည်းကပ်၊တုရားမြတ်၏။ ဓာတု၊ တန်းခိုးထင်ပေါ်၊
ဓာတ်စွယ်တော်ကို။ ခိပ္ပံ၊ မကြာမတင်၊ လျင်လျင်ကြီးသာလျှင်။
အာနေဟိ၊ပင့်ယူအသာ၊ခေါင်ခဲ့၊လော။ အဟံ၊ငါမင်းမြတ်သည်။
ပူဇိတေဟိ၊ များပြား သွယ်သွယ်၊ ပူဇော်ဘွယ် တို့ဖြင့်။ ပုညာနိ၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှုဘို့ကို၊ ကရိဿံ၊များစွာအားထုတ်၊ပြုလုပ်တော့
အံ့၊အုတ်၊ဤသို့၊အဝါစ၊ခွန်းဟရွှေနှုတ်၊မိန့်ထုတ်တော်မူလေ၏၊

၃၄—စစ်သူကြီးစွယ်တော်မြတ်ကို-ရိသေစွာပင့်လျှောက်ခေါ်။

(၂၅၃) သေ ဂစ္ဆံာန တံဌာနံ၊ဒါဌာဓာဘုံ မဟေသိနော၊
နမဿဟနော အဘာသိ၊ရညော ဟိတာစရံ တဒါ။ ။

(၂၅၃) တဒါ၊ ထိုစေခိုင်းတိုက်ထွန်းသော အခါ၌၊ ရညော၊ မင်း
မြတ်၏၊ ဟိတာစရံ၊ အစီးအပွား၊ များပြားလေအောင်၊ ကျင့်ဆောင်
တတ်သော၊ သေ-သော၊ ဤစစ်သူကြီးသည်၊ တံဌာနံ၊ ထိုလူများစု
ရုံး၊ ကျုံးမြောင်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ မဆိုင်းမ
နား၊ မြန်စွာသွား၍၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါဌာဝေတုံ၊
ရောင်ခြည် ဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော်ခတ်ကို၊ နမဿမာနော၊ ရိုသေ
မြတ်နိုး၊ ရှိခိုး လျက်၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ အဘာသိ၊ လျှောက်ဆို
လေ၏။

(၂၅၄) ဒိဋ္ဌိ ပဟာယ ရာဇိန္ဒော၊ သဒ္ဓံ အလတ္ထ နာယကော၊
ပါသာဒါဂမ္ဘ တိဌာဟိ၊ ပဿာဒဿ ဇိနာဒိကော။ ။

(၂၅၄) ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား၊ ရာဇိန္ဒော၊ “ပဏ္ဍုမ” ဟု၊ ဘေဇ
တောက်လင်း၊ မင်းထက်မင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ စွဲလမ်းရှည်ကြာ၊ မိစ္ဆာအ
ယူကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ သဒ္ဓံ၊ လွန်
လွန်မင်းမင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါဘုရားကို၊ အလတ္ထ၊ ကောင်းစွာထွ
ထွ၊ ရကြီးရပြီ၊ ဇိနာဒိကော၊ ဘုရားအစရှိသော၊ ရတနာသုံးပါး၌၊ ပဿာ
ဒဿ၊ သက်ဝင်ဖို့ရှိ၊ ကြည်ညိုစဖြစ်သော-မင်းမြတ်၏၊ ပါသာဒံ၊ မိန့်
ရောင်-မြဲရောင်၊ တောက်လောင်ရောပြွမ်းပြာသာန်နန်းသို့၊ အာဂမ္မ၊
ကွန်မြူးကြွလှမ်းတော်မူ၍၊ တိဌာဟိ၊ ရောင်ခြည်လွှတ်လျက်၊ ကိန်း
ဝပ်တည်နေတော်မူပါဘုရား။

(၂၅၅) တထာဂတဿ သာ ဓာတု၊ ပကံဇာ ပကံဇံ တဒါ၊
ဩက္ကမန္တိ အာလောကဟိ၊ အကာသိ သိရိကံ ပုရံ။ ။

(၂၅၅) တဒါ၊ ထိုသို့တောင်းပန်သောအခါ၌၊ တထာဂတဿ၊ ရှေး
ဘုရားနှင့်၊ မခြားအတူ၊ လာတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဓာ
တု၊ သိမြူစင်နုထွတ်၊ တမ္ပတိအခေါင်း၊ စွယ်တော်သျှောင်သည်၊ ပကံ
ဇာ၊ မွေးပျံ့သင်းထုံ၊ ကြာရုံ-ကြာပွင့်တခုမှ၊ ပကံဇံ၊ မွေးပျံ့သင်းထုံ၊
ကြာရုံ-ကြာပွင့်တခုသို့၊ ဩက္ကမန္တိ၊ ပိတုန်းပျားဟန်၊ မြူးပျံသက်ဆင်း

တော်မူလျက်၊ အာလောကေဟိ၊ ငွေပြားတပဲ၊ ပုလဲတရထည်၊ ပြု
သော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၊ ယုရံ၊ ပါဠိပုတ်ဟု၊ သမုတ်ထူးလည်း-
မြို့ရွာပြည်ကို၊ သိရိကံ၊ ထိန်ပြောင် ရွန်းဝေ၊ ကြက်သရေရှိသည်ကို၊
အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

(၂၅၆) တတော ဌတွာန သာ တဿ၊ သုရတ္တဉ္ဇလိ ပက်ဇေ။
မုဉ္ဇိတွာ သုဘာရံသိယော၊ မစ္စံ မဟပ္ပလံ အကာ။ ။

(၂၅၆) တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သာ၊ ထိုစွယ်တော် မြတ်သည်။
တဿ၊ ထိုစစ်သူ ကြီး၏။ သုရတ္တဉ္ဇလိ ပက်ဇေ၊ ပတ္တမြား ပမာ၊
ကောင်းစွာနီမြန်း၊ လက်အုပ်တည်းဟူသောကြာပန်း၌၊ ဌတွာန၊ ကြွ
လှမ်းကွန့်၍၊ တည်တော်မူ၍။ သုဘာရံသိယော၊ ရှုချင့်စဘွယ်၊ တင့်
တယ်သော-ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်တော်မူ၍၊ မစ္စံ၊
အာရုံစွဲ၍၊ အံ့အဲ ရှုညောင်း။ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ မဟပ္ပလံ၊ အတိုင်း
မသိ၊ ဝီတိပျံ့ပွား၊ အကျိုးများသည်ကို၊ အကာ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

၃၅ - “ပဏ္ဍု” မင်းသည်မိမိကိုယ်တိုင်သွား၍၊
စွယ်တော်မြတ်ကိုပင့်ဆောင်ခဏ်း။

(၂၅၇) ရာဇာ သုတွာ နိဒံ ဟဋ္ဌော၊ ဂတံ ပါဒေန သုစယံ၊
ဒိဂုဏံ ပဿာဒံ ဝေါစ၊ ပဉ္စသိကော ဌိတာ တဒါ။ ။

(၂၅၇) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ “ပဏ္ဍုမ” ဟု၊ နရဥက္ကဋ္ဌ၊ စောဓန
နတ်သည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့ကြော်ကြူး။ အထူးဆန်းပြား၊ သီတင်း စ
ကားကို၊ သုတွာန၊ မြို့လုံးအနှံ့၊ သီတင်းပြန့်၍၊ မဆံ့ရွှေနား၊ ကြားတော်
မူသည်ရှိသော်။ ဟဋ္ဌော၊ နှစ်သက် ရွှင်လန်း၊ ဝမ်းသာတော် မူလှ
သည်ဖြစ်၍၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ဂတံ၊ ကျုံးမြောင်းအပါး။ ကြွသွား
လျှင်မြန်၊ ထွက်ဝံ့တော်မူ၍၊ ဒိဂုဏံပဿာဒံ၊ ရှေးထက်ပိုမို၊ နှစ်ဆ
တက်ကြည်ညိုခြင်းကို၊ သုစယံ- (သုဇယန္တော)၊ ထင်စွာပြုလျက်၊
ပဉ္စသိကော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊ သုရားဂုဏ်ကို၊

အာရုံစွဲကပ်၊ကောင်းစွာရပ်လျက်၊ဣဒံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သောစကားကို၊
အဝေါစ၊နှုတ်ဟမြွက်ကြား၊လျှောက်ထားရွတ်ဆိုလေ၏။

(၂၅၈) တဝ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ကတံ သဗ္ဗမိဒံ မယာ။
နာယက ခမ သဗ္ဗညု၊ဝိပ္ပံ လင်္ကရ မေ သိသံ။ ။

(၂၅၈) နာယက၊လှသုံးဦးတို့။ ကြီးမှူးရှေ့သွား။ မြတ်ဘုရား။ ။
မယာ၊တပည့်တော်သည်။တဝ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊
မယုံတလမ်း။ယုံတခမ်းကြောင့်။စုံစမ်းရန်အကျိုးငှါ။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ဤအ
လုံးစုံသော-မီးတိုက်ခြင်း။တုဖြင့်နှုတ်ခြင်းအစရှိသောပြစ်မှားမှုကို။
ကတံ၊ပညာမရှိ၍။ပြုမိပါပြီ။ သဗ္ဗညု၊တရားလုံးစုံ၊အကုန်သိတော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရား။ ခမ၊ကရုဏာပိုလျှံ။ သည်းခံတော်မူပါလော။
မေ၊အကျွန်ုပ်၏။သိသံ၊ဦးခေါင်းကို။ ဝိပ္ပံ၊လျှင်မြန်စွာ။ အလင်္ကရ၊ကြွ
လှမ်းပျော် ရွှင်။တန်းဆာဆင်တော်မူပါလော။

(၂၅၉) ဌိတာ သိသေ တဒါ တဿ၊ ဒါဌာ အမုဉ္ဇိ ရံသိယော။
တမစ္ဆေရ မဘိယျောစ၊ဒိသွာ အာမောဒိ ပဏ္ဍုကော။ ။

(၂၅၉) တဒါ၊ထိုသို့-လျှောက်ထားတောင်းပန်သောအခါ၌၊ဒါဌာ၊
စွယ်တော်မြတ်သည်။တဿ၊ထို“ပဏ္ဍု”မင်း၏။သိသေ၊ ဦးခေါင်း
ထက်၌၊ဌိတာ၊ရောင်ခြည်ရှက်ဖြာ။ လင်္ကျာလှည့်လည်။ ကောင်းစွာ
တည်လျက်။ရံသိယော၊စိန်စစ်တောင်ကို။နေရောင်ရောစပ်၊အလင်း
ဟပ်သကဲ့သို့။ တလျှပ်လျှပ်တင်းတင်း။ ထွန်းလင်းတောက်ပသော
ရောင်ခြည်ဘော်တို့ကို။ အမုဉ္ဇိ၊ လွှတ်တော်မူလေ၏။ ပဏ္ဍုကော၊
“ပဏ္ဍု”မင်းသည်၊တံအစ္ဆေရံ၊ထုံ-ရောင်ခြည်ယှက်သွယ်။ အံဩ
ဘွယ်ကို။ ဒိသွာ၊မှူးမြင်ရ၍။ဘိယျောစ၊ အတိုင်းထက်အလွန်သာ
လျှင်၊အာမောဒိ၊နှစ်လိုရွှင်မြူး။အထူးဝမ်းသာတော်မူလေ၏။

(၂၆၀) ဝဟံ သော သိရသာ ဓာတု၊ကတွာ ပုရံ ပဒက္ခိတံ။
ပူဇေန္တော ကုသုမာဒိဟိ၊အကာ ပုရံ သုသန္တိတံ။ ။

(၂၆၀) သော၊ ထို“ပဏ္ဍ”မင်းသည်၊ ဓာတုံ၊ စိန်ရောင်ဝင်းလျှပ်၊
 စွယ်တော်မြတ်ကို၊ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝဟံ-(ဝဟန္တော)၊ ညွတ်
 ပျောင်းကြည်ဖြူ၊ ပင့်ဆောင် ယူလျက်၊ ပုရံ၊ ပါဠိလိပုတ်ဟု၊ သမုတ်
 ထူးလည်၊ မြို့ရွာပြည်ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာ ရင်ထွဉ်သည့်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ကုသုမာဒိဟိ၊ မွေးကြိုင်ထူးဆန်း၊ ပန်းအမျိုးမျိုး
 တို့ဖြင့်၊ ပူဇော်ဧည့်၊ ဂုဏ်တော်ထူးကို၊ ချီးကြူး မြွက်ဘော်၊ ပူဇော်
 တော်မူလျက်၊ ပုရံ၊ ပြည်တော်မြတ်ကို၊ သုသဇ္ဇိတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်၊
 တန်းဆာဆင်အပ်သည်ကို၊ အကာ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

(၂၆၁) သမုသိတာ တ ပတ္တမိ၊ ပလ္လင်္ကေ ရတနုဇ္ဈလေ၊
 ဓာတုံ ရာဇာ ဌပေတွာန၊ ပူဇေသိ ရတနာဒိဟိ။ ။

(၂၆၁) ရာဇာဒိဌပယံရှင်း“ပဏ္ဍ”မင်းသည်၊ ဓာတုံ၊ စွယ်တော်
 ဓာတ်ကို၊ သမုသိတာတပတ္တမိ၊ ကောင်းစွာ စိုက်ဆောက် အပ်
 သော၊ မင်္ဂလာထီးဖြူတော်ရှိသော၊ ရတနုဇ္ဈလေ၊ ရတနာရောင်-တို့
 ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝင်း၊ ထွန်းလင်းတောက်ပသော၊ ပလ္လင်္ကေ၊
 မြ-စိန်ပုလဲ၊ မျက် ရွှေသန္တာ၊ လျှံငါထိန်လက်၊ ပလ္လင်ထက်၌၊ ဌပေတွာ
 န၊ တင်ထားတော်မူ၍၊ ရတနာဒိဟိ၊ ရွှေငွေဘဏ္ဍာ၊ ရတနာ အစရှိ
 သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ပူဇေသိ၊ လှူဒါန်းပူဇော်တော်မူလေ၏။

(၂၆၂) ရတနာဘာဟိ ကာရေသိ၊ ဝိရောစမာနကံ ဝရံ၊
 သုစိတ္တံ ပဏ္ဍုရာဇိန္ဒော၊ ဓန္တဓာတု နိဝေသနံ။ ။

(၂၆၂) ပဏ္ဍုရာဇိန္ဒော“ပဏ္ဍုမ”ဟု၊ တေဇထန်ပြင်းမင်းထက်
 မင်းသည်၊ ရတနာဘာဟိ၊ ရတနာရောင် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ ဝိရောစ
 မာနကံ၊ အလွန်ထူးဆန်း၊ ကူးသန်းယှက်သွယ်၊ တင့်တယ်ထသော၊
 ဝရံ၊ တုဘက်မရ၊ လွန်မြတ်ထသော၊ သုစိတ္တံ၊ ခြူးပန်းခြူးနွယ်၊ အ
 သွယ်သွယ်တို့ဖြင့်၊ ဆန်းကြယ်ထသော၊ ဓန္တဓာတုနိဝေသနံ၊ စွယ်
 တော်ဓာတ်မြတ်၊ ကိန်းဝပ်ပျော်အောင်း၊ ဝံရွှေကျောင်းကို၊ ကာရေ
 သိ၊ သဒ္ဓါပြီးဝေ၊ ဆောက်လုပ်စေထော်မူ၏။

(၂၆၃) နဂရံ လက်ရိတွာန၊ ဓာတု ဌပေသိ တတ္ထသော။
နာနာဝတ္ထုဟိ ပူဇေသိ၊ သရဋ္ဌံ သနောဒိကံ။ ။

(၂၆၃) သော၊ ထို“ပဏ္ဍု”မင်းသည်။ နဂရံ၊ မြို့တော်ကို။ အလက်
ရိတွာန၊ ကောင်းစွာပြုပြင်။ တန်းဆာဆင်၍။ တတ္ထ၊ ထို-မြို့တော်အ
တွင်း။ ခင်းကျင်းသိုက်မြိုက်။ စွယ်တော်တိုက်၌။ ဓာတု၊ စွယ်တော်
ဓာတ်ကို။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူလေ၏။ နာနာဝတ္ထုဟိ၊ အမျိုးမျိုးအ
သွယ်သွယ်၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ (အတိတ္ထော၊ စိတ်တော်အင်အဲ။
မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍)။ သနောဒိကံ၊ ဘိုးတန်ဖြစ်ပြည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ
နှင့်တကွဖြစ်သော။ သရဋ္ဌံ၊ မိမိစံပျော်နေပြည်တော်ကို။ ပူဇေသိ၊
သဒ္ဓါရွှင်လန်း။ လှူဒါန်းပူဇော်တော်မူလေ၏။

(၂၆၄) ဂုဟသီဝံ အာမန္တေတွာ၊ ကတွာထ အတ္တနာ သမံ။
မာနိတံ နေကပုညာနိ၊ သဒ္ဓါဓနော သ၊ သမ္ဘိဏိ။ ။

(၂၆၄) အထ၊ ထိုနောက်မှ။ သ-သော၊ ထိုပဏ္ဍုမင်းသည်။ ဂုဟ
သီဝံ၊ ကလိင်္ဂသေဌ်နင်း။ “ဂုဟသီဝံ” မင်းကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်
တော်မူ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သမံ၊ မပိုမသာ။ ညီညာတူမျှ။ မာနိတံ၊ ချစ်
ခင်နှိုးရင်း။ မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ သဒ္ဓါဓနော၊ ရတနာ
သုံးစုံ။ ကျေးဇူးဂုဏ်၌။ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရား တည်းဟူသော
ဥစ္စာရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေက ပုညာနိ၊ တပါးမက။ များလှစွာသော
ကုသိုလ် ကောင်းမှု တို့ကို။ သမ္ဘိဏိ၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးတော်မူ
လေ၏။

(၂၆၅) ကုဒိဋ္ဌိဇန သံသဂ္ဂံ၊ သော ပဟာယ တတောကရံ။
သမ္မာဒိဋ္ဌိက သံသဂ္ဂံ၊ သ၊ ပရတ္ထံ သမာစရိ။ ။

(၂၆၅) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သော၊ “ပဏ္ဍုမ”ဟု။ နာမထင်ရှား။
မင်းတရားသည်။ ကုဒိဋ္ဌိဇန-သံသဂ္ဂံ၊ မိစ္ဆာပြောထူ။ မကောင်းသော
သူတို့နှင့်။ ပေါင်းတော်မူ၍။ ရှက်တွဲခြင်းကို။ ပဟာယ၊ လုံးလုံးပယ်

စွန့်တော်မူ၍၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကသံသဂ္ဂံ၊ သမ္မာစင်ဖြူ၊ ကောင်းသောအယူ
ရှိသောသူဘို့နှင့်။ ပေါင်းတော်မိုဝ်၊ ရှက်တဲ့ခြင်းကို၊ ကရံ-(ကရော
နော)၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုမျှော်၊ ပြုတော်မူလျက်၊ သပရတ္ထံ၊ မိမိသူတပါး၊ အ
ကျိုးနှစ်ပါးကို၊ သမာစရိ၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူလေ၏။

၃၆-“ပဏ္ဍု”မင်းနှင့်“ခီရဓာရ”မင်းတို့စစ်ပြိုင်ခဏ်း။

(၂၆၆) ဒက္ခသေနော ကဒါယုဒ္ဓေ၊ ခီရဓာရော မဟိပတိ၊
ပုရံ မာနော သသေနာယ၊ အာဂဉ္ဇိ အဘိယုဇ္ဈိတုံ။ ။

(၂၆၆) ကေဒါ၊ အမှတ်မထား၊ ခါတပါး၌။ ဒက္ခသေနော၊ လေးပတ်
တွဲသိုး။ အမျိုးမျိုး၌၊ စက်ဒိုးပမာ၊ လိမ္မာနားလည်။ စစ်သည်ဗိုလ်ထု၊
ရဲမက်ရရှိသော၊ ခီရဓာရော၊ “ခီရဓာရ”အမည်ရှိသော၊ မဟိပတိ၊
တနယ်တိုင်းခြား၊ မင်းတပါးသည်။ မာနော၊ သပြေကျွန်းငူ၊ တံခွန်ထူ
သို့၊ ရည်တူမရ၊ တက်ကြွမာန်မူသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သသေနာ
ယ၊ စစ်လုံစိုက်ထူ၊ ဆူဆူသောင်းသောင်း၊ စည်မောင်းတီးခပ်၊ စစ်
တပ်ချီတက်၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ။ အဘိယုဇ္ဈိတုံ၊ ရှေးရှုရင်ဆိုင်။
စစ်ရေးပြိုင်ခြင်း အကျိုး၌။ ပုရံ၊ “ပဏ္ဍုမ”မင်း။ ပျော်ခင်းစံရာ။
အောင်ချာတူမိ၊ ပါဠိလိ၊ သို့၊ အာဂဉ္ဇိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေ၏။

(၂၆၇) ယုဇ္ဈိတုံ အာဂတံ ပုရံ၊ ယုဒ္ဓံ ကတွာန ပဏ္ဍုကော။
သေနိယော ခီရဓာရံ တံ၊ နရိန္ဒ ဇိနိ တေဇသာ။ ။

(၂၆၇) သေနိယော၊ များသော-ဗိုလ်ပါရဲမက်၊ လက်နက်ဆင်မြင်း၊
အလုံးအရင်းရှိသော၊ ပဏ္ဍုကော၊ “ပဏ္ဍု”မင်းသည်။ ပုရံ၊ မိမိ၏
တိုင်းတော်-ပြည်တော်သို့၊ ယုဇ္ဈိတုံ၊ ချေဖျက်နှိပ်နင်း၊ စစ်ထိုးခြင်း၌။
အာဂတံ၊ စစ်မောင်းနှက်၍၊ ချီတက်လာသော၊ ခီရဓာရံ၊ “ခီရဓာရ”
အမည်ရှိသော၊ တံနရိန္ဒ၊ ထိုရန်သူမင်းကို။ ယုဒ္ဓံ၊ ကတွာ၊ ဗိုလ်ပါပြင်
ဆင်၊ သေနင်၊ ချီတက်၊ တိုက်ဖျက်တော်မူ၍၊ တေဇသာ၊ ခြင်္သေ့နှင့်

သား။မပြိုင်အားသို့။ကြီးမားမောက်ပြီး။တုန်းတန်းခိုးကြောင့်။ အဖိနို၊
ရန်သူရှုံး၍။လုံးလုံးကြီးအောင်တော်မူလေ၏။

(၂၆၈) သင်္ဂါမေ ခီရဓာရမ္ပ၊ဝိနဋ္ဌေ မလယံ ဝနံ။
ဥပေတာ ဘာဂိဏောယျာထ၊ကုမာရာ သမပိတ္တိကာ။ ။

(၂၆၈) အထ၊ထိုအခါ၌။ခီရဓာရမ္ပ၊“ခီရဓာရ”မင်းသည်။သင်္ဂါ
မေ၊ ပါဒိုလိ၊တိုင်းခွင်၊စစ်မြေပြင်၌။ ဝိနဋ္ဌေ၊မနိုင်လုံးလုံး၊ ဇီဝိနိဆုံး
လျက်၊ ပျက်ရှုံးခဲ့သည်ရှိသော်။ ဘာဂိဏောယျာ၊“ခီရဓာရ”မင်း၏။
တုရင်းဖြစ်ကုန်သော။ သမပိတ္တိကာ၊ အပြစ်မမြင်၊ချစ်ခင်ကြည်ဖြူ၊
စိတ်တူကိုယ်မျှ၊ဖြစ်ကြကုန်သော။ကုမာရာ၊ရွယ်တူတသင်း၊ မင်း
သားညီနောင် တို့သည်။ မလယံဝနံ၊ ဦးရီးတော်မင်း၊ နေရင်းဌာန၊
“မလယ” အရပ်သို့။ ဥပေတာ၊ ကပ်ရောက် စိုးချုပ်၊ ကနက်အုပ်
လျက်၊မင်းလုပ်ကြလေကုန်၏။

(၂၆၉) ရဋ္ဌံ သော သင်္ဂဟောတွာန၊ရာဇသေဋ္ဌော ထပဏ္ဍုကော။
နိယျာသိ ရဇ္ဇဘာရံ တံ၊ဝရပုတ္တဿ နိဗိလံ။ ။

(၂၆၉) အထ၊ထိုနောက်မှ။ပဏ္ဍုကော၊“ပဏ္ဍု”အမည်ရှိသော။
သောရာဇသေဋ္ဌော၊ထိုမင်းမြတ်ကြီးသည်။ ရဋ္ဌံ၊တိုင်းပြည်ကို၊ပါ၊
တိုင်းသားပြည်သူ၊လူအပေါင်းကို။သင်္ဂဟောတွာန၊သင်္ဂဟ၊လေးပါး၊
တရားအလျောက်၊ချီးမြှောက်တော်မူပြီး၍။ နိဗိလံ၊ကြွင်းမဲ့ဥသျှံ၊အ
လုံးစုံသော။တံရဇ္ဇဘာရံ၊ထို-တိုင်းပြည်၏တာဝန်ကို။ ဝရပုတ္တဿ၊
ရင်နှစ်သည်းချာ၊သားကြီးရတနာအား။နိယျာသိ၊ဆောင်နှင်းလွှဲအပ်
တော်မူလေ၏။

(၂၇၀) မနုဇိန္ဒော သက္ကတွာန၊ဒါဌာဓာတု မဟေသိနော။
ဂုဟသိဝံ သဓာတုဉ္စ၊သရဋ္ဌံ ပဟိဏိတ္ထ သော။ ။

(၂၇၀) မနုဇိန္ဒော၊လူတို့ကို အစိုးရသော။ သော၊ထို“ပဏ္ဍု”မင်း
တရားကြီးသည်။မဟေသိနော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ဒါဌာဓာတု၊ရောင်

ခြည်ဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော်ခတ်ကို၊ သက္ကတွာန၊ ကြေကြေနပ်နပ်၊
လေးမြတ်ထွစွာ၊ သဒ္ဓါရွှန်းဝေ၊ အရီအသေပြုပြီး၍၊ သခေတုံ၊ စွယ်
တော်ခတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဂုဟသီဝဉ္စ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်
ကိုလည်း။ သရဋ္ဌံ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံသို့၊ ပဟိဏိတ္ထ၊ သာကြည်နူးညွတ်၊
ပြန်လွှတ်တော်မူလေ၏။

(၂၇၁) ဒါနာဒိဗဟုပုညာနိ၊ ကတွာန ယာဝတာယုကံ၊

ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊ ပစ္ဆာ ရာဇာ ဒိဝံ ဂတော။ ၊

(၂၇၁) ရာဇာ၊ “ပဉ္စုမ” ဟု၊ နရသေဌ်နင်း၊ တရားမင်းသည်။ ယာ
ဝတာယုကံ၊ သက်တော်မြင့်ရှည်၊ တည်နေသမျှ၊ ကာလပတ်လုံး။
ဒါနာဒိဗဟုပုညာနိ၊ ဒါနအစရှိသော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အရုဓုတို့
ကို။ ကတွာန၊ ဝန်တို ကင်းကွာ၊ သဒ္ဓါ ရှင်လန်း။ လှူဒါန်း ပြုရပြီး
၍။ ပစ္ဆာ၊ လောကတံထွာ၊ ကြမ္မာညှိုးမိန်၊ ပျက်ချိန်ခါစေ၊ နောက်ဆုံး
တနေ့၌။ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောကို။ ပ
ဟာယ၊ ပယ်စွန့်တော်မူ၍။ ဒိဝံ ဂတော၊ လူပြည်ငြီး၍၊ နတ်ထီးဝံတော်
မူလေ၏။

(၁၇၂) ဂုဟသီခေါ သရဋ္ဌံ တံ၊ နေတွာန သာရ ပူဇယံ။

ဓမ္မေ သတ္တေစ ယောဇေန္တော၊ ဝိဟာသိ ကုသလံ ကရံ။ ၊

(၁၇၂) ဂုဟသီဝေါ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်။ တံ၊ ထိုဘုရား
ရှင်ခတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို၊ သရဋ္ဌံ၊ မိမိပိုင်စံ၊ “ကလိဂ်” နိုင်ငံသို့။
နေတွာန၊ ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့၍။ သာရ၊ ရှိသေညွတ်ပျောင်း၊ ကောင်း
မွန်စွာ။ ပူဇယံ - (ပူဇယန္တော)၊ သဒ္ဓါ ရှင်ပြီး၊ မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်
တော်မူလျက်။ သတ္တေစ၊ တိုင်းသူပြည်သား၊ သတ္တဝါအများတို့ကို
လည်း။ ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ ယောဇေန္တော၊ ကြည်ညို
သက်ဝင်၊ ယှဉ်စေတော်မူလျက်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အရ
ဓုကို။ ကရံ - (ကရေန္တော)၊ ပွားများဆည်းရပြုတော်မူလျက်။ ဝိဟာ
သိ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ၊ ကောင်းစွာနေတော်မူလေ၏။

၃၇-“ဒန္တကုမာရ”မင်းသားစာစာလ်။

(၂၇၃) တနုဇုဇ္ဇေနိ ရညောထ၊ ကုမာရော ဒန္တနာမကော၊
သဒ္ဓေါ ဒါဌံ ဘိပူဇာယ၊ ပုရံ တဿ ဥပါဂမိ။ ။

(၂၇၃) အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဇ္ဇေနိရညော၊ ယောဂ်ပတော်ရင်း၊
“ဥဇ္ဇေနိ”မင်း၏၊ တနုဇော၊ ရင်သွေးရင်နှစ်၊ သားတော်ချစ်ဖြစ်သော၊
ဒန္တနာမကော၊ “ဒန္တ”အမည်ရှိသော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊
သဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များ၌၊ အားထားယုံကြည်ခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါဌံ၊ ဦးရီးတော်မင်း၊ တိုင်းတွင်းကိန်းဝပ်၊ စွယ်တော်
မြတ်ကို၊ အဘိပူဇာယ၊ အလွန်မြတ်နိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်း အကျိုးငှါ၊
တဿ၊ ထိုဦးရီးတော်ရင်း၊ “ဂုဟသီဝ”မင်း၏၊ ပုရံ၊ နေပြည်တော်
သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။

(၂၇၄) နာနာသိပ္ပေသု တိစ္ဆေကော၊ သုရော ဒဿနိယော ဝရော၊
နာရိနံ ဗိတ္တဗဒ္ဓေါ သော၊ ကုမာရိစက္ခုပါသကော။ ။

(၂၇၄) သော၊ ထို“ဒန္တ”မင်းသားသည်၊ နာနာသိပ္ပေသု၊ အဌာရသ၊
သိပ္ပကုန်စင်၊ စစ်ဆင်စစ်ထိုး၊ အမျိုးမျိုးသော အတတ်တို့၌၊ အတိစ္ဆေ
ကော၊ တတ်မြောက်ရေးရာ၊ အလွန်လိမ္မာတော်မူ၏။ သုရော၊ ခြင်္သေ့
မင်းကဲ့သို့၊ ရဲတင်းသော သတ္တိလည်းရှိ၏၊ ဒဿနိယော၊ မျက်နှာလွှဲ၍၊
မခွဲချင်အောင်၊ သွေးဆောင်ဖွဲ့ခြုံ၊ “ဒဿနိယ”ဂုဏ်လည်းရှိ၏၊ ဝ
ရော၊ အမျိုးနွယ်ဇာတ်၊ မြတ်လည်းမြတ်၏၊ နာရိနံ၊ အဆင်းအရွယ်၊
နုနယ် ရှန်းစို၊ ဖိန်းမပျိုတို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဗဒ္ဓေါ၊ စပါးကြီးမြွေများ၊
ညှို့သော “သား”သို့၊ မသွားနိုင်အောင်၊ ဖွဲ့နှောင်ရပ်ပတ်၊ အညှို့
ခတ်လည်းရှိ၏၊ ကုမာရိစက္ခုပါသကော၊ ကုမာရိရွယ်၊ ဖိန်းမငယ်
တို့၏၊ နှစ်သွယ်မျက်လုံး၊ ယူကျုံးသွေးဆောင်၊ ဖွဲ့ထောင်တတ်သော
ကျော့ကွင်းနှင့်လည်းတူ၏။

(၂၇၅) ပါသာဒိကော ဘိဂ္ဂပေါ သော၊ ဒိသွာ ဇေတံ ကုမာရကံ၊
ချန္တိဇ္ဇာ ဟဒယံ တာသံ၊ ဗိန္တယိံ သု ကုမာရိယော။ ။

(၂၇၅) သော၊ ထို“ဒန္တ”မင်းသားသည်။ပါသာဒိကော၊ နှုတ်ဖွင့်သောယာ၊မျက်နှာပြုံးချို၊ ချစ်ကြည်ညိုဘွယ်လည်းရှိ၏။ အဘိရူပေါ၊ ထူးကဲ မောက်ချွန်၊ အလွန်ထွသော အဆင်းလည်း ရှိ၏။ ကုမာရိယော၊ ကုမာရီဇာတ်၊ ဆိုက်ကပ်ဝင်စ၊ ထွပနုနယ်၊ သတို့သွီးငယ်တို့သည်။တေံ-ကုမာရကံ၊ထို“ဒန္တ”မင်းသားကို။ဒိသွာ၊မျက်စိချင်းရွှေ၊ မြင်တွေ့ရသည်ရှိသော်၊ တာသံ၊ ထိုသတို့သွီးတို့၏၊ ဟဒယံ၊နှလုံးသားသည်။ ခုဒ္ဒိတွာ၊ ရှက်၊ကြောက်သလို၊ လန့်ဖိုဒိတ်ဒိတ်၊ ပုဇွန်ဆိတ်ပုံ၊ ဆပ်ဆပ်ချန်၍၊စိန္တယိံသု၊ အမျိုးမျိုးအယုံယုံ၊ ကြံမိကြလေကုန်၏။

(၂၇၆) ကုလိရက္ခိ သမံတေံ၊ဒိသွာ ဟိရိ ကုမာရကံ၊
ဝါရေတုံ နယနံ တာသံ၊ နသက္ခိံသု ကုမာရိယော။ ။

(၂၇၆) ဟိရိ၊ဣန္ဒြေစောင့်ရှောက်၊ ရှက်ကြောက်တတ်ကုန်သော၊ ကုမာရိယော၊ လိဋ္ဌာသိပ်သည်း၊ သတို့သွီးတို့သည်။ တေံကုမာရကံ၊ ထို“ဒန္တ”မင်းသား၊ နန်းညွန့်ဘွားကို။ဒိသွာ၊မျက်စိချင်းပြိုင်၊ ကံတိုက်ဆိုင်၍၊ မြင်တွေ့ရသည်ရှိသော်၊ တာသံ၊ ထို-တောင်မြောက် မကြည့်၊ဣန္ဒြေဣန္ဒြေ၊ အနုသိပ်သည်း၊ သတို့သွီးတို့၏။ နယနံ၊မျက်စိနှစ်လုံးသည်။ ကုလိရက္ခိသမံ၊ ဣန္ဒြေပျောက်ဆုံး၊ ပုဇွန်မျက်လုံးနှင့်တူသည်ဖြစ်၍။ ဝါရေတုံ၊မြှောက်ကာမိမိ၊ မကြည့်မအောင်၊ ကြံဆောင်ဘားမြစ်ခြင်းငှါ။နသက္ခိံသု၊မစွမ်းနိုင်ကြလေကုန်။

(၂၇၇) ဂုဟသီဝံ ပဿာဒေတွာ၊ဝိဝိဝံ ပူဇနာ ဝိဝိံ၊
သမ္ပာဒေန္တောဝ သောဓာတုံ၊ဝန္ဓန္တော အန္တဟံဝသိ။ ။

(၂၇၇) သော၊ထို-အကျဉ်းအားဖြင့်။ရေးသားဦးကြား။ ဂုဏ်ထူးရှိငြား။ “ဒန္တ”မင်းသားသည်။ဂုဟသီဝံ၊ “ဂုဟသီဝံ”၊ နရသေဌ်နင်းဦးရီးတော်မင်းကို။ပဿာဒေတွာ၊ကျိုးကြောင်းစကား၊လျှောက်ထားရှိသောကြည်ညိုစေ၍၊ဝိဝိဝံ၊အထူးထူးအပြားပြား။ များထွစွာသော၊ ပူဇနာဝိဝိံ၊ပူဇော်ဘွယ်အခန်းခန်း၊အဆန်းဆန်းများဖြင့်၊အစီအရင်

ကို၊သမ္ဘာဒေန္တောဝ၊ ကောင်းစွာပုံပုံ၊ ပြည့်စုံ ပြီးမြောက်စေ၍သာ
လျှင်၊ဓာတု၊တုဘက်မဲ့လွတ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ အန္တဟံ၊နေ့စဉ်။
ဝန္တန္တော၊ ရှိခိုး ပူဇော်သူက်၊ ဝသိ၊ မြတ်နိုး ရွှင်ပျော်၊ နေတော်မူ
လေ၏။

၃၈—“ဟေမမာလာ” မင်းသွီးအခင်း။

(၂၇၈) သုဇ္ဈပါ ဂုဟသီဝဿ၊ ဟေမမာလာဘိဓာနကာ၊
ဇိတာ အဟောသိ ရာဇဿ၊မုခသောဘဏပက်ဇာ။ ။

(၂၇၈) ဂုဟသီဝဿ၊“ဂုဟသီဝ” အမည်ရှိသော၊ရာဇဿ၊“က
လိင်္ဂ” မင်းအား။ သုဇ္ဈပါ၊ မဟာထွေကား၊စကားပုံဆောင်၊ရွှေရောင်
ဝါဝင်း၊ ထွပသောအဆင်းရှိသော၊မုခသောဘဏပက်ဇာ၊ဒေဝန္တ
ရာ၊ နတ်ကညာနွယ်၊ တင့်တယ် ရွှင်လန်း၊ မျက်နှာတည်းဟူသော
ကြာပန်းရှိသော၊ ဟေမမာလာဘိဓာနကာ၊“ဟေမမာလာ”၊ရွှေဘွဲ့
သာသော၊ ဇိတာ၊ ရင်သွေးမျက်ပျော်၊ သမီးတော်သည်၊ အဟော
သိ၊ရှိသည်မချွတ်၊ဖြစ်လတ်လေ၏။

(၂၇၉) ပဉ္စကလျာဏ သမ္ပန္န၊သဏ္ဌံ မရုရဘာဏိနိ၊
ဆန္ဒေါသဝိပ္ပ မုတ္တယ၊သာမာမိဟိတဘာဏိနိ။ ။

(၂၇၉) သော၊ဤ“ဟေမမာလာ” မင်းသွီးသည်။ ပဉ္စကလျာဏ
သမ္ပန္န၊ကောင်းခြင်းငါးဖြာ၊လက္ခဏာနှင့်၊ကောင်းစွာကုံလုံ၊ ပြည့်စုံ
ပေ၏၊သဏ္ဌံမရုရဘာဏိနိ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့။ ရှင်းသန့်ကြည်သာ၊သာ
ယာညှင်းတွဲ။နွဲ့နွဲ့ရင့်ကြွေး၊ချိုးသောစကားကိုလည်းပြောဆိုလေ့
ရှိ၏၊ဆန္ဒေါသဝိပ္ပမုတ္တယ၊မကြံမဆူ၊မပြုမည့်၊မတိုမမြင့်။ အသင့်ညီ
ညာ၊အပြစ်ခြောက်ဖြာမှလည်းကင်းလွတ်ပေ၏၊သာမာ၊ဆောင်းခါ
ပူဇွေး၊ဇွေမှာဒေးလျက်၊ရွှေသွေးဝင်းဝါ၊“သာမာ” ဂုဏ်ထူးလည်းရှိ
ပေ၏၊မိဟိတဘာဏိနိ၊ပြုံးခြင်းရှေ့ထား၊သကာ-ပျားလို၊ နားဝင်ချို
အောင်၊ပြောဆိုလေ့လည်းရှိ၏။

(၂၀၀) ကုမုဒါကာနနာရတျ၊ သုပုဏ္ဏာ ဝိရရံ သိယာ။

ဂတိံသရန္တိကံ သော၊ ပုပ္ဖရေ သဟသာ သဒါ။ ၊

(၂၀၀) သော၊ ဤ“ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာသည်၊ သရန္တိကံ၊ မိမိဝံပျော်၊ ဥယျာဉ်တော်ဝယ်၊ ငါးသွယ်ကြာမျိုး၊ ပြည့်ပြီးလေပြီး၊ ကန်တော်အနီးသို့၊ ဂတိံ၊ ထွက်ဝံပျော်ပါး။ ရောက်သွားသည်ရှိသော်၊ ရတျ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိရရံသိယာ၊ ကြည်လင်ဖေးမြ၊ ရွှေလအရောင်ဖြင့်၊ ပုပ္ဖန္တာ၊ မကျန်လုံးစုံ၊ ပွင့်နေကြဖြစ်ကုန်သော၊ ကုမုဒကာနနာ၊ ကုမုဒြာ၊ ကြာဖြူတောတို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဟသာ၊ အဆောတလျင်၊ ပုပ္ဖရေ (ပုပ္ဖန္တိ)၊ ကားကားစွင့်စွင့်၊ ပွင့်ကြီးပွင့်ကြလေကုန်၏။

(၂၀၁) ဝိဟာယ ဘမရာ တတ္ထ၊ နိလုပ္ပလံ သုဂန္ဓိကံ။

ဂတိံသရန္တိကံ သော၊ အာဂဉ္ဇု နယနံ တုရံ။ ၊

(၂၀၁) သော၊ ဤ“ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာသည်၊ သရန္တိကံ၊ မင်္ဂလာကန်တော်၏ အနီးအပါးသို့၊ ဂတိံ၊ ထွက်ဝံပျော်ပါး၊ ရောက်သွားသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်္ဂလာကန်တော်တွင်း၌၊ ဘမရာ၊ ကြာညိုပန်းထက်၊ ရစ်သန်းလှည့်လည်၊ ဝတ်ရည်စားသုံး၊ ပျားဝိတုန်းတို့သည်၊ သုဂန္ဓိကံ၊ မွှေးကြိုင်သင်းပြန့်၊ ကောင်းသော-ရနံရှိသော၊ နိလုပ္ပလံ၊ ဝတ်မှုံပြည့်လျှမ်း၊ ကြာညိုပန်းအစစ်ကို၊ ဝိဟာယ၊ မသုံးမစား၊ စွန့်ပယ်ထားကြကုန်၍၊ နယနံ၊ “ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာ၏၊ နှစ်ဖြာဝန်းကြည်၊ မျက်စိဆီသို့၊ တုရံ၊ အလျင်အမြန်၊ အာဂဉ္ဇု၊ သောင်းသောင်းဝိုင်းအုံ့ပြန်လာကြလေကုန်၏။

(၂၀၂) ဝိဟာယ ဘမရာ တတ္ထ၊ ရတ္တုပ္ပလစ္စ ပစ္ဆမံ။

ဂတိံသရန္တိကံ သော၊ အာဂဉ္ဇု ဝဒနံ တုရံ။ ၊

(၂၀၂) သော၊ ဤ“ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာသည်၊ သရန္တိကံ၊ မင်္ဂလာကန်တော်၏ အနီးအပါးသို့၊ ဂတိံ၊ ပျိုတော်ဝန်းရံ၊ ထွက်ဝံပျော်ပါး၊ ရောက်သွားသည် ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်္ဂလာကန်တော်

တွင်း၌၊ဘမရာ၊ အရောင်နီမြန်း၊ ကြာပန်းအထက်၊ ရစ်သန်းထွဉ်
လည်၊ ဝတ်ရည်စားသုံး၊ ပျားပိတုန်းတို့သည်၊ ရတ္တုပ္ပလဉ္စ၊ ကြာနီ
ပန်းအစစ်ကို၎င်း၊ ပစ္ဆမဉ္စ၊ ပွင့်ချပ်တရာ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းကို၎င်း၊ ဝိ
ဟာယ၊စွန့်ပစ်ပယ်ရှား၊ ထားခဲ့ကြကုန်၍၊ ဝဒနံ၊ “ဟေမမာလာ”၊
ဆင်းကလျာ၏၊ ဝင်းဝါပြီးကြည်၊ နှုတ်ခမ်းဆီသို့၊ တုရံ၊ အလျင်အ
မြန်၊ အာဂဉ္စ၊ သောင်းသောင်းပိုင်းအုံ၊ ပြန်လာကြလေကုန်၏။

(၂၀၃) စမ္ပကံ ကဏိကာရဉ္စ၊ ဝိဟာယ ဘမရာ တုရံ၊
ဝိယကံ ပုပ္ဖ မုယျာနံ၊ အာဂဉ္စ၊ ဂဏ္ဍယုဂ္ဂလံ။ ။

(၂၀၃) သော၊ဤ“ဟေမမာလာ”။ ဆင်းကလျာသည်၊ ဥယျာနံ၊
ပန်းမျိုးစုံလင်၊ မင်္ဂလာဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ မိတ်တော် ရွှင်ကြည်၊ ထွဉ်
လည်ပျော်ပါး ရောက်သွားသည်ရှိသော်၊ ဘမရာ၊ ရွှေအဆင်းသို့၊ ဝါ
ဝင်းတင့်ဆန်း၊ စကားပန်းစသည်၌၊ ရစ်သန်းထွဉ်လည်၊ ဝတ်ရည်
စားသုံး၊ ပျားပိတုန်းတို့သည်၊ စမ္ပကဉ္စ၊ စကားပန်းကို၎င်း၊ ကဏိကာ
ရဉ္စ၊ မဟာဓေကား၊ ပန်းပွင့် များကို၎င်း၊ ဝိယကဉ္စ၊ ရွှေရောင်ထိန်
ညှိုး၊ ဝိတောက်ပန်းပင်ကြီးကို၎င်း၊ ဝိဟာယ၊ အထင်တောက်ပြား၊
ပစ်ထားခဲ့ကြကုန်၍၊ ဂဏ္ဍယုဂ္ဂလံ၊ “ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာ၏၊
ကောင်းစွာဝါဝင်း၊ ပြည့်တင်းမို့မို့၊ ပါးအို့ အစုံဆီသို့၊ တုရံ၊ အဆော
တလျင်၊ အာဂဉ္စ၊ အသံမစဲ၊ ရစ်ဝဲပြန်လာကြလေကုန်၏။

၃၉-“ဒန္တကုမာရ” မင်းသားနှင့် “ဟေမမာလာ” မင်းသွီး
လက်ထပ်ထိမ်းမြားစဉ်း။

(၂၀၄) ဂုဏဋ္ဌံ သုဒ္ဓဝံသမ္ဘိ၊ ဇာတပေတံ ကုမာရကံ။
ဉတ္တာ တံမိတရံ ဒါသိ၊ ရာဇပုတ္တဿ ဘုပတိ။ ။

(၂၀၄) ဘုပတိ၊ ခမည်းတော်-“ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်။ ဇေတံ
ကုမာရကံ၊ ဤ“ဒန္တ” မင်းသားသည်၊ ဂုဏဋ္ဌံ၊ အဋ္ဌာရသ၊ သံပုလုံးစုံ၊
တတ်မြောက်ခြင်းစသောဂုဏ်ရှိ၏၊ သုဒ္ဓဝံသမ္ဘိ၊ စင်ကြယ်သော ငါ

ထိုအမျိုး၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါ၊ သည်လို၊ ဥက္ခာ၊ သိတော်
မူလတ်၍၊ တံ၊ ဖိတရုံ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ရေးသားဘော်ထုတ်၊ ဂုဏ်
ပုန်ညီညာ၊ ထိုသို့တော် ရတနာကို၊ ရာဇပုတ္တဿ၊ နှစ်မတော်ရင်
ဘွား၊ တုမင်းသားအား။ အဒါ၊ ထိမ်းမြား လက်ထပ်၊ ပေးအပ်
တော်မူလေ၏။

(၂၀၅) သသုရော ဂုဟသီဝေါတံ၊ ဇာမာတုံ ဒန္တနာမကံ၊
သဒါဒက္ခိဏ ဗာဟုတိ၊ ပိယေန အဘိမညသိ၊ ။

(၂၀၅) သသုရော၊ ဦးရီး-ယောက္ခမ၊ နှစ်ဘက်ရ-ဖြစ်သော၊ ဂုဟ
သီဝေါ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်၊ ဒန္တနာမကံ၊ “ဒန္တ” အမည်ရှိ
သော၊ တံ၊ ဇာမာတုံ၊ ထိုမျိုးနွယ်ချင်းဆက်၊ တု “သမက်” ကို၊ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း၊ ပိယေန၊ အသက်အတွင်း၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးတော်မူထွ
သဖြင့်၊ ဒက္ခိဏဗာဟုတိ၊ “ညာလက်ရုံး” တဆူဟူ၍၊ အဘိမညသိ၊
ယုံကြည်ကိုးစား၊ အားထားထင်မှတ်တော်မူလေ၏။

(၂၀၆) ဓာတုရက္ခာ ဓိကာရမ္ဘိ၊ ယောဇယိတွာ ကုမာရကံ၊
ဒတွာန ရတနာဒိနိ၊ ဥပရာဇေ ဌပေသိ သော၊ ။

(၂၀၆) သော၊ ထို “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်၊ ကုမာရကံ၊ ယုံ
ကြည်ကိုးစား၊ တုမင်းသားကို၊ ဓာတုရက္ခာဓိကာရမ္ဘိ၊ စွယ်တော်
ဓာတ်ကို၊ စောင့်ကြပ် ထိန်းသိမ်းခြင်း၌၊ ယောဇယိတွာ၊ လွှဲအပ်စီ
စဉ်၊ ယှဉ်စေတော်မူ၍၊ ရတနာဒိနိ၊ ဆင်မြင်းခြွေရွှေ၊ ရွှေငွေဘဏ္ဍာ၊
ရတနာ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒတွာ၊ ချီးမြှင့် မြှောက်စား၊ ပေးသနား
တော်မူ၍၊ ဥပရာဇေ၊ အိပ်ရှေ့မင်းအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ
လေ၏။

၄၀—“ဂုဟသီဝ” မင်းနှင့် “မလယ” မင်းညှိနောင်တို့စစ်ထိုးခဏ်း။

(၂၀၇) ကေဒါ မလယာ သေံနံ၊ သံဟရိတွာ ပုရန္တိကံ၊
ဒါဌကံ ဂဟာဘတ္ထာယ၊ ဥပဂတွာ ဝဏံ သု ထံ၊ ။

(၂၀၇) ကေဒါ၊အမှတ်မထား၊ အခါတပါး၌၊မလယာ၊“မလယ”
 ပိုင်နင်း၊ညီနောင်မင်းတို့သည်၊တံဒါဌာကံ၊ထို“ကလိဂ်”မင်း၊ လက်
 တွင်းရှိခတ်၊စွယ်တော်မြတ်ကို၊ ဂဟဏတ္ထာယ၊ နို့ငုံထက်ကလူ၊
 နှိပ်စက်မှု၍၊တိုက်ယူခြင်းအကျိုး၌၊သေနံ၊စစ်သည်ဗိုလ်ပါ၊ အလုံး
 အရင်းကို၊ သံဟရိတွာ၊ အသင့်ခင်းကျင်း၊ စိုင်းပြင်းစုဆောင်းကြ
 ကုန်၍၊ ပုရန္တိကံ၊“ကလိဂ်”မည်သီး၊ မြို့တော်အနီးသို့၊ ဥပဂတ္တာ၊
 ကပ်ရောက်ဝန်းရံကြကုန်၍၊ဝသိ၊သု၊နေကြလေကုန်၏။

(၂၀၈) သာသနံ အထ ပေသေသုံ၊သဝန ဣဇုကံ ခရံ၊
 ဓာတုဝါ ဒေဟိ ရန္တုဝါ၊ကရ၊ဝါ သမရံ ဣတိ။ ။

(၂၀၈) အထ၊ထိုနောက်မှ၊ ခရံ၊အကြောက်လန့်မမန်း၊ ကြမ်းတန်း
 ဆိုးဝါးသော၊ သဝနဣဇုကံ၊နားဝင်ခါးစပ်၊ အကြားရကပ်သော၊
 သာသနံ၊ရာဇသံလ္လော၊ သတင်းစာကို၊ပေသေသုံ၊ စေလွှတ်ပို့သကြ
 လေကုန်၏။ ကိံပေသေသုံ၊ အဘယ်သို့၊ စေလွှတ်ကြကုန်သနည်း
 ဟူမူ၊ ရာဇ၊ အိုအချင်း“ဂုဟသီဝ”မင်း၊ အမှောက်၊ ငါမင်းမြတ်တို့
 အား၊ဓာတု၊စွယ်တော်မြတ်ကို၊ ဒေဟိဝါ၊ရိုသေပျပ်ဝပ်၊ဆက်အပ်
 မူလည်း၊ ဆက်အပ်သော၊ ရန္တု၊တိုင်းပြည်ကို၊ ဒေဟိဝါ၊နူးတုပ်ဝပ်
 စင်း၊အင်နှင်းမူလည်း၊အပ်နှင်းလော့၊သမရံ၊အရှုံးအနိုင်၊စစ်ရေးပြိုင်
 မြင်းကို၊ ကရ၊ဝါ၊ အသက်စွန့်၍၊ ပြိုဝန့်မူလည်း ပြိုလော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ပေသေသုံ၊စေလွှတ်ကြလေကုန်၏။ ။

(၂၀၉) သောတံသုတွာ ကုမာရဿ၊ဝါစံ ရဟသိ မဗြိဝိ၊
 နဒဿံ သဟိမေ ဒေဟော၊ဓာတုမညဿ ကဿဝိ။ ။

(၂၀၉) သော၊ထို“ဂုဟသီဝ”၊ကလိဂ်ရာဇာသည်၊တံ၊ထို-ရာဇ
 သံစာ၊သတင်းလွှာကို၊သုတွာ၊ကြားတော်မူ၍၊ကုမာရဿ၊လက်ရုံး
 တဆူ၊ရည်တူကိုးစား၊ တူမင်းသားအား၊ ရဟသိ၊ လူသူကင်းပြတ်၊
 ဆိပ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ဝါစံ၊အရေးကြီးသော စကားအချက်ကို၊အ
 ဗြိဝိ၊ထုတ်တော်မြှောက်ကြား၊မှာထားတော်မူလေ၏။တာတာ၊ချစ်သား။

မေ၊ ငါဘခင်၏၊ ဒေဟေ၊ ကိုယ်သည်၊ သတိ၊ မချုပ်မယူက်၊ ထင်ရှားရှိ
ပါလျက်၊ ဓာတု၊ မြတ်ဘုရား၏၊ ဘက်ရှားတုလွတ်၊ စွယ်တော်မြတ်
ကို၊ အညဿ၊ ပြင်ပတခြား၊ တပါးသော၊ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်
သောသူအား၊ နဒဿံ၊ ငါမပေးတော့အံ့။

(၂၉၀) ယဒ္ဓဟံ ပရာဇေယျာမိ၊ ဓာတုမာဒါယ ပူဇိတံ။
ဒိဇဝေသံ ဂဟေတွာန၊ ဒိပံ ဂစ္ဆာဟိ သိဟဋ္ဌံ။ ။

(၂၉၀) တာတာချစ်သား။ အဟံ၊ ငါဘခင်သည်။ ယဒိပရာဇေယျာ
မိ၊ စစ်ချင်းပြိုင်၍၊ မနိုင်လုံးလုံး၊ အသက်ဆုံးလျက်၊ ရှုံးခဲ့သည်ဖြစ်အံ့။
ဝေ၊ ဤသို့ရှုံးခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဒိဇဝေသံ၊ စလွယ်သိုင်းဆင်၊ ပုဏ္ဏား
အသွင်ကို၊ ဂဟေတွာန၊ တူအောင်-မူယောင်၊ ယူဆောင်ပြုပြင်၍။
ပူဇိတံ၊ ငါဘခင်သည်၊ နေ့စဉ်လေးမြတ်၊ ပူဇော်အပ်သော။ ဓာတု၊
စွယ်တော်ဓာတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ပင့်ဆောင်၍၊ သိဟဋ္ဌံဒိပံ၊ ရေယဉ်
ပတ်ဝန်း၊ သိဟိန္ဒုကျွန်းသို့။ ဂစ္ဆာဟိ၊ ငါဘခင်တွက်၊ မငဲ့ကွက်ဘဲ၊
ဆက်ဆက်ချင်စွာ၊ ကူးသွားပါလော။

(၂၉၁) သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု ပညာယ၊ ဝိစာရေတွာ ကရောဟိ တွံ။
ဓိတရံပိ နုရက္ခာဟိ၊ သမဂ္ဂါ ဟောထ နိဗ္ဗယာ။ ။

(၂၉၁) တာတာချစ်သား။ တွံ၊ သင်ချစ်သားသည်။ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊
ပြုဘွယ်ကိစ္စ၊ အလုံးစုံသော-အရာဋ္ဌာနတို့၌၊ ပညာယ၊ ချိန်စဉ်းပ
မာ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဝိစာရေတွာ၊ ရှေ့-နောက်-မျှော်တွင်း၊ စူးစမ်း
ဆင်ခြင်၍။ ကရောဟိ၊ ဖန်ဖန်စိစစ်၊ ပြုရစ်လေလော။ ဓိတရံပိ၊ သွီး
ရတနာ၊ “ဟောမမာလာ” ကိုလည်း။ အနုရက္ခာဟိ၊ အစဉ်ညာတာ၊
စောင့်ရှောက်ရစ်ပါလော။ တုဗ္ဗေ၊ သင်“ဒန္တ-ဟောမာ”။ သားသွီးနှစ်
ဖြာတို့သည်။ နိဗ္ဗယာ၊ ဘေးရန်မရှိကြကုန် သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊
ပေါင်းနှင်းနှစ်မ၊ သင့်တင့်ညီညွတ်ကြကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ရစ်
ကြလေကုန်လော။

(၂၆၂) ဝါဝံ တံ မာတုလဿာထ၊ဒန္တော သုတွာန မဖြိဝိ။
တေစကော မေစဒိပမ္ပိ၊ဗန္ဓုဝါ ဗုဒ္ဓဘတ္တိကော။ ။

(၂၆၂) အထ၊ထိုအခါ၌။ ဒန္တော၊ သောကထွေပြား။ “ဒန္တ”မင်း
သားသည်။မာတုလဿ၊ဦးစိုးတော်ရင်း။“ကလိဂ်”မင်း၏။တံဝါဝံ၊
မျက်နှာညှိုးငယ်၊သွယ်သွယ်မှာထား၊ထိုစကားကို။ သုတွာန၊ကြား
လတ်၍။တာတ၊ကျေးဇူးတော်ရှင်။ ဒိပမ္ပိ၊ရေယဉ်ပတ်ဝန်း၊ သိဟိုဠ်
ကျွန်း၌။တေစ၊ကျေးဇူးတော်ရှင်၊သင်ဘခင်၏ရင်း။မေစ၊အကျွန်ုပ်၏
ရင်း။ဗုဒ္ဓဘတ္တိကော၊မြတ်ဘုရား၌။ ခစားလေးမြတ်၊ ဆည်းကပ်လုပ်
ကျွေးတတ်သော။ ဗန္ဓု၊အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းသည်။ ကောဝါ၊အ
ဘယ်သူပါနည်း။

(၂၆၃) သမုဒ္ဓပရ တိရမ္ပိ၊သီဟဠံ အတိဗုဒ္ဓကံ။
ကထံ မဟတိံ နေဿာမိ၊ဓာတုံ ဇိနဿ တံ ဣတိ။ ။

(၂၆၃) တာတ၊ဘခင်။ သမုဒ္ဓပရတိရမ္ပိ၊ သမုဒြာ၊ ထိုမှာဘက်
ကမ်း၌။ သီဟဠံ၊တည်ရှိပေါ်ထွန်း၊သိဟိုဠ်ကျွန်းသည်။အတိဗုဒ္ဓကံ၊
လူနေမကျယ်၊ အလွန်သေးငယ်ပါ၏။ဇိနဿ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်၊
ဘုရားရှင်၏။ မဟတိံ၊နှိုင်းတုမရ၊ လွန်မြတ်ထွသော။ တံဓာတုံ၊ထို
လက်ဝဲအောက်ခတ်၊စွယ်တော်မြတ်ကို။ ကထံ၊အဘယ်သို့သျှင်။
နေဿာမိ၊ ကူးမြောက် လွယ်ကူ၊ ဆောင်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။အဖြိဝိ၊ပြောဆိုမေးမြန်းလေ၏။

(၂၆၄) တဒါအဝေါစ သောရာဇာ၊သမ္ပုဒ္ဓဓာတု သဏ္ဌိတာ။
သီဟဠေ တိဋ္ဌတေ ဓမ္မော၊ဗဟူ ဘိက္ခု။ ဝသိသုစ။ ။

(၂၆၄) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သောရာဇာ၊ထို“ဂုဟသီဝ”၊ မွေးဘ
သေဌ်နင်း၊ တရားမင်းသည်။ အဝေါစ၊ ပြောကြားတော် မူပြန်၏။
တာတ၊ချစ်သား။ သီဟဠေ၊လင်္ကာဒီပ၊ နာမတောက်ထွန်း၊ သိဟိုဠ်
ကျွန်း၌။ သမ္ပုဒ္ဓဓာတု၊ မြတ်ဘုရား၏။ များပြားထင်ပေါ်၊ ဓာတ်မွေ

တော်သည်။ သဏ္ဌိတာ၊ ကိန်းဝပ်စံပျော်၊ ကောင်းစွာတည်တော်မူ၏။
ဓမ္မော၊ ဆယ်တန်ပိုင်းခြား၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ တိဋ္ဌတော၊
အခါမြင့်ရှည်၊ တည်တော်မူ၏။ ဗမ္မာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ စ၊
သီလဝန္တ၊ ကလျာဏအဝင်၊ ရဟန်းတော်အရှင်တို့သည်လည်း။ ဝ
သိ၊ သု၊ နေတော်မူကြကုန်၏။

(၂၉၅) တတ္ထရာဇာ မဟာသေနော၊ မိတ္တောမေ ဗုဒ္ဓဘတ္တိကော၊
ပတ္ထယန္တော မိတ္တတံသေဋ္ဌံ၊ ပါဘတံပေသယိတ္ထသော။ ။

(၂၉၅) တတ္ထ၊ ထို-လင်္ကာဒီပ၊ သီဟဋ္ဌနှင့်၊ တမ္ဗပါဏိ၊ မည်ရှိခေါ်
ညွှန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌၊ ဗုဒ္ဓဘတ္တိကော၊ မြတ်ဘုရား၌၊ စစားလေးမြတ်၊
ဆည်းကပ်တတ်သော၊ မဟာသေနော၊ “မဟာသေန” အမည်ရှိ
သော၊ သောရာဇာ၊ ထို-မင်းမြတ်သည်။ မေ၊ ငါဘခင်၏၊ မိတ္တော၊ တ
ကျွန်းစံပျော်၊ အကြည်တော်ပေတည်း။ သော၊ ထို“မဟာသေန”
မင်းသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ မိတ္တတံ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်ကို၊
ပတ္ထယန္တော၊ မြှော်ကိုး တောင့်တလျက်။ ပါဘတံ၊ ဘိုးထိုက်များ
မြှောင်၊ ရတနာလက်ဆောင်ကို၊ ပေသယိတ္ထ၊ စေလွှတ် ဆက်သ
တော်မူဘူး၏။

(၂၉၆) ဝေမာရာဇယိတွာန၊ ရာဇာ နိက္ခမ္မ သင်္ဂမံ။
ယုတ္တမာနော ကုမာရေဟိ၊ သဒ္ဓိ ပလယ မဇ္ဈဂါ။ ။

(၂၉၆) ဝေံ၊ ဤသို့ပြဆိုခဲ့ ပြီးသည့် အတိုင်း။ အာရာဇယိတွာန၊
အားမငယ်အောင်၊ သွယ်သွယ်ညွှန်ကြား။ မှာထားနှစ်သိမ့်စေပြီး၍၊
ရာဇာ၊ “ဂုဟသီဝ”၊ မွေးဘသေဌ်နင်း၊ တရားမင်းသည်။ သင်္ဂမံ၊ စစ်
မြေပြင်သို့၊ နိက္ခမ္မ၊ စစ်သည်ရပေါင်း။ စစ်မောင်းဆော်နှုက်၊ ထွက်
တော်မူ၍၊ ကုမာရေဟိ၊ “မလယ” ပိုင်နင်း၊ ညီနောင် မင်းတို့နှင့်၊
သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ယုတ္တမာနော၊ ရှေးရှုရင်ဆိုင်း၊ စစ်ရေးပြိုင်သည်ရှိသော်၊
ပလယံ၊ မနိုင်လုံးလုံး၊ ဆုံးရှုံးပျက်ပြား၊ နတ်ရွာလားခြင်းသို့၊ အဇ္ဈဂါ၊
ဇိဝိန်ချုပ်ပျောက်၊ ရောက်တော်မူရလေ၏။

၄၁—“ဂဟသီဝ”မင်းစစ်ပွဲ၌၊ ကျဆုံးကြောင်းကိုသိ၍၊
သွီးတော်နှင့်သမက်တော်တို့စွယ်တော်ကို
ပင့်ဆောင်ထွက်ပြေးခဏ်း။

(၂၉၇) သုတွာ ဒန္တကုမာရောတံ၊ ဂဟေတွာ ခွိဇရူပကံ။
တုရိတံဓာတု မာဒါယ၊ ပုရမ္မာထ ပလာယိ၊ သော။ ။

(၂၉၇) အထ၊ ထို-ကံတော်မဟု။ စစ်ပွဲကျသော အခါ၌၊ သော
ဒန္တကုမာရော၊ ထို“ဒန္တ”မည်ခေါ်၊ တူတော်မင်းသားသည်၊ တံ၊ ထို-
ဦးရီးတော်မင်း၊ စစ်ပွဲတွင်း၌၊ အခင်းမဟု။ ကျဆုံးရသည်ကို၊ သုတွာ၊
သောကဆုပ္ပါး၊ ကြားတော်မူရ၍။ ခွိဇရူပကံ၊ ငိုမြည်တမ်းခါ။ မျက်
နှာမဟု၊ ပြာဟွဏ၊ အလား၊ ပုဏ္ဏားအသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တုရိ
တံ၊ အဆောတလျှင်၊ ဓာတု၊ ဘခင်လေးမြတ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို၊
အာဒါယ၊ ပင့်ဆောင်တော်မူ၍၊ ပုရမ္မာ၊ မိမိစံမြန်း။ ရွှေဘုံနန်းမှ၊ ပလာ
ယိ၊ ကြင်ဘက်ရတနာ၊ မခေါ်သာဘဲ၊ မြန်စွာဝေးခြား၊ ပြေးသွားတော်
မူရလေ၏။

(၂၉၈) ဒေသံသော ဒက္ခိဏံ ဂတိံ၊ ဥတ္တရန္တော မဟာနဒိံ။
ဓာတု ပုဋိန ရာသိမ္ပိ၊ ထူပေ နိဒဟိ ဒဿနံ။ ။

(၂၉၈) သော၊ ထို-ယူကြီးမရ။ သောကပ္ပါးများ။ “ဒန္တ”မင်းသား
သည်၊ ဒက္ခိဏံဒေသံ၊ မြို့မှထွက်လတ်၊ တောင်အရပ်သို့။ ဂတိံ၊ ခရီး
စခမ်း၊ ရော်ရမ်းဆင်း၊ မှန်းခါသွား၍။ မဟာနဒိံ၊ ပြင်းထန်အယဉ်။
သွင်သွင်ယိုစီး၊ မြစ်ကျယ်ကြီးကို။ ဥတ္တရန္တော၊ ဝံ့ဝံ့ရူးရူး၊ ဖြတ်ကူး
တော်မူလျက်။ ပုဋိနရာသိမ္ပိ၊ ငွေရောင်ဆင်းနု။ သဲပုံရဖြစ်သော၊ ထူ
ပေ၊ စေတီတော်၌၊ ဒဿနံဓာတု၊ မွေးဘ၊ ကော်ရော်၊ မြတ်စွယ်တော်
ကို၊ နိဒဟိ၊ အရေးတကြီး၊ သိုမှီးမြှုပ်နှံ တော်မူလေ၏။

(၂၉၉) ပုရိပုနုပ ဂတိံ၊ အတ္တနော ဘရိယမ္ပိစ။
ဝိပ္ပဓေသံ ဂဟာပေတွာ၊ ခိပ္ပံ တတ္ထေဝ အာဂတော။ ။

(၂၉၉) ပုန၊ တဘန်၊ ပုရံ၊ ထီးကျိုးစည်ပေါက်၊ ရောက်ရက်ဆန်
 ခပ်၊ တိုင်းတော်မြတ်သို့၊ ဥပဂဏ္ဌာန၊ ချဉ်းကပ်တော်မူ၍၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဘရိယဗ္ဗိ၊ အသက်တမျှ၊ ချစ်မဝ၊ သည့်၊ “ဟေမမာလာ”၊
 ကြင်ဘက်တော်ရတနာကိုလည်း။ ဝိပ္ပဝေသံ၊ အသွင်ဘောက်ပြန်။
 ပုဏ္ဏားသဏ္ဌာန်ကို၊ ဂဟာပေတွာ၊ အသွင်တူအောင်၊ ယူဆောင်စေ
 ပြီး၍၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ တတ္ထေဝံ၊ ထို-စွယ်တော်ကိန်းဝပ်။ သဲပုံစေတီ
 ရှိရာ-အရပ်သို့သာလျှင်၊ အာဂတော၊ စိတ်လက်မချမ်း။ မြစ်ကိုသန်း
 လျက်၊ ပင်ပန်းကြီးစွာ၊ ပြန်လာရလေသတည်း။

(၃၀၀) ဒါဌကံ တံ မုနိန္ဒဿ၊ ဝါလုကာ ထူပကုန္တိယံ။
 ဌဝိတံ ပူဇယံ သမ္မာ၊ အန္တိ ဂုဗ္ဗန္တရေ တတော။ ။

(၃၀၀) တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဝါလုကာထူပကုန္တိယံ၊ ငွေရောင်
 အဆင်း၊ သဲပုံစေတီတော်အတွင်း၌၊ ဌဝိတံ၊ မှတ်သားသေချာ၊ ဌပ
 နာအပ်သော၊ မုနိန္ဒဿ၊ အတုမရှိ၊ မုနိဥက္ကဋ္ဌံ၊ ဘုရားမြတ်၏၊ တံဒါဌ
 ကံ၊ ထိုတန်းခိုးသင်ပေါ်၊ မြတ်စွယ်တော်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ ပူ
 ဇယံ- (ပူဇယန္တော)၊ ရှိခိုးပူဇော်လျက်၊ ဂုဗ္ဗန္တရေ၊ တောအုပ်မြိုင်
 စောင်း၊ ချုံပိတ်ပေါင်း၌၊ အန္တိ၊ ဘေးရန်လွတ်ကြောင်း၊ ပုန်းအောင်း
 ခိုကာ၊ နေရရှာလေ၏။

(၃၀၁) ဓာတု ဒိသ္မာန တေစိရံ၊ ပူဇိတံ ဝိတရေနတံ။
 တဒါ ဗာဠံ ပရောဒန္တိ၊ နုဿရိတွာဝ ဝိတရံ။ ။

(၃၀၁) တဒါ၊ ထို-တောချုံပိတ်ပေါင်း၊ ပုန်းအောင်း၍နေရသောအ
 ခါ၌၊ တေ၊ ထို-အပူဖီးကြွ၊ “ဒန္တ-ဟေမာ”၊ မင်းနှစ်ဖြာတို့သည်၊ ဝိတ
 ရေန၊ နတ်ရွာစံပျော်၊ ခမည်းတော်သည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ပူဇိတံ၊ အ
 မြတ်တန်း၊ ရှိခိုးပူဇော်အပ်သော၊ တံဓာတု၊ ထို-စွယ်ဘော်ဓာတ်ကို၊
 ဒိသ္မာန၊ ဖူးမျှော်ကြကုန်သည်သော်၊ ဝိတရံ၊ စွယ်တော်မြတ်တွက်၊
 အသက်ကုန်ခမ်း၊ နတ်နန်းစံပျော်၊ ခမည်းတော်ကို၊ အနုဿရိတွာဝ၊
 လွှမ်းသွတ်တမ်းဘ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့မိကြကုန်သည်ဖြစ်၍သာ

လျှင်ဗာဠု၊ပြင်းထန်စွာ။ ပရောဒန္တိ၊ ဖူးမြင်တိုင်းသာ၊ များစွာသိကြွေး
မိကြလေကုန်၏။

၄၂-သဲပုံတွင်းရှိ၊ စွယ်တော်ခတ်၏ရောင်ခြည်တော်ကိုမြင်သဖြင့်၊
ကောင်းကင်မှသက်ဆင်း၍၊ ရဟန္တာတပရီးရှိခိုးခဏ်း။

(၃၀၂) တဒါခေန ဂတောဇကော၊ ထေရော ဒိသွာန ဓာတုယာ။
ဝိဓာဝန္တံ ပဘာဇာလံ၊ ဩတရံ တတ္ထ တံ နမိ။ ။

(၃၀၂) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ခေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ ဂတော၊ ကြွ
သွားတော်မူသော။ ဇကော၊ ထေရော၊ ဈာနလာဘီ၊ မထေရ်တပရီး
သည်။ တတ္ထ၊ ထိုငွေရောင်အဆင်း။ သဲပုံတွင်း၌၊ ဓာတုယာ၊ ကိန်း
အောင်းမွေလျော်၊ ဓာတ်စွယ်တော်၏။ ဝိဓာဝန္တံ၊ ဝန်းကျင်ဒိသာ၊ ရပ်
မျက်နှာသို့၊ ရောင်ဝါယှက်ကူး။ ကွန်မြူးပြေးသွားသော၊ ပဘာဇာလံ၊
မြို့စင်ပြုံးပြက်၊ ရောင်ခြည်တော်ကွန်ရွက်ကို။ ဒိသွာန၊ မြင်တော်မူ၍။
ဩတရံ-((ဩတရန္တော))၊ ကောင်းကင်တွင်းမှ။ သက်ဆင်းတော်မူ
လျက်။ တံ၊ ထို-ရောင်ခြည်ဝင်းလျှပ်။ စွယ်တော်မြတ်ကို။ နမိ၊ ရှိသေ
ညွတ်ကျိုး။ ရှိခိုးတော်မူလေ၏။

(၃၀၃) ထေရံဒိသွာ ပမောဒါတေ၊
သဗ္ဗာရောဗိသု ကာရဏံ။
ဓာတုရက္ခာယုတော ထေရော၊
တဒါ တေသ မဘာသိ သော။ ။

(၃၀၃) တေ၊ ထို-မောင်တော်“ဒန္တိ၊ နှမဟောမာ”။ မင်းနှစ်ဖြာတို့
သည်။ ထေရံ၊ ကောင်းကင်တွင်းမှ။ သက်ဆင်းကြွလာ။ ရဟန္တာမ
ထေရ်မြတ်ကို။ ဒိသွာ၊ အားကိုးအားထား။ မျက်ဝါးထင်ထင်။ ငွေ
မြင်ကြသောကြောင့်။ ပမောဒါ၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်း။ ဝမ်းသာကြကုန်
သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ကာရဏံ၊ ဖြစ်သမျှရပေါင်း။ အ
ကြောင်းကြောင်းကို။ အာရောဗိသု၊ သိကြွေးဝပ်တွား။ လျှောက်ထား

ကြလေကုန်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ သောထေရော၊ ထိုဈာနလာဘီ၊မထေရ် မြတ်သည်။ ဓာတု ရက္ခာယုတော၊ စွယ်တော် ဓာတ်မြတ်။ စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့် စပ်သည်ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထို-ထီးပွားနန်းလျှာ။ မင်းနှစ်ဦးတို့အား။ ဣဒံ၊ဤဆိုလတ္တံ့။ သောစကားကို။ အဘာသိ၊မိန့်ဆိုမြှောက်ကြား။ မှာထားတော်မူလေ၏။

(၃၀၄) နိဗ္ဗယာ သိဟဋ္ဌံ နေထ၊တမဂ္ဂဏိတ ခေဒိကာ။

သစေ မဂ္ဂေ ဘယေ ဇာတော၊မမံ သရထ ဣဒ္ဓိမံ။ ။

(၃၀၄) ဘောဇ္ဈော၊အိုမင်းသွီး-မင်းသား၊ထီးနန်းဘွားတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အဂဏိတ-ခေဒိကာ၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းကို။ မရေတွက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗယာ၊ ဘေးရန်မရှိကြကုန်ဘဲ။ တံ၊ထိုစွယ်တော်မြတ်ကို။ သိဟဋ္ဌံ၊ မွေးဘဝိန့်ညွှန်း။ သိဟိဋ္ဌံကျွန်းသို့။ နေထ၊ဆောင်ကြလေကုန်လော။ မဂ္ဂေ၊ပင့်ဆောင်ယူသွား။ လမ်းခရီးအကြား၌။ ဘယေ၊နှောင့်ရှက်ငြိတွယ်။ ဘေးအန္တရာယ်သည်။ သစေ ဇာတော၊ အကယ်၍- ဖြစ်ခဲ့သည် ရှိသော်။ ဣဒ္ဓိမံ၊ ခြောက်တန်အဘိညာဉ်။ တန်းခိုးရှင်ဖြစ်သော။ မမံ၊ငါ့ကို။ သရထ၊ စိတ်အကြံဖြင့်၊ မိဌာန်တမ်းတ၊အောက်မေ့လိုက်ကြကုန်လော။

(၃၀၅) ဝေဝတောန သော ဘေသံ၊ဒေသေဇ္ဈော ဓမ္မမုတ္တမံ။

မဟာသောကံ ပနေတွာန၊ဌာနံခေန သကံဂတော။ ။

(၃၀၅) ဝေံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ဝတောန၊မြှောက်ဟမိန့်ကြား။ မှာထားတော်မူပြီး၍။ တေသံ၊ ထို-ထီးညွန့်နန်းညွှောက်၊မင်းနှစ်ယောက်တို့အား။ ဥတ္တမံ၊ အပူ ဖေးကြောင်း။ ကောင်းမြတ်ထွစွာသော။ မွေံ၊တရားတော်ကို။ ဒေသေဇ္ဈော၊ ကရုဏာရှေ့ထား။ ဟောကြားတော်မူလျက်။ မဟာသောကံ၊အလွန်ဘိစီး။ သောကတည်းဟူသောမီးကို။ အပနေတွာန၊ ပယ်ပျောက်တော်မူ၍။ ခေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ သကံဌာနံ၊ မိမိနေရာအရပ်သို့။ ဂတော၊ ဈာန်ရထားဖြင့်၊ပြန်သွားတော်မူလေ၏။

၄၃ - သံပုံတွင်းမှ “ပဏ္ဍုဟာရ” နဂါးမင်းသည်၊ စွယ်တော်ကို၊
တိတ်တဆိတ်ဆောင်ယူခဏ်း။

(၃၀၆) နဒိယာ တာယ နာဂိန္ဒော၊ ပဏ္ဍုဟာရဌယော တဒါ။
ပုရာ နိက္ခမ္မ ဂစ္ဆိ တံ၊ ဌာနံ ပဂမိ ကာမတော။ ။

(၃၀၆) တဒါ၊ ထိုမထေရ်မြတ်များ၊ ကြွသွားသောအခါ၌။ ပဏ္ဍု
ဟာရဌယော၊ “ပဏ္ဍုဟာရ” အမည်ရှိသော။ နာဂိန္ဒော၊ ရေနတ်
သေဌ်နင်း၊ နဂါးမင်းသည်။ ပုရာ၊ မိမိစံနေ၊ နဂါးပြည်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ပျော်မြူး
ထွက်လာ၍။ တာယနဒိယာ၊ ထိုမြစ်တွင်း၌။ ဂစ္ဆိ - (ဂစ္ဆန္တော)၊ ထို
ဤလူးလာ၊ မြူးကာကျက်စား၊ သွားလာ လှည့်ပတ်သည် ရှိသော်။
ကာမတော၊ အလိုအလျောက်အားဖြင့်၊ တံဌာနံ၊ ထိုစွယ်တော်ဓာတ်၊
ကိန်းရာအရပ်သို့၊ ဥပဂမိ၊ ကံကောင်းထောက်၍၊ ဆိုက်ရောက်လာ
လေ၏။

(၃၀၇) ရံသိဇာလံ ဝိသဇ္ဇေတွာ၊ ဂဟ္တေ ပုဋ္ဌိန ရာသိနော။
ဌိတံ ဓာတု မိဒံကိန္တိ၊ ပေက္ခန္တော ဝေဒိ သော တဒါ။ ။

(၃၀၇) တဒါ၊ ထိုကံကောင်းထောက်၍၊ ဆိုက်ရောက်သောအခါ
၌၊ သော၊ ထို “ပဏ္ဍုဟာရ”၊ နာမထင်လင်း၊ နဂါးမင်းသည်။ ပုဋ္ဌိနရာ
သိနော၊ ပုလဲပုံဆောင်၊ ငွေရောင်ဖြူနု၊ သံပုံရ၏။ ဂဟ္တေ၊ ဝန်းကျင်ပတ်
လွှမ်း၊ လယ်တိုက်ခင်း၌။ ရာသိဇာလံ၊ ထိန်ပြောင်ရွှန်းဝေ၊ ထွေထွေ
ရောရှက်၊ ရောင်ခြည်တော်ကွန်ရွက်ကို၊ ဝိသဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်တော်
မူ၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ဓာတု၊ အတုလဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။
“ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုပေနည်း”။ ဣတိ၊
ဤသို့-အောက်မေ့လျက်။ အပေက္ခန္တော၊ လှည့်ပတ်စေ့၊ ကြည့်ရှု
သည်ရှိသော်၊ အဝေဒိ၊ စွယ်တော်မြတ်ဟုံ၊ တုတ်အပ်သေချာ၊ ကောင်း
စွာသိလေ၏။

(၃၀၈) အထနာဂေါ ပမောဒံ တံ၊ ကရဏ္ဏံ သဟ ဓာတုယာ။
ဂိလိတွာနေရုံ၊ ဘောဂေဟိ၊ ဝေဌယိတွာသယိတ္တသော။ ။

(၃၀၈) အထ၊ထိုစွပုန်ဘော်မြတ်ဟု၊ တပ်အပ်သေချာ၊ သိသော
အခါ၌၊သောနာဂေါ၊ ထို“ပဏ္ဍုဟာရ”၊ နာမထင်လင်း၊ နဂါးမင်း
သည်။ ပမောဒံ-(ပမောဒန္တော)၊ မျက်နှာ ရှင်လန်း၊ ဝမ်းသာသည်
ဖြစ်၍။ ဓာတုယာ၊ အရောင်ဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်နှင့်။ သဟ၊
တကွ။ တံကရဏ္ဍံ၊ထို-ရတနာဖြင့်၊ ကောင်းစွာပြုလုပ်၊ စွယ်တော်
ကြွပ်ကို၊ဂိလိတွာ၊မြဲ၍။ နေရုံ၊မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို။ ဘောဂေဟိ၊
အခွေတို့ဖြင့်။ ဝေဠုယိတွာ၊ များစွာ ထပ်သပ်၊ ရစ်ခါပတ်၍။ သ
ယိတ္ထ၊ပုန်းအောင်းရစ်ခွေ၊အိပ်စက်လေ၏။

၄၄-ရဟန္တာအရှင်မြတ်သည်၊နဂါးမင်းထံမှစွယ်တော်ကို၊
ယူဆောင်၍၊မင်းနှစ်ပါးတို့အားပေးအပ်ခဏ်း။

(၃၀၉) ဂန္တုကာမာ ဥဘောသိန္နံ၊ထူပေ ဓာတု မပသယိယ။
ရောဒန္တာဝ ဗဟု ဒုက္ခာ၊နုဿရိံ သု မုနိံ တဒါ။ ။

(၃၀၉) တဒါ၊ထိုအခါ၌။ သိန္နံ၊အပြောကျယ်စွာ၊ မဟာသမုဒြာ
ကို။ဂန္တုကာမာ၊ ဖြတ်သန်းကူးမြောက်၊ သွားရောက်လိုကုန်သော။
ဥဘော၊ “ဒန္တ-ဟောသ”၊ မင်းနှစ်ဖြာတို့သည်။ ထူပေ၊ သဲပုံစေတီ
တော်၌။ဓာတု၊ထည့်သွင်းထားအပ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ အပသယိ
ယ၊ရောင်တော်ကင်းပ၊ မမြင်ရကုန်သောကြောင့်။ ဗဟုဒုက္ခာ၊နှလုံး
ကွဲမျှ၊ဆင်းရဲကြံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရောဒန္တာဝ၊ငိုကြွေးကြံကုန်လျက်
သာလျှင်၊မုနိံ၊ဈာနလာဘီ၊ မထေရ်ဆရာ၊ ရဟန္တာကို။ အနုဿရိံ
သု၊နှုတ်မြွက်တမ်းဘ၊အောက်မေ့လိုက်ကြလေကုန်၏။

(၃၁၀) စိတ္တံထ သော ရဟာ ဉာတွာ၊ဂန္တု နဘောန သန္တိကံ။
ထူပေ အသုဏိ တံဓာသု၊အဒိဋ္ဌံ တေဟိ ပူဇိတံ။ ။ A

(၃၁၀) အထ၊ ထိုသို့တမ်းဘ၊ အောက်မေ့ လိုက်သော ခဏ၌၊
သောအရဟာ၊ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်-သည်။ စိတ္တံ၊တောင့်တရည်
သန်၊စိတ်အကြံကို၊ဉာတွာ၊သိတော်မူ၍။ နဘောန၊ ကောင်းကင်ခရီး

ဖြင့်။တေသံ၊ ထိုပူဆွေးလှိုက်ချုံ၊မောင်နှံစုံတို့၏။ သန္တိကံ၊အထံသို့။
ဂစ္ဆိ-(ဂစ္ဆန္တော)၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်။ တေဟိ၊ ထို-ထီး
သွေးနန်းလျှာ၊မင်းနှစ်ဦးသို့သည်။ပူဇိတံ၊ အသက်အလား၊ ကိုးစား
လေးမြတ်၊ပူဇော်အပ်သော။ တံဓာတု၊ ထို-စွယ်တော်မြတ်ကို။ ယု
ပေ၊သဲပုံစေတီတော်၌။ အဒိဋ္ဌံ၊မတွေ့မမြင်အပ်သည်ကို။ အသုဏိ၊
မောင်နှံနှစ်ပါး၊လျှောက်ပန်ထား၍၊ကြားသိတော်မူလေ၏။

(၃၀၁) မေရုမ္မိ သယိတံ နာဂံ၊သော ဒိသွာ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ။
နာဘံ ပက္ခေန ထကေန္တံ၊မာပေသိ ဂရုဋ္ဌံ တဒါ။ ။

(၃၁၁) တဒါ၊ထိုအခါ၌။သော၊ထိုမထေရ်ဆရာ၊ ရဟန္တာသည်။
မေရုမ္မိ၊မြင့်မိုရ်တောင်၌။သယိတံ၊ သုံးလူ့ ရှင်ဓာတ်၊ခိုးဆောင်လတ်
၍၊ထွဉ်ပတ်ရစ်ခွေ၊ အိပ်စက်နေသော။ နာဂံ၊“ပဏ္ဍုဟာရ” နဂါး
မင်းကို။ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဉာဏ်တော်ရဖြင့်။ ဒိသွာ၊မကျန်ကုန်
စင်၊ သိမြင်တော်မူ၍။ နာဘံ၊ကောင်းကင်ကို။ ပက္ခေန၊တောင်ပံနှစ်
ဘက်ဖြင့်။ထကေန္တံ၊ဖြန့်မိုးအုပ်ဖုံးနိုင်သော။ဂရုဋ္ဌံ၊ကြီးမားစွမ်းအင်၊
ဂဠုန်အသွင်ကို။မာပေသိ၊တခဏချင်း၊ဘန်ဆင်းတော်မူလေ၏။

(၃၁၂) ဒုဝိဓာ ဇလဝိံ ဘောတွာ၊မဟာပက္ခဇ ဝါယုနာ။
ဝိပ္ပံဓာဝံ ဘိံသာပေတွာ၊နာဂံဘိဂမိ တတ္ထသော။ ။

(၃၁၂) သော၊ထို-မထေရ်ဘန်ဆင်း၊ဂဠုန်မင်းသည်။ မဟာပက္ခ
ဇဝါယုနာ၊ ကြီးမားပြင်းထန်၊ တောင်ပံဟုန်ကြောင့်ဖြစ်သော လေ
ဖြင့်။ ဇလဝိံ၊ မဟာသမုဒ္ဒ၊ ရေအရုတ်ကို။ ဒုဝိဓာ၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်၊
ဘောတွာ၊ အလွန်နက်နဲ၊ ရေရကွဲအောင်၊ခွဲတော်မူ၍။ ဝိပ္ပံ၊လျှင်မြန်
စွာ။ ဓာဝံ-(ဓာဝန္တော)၊ တောင်ပံရိုက်ခတ်၊ မရပ်မနား၊ ပြေးသွား
တော်မူလျက်။ နာဂံ၊“ပဏ္ဍုဟာရ” နဂါးမင်းကို။ ဘိံသာပေတွာ၊
ဝိညာဉ်ပြုတ်အောင်၊ ထိုးသုတ်မည့်ဟန်၊ ဖန်ဖန်ချိမ်းခြောက်၊ လန့်
ကြောက်စေတော်မူ၍။ တတ္ထ၊ထိုနဂါးပုန်းရှောင်၊မြင့်မိုရ်တောင်သို့။
အဘိဂမိ၊ကြွရောက်တော်မူလေ၏။

(၃၁၃) ဘောဂေထ သံဝိပိတွာန၊ နာဂဝေသံ ဟောယသော။
ပါဒေ နတွာ ရဟန္တာဿ၊ နာဂေါ မုနိ မဝေါပိဒံ။ ။

(၃၁၃) အထ၊ ထိုအခါ၌။ သောနာဂေါ၊ ထို-“ပဏ္ဍုဟာရ”၊ နာမ
ထင်ရှား၊ နတ်နဂါးသည်။ ဘောဂေ၊ မြင့်မိုရ်ပတ်၍၊ ထပ်ထပ်ရစ်နေ၊
မိမိအခွေတို့ကို၊ သံဝိပိတွာန၊ ရုတ်သိမ်းကွယ်ဖုံး၊ ချုံးလိုက်ပြီး၍။ နာ
ဂဝေသံ၊ ရှည်သွယ်ကြီးမား၊ နဂါး၏အသွင်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်ပျော်
၍၊ အရဟန္တာဿ၊ ဂဇ္ဇနိမင်းသွင်၊ ရှေ့တွင်ရောက်လတ်၊ ရဟန္တာ
မြတ်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်အစုံတို့ကို။ နတွာ၊ ရှိခိုးလျက်။ မုနိ၊ တန်းခိုး
ကြီးလတ်၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောစကားကို။
အဝေါစ၊ လေးမြတ်ရုံသေ၊ လျှောက်ထားလေ၏။

(၃၁၄) သဗ္ဗသတ္တ ဟိတတ္ထာယ၊ လောကေ ဇာယန္တိ နာယကာ။
ဟောတိသတ္တ ဟိတတ္ထဗြ၊ ဓာတုမတ္တဿ ပူဇနာ။ ။

(၃၁၄) လောကေ၊ လောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်၌။ နာယကာ၊ ရှေ့
ဆောင်ကြီးမှူး၊ ကျေးဇူးများဖြင့်၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ သဗ္ဗသတ္တဟိ
တတ္ထာယ၊ လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါတို့ ၏-အစီးအပွားအလှိုငြါ။ ဇာယန္တိ၊
ဂုဏ်တော်ဖြိုးဖြင့်၊ ကန်းခိုးဘင့်၍၊ ပွင့်တော်မူကြလေကုန်၏။ ဓာတု
မတ္တဿ၊ သက်တော် ထင်ရှား၊ မရှိငြားလည်း၊ ကိုယ်ပွား သရီရ၊
ဓာတ်တော်မျှကို၊ ပူဇနာ၊ ဂုဏ်တော်ချည်စူး၊ ရှိဦးကော်ရော်၊ ပူဇော်
ရခြင်းသည်လည်း။ သတ္တဟိတတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အကျိုးများ
သည်။ ဟောတိ၊ အမှန်စင်စစ်၊ ဖြစ်ပါပေ၏။

(၃၁၅) အဟဒ္ဒိ သတ္ထုနော ဓာတု၊ ပူဇေတွာ ကုသသံ ဖလံ၊
အနုပ္ပကံ မဟန္တံ ဝ၊ သဗ္ဗိဏိဿန္တိ အာဒယိ။ ။

(၃၁၅) အဟဒ္ဒိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ သတ္ထုနော၊ သုံးလှ၊
ဆရာစောသက္ကာ၏၊ ဓာတု၊ တော်သားရောင်လျှပ်၊ စွယ်တော်မြတ်
ကို၊ ပူဇေတွာ၊ သဗ္ဗ၊ ရွှင်လန်း၊ လှူဒါန်းပူဇော်၍။ အနုပ္ပကံ၊ ဆုံးဆမရှိ၊

အတိုင်းမသိသော၊ ဟော၌ ၀၊ အဘိုးများစွာ၊ ထိုက်တန်သည်သာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ ကုသလံဖလံ၊ ချမ်းသာဖွင့်ပြီး၊ ကုသိုလ်၏အကျိုးကို။
သမ္ဘိဏိသံ၊ ကြည်ကြည်နူးနူး၊ ဆည်းပူးတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ရည်
သန်၊ စိတ်၌ကြံ့၍။ အာဇယိ၊ သဲပုံဖောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊
ဆောင်ယူခဲ့ပါ၏။

(၃၁၆) သစ္စဗောဓာရဟာနံ ယံ၊ ဟောတိ တံ ဌာနသီဟဌံ။

နိယတော တေန ဒေဟိတိ၊ ထေရေနုတ္တော အဒဇ္ဈိသော။ ။

(၃၁၆) ယံဌာနံ၊ အကြင်နေရာ၊ နဂါးတို့ရွာသည်။ သစ္စဗောဓာ
ရဟာနံ၊ သစ္စာလေးပါး၊ မြတ်တရားကို၊ ပိုင်းခြားထိုးထွင်း၊ သိခြင်းငှါ
မထိုက်ကုန်သော နဂါးတို့၏။ ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဒေဟိ၊ လျှင်စွာမနှေး၊ ပေးသာပေးလော။ တံ၊
ထိုစွယ်တော်မြတ်ကို။ သီဟဌံ၊ သာသနာ တောက်ထွန်း၊ သီဟိုဠ်
ကျွန်းသို့၊ နိယတော၊ မပျောက်ခိုင်းနှင့်၊ တည်တန့်လိမ့်ကြောင်း၊ မြှော်
ညောင်းအရှည်၊ ဆောင်ထိုက်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရေနု၊ ဈာန
လာဘီ၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်။ ဥတ္တော၊ အတင်းအကြပ်၊ မိန့်ဆိုအပ်
သည်ဖြစ်၍။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ အဒဇ္ဈိ၊ မထေရ်လက်တွင်း၊
အပ်နှင်းလိုက်ရလေ၏။

(၃၁၇) ပက္ခိတ္တံ သံဟရိတွာန၊ သောပ္ပတိတွာ မဟဏ္ဏဝါ။

ဒါဌာဓာတု မုနိန္ဒဿ၊ ထေရော ဗုဒ္ဓံ မဒါသိ တံ။ ။

(၃၁၇) သောထေရော၊ ထိုဈာနလာဘီ၊ မထေရ် မြတ်သည်။ မ
ဟဏ္ဏဝါ၊ ငါးလိပ်မကင်း၊ ဘေးဘျင်းလွန်ပေါ့၊ အပြောကျယ်စွာ၊ မ
ဟာသမုဒြးမှ။ ဥပ္ပတိတွာ၊ စွယ်တော်ဆောင်လျက်၊ ပျံတက်တော်မူ
၍။ ပက္ခိတ္တံ၊ ဂဠုန်ငှက်၏။ အတ္တဘောကို၊ သံဟရိတွာန၊ တန်းခိုးချုပ်
ငြိမ်း၊ ရုတ်သိမ်းတော်မူ၍။ မုနိန္ဒဿ၊ မုနိတွတ်ထား၊ မြတ်ဘုရား၏။ တံ
ဒါဌာဓာတု၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်ကို။ ဗုဒ္ဓံ၊ “ဒန္တ-ဟောမာ”၊ နှစ်ဖြာ
မောင်မယ်၊ နန်းညွန့် နွယ်တို့အား။ အဒါသိ၊ အပူဖေးအောင်၊ ယူပေး
အပ်နှံတော်မူလေ၏။

၄၅-မင်းနှစ်ပါးတို့သည်၊စွယ်တော်မြတ်ကို၊
သိဟိုငြိကျွန်းသို့ပင့်ဆောင်ခဏ်း။

(၃၁၈) ဒတ္တာ ဓာတုံ ဂတော ထေရေ၊သုဗ္ဗဟန္တာဝ မုဒ္ဓိနာ။
သင်္ခတေန ဒေဝေဟိ၊နိက္ခမိံ သု ပထေန တံ။ ။

(၃၁၈) ဓာတုံ၊အလွန်ထူးမြတ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို၊ ဒတ္တာ၊မင်း
နှစ်ဖြာအား၊ နှင်းကာလွယ်ကျ၊ အပ်တော်မူ၍၊ ထေရေ၊ မထေရ်
ဆရာ၊ရဟန္တာသည်။ ဂတော၊ကောင်းကင်ခရီး၊ချာန်ယာဉ်စီးလျက်၊
ကိုယ်ထီးမတ်မတ်၊ ကြွလုလတ်သော်။ တံ၊ ထို-သုံးလူ ပရမေ၊နေ
မင်းဆွေ၏၊ခြောက်ထွေရောင်လျှပ်၊စွယ်တော်မြတ်ကို၊ မုဒ္ဓိနာ၊သိမ်
မွေ့လှစွာ၊ဥက္ခောင်းရတနာဖြင့်၊ သုဗ္ဗဟန္တာ၊ယိမ်းယိုင်အားနွဲ့လွှဲ၊ခါ
လွှဲ၊ခါ၊ကောင်းစွာပင့်ဆောင်ကြကုန်လျက်၊ဒေဝေဟိ၊နတ်အပေါင်း
တို့သည်၊သင်္ခတေန၊ဘန်ဆင်းပြုပြင်၊စီရင်အပ်သော၊ပထေန၊တော
စွန်တောင်တန်း၊ခရီးလမ်းဖြင့်၊ နိက္ခမိံ သု၊မြစ်သောင်ယံမှ၊ မောင်နှံ
နှစ်ပါး၊ထွက်သွားကြလေကုန်၏။

(၃၁၉) တံ မဂ္ဂံ ခေပယိတွာန၊ဂိရိဂ္ဂဟန ဒုဂ္ဂမံ။
တော အတုရိတာ ဂစ္ဆု၊တာမလိတ္တိ၌ ပနုနံ။ ။

(၃၁၉) တော၊ထို-ပြောပျောင်းနုနယ်၊မင်းနှစ်သွယ်တို့သည်၊ဂိရိဂ္ဂ
ဟနဒုဂ္ဂမံ၊ တောင်စဉ်တောင်တန်း၊ မြှောင်လမ်းထူပြော၊ တောအ
ဆက်ဆက်၊အသွားရခက်သော၊တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးခဲကို။ အတုရိတံ၊
နားခါနားခါ၊သာသာဖြည်းညှင်း၊ခေပယိတွာန၊လွန်မြောက်ကျော်
သန်း၊ကုန်ခန်းစေ၍၊ တာမလိတ္တိ၌ပနုနံ၊“တာမလိတ္တိ”၊ မည်ရှိမှိုင်း
ညှို့၊ဆိပ်ကမ်းရှိသောမြို့သို့၊အာဂစ္ဆု၊မောင်နှံတူရုံ၊ ရောက်ကြလေ
ကုန်၏။

(၃၂၀) ဂါမိဏိံ တရဏိံ တော၊သယသိန္နိတ သိဟဋ္ဌံ။
ဝါဏိဇေဟိ သမာဂ္ဂဋ္ဌံ၊ပဿိံ သုဗ္ဗတိ တဒါ။

(၃၂၀) တဒါ၊ ထို-“တာမလိတ္တိ”-သဘောဆိပ်သို့ရေခံသောအ
ခါ၌၊ ဇေတဗ္ဗတီ၊ ထိုပင်ပန်းနွမ်းနယ်၊ မောင်မယ်နှစ်ပါး၊ ထီးနန်း
ဘွားတို့သည်၊ သယံဇ္ဈိတသီဟဠ၊ မိမိတို့-သွားလို၊ ရေညှိပတ်
ဝန်းသီဟိုဠ်ကျွန်းသို့၊ ဂါမိဏိ၊ ကူးသန်းသွားလာသော၊ ဝါဏိဇေ
ဟိ၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား၊ ကုန်သည်များတို့သည်၊ သမာရူဠ၊ ကုန်
စည်တင်ခါ၊ ကောင်းစွာတက်စီးအပ်သော၊ တရဏိ၊ ခိုင်ခန့်ပြန့်ပြူး၊
သီဟိုဠ်ကူး-သဘောကို၊ ပဿိ သု၊ အခန့်သင့်ပင်၊ တွေ့မြင်ကြလေ
ကုန်၏။

(၃၂၁) တုရိတံ တရဏိ ဂတ္တာနာဝိကဿ ဝဒိ သု တေ၊
ဝိယဝါစာ ယုဘောတုဋ္ဌောနာဝါ ရောပယိတ္တသော။ ။

(၃၂၁) တေ၊ ထို“ဒန္တ-ဟေမာ”၊ နှစ်ဖြာမောင်မယ်၊ ထီးနန်းနွယ်
တို့သည်၊ တရဏိ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းထွက်၊ သဘောထက်သို့၊ တုရိတံ၊
မကြာမတင်၊ လျင်မြန်စွာ၊ ဂတ္တာ၊ တက်သွားကြကုန်၍၊ နာဝိကဿ၊
သဘောလမ်း၌၊ ပြဋ္ဌာန်းဦးစီး၊ သဘောသူကြီးအေး၊ ဝဒိ သု၊ ချိုချို
သာသာ၊ လိုက်ပါလိုကြောင်း၊ ခွင့်တောင်း ပြောဆိုကြလေကုန်၏။
ဝိယဝါစာယ၊ နှစ်ပါးမောင်မယ်၊ ချစ်ဘွယ်မြွက်ကြား၊ ပြောစကား
ဖြင့်၊ သော၊ ထိုသဘောသူကြီးသည်၊ ဥဘော၊ “ဒန္တ-ဟေမာ”၊ မင်းနှစ်
ဖြာတို့ကို၊ တုဋ္ဌော၊ သားထွီးသွင်း၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
နာဝံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းထွက်၊ သဘောထက်သို့၊ အာရောပယိတ္ထ၊ တင်
ဆောင်လေ၏။

(၃၂၂) ရှုဋ္ဌေသေသု တမာဒါယ၊ ကလ္လောလုပ သမန္တိ င၊
သုဝါတော ဥတ္တရော ဝါယိ၊ ဒိသာ သောဘန္တိ သဗ္ဗထာ။

(၃၂၂) သေ၊ ထိုမောင်တော် “ဒန္တ၊ နှစ်မ-ဟေမာ၊ မင်းနှစ်ဖြာတို့
သည်၊ တံ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ဆံထုံးအတွင်း၊ ထည့်
သွင်းဆောင်ယူ၍၊ ရှုဋ္ဌေသု၊ သဘောကြီးကို၊ တက်စီးကြကုန်သည်
ရှိသော်၊ ကလ္လောလော၊ လှိုင်းတံပိုးတို့သည်၊ ဥပသမန္တိ၊ အလိုအ

လျောက်၊ ငြိမ်းပျောက်ကြလေကုန်၏။ ဥတ္တရော၊ မြောက်အရပ်မှာ၊
တိုက်ခပ်တိုးငွေသော၊ သုဝါတော၊ လေပြေလေညှင်းသည်။ ဝါယံ၊
ဖြည်းဖြည်းသာသာ၊ တိုးငွေလာ၏။ သဗ္ဗထာ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒိသာ၊
အရပ်မျက်နှာတို့သည်။ သောဘန္တိ၊ လေပြင်းမဘက်၊ မိုးသက်စင်
ကြယ်၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

(၃၂၃) ဒုတိယဒိဝသေ ယတ္ထ၊ ဒိဝါကရေ သမုဂ္ဂတေ။
သလိလံသန္တ ဥဇ္ဈောလံ၊ အဟောသိ သိတသန္နိတံ။ ။

(၃၂၃) ယတ္ထ၊ အကြင်-နက်နဲပြန့်ကျယ်။ သမုဂ္ဂလယ်၌။ ဒုတိယဒိ
ဝသေ၊ သဘောထွက်၍၊ နှစ်ရက်မြောက်ကျ။ ဒုတိယနေ့၌၊ ဒိဝါက
ရေ၊ အရောင်ထိန်လင်း။ ရှင်နေမင်းသည်။ သမုဂ္ဂတေ၊ ဥဒည်စွန်းမှ။
ပေါ်ထွန်း ထွက်လာသည်ရှိသော်။ သလိလံ၊ သမုဒြာ၊ ရေမျက်နှာ
သည်။ သန္တဥဇ္ဈောလံ၊ မလှုပ်မရှက်။ ငြိမ်သက်သော လှိုင်းတံပိုးရှိ
သည်ဖြစ်၍။ သိတသန္နိတံ၊ ဖြူဖွေးသန့်စင်။ ငွေပြား အပြင်နှင့် တူ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။

၄၆—ရေနတ်နဂါးတို့ ပင်လယ်ပြင်၌၊ ငွယ်တော်
မြတ်အားရှိခိုးပူဇော်ခဏ်း။

(၃၂၄) ဒိဗ္ဗတ္တဘာဝ မာဓါယ၊ နာဂါ ကုသုမ ဂါဟကော။
ကုမုဒါနံ ကလာပေ၊ ဝဟန္တာ ကေမိ ဇတ္တုနာ။ ။

(၃၂၄) နာဂါ၊ သမုန်ပျော်ပါး။ ရေနတ်နဂါးတို့သည်။ ဒိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊
တပချောမောနတ်၏ အတ္တဘာဝကို။ အာဒါယ၊ သဏ္ဌာန်တူအောင်။
ဟန်ပန်မူးယောင်။ ယူဆောင့်တန်ဆင်းကြကုန်၍၊ ကုသုမဂါဟကော၊
တင့်တယ်ထူးဆန်း။ ပန်းကုံးမြိုင်မြိုင်၊ စွဲကိုင်ကြကုန်လျက်။ ကေမိ၊
အချို့ နဂါး၊ ရေနတ်များတို့သည်။ ကုမုဒါနံ၊ ကုမုဒြာ၊ သညာတင့်
ဆန်း။ ကြာဖြူပန်းတို့၏၊ ကလာပေ၊ များစွာပေါင်းပြု။ အစည်းအရတို့
ကို၊ ဇတ္တုနာ၊ ပျံ့ဖြင့်၊ ဝဟန္တာ၊ ထမ်းပိုးချည်နှောင်။ ဆောင်ယူကြ

ကုန်လျက်၊ ပူဇော်တုံ၊ စွယ်တော်မြတ်ကို၊ ဆက်ကပ်ကော်ရော်၊ ပူဇော်
ခြင်းငှါ၊ အနုဂစ္ဆိံသု၊ အစဉ်ပိုင်းအုံ၊ လိုက်ကြလေကုန်၏။

(၃၂၅) ပူဇော်ယျာနိ အညာနိ၊ ဓာရေန္တာ ဘုဇဂါ ဗဟု၊
နာထဿာဒရံ ဓာတုံ၊ အနုဂစ္ဆိံသု ပူဇော်တုံ။ ။

(၃၂၅) ဗဟု၊ ရေတွက်မရ၊ များပြားလှကုန်သော၊ ဘုဇဂါ၊ အချို့
နဂါး၊ ရေနတ်များတို့သည်၊ အညာနိ၊ တမျိုးတစား၊ တခြားဖြစ်ကုန်
သော၊ ပူဇော်ယျာနိ၊ အံဩဘနန်း၊ ထူးဆန်းသွယ်သွယ်၊ နဂါးပြည်၌
ဖြစ်သော၊ ပူဇော်ဘွယ်တို့ကို၊ ဓာရေန္တာ၊ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ၊ ဆောင်
ယူကြကုန်လျက်၊ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတုံ၊ အသန္တိန္ဒ၊ ဒါဌ
ထူးမြတ်၊ သက်ဝဲတော်ကို၊ သာဒရံ၊ ရှိသေခြင်းနှင့်တကွ၊ ပူဇော်တုံ၊ ယုံ
ကြည်မြတ်နိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနုဂစ္ဆိံသု၊ သမုန်ဘွေ
ပြင်၊ ရေအယဉ်သို့၊ အစဉ်ပိုင်းအုံ၊ လိုက်ကြလေကုန်၏။

(၃၂၆) တိဿာ ရာဇဓိဘာယ၊ သုဘာ ကစ ကလာပတော၊
အဗ္ဗရံ ဥပ္ပတိတွာန၊ ဒါဌာဇိနဿ တဗိဏော။ ။

(၃၂၇) သာမလောဒကာ ဂစ္ဆာ၊ ဣန္ဒြေလေခါဝ နိဂ္ဂတာ၊
ရတတပနု သန္တိဘာ၊ ဝေလာမုဗ္ဗိ ရံသိယော။ ။

(၃၂၆-၃၂၇) တဗိဏော၊ ထိုနဂါးဘို့ပူဇော်ကြဆဲခဏ၌၊ ဇိနဿ၊
ငါးမာရ်အောင်မြင်၊ ဘုရားရှင်၏၊ ဒါဌာ၊ စွယ်တော် မြတ်သည်၊ ဇ
တိဿာရာဇဓိဘာယ၊ ဤ“ဟေမမာလာ”၊ ရုပ်ဝါနုနယ်၊ ရှုဘွယ်မ
ငြီး၊ မင်းသမီး၏၊ သုဘာ၊ မည်းနက်ရှည်သွယ်၊ တင့်တယ်လှသော၊
ကစကလာပတော၊ နန်းဟန် မပျက်၊ ဖွဲ့ယှက်ရစ်တွဲ၊ ဆံထုံးထဲမှ၊
အဗ္ဗရံ၊ အစဉ်ပြင်၊ ထက်ကောင်းကင်သို့၊ ဥပ္ပတိတွာန၊ မိန့်တုန်းမိန့်
ခဲ၊ မြှောက်ကြည့်ဟန်၊ ဝင်းလျှံထိန်လက်၊ ယုံဘက်တော်မူ၍၊ ။
သာမလောဒကာဂစ္ဆာ၊ မည်းနက်ညိုမဲ၊ ရေအရထဲမှ၊ နိဂ္ဂတာ၊ အ
ရောင်ဝင်းလက်၊ ဝေါ်ထွက် ကွန့်မြူးသော၊ ဣန္ဒြေလေခါဇဝ၊ ပြိုင်
ရောင်ပြေး၊ ပုံမမှေးသည့်၊ လယုန်အရေးကဲ့သို့၊ ရတတပနုသန္တိဘာ၊

သန့်ရှင်း ကြည်လင်။ ငွေပြားအပြင်နှင့် တူကုန်သော။ ဓဝလာ၊ ငြိမ်
ကြေးမတင်၊ ပြုစင်ကုန်သော။ ရံသီယော၊ ကောင်းကင်အလုံး။ အ
ပြည့်ဖုံးမျှ။ ပြုလုပ်သော ရောင်ခြည်ဆော်ဘို့ကို။ အမုမ္ဘိလ္လတ်တော်မူ
လေ၏။

(၃၂၀) အတုလံ အာနုဘာဝံ တံဒိသွာန တာယ ဓာတုယာ။
ပမောဒိတ ဟဒယာဝါနာဂါ ဝန္ဒန္တိ တစ်ဏော။ ။

(၃၂၀) တစ်ဏော၊ ထိုရောင်ခြည်ဆော် ကွန့်မြူးဆဲဓာတု၌၊ နာဂါ၊
တန်းခိုးကြီးမား။ ရေနတ်နဂါးတို့သည်။ တာယဓာတုယာ၊ ထိုစွယ်
တော်ဓာတ်၏။ အတုလံ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘွယ်ရာ။ ပမာကင်းဘိ။ အတုမရှိ
သော။ တံအာနုဘာဝံ၊ ထို-သမုဒ်ပြင်ကျယ်။ ရေအလယ်၌။ ဓံပယ်
မြူးပျော်။ တန်းခိုးတော်ကို။ ဒိသွာန၊ ဖူးမြင်ရကုန်သည်ရှိသော်။ ပမော
ဒိတဟဒယာ၊ ဝါဂွမ်းဆီထွေ၊ တာဝင်ခွေလျက်။ ရွှင်မွေဝမ်းမြောက်
သောစိတ်နှလုံးရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝန္ဒန္တိ၊ သူထက်ငါသာ။ သဒ္ဓါ
လွှမ်းခြုံ။ ရှိခိုးကြလေကုန်၏။

(၃၂၁) နဘာ ပုနော တရန္တိသာ၊ မောဋ္ဌံ ပါဝိသိ ကညယာ။
တရိ နာဂါထ ဝါရေတွာ၊ သတ္တာဟ မကရုံမဟံ။ ။

(၃၂၁) ပုန၊ တဖန်။ သာ၊ ထိုနှုန်းတူမရ။ သုံးလူ့ဘ၏။ ဝါ၊ အောက်
ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်သည်။ နဘာ၊ မြို့တိမ်ငြိမ်ကြေး။ ကင်းဝေးစင်
ကြယ်။ ကောင်းကင်လယ်မှ။ ဩဘရန္တိ၊ ထွဋ်ပတ်လကျာ။ ဝဲခါ
ဖြည်းညှင်း။ ဟသံ၊ မင်းသို့။ သက်ဆင်းတော်မူလျက်။ ကညာယ၊
“ဟေမမာလာ”။ ဆင်းကလျာ၏။ မောဋ္ဌံ၊ ဖီးလိမ်းရှင်းသန့်။ မွေးနံ့
သင်းသင်း၊ ဆံထုံးတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ကြွက်တော်မူလေ၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ တရိ၊ သွေသတော်ကို။ ဝါရေတွာ၊ မ
ရွေ့သွားအောင်။ ဟန့်တားကြကုန်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။
မဟံ၊ တီးမှုတ်မြူးပျော်၊ ပူဇော်ပွဲကို။ အကရုံ၊ ပြုကြသကုန်၏။

၄၇—မောင်နှံနှစ်ပါးတို့၊ သိဟိုဠ်ကျွန်း “ဇမ္ဗူကောလ”
သင်္ဘောဆိပ်သို့၊ ဆိုက်ရောက်ခဏ်း။

(၃၃၀) အစလံ ခေ ဝိမာနံ၊ နာဝံ ဇလမ္ပိ ပဿိယ။
အဂတံ ဘိရုကာ ဇေတ၊ သရိံ သု မုနိမိဒ္ဓိမံ။ ။

(၃၃၀) ဇေတ၊ ထို “ဒန္တ-ဟေမာ” နှစ်ဖြာမောင်မယ်။ “အပူသည”
တို့သည့်။ ခေ၊ ကောင်းကင်အလယ်၌။ အစလံ၊ တုန်လှုပ်ရွှေ့ရှားခြင်း
မရှိသော၊ ဝိမာနံ၊ ဖိမာန်ကဲ့သို့။ ဇလမ္ပိ၊ သမုဒြာ၊ ရေချက်နွား၌။ အဂ
တံ၊ မလှုပ်မရှား။ မသွားဘဲ တည်နေသော။ နာဝံ၊ လှေသင်္ဘောကို။
ပဿိယ၊ သောကသက်ဝင်၊ မြင်ကြကုန်၍။ ဘိရုကာ၊ သေရမည့်
ဘေး၊ ကြံတွေးမြော်ဆ၊ ကြောက်လန့်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒ္ဓိမံ၊
ခြောက်တန်အဘိညာဉ်၊ တန်းစိုရှင်ဖြစ်သော။ မုနိံ၊ မိမိတို့ဆရာ။
ရဟန္တာကို။ သရိံ သု၊ ဝိခါတမ်းတ၊ အောက်မေ့လိုက်ကြကုန်၏။

(၃၃၁) ဗိတ္တမေသံ ဝိဒိဘွာနာ၊ ဘိဂတိံ သု ခေန သော။
သုဗန္ဓတ္တံ သုမာပေတွာ၊ နာဂေ ခိပ္ပံ ပလာပယိ။ ။

(၃၃၁) သောမုနိ၊ ထိုရဟန္တာ အရှင်မြတ်သည်။ သေ၊ ထိုမင်းနှစ်
ပါးတို့၏ ဗိတ္တံ၊ ဘေးကြီးရောက်၍၊ စိုးကြောက်ဗျာဉ်ပါ။ ဝိခါမှန်းဆ၊
တမ်းဘသောစိတ်ကို။ ဝိဒိဘွာ၊ သိတော်မူ၍။ ခေန၊ ကောင်းကင်ခရီး
ဖြင့် အဘိဂတိံ၊ ဈာန်ယာဉ်ပျော်ပါး၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ သုဗန္ဓတ္တံ၊
တန်းစိုး ထန်ပြင်း၊ ဂဠုန် မင်း၏၊ ကိုယ်အသွင်ကို။ သုမာပေတွာ၊
ကောင်းစွာ ထင်လင်း၊ ဘန်ဆင်းတော်မူ၍။ နာဂေ၊ ပိတ်ပင်နှောင့်
ရှက်၊ ကန့်ကွက်ဆီးဘား၊ ရေနဂါးတို့ကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ပလာပ
ယိ၊ အရပ်ဝေးသို့၊ ပြေးစေတော်မူလေ၏။

(၃၃၂) ဧဝံ ဘုဒ္ဓံ ဘိတိံ၊ သမေတွာ ထဝိရေ၊ ဇေတ။
ဝါတပကမ္ပိတာ နာဝါ၊ ပုထုမေဃာဠိ သန္နိတံ။ ။

(၃၃၃) ဘိန္ဒုန္တိ ဂဟိ ဝေဂေန၊ တုဂ်ံ တရဂ်ံ မာဂလိံ။
ထေရဿ ဣဒ္ဓိယာ ခိပ္ပံ၊ လင်္ကာပနုန မောတရိ။ ။

(၃၃၂-၃၃၃) ဇဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ဘုဇင်္ဃံ၊ ရေ
 ခွံပျော်ပါး၊ နဂါးတို့ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဘိတ်၊ သောကမဇး၊ ကြောက်
 ဘွယ်ဘေးကို၊ သမေဟော၊ ရှင်းလင်းပျောက်ပြေ၊ ငြိမ်းစေပြီး၍၊ ထဝိ
 ရေ၊ ခိုင်ကြည်တည်မတ်၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်သည်။ ဂတေ၊ ကောင်း
 ကင်လမ်းဖြင့်၊ ကြွမြန်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဝါတပကမ္ပိတာ၊ လေ
 ဟုန်ဆော့၍၊ နစ်တော့မည့်ယောင်၊ ဦးထောင်ပဲ့မြုပ်၊ အလွန်တုန်လှုပ်
 သော၊ နာဝါ၊ လှေသင်္ဘောသည်။ ပုထုမေဃာဠိသန္နိတံ ထူထဲလွှမ်း
 တက်၊ မည်းနက်ညိုမှောင်၊ တိမ်တောင်တိမ်တန်းနှင့်တူသော။ ။
 တုဂ်၊ တောင်နှယ်တပဲ။ ကြီးကဲ မိမောက်သော၊ တရက်မာဝလိ၊
 ကြောက်ပါးလန့်ဘွယ်၊ ကြီးကျယ်လွှမ်းမိုး၊ လှိုင်းထိမ်းကို၊ ဂတိဝေ
 ဂေန၊ လျင်စွာ၊ ရှုရှား၊ ပြေးသွားသောအဟုန်ဖြင့်၊ ဘိန္ဒုန္တိ၊ ဖြတ်သန်း
 ဘောက်ခွဲလျက်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်မြတ်၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးတော်
 ကြောင့်၊ လင်္ကာပနုနံ၊ လင်္ကာဒီပ၊ သီဟဠ၊ နန်း။ “ဇမ္ဗူကောလ” ဆိပ်
 ကမ်းသို့၊ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ၊ ဩဘရိ၊ ဘေးရန်လွတ်မြောက်၊ ဆိုက်
 ရောက်လေ၏။

သီဟိုဠ်ကျွန်း၌၊ ဦးစွာတိုင်းပြည်တည်ထောင်သော “ဝိဇယ”
 မင်းမှစ၍၊ မင်း (၆၆) ဆက်မြောက်။ “ကိတ္တိသီရိမေဃာ” မင်းလက်
 ထက်၊ သာသနာသက္ကရာဇ် ၈၃၁-ပြည့်နှစ်၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့၊ စွယ်
 တော်ရောက်သည်။

၄၈ - မောင်နှံနှစ်ပါးတို့သည် “ဇမ္ဗူကောလ” သင်္ဘော
 ဆိပ်၌ “အနုဂ္ဂမ” မြို့သို့သွားခဏ်း။

(၃၃၄) မဟာသေနဿ ပုတ္တဿ၊ နဝမေ အထ ဝတ္ထရေ၊
 ကိတ္တိသီရိမေဃာဌဿ၊ ရညောဟောသိသုသမယော။ ။

(၃၃၄) အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နဝမေဝတ္ထရေ၊ “မဟာသေန” မင်း၊ နတ်
 ရွာစံပြီးနောက်၊ ကိုးနှစ်မြောက်၌၊ မဟာသေနဿ၊ နတ်ရွာစံ “မဟာ
 သေန” မင်း၏၊ ပုတ္တဿ၊ သားတော်ဖြစ်သော၊ ကိတ္တိသီရိမေဃာဌ

သ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းမြတ်၏။ သုသ
မယော၊ ရွှေထီးရွှေနန်း။ သိမ်းမြန်းစိုးချုပ်။ ကနက်အုပ်၍။ မင်းပြုလုပ်
တော်မူသောအခါသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။

(၃၃၅) ပနန မောတရိတွာန၊ ဒေဝါလယေ မနောရမေ။
ခေဒံ ပဇဟနတ္ထာယ၊ ထောကံ ဝသ် သု ဇမ္ပတိ။ ။

(၃၃၅) ဇမ္ပတိ၊ ကြွဉာညိုးကြီး၊ မောင်နှံ စုံတို့သည်။ ပနနံ၊ “ဇမ္ပု
ကောလ၊ ပနန” ဆိပ်ကမ်းသို့။ ဩတရိတွာ၊ သင်္ဘောထက်မှ။ ဆင်း
သက်ကြကုန်၍။ မနောရမေ၊ နှလုံး ရှင်ပျော်။ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်း
သော။ ဒေဝါလယေ၊ နတ်တို့စံမြန်း နတ်ကွန်းနတ်နန်း၌။ ခေဒံပဇဟ
နတ္ထာယ၊ လှိုင်းလေလွှမ်း၍။ ညှိုးနွမ်းညှိုးတောက်။ အပင်အပန်းကို။
ပယံပျောက်ခြင်း အကျိုး၌။ ထောကံ၊ နေ့ရက်အနည်းငယ်။ ဝသ်
သု၊ တည်းခိုပန်းဖြေ၊ နားနေကြလေကုန်၏။

(၃၃၆) ပထိကောတေ နိဇ္ဇောဇကော၊ ဒိသ္မာပိယာယ တပ္ပယိ။
မရရာအန္တ ပါနေဟိ၊ သုသန္တတာ သနေဟိစ။ ။

(၃၃၆) ဇကောနိဇ္ဇော၊ မထင်မရှား၊ ပုဏ္ဏားတယောက်သည်။ ပထိ
ကော၊ မျက်နှာမပြုံး။ နှလုံးမကြည်။ ခရီးသည်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို
သနားစဘွယ်။ မင်းနှစ်သွယ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်ရ၍။ ပိယာယ၊
မေတ္တာ သက်ဝင်၊ ချစ်ခင် သောကြောင့်။ မရရာ အန္တပါနေဟိစ၊
ကောင်းမြတ်သင့်လျော်၊ ထမင်းအပျော်တို့ဖြင့်၎င်း။ သုသန္တတာသ
နေဟိစ၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်၊ နေရာ မြတ်တို့ဖြင့်၎င်း။ တပ္ပယိ၊ ဆင်းရဲ
ဒုက္ခ၊ မရှိရအောင်၊ မျှတစံနေ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။

(၃၃၇) ရတ္တိက္ခယေစ သဉ္ဇာတေ၊ ဇမ္ပတိနံ သုဟဒ္ဒယော။
ပုရဿ အနုရာဓဿ၊ မဂ္ဂံ ဘိဝေဒယိတ္ထ သော။ ။

(၃၃၇) ရတ္တိက္ခယေ၊ ညဉ့်၏ ငုံ့နံခန်း မြင်းသည်။ သဉ္ဇာ တေ၊
ကောင်းစွာ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ညဉ့်ချိန် မကြွင်း။ မိုးလင်းသည်ရှိ

သော်။ သုဟဒယော၊ လူအများ၌။ သနားကြင်နာ၊ မျက်နှာရွှင်ပြုံး။
ကောင်းသော စိတ်နှလုံးရှိသော။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဓမ္မတိနံ၊
သွားလမ်းမသိ။ စမ်းတိ-စမ်းဝါး။ မင်းနှစ်ပါးတို့အား။ အနုရာဇဿ၊
“အနုရာဇ” အမည်ရှိသော၊ ပုရဿ၊မြို့တော်၏။ မဂ္ဂံ၊ဖြောင့်ဖြောင့်
တန်းတန်း။ သွားရာလမ်းကို။ အဘိဝေဒယိတ္ထ၊ လက်ညှိုးညွှန်ကြား။
လမ်းမမှားအောင်၊ မှာထားပြောပြလိုက်လေ၏။

(၃၃၈) ဓာတုမာဒါယ တေသမ္မာ၊ နိတာဒိဇေန ပဋ္ဌနာ၊
နိက္ခမ္မ အနုရက္ခန္တာ၊ အနုရာဇ မုပါဂမံ။ ။

(၃၃၈) ဒိဇေန၊ ကောင်းမြတ်သော စိတ်နှလုံးရှိသောပုဏ္ဏားသည်။
သမ္မာနိတာ၊ ကောင်းစွာမြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထို“ဒန္တ-ဟေ
မာ”၊ နှစ်ဖြာမောင်မယ်။ “နုက္ခသံည” ဟူသည်။ ဓာတု၊ အတုလ
ဓာတ်။ စွယ်တော်မြတ်ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ဆောင်ကြကုန်၍။ ပဋ္ဌနာ၊
“ဓမ္မ၊ ကောသ၊ ပဋိန” သဘောဆီပ်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ မျက်နှာညှိုးငယ်။ မောင်
မယ်တူရုံ၊ ထွက်ကြကုန်၍။ အနုရက္ခန္တာ၊ တယောက်နှင့်တယောက်
အစဉ်စောင့်ရှောက်ကြကုန်သူက်။ အနုရာဇံ၊ “အနုရာဇ” မြို့တော်
သို့။ ဥပါဂမံ၊ ဆိုက်ရောက်လာကြလေကုန်၏။

(၃၃၉) ဓမ္မိကံ ယံ မဟာသေနံ၊ ပတ္ထယန္တာ ဇယမ္ပတိ၊
ပတွာတဿ တံဌာနံ၊ တေသုဏိံ သု စိရမ္ပတံ။ ။

(၃၃၉) ဇယမ္ပတိ၊ မောင်မယ်တူရုံ။ ဖြစ်ကြကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသ
နားစဘွယ်။ တနုယံ ထီးဘွား။ မင်းနှစ်ပါးတို့သည်။ ဓမ္မိကံ၊ မမှား
ဖြောင့်ဖြောင့်။ တရားစောင့်သော၊ ယံမဟာသေနံ၊ အကြင်-မွေးဘ-
မိတ်ရင်း။ “မဟာသေနံ” မင်းကို။ ပတ္ထယန္တာ၊ အားကိုးတချို့တောင့်
တခြင်းကိုပြုကြကုန်သူက်။ (အာဂစ္ဆန္တံ)၊ လာကြကုန်၏။ တံဌာနံ၊
ထို“အနုရာဇ” မြို့တော်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထို
ဘဝင်ညွှန်ကြား။ အားထားလာရင်း။ “မဟာသေနံ” မင်း၏။ စိရမ္ပတံ၊

လှပြည်မမွေ့။ နတ်ပြည်ရွှေ၍။ ရတော့ပြောင်းတည်။ ကြာမြင့်ပြီကို။
သုဏ္ဏိသု၊ ဒုက္ခမီးပွါး။ နောက်ထင်များဘို့။ ကြားကြလေကုန်၏။

(၃၄၀) အဇ္ဈောတ္တတာဝ သောကေန၊ သံမုဋ္ဌာ ဝိလပိသုတေ။
ခါယိသု မုတ္တိတာ နေသံ၊ ဒိသာ ဃာနန္ဒကာရကာ။ ။

(၃၄၀) သောကေန၊ မွေးဘသေဌ်နင်း၊ ပျက်ယွင်းတတန်၊ ရည်သန်
ကိုးစား၊ မင်းများပျက်စီး၊ သောကမီးသည်။ အဇ္ဈောတ္တတာဝ၊ လွှမ်း
မိုးနောက်ထပ်၊ နှိပ်ငှက်အပ်သည်ဖြစ်၍သလျှင်။ တေ၊ ထိုသနားစ
ဘွယ်။ မင်းနှစ်သွယ်တို့သည်။ သံမုဋ္ဌာ၊ ပျောင်းပြောညှိုးခွေ။ ပြင်းစွာ
တွေဝေကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုတ္တိတာ၊ မိန်းမောကြကုန်လျက်။ နေ
သံ၊ ထို-ကိုးရာမဲ့ငြား။ မင်းနှစ်ပါးတို့အား။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့
သည်။ ဃာနန္ဒကာရကာ၊ တခဲနက်ပြည့်။ မှောင်အတ်ရှိကုန်သကဲ့သို့။
ခါယိသု၊ သတိမှောင်ဝ။ ထင်ကြလေကုန်၏။

(၃၄၁) ကေကိတ္တိသီရိမေဃဿ၊ ရဇ္ဇေဌိတဿ ရာဇိနော။
မာမကတ္တံ သုဏ္ဏိတွာထ၊ မောဒန္တိ ရတနတ္ထယေ။ ။

(၃၄၁) အထ၊ ထိုနောက်မှ။ တေ၊ ထိုမောင်နှံနှစ်ပါး၊ “အပူသည်”
များဘို့သည်။ ရဇ္ဇေ၊ “အနုရာဇ” တိုင်းပြည်၌။ ဌိတဿ၊ အာဏာ
တန်းစိုး၊ လွှမ်းမိုး- စိုးအုပ်၊ မင်းပြုလုပ်၍ နေသော၊ ကိတ္တိသီရိ မေ
ဃဿ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” အမည်ရှိသော၊ တဿရာဇိနော၊ ထို
မင်းမြတ်၏။ ရတနတ္ထယေ၊ ရတနာသုံးပါး၌။ မာမကတ္တံ၊ ထီးစဉ်နန်း
ဆက်၊ မပျက်မညှိုး၊ မြတ်နိုးသည့်အဖြစ်ကို။ သုဏ္ဏိတွာ၊ နောက်ထပ်
စကား၊ သတင်းကောင်း ကြားကြ ကုန်၍။ ပမောဒန္တိ၊ သောက
ပျောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ကြလေကုန်၏။

(၃၄၂) မေဃာဂီရိ ဝိဟာရေတေ၊ ဘိက္ခု၊ ဘူပါလဝဇ္ဈဘံ။
ပဝတ္တိံ ဓာတုယာ တာယ၊ ဥပေစ္စ ပဒိသု တေ။ ။

(၃၄၂) တေ၊ ထို-မောင်မယ့်နှစ်ဦးဖြာနန်းညွန့်လျှာတို့သည်။ မေဃာ
ဂီရိဝိဟာရေ၊ “မေဃာဂီရိ” မည်ရှိထင်ပေါ်၊ ကျောင်းတိုက်တော်၌။

ဘုပါလဝလ္လဘံ၊ ပျော် ရွှင်စံမြန်း၊ မင်းကြွင်းဝင်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တော်မြတ်အထံသို့၊ ဥပေက္ခ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၍၊ တာယ၊ ဓာတုယာ၊
ထို-နှစ်ပါးလက်ရှိ၊ “မုနိ” ရိုးဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်၏၊ ပဉ္စတ္ထိ၊ ဖြစ်ပုံ
ဖြစ်လား၊ အကြောင်းစကားကို၊ ဝဒိ’ သု၊ ထုတ်ဖော် ဖြွက်ကြား၊
လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။

၄၉—“အနုရုဓ” မြို့ “မေဃဂီရိ” ကျောင်းတိုက်သို့ရောက်၍၊
မထေရ်ကြီးသည်၊ ရဟန်းတပါးအား၊
မင်းထံသို့စေလွှတ်ခဏ်း၊

(၃၄၃) သုတ္တာ မုနိဝရော တံ၊ ဟဋ္ဌော သပဒ္ဓိ သာလဇယ၊
ဓာတုပဋိတတာနေဟိ ဌပေသိ သမလင်္ကတေ။ ။

(၃၄၃) မုနိဝရော၊ မင်းကြွင်းဝင်လတ်၊ ရဟန်းတော်မြတ်သည်၊
တံ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်၏၊ ထုပ္ပတ်ကြောင်းဆက်၊ အဖြစ်အပျက်ကို၊
သုတ္တာ၊ ကြားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဟဋ္ဌော၊ နှစ်သက် ရွှင်လင်း၊ ဝမ်း
သာသည်ဖြစ်၍၊ သပဒ္ဓိ၊ မကြာမြင့်လှ၊ ထိုခဏ၌၊ ပဋိတတာနေဟိ၊
ချောမြေ့ညက်၊ ဖြူစင်သောမျက်နှာကြက်တို့ဖြင့်၊ သမလင်္ကတေ၊
ကောင်းစွာပြုပြင်၊ တန်းဆာ ဆင်အပ်သော၊ သာလဇယ၊ မိမိပိုင်
ထိုက်၊ သိုက်မြိုက်သန့်ရှင်း၊ ကျောင်းတော် အတွင်း၌၊ ဓာတု၊ မင်း
နှစ်ဖြာတို့၊ ကောင်းစွာပင့်ဆောင်၊ စွယ်တော်သျှောင်ကို၊ ဌပေသိ၊
ထင်ထင်ရှားရှား၊ ထားတော်မူလေ၏။

(၃၄၄) ဘေသဉ္စ သော ကရိတွာန၊ ယထိန္တ သင်္ဂဟံ ဝရံ၊
ပဉ္စတ္ထိ ဉာပိတုံ ရညော၊ တုရိတံ ပဟိဏီ ယတံ။ ။

(၃၄၄) သော၊ ထို-ကျောင်းထိုင် ဖြစ်သော၊ မထေရ်မြတ်သည်၊
ဘေသဉ္စ၊ ထို-မိမိထံမှောက်၊ ဆိုက်ရောက်လာခြား၊ မင်းနှစ်ပါးတို့
အားလည်း၊ ယထိန္တ၊ မေတ္တာမောက်ချ်၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဝရံ၊ မြတ်
သော၊ သင်္ဂဟံ၊ အထိုက်အလျောက်၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရိတွာန၊

ပြု၍၊ရညော၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းကြီးအား။ ပဝတ္တိံ၊ စွယ်ဘော်
ကြွလာ၊ ကြောင်းခြင်းရာကို၊ ဉာဓိတံ၊ မကြာသင်လင်း၊ သီစေခြင်းငှါ။
ယတိံ၊ နှုတ်လွှာပေါ့ပါး၊ ရဟန်းငယ်တပါးကို၊ တုရိတံ၊ လျှင်လျှင်
မြန်မြန်၊ ပဟိဏီ၊ ပြောရန်စကား၊ မှာထားစေလွှတ်တော်မူလေ၏။

(၃၄၅) ဝသန္တသမယေ ရာဇာ၊ ဥယျာနကေဠိကော တဒါ၊
ပသန္နမုခ ဝဏ္ဏံ တံ၊ ပဿိ ဒုရာဂတံ ယတိံ။ ။

(၃၄၅) တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းမြတ်
သည်၊ ဝသန္တသမယေ၊ မိဗန်းဇေးဖျန်း၍၊ တောတန်းတောင်စဉ်၊ စိမ်း
ရွှင်ပျိုနု၊ မိဗန်းဥတု အခါ၌၊ ဥယျာနကေဠိကော၊ ခြွေရံဝန်းကျင်၊
ဥယျာဉ်ပျော်ပါး၊ ကစားတော်မူစဉ်၊ ပသန္နမုခဝဏ္ဏံ၊ ကြည်လင်
သော မျက်နှာအဆင်းရှိသော၊ ဒုရာဂတံ၊ မူဟန်ပြကတော့၊ သိမ်မွေ့
လှစွာ၊ အဝေးမှလာသော၊ တံယတိံ၊ ထို-ဆရာစေလွှတ်၊ ရဟန်းမြတ်
ကို၊ ပဿိ၊ ကောင်းစွာရှုမြှော်၊ မြင်တော်မူလေ၏။

(၃၄၆) ရာဇာနံ သောပဂတိံ၊ နာတုဠော တမာဘိဝေဒယိ။
သုတွာပိတိံ ဝဟံရာဇာ၊ ပတ္တစက္ကောဝ သောဘဝိ။ ။

(၃၄၆) သော၊ ထို-ဆရာခိုင်းစေ၊ အနေသပ်ယပ်၊ ရဟန်းတော်
မြတ်သည်။ တုဠော၊ နှစ်သက်တော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ “ကိတ္တိ
သီရိမေဃ” မင်း၏အထံသို့၊ ဥပဂတိံ၊ အနီးမတ်မတ်၊ ချဉ်းကပ်
တော်မူ၍၊ တံ၊ ထို-ဆရာမှာထား၊ အကြောင်းအရာများကို၊ အဘိ
ဝေဒယိ၊ သိစေသောအား၊ ပြောကြားလေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်သည်၊
သုတွာ၊ သတင်းကောင်းစကား၊ ကြားတော်မူ၍၊ ပိတိံ၊ ဝါဂွမ်းဆီထိ၊
ဖရဏာပီတိကို၊ ဝဟံ-(ပဟန္တော)၊ တကိုယ်လုံးစိမ့်၊ နှစ်သိမ့်-ကြည်
ဖြူဆောင်တော်မူလျက်၊ ပတ္တစက္ကောဝ၊ ရအုပ်ရောက်အပ်ပြီးသော
“စကြာ” ရတနာရှိသကဲ့သို့၊ အဘဝိ၊ ဖြစ်လေ၏။

(၃၄၇) ဓာတု မာဒါယ သေန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဘော ဇမ္ဗုတိ ဣဓ။
အစိရံ တိရိတံ ရာဇာ၊ နေမိတ္တိက ကထံသရိ။ ။

(၃၄၇) ဣဓာဏှိ-လင်္ကာဒိပ၊ သီဟဋ္ဌနန်းမြေ၊ ကြဋ္ဌန်းသွေသျှိန္ဒိဇာ၊
 အဝတ်ဖြူဆင်၊ စလွယ်ဘင်လျက်၊ အသွင်လှပ၊ ဖြာဟ္မဏ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဥဘောဇမ္ပတိ၊ မောင်မယ် နှစ်ဦးသန့်သည်။ ဓာတု၊ သမန္တ
 စက္ခု၊ သဗ္ဗညု၏၊ နှိုင်းကုမပေါ်၊ မြတ်စွယ်တော်ကို၊ အာဒါယ၊ ပင့်
 ဆောင်ကြကုန်၍၊ အဓိရုံ၊ နေ-လ-တွက်ချင်း၊ မကြာမြင့်မီ၊ ဝေဿန္တိ၊
 အရှင်ထံမှောက်၊ ဆိုက်ရောက်ကြပါကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤရိ
 တံ၊ ကြိုတင်သျှောက်ကြား၊ ဟောထားအပ်သော၊ နေဒိတ္ထိက-ကထံ၊
 နိမိတ်ဘတ်ကြား၊ အတိတ်စကားကို၊ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်သည်။ သရိ၊
 အောက်မေ့-မှတ်မိ၊ သတိရတော်မူလေ၏။

၅၀—ကိတ္တိသိရိမေဃမင်းသည်၊ ကျောင်းတိုက်သို့သွား၍၊
 စွယ်တော်အား၊ တက္ခန်းသုံးဖြင့်ပူဇော်ခဏ်း။

(၃၄၈) ဥတ္တရေ အနုရာဇဿ၊ သမဟာပရိသာယထ၊
 မေဃဂိရိ ပါဒေနေဝ၊ သဒ္ဓေါသန္တု အဂဉ္စိသော။ ။

(၃၄၈) အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ သို့မင်းမြတ်သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါ
 တရား၊ ပွားများတော်မူလှသည်ဖြစ်၍၊ သမဟာပရိသာယ၊ မိမိ၏-
 နောက်လိုက်မိုက်ပါ၊ ပရိသတ်များစွာနှင့်တကွ။ အနုရာဇဿ：“အနု
 ရာဇ”မြို့တော်၏၊ ဥတ္တရေ၊ ခြောက်အရပ်၌၊ ဌာတံ၊ ဘည်ရှိသော၊ မေ
 ဃဂိရိ၊ “မေဃဂိရိ”ကျောင်းတိုက်တော်သို့၊ ပါဒေနေဝ၊ ရထား
 မပြင်၊ ဝေါ-ယာဉ်-မပါ၊ ခြေဖြင့်သာသျှင်၊ သန္တု၊ ကြားသျှင်ကြား
 မြင်း၊ အဂဉ္စိ၊ သွားရောက်တော်မူလေ၏။

(၃၄၉) တဘောတံ ဒုလ္လဘံ ဒိသ္မာ၊ နန္ဒိဇသုနိ မုပ္ပယံ၊
 ဗုဒ္ဓဂုဏေ သရိတွာန၊ ဝန္ဒန္တော ဣတိ ဝိန္တယိ။ ။

(၃၄၉) တဘော၊ ထိုနောက်၊ ဒုလ္လဘံ၊ အလွန်အကဲ၊ ကြိုရခဲသော၊
 တံ၊ ထို-ဘဂဝါတုလ၊ သုဂတ၏။ ဝါမ၊ အောက်ဘက်၊ စွယ်တော်
 မြတ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ကိုယ်တိုင်စေ့စေ့၊ မူးတွေ့ရ၍၊ နန္ဒိဇသုနိ၊ ဝိဘိအငွေ၊

တိုးခါရွှေ၍၊ ချမ်းမြေ့ရှင်ကြည်၊ နှစ်သက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော
မျက်ရည်တို့ကို၊ မုဉ္ဇယံ-(မုဉ္ဇယန္တော)၊ လွတ်လျက်။ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ အ
ရဟံ၊ အစ၊ များလှဖုံဖုံ၊ ဘုရားဂုဏ်တို့ကို၊ သရိတွာန၊ ဆင်ခြင်စေ့စေ့၊
အောက်မေ့တော်မူ၍။ ဝဉ္ဇန္တော၊ လက်အုပ် မြှောက်ချီ၊ ရှင်ကြည်
မြတ်နိုး၊ ရှိခိုးတော်မူလျက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိန္တယိ၊ ကြံစည်တော်မူ
လေ၏။

(၃၅၀) ယောသန္တိ နေဘောဂေဟိ၊ အသေသံ ဘူမိမဏ္ဍလံ၊
ပူဇံ ကရောမိ ဒါဌာယ၊ တာယ နုတ္တရိကံ အဟံ။ ။

(၃၅၀) ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ နေဘောဂေဟိ၊ ရွှေထီးရွှေ
နန်း။ တိုင်းခမ်းရိပ်ငြိမ်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ။ အဖြာဖြာသို့နှင့်။ သန္တိ၊ တကွ။
အသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော။ ဘူမိမဏ္ဍလံ၊ လင်္ကာဒီပ၊ သီဟ
ဇ္ဇကျန်းခွင်၊ မြေအပြင်ကို။ တာယ ဒါဌာယ၊ ရှေးကုသိုလ်မြှောက်၊ ကံ
ကောင်းထောက်၍။ ကြွရောက်တည်လတ်၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်အား။
အနုတ္တရိကံ၊ သင့်လျော်-လျောက်ပတ်သော။ ပူဇံ၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း
ကို။ ကရောမိ၊ ပြုလိုက်တော့အံ့။

(၃၅၁) ဣဒံ လင်္ကာ ဝိပဗ္ဗံမေ၊ အတိဝ အာသိ အပ္ပကံ။
ပမာဏသုညော သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဝိဓေဟိ ဂုဏေဟိသော။ ။

(၃၅၁) မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ လင်္ကာ ဝိပဗ္ဗံ၊ ဤလင်္ကာဒီပ။ သီဟဇ္ဇနန်း၊ သိမ်း
မြန်းစိုးယူ။ ကနက်ထူ၍။ ထီးဖြူဖွင့်လှစ်၊ အစိုးရသော အဖြစ်သည်။ အ
တိဝ အပ္ပကံ၊ အဘိုးမတန်၊ ဘုန်းကံမကြီး။ အလွန် နည်းသည်သာ
လျှင်။ အာသိ၊ မုချစင်စစ်။ ဖြစ်ခဲ့ချေ၏။ သောသမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရား။ ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ ဝိဝိဓေဟိ၊ ဘုန်းတော် ကံတော်။
ဉာဏ်တော်၊ စသား။ အထူးထူး အပြားပြား ကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊
ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ကြောင့်။ ပမာဏသုညော၊ လောကသုံး
ခွင်။ ဘုံအပြင်၌။ ပြိုင်ယှဉ်စရာ။ ပမာလွတ်ရှင်း။ ကင်းဆိပ်တော်မူ
ပေ၏။

(၃၅၂) ပမာဏသုညံ သမ္ပန္နံ၊ ပရိတ္တဝိဘဝေါ အဟံ၊
ကထံ တံ အတ္တယိဿာမိ၊ တာဒိသံ နိပဒုတ္တမံ။ ။

(၃၅၂) ပရိတ္တဝိဘဝေါ၊ အနည်းငယ်သာ။ ဥစ္စာရှိသော။ အဟံ၊ ငါ
သည်။ ပမာဏသုညံ၊ နှိုင်းခိုင်းစရာ။ ပမာကင်းဆိပ်။ မဟိဿရ၊ အစ်၊
ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူထသော။ သမ္ပန္နံ၊ နက်နဲလှစွာ။ လေးသစ္စာကို။ ဆ
ရာမကူ။ သယန္တူ။ ဖြင့် လွယ်ကူခဲ့ခြင်း။ သိစွမ်းတော်မူထသော။ တာ
ဒိသံ၊ လာဘ-အလာဘ။ စသည့်ရှစ်တန်။ လောကဓပ် ထို့ကြောင့်။
ဘောက်ပြန်ကုန်လွှတ်ခြင်းမရှိ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော။
တံနိပဒုတ္တမံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့
လျှင်။ အတ္တယိဿံ၊ စိတ်ရှိသမျှ။ ပူဇော်ရပါအံ့နည်း။

(၃၅၃) ဧဝံပုနပ္ပုနံ ရဇာ၊ သော တဒေဝ ဝိဝိန္တယံ။
အာပဇ္ဇိ မိတ္တိယုတ္တောပိ၊ ဝိသညိက္ကံ ပဿာဒိကော။ ။

(၃၅၃) ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်း
မြတ်သည်။ တဒေဝ၊ ထိုအကြံအစည်ကိုသာလျှင်။ ဝိဝိန္တယံ- (ဝိဝိန္တ
ယန္တော)၊ အထူးထူး အပြားပြား။ စဉ်းစား ကြံစည်တော် မူစဉ်။
မိတ္တိယုတ္တောပိ၊ မယိုင်မလည်။ တညကြည်ခိုင်ခန့်သော သမာဓိ-ရှိ
သော်လည်း။ ပဿာဒိကော၊ သုံးပါးမြတ်စွာ။ ရတနာ၌၊ လွန်စွာကြည်
ညို။ သဒ္ဓါဒုတ္တသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသညိက္ကံ၊ သဘိလွတ်ကင်း။ မိန်းမော
ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်တော်မူလေ၏။

(၃၅၄) သံဝိဒိဘောဝ မဇ္ဇန၊ တဒါဝာမရ ဝါယုနာ။
ဇဂတိဿရ ပေါသေဟိ၊ ရာဇာသည မလတ္တသော။ ။

(၃၅၄) တဒါ၊ ထို-သို့-သံတိလွတ်ကင်း။ မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်
သောအခါ၌။ ဇဂတိဿရပေါသေဟိ၊ မင်းမြတ်အထံ၊ ဝန်းရံစား။
ငယ်ကျွန်တော်များဘို့သည်။ မဇ္ဇန၊ သာသာဖြည်းဖြည်း။ ဇေးဒေးညှင်း
ညှင်းဖြစ်သော။ စာမုရဝါယုနာ၊ ကောင်းစွာသွတ်။ သားမြီးယပ်လေ

ဖြင့်၊သံဝိဇိတောဝ၊နုလုံးမကြည်။ကသိကဗျာ၊ စုကာဝန်းအုံး၊ခပ်ကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍သလျှင်။သောရာဇာ၊ ထိုသတ်လွတ်ကင်း။ တရား
မင်းသည်။သည်။အမှတ်သတ်ကို၊အလတ္တ၊ရတော်မူလေ၏။

(၃၅၅) ဂုဏေဟိ အဓိတေ နာထေ၊မဟံ ကတွာပိ အပ္ပကံ၊
မဟပ္ပလံ လဘိဿာမိ၊ယထာဟိ ဗိဇရောပကာ။ ။

(၃၅၅) ဟိ၊အဘူပမာ။ နမူနာဖြင့်။ ယူခါကြံစည်ပုံကား။ ဗိဇရော
ပကာ၊အစေ့အမျိုးမျိုး၊ပိုက်ပျိုးကုန်သော-သူတို့သည်။ မဟပ္ပလံ၊အ
ပင်မှဖြစ်။ အသစ်တိုးပွား။ အသီးများကို၊ လဘန္တိယထာ၊ရကြကုန်
သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်။
အဓိတေ၊မနှိုင်းယှဉ်အပ်။မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊နာထေ၊တူဘက်မပြု။
သယတ္တ၊ဟုးနတ်လူကိုးစား၊မြတ်ဘုရား၌။အပ္ပကံ၊ မကြီးမကျယ်။
အနည်းငယ်သော။ မဟံ၊ နိဗ္ဗာန် ရည်မှန်း။ လ္လဒါန်း ပူဇော်ခြင်းကို၊
ကတွာပိ၊ပြုရငြားသော်လည်း။မဟပ္ပလံ၊နိဗ္ဗာန်အရောက်။ များမြော်
ဖွံ့ဖြိုး၊မြတ်သောအကျိုးကို။ လဘိဿာမိ၊ကိုယ်ပိုင်မချ၊ ရပေတော့
လတ္တံ့။

(၃၅၆) ဧဝံ ဗိန္တိယ သောရာဇာ၊ပုဏ္ဏဝန္ဒ မုခေါဝရံ။
ဓာတုဇ္ဇာရဿ ပူဇေသိ၊ဧတံ သဗ္ဗမ္ပိ သိဟဋ္ဌံ။ ။

(၃၅၆) ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အတိုင်း။ သောရာဇာ၊ ထို
“ကိတ္တိသိရိမေဃ”မင်းမြတ်သည်။ဗိန္တိယ၊ ကြံစည်တွေးဘောပြီး
၍၊ပုဏ္ဏဝန္ဒမုခေါ၊ လပြည့်ဝန်းသို့၊ တင့်ရွန်း ကြည်လင်၊ ရွှင်သော
မျက်နှာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝရံ၊ ရတနာ အရပ်ရပ်တို့ဖြင့်၊ မြတ်ထွဋ္ဌာ
သော။သဗ္ဗမ္ပိ၊ကြွင်းမဲ့ဥသုံးအလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဧတံသိဟဋ္ဌံ၊
ရေယဉ်ပတ်ဝန်း၊ ထိုသိဟိန္ဒုကျွန်းကို၊ ဓာတုဇ္ဇာရဿ၊ သုံးလူ့ရှင်
ဓာတ်၊စွယ်တော်မြတ်အား။ ပူဇေသိ၊သဒ္ဓါရွှင်လန်း။ လ္လဒါန်းပူဇော်
တော်မူလေ၏။

၅၁-ပရိသတ်တို့အလယ်၌၊တန်းစိုးအမျိုးမျိုးပြတော်မူခဏ်း။

(၃၅၇) ဗဟူတေပိဋကော ဆေကာ၊ဇာတာက ဟ္တာဏကာဒယော။
တဒါကောတုဟလာတတ္ထ၊ဘိက္ခူ သန္နိပတိံ သုစ။ ။

(၃၅၇) တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗဟူ၊ ရေတွက်သင်္ချာ၊ များထွဋ်ကုန်
သော။ တေပိဋကော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ။ ဆောင်တော်မူကြကုန်သော။
ဘိက္ခူစ၊ ကြီးငယ်-အလယ်၊ ရဟန်းတော်၊ အရှင်မြတ်တို့သည်၎င်း။
ဆေကာ၊ ပိဋကတ်သုံးဖြာ။ လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော။ ဘိက္ခူစ၊
ကြီးငယ်-အလယ်။ ရဟန်းတော်မြတ်တို့သည်၎င်း။ ဇာတာကဟ္တာဏ
ကာဒယော၊ ဘုရားဟောဘော်၊ ဇာတ်တော် ဆောင် အစရှိ ကုန်
သော။ ဘိက္ခူစ၊ ရဟန်းတော်မြတ်တို့သည်၎င်း။ ကောတုဟလာ၊
သောသောရုတ်ရုတ်၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်၊ ဖြစ်ကြကုန်လျက်၊
တတ္ထ၊ ထို“မေဃဂီရိ” ကျောင်းတိုက်၌။ သန္နိပတိံ သု၊ စည်းဝေး
တော်မူကြလေကုန်၏။

(၃၅၈) ပရိသာယ ဗြိရိရာဇာ၊ဗုဒ္ဓေါ သုသုတ္တဒါဠိကော။
တန္တုဌာစေ သေတာအဿ၊မလိနာဘာ အယံကထံ။ ။

(၃၅၈) ရာဇာ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းသည်။ ပရိသာယ၊ ဗိုလ်ထု
ပေါရယ်။ ပရိသတ်အလယ်၌။ “ဗုဒ္ဓေါ”၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ သု
သုတ္တဒါဠိကော၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်၊ ပုလဲစစ်အလား။ ဘော်သားပုံ
နှယ်၊ သောက်ရှူးကြယ်တု၊ ပြူသောစွယ်ဓာတ်ရှိတော်မူပေ၏။ တန္တု
ဌာ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏စွယ်တော်သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်စင်
စစ်၊ အမှန်ဖြစ်အံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့ အမှန် ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သေတာ၊ ပြူ
သောအဆင်းရှိတော်မူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ အယံ၊ ဤစွယ်
တော်သည်ကား။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မလိနာဘာ၊
နီရောင်တချို့၊ ညိုရောင်တဘက်၊ နက်ရောင်တခမ်း။ ညစ်နွမ်းသော
အဆင်းရှိဘိသနည်း”။ အုတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိရိ၊ တွေးတောယုံမှား။ ပြော
ကြားမြှောက်ဆိုတော်မူလေ၏။

(၃၅၉) တဒါသာ ရာဇဟံသီဝ၊ ဒုဝေပက္ခေ ပသာရိယ။
နဘောဝိတ္ထာရိတောဘာသာ၊ ဇဝေန သတ္ထုနောဇဝိ။ ။

(၃၅၉) တဒါ၊ ထိုသို့ယုံမှားရှိသော အခါ၌။ ရာဇဟံသီ၊ ဟင်္သာ
မင်းသည်။ နဘော၊ ကောင်းကင်၌။ ဒုဝေပက္ခေ၊ ဖြူဖွေးဆေးငါးလက်၊
တောင်ပံနှစ်ဘက်တို့ကို။ ပသာရိယ၊ ဖြန့်ကြဲကြံ၍၊ ဇဝိဇ္ဇဝ၊ အောင်”
တော်”ထူးလျက်၊ ရှင်မြူးပျော်ပါး၊ ယုံသွားသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအ
တူ။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာ၊ ထိုစွယ်တော် မြတ်သည်။ န
ဘော၊ ကောင်းကင်အလယ်၌။ ဝိတ္ထာရိတောဘာသာ၊ လုံးစုံအနှံ့၊ ဖြန့်
အပ်သော၊ ရောင်ခြည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇဝေန၊ ယုံသနိုးရှက်ရုံ၊ လျှင်
သောအဟုန်ဖြင့်၊ ဇဝိ၊ ယုံမှားကင်းအောင်၊ လင်းလင်းထိန်ဝေ၊ ယုံ
သနိုးတော်မူလေ၏။

(၃၆၀) ပုနုပ္ပ သမူဟေန၊ တကေသိ ဘူမိပါလကော။
ကုဋသဒိသ ဝဏ္ဏေန၊ ဌပေတွာ တံဝရာသနေ။ ။

(၃၆၀) ဘူမိပါလကော၊ ရေမြေသခင်၊ ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်သည်။
ပုနု၊ တဖန်။ တံ၊ ထိုသောကံရှုံးကြယ်သွင်၊ ဖြူစင်ရောင်ငင်း၊ သန့်ရှင်း
နုထွတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဝရာသနေ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်၊
နေရာမြတ်၌။ ဌပေတွာ၊ တင်ထားတော်မူ၍။ ကုဋသဒိသဝဏ္ဏေန၊
တောင်ထွတ်ပုံဟန်၊ အဆင်း သဏ္ဌာန်ရှိသော။ ပုပ္ပသမူဟေန၊ စ
ပယ်-စကား၊ ချယား-နှင်းဆီ၊ သရဖီ-ဒေါန၊ စရှိသောင်းပြောင်း၊ အ
မျိုးမျိုးသောပန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ တကေသိ၊ တန်းခိုးသတ္တိရှိမရှိကို၊
သိလိုနှလုံး၊ ပိုက်ယူကျုံးလျက်၊ အုပ်ဖုံးတော်မူလေ၏။

(၃၆၁) တဒါသာ ဝိပ္ပမဂ္ဂမ္မ၊ သိခရေ ပုပ္ဖရာသိနော။
ဌတွာ ရံသီဟိ မစ္စာနံ၊ နေတ္တေ အနိမိသေ အကာ။ ။

(၃၆၁) တဒါ၊ ထို-ပန်းဖြင့်အုပ်ဖုံးလိုက်သောအခါ၌။ သာ၊ ထို-သ
ယန္တူ၊ ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်သည်။ ဝိပ္ပ၊ လျှင်မြန်စွာ။ ဥဂ္ဂမ္မ၊ ပန်းပုံ

တွင်းမှ၊ လင်းလင်း ထိန်လက်၊ ယုံတက် တော်မူ၍။ ပုပ္ဖရာသိနေ၊
တောင်ထွတ်ဘန္တန်း၊ လွှမ်းမိုးရော၊ ပန်းပုံရုဏ်း၊ သိခရေ၊ အထွတ်ဖျား
၌၊ ဌာကာ၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊ တံ့နားတည်နေတော်မူ၍။ ရံသီဟိ၊ အံ့ဩ
မဆုံး၊ ပတ်ကုံးကွန်လည်၊ ပြူသောရောင်ခြည်ဘို့ဖြင့်။ မစ္စာနံ၊ ဖူးမြင်
ရသူ၊ လူအပေါင်းတို့၏။ နယနေ၊ မျက်စိတို့ကို။ အနိမိသေ၊ မျက်
တောင်မခပ်၊ ငေးရပ်ဆိတ်ဆိတ်၊ မမှိတ်သည်တို့ကို။ အကာ၊ ပြု
တော်မူလေ၏။

(၃၆၂) တံဒုက္ခလေ ဌပေတွာန၊ သာဓုကောဟိ သတေဟိသော။
မဟာရဟေဟိ ဆာဒေသိ၊ ဘိယျောပူပ ပရိက္ခိတံ။ ။

(၃၆၂) သော၊ ထိုမင်းမြတ်သည်၊ ဘိယျောဟိ၊ ထိုထက်အလွန်
လည်း။ ဥပပရိက္ခိတံ၊ တပုံဘခန်း၊ စုံစမ်းတော်မူခြင်းအကျိုးငှါ။ တံ၊
ထိုသုံးလူ၊ ပရမေ၊ နေမင်းဆွေ၏၊ ဘော်ငွေဖြူသွင်၊ စွယ်တော်ရှင်ကို။
ဒုက္ခလေ၊ အရောင်မညှိုး၊ ဘွေဖြူပုဆိုး၌၊ ဌပေတွာန၊ ထားတော်မူ၍။
မဟာရဟေဟိ၊ မြတ်သောသူတို့နှင့်သာ ထိုက်တန်ကုန်သော။ သ
တေဟိ၊ ရေတွက်သင်္ချာ၊ အရာရှိကုန်သော။ သာဓုကောဟိ၊ နူးညံ့သိပ်
မွေ့၊ ချောမြေ့သော ပုဆိုးဖြူဘို့ဖြင့်။ ဆာဒေသိ၊ အရောင်မသန်း
အောင်၊ ဖုံးလွှမ်းတော်မူပြန်၏။

(၃၆၃) သေတဗ္ဗုဒ္ဓမ္မိ စန္ဒောဝ၊ တာနိ ဘောတွာ အဘုဂ္ဂတာ။
ဌတွာနုပရိ သာတေသံ၊ သိတရံသိဟံ ဇောတယီ။ ။

(၃၆၃) သာ၊ ထို-မုနိဥက္ကဋ္ဌ၊ စောနေနတ်၏။ ဓာတ်မြတ်အခေါင်း၊
စွယ်ဘော် သျှောင်သည်။ တာနိ၊ ထို-လွှမ်းမိုးအုပ်ချုပ်၊ အရာသော
ပုဆိုးတို့ကို၊ ဘောတွာ၊ ထွင်းဖောက်တော်မူ၍။ အတ္တ၊ ဂ္ဂတာ၊ ရောင်လျှံ
ပြီးပြက်၊ မြူးတက်တော်မူလျက်။ သေတဗ္ဗုဒ္ဓမ္မိ၊ လဲဝါဝွမ်းသွင်၊ ပြု
လွင်ရောင်ရှိ၊ မိသားတံင်အတွင်း၌။ စန္ဒောဝ၊ သရဒရာသီ၊ အခါမှီ
လျက်၊ ဟည်လည်ဘောက်ထွန်း၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ တေသံ၊ ထို-
ဖုံးလွှမ်းအုပ်ထား၊ ငွေပြားအတူ၊ ပုဆိုးဖြူ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။

ဌတွာန၊တညတော်မူ၍၊ သိတရုံသိဟိ၊ ယှက်သန်းထိန်ပြောင်၊ ငွေ
ရောင်အသွေး၊ ဖြူဖွေးသော၊ ရောင်ခြည်တော်သို့ဖြင့်၊ ဇောဘယိ၊
ရိက်မှောင်ပယ်ရှင်း၊ ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူလေ၏။

၅၂-မင်းကြီးသည်ဥယျာဉ်တော်မြတ်ကို၊ ရထားဖြင့်
နန်းတော်သို့ပင့်ဆောင်ခဏ်း။

(၃၆၄) ဒေဝါဒါဌံ မုနိန္ဒဿ၊ ဧဗ္ဗေဟိ တူရိယေဟိစ။
မန္ဒာရဝါဒိ ပုဗ္ဗေဟိ၊ အကရိံသု မဟံ တဟိံ။ ။

(၃၆၄) တဟိံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ မုနိန္ဒဿ၊ အတု
မရှိ၊ မုနိဉ္ဇသျှောင်၊ ငါးမာရ်အောင်၏။ ဒါဌံ၊ အသန္တိန္ဒ၊ ဝါမ၊ အောက်
ခတ်၊ ဝှပ်တော်မြတ်ကို၊ ဧဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တူရိယေဟိ
စ၊ သာယာရွှင်မြူး၊ ရင့်ကြူးသီခါ၊ တူရိယာတို့ဖြင့်၎င်း။ မန္ဒာရဝါဒိ
ပုဗ္ဗေဟိစ၊ “ထင်ရှား”မည်ဘိ၊ စရှိထူးဆန်း၊ နတ်မြို့ပန်းတို့ဖြင့်၎င်း။
မဟံ၊ ကချန်မြူးပျော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကရိံသု၊ ပြုကြလေကုန်၏။

(၃၆၅) နဂရာစ သမာဂတံ၊ ပုဗ္ဗေဟိ တူရိယေဟိစ။
မင်္ဂလတ္ထုတိဗောသေဟိ၊ ပူဇာကံသု အနပ္ပကံ။ ။

(၃၆၅) နဂရာစ၊ မြို့သူမြို့သား၊ လူအများတို့သည်လည်း။ သမာ
ဂတံ၊ အညီအညွှတ်၊ ကြည်သာရွှင်ပြ၊ လာရောက်ကြကုန်၍၊ ပုဗ္ဗ
ေဟိစ၊ အဆင်းအနံ့၊ သင်းပျံ့မွှေးထုံ၊ ပန်းမျိုးစုံတို့ဖြင့်၎င်း။ တူရိယေဟိ
စ၊ စောင်းညှင်းပတ်သာ၊ တူရိယာတို့ဖြင့်၎င်း။ မင်္ဂလတ္ထုတိဗော
သေဟိစ၊ မင်္ဂလာရှိသော၊ ရင့်ကြွေးဆူညံ၊ ချိုးဝှဲသံတို့ဖြင့်၎င်း။ အနပ္ပ
ကံ၊ အတိုင်းမသိသော၊ ပူဇာ၊ ကချန်ရွှင်ပျော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကံသု၊
ပြုကြလေကုန်၏။

(၃၆၆) ပါဒိုဟေရံ တမတ္တ၊ တံ၊ လောကုဿဝဉ္စ ဝေက္ခိယ။
အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗကံ ရာဇာ၊ ဝိပ္ပါရိ တက္ခိယုဂ္ဂလော။ ။

(၃၆၆) ရာဇာမင်းမြတ်သည်။ အတ္တုတံ၊ ရံခါတဆစ်၊ မဖြစ်စဘူး။
အထူးဆန်းကြယ်၊ အံ့ဩဘွယ်ရှိသော၊ တံပါဒိုဟေရံစ၊ ထို-တန်းခိုး
တော်မြတ်ကို၎င်း။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗကံ၊ တသက်လုံးပင်၊ မမြင်ဘူးသော၊
လောကုဿဝဉ္စ၊ အလွန်စည်ကား၊ လူအများထို့၊ ကစားပျော်ရွှင်၊
ပွဲသဘင်ကို၎င်း။ အဝေက္ခိယ၊ ကြည့်ရှုတော်မူ၍၊ ဝိပ္ပါတက္ခိယုဂ္ဂ
လော၊ ဝီတိတ္ထမ်းခါ၊ ဝမ်းသာကြည်နူး၊ ပြူးသော မျက်လုံး အစုံရှိ
လေ၏။

(၃၆၇) ပမောဒ ဘရိတော ရာဇာ၊ တုဋ္ဌော ဝိမ္ဘိတမာနသော။
အသမံ မဟတိ ပူဇံ၊ ကရိတ္တ ရတနာဒိဟိ။ ။

(၃၆၇) ပမောဒဘရိတော၊ ကြည်လင်နှစ်မြို့၊ ဝမ်းသာလုံးဆိုသော။
ရာဇာ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ”။ နာမထင်လင်း၊ သီဟိုဠ်မင်းသည်။ ဝိမ္ဘိ
တမာနသော၊ နှုတ်ဖြင့်မြှောက်ဟ၊ ပြောပမဆုံး၊ အံ့ဩသောစိတ်နှလုံးရှိ
သည်ဖြစ်၍။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက် ရွှင်လန်း၊ ဝမ်းသာတော် မူသော
ကြောင့်။ ရတနာဒိဟိ၊ ထူးထွေးများစွာ၊ ရတနာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
အသမံ၊ ယုံရန်တချ၊ ပုံစံပြု၍၊ အတုမရှိသော။ မဟတိ ပူဇံ၊ အကြီး
အကျယ်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိတ္တ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

(၃၆၈) ရာဇာထ သိရသာ ဓာတုံ၊ ဝဟံ ဌတ္တာ ရထုတ္တမေ။
သမုသယိတ သိတစ္ဆတ္တေ၊ ဝိစိတ္တေ သေတအသယိကေ။ ။

(၃၆၉) ပဝိသံ လက္ခိသမ္ပုဏ္ဏံ၊ အနုရာဓ ပုရိဝရံ။
မုနိနော သာဘပတ္တိမ္ဘိ၊ ဓာတုံ သိဟာသနေ ဌပိ။ ။

(၃၆၈-၃၆၉) အထ၊ ထိုသို့-ပူဇော်ပြီးသည်မှ၊ နောက်ကာလ၌။
ရာဇာ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းမြတ်သည်။ ဓာတုံ၊ စွယ်တော်ခတ်
မြတ်ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝဟံ (ဝဟန္တော)၊ ပင့်ဆောင်တော်
မူလျက်။ သမုသယိတ-သိတစ္ဆတ္တေ၊ ကောင်းစွာ စိုက်ထူ အပ်သော
မင်္ဂလာထီးဖြူတော်ရှိသော၊ ဝိစိတ္တေ၊ ရှုချင်စဘွယ်၊ တင့်တယ်စွာ၊
ဆန်းကြယ်ထသော၊ သေတအသယိကေ၊ နတ်ငွေ့ရောင်တူ၊ မင်္ဂ

လာမြင်းဖြူဘို့ဖြင့်ကအပ်သော၊ ရထုတ္တမေ၊ တင့်တယ်ခင်းနား၊ မင်္ဂလာရထား၌။ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍။ ။ လက္ခိသမ္ပုဏ္ဍိ၊ သိကြားစံခင်း၊ ဝတိန်နန်းသို့၊ တင့်ဆန်း ထူးထွေ၊ ကြက်သရေတို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ ဝရံ၊ မြတ်လှစွာသော၊ အနုရာဇပုရံ၊ “အနုရာဇ”မြို့တော်တွင်းသို့၊ ပဝိသံ- (ပဝိသန္ဓေ)၊ ဝင်တော်မူလျက်၊ မုနိနော၊ မုနိတမ္ပဟ်၊ ထုရားမြတ်၏။ ဓာတု၊ လက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော် မြတ်ကို။ သာတပတ္တမ္ပိ၊ မင်္ဂလာထီးဖြူဘော်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သိဟာသနေ၊ ခြင်္သေ့ချပ်ခံ၊ ပလ္လင်ယျံ၌၊ ဌပိ၊ တင်ထားတော်မူလေ၏။

(၃၇၀) ဓာတုဂေဟံ မဟန္တံသော၊ ကတွာ အန္တော တတ္ထတံ။
ဌပေတွာ ပူဇနေယျဟိ၊ ရတ္တိန္ဒြိယံ ဘိပူဇယိ။ ။

(၃၇၀) သောရာဇာ၊ ထိုခင်းမြတ်သည်။ အန္တော၊ မိမိစံခင်း၊ “အနုရာဇ”မြို့တော်တွင်း၌သာလျှင်။ မဟန္တံ၊ အဆန်းဟူသမျှတို့ဖြင့်၊ ထုပသိုက်မြိုက်၊ အလွန်အဘိုးထိုက်သော။ ဓာတုဂေဟံ၊ ဓာတ်တော် ကိန်းဝပ်၊ ကျောင်းဘော်မြတ်ကို။ ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထို-ကျောင်းတော် အတွင်း၌။ တံ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထားတော်မူ၍။ ပူဇနေယျဟိ၊ ပူဇော်ဘွယ် အမျိုးမျိုးတို့နှင့်၊ ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ ညဉ့်ဧရာ-နေပါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အဘိပူဇယိ၊ မြို့ပြင်မထုတ်၊ လက်ဝါးကြီးအုပ်လျက်၊ ကပ်ကပ်ပူဇော်တော်မူလေ၏။

(၃၇၁) တေသဉ္စ ဇမ္ပတိနံ၊ ရတနာ ဘရဏာဒိနိ။
ဝရံ ဂါမိဿရတုတဉ္စ၊ ဒတွာ ကာသိ သုသင်္ဂဟံ။ ။

(၃၇၁) ဇမ္ပတိနံ၊ အသက်ပမာ၊ မေတ္တာဆက်သွယ်။ မောင်မယ်အစုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော၊ တေသဉ္စ၊ ထို“ဒန္တ-ဟေမာ”၊ နှစ်ဖြာမောင်မယ်၊ နန်းညွန့်နွယ်တို့အားလည်း၊ ရတနာဘရဏာဒိနိ၊ မြ-မိန-ပုလဲ၊ မျက် ရွဲရတနာ။ အဆင်တန်းဆာအစရှိသည်တို့ကို၎င်း။ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ဂါမိဿရတုတဉ္စ၊ မြို့စားရွာစား၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ဒတွာ၊ ချီးမြှင့်မြှော်စား၊ ပေးသနားတော်မူ၍၊ သုသင်္ဂဟံ၊ ညီရင်းပမာ၊ ကောင်း

စွာထေဝံပုံခြင်းကို၊အကာသိ၊ ကြည်ကြည်သာသာ၊ ကောင်းစွာပြု
တော်မူလေ၏။

၅၃ - စွယ်တော်မြတ်ကိုမဖူးမြော်ရသဖြင့်၊တိုင်းသား
ပြည်သူတို့၊ဆူပူဟစ်အော်ကြသောအခင်း။

(၃၇၂) ဓာတုံ အပဿမာနာဝ၊သင်္ဂမ္ဘ နဂရာဒယော။
ဥက္ကဏ္ဍိတာ ဥဋ္ဌေါသိ'သု၊ဘူမိပါလဿ သန္တိကေ။ ။

(၃၇၂) ဓာတုံ၊သုံးလှရှင်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို၊အပဿမာနာ
ဝ၊နန်းတော်တွင်း၌၊မင်းကထိန်းအုပ်၊ဖွင့်ထုတ်မပြု၊ မဖူးမြော်ကြရ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊မကျေမချမ်း၊စိတ်ဝမ်းမရှင်၊ မကြည်
လင်ကြကုန်သော။ နဂရာဒယော၊မြို့နယ်က၊စ၊ရှိသမျှလူအပေါင်း
တို့သည်၊သင်္ဂမ္ဘ၊ညီညီညွတ်ညွတ်၊ ကျန်းလုံးကျွတ် စည်းဝေးကြ
ကုန်၍၊ဘူမိပါလဿ၊ရေမြေသေဌ်နင်း၊ပြည့်ရှင်မင်း၏။ သန္တိကေ၊
အထံ၌၊ဥဋ္ဌေါသိ'သု၊ဆူပူဟစ်အော်၊ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

(၃၇၃) သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊လောကေဇာယိတ္ထ စက္ခုမဿ
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထံဝ၊အာစရိတ္ထ တထာဂတော။ ။

(၃၇၃) လောကေ၊လောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်၌၊ စက္ခုမာ၊ဗု-သ-
ဉာဏ၊ဒိဋ္ဌိ-ဓမ္မ၊ဘု၊ငါးဝစက္ခု၊ ဉာဏ်မျက်ရှုရှင်၊ဘုရားသခင်သည်။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော လူနတ်ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ
တို့၏အကျိုးငှါ၊ဇာယိတ္ထ၊ ကြက်သရေရွှန်း။ တက်နေဝန်းသို့၊ ပွင့်
ထွန်းဖြစ်ပေါ်တော်မူပေ၏၊တထာဂတော၊ရှေးဘုရားနှင့်၊ မခြားအ
တူ၊လာခြင်းကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗလော
ကဟိတတ္ထံဝ၊အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၏အကျိုးငှါသာလျှင်၊ အာ
စရိတ္ထ၊ကမ္ဘာရှည်မြင့်၊သံန္တာရနှင့်အောင်၊ပြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့ပေ၏။

(၃၇၄) ဝိတ္ထာရိတာ ဟိတတ္ထံယ၊ဗဟုဇ္ဇနဿ ဓာတုယော၊
တံဓာတု မထိဒုက္ခမ၊မယဋ္ဌိ အဘိပူဇိတံ။ ။

(၃၇၄) ခံတုယောဝိ၊ ရွှေနန်းနိဗ္ဗာန်၊ ကိယံတော်စံ၍၊ ကြွင်းကျန်
ထင်ရှား၊ ဓာတ်တော်များတို့သည်လည်း၊ ဗဟုဇ္ဇနဿ၊ များစွာသော
လူအပေါင်း၏၊ ဟိတတ္ထာယ၊ ပစ္စုပ္ပန်-သံသရာ၊ နှစ်ဖြာအကျိုး၊ ပွားတိုး
စေခြင်းငှါ၊ ဝိတ္ထာဒိတာ၊ မြို့ရွာနိဂုံး၊ အားလုံးအပြန်၊ နှံ့တော်မူကြလေ
ကုန်၏၊ တံဓာတုံ၊ ထို-မင်းမြတ်သိမ်းထား၊ အများနှင့်ငယ်၊ စွယ်တော်
ဓာတ်ကို၊ မယဗ္ဗိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ အဘိပူဇိတုံ၊ နတ်ရွာ
နိဗ္ဗာန်၊ ရည်သန်မျှော်ကိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းငှါ၊ အတိဇ္ဈန္တာမ၊ နှစ်သက်
ကြည်ညို၊ အလွန်အလိုရှိပါကုန်၏။

(၃၇၅) တဒါသော သန္နိပါတေတွာ၊ ဘိက္ခုသံဃံ မဟိပတိ။
ပုရဿ အနုရာဓဿ၊ သမိပ၊ ရာမ ဝါသိကံ။
မဟာဇန သမူဟဿ၊ အဇ္ဈာသယံ ဘိဝေဒယိ။ ။

(၃၇၅) တဒါ၊ ထိုသို့-ရပေါင်းဟစ်အော်၊ ကြွေးကြော်သောအခါ
၌၊ သောမဟိပတိ၊ ထိုမင်းမြတ်သည်။ အနုရာဓဿ၊ “အနုရာဓ” အ
မည်ရှိသော၊ ပုရဿ၊ မြို့တော်၏၊ သမိပါရာမဝါသိကံ၊ အနီးပတ်
ဝိုက်၊ အရောင် တိုက်၌၊ နှစ်မြိုက် ရွှင်ပျော်၊ ကိန်းအောင်းတော် မူ
သော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ထေရ-နဝ၊ မဇ္ဈိမ၊ ဟု၊ များစွာသောင်းသောင်း၊
ရဟန်းတော်အပေါင်းကို၊ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေတော်မူ၍။ ။
မဟာဇနသမူဟဿ၊ ကြွေးကြော် ရဆောင်း၊ လူများအပေါင်း၏၊
အဇ္ဈာသယံ၊ မြွက်ဟ ကောင်းသို့၊ စိတ် အလိုကို၊ အဘိဝေဒယိ၊
လျှောက်ထားသိစေတော်မူလေ၏။

(၃၇၆) မဟာဘိက္ခုဂဏော၊ ဇေတဝေရာမိတိယုတောတဒါ။
မေဓာဗလေန သမ္ပန္နော၊ ရညောဝါစ မဝေါမိဒံ။ ။

(၃၇၆) တဒါ၊ ထိုမင်းကြီး လျှောက်ဟားသော အခါ၌၊ မဟာ
ဘိက္ခုဂဏော၊ စည်းဝေးကြွလာ၊ ရဟန်းပေါင်းများစွာတွင်၊ မိတိ
ယုတော၊ မြဲမြံခိုင်ခန့်၊ တည်တန့်သောသမာဓိရှိသော၊ မေဓာဗလေန၊
သိကြားလက်နက်၊ မိုးပန်းကြိုးစက်ကဲ့သို့၊ ထက်မြက်လျင်မြန်၊ စူးရှ

သောဉာဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ လောကံငကုံလုံ၊ ပြည့်စုံသော။ ကော-
ထေရော၊ မထေရ်တပါးသည်။ ရညော၊ “ကိတ္တိသီရိဗေဇာ” မင်း
ကြီးအား။ ဣဒံဝါ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ အဝေါ၊ မိန့်ဆို
တော်မူလေ၏။

(၃၇၇) တံ ဓာတု နိဟရိတွာန၊ ဝဿန္တ သမယေ ဗဟိ၊
ဒဿေဟိ ပုညကာမာနံ၊ နဂရာဒိ နိဝါသိနံ။ ။

(၃၇၇) ရာဇ၊ တကာတော်မင်းမြတ်။ ဝဿန္တသမယေ၊ မိဗ်း
ဆွတ်ဖျန်း၍၊ တောတန်းစိမ်းစို၊ ညိုညိုမှိုင်းမှိုင်း၊ ရှုတိုင်းသာယာ၊
မိဗ်းဥတု-ခုအခါ၌။ တံဓာတု၊ ထို-မင်းကြီးထိမ်းထား၊ ဘုရားရှင်
ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဗဟိ၊ ရွှေနန်းခွင်မှ၊ အပြင်ပသို့။ နိဟရိတွာ
န၊ ပင့်ဆောင်၍။ ပုညကာမာနံ၊ ဖူးမျှော်ကြည့်ရှု၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိ
ကုန်သော။ နဂရာဒိ နိဝါသိနံ၊ မြို့အစရှိသည်၌-နေကြကုန်သော-လူ
အပေါင်းတို့အား။ ဒဿေဟိ၊ တနှစ်တခါ၊ ထုတ်ပြပါလော။

(၃၇၈) သမစိတ္တဿ ထေရဿ၊ သုတွာရာဇာ သုဘာသိတံ၊
ဘိက္ခုသံဃံ ပုနာပုစ္ဆိ၊ လောကတ္ထ ဟိတစာရကော။

(၃၇၈) လောကတ္ထဟိတ စာရကော၊ လူအများတို့၏၊ အကျိုးစီး
ပွားကို၊ လိုလားကျင့်ဆောင်တတ်သော။ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်သည်။ သ
မစိတ္တဿ၊ ဆင်ခြင်နှိုင်းဆ၊ ဖျာသော စိတ်ရှိသော။ ထေရဿ၊
မထေရ်မြတ်၏။ သုဘာသိတံ၊ နှစ်ဦး-နှစ်ရပ်၊ စိတ်ကျေနပ်အောင်၊
ပိုင်းဖြတ်ဖြွက်ခါ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်၊ စကားမြတ်ကို။ သုတွာန၊
ကြားဘော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ စည်းဝေးရောက်လာ၊ ရဟန်းသံဃာ
ကို။ ပုနာပုစ္ဆိ၊ နောက်ထပ်တဖန်၊ လျှောက်ပေးပြန်၏။

(၃၇၉) မဟာဇန သမူဟေန၊ သဋ္ဌံ ဓာတု နမသသိတု၊
ဘဝေယျ ကတ္ထ ကိံ ဌာနံ၊ ရမဏီယဘရံ ဣတိ။ ။

(၃၇၉) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဘို့။ “ကတ္ထ၊ အဘယ်ဒေသ၊ ဘယ်ဌာ
န၌၊ မဟာဇနသမူဟေန၊ များစွာသိန်းသောင်း၊ လူအပေါင်းနှင့်၊ သဋ္ဌံ

ရွှင်လန်းကြည်ဖြူ၊ အတူတကွ။ ဓာတုံ၊ တန်းခိုးပေါ်ထင်၊ စွယ်တော်
 သျှင်ကို။ နမသိတုံ၊ ရှိသေညွတ်ပျောင်း၊ စုပေါင်းဝပ်လျှိုး၊ ရှိခိုးခြင်း
 ဌာ၊ ဘဝယျ၊ ပြန့်ပြူးလုံလောက်၊ ဝင်းမြောက်ဝင်းသာ၊ ဖြစ်ရာပါသ
 နည်း။ ကိဉ္ဇာနံ၊ တကျွန်းလုံးဝယ်၊ အဘယ်အရပ်သည်။ ရမဏီယ
 တရံ၊ အထူးနှစ်ခြိုက်၊ ပျော်ပိုက်ဘွယ်ကောင်းပါသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်လေ၏။

(၃၈၀) သဗ္ဗေနိကာယာ ဘိက္ခု။ သကဋ္ဌာန မဝဏ္ဏယုံ၊
 တဒါမညောည ဘိန္ဓေသု၊ တေသံ ဝါကျေသု ဘူပတိ၊
 နာကာသိ အဘိနန္ဒိဉ္စ၊ ပဋိက္ခေပဉ္စ ကဿမိ။ ။

(၃၈၀) သဗ္ဗေနိကာယာ၊ ဇောဝန၊ အဘယဂီရိ၊ စရှိလုံးစုံ၊ ဂိုဏ်း
 သားဖြစ်ကြကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်တို့သည်။ သ
 ကံဋ္ဌာနံ၊ မိမိ-မိမိတို့၏၊ နေရာအရပ်ကို။ အဝဏ္ဏယုံ၊ စွယ်တော်ဓာတ်
 မြတ်၊ ကိန်းဝပ်ထိုက်ကြောင်း၊ စုပေါင်းငြင်းခုံ၊ ချီးမွမ်းကြလေကုန်
 ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘူပတိ၊ ရေမြေသေဌ်နင်း၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်။
 တေသံ၊ ထိုဂိုဏ်းကွဲ-ဂိုဏ်းခြား၊ ရဟန်းတော်များတို့၏။ ဝါကျေသု၊
 မြွက်ဆိုမိန့်ကြား၊ စကားတို့သည်။ အညောည ဘိန္ဓေသု၊ ချင်းချင်းကွဲ
 ပြား၊ စကားမစပ်၊ ဖြစ်ဘုံလတ်သော်။ ကဿမိ၊ တစုံတယေခံသော
 ရဟန်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အဘိနန္ဒိဉ္စ၊ ကောင်းပေသည်ဟု၊ ဝစိန္တုတိ
 မြွက်၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၎င်း။ ပဋိက္ခေပဉ္စ၊ မနှစ်သက်ဟု၊ ဖွတ်မြွက်
 ဘော်ကြား၊ ပယ်ရှားခြင်းကို၎င်း။ နာကာသိ၊ ပြုတော်မမူ။

(၃၈၁) သောဥဒါသိန ဘာဝေန၊ ကိန္တု ရာဇာ ဣဒံ ပုန။
 အဗြိဝိ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ မဇ္ဈေဌာတွာ သဂါရဝေါ။ ။

(၃၈၁) ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ သောရာဇာ၊ ထို“ကိတ္တိသိရိ
 မေဃ”မင်းမြတ်သည်။ ဥဒါသိနဘာဝေန၊ မပယ်မယူ၊ လျှစ်လျှူ။ ရှု
 သောအဖြစ်ဖြင့်။ သဂါရဝေါ၊ ရှိသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသံ
 ဃဿ၊ သဘောမတူ၊ အယူကွဲပြား၊ ဂိုဏ်းသားထောင်သောင်း။

ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်တည်တော်မူ၍။
 ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောစကားကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အဗြဝိ၊ လျှောက်ထား
 ပြောဆိုပြန်လေ၏။

(၃၀၂) ဌာနမတ္တာ နုရပံ ယံ၊ သယံဝ ဓာတုတေဇသာ။
 သာယံ ခဏေန တံဌာနံ၊ သယမေဝ ဂမိဿတိ။ ။

(၃၀၂) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သာအယံဓာတု၊ ထိုစွယ်တော်
 ဓာတ်သည်။ သယံဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ အတ္တာနုရပံ၊ မိမိ
 အားသင့်လျော် လျှောက်ပတ်သော။ ယံဌာနံ၊ အကြင်နေရာ အရပ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုသင့်လျော်လျှောက်ပတ်၊ နေ
 ရာမြတ်သို့။ ခဏေန၊ ခဏခြင်းအားဖြင့်။ သယမေဝ၊ အသိုလိုသာ
 လျှင်။ တေဇသာ၊ ကြီးမားရှိန်စော်၊ တန်းခိုးဘော်အားဖြင့်။ ဂမိဿ
 တိ၊ ကွန်မြူးခန္ဓာရှား၊ ကြွသွားပါလိမ့်လတ္တံ့။ ။

(၃၀၃) တတော သဘဝနံ ရာဇာဥပေစ္စ အဘိကင်္ဂိတံ။
 ဇနာနံ ဓာတုပူဇံဝ၊ မုခမ္ပုဇံ ဝိကာသယံ။
 ပုရံ ဝိဟာရမဂ္ဂဉ္စ၊ ခိပ္ပံ အဝေါစ သဇ္ဇိတုံ။ ။

(၃၀၃) တတော၊ ထိုသို့လျှောက်ထားပြီးသည်မှ၊ နောက်ကာလ၌။
 ရာဇာ၊ မင်းမြတ်သည်။ သဘဝနံ၊ မိမိစံပျော်၊ ရွှေနန်းတော်သို့။ ဥပေစ္စ၊
 ကပ်ရောက်တော်မူ၍။ ဓာတုပူဇံဝ၊ စွယ်တော် ဓာတ်အား၊ လေး
 မြတ်ကော်ရော်၊ ပူဇော်ခြင်းကိုသာလျှင်။ အဘိကင်္ဂိတံ (အဘိကင်္ဂိ
 န္တာနံ)၊ တောင့်တစွဲငြိ၊ အလွန်အလိုရှိကြကုန်သော။ ဇနာနံ၊ တိုင်းသား
 ပြည်သူ၊ လူအပေါင်းတို့၏။ မုခမ္ပုဇံ၊ မှက်နှာတည်းဟူသောကြာပန်း
 ကို၊ ဝိကာသယံ-(ဝိကာသယန္တော)၊ ရွှင်ပြိုးတင့်တင့်၊ ပွင့်စေတော်
 မူလျက်။ ပုရဉ္စ၊ “အနုရာဇ”မြို့ဘော်ကို၎င်း။ ဝိဟာရမဂ္ဂဉ္စ၊ ကျောင်း
 သွားလမ်းကို၎င်း။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ။ သဇ္ဇိတုံ၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်၊ စိ
 ရင်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ အဝေါစ၊ ထွပ်ဖွင့်ရွှေ့နှုတ်။ အမိန့်ထုတ်တော်
 မူလေ၏။

(၃၀၄) ရညောဝစန သုတ္တာန၊ ဓဇေဟိ ကဒလိဟိစ၊
တံသဗ္ဗံ တုဠုမိတ္တေန၊ တထာ ကရိ သု သာရကံ။ ။

(၃၀၄) ဇန၊ လူအပေါင်းတို့သည်၊ ရညော၊ မင်းမြတ်၏၊ ဝစန၊ ခွန်း
ဟထုတ်ပြန်၊ မိန့်တော်သံကို၊ သုတ္တာန၊ ကြားကြကုန်၍၊ ဓဇေဟိစ၊
ကြက်သရေကဲ့လွန်၊ တံခွန်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း၊ ကဒလိဟိစ၊ မြ
ရွက်စိန်းစို၊ ဌက်ပျောပင်မျှတို့ဖြင့်၎င်း၊ တံ-သဗ္ဗံ၊ ထို-မြို့နှင့်ကျောင်း
လမ်း၊ အခင်းခင်းအဖုံဖုံ၊ အလုံးစုံကို၊ တထာ၊ ထို-မင်းမြတ်စေခိုင်း၊
အမိန့်တော်အတိုင်း၊ သာရကံ၊ နတ်နန်းပမာ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ ကရိ သု၊
ဖန်တီးပြုပြင်၊ တန်းဆာဆင်ကြလေကုန်၏။

၅၄-မင်းကြီးသည်-မထေရ်ကြီးတို့အား၊ စွယ်တော်ပွဲခင်းကျင်းရန်၊
သင့်လျော်သောအရပ်ကိုမေးလျှောက်ခဏ်း။

(၃၀၅) စက္ခုရေထ လင်္ကီန္ဒော၊ သသိ ပဏ္ဍရ ဝါဇိကော၊
ဥဇ္ဇောတေ ရတနာဘာဟိ၊ ဓာတုံ တိလောကသတ္ထု နော၊
(၃၀၆) အဗ္ဗလိ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ နုဿရန္တော ဝရံ ဂုဏံ။
ဌပေတွာန မဝေါစိဒံ၊ သိရော နတ ပုရက်မံ။ ။

(၃၀၅-၃၀၆) အထ၊ ထို-သို့-မြို့ကိုပြုပြင်၊ တန်းဆာဆင်ပြီးသော
အခါ၌၊ လင်္ကီန္ဒော၊ လင်္ကာ၊ ဘုရင်၊ နန်းကြီးရှင်သည်၊ ရတနာဘာဟိ၊
ထူးထွေးများမြောက်၊ ရတနာရောင်တို့ဖြင့်၊ ဥဇ္ဇောတေ၊ ပြီးပြီးပြက်
ပြက်၊ ကူးယှက်တောက်ပသော၊ သသိပဏ္ဍရ ဝါဇိကော၊ ရွှေလ၊ အ
ရောင်၊ ဖြူပြောင်ဝင်းလျှပ်၊ မင်္ဂလာမြင်းဖြူတော်တို့ဖြင့်ကအပ်သော၊
စက္ခုရေ၊ သိကြားယာဉ်ပျံ၊ ဝေဇယန်နယ်၊ တင့်တယ် ဆန်းပြား၊
ဗုဿရထား၌၊ တိလောကသတ္ထု နော၊ သုံးလှူဆရာ၊ စောသတ္ထာ၏၊
ဓာတုံ၊ ရောင်ခြည်ဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော် ဓာတ်ကို၊ ။ ဌပေတွာ၊
တင်ထားတော်မူ၍၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ ချီးမြှင့်
တော်မူ၍၊ ဝရံဂုဏံ၊ မရှိင်းယှဉ်အပ်၊ ဂုဏ်တော်မြတ်ကို၊ အနုဿ

ရန္တော၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲအောက်မေ့တော်မူလျက်။ သိရောနတ
ပုရင်မံ၊ သဒ္ဓါပြုဆွတ်၊ ဦးခေါင်း ညွတ်ခြင်းလျှင်၊ ရှေ့သွားရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောစကားကို။ အဝေါစ၊ ထွက်ဟမြွက်ကြား။
လျှောက်ထားလေ၏။

(၃၀၇) ဗောဓိမဏ္ဍံ သမ္မောဓာယ၊ ကဏ္ဍမ္ပ ရုက္ခဝိဝစ၊
တိတ္ထိယေ မဒ္ဒနုတ္ထာယ၊ ဥပဂစ္ဆ မုနိဿရော။ ။

(၃၀၇) “ဝရဒါဌ၊ နန်းတုမဲ့လွတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ဘုရား”။ မုနိဿ
ရော၊ မုနိငါးမျိုး၊ ပိုင်စိုးသခင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာ
လေးပါး၊ မြတ်တရားကို၊ ပိုင်းခြားထိုးထွင်း၊ သိတော်မူခြင်းအကျိုး
ငှါ။ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ မြေဦးခိုင်သို့။ ဥပဂစ္ဆ၊ ဣဝံ၊ အလိုအ
လျောက်၊ ကြွရောက်ချဉ်းကပ်တော်မူသကဲ့သို့၎င်း။ တိတ္ထိယေ၊ မကွ
လိင်္ဂေါသာလ၊ စရှိများပြား၊ ဘုရားသက်သက်၊ တိတ္ထိညစ်တို့ကို။ မဒ္ဒ
နုတ္ထာယ၊ မာန်စောင် ပယ်ရှင်း၊ နှိပ်နင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ကဏ္ဍမ္ပရုက္ခမူ
လံ၊ “ကဏ္ဍ” မည်တွင်၊ သရက်ဖြူပင်အနီးသို့၊ ဥပဂစ္ဆ၊ ဣဝံ၊ အလို
အလျောက်၊ ကြွရောက်ချဉ်းကပ်တော်မူသကဲ့သို့၎င်း။ ဥပဂစ္ဆ၊ တင့်
တယ်လျောက်ပတ်၊ အောင်မြေရပ်သို့၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါအရှင်
ဘုရား။

(၃၀၈) ဒိဝံယထာ ဂဘော နာထော၊ ဖိဂဒါယံ ဝိဘာဇိတုံ၊
ဓမ္မပူဇာ နုရပဇ္ဇ၊-ပဂစ္ဆ ဌာနမတ္တနော။ ။

(၃၀၈) နာထော၊ သတ္တဝါအများဘို့၏၊ ကိုးစားရှိရုံရာအစစ်၊ ဖြစ်
ကြီး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝံ၊ နတ်တို့ကြငန်း၊
ကသပ်နန်းသို့၊ ဂဘောယထာ၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဒေသနာကို၊ သေချာတော်
ထုတ်၊ ရွှေနှုတ်မြွက်ချို၊ အာဇာလိသည့်တွက်၊ ရွှေစက်ကွန့်လည်၊ ကြွ
ချီတော်မူသကဲ့သို့၎င်း။ ဓမ္မ၊ ဓမ္မစကြာ၊ ဒေသနာကို၊ ဝိဘာဇိတုံ၊ ခွဲ
ခြင်းစိတ်ဖြာ၊ ဝေဘန်တော်မူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဖိဂဒါယံ၊ ဖိဂဒါရန်၊ ရ
ဂုံသာမော၊ ရုံမြိုင်တောသို့၊ ဂဘောယထာ၊ ကြွသွားတော်မူသကဲ့သို့

၎င်း။တထာ၊ထိုအတူ။အဇ္ဇ၊ယနေ့။အတ္တနော၊မိမိအား။ ပူဇာနုရူပံ၊လှ
အပေါင်းတို့၊ ဝပ်ညောင်းကော်ခရင်၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်
သော။ဌာနံ၊တင့်တယ်ကောင်းမြတ်၊ အောင်မြေရပ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆ၊ကြွ
သွား-တန်ရပ်၊ချဉ်းကပ်တော်မူပါအရှင်ဘုရား။

၅၅ - မထေရ်ကြီးတို့သည်အချင်းချင်းသဘော
ကွဲလွဲကြသဖြင့်၊ ဖုဿရထားလွှတ်ခဏ်း။

(၃၈၉) ဣဒံ ဝတွာ တတော ရာဇာ၊ဝိဿန္တိ ဖုဿဇကုရံ။
အသာရထိံ သယံပစ္ဆာ၊မဟာ ပရိသယာ သဟ။ ။

(၃၉၀) နာနာဝဇ္ဇေဟိ ပုဗ္ဗေဟိ၊ဝိဝိဓေဟိ ဓဇေဟိစ၊
အနုဂဉ္ဇိ ကရောဇ္ဇောဝ၊မဟာ ဝိသေသပူဇနံ။ ။

(၃၈၉-၃၉၀) ရာဇာမင်းမြတ်သည်။ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စ
ကားကို။ ဝတွာ၊လျှော့ခံဆိုပြီး၍။အသာရထိံ၊ရထားမှူးရထားထိန်း
မရှိသော။ ဖုဿဇကုရံ၊သစ္စာပန်းဆင်၊စွယ်ရှင်တင်ငြား၊ “ဖုဿ”
ရထားကို။ ဝိဿန္တိ၊ လွှတ်တော်မူလေ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။
သယံ၊ကိုယ်တိုင်။ မဟာပရိသယာ၊ နောက်လိုက်ဗိုလ်ပါ၊ များစွာ
သောပရိသတ်နှင့်။သဟ၊တကွ၊ပစ္ဆာ၊“ဖုဿ”ရထား၊ နောက်နား
တစ်ခု။နာနာဝဇ္ဇေဟိ၊ပြုနီဝါရွှေ၊အထွေထွေသော အဆင်းရှိကုန်
သော။ပုဗ္ဗေဟိစ၊ပန်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအ
ပြားပြား၊များစွာကုန်သော။ဓဇေဟိစ၊ တန်းခွန်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း။
မဟာဝိသေသပူဇနံ၊ လွန်စွာကြည်နူး၊ အထူး ပူဇော် ခြင်းကို။ က
ရောဇ္ဇောဝ၊ပြုလျက်သာသျှင်။ အနုဂဉ္ဇိ၊ အစဉ်တစိုက်၊လိုက်တော်
မူလေ၏။

(၃၉၁) မဟာဥက္ကုဋ္ဌိ နာဇေန၊ဟတ္ထိအဿ ရဝေဟိစ၊
ဥဒ္ဓါမသာဂရေနေဝ၊အဟောသိ နဂရံ သမံ။ ။

(၃၆၁) နဂရံ၊ “အနုရာဓ” မြို့တော်ကြီးသည်။ မဟာဥက္ကဋ္ဌဗြိနာဓေ
နဝ၊ အလွန်ပြင်းထန်၊ ကြွေးကြော်သံဖြင့်၎င်း၊ ဟတ္ထိအဿရဝေဟိ
စ၊ ဆူဆူညံညံ၊ ဆင်သံမြင်းသံတို့ဖြင့်၎င်း၊ ဥဒ္ဓါမဿဂရေနေဝ၊ လှိုင်း
သံလေသံ၊ ဆူညံရော့ပြွမ်း၊ ကြမ်းတန်း၊ ရိုင်းပြသော၊ မဟာသမုဒြာ
နှင့်သာလျှင်၊ သမံ၊ မခြားမနား၊ တသားတည်းတူသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်လေ၏။

(၃၆၂) နစ္စန္ဒာ ဘေရိသဒ္ဓေန၊ အနုဂစ္ဆိံ သု နာဂရာ၊
ဂါယန္တာ ထုတိဂိတာနိ၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ ရထံဝ ရံ။ ။

(၃၆၂) ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက် ရှင်လမ်း၊ ဝမ်းသာသောစိတ်ရှိကြ
ကုန်သော၊ နာဂရာ၊ မြို့သူမြို့သား၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ ဟူသမျှတို့
သည်၊ ဘေရိသဒ္ဓေန၊ ရှေးရိုးကျကျ၊ ကာလမဆန်၊ စည်တော်သံဖြင့်။
နစ္စန္ဒာ၊ ကျိုးပဲ့မလောက်၊ ကွေးကောက်မြူးချန်၊ ကကြကုန်လျက်။
ထုတိဂိတာနိ၊ ထုတိမင်္ဂလာ၊ သာယာဇေးညှင်း၊ ဂါထာသီချင်းတို့ကို။
ဂါယန္တာ၊ ရင့်လေးသံမျိုး၊ သီဆိုကြကုန်လျက်၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ရထံ၊
“ဒါဌ” အကျော်၊ စွယ်တော်ဘင်္ဂြား၊ “ဗုဿ” ရထားကို၊ အနုဂစ္ဆိံ
သု၊ အစဉ်ပိုင်းအုံ၊ လိုက်ကြလေကုန်၏။

(၃၆၃) ဇိသုဝိသိသု ဂစ္ဆန္တိ၊ အာမောဒိတာ ကုလိတ္ထိယော၊
မိဝိသွာကာသ မဇ္ဇသု၊ ကနကာ ဘရဏေဗဟု။ ။

(၃၆၃) ဇိသုဝိသိသု၊ စွယ်တော်တည်နား၊ ရထားမြန်းထွက်၊ လမ်း
နှစ်ဘက်တို့၌၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ အစဉ်တိုက်၊ စိတန်း၍လိုက်ကြကုန်သော။
ကုလိတ္ထိယော၊ တပသေးသွယ်၊ တင့်တယ်လေပြီး၊ အမျိုးကောင်း
ဆိုးတို့သည်၊ အာမောဒိတာ၊ ကြည်ညို ရှင်မြူး၊ အထူးဝမ်းမြောက်
ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟု၊ ဆန်းပြားပုံပုံများစွာကုန်သော။ ကနကာ
ဘရဏေ၊ ရွှေစင်နာရကာ၊ လျှံဝါဝင်းထိန်၊ မိန့်စိဆံထိုး၊ မိန့်ကြိုးမိန့်
ဘယက်၊ ထွတ်ကွက်-ဆောက်ဖြတ်၊ အရပ်ရပ်သော အဆင်တန်း

ဆာတို့ကို၊ အာကာသမဂ္ဂေသု၊ အဇ္ဇာထက်နန်း၊ ကောင်းကင်လင်း
တို့၌၊ မိမိ သု၊ နိဗ္ဗာန်မြန်းဘို့၊ လင်း၊ ကူးတို့ဟု၊ မှန်းလို့ရယ်ချင့်၊ သဒ္ဓါပွင့်
၍၊ မြောက်လွှင့်ကြလေကုန်၏။

၅၆ - “ဗုဿ” ရထားသည် “အနုရာဓ” မြို့မြောက်တံခါးမှထွက်၍၊
“မဟိန္ဒ” ထေရ်၊ ဓမ္မစကြာဟောရာအရပ်၌၊ တန်ရပ်ခဏ်း။

(၃၉၄) သုဘံ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊ အနုရာဓ ပုရတ္တမံ၊
ဗဟိဿော နိက္ခမိတွာန၊ ခွါရေန ဥတ္တရေနသ။ ။

(၃၉၅) ဌာနေ မဟိန္ဒ ထေရဿ၊ ဓမ္မစက္က ပဝတ္တနေ၊
အတိဿောဘော မနောရဓမ္မနာဝါဝ ဌာသိ တိတ္ထဂါ။ ။

(၃၉၄-၃၉၅) အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထို-တင့်တယ်ခမ်းနား။
“ဗုဿ” ရထားသည်။ သုဘံ၊ မြို့ရိုးကျုံးမြောင်း၊ တန်ဆောင်းပြအိုး၊
အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ မညှိုးဝေဆာ၊ တင့်တယ်လှစွာသော။ အနုရာဓပု
ရတ္တမံ၊ “အနုရာဓ” မြို့တော်မြတ်ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ ဗိုလ်ထုဝန်းရံ။ စည်
မောင်းသံဖြင့်၊ ခြံ့ညံ့နွဲ့ချို၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ဥတ္တရေန-ခွါရေန၊ မြောက်ရပ်မျက်နှာ၊ မင်္ဂလာရှိသော တံခါးဖြင့်။
ဗဟိ၊ မြို့တော်ပြင်ပသို့။ နိက္ခမိတွာန၊ ထွက်၍။ ။ မဟိန္ဒထေရဿ၊
အရှင် “မဟိန္ဒ” မထေရ်မြတ်၏။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနေ၊ ဓမ္မစကြာတံရား၊
ဟောကြားရာဖြစ်သော။ အတိဿောဘော၊ အလွန်အကြူး။ အထူးရှု
ဘွယ်၊ တင့်တယ်လှသော။ မနောရဓမ္မ၊ နှလုံးရွှင်ပျို၊ နှစ်လိုဘွယ်
ကောင်းထသော။ ဌာနေ၊ “နန္ဒဝန်” ခေါ်၊ ဥယျာဉ်တော်ဌာန၌။ တိတ္ထ
ဂါ၊ မိမိရည်မှန်း၊ ဆိပ်ကမ်းသို့၊ ဆိုက်ရောက်သော။ နာဝါ၊ ဣဝ၊ ဝေ
သဘော်ခကဲ့သို့။ အဌာသိ၊ ရှေ့သို့မလည်၊ ရပ်တည်လေ၏။

(၃၉၆) ဇိနဓာတု တဟိ ဌာနေ၊ စင်္ကောဒုကာဿ ဂဟ္ဘတော၊
ရာဇာ ရတန ဗိတ္တဿ၊ သုသုတ္တရံသိ မာလိနိ။ ။

(၃၉၇) ဗဟိဿော နိဟရိတွာန၊ သံက္ကစ္စ မဘိဝန္ဓိယ၊
ဌိတော ပရိသမဇ္ဈေထ၊ ဓဿသိ နာဂရာဇိနိ။ ။

(၃၉၆-၃၉၇) သောရာဇာ၊ ထို-“ကိတ္တိ သီရိမေဃာ”၊ နာမထင်ရှား၊ မင်းတရားသည်။ တဟိံ ဌာနေ၊ ထို-မရွှေမသွား၊ ရုထားတည်လတ်၊ နေရာမြတ်၌၊ ရတနစိတ္တဿ၊ ရတနာချနစ်ပါးတို့ဖြင့်၊ ဆန်းပြားထူးထွေ၊ ကြက်သရေရှိသော။ စင်္ကောဓုကဿ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်၊ ရတနာကလပ်၏။ ဝါ၊ ကြည့်ရှုမညောင်း၊ ရတနာပန်းတောင်း၏။ ဂတ္တတော၊ အတွင်းမှ။ သုသုက္ကရံသိမာလိနံ၊ ကောင်းစွာထောက်လျှမ်း၊ ပြုသောရောင်ခြည်ပန်းရှိတော်မူသော၊ ဖိနခာတံ၊ မြတ်ဘုရား၏၊ ဖိနသားရောင်လျှပ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ။ ဗဟိ၊ ပြင်ပသို့။ နိဟရိတွာန၊ ပင့်ယူ-ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍။ သက္ကန္တံ၊ သဒ္ဓါကြည်ညို၊ ရှိသေစွာ။ အဘိဝန္ဒိယ၊ အထူးညွတ်ပျောင်း။ ဆယံချောင်းလက်ရံ၊ ဖူးရုံအညွတ်၊ တင်ချီရှိကျိုး၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ပရိသမဇ္ဈေ၊ စည်းဝေးပေါင်းစု။ ဗိုလ်ထုပေါ်ယံ။ ပရိသတ်အလယ်၌၊ ဌတော၊ ရပ်တော်မူလျက်။ နာဂရာဒိနံ၊ မြို့သူမြို့သား၊ အစရှိသောလူအပေါင်းတို့အား၊ ဒသေသိ၊ သဒ္ဓါ၊ ပွင့်အောင်၊ မြှောက်ပင့်ချီကြွ၊ ပြတော်မူလေ၏။

- (၃၉၈) အာနုဘာဝ မတုလျှံ၊ ဒသေသတွာန မဟာဇနံ။
ဒသနော ဝိရုခဏ္ဍောဝ ကုန္ဒပဏ္ဍရ ရံသိဘိ။ ။
- (၃၉၉) ခွါရကောဋ္ဌက ပါသာဒ၊ သိခရိပ္ပါဒပါဒိကံ။
အသေသံ သုဠုနိခန္ဓါတ၊ သဏ္ဌမသံဝ သောအကာ။ ။

(၃၉၈-၃၉၉) အထ၊ ထိုသို့- မြှောက်ပင့်ချီကြွ၊ ပြတော်မူသောကာလ၌၊ သောဒသနော၊ ထိုသို့-ဖြင့်လတ်။ သုံးလူ့နတ်၏။ တမ္ပတ်အခေါင်းစွယ်တော်သျှောင်သည်။ ဝိရုခဏ္ဍောဝ၊ လဆန်းပက္ခ၊ ထွန်းပလျှံလက်၊ လ၊ ထက်ဝက်ကဲ့သို့၊ မဟာဇနံ၊ ပိုင်းအုံရှုညောင်း၊ လူအပေါင်းကို၊ အတုလျှံ၊ အတုမရှိသော။ အာနုဘာဝံ၊ များပြားထင်ပေါ်။ တန်းခိုးတော်ကို။ ဒသေသတွာန၊ ပြတော်မူ၍။ ကုန္ဒပဏ္ဍရ၊ ရံသိဘိ၊ သင်းခွေပန်းသွင်၊ ပြုစင်တောက်ပသော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်။ ။ ခွါရကောဋ္ဌကပါသာဒ၊ သိခရိပ္ပါဒပါဒိကံ၊ တံခါးမုခ်ပြာသာဒ်၊ တောင်ထပ်သစ်ပင်အစရှိသည်ကို၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ သုဠုနိခန္ဓါတ၊ သဏ္ဌ

မယံဇုဝ၊ ညစ်ကြေးမနော။ ကောင်းစွာ ဆေးကျောအပ်သော။ ငွေ
ဆိုင်ငွေသား၊ ငွေပြားတို့ဖြင့်ပြီးသကဲ့သို့၊ အကာ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

(၄၀၀) ကေဒိသွာ နက္ခဏာရံတံ၊ ပါဒိဟောရ မဓိန္ဒြိတံ။
နောဝိဇဟိံသု ကုန္ဒိဋ္ဌိ၊ ကေဝါ ဗုဒ္ဓံ နပတ္ထယံ။ ။

(၄၀၀) အတိဉ္ဇ္ဇာရံ၊ အထူးအချွန်၊ အလွန်မြင့်မြတ်သော၊ အဓိန္ဒြိ
တံ၊ မကြံအပ်-မကြံစည်နိုင်သော၊ တံပါဒိဟောရံ၊ ဘဝသဇ္ဈိကုဋေ
ကုဋေ၊ လွန်စွာကြီးမား။ ထို“တန်းစိုးတော်ပွဲ”ကို။ ဒိသွာန၊ ဖူးမြော်ရ
သည်ရှိသော်၊ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ကုန္ဒိဋ္ဌိ၊ အပါပင်လား
ကြောင်း၊ မကောင်းယုတ်မာ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ နောဝိဇဟိံသု၊ လွတ်
လွတ်ရှောင်လွှဲ၊ မစွန့်ဘဲရှိကုန်အံ့နည်း။ ကေဝါ၊ အဘယ်သူတို့သည်
မူလည်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ သင်တော်ထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရားကို။ နပတ္ထယံ၊ လွမ်းခါ
မှန်းဆ၊ မတမ်းတဘဲရှိကုန်အံ့နည်း။

(၄၀၁) ဝတ္ထုတ္တယဉ္စ ဗုဒ္ဓါဒိ၊ ကေဝါ နသရဏံ ဂမံ။
နယံ အာဘရဏံ ကေဝါ၊ အတ္တလာဘာ မဝဏ္ဏယံ။ ။

(၄၀၁) ကေဝါ၊ အဘယ်သူတို့သည်မူလည်း။ ဗုဒ္ဓါဒိ၊ ဘုရားအစ
ရှိသော။ ဝတ္ထုတ္တယဉ္စ၊ သုံးပါးမြတ်စွာ၊ ထွတ်ရတနာကိုလည်း။ သရ
ဏံ၊ လူရပ်-နတ်ထံ။ နိဗ္ဗာန်ရည်ရွယ်။ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ နဂမံ၊ မ
ရောက်ဘဲရှိကုန်အံ့နည်း။ ကေဝါ၊ အဘယ်သူတို့သည်မူလည်း။ အာ
ဘရဏံ၊ မြ၊ မိန်၊ ပုလဲ၊ မျက်ရွှေ ရတနာ။ အဆင်တန်းဆာကို။ နယံ၊ ကြံ
မြှောက်မလှူ၊ မဆောင်ယူဘဲရှိကုန်အံ့နည်း။ ကေဝါ၊ အဘယ်သူတို့
သည်မူလည်း။ အတ္တလာဘံ၊ သာသနာ၊ တွင်း၊ အတ္တဘောရခြင်းကို။
အဝဏ္ဏယံ၊ “ကံ” ကောင်းကောင်းမ။ ရတော်စွဟု။ နှုတ်ဟ၊ အံ့အဲ။
မချိုးဝှဲဘဲရှိကုန်အံ့နည်း။

၅၇-မင်းကြီးသည်နှစ်စဉ်ပွဲတော်ပြုလုပ်ရန်၊
ကမ္ဘည်းစာတမ်း၊ရေးသားခဏ်း။

(၄၀၂) တံခာတုံ နဝလက္ခေန၊ရာဇာ ကဟာပဏေန သော၊
ပူဇေတွာ ပုန သပ္ပညော၊ဒန္တဓာတု ပဒိုဿယံ။ ။

(၄၀၃) ဝဇေတွာ အန္တေပူရမ္ပိ၊ဗုဒ္ဓဂ္ဂုဏ မနုဿရုံ၊
သဒရကံ ပူဇနေယျဟိ၊အစ္စယိတ္ထ နုဝါသရုံ။ ။

(၄၀၂-၄၀၃) သပ္ပညော၊ ရှေ့နောက် ဖြော်ဖြင်၊ ပညာရှင် ဖြစ်
သော၊ သောရာဇာ၊ ထို“ကိတ္တိသီရိမေဃာ”မင်းမြတ်သည်။ တံခာ
တုံ၊ထို-လက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊စွယ်တော်မြတ်ကို။ နဝလက္ခေန၊ကိုး
သိန်း အရေအတွက်ရှိသော၊ ကဟာပဏေန၊ အသပြာငွေဖြင့်၊ ပူ
ဇေတွာ၊ပွဲသမ်းသဘင်၊ဆင်ယင်မြှူးပျော်၊ပူဇော်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊တ
ဘန်၊ ဒန္တဓာတုပဒိုဿယံ၊ စွယ်ဓာတ်ကိုန်းပျော်၊ စံကျောင်းတော်
ကို။ ။အန္တေပူရမ္ပိ၊မိမိဝံခင်း၊နန်းတော်တွင်း၌၊ ဝဇေတွာ၊ကောင်း
စွာချဲ့ထွင်၊ပြုပြင်တိုးပွားစေ၍၊ ဗုဒ္ဓဂ္ဂုဏံ၊ဘုရားရှင်၏။ များဖြင်လုံးစုံ၊
ကျေးဇူးဂုဏ်ကို၊ အနုဿရုံ-(အနုဿရန္တော)၊ ပြန်ပြန်ထွန်ထွန်းဖန်
ဖန်စေ့စေ့၊အောက်မေ့တော်မူလျက်၊ ပူဇနေယျဟိ၊ပူဇော်ဘွယ်အ
မျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ သဒရကံ၊ကောင်းမွန်စွာ၊အနုဝါသရုံ၊ဇောစိတ်ကြည်
လင်၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း၊ အစ္စယိတ္ထ၊ သဒ္ဓါ၊ရွှင်လမ်း၊ ဣဒါန်းပူဇော်
တော်မူလေ၏။

(၄၀၄) ပူဇနံ ဝေရူပံထ၊ကတွာန ဗုဒ္ဓမာမကော၊
ဇာရိတ္တလေခနံ ရာဇာ၊သမ္မာသော အဘိလေခယိ။ ။

(၄၀၄) အထ၊ထိုသို့ကိစ္စဥသုံး၊ ပြည့်စုံပြီးမြောက်သည်။ နေံ
ကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓမာမကော၊အုံးလူ့ ထွတ်ထာ၊မြတ်ဘုရား၌၊ လေးစားခို
ကိုး၊မြတ်နိုးတော်မူသော၊ သောရာဇာ၊ ထို“ကိတ္တိသီရိမေဃာ”မင်း
မြတ်သည်၊ဝေရူပံ၊ဤသို့-ပြဆိုခဲ့ပြီးသော သဘောရှိသော၊ပူဇနံ၊နေ့
စဉ်မပြတ်၊လေးမြတ်ကော်ရော်၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာန၊ ပြုတော်

မူ၍၊ စာရိတ္တလေခနံ၊ အစဉ်မချွတ်။ ကျင့်ဝတ်တရား။ ရေးသားခြင်း
ကို၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ အဘိလေခယိ၊ လူရှင်အများ၊ သိထင်ရှား
အောင်၊ ရေးသားတော်မူလေ၏။

(၄၀၅) နေတွာဓာတုံ ဝိဟာရဗြူ၊ အဘယုတ္တရ နာမကံ။
ဇိနဓာတု မဟာပူဇံ၊ ကရောထ အနုဝစ္ဆရံ။ ။

(၄၀၅) ဟိ၊ ကမ္မည်း၊ မင်သား၊ နည်းတင်ထားလျက်။ အများကျင့်
ရန်၊ ရေးသားဟန်ကား ဓာတုံ၊ သုံးလူ ပရမေ။ နေမင်းဆွေ၏။ ရောင်
ငွေဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော် ဓာတ်ကို။ အဘယုတ္တရ နာမကံ၊ “အဘ
ယုတ္တရ” အမည်ရှိသော၊ ဝိဟာရံ၊ မြေခင်းညီညာ၊ သာယာသန့်ရှင်း။
ကျောင်းတိုက်တွင်းသို့၊ နေတွာ၊ ပင့်ဆောင်ကြကုန်၍။ အနုဝစ္ဆရံ၊
ချ-က၊ စာင်းနှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း။ ဇိနဓာတု မဟာပူဇံ၊ ဘုရားရှင်ဓာတ်။
စွယ်တော်မြတ်အား၊ ရပ်ရပ်ပျော်နွဲ့၊ ပူဇော်ပွဲကို။ ကရောထ၊ အစဉ်
အားထုတ်၊ ပြုလုပ်ကြကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့-ထင်ရှား၊ ရေးသား
တော်မူလေ၏။

(၄၀၆) စာရိတ္တေတံ ပဝတ္တေန္တာ၊ ဣတရေပိ ဗဟူဇနာ။
သက္ကရံ ဗဟုဓာဓာတုံ၊ သဒ္ဓါဒိ ဂုဏ ဘုသိတာ။ ။

(၄၀၆) သဒ္ဓါဒိဂုဏ ဘုသိတာ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်။
တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ဣတရေပိ၊ မင်းမှတပါး၊ တခြားလည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူဇနာ၊ ရတနာသုံးစုံ၊ ကြည်ယုံဝတ်တွား၊ လူအ
များသို့သည်။ ဧတံစာရိတ္တံ၊ ဤကျင့်ဝတ်တရားကို။ ပဝတ္တေန္တာ၊ နှစ်
စဉ်နှစ်ဆက်၊ မပျက်ကြည်ယုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်သျက်။ ဓာတုံ၊ ဘုန်းရဲ့၊
တုလွတ်။ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ ဗဟုဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြား၊ အ
မျိုးမျိုးအားဖြင့်၊ သက္ကရံ၊ ရှိသကောက်ရော်၊ မူဇော်ကြလေကုန်၏။

(၄၀၇) ဣမိနာ နုတ္တမေနဝ၊ တိလောက တိလကဿ သာ။
ယာဝဇ္ဇတ္တန ကာလဗြူ၊ လင်္ကာဒီပေ သုသဏ္ဌိတာ။ ။

(၄၀၂) ဣမိနာနုက္ကမေနေဝ၊ ဤသို့တည်တွင်၊ စီရင်ရေးသား၊ အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ တိလောက တိလကဿ၊ သုံးလှ၊ ဓမ္မရာဇ်၊ သင်းကျပ်မှန်ကု၊ သယမ္ဘူ၏။ သာဓာတု၊ ထို-တုနှိုင်းမပေါ်၊ တန်းခိုးကောက်သည့်၊ ရောင်တော်ဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော်မြတ်သည်၊ လင်္ကာဒီပေ၊ လင်္ကာဒီပ၊ သီဟဋ္ဌနုဋ်၊ တမ္ဗပါဏိ၊ မည်ရှိခေါ်ညွှန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ ယာဝဇ္ဇတ္တနကာလဗြ၊ နှစ်၊ လ၊ ကုန်၍၊ ယခုနေ့-ယခုအချိန်တိုင်အောင်လည်း၊ သုသဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ရှိတော်မူ၏။

(၄၀၃) ယေ နရာ ဣမ ပဿန္တိ၊ ဒါဌာဓာတု မဟေသိနော။
ပဿန္တိနာမ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဝရံ တေ သုက္ကဒါဌကံ။ ။

(၄၀၄) ဣမ၊ ဤအံ့ဘွယ် ရှစ်ဖြာ။ ရောင်ဝါ ပွင့်လင်း။ သာသနာတော်တွင်း၌၊ ယေနရာ၊ အကြီးအငယ်၊ အရွယ်မရွေး၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့၊ ဓမ္မစင်ဖြူ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ မဟေသိနော၊ သီလက္ခန္ဓ၊ စသည့် ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို၊ ဆည်းပူးပေခြား၊ လှများဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်၏။ ဒါဌာဓာတု၊ ပြဆိုခဲ့အပ်၊ များမြတ်ဥသျှံ၊ တန်းခိုးဂုဏ်နှင့်၊ ပြည့်စုံသေလတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ပဿန္တိ၊ ရှေးကံထောက်၍၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်၊ မူးမြင်ရကုန်၏။ တေနရာ၊ ထိုရှေးကံထောက်၍၊ မူးတွေ့ရသောသူတို့သည်၊ ဝရံ၊ သာကီနွယ်ဇာတ်၊ အမျိုးအားဖြင့်မြတ်တော်မူထသော၊ သုက္ကဒါဌကံ၊ ဖြူစင်နုဖပ်၊ စွယ်ဓာတ်သခင်၊ ထိပ်တင်ဓမ္မရာဇ်၊ ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူထသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သက်တော်ထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရားကို။ ပဿန္တိနာမ၊ ကုသိုလ်ထူး၍၊ ကြည်နူးချမ်းမြေ့၊ မူးတွေ့ရသည်မည်ကုန်၏။

(၄၀၅) ဒိပကံ သုဠ၊ ဒါဌာယ၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိ မသေသတော။
ဣမံ ဂန္ထံ သုပဿန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဗုဒ္ဓဒါဌကံ။ ။

(၄၀၆) ယေနရာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဒါဌာယ၊ ဘုရားရှင်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်၏။ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ အဖြစ်သနစ်တော်ကို၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒိပကံ၊ လက်ပေါ်တင်ထား၊ ပတ္တမြားသို့၊ ထင်ရှားသပ်ယပ်၊

တော်ပြီ တတ်သော၊ ဣမံဂန္ထံ၊ ဤ“ဒါဌာဝံသဂီတိ”၊ မည်ရှိတင့်
ဆန်း၊ ရွှေစာကျမ်းကို၊ အသေသတော၊ ရင်း၊ ဖျား၊ အကုန်၊ ဥသံပြီ၊
ပြီ၊ အကြွင်းမဲ့၊ သုပဿန္တိ၊ ဘတ်ရှုဆင်ခြင်၊ ကောင်းစွာတွေ့မြင်ကြ
ရကုန်၏၊ တေနရာ၊ ထိုသို့ဆင်ခြင်၊ ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်၊ အခေါက်
ခေါက်-အထပ်ထပ်၊ ရှုဘတ် တွေ့မြင် ကြကုန်သော သူတို့သည်။
ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ တန်းခိုးထင်ပေါ်၊ သက်တော်ထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရားကို၎င်း၊ ဗုဒ္ဓ
ဒါဌကဉ္စ၊ အနုတ္တရ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏၊ ဝါမ၊ အောက်ခတ်၊ စွယ်တော်မြတ်
ကို၎င်း၊ ပဿန္တိ၊ ကုသိုလ်ထူး၍၊ ကြည်နူးချမ်းမြေ့၊ ဖူးတွေ့ရသည်
မည်ကုန်၏။

(၄၁၀) တသ္မာ ဣမဉ္စ သဒ္ဓါယ၊ သန္တစိတ္တာ ဝိစက္ခဏာ။
အာဒါသမိဝ ပဿိယ၊ သရထ သုတ္တ ဒါဌိကံ။ ။

(၄၁၀) တသ္မာ၊ ထိုသို့ပြန့်ပြော၊ ဂုဏ်သဘော ရှိသောကြောင့်၊
သန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြကုန်သော၊ ဝိစက္ခ
ဏာ၊ ပစ္စုပ္ပန်-သံသ၊ နှစ်ဖြာကောင်း-ဆိုး၊ ကြောင်း-ကျိုးမြှော်မြင်၊
ပညာရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တုမေ၊ သင်သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဒ္ဓါ
ယ၊ ဝန်တို၊ မိစ္ဆာ၊ ဣဿာ၊ ကင်းစင်၊ ကြည်လင်ပြန့်ပွား၊ သဒ္ဓါတရား
ဖြင့်၊ ဣမဉ္စဂန္ထံ၊ “ဒါဌာဝံသဂီတိ”၊ မည်ရှိတင့်ဆန်း၊ ဤသည့်ကျမ်း
ကိုလည်း၊ အာဒါသမိဝ၊ သန့်ရှင်းကြည်လင်၊ ကြေးမုံပြင်ကဲ့သို့၊ ပဿိ
ယ၊ နှစ်ထောင့်အားရမ်း၊ စိတ်ရှင်လန်း၍၊ ကြိုးပမ်းတန်တန်၊ အဘန်
ဘန်-ကြည့်ရှုကြပြီး၍၊ သုတ္တဒါဌိကံ၊ ပြုစင်နုဖပ်၊ စွယ်ခတ်သခင်၊
ဘုရားရှင်ကို၊ သရထ၊ ဂုဏ်တော်ရည်စူး၊ စိတ်မှာမြူး၍၊ ကြည်နူး
ဝမ်းသာ၊ အောက်မေ့လိုက်ကြပါကုန်သော။

ဒါဌာဝံသဂီတိကျမ်းပြီး၏။

ဘာဝနာဉာဏ်ဖြစ်ကြစေရန်သတိပေးတိုက်တွန်းချက်။

အတိတာ-နာမရူပါနိ၊ နိရုဇ္ဈန္တိ စ နာဂတာ။
ပစ္စုပ္ပန်ဘိ ဘိဇ္ဈန္တိ၊ အပတွာ ဝက္ခရ က္ခရံ။ ။

ဘောဇန္တော၊ ရတနာသုံးစုံ၊ ခိုလှုံဝပ်ညောင်း၊ အိုသူတော်ကောင်း
တို့။ ။ မေ၊ ပညဝန္တ၊ နာမသမုတ်၊ အက္ခရ်၏။ အတိတာ၊ လွန်ခဲ့သ
မျှ၊ အတိတ်ကာလ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နာမရူပါနိ၊ နာမ်၊ ရုပ်၊ နှစ်ခု၊ တရား
စုတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ မမြင်လုံးလုံး၊ တက်တက်ပြီး၍၊ ချုပ်ဆုံးကြလေ
ကုန်ပြီ၊ အနာဂတာ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌၊ ဖြစ်ပေါ်ဥပါဒ်လတ္တံ့
ကုန်သော၊ နာမရူပါနိစ၊ နာမ်၊ ရုပ်၊ နှစ်ပါး၊ တရားသဘောတို့သည်
လည်း။ (နိရုဇ္ဈိဿန္တိ)၊ နေ့ရှိန် ဟန့်ကြောက်၊ ဆီးနှင်း ပေါက်သို့။
ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးကြကုန်တော့လတ္တံ့။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊
ယခု-စာရေးဆဲခဏ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နာမရူပါနိဝိ၊ ကြံစည်စဉ်းစား၊
ရေးသားအားထုတ်၊ နာမ်၊ နှင့်ရုပ်၊ တို့သည်လည်း။ အက္ခရာ၊ စာရွက်
အပြင်၊ ညာလက်တင်၍၊ ရေးစဉ်-ရေးထုံး၊ အက္ခရာတလုံးမှ၊ အက္ခ
ရံ၊ ဒုတိယမြောက်၊ နောက်အက္ခရာတလုံးသို့။ အပတွာဝ၊ ဥပါဒ်၊ ထိ၊
ဘင်၊ အစဉ်ချုပ်ပျောက်၊ မကူးမရောက်မူ၍ သာသျှင်။ ဘိဇ္ဈန္တိ၊ မ
ဆိုင်းမလပ်၊ အပိုင်းပိုင်းပြတ်၍၊ မရပ်မနား၊ ပျက်ပြားချုပ်ဆုံးကြလေ
ကုန်၏။

ဝေံ အနိစ္စတံ ဉာဏာဝနုဒုက္ခ မနုပ္ပကံ။
အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ ပဿန္တာပတ္ထေထ နိစ္စတံ ပဒံ။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စတံ၊ သူငါခပဲ၊ ပျက်ငြိုကွဲ၍၊ မမြဲသည့်အဖြစ်ကို။
ဉာဏာ၊ အကြိမ်ကြိမ်-အဘန်ဘန်၊ ဘာဝနာဉာဏ်ဖြင့်၊ အမှန်ကိုသိကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုပ္ပကံ၊ ကုဋေကုဋေ၊ မရေသာအောင်၊ သင်္ချာများ
ဘိ၊ အတိုင်းမသိသော၊ ဝနုဒုက္ခံ၊ မတည်-မမြဲ၊ ဘောဝံလဲဘောဝံပြန်၊ ဘန်
ဘန်ထွေကြို၊ တေဘုမ္မက၊ ဒုက္ခလွန်ကဲ၊ ဝနုဆင်းရဲကို၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊

၁၇၂ ဘာဝနာဉာဏ်ဖြစ်ကြစေရန်သတိပေးတိုက်တွန်းချက်။

အလျှံပြောင်ပြောင်၊ တောခံလောင်ထိန်ညှိုး၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့။ ပဿန္တော၊
ကြောက်လန့်ဟိန်းချ၊ ကြက်သီးထအောင်၊ နှိုင်းဆစေ့ငှ၊ ဉာဏ်စက္ခု
ဖြင့်၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လျက်၊ နိစ္စတံ၊ ချုပ်ပြောက်ပြီးတီး၊ ပျက်စီးစေ့
လျော့ခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း၊ ချုပ်ငြိမ်းရာမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်
ကို။ (တုဗ္ဗေ)၊ သင်သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပတ္ထေထ၊ ဆန္ဒစွဲကပ်၊
အဓိပတိ-တပ်၍၊ မပြတ်တောင့်တကြလေကုန်။

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ပါဝင်သူများစာရင်း။

နေရပ်။	ဂုဏ်ထူး။	လှူမည့်များ။	အုပ်စု။
မန္တလေးမြို့၊	မလွန်ဈေးဟောင်းရပ်-	စာရေးကြီး	
ကိုဘအုန်း-မိန့်			၂၅
မန္တလေးမြို့၊	မလွန်ဈေးဟောင်းရပ်-ရွှေကုန်သည်ဒေါ်ရင်		၅
မန္တလေးမြို့၊	ရှမ်းပွဲရပ်-ကုန်သည်ဒေါ်အုံ		၁၀
၎င်း	၎င်း	ထွေးသင်းမောင်မောင်-မယုံ	 ၁၀
၎င်း	၎င်း	ပွဲစားကြီးမောင်ကောင်းညွန့်-မထွေး	၁၀
၎င်း	အိမ်တော်ရာဘုရားအရှေ့၊	ကုန်သည်၊	ကိုထွေးမောင်
မထွေး			 ၁၀
မြင်းမူမြို့	မကြည်		 ၅
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး	သန္တန်ချောင်	ဆရာကလေး	
မမာလာရီ			 ၂၅၀
၎င်း	၎င်း	ဒေါ်မေနှင်းသွီးမဂုဏ်ဝတီ၊	မပညာဝတီ၊
မစာရဝတီ			 ၂၅
၎င်း	၎င်း	ဒေါ်အို	 ၂၀
၎င်း	၎င်း	မနန္ဒစာရီ	 ၂၅
၎င်း	၎င်း	မစန္ဒသီရိ	 ၁၅
၎င်း	၎င်း	မသုမန	 ၁၀
၎င်း	၎င်း	မဇ္ဈစာရီ	 ၁၀
၎င်း	၎င်း	မညာဏသီရိ	 ၅
၎င်း	၎င်း	မဇ္ဈသီရိ	 ၅
၎င်း	သီရိဂါမိချောင်	မဝိလာသီ	 ၁၀
၎င်း	သီရိအမကြီးချောင်	ပွဲကတော်ဒေါ်လှိုင်နှင့် သွီး	
မစေမစာရီ-မရှုပစာရီ			၄၅
ရန်ကုန်မြို့၊	ပန်းတိမ်တန်း၊	ကုန်သည်မသောင်းရှင်	 ၂၅

နေရပ်၊	ဂုဏ်ထူး။	လှမည်များ။	အုပ်ချုပ်ရေး။
၎င်း	စစ်ကဲမောင်ထော်လေးလမ်း၊	ကုန်သည်	
	ဒေါ်ဂွန်းနှင့်(မောင်)မောင်ထွဋ်		 ၂၅
၎င်း	၎င်း	၎င်း	ဒေါ်ဖြူ ၂၀
	ဟင်္သာတမြို့စီရင်စု၊မြေခွဲရွာ၊ဘုရားတကာ	ဦးညွှာကြီး၊	
	ဘုရားအမဒေါ်ရွှေအိ		 ၅၀
၎င်း	၎င်း	၎င်းသိန်း	မစိန်ညွန့် ၅၀
၎င်း	၎င်း	၎င်းသား	မောင်စိန်ချော-မသိန်းမြ.... ၂၅
၎င်း	၎င်း	ကုန်သည်၊ဦးကျောက်လုံး၊ဒေါ်	ငြိမ်းဇေး ၅၀
၎င်း	၎င်း	၎င်း	မရွှေပု ၂၅
၎င်း	မဲဇလီရွာ၊ကုန်သည်၊ဦးဘိုးဆော်-မမယ်ရင်....		၁၅
	ခရမ်းမြို့၊ ရေတွင်းချောင်ရပ်၊မောင်ဘိုးရင်-မအုန်းခင်		
	နှင့် ဒေါ်မျှင် အမှူးထား၍		 ၂၀၀

